R 0105 : 11.

உ

கணபதி துணை.

தெய்வப்புலமைத்

திருவள்ளுவநாயனார்

அருளிச்செய்த

தமிழ்வேதமாகிய

திருக்குறண்மூலமும்,

பரிமேலழகருரையும்.

இவை

இராமநாதபுரசமஸ்தானம்

ம. ா. ா. ஸ்ரீ

பொன்னுச்சாமித்தேவரவர்கள்

வேண்டுகோளின்படி,

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்

ஆறுமுகநாவலரால்

பலபிரதிரூபங்களைக்கொண்டு

பரிசோதித்து,

சென்னபட்டணம்:

வித்தியாநுபாலனயந்திரசாலையில்

அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டன.

இரண்டாம் பதிப்பு.

யுவ௵ ஆடி௴.

(Copyright Reserved.)

1875

மறைமலையடிகள் நூல்நிலையம்
MARAIMALAI ADIGAL LIBRARY
MADRAS-1
சென்னை-1

☞ திருவள்ளுவ நாயனார் மாசிமாதத்து உத்திராக்ஷத்திரத்தி லே விதேகமுத்தி யடைந்தனராதலின், அவர்திருக்குறளினுலே கல்விய றிவொழுக்கம் எய்தினேர், எய்துகின்றேர், எய்துவோரெல்லாராலும், அம்மாசாக்ஷத்திரத்தில் அவர்பொருட்டுக் குருபூசை செயத்தக்கது.

சிவமயம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

மகாவித்துவானுகிய

ம. ரா. ரா. ஸ்ரீ திரிசிரபுரம்

மீனாட்சிசுந்தரப்பிள்ளை

இயற்றியது.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பொன்பூத்தமகரந்தப்புதுமதுவச்செழுங்கமலப்பொகுட்டிவாழ்வோன்
றென்பூத்தகான்முகத்தோனலனுலமுகத்தோனேதெளிமினென்னக்
கொன்பூத்ததமிழ்வழங்குநிலத்தினறமினிதெழுந்துகுதிகொண்டாட
மின்பூத்தசெங்கதிரின்வள்ளுவனென்றெருநாமமேவத்தோன்றி. (க)

பொலிதரமுன்னுணர்ந்தமறையகத்தமைத்தவறமுதனற்பொருளுமேன்மே
லொலிதரமற்றங்கான்குமொருமூன்றினடக்கியின்றேனெழுக்கியாங்கு
மெலிதரலில்வனமுதற்பேருருவொருசிற்றுடியகம்விளங்கன்மான
நலிதரநீர்நிலசொல்லிற்பலபொருளுஞ்செறித்துநவைநண்ணுதாக. (உ)

மொழிசுருங்கல்பொருள்விளங்கன்மொழியவினிதாதனலமொழிபுணர்த்தல்
வழியமையோசையிற்பொலிதலாழ்ந்திருத்தன்மூறைநிறுவன்மலிவுதீர்தல்
பொழிவிழுமியதுபயத்தல்காட்டாதலிப்பத்தும்பொலியவாய்ந்த
கழிபொருளுங்கருதணியுநோக்குமிடந்தொறுங்கிடந்துகளிப்புச்செய்ய. (ங)

மையேறுபொழின்மதுரைமாநகரத்தருட்புலமைமாட்சியார்முன்
கையேறுதிருமூலாகமச்சோதிமறைமூனூத்தகனிவாய்விண்டு
பையேறுமணிபொருமோர்தூதிகவிசொற்றிடப்பலரும்பரவிப்போற்ற
வையேறுதிருக்குறளென்றெருநூல்செய்துலகுவப்பவளித்தானுகை. (ச)

அன்னநூற்பெருமையுணர்ந்தான்றபாணிகிபுரிந்தவரியநூலுக்
கின்னநீர்பதஞ்சலிபோற்பலருரையும்வியாப்பியமாயிருக்காலு
முன்னவாம்வியாபகமேயாகநூற்கருத்துணர்ந்தேமொழிந்தாரொன்னு
நன்னர்வான்புகழ்ப்பரிமேலழகருரையியற்றவதைநாடியாரும். (ஞ)

எட்டெனைத்தெடுத்துணர்ந்துவருநாளிலெங்கணுஞ்சாலெழுத்துக்குற்ற
மோட்டின்வகையுணராராய்ப்பரம்பரையொன்றேகருதியொழிந்தாரத்தோ
மாட்டெலென்றுணர்ந்தனையமூலமும்பேருரையுமுனம்வகுத்தவாறே
நீட்டுதலிலாவெழுத்திலியைவியெனவுலகுபுகழ்செம்பியாடன். (ட)

ஓதுபதியாயவிராமீசர்திருவருளானீருடுத்தவைப்பிற்
கோதுபதியாதகலவறந்தழைந்துவிளங்கிடச்செங்கோல்கைக்கொண்ட்
சேதுபதிமானேசரதிகாரநடாத்துசெயசிங்கஞ்செம்பூ
மாதுபதியர்வுயிர்ப்பவுலகமுழுவதும்புரக்கும்வள்ளற்கோமான். (எ)

கற்பகத்தின்றளிரனையமென்னிறமுஞ்சங்கிணுகிகமலரோகை
யுற்பவமுமொருசுரபிச்சிருத்தன்மூலிகர்விரலுமொளிர்பொன்னுழி
யிற்பதியொண்சுடர்மணியுமெய்துதலாற்றருநியமிரண்டுதெய்வப்
பொற்பமையாவருண்மணியிவ்வைந்துஞ்சேர்ந்தாயவெனும்புரவுக்கையான். (அ)

பாருநெறிவிசும்புமறுவெங்குளதென்றராயப்பரந்தமார்பா
னேருமுணர்வுடையார்பாற்பெருங்கருணைமடைதிறந்தாலொத்தகண்ணுன்
வாருமிளகையரும்பவினியர்முகமலர்த்துமொழிமதுரவாயான்
மேருவெனப்புடைபரந்துபகைவர்நிலைகலங்கவெழுஉவீங்குந்தோளான். (கூ)

சிவஞானத்தேவர்வரப்பிரசாதபாலனருள்செறிபூபாலன்
பவஞானமுழுதொழியக்கோபாலனெஞ்ஞான்றும்பணிகாபாலன்
றவஞானநீற்றொளியேயொளிர்பாலன்பகைகாணத்தகாப்பின்பால
னவஞானமறுத்துணர்ந்தமுப்பாலன்போர்வையெனவமைசீர்ப்பாலன். (கo)

ஒருகாவித்துவசத்தாலெளிர்தளவமாலிகையானுணர்வான்மீக்கூர்ந்
தருகாவித்துவசத்தானுன்றபெருஞ்சிவஞானமடங்கவுய்க்குங்
கருகாவித்துவசத்தான்பகைகோக்கியுமனமேகடைகாதுஞ்சா
துருகாவித்துவசத்தான்புணர்யான்செய்காயமெனவுணைக்கும்வாளான். (கக)

கந்துகத்தானம்பரவுமாறுபொழிற்தெழுகளிற்முன்கருதார்மேற்பாய்
கந்துகத்தானம்பரவுடியடியான்வாயிற்கட்டித்தூங்குங்
கந்துகத்தானம்பரவுமாதாவென்றுயிர்கருதிக்கரிசெலாமி
கந்துகத்தானம்பரவுரவமாதிநீங்கவறங்கைக்கொண்டுள்ளான். (கஉ)

தாைசெய்தவப்பயனுகியமைந்தபெருவளப்புதுவைத்தலைமையோன்பொன்
வாைசெய்நிதிப்பெருவாழ்க்கைமாகனவான்பெரும்புலவர்மறவாதென்று
மூைசெய்பெரும்புகழ்ப்பொன்னுச்சாமிநரேந்திரன்மகிழ்கூர்ந்தாைப்பக்கேட்டு
நாைசெய்விடையேறுயர்த்தநம்பிரானடிக்கன்பேநயக்குநல்லோன். (கங)

மன்னுபெருந்தமிழ்ப்பாலையிலக்கணமுமிலக்கியமும்வரம்புகண்டோன்
பன்னுசிவபுராணங்கள்பலதெரிந்தோன்சிவாகமநூற்பரவைமூழ்கி
யுன்னுமனுபூதியெனும்விலைவரம்பிலாமணிகையுறக்கொண்டுள்ளா
னின்னுயருணத்தினனுய்ச்சைவமெனும்பயிர்வளர்க்குமெழிலிபோல்வான். (கச)

நீடுபுகழ்த்திருக்கீதீச்சரந்திருக்கோணசலமிந்நிலவாகின்ற
நாடுபுகழ்த்தலம்பொலியாழ்ப்பாணத்துநல்லூர்வாழ்நகராக்கொண்டோன்
றேடுபுகழுருவமைந்தகந்தவேடவத்துதித்தசெல்வன்யாரும்
பாடுபுகழாறுமுகாவலனவ்வாறச்சிற்பதிப்பித்தானே. (கஞ)

மகாவித்துவானுகிய ம. ரா. ரா. ஸ்ரீ
மீ னு ட் சி சு ந் த ர ப் பி ள் ளை மா ணக்க ரும்
சிதம்பரச்செட்டியார் குமாரருமாகிய

தி யா க ரா ஜ ச் செ ட் டி யா ர்

இயற்றியது.

நேரிசையாசிரியப்பா.

திருவளர் தெய்வச் செழுமறை யவர்த—மூருவளர் செங்கை யுதக மவாவிக்
—கருங்கடன் முகட்டிற் செங்கேழ் பரப்பி—மரகதம் பழுத்த குரகத மோசேழ்
—சேர்தர யாத்த வோர்க்கல் வையத்—தமர்ந்தினி தெழுஉ வகலிடம் புதைத்த
—செறியிருள் விழுங்குஞ் செஞ்சுடர் வானவ—னலங்கொளி விரிக்கு நலங்கிளர்
கரங்க—டூண்டிடத் திறக்கு மாண்டகு புதவ—மாயிரந் தாங்கி யவிர் நிலா வெறி
க்குந்—தரளங் குயிற்றிய தமனியக் கோயி—லரசுவீற் றிருந்திவ் வகில மீன்ற—
நான்மறை முழங்குநன் னுவுடைக் கடவுள்—பெருருபே ரருளாற் றிருவள் ளுவ
ராய்—மகிதலத் துதித்து மன்னுயி ரக்க—ளற்றமுத ஞன்குந் திறமுற வுணரவு—ந
ன்மை யெங்கணு நனிசிறக் தோங்கவும்—புன்மை யண்டப் புறம்போ யொழிய
வுஞ்—சந்தனப் பொதியச் செந்தமிழ் முனிவ—னுள்ளம் பெருங்களி கொள்ளு
கொள்ளவுந்—தவலரும் புகழ்சால் சங்கத் தமர்ந்த — துவலரும் புலவர்சொ னுண்
பொரு ணூலெலாந்—திருப்பெறு கல்வி நிரப்புறு வோர்சொல்—பருப்பொரு ணூ
லாய் விருப்பற் றெழியவுஞ்—சிற்றளவின தாய்ப் பெரும்பொரு ளடக்கி—யுற்றவி
ந் நூலினி துணர்வோர் யாரு—நணுகுசொற் சுவையொடு நகுபொருட் சுவைகவர்
ந்—தணுவின்மா மேரு வடக்கத் துணியவு—நற்றமிழ்ச் செல்வம் பெற்றநன் னுட்டி
ன்முன்—மற்றைய பன்மொழி யற்றபுன் னுடெலா—மன்பொரு ளுடையர்முன்
வறியவர் போல—வென்செய் வாமென் றேக்கற்று நிற்கவு—மெழுத்து முதலாய
விலக்கண மெல்லாம்—பழுத்தினி துறங்கும் பள்ளி யாகவு—மின்றி யமையா வி
ன்னலீம் பலவுந்—துன்றின னிடந்து துதிபெறத் திகழவுந்— திருவளத் துன்னித்
திருவாய் மலர்ந்து—பொருவறப் புகன்ற புகலருந் தெய்வத்—திருக்குற ளென்னு
ஞ் செந்தமிழ் வேதம்—பலருரை செய்ய நிலவிய தெனினு—மொருவாப் புலமை
த் தருமர்முன் னுய—பாடல்சால் சிறப்பிற் பதின்மர் செய்த—நாடுறு மூனாகளு
ட் பீடமைக் தோங்கும்—பரிமே லழகர் பண்ணிய வுரையொடு—விரிகடல் சூழ்பு
வி மேவி விளங்கப்—பரிவுறு மச்சிற் பதித்துத் தருகெனக்—கற்பகச் சோலை ககன
த் துறுமெனப்—பொற்புறு புலவர் புகலுவ ரஃது—நம்போன் மாரு நல்வள மு
டைத்தெனி—லம்பர்ச் சென்றினி தறிய லாமென— வெண்ணிச் சென்றுங் கெ
ழிலுற வளர்ந்து — விண்ணுற நிவந்த வியன்மாம் பொழிற்கட்—சிவந்தழை மன
னத்துச் செவ்வியோர்க் கிடமாய்க்—கவின்றிகழ் காளைக் காலவ தரித்த—வம்
மைதிரு வளங்கனிந் தடியார்க் களித்த—கனிக்கெதி ராகக் கண்ணுத லருளிய—
வினித்தே மாங்கனி யிப்பொழிற் கனியே — யென்னக் கிளைதொறுந் துன்னி
க் கனிந்த—வெண்ணிலாக் கனிகளே யுண்ண விரும்பி—வாவிப் புகுந்திள மந்திக
ளெல்லா—மேவியத் தருக்கண் மீமிசை யிருந்து—தாவிப் புகுந்தத் தருநுனி யே
றி—யோவிலக் கனிகவர்ந் துணவலி யின்றிக்—கூனடை வெரிநின் மேன்மயி
லொருமுதிர்ந்—திருகண் சுழியா வெண்பெலாம் வெளிப்பட்—டகுறு வொட்டி

யபெரி வருத்த—வண்ணந்து நோக்கி நண்ணி யிருக்கு—மூதுபெரு மந்திகண் மு
ன்னர்முன் னுகுத்து—வெறுத்திட வூட்டி விழைந்துபின் னுண்டு—தாமுயன் று
ண்ணுந் தகுவலி யில்லா—வுறவினர்க் கூட்டியுண் ணறவனை நிகர்க்கு—நலமலி
செம்பி நன்னு டையான்—மேருவொன் றென்று விளம்புதல் பொய்யென்—ரூ
ரு மியம்ப வளவற வுயர்ந்து—செம்பொனு னியன்றபல் செழுமணி மாடத்—தும்ப
ருலாவு மொளியிழை மடவா—ரன்புறு மாடவ ரணுக நோக்கி—யின்புற மூயங்க
வெண்ணு தங் காதல்—குறிப்பிற் புலப்படக் கொழுங்கனி யிதணைச்—செவ்வாய்ப்
பைஞ்சிறைச் சிறுகிளி யூட்டப்—புகுவே னென்று புதுமதி மழுங்கப்—பளிங்கரிச்
தமைத்து விளங்கறை புக்குப்—பித்திகைத் தலத்தி லொத்துத் தோன்று—நீழற் ப
ஞ்சர நேர்சென்று திறத்தல்—பின்படர் காதல ரன்புற நோக்க—வுறுநா ணெநெ
கைத் தோடித் தழுவும்—வளமலி புதுவை மாநக ராளி—யவமெலாஞ் சாரா தகலு
ற வகற்றிச்—சிவமெலாம் பூணைந்த சிவஞானத் தேவர்—பவமெலா முவந்து பண்
ணிய மாப்பெருந்—தவமெலாந் திரண்டொரு தனயனு யுதித்தோன்—பூவிலுந் தி
சையிலும் புகலுறு மற்றைய—தீவிலு மிருசுடர் நிரிதரும் பெரிய—கோவிலுந் தீ
ஞ்சுவை கொழிக்குந் தமிழ்வலோர்— நாவிலும் பாவிலு நடிக்கும் புகழா—ணுண்
மையு நூலுணர் நுண்மையும் வறுமைகொல்—வண்மையுங் காட்சிக் கெண்மையு
ம் பகைதெறு—திண்மையுங் கதிரவா மொண்மையு மதியவாந்—தண்மையுங் கண்
மையுந் தழைதரு செல்வன்—வண்டினங் குழுமிக் கொண்டினி தேறிக்—கிண்டி
டப் பருமுகை விண்டின னறவ—மண்டிப் பெருக வுண்டு தெவிட்டுந்—தண்டொ
டை பூணையுந் திண்டோள் வலியா—லேர்திகழ்ந் திலங்குங் கார்முடி பூணைந்து—சீ
ர்பெற வுயர்ந்து நேருறக் கீழ்போய் —நீர்நிறைந் தமைந்த வார்கடல் வேலைந்த—பா
ர்நடு நின்ற மேருவை வென்றோ—னென்று நிரைப்புனல் சுற்றிய வசுந்தரை—யு
ற்றநன் னூல்கண் முற்றுற வாய்ந்து—கற்றநா வலர்கள் சொற்றபாக் கேயீ—தி
ற்றீ திற்றென மற்றுனர் புலமையான்—மலர்பொதுள் சோலை சுலவுற வுடுத்தி
—யுலகெலாம் புகழ நிலவுதென் கூட—லிலகுபொற் சபை மலர்தட மமர்ந்த—ந
லமலி சங்கப் பலகையை வென்றோன்—கரவுறு பிறவியு மரணமு மொழிந்து—
வரனுறு மேன்மை விரவுமெய்ஞ் ஞானத்—திரமுறு முத்தி தரவல தாய—வர
வுறு சடிலப் பரசிவ பத்தியால்—விண்ணுறு மிமையப் பெண்ணமர் பாகத்—தண்
ணலை யருச்சனை பண்ணுற வொருநாட்—டண்ணலுங் கமலமொன் றெண்ணுறக்
குறைதலிற்—கண்ணிடந் திட்டகார் வண்ணனை வென்றோ—னெவ்வெங் கலங்க
ட் கெஃதெஃ தூரித்தோ—வவ்வங் நலங்களா லதையதை வென்றோன்—சிந்தா
மணியோ நந்தாச் சுரபியோ— தெய்வத் தருவோ பெய்யுமா முகிலோ—விருநிதி
யோவிவ் வுருவெடுத் ததுதா—னலம்புனை யிதுவெனப் புலந்துணி விலமெனத்—
தலம்புகல் பொன்னுச் சாமி நரேந்திர— னனியுள மகிழ்ந்து நவின்றன ரூக—
வினிதினி தென்றீ முனிவற நயப்புற — றிவணிடை நிறைந்த நுவலரு மறனெ
லாந்— தன்னுறு காட்டா மன்னுறக் கொளுநூன்—மூதுபே ருலகி லிதுவே யா
தலி— னறைந்தது சால வமையுமென் றுன்னி—நிறைந்தி யாங்தனு நிலவுறப் ப
கித்தனன்— விடையத்திற் பரக்குந் தடையறு மனத்தை—நடையறச் சுருக்கி ய
டியிணை வைக்குந்—தன்மை யுயிர்க்குத் தானறி வுறுத்தப்—பாரிட மெங்கும் பட
ர்பா சேதிப்—பெரும்புனல் சுருக்கிச் சிறுதுளி யாக்கி—யொளியுறு சடைமுடி மி
ளிர்தர வைக்கு—மூவா மூதல்வ னேவா தமருந்—தாவாப் பெருந்தவ மேவா விள
ங்கிக்—கவின்மலி தன்னைக் கண்டவர் கொடும்பவங்—காணுந் தருடிருக் கோணு ச
லமுங்—குலவுறு நலமூயிர் கலவுற மலவலி—காதும் பெருந்திருக் கேதிச் சரமூ—
மிருகிதி யாக மருவுறப் பெற்று—மன்னுறு மீழ நன்னு டென்னும் — பொருவி

லாத் தனதற் கொருசிர மாயது—மாணமர் பொழில்யாழ்ப் பாணமச் சித்திற்—
கணிபெறக் கவிக்கு மணிமுடி நிகர்க்கும் — பன்னூ லுணர்ந்த நன்னு வலர்க—
ணுடொறுங் கூடி நவிலுத லுற்ற—பீடியர்ந் தோங்கு பெருவள னெல்லாந்—துன்
னுதன் பெயராந் தொகைநிலைத் தொடர்செர்லின்—மன்னுமூன் மொழியின் வய
ங்குபொரு ளாக்கி—யின்னும் பற்பல நிசைப்ப விடங்கொடுக்குஞ்—செல்லூ ரெயி
ல்சூழ் நல்லூ ரென்ப—திகழுமம் முடிக்கோர் சிகாமணி யென்னப்—புகரிலா ஞா
லம் புகலவந் துதித்தோன்—செந்தமி ழென்னுஞ் சுந்தர மங்கை — கந்தரத்
தழகு களிமங் கலநா—ணிலக்கண மனைத்து நலக்க விளக்குந்—துலக்க மிகுந்த
தூண்டா விளக்குப்—புனர்தரு மின்ப மணவறு புராண—மூணர்வோர் யார்க்கு
மொளியுறு நேத்திர—நல்லறி வுறுத்தித் தொல்பவந் தொலைக்கும்— பல்கலை கட்
கெலாம் புல்லுமோ ரில்லம் — பொய்தெரித் தகற்றி மெய்யிது வென்னுஞ்—சை
வசித் தாந்தத் தெய்வ வைப்புக்—கண்ணுபுண் ணியங்கட் கண்ணிய வுயிராந்—
தண்ணிய மாசிவ புண்ணியப் பிழம்பு—சிவனடி யவரைச் சிவமென மதிக்குந்—
தவமது வளர்க்கு மவமறு சிலை—னென் னுளங் குடிகொண் டிருக்கு—முன்னுசி
ராறு முகநா வலனே.

மஹாவித்துவான்கிய ம. ரா. ரா. ஸ்ரீ

மீ னாட்சி சுந்தரப் பிள்ளை மாணாக்கரும்

சங்கரலிங்கப்பிள்ளை குமாரருமாகிய

தெய்வநாயகப் பிள்ளை

இயற்றியது.

நேரிசையாசிரியப்பா.

திருவளர் மருமத் தருவளர் பெருமா—னுந்தியந் தாமரை யந்தி லமர்ந்து—
புரிமுறுக் குடைந்து முருகுகொப் புளிப்ப—வள்ளித ழவிழ்க்கும் வெள்ளிதழ்க் க
மலத்—திருமனை யவாவு மொருமனைக் கிழத்தியை—மன்னுற நாளுந் தன்னுறு
நாவிற்—செந்நிறந் திரிந்து வெண்ணிறம் பயப்ப—மருவுற வைத்த வொருபெருந்
தேவ—னருமறைப் பொருளைப் பெருநிலத் துதித்த—மன்பதை கட்கெலா மின்
புற வுணர்த்த—வுள்ளத் துள்ளிக் கொள்ளுந் தெய்வ—வுருவங் கரந்து திருவள்
ளுவராய்—மாநிலத் துற்று மேனிலத் தவரு—மவாவுற வென்றுந் தவாநல மமை
த்துப்—பன்மலை யுள்ளுயர் பொன்மலை யென்னப்—பன்னூ லுள்ளுயர் நன்னூ
லாகப்—புரிவுற வருளிய விரிவுறு பொருள்சேர்—தெய்வத் திருக்குறண் மெய்ம
லி நூலைப்—பொற்பமர் தருக்களுட் கற்பக மென்னப்—பலருளை யுள்ளு நிலவுற
விளங்கும்—பரிமே லழகர் புரியுரை யோடு—நயக்குறு மச்சில் வயக்கித் தருகெ
ன்ன—வானினங் களினுயர் தேனு வென்ன—மூற்றுற வாய்ந்து கற்றவர் குழுமிக்
—கற்பம் புகலினு மற்பமுங் குறையாப்—பெருவள னமைந்து மருவுமிப் புவியிற்
—பம்புபன் னூட்டியர் செம்பிநன் னூட—னந்தர் மணிகளுட் சிந்தா மணியெனப்—
பொன்னியல் புரிசை தென்னுற வுதித்து—நன்னகர் பலவினுட் டென்னுசீர் பெற்
று—மூதுபுகழ் சுமந்துயர் புதுவைமா நகரான்—சலஞ்சலத் துதித்த நலம்புரி முத்
தெனத்—தவஞாலம் புகழுஞ் சிவஞானத் தேவர்—பிறக்குமா தவத்திற் சிறக்கவ
ந் துதித்தோன்—பெருநிதி களினுய நிருநிதி யென்ன—விரவலர்க் கெல்லாம் வ

ரையாது கொடுக்கும்—வள்ளற் குழாங்க ளுள்ளுயர் வள்ளல்—பன்னக் கேட்க வு
ன்னத் தெவிட்டாச்—செந்தமிழ்ச் சுவைதெரி சுந்தரக் குரிசில்—கற்றார்க் கெல்லா
நற்றா யில்லந்—தூய்மை மிகுக்கும் வாய்மைப் பௌவந்—தெருட்குரித் தாய வரு
ட்பெருங் குன்ற—முத்தி தருஞ்சிவ பத்திப் பிண்ட—நன்னலம் பலவுந் துன்னுறு
முறையுள்—பெரும்புயா சலத்திற் சுரும்பமர்ந் துண்ணுந்—தாமமார் பொன்னுச்
சாமி மகிபன்—கழிந்தபே ருவகையின் மொழிந்தன னாகக்—களங்கமற வாய்ந்து
விளங்குறப் பதித்தன—னம்பரத் திலங்கு செம்பொன் னாட்டைத்—தோழ னெ
னக்கொளு மீழநன்னாட்டி—னேணமர்ந் தொளிர்யாழ்ப் பாணத் துற்ற—வளமலி
செல்வ வளகை நிகர்க்கும்—வில்லூர் மாட நல்லூர் வாண—னெழுத்துமுத லாக
வழுத்திலக் கணமெலாங்—கடைபோக வுணர்ந்த தடையறு மறிஞன்—றராதல
ம் புகழ்சிவ புராணச் செல்வஞ்—சமையங் களினுயர்ந் தமைவுபெற் றோங்கித்—
தெய்வத் திறம்பொலி சைவ மென்னப்—பலபல கலையெலா நிலவுற வுணர்ந்த—
புலவரி லுயர்ந்தொளிர் நலமலி பெருமான்—புகலருஞ் சீர்த்தி பொத்துஞ்—சகம
கி ழாறு முகநா வலனே.

மகாவித்துவானாகிய ம. ா. ா. ஸ்ரீ

மீனாட்சிசுந்தரப்பிள்ளைமாணாக்கரும்

வீரச்செட்டியார் குமாரருமாகிய

சோடசாவதானம்

சுப்பராயச்செட்டியார்

இயற்றியது.

நேரிசையாசிரியப்பா.

மலர்தலை யுலகிற் குலவுயிர்த் தொகைக—டுன்னிய வினைவழி மன்னிய போக
ந்—தனைவிழைந் தருந்த நனைமலர்க் கோதை—மலைமக ளொருபா னிலைதர வ
மைத்த—சிவபிரா னருளின் றவலரு வலியாற்—பாற்படு மண்டப் பரப்பினை நொ
டியினுள்—வீற்றுவீற் றாக விழுத்தக வகுத்த—தேன்முகப் பதும நான்முகப் புத்
தேள்—வன்பட ரகன்று மன்பதை யனைத்தும்—விதிவிலக் குணர்ந்து கதிபெறற்
குவந்து—சீரிய தெய்வ வாரிய மொழியா—னல்கிய வளமை மல்கிய சிறப்பிற்—
பாயிர நான்மறை மாயிரு ஞாலத்—தடுபகை கரக்கப் படுபொரு ளாதலி—னுலை
யா மரபி னிலைபெற வம்மறைப்—பருப்பொரு ளொருவி விழுப்பொரு ளொருங்
கு—மமிழ்தினு மினிய தமிழினிற் றருவான்—பவர்சடைப் பனவர் நுவலருஞ் சீ
ர்சா—லிகலறு தவத்திறற் பகவமா முனிவரன்—செய்தவப் பயனான் மைதப வந்
து—மாண்டநல் லருட்கொடை பூண்டகா ரணத்தாற்—றெய்வப் புலமைத் திருவ
ள் ளுவரெனு—நிகரில்பேர் மேற்கொண் டகலிட முய்யத்—துன்பக லறம்பொரு
ளின்பம்வீ டென்னு—நாற்பொருள் பயக்கு மேற்புடைத் தாகத்—தப்பா தருளிய
முப்பான் மருவிய—திருக்குற ளென்னுந் தெய்வமா மறையொடு—தருமர் முதலி
ய சால்பினர் வகுத்த—திருகில்பே ருரைகளுட் சிறந்து நிலைஇய—வரிமே லியல்
புகழ்ப் பரிமே லழக—ருளங்கனிந் தியற்றிய வளங்கனி யுரையினைத்—தேர்ச்சி
யின் மிக்கோர் சிந்தைநன் குவப்பக்—கரலிகி தங்களான் விரவிய வழுக்களைந்—
துருவிய லச்சிற் றருகெனப் பஃறலைப்—பன்னகஞ் சுமந்த பன்னக் வரைப்பு

குணங்குளைப் புரவி வணங்கல ரேறு—வெதுப்பற வுலகம் பொதுக்கடிந் தளிக்கு
ம்—வலமுறு மிராச குலசூ டாமணி—கழைசுளி புகர்முகக் கடவுணல் வேழம்—
விழைதரு கற்பக மென்குழை நொடுத்து—வான்றோய் நறுஞ்சுவைத் தேன்றோ
ய்த் தருந்தப்—புழைக்கர நீட்டப் பழிப்பறு தேனிறு—றுறுமியசந்தனச் சூழல்
வாய்க் குலவுஞ்—செறுபுல னுடைய குறுமுனி தன்பா—லரந்தைகெட நுவன்று
வரம்பெறு பாக்குக்—குண்டுபடு மீர்ஞ்சுனை குடைந்தரமகளி—ரரக்கலர் கரம்வி
ரித் திரப்பதை நிகர்ப்ப—வடுப்படாக் காந்தட் டுடுப்பலர் கஞலிய—முதியசெந்
தமிழ்கமழ் பொதியமால் வரையான்—விரவிய விண்ணவர் பரவவீ ரடியான்—
மூவுல களந்த மேவரு நெடுமால்—வன்றிறற் பகுவாய் வன்றியி னுருக்கொளீஇ
—யுருவமண் புகுந்து துருவியுங் காணா—வருளார் பசுங்கொடி யொருபாற் படர்
ந்த—முக்கட் கரும்பின் செக்கமலத்தாள்—கரையினிற் றோய்ந்து புரைதப மண
க்க—நலத்தகு கவுணியக் குலக்கொழுந் திட்ட—பழமறை தன்னகத் தளவளாய்
மணக்குந்—தெய்வவெண் டிரையெறி வையைமா நதியான்—வரியளி மிதிப்பப்
புரிமுறுக் கவிழ்ந்த—மணங்கம ழம்புய மணங்கயர் குநர்க்கு — மகணமர்ந் துதவு
ந் தகவினர் கடுப்ப — முகனமர்ந் தொழுக்குந் துகளறு செந்தே— னுவட்டெறி
ந் தின்கழைப் படைப்பையிற் புகுந்து—சுரிமுகச் சங்குழல் வரிமடை யுடைப்ப—
மட்டியல் பூந்துகள் கொட்டிச் சிறைசெயுங்—கவிழ்துணர்த் தேமரம் பொழில் பு
டை யுடுத்த—பம்பிய வளம்பொலி செம்பிநன் னாடன் பூனத முளரி மானதத் த
டமெனத்—தேவரு மயிர்ப்பப் பூவளை யங்களை—வெண்ணிறச் சிறகரண்ணிய மரா
ள—மருந்திட வென்றும் விருந்திடு மணித்தடந் — துதைதரு செல்வப் புதுவை
மா நகரா—னுலம்பொரு மறுவில் வலம்படு புயத்தி—னுறைதரு கொற்றவை யுவ
கையொடு குறுநகை—யரும்பிய தொப்ப விரும்பிய வனைந்த—வளியடை கிடக்கு
ந் தளவமா லிகையான்—மரவுரி யந்தணன் மறுத்துமுட் சினப்பிற்—றகைக்குந்
திறனலன் சிகைக்கனல் கொழிக்குங்—குலிசவாட் படையுடைக் குரிசிலென் று
ணர்குற்—றன்னவன் றனைநீத் திந்நகர்ப் போந்த—துச்சைச் சிரவமீ துண்மையே
யாமெனாக்—கண்டவர் பலரும்வாய் விண்டிடச் சிறந்து—விழிகவர் வனப்பிற் சு
ழிகொள்வாம் பரியான்—றன்னுட னுடன்றமர் தாக்கிய தெய்வக் — கொன்னு
றை வயிரவாட் கோட்டுமானினங்க—ளகைப்பொடு வாய்வெரீஇத் திகைத்தோ
ட் டெடுத்துச்—செல்வழியின்றித் திசைதொறு மிமையா—நாட்டமொடு வட்கி
வாட்டமொடு நிற்ப—வயங்கொடிறு மாந்து தயங்கிமதங் கவிழ்த்து—நிகரிகந் து
லவும் புகர்முகக் களிற்றான்—கடையுகத் தெழுந்த கருங்கட லென்னப்— படை
யொடு துவன்றிய வடையல ருடையா—நெஞ்சுபறை கொட்ட வஞ்சிவிழி விள
ர்ப்ப—வேற்றிடி போல விடையறா திரட்டுங்—கூற்றுற ழெறுழ்வலி யேற்றுரி மு
ரசினன்—பலப்பல வரசர் நலப்பமே லுயர்த்த—பைங்கொடி யடங்கலும் பணி
செயூ நிற்பத்—திகழ்ந்துமே லோங்கிச் சிறந்தெழிற் சயமக—ளாவிக் கிணையதாங்
காவிக் கொடியினோன்—பீடா ருலகங் கோடா நெறியினிற்—குலவுற நடாத்து
நிலவுசெங் கோலினன்— றண்ணிய நலங்கெழு புண்ணிய மேரு—நிறைதரு கரு
ணைக் குறையுணல் லின்பத்—திரையெறி கல்விக் கரைபொருகடனறுந்—தண்ண
ளி யரும்பிப் புண்ணிய மலர்ந்து—நன்றிபல பழுத்து நின்றகுண தாரு—நித்திய
வருட்சிவ பத்தியின் பைங்கூழ்—புகழ்தரு மிரவலர் நிகழ்தரு குறிப்பறிந்—துத
விடு சீர்சா லதுலசிந் தாமணி—விளங்குறு முயிரெனு மிளங்கோ தனங்கள்—கூ
ட்டமிட் டருந்தி யேப்பமிட் டுவப்பக்—கண்ணிய வின்சுவை நண்ணிய வருட்பா
—லேமமொடு சுரக்குங் காம தேனு—பொய்வகைச் சமயப் புதையிருள்புதைபட
—மெய்வகை யொளிவிரி சைவ சிகாமணி—யென்றுபற் பலரு மெடுத்தினி தியம்

பக்—குன்றலி னிலமகள் குதுகலிப் பெய்தத்—தவளூ ணம்பெறு சிவஞான தேவ—ரியற்றிய தலத்தானயக்கத் தோன்றியோன்—பொதியவிழ் கடுக்கையொடி மதி த்வழ் சடில—மன்னு சாமிதன் மலர்க்கழல் பழிச்சும்—பொன்னு சாமிமால் புகன் றனனை—வடங்கிய தழனு வடங்கலு நிமிர்த்தெனத்—தளிர்த்தளி மொய்ப்பத் தி னித்தலர் தேமாங்—கனிசிறு வளியாற் கமலமென் பொருட்டிற்—ருக்குறீஇ யு டைந்து வாக்குறு பைந்தே—னீர்ந்தட நிரப்பு மீழநன் னுட்டி—னிலமகண் முக டெனக் குலவும்யாழ்ப் பாணத்—தநிவளஞ் செறிந்து பொதிதலிற் பலகலை—வல் லோர் புகழு நல்லூ ரானி—கந்தலி னலங்கெழு கந்தவேட் குரிஞ்—யெரிதுவந்து ஞற்றிய வரியமெய்த் தவத்தாற்—பொறையருள் சாந்த நிறைகொடை வாய்மையெ ன்—றின்னநற் குணங்களோர் மன்னிய வருக்கொடி—வந்தென் றியாவரும் வ ழங்கிட வந்தோன்— கல்வியங் கடலைக் கடப்பவர் தமக்கோர்—சொல்லியன் பு ணையெனத் தூரிசற நிற்போ—னிருவகைப் பிரமசரியநன் னெறியின்—மயற்றலை புகுத்தா நயிட்டிக நிலையினன்—கற்பனை கடந்த சிற்பரஞ் சுடர்தாள்—கன்வினு னவினுங் கழலாக் கருத்தினன்—பழிதரு முத்திப் பகுப்பெலா மொருவி— யழி வில்பே ரின்ப மளிக்குறு முத்தியை—யெளிதினிற் றெரித்துப் பளகிலின் புறுத் துஞ்—சைவசித் தாந்த மெய்தரு பனுவலை—யையந் திரிபற வகத்தினன் குணர்ந் தோன்—கையற விகந்த கருணையங் கடலோன்—கூறுசீர் புனைபு மாறுமுக நா வலன்— பரவிய வுவப்பிற் பதித்தனன்—விரவிய வுலகம் விளங்குதற் பொரு ட்டே.

பாலியலதிகாரவகாரதிகள்.

பால்.	பக்கம்.
அறத்துப்பால்.	க
காமத்துப்பால்.	உகூடு
பொருட்பால்.	கoகூ

இயல்.	பக்கம்.
அங்கவியல்.	களசு
அரசியல்.	கoகூ
இல்லறவியல்.	கடு
ஒழிபியல்.	உசுக
களவியல்.	உகூடு
கற்பியல்.	ஙகடு
துறவறவியல்.	சுசு

அதிகாரம்.	பக்கம்.
அடக்கமுடைமை.	ஙஎ
அமைச்சு.	களசு
அரண்.	உoடு
அருளுடைமை.	சுசு
அலரறிவுறுத்தல்.	ஙகஉ
அவர்வயின்விதும்பல்.	ஙசடு
அவாவறுத்தல்.	கoஉ
அவையஞ்சாமை.	உ00
அவையறிதல்.	ககஎ
அழுக்காறுமை.	சசு
அறன்வலியுறுத்தல்.	கஉ
அறிவுடைமை.	கஉo
அன்புடைமை.	உங
ஆள்வினையுடைமை.	களக
இகல்.	உஙச
இடனறிதல்.	கசo
இடுக்கணழியாமை.	களங
இரவச்சம்.	உஅக
இரவு.	உஅசு
இல்வாழ்க்கை.	கடு
இறைமாட்சி.	கoகூ
இனியவைகூறல்.	உகூ
இன்னாசெய்யாமை.	அடு
ஈகை.	சுo

அதிகாரம்.	பக்கம்.
உட்பகை.	உசஉ
உழவு.	உஅக
உறுப்புநலனழிதல்	ஙஙஎ
ஊக்கமுடைமை.	ககசு
ஊடலுவகை.	ஙசுஉ
ஊழ்.	கoடு
ஒப்புரவறிதல்.	டுஅ
ஒழுக்கமுடைமை.	ஙகூ
ஒற்றுடல்.	ககஙங
கடவுள்வாழ்த்து.	உ
கண்ணோட்டம்.	ககக
கண்விதுப்பழிதல்.	ஙஉக
கயமை.	உகஉ
கல்லாமை.	ககடு
கல்வி.	ககஉ
கள்ளாமை.	எஎ
கள்ளுண்ணாமை.	உடுஉ
கனவுநிலையுரைத்தல்.	ஙஙஉ
காதற்சிறப்புரைத்தல்.	ஙoஎ
காலமறிதல்.	கஙஎ
குடிசெயல்வகை.	உஎகூ
குடிமை.	உசுக
குறிப்பறிதல்.	ககூடு
குறிப்பறிதல்.	உசுஅ
குறிப்பறிவுறுத்தல்.	ஙசகூ
குற்றங்கடிதல்.	கஉங
கூடாநட்பு.	உஉஎ
கூடாவொழுக்கம்.	எச
கேள்வி.	ககஅ
கொடுங்கோன்மை.	கடுடு
கொல்லாமை..	அஅ
சான்றாண்மை.	உசுக
சிற்றினஞ்சேராமை.	கஉஅ
சுற்றந்தழால்.	கசஅ
சூது.	உடுடு
செங்கோன்மை.	கடுங

பாலியலதிகாரவகாரதிகள்.

பால்.	பக்கம்.
அறத்துப்பால்.	க
காமத்துப்பால்.	உகூடு
பொருட்பால்.	கoகூ
இயல்.	பக்கம்.
அங்கவியல்.	களகூ
அரசியல்.	கoகூ
இல்லறவியல்.	கடு
ஒழிபியல்.	உசூக
களவியல்.	உகூடு
கற்பியல்.	நகடு
துறவறவியல்.	சூசூ
அதிகாரம்.	பக்கம்.
அடக்கமுடைமை.	நஎ
அமைச்சு.	களசூ
அரண்.	உoடு
அருளுடைமை.	சூசூ
அலரறிவுறுத்தல்.	நகஉ
அவர்வயின்விதும்பல்.	நசடு
அவாவறுத்தல்.	கoஉ
அவையஞ்சாமை.	உ00
அவையறிதல்.	ககள
அழுக்காறுமை.	சசூ
அறன்வலியுறுத்தல்.	கஉ
அறிவுடைமை.	கஉo
அன்புடைமை.	உந்
ஆள்வினையுடைமை.	களக
இகல்.	உநச
இடனறிதல்.	கசo
இடுக்கணழியாமை.	களந
இரவச்சம்.	உஅக
இரவு.	உஅசு
இல்வாழ்க்கை.	கடு
இறைமாட்சி.	கoகூ
இனியவைகூறல்.	உசூ
இன்னாசெய்யாமை.	அடு
ஈகை.	சூo

அதிகாரம்.	பக்கம்.
உட்பகை.	உசஉ
உழவு.	உஅக
உறுப்புநலனழிதல்	நநஎ
ஊக்கமுடைமை.	ககசூ
ஊடலுவகை.	நகசூஉ
ஊழ்.	கoடு
ஒப்புரவறிதல்.	டுஅ
ஒழுக்கமுடைமை.	நஉசூ
ஒற்றுடல்.	ககசூந
கடவுள்வாழ்த்து.	உ
கண்ணோட்டம்.	ககசூக
கண்விதுப்பழிதல்.	நஉக
கயமை.	உகஉ
கல்லாமை.	ககடு
கல்வி.	ககஉ
கள்ளாமை.	எஎ
கள்ளுண்ணாமை.	உடுஉ
கனவுநிலையுரைத்தல்.	நநஉ
காதற்சிறப்புரைத்தல்.	நoஎ
காலமறிதல்.	கநஎ
குடிசெயல்வகை.	உஎகூ
குடிமை.	உசூக
குறிப்பறிதல்.	ககூடு
குறிப்பறிதல்.	உகூஅ
குறிப்பறிவுறுத்தல்.	நசகூ
குற்றங்கடிதல்.	கஉந
கூடாநட்பு.	உஉஎ
கூடாவொழுக்கம்.	எச
கேள்வி.	ககஅ
கொடுங்கோன்மை.	கடுடு
கொல்லாமை..	அஅ
சான்றாண்மை.	உசூக
சிற்றினஞ்சேராமை.	கஉஅ
சுற்றந்தழால்.	கசஅ
சூது.	உடுடு
செங்கோன்மை.	கடுந

அதிகாரம்.	பக்கம்.
செய்நன்றியறிதல்.	ஈஉ
சொல்வன்மை.	களக
தகையணங்குறுத்தல்.	உகடு
தவம்.	எக
தனிப்படர்மிகுதி.	ஈஉள
தீநட்பு.	உஉச
தீவினையச்சம்.	டுசு
துறவு.	கூடு
தூது.	கஅக
தெரிந்துசெயல்வகை.	கஙக
தெரிந்துதெளிதல்.	கசஉ
தெரிந்துவினையாடல்.	கசடு
நடுவுநிலைமை.	ஈ
நட்பாராய்தல்.	உகக
நட்பு.	உகசு
நலம்புனைந்துரைத்தல்.	ஈ0ச
நல்குரவு.	உஅச
நன்றியில்செல்வம்.	உளச
நாமி.	உ0உ
நாணுடைமை.	உளக
நாணுத்துறவுரைத்தல்.	ஙக0
நிலையாமை.	கக
நிறையழிதல்.	ஈசஙி
நினைந்தவர்புலம்பல்.	ஈஉக
நீத்தார்பெருமை.	க
நெஞ்சொடுகிளத்தல்.	ஈச0
நெஞ்சொடுபுலத்தல்.	ஈடுச
பகைத்திறந்தெரிதல்.	உஙக
பகைமாட்சி.	உஙள
பசப்புறுபருவரல்.	ஈஉச
படர்மெலிந்திரங்கல்.	ஙகஅ
படைச்செருக்கு.	உகங
படைமாட்சி.	உகக
பண்புடைமை.	உளக
பயனிலசொல்லாமை.	டுங
பழமை	உஉக
பிறிவாற்றுமை.	ஙகடு
பிறனில்விழையாமை.	சஉ
புகழ்.	கூங
புணர்ச்சிமகிழ்தல்.	ஈ0க
புணர்ச்சிவிதும்பல்.	ஈடுக
புதல்வரைப்பெறுதல்.	உக
புலவி.	ஈடுள
புலவிநுணுக்கம்.	ஈடுங
புலான்மறுத்தல்.	கூக
புல்லறிவாண்மை.	உஙஉ
புறங்கூறாமை.	டுக
பெண்வழிச்சேறல்.	உசள
பெரியாரைத்துணைக்கோடல்	கஉசு
பெரியாரைப்பிழையாமை.	உசச
பெருமை.	உகசு
பேதைமை.	உஉக
பொச்சாவாமை.	கடு0
பொருள்செயல்வகை.	உ0அ
பொழுதுகண்டிரங்கல்.	ஙஙடு
பொறையுடைமை.	சச
மடியின்மை.	ககூஅ
மருந்து.	உடுஅ
மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகல்.	ககஉ
மானம்.	உகூச
மெய்யுணர்தல்.	கூஅ
வரைவின்மகளிர்.	உடு0
வலியறிதல்.	ஙஈச
வாய்மை.	அ0
வாழ்க்கைத்துணைநலம்.	கஅ
வான்சிறப்பு.	சு
விருந்தோம்பல்.	உகு
வினைசெயல்வகை.	கஅள
வினைத்திட்பம்.	கஅச
வினைத்தூய்மை.	கஅக
வெகுளாமை.	அங
வெஃகாமை.	சகூ
வெருவந்தசெய்யாமை.	கடுஅ
முற்றிற்று.	

S. Pushparatha Chetty

உ

கணபதி துணை.

திருவள்ளுவர்குறள்.

பரிமேலழகருரை.

அறத்துப்பால்.

உரைப்பாயிரம்.

இந்திரன் முதலிய இறையவர் பதங்களும் அந்தமிலின்பத்தழிவில் வீடும் நெறியறிந்து எய்துதற்குரிய மாந்தர்க்கு உறுதியென உயர்ந்தோரானெடுக்கப்பட்ட பொருள் நான்கு: அவை அறம், பொருள், இன்பம், வீடென்பன. * அவற்றுள், வீடென்பது சிந்தையுமொழியுஞ் செல்லா நிலைமைத்தாகலின், துறவறமாகிய காரணவகையாற் கூறப்படுவதல்லது இலக்கணவகையாற் கூறப்படாமையின், நூல்களாற் கூறப்படுவன ஏனைமூன்றுமேயாம்.

அவற்றுள், அறமாவது மனு முதலிய நூல்களில் விதித்தன செய்தலும், விலக்கியன ஒழிதலுமாம். அஃது ஒழுக்கம் வழக்குத் தண்டமென மூவகைப்படும். †

அவற்றுள், ஒழுக்கமாவது அந்தணர் முதலிய வருணத்தார் தத்தமக்கு விதிக்கப்பட்ட பிரமசரிய முதலிய நிலைகளினின்று ‡ அவ்வவற்றிற்கோதிய அறங்களின் வழுவாதொழுகுதல்.

வழக்காவது ஒருபொருளைத் தனித்தனியே எனதெனதென்றிருப்பார் அது காரணமாகத் தம்முண்மாறுபட்டு அப்பொருண்மேற்சொல்வது. அது கடன்கோடன்முதற் பதினெட்டுப்பதத்ததாம். §

---

* அறம் பொருள் இன்பம் வீடென்பனவற்றை வடநூலார் முறையே தருமம் அருத்தம் காமம் மோக்ஷமென்பர்.

† ஒழுக்கம் வழக்குத் தண்டமென்பனவற்றை வடநூலார் முறையே ஆசாரம் விவகாரம் பிராயச்சித்தமென்பர்.

‡ நிலை—ஆச்சிரமம்.

§ விவகாரபதம் பதினெட்டாவன கடன்கோடல், உபநிதி, கூடிமேம்படல், நல்கியதைநல்காமை, ஒப்பிப்பணிசெய்யாமை, கூலிகொடாமை, உடையனல்லான்விற்றல், விற்றுக்கொடாமை, கொண்டுள்ளமொப்பாமை, கட்டுப்பாடுகடத்தல், நிலவழக்கு, மாதராடவர்தருமம், தாயபாகம், வன்செய்கை, சொற்கொடுமை, தண்டக்கொடுமை, சூது, ஒழிபு என்விவை.

தண்டமாவது அவ்வொழுக்கநெறியினும் வழக்குநெறியினும் வழீஇயினுை அந்நெறி நிறுத்துதற்பொருட்டு ஒப்ப நாடி அதற்குத் தகவொறுத்தல்.

இவற்றுள் வழக்குத்தண்டமும் உலகநெறி நிறுத்துதற்பயத்தவாவதல்லது ஒழுக்கம்போல மக்களுயிர்க்கு உறுதிபயத்தற்சிறப்பிலவாகலானும், அவைதாம நூலானேயன்றி உணர்வுமிகுதியானும் தேயவியற்கையானும் அறியப்படுதலானும், அவற்றையொழித்து, ஈண்டுத் தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவராற் சிறப்புடைய ஒழுக்கமே அறமெனவெடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது.

அதுதான் நால்வகை நிலத்தாய் வருணந்தோறும் வேறுபாடெமையின், சிறுபான்மையாகிய அச்சிறப்பியல்புகளொழித்து, எல்லார்க்குமொத்தலிற் பெரும்பான்மையாகிய பொதுவியல்புபற்றி இல்லறந் துறவறமென இருவகைநிலையாற் கூறப்பட்டது.

அவற்றுள், இல்லறமாவது இல்வாழ்க்கைநிலைக்குச் சொல்லுகின்ற நெறிக் கணின்று அதற்குத் துணையாகிய கற்புடைமனைவியோடுஞ் செய்யப்படுவதாகலின், அதனை முதற்கட் கூறுவான்றொடங்கி, எடுத்துக்கொண்ட இலக்கியமினிது முடிதற்பொருட்டுக் கடவுள்வாழ்த்துக் கூறுகின்றார்.

பாயிரம்.

முதல் அதிகாரம்.— கடவுள் வாழ்த்து.

அஃதாவது கவி தான் வழிபடுகடவுளையாதல் எடுத்துக்கொண்டபொருட்கு ஏற்புடைக்கடவுளையாதல் வாழ்த்துதல். அவற்றுள் இவ்வாழ்த்து ஏற்புடைக்கடவுளெனவறிக: என்னை? சத்துவமுதலிய குணங்களான் மூன்றுகிய உறுதிப் பொருட்கு அவற்றுள் மூவராகிய முதற்கடவுளோடி இயைபுண்டாகலான். அம் மூன்றுபொருளையுங் கூறலுற்றார்க்கு அம்மூவரையும் வாழ்த்துதல் முறைமையாகலின், இவ்வாழ்த்து அம்மூவர்க்கும் பொதுப்படக் கூறினரெனவுணர்க.

க. அகர முதல வெழுத்தெல்லா மாதி
பகவன் முதற்றே யுலகு. க.

இதன்பொருள். எழுத்தெல்லாம் அகர முதல—எழுத்துக்களெல்லாம் அகரமாகிய முதலையுடைய: —உலகு ஆதிபகவன் முதற்று — அதுபோல உலகம் ஆதிபகவனுகிய * முதலையுடைத்து. என்றவாறு.

இது தலைமைபற்றிவந்த எடுத்துக்காட்டுவமை. அகரத்திற்குந்தலைமை விகாரத்தானன்றி நாதமாத்திரையாகிய இயல்பாற்பிறத்தலானும், ஆதிபகவற்குந்தலைமை செயற்கையுணர்வானன்றி இயற்கையுணர்வான் முற்றுமுணர்தலானுங் கொள்க. தமிழெழுத்திற்கேயன்றி வடவெழுத்திற்கும் முதலாதல் நோக்கி, எழுத்தெல்லாமென்றார். ஆதிபகவன் என்னுமிருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை வீடாநின்றமுடிபு. உலகென்றது ஈண்டுயிர்கண்மேனின்றது. காணப்பட்ட

---

* ஐசுவரியம், வீரியம், புகழ், திரு, ஞானம், வைராக்கியம் என்னுமாறுக்கும் பகமென்னும் பெயருண்மையால், பகவனென்பதற்கு இவ்வறுகுணங்களையுமுடையோனென்பது பொருள்.

உலகத்தாற் காணப்படாத கடவுட்கு உண்மை கூறவேண்டுதலின், ஆதிபகவன் முதற்றேயென உலகின்மேல்வைத்துக் கூறினர்; கூறினரேனும், உலகிற்கு முதல் ஆதிபகவனென்பது கருத்தாகக்கொள்க. ஏகாரம் தேற்றத்தின்கண் வந்தது. இப்பாட்டான் முதற்கடவுளதுண்மை கூறப்பட்டது. (க)

உ. கற்றதனா லாய பயனென்கொல் வாலறிவ
னற்றா டொழாஅ ரெனின். உ

இ-ள். கற்றதனால் ஆய பயன் என்— எல்லாநூல்களையுங் கற்றவர்க்கு அக்கல்வியறிவாலாய பயன் யாது—வாலறிவன் நற்றாள் தொழாரெனின்— மெய்யுணர்வினையுடையானது நல்ல தாள்களைத் தொழாராயின்? எ-று.

எவனென்னும் வினப்பெயர் என்னென்றாய், ஈண்டின்மை குறித்துநின்றது. கொல்லென்பது அசைநிலை. பிறவிப்பிணிக்கு மருந்தாகலின், நற்றாளென்றார். ஆகமவறிவிற்குப் பயன் அவன்றாளைத் தொழுது பிறவியறுத்தலென்பது இதனாற் கூறப்பட்டது. (உ)

ஈ. மலர்மிசை யேகினான் மாணடி சேர்ந்தார்
நிலமிசை நீடுவாழ் வார். ஈ

இ-ள். மலர்மிசை ஏகினான் மாண் அடி சேர்ந்தார் — மலரின்கண்ணே சென்றவனது மாட்சிமைப்பட்ட அடிகளைச் சேர்ந்தார்—நிலமிசை நீடு வாழ்வார்—எல்லாவுலகிற்கும் மேலாய வீட்டுலகின்கண் அழிவின்றி வாழ்வார். எ-று.

அன்பானினைவாரது உள்ளக்கமலத்தின்கண் அவர் நினைந்த வடிவோடு விளைந்து சேறலின், எங்ஙனென இறந்தகாலத்தாற்கூறினர்; என்னை? "வாராக்காலத்து நிகழுங் காலத்து - மோராங்கு வருஉம் வினைச்சொற் கிளவி - யிறந்தகாலத்துக் குறிப்பொடு திளத்தல் — விளைந்த பொருள வெண்மனார் புலவர்." * என்பதோத்தாகலின். இதனைப் "பூமேனடந்தான்" என்பதோர் பெயர்பற்றிப்பிறிதோர் கடவுட்கேற்றுவாருமுளர். சேர்தல் - இடைவிடாது நினைத்தல். (ஈ)

ச. வேண்டுதல்வேண் டாமை யிலானடி சேர்ந்தார்க்
கியாண்டு மிடும்பை யில. ச

இ-ள். வேண்டுதல் வேண்டாமை இலான் அடி சேர்ந்தார்க்கு— ஒருபொருளையும் விழைதலும் வெறுத்தலுமில்லாதவனடியைச் சேர்ந்தார்க்கு—யாண்டும் இடும்பை இல—எக்காலத்தும் பிறவித்துன்பங்கள் உளவாகா. எ-று.

பிறவித்துன்பங்களாவன தன்னைப்பற்றி வருவனவும், பிறவுயிர்களைப்பற்றிவருவனவும், தெய்வத்தைப்பற்றி வருவனவுமென மூவகையான் வருந்துன்பங்கள். அடிசேர்ந்தார்க்கும் அவ்விரண்டுமின்மையின், அவை காரணமாக வரும் மூவகைத்துன்பங்களும் இலவாயின. (ச)

ரு. இருள்சே ரிருவினையுஞ் சேரா விறைவன்
பொருள்சேர் புகழ்புரிந்தார் மாட்டு. ரு

* தொல்காப்பியம், வினையியல், சஎ.

இ-ள். இருள் சேர் இருவினையும் சேரா — மயக்கத்தைப் பற்றி வரும் நல்வினை * தீவினையென்னு மிரண்டுவினையும் உளவாகா——இறைவன் பொருள் சேர் புகழ் புரிந்தார் மாட்டு — இறைவனது மெய்மை சேர்ந்த புகழை விரும்பினரிடத்து. எ-று.

இன்னதன்மைத்தென ஒருவராலுங் கூறப்படாமையின் அவிச்சையை இருளென்றும், நல்வினையும் பிறத்தற் கேதுவாகலான் இருவினையுஞ் சேராவென்றுங் கூறினர். இறைமைக்குணங்களிலராயினுமை உடையரெனக் கருதி அறிவிலார் கூறுகின்ற புகழ்கள் பொருள்சேராவாகலின், அவை முற்றவுமுடைய இறைவன் புகழே பொருள்சேர் புகழெனப்பட்டது. புரிதல் எப்பொழுதுஞ் சொல்லுதல்.(இ)

கூ. பொறிவாயி லைந்தவித்தான் பொய்தீ ரொழுக்க
நெறிநின்றார் நீடுவாழ் வார். கூ

இ-ள். பொறி வாயில் ஐந்து அவித்தான் — மெய், வாய், கண், மூக்குச், செவி யென்னும் பொறிகளே வழியாகவுடைய ஐந்தவாவினையும் அறுத்தானது—— பொய் தீர் ஒழுக்கநெறி நின்றார் — மெய்யான ஒழுக்க நெறியின்கண் வழுவாது நின்றார்——நீடு வாழ்வார் — பிறப்பின்றி• எக்காலத்தும் ஒருதன்மையராய் வாழ்வார். எ-று.

புலன்கள் ஐந்தாகலான், அவற்றின்கட்செல்கின்ற அவாவு மைந்தாயிற்று. ஒழுக்கநெறி ஐந்தவித்தானுஞ் சொல்லப்பட்டமையின், ஆண்டையாறனுருபு செய்யுட்கிழமைக்கண்வந்தது, கபிலரது பாட்டு என்பதுபோல. இவைநான்குபாட்டானும் இறைவனை நினைத்தலும் வாழ்த்தலும் அவனெறிநிற்றலுஞ் செய்தார் வீடு பெறுவரென்பது கூறப்பட்டது. (கூ)

எ. தனக்குவமை யில்லாதான் றாள்சேர்ந்தார்க் கல்லால்
மனக்கவலை மாற்ற லரிது. எ

இ-ள். தனக்கு உவமை இல்லாதான் தாள் சேர்ந்தார்க்கு அல்லால் — ஒருவாற்றானுந் தனக்கு நிகரில்லாதவனது தாளைச் சேர்ந்தார்க்கல்லது,——மனக்கவலை மாற்றல் அரிது — மனத்தின்கணிகழுந் துன்பங்களை நீக்குதல் உண்டாகாது. எ-று.

"உறற்பால - தீண்டா விடுதல் லரிது.†" என்றாற்போல ஈண்டு அருமை இன்மைமேனின்றது. தாள் சேராதார் பிறவிக்கேதுவாகிய காம வெகுளி மயக்கங்களை மாற்றமாட்டாமையின், பிறந்து அவற்றான் வருந்துன்பங்களுள் அழுந்துவரென்பதாம். (எ)

---

* ஈண்டு நல்வினையென்றது அழிதன்மாலையவாய துறக்க வின்பமுதலியகாமியங்களைப் பயப்பனவாகிய வேள்வி முதலியவற்றை. இவை வீட்டுக்கு நேரே வாயிலாகிய தத்துவஞானத்தைப் பயவாமைமாத்திரையேயன்றித் தீவினைபோல அது நிகழவொட்டாது தடைசெய்து நிற்றலுமுடையனவாம். ஆதலால், இந்நல்வினை தீவினையிரண்டும் ஒருவனுக்கு ஞானத்தைத் தடுத்துப் பந்தமுறுத்துதற்கண் பொன்விலங்கும் இருப்புவிலங்கும்போலத் தம்முளொப்பனவாமென்க. சரியை கிரியை யோகங்கள் ஞானம் வாயிலாக வீடு பயத்தலின், ஈண்டு நல்வினையென்றது அவற்றையன்றென்க.

† நாலடியார், பழவினை,— ஈண்டுநீர் வையத்து ளெல்லாரு மெத்துணையும் — வேண்டார்மற் றீய விழைபய னல்லவை — வேண்டினும் வேண்டா விடினு முறற்பால—தீண்டா விடுதல் லரிது.

அ. அறவாழி யந்தணன் றாள்சேர்ந்தார்க் கல்லாற்
பிறவாழி நீந்த லரிது. அ

• இ-ள். அறவாழி அந்தணன் தாள் சேர்ந்தார்க்கு அல்லால் — அறக்கடலாகிய அந்தணனது தாளாகிய புணையைச் சேர்ந்தார்க்கல்லது—பிற ஆழி நீந்தல் அரிது— அதனிற் பிறவாகிய கடல்களை நீந்தல் அரிது. எ-று.

அறம், பொருள், இன்பமென உடனெண்ணப்பட்ட மூன்றனுள் அறத்தை மூன்னர்ப் பிரித்தமையான், ஏனைப்பொருளுமின்பமும் பிறவெனப்பட்டன. பலவேறுவகைப்பட்ட அறங்களெல்லாவற்றையுந் தனக்கு வடிவாகவுடையனாகலின், அறவாழியந்தணனென்றார். அறவாழியென்பதனைத் தருமசக்கரமாக்கி அதனையுடைய அந்தணனென்றுரைப்பாருமுளர். அப்புணையைச் சேராதார் கரை காணாது அவற்றுள்ளே யழுந்துவராகலின், நீந்தலரிதென்றார். இஃதேக தேசவுருவகம். (அ)

கூ. கோளில் பொறியிற் குணமிலவே யெண்குணத்தான்
றாளை வணங்காத் தலை. கூ

இ-ள். கோள் இல் பொறியிற் குணம் இல — தத்தமக்கேற்ற புலன்களைக் கொள்கையில்லாத பொறிகள்போலப் பயன்படுதலுடையவல்ல—எண்குணத்தான் தாளை வணங்காத் தலை — எண்வகைப்பட்ட குணங்களையுடையானது தாள்களை வணங்காத தலைகள். எ-று.

எண் குணங்களாவன தன்வயத்தனாதல், தூயவுடம்பினனாதல், இயற்கையுணர்வினனாதல், முற்றுமுணர்தல், இயல்பாகவே பாசங்களினீங்குதல், பேரருளுடைமை, முடிவிலாற்றலுடைமை, வரம்பிலின்பமுடைமை எனவிவை. * இவ்வாறு சைவாகமத்துக் கூறப்பட்டது. அணிமாவை † முதலாகவுடையனவெனவும், கடையிலாவறிவை ‡ முதலாகவுடையனவெனவும் உரைப்பாருமுளர். காணுதகண் முதலியனபோல வணங்காத தலைகள் பயனிலவெனத் தலைமேல்வைத்துக் கூறினார்; கூறினாரேனும், இனம்பற்றி வாழ்த்தாத நாக்களும் அவ்வாறே பயனிலவென்பதூஉங்கொள்க. இவை மூன்றுபாட்டானும் அவனை நினைத்தலும் வாழ்த்தலும் வணங்கலுஞ் செய்யாவழிப்படுங் குற்றங் கூறப்பட்டது. (கூ)

---

* தன்வயத்தனாதல் — சுவதந்திரத்துவம். தூயவுடம்பினனாதல் — விசுத்த தேகம். இயற்கையுணர்வினனாதல் — நிராமயான்மா. முற்றுமுணர்தல் — சருவஜ்ஞத்துவம். இயல்பாகவே பாசங்களினீங்குதல் — அநாதிபோதம். பேரருளுடைமை — அனுப்தசத்தி. முடிவிலாற்றலுடைமை — அநந்தசத்தி. வரம்பிலின்பமுடைமை — திருப்தி. "எட்டி வான்குணத் தீசனெம் மான் றனை" எனத் திருநாவுக்கரசுநாயனாரும், "இரும்புயர்ந்த மூவிலைய சூலத்தினானே யிறையவனே மறையவனே யென்குணத்தி னானே" எனச் சுந்தரமூர்த்திநாயனாரும் அருளிச்செய்தவாற்றானும், இறைவனுக்கு எண்குணமுண்மை சிவாகமநூற்றுணிவென்பதறிக.

† அணிமா முதலிய எண்சித்திகளாவன அணிமா, மகிமா, கரிமா, லகிமா, பிராத்தி, பிராகாமியம், ஈசிதை, வசிதை எனவிவை.

‡ கடையிலாவறிவு முதலிய எண்குணங்களாவன கடையிலாவறிவு, கடையிலாக்காட்சி, கடையிலாவீரியம், கடையிலாவின்பம், நாமமின்மை, கோத்திரமின்மை, ஆயுவின்மை, அழியாவியல்பு எனவிவை. இவ்வாறு ஆருகதநூலிற் கூறப்பட்டது.

கo. பிறவிப் பெருங்கட லீந்துவர் நீந்தா
றிறைவ னடிசேரா தார். கo

இ-ள். இறைவன் அடி (சேர்ந்தார்) பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவர் — இறை வனடியென்னும் புணையைச் சேர்ந்தார் பிறவியாகிய பெரியகடலை நீந்துவர்:— சேராதார் நீந்தார் — அதனைச் சேராதார் நீந்தமாட்டாராய் அதனுளழுந்துவர். எ-று.

காரணகாரியத் தொடர்ச்சியாய்க் கையின்றி வருதலின், பிறவிப்பெருங்க டலென்றார். சேர்ந்தானென்பது சொல்லெச்சம். உலகியல்பை நினையாது இ றைவனடியையே நினைப்பார்க்குப் பிறவியறுதலும், அவ்வாறன்றி மாறி நினை ப்பார்க்கு அஃதருமையுமாகிய இரண்டும் இதனால் நியமிக்கப்பட்டன. (கo)

உ ம் அதி.—வான் சிறப்பு.

அஃதாவது அக்கடவுளதாணையான் உலகமும் அதற்குறுதியாகிய அறம் பொருளின்பங்களும் நட்டத்தற்கேதுவாகிய மழையினது சிறப்புக் கூறுதல். அதி காரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

கக. வானின் றுலகம் வழங்கி வருதலாற்
றானமிழ்த மென்றுணரற் பாற்று. க

இ-ள். வான் நின்று உலகம் வழங்கி வருதலால் — மழை யிடையறாது நிற்ப உலகம் நிலைபெற்று வருதலான்,—தான் அமிழ்தமென்று உணரற்பாற்று— அம்மழைதான் உலகத்திற்கு அமிழ்தமென்று உணரும் பான்மையை யுடைத் து. எ-று.

நிற்பவென்பது நின்றெனத் திரிந்து நின்றது. உலகமென்றது ஈண்டுயிர்களை. அவை நிலைபெற்று வருதலாவது பிறப்பிடையறுமையின் எஞ்ஞான்றும் உட ம்போடு காணப்பட்டு வருதல். அமிழ்தமுண்டார் சாவாது நிலைபெறுதலின், உலகத்தை நிலைபெறுத்துகின்ற வானை அமிழ்தமென்றுணர்கவென்றார். ஒ (க)

கஉ. துப்பார்க்குத் துப்பாய துப்பாக்கித் துப்பார்க்குந்
துப்பாய தூஉ மழை. உ

இ-ள். துப்பார்க்குத் துப்பு ஆய துப்பு ஆக்கி — உண்பார்க்கு நல்ல வுண வுகளை உளவாக்கி,—துப்பார்க்குத் துப்பு ஆயதூஉம் மழை — அவற்றையுண் கின்றார்க்குத் தானும் உணவாய் நிற்பதூஉம் மழை. எ-று.

தானுமுணவாதலாவது தண்ணீராயுண்ணப்படுதல். சிறப்புடைய உயர்திணை மேல் வைத்துக் கூறினமையின், அஃறிணைக்கும் இஃதொக்கும். இவ்வாறு உ யிர்களது பசியையும் நீர்வேட்கையையும் நீக்குதலின், அவை வழங்கிவருதலு டையவாயினவென்பதாம். (உ)

கஙு. விண்ணின்று பொய்ப்பின் விரிநீர் வியனுலகத்
துண்ணின் றுடற்றும் பசி. ங

இ-ள். விண் இன்று பொய்ப்பின் — மழை வேண்டுங்காலத்துப் பெய்யாது பொய்க்குமாயின்,—விரி நீர் வியன் உலகத்துள்—கடலாற் சூழப்பட்ட அகன்ற

வுலகத்தின்கண்——நின்று உட்ற்றும் பசி—நிலேபெற்று உயிர்களே வருத்தும் பசி. எ-று.

கட்டலுடைத்தாயினும் அதனுற் பயனில்லே யென்பார், விரிநீர் வியனுலகத் தென்றார். உணவின்மையின், பசியான் உயிர்கள் இறக்குமென்பதாம். (சு)

கச. ஏரி னுழாஅ ருழவர் புயலென்னும்
வாரி வளங்குன்றிக் கால். ச

இ-ள். உழவர் ஏரின் உழார் — உழவர் ஏரானுழுதலேச்செய்யார்,——புயல் என்னும் வாரி வளம் குன்றிக்கால் — மழையென்னும் வருவாய் தன் பயன் குன்றின். எ-று.

குன்றியக்காலென்பது குறைந்துநின்றது. உணவின்மைக்குக் காரணங்கூறியவாறு. (ச)

கடு. கெடுப்பதூஉங் கெட்டார்க்குச் சார்வாய்மற் றாங்கே
யெடுப்பதூஉ மெல்லா மழை.

இ-ள். கெடுப்பதூஉம் — பூமியின்கண் வாழ்வாரைப் பெய்யாது நின்றுகெடுப்பதூஉம்——கெட்டார்க்குச் சார்வாய் மற்று ஆங்கே எடுப்பதூஉம்—அவ்வாறு கெட்டார்க்குத் துணேயாய்ப் பெய்து மூன்கெடுத்தாற்போல எடுப்பதூஉம்—— எல்லாம் மழை—இவையெல்லாம் வல்லது மழை. எ-று.

மற்று வினேமாற்றின்கண்வந்தது. ஆங்கென்பது மறுதலேத்தொழிலுவமத்தின் கண் வந்த உவமச்சொல். கேடுமாக்கமும் * எய்துதற்குரியார் மக்களாதலின் கெட்டார்க்கென்றார். எல்லாமென்றது அம்மக்கண்முயற்சி வேறுபாடுகளாற் கெடுத்தல் எடுத்தல்கடாம் பலவாதல் நோக்கி. வல்லதென்பது அவாய் நிலேயான்வந்தது. * மழையினதாற்றல் கூறியவாறு. (டு)

கசு. விசும்பிற் றுளிவீழி னல்லான்மற் றாங்கே
பசும்புற் றலேகாண் பரிது. சு

இ-ள். விசும்பின் துளி வீழின் அல்லால் — மேகத்திற்றுளி வீழிற் காண்பதல்லது,——மற்று ஆங்கே பசும்புற்றலே காண்பு அரிது — வீழாதாயின், அப் பொழுதே பசும்புல்லினது தலேயையுங் காண்டல் அரிது. எ-று.

விசும்பு ஆகுபெயர். மற்று வினேமாற்றின்கண்வந்தது. இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. ஓரறிவுயிரும் இல்லேயென்பதாம். (சு)

கள. நெடுங்கடலுந் தன்னீர்மை குன்றுந் தடிந்தெழிலி
தானல்கா தாகி விடின். எ

இ-ள். நெடுங்கடலும் தன் நீர்மை குன்றும் — அளவில்லாத கடலும் தன்னியல்பு குறையும்,——எழிலி தான் தடிந்து நல்காதாகிவிடின் — மேகந்தான் அதனைக் குறைத்து அதன்கட்பெய்யாது விடுமாயின். எ-று.

---

* அவாய்நிலே ஒருசொல் மற்றொருசொல்லே அவாவிநிற்றல். இவ்வாறு அவாய்நிலேயால் வருவித்து முடிப்பதனே வடநூலார் அத்தியாகாரமென்பர்.

உம்மை சிறப்பும்மை. தன்னியல்பு குறைதலாவது நீர்வாழுயிர்கள் பிறவாமையும், மணி முதலாயின படாமையுமாம். ஈண்டுக் குறைத்தலென்றது முகத்தலை; அது "கடல்குறைபடித்தநீர்." "கடல் குறைபடவெறிந்து" என்பதனானும் அறிக. மழைக்கு முதலாய கடற்கும் மழை வேண்டுமென்பதாம். இவையேழுபாட்டானும் உலகநடத்தற்கேதுவாதல் கூறப்பட்டது. (எ)

கஅ. சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது வானம்
வறக்குமேல் வானோர்க்கு மீண்டு. அ

இ-ள். *வானோர்க்கும் ஈண்டுச் சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது — தேவர்கட்கும் இவ்வுலகின் மக்களாற் செய்யப்படும் விழவும் பூசையும் நடவாது,—வானம் வறக்குமேல்—மழை பெய்யாதாயின். எ-று.

நைமித்திகத்தோடு கூடிய நித்தியமென்றாகலின், செல்லாதென்றார். உம்மை சிறப்பும்மை. நித்தியத்திற்றுழ்வுதீரச் செய்வது நைமித்திக * மாதலின், அதனை முற்கூறினர். (அ)

கக. தானந் தவமிரண்டுந் தங்கா வியனுலகம்
வானம் வழங்கா தெனின். கக

இ-ள். வியன் உலகம் தானம் தவம் இரண்டும் தங்கா — அகன்றவுலகின்கண் தானமுந் தவமுமாகிய இரண்டறமும் உளவாகா,—வானம் வழங்காதெனின்—மழை பெய்யாதாயின். எ-று.

தானமாவது அறநெறியான் வந்த பொருள்களைத் தக்கார்க்கு உவகையோடுங் கொடுத்தல். தவமாவது மனம் பொறிவழி போகாது நிற்றற்பொருட்டு விரதங்களான் உண்டியுருக்கல் முதலாயின. பெரும்பான்மை பற்றித் தானம் இல்லறத்தின்மேலும், தவம் துறவறத்தின்மேலும் நின்றன. (கக)

உ0. நீரின் றமையா துலகெனின் யார்யார்க்கும்
வானின் றமையா தொழுக்கு. க0

இ-ள். யார் யார்க்கும் நீர் இன்று உலகு அமையாது எனின் — எவ்வகை மேம்பாட்டார்க்கும் நீரையின்றி உலகியல் அமையாதாயின்,—ஒழுக்கு வான் இன்று அமையாது — அந்நீர் இடையறுதொழுகும் ஒழுக்கும் வானையின்றி யமையாது. எ-று.

பொருளின்நீங்கா உலகியலென்றார், அவை இம்மைக்கண்ணவாகலின். இடையறுதொழுகுதல் எக்காலத்தும் எவ்விடத்தும் உளதாகல். நீரின்றமையா துலகென்பது எல்லாராலுந் தெளியப்படுதலின், அதுபோல ஒழுக்கும் வானின்றமையாமை தெளியப்படுமென்பார், நீரின்றமையாதுலகெனினென்றார். இதனை நீரையின்றி யமையாது உலகாயின் எத்திறத்தார்க்கும் மழையையின்றி ஒழுக்கம் நிரம்பாதென உரைப்பாருமுளர். இவை மூன்றுபாட்டானும் அறம் பொருளின்புங்கள் நடத்தற்கு ஏதுவாதல் கூறப்பட்டது. (க0)

---

* நைமித்திகம்—நிமித்தத்தாலாவது.

கூ ம் அதி.— நீத்தார் பெருமை.

அஃதாவது முற்றத்துறந்த முனிவரது பெருமை கூறுதல். அவ்வறமுதற் பொருள்களே உலகிற்கு உள்ளவாறுணர்த்துவார் அவராகலின், இது வான்சிறப்பின்பின் வைக்கப்பட்டது.

உக. ஒழுக்கத்து நீத்தார் பெருமை விழுப்பத்து
வேண்டும் பனுவற் றுணிவு. க

இ-ள். ஒழுக்கத்து நீத்தார் பெருமை — தமக்குரிய ஒழுக்கத்தின்கண்ணே நின்று துறந்தாரது பெருமையை——விழுப்பத்து வேண்டும் பனுவற்றுணிவு—விழுமிய பொருள்கள் பலவற்றுள்ளும் இதுவே விழுமிதென விரும்பும் நூல்களது துணிவு. எ-று.

தமக்கு உரியவொழுக்கத்தின்கண்ணே நின்று துறத்தலாவது,——தத்தம் வருணத்திற்கும் நிலைக்குமுரிய ஒழுக்கங்களே வழுவாதொழுக அறம் வளரும், அறம் வளரப் பாவந்தேயும், பாவந்தேய அறியாமை நீங்கும், அறியாமை நீங்க நித்தவநித்தங்களது வேறுபாட்டுணர்வும் அழிதன்மாலையவாய இம்மை மறுமையின் பங்களினுவர்ப்பும் பிறவித்துன்பங்களுந் தோன்றும், அவை தோன்ற வீட்டின்களுசையுண்டாம், அஃதுண்டாகப் பிறவிக்குக் காரணமாகிய பயனின் முயற்சிகளெல்லாம் நீங்கி வீட்டிற்குக் காரணமாகிய யோக முயற்சியுண்டாம், அஃதுண்டாக மெய்யுணர்வு பிறந்து புறப்பற்றுகிய எனதென்பதும் அகப்பற்றுகிய யானென்பதும் விடும், ஆகலான் இவ்விரண்டுபற்றையும் இம்முறையேயுவர்த்துவிடுதலெனக் கொள்க. பனுவலெனப் பொதுப்படக் கூறியவதனுன், ஒன்றையொன்றுறுவ்வாத சமயநூல்களெல்லாவற்றிற்கும் இஃது ஒத்த துணிவென்பது பெற்றும். செய்தாரது துணிவு பனுவன்மேலேற்றப்பட்டது. (க)

உஉ. துறந்தார் பெருமை துணைக்கூறின் வையத்
திறந்தாரை யெண்ணிக்கொண் டற்று. உ

இ-ள். துறந்தார் பெருமை துணைக் கூறின் — இருவகைப் பற்றினையும் விட்டாரது பெருமையை இவ்வளவென்று எண்ணுற் கூறியறியலுறின், அளவுபடாமையான்——வையத்து இறந்தாரை எண்ணிக் கொண்டு அற்று — இவ்வுலகத்துப் பிறந்திறந்தாரை எண்ணி இத்துணையனென அறியலுற்றாற்போலும். எ-று.

முடியாதென்பதாம். கொண்டாலென்னும் வினையெச்சம் கொண்டெனத்திரிந்து நின்றது. (உ)

உங. இருமை வகைதெரிந் தீண்டறம் பூண்டார்
பெருமை பிறங்கிற் றுலகு. ங

இ-ள். இருமை வகை தெரிந்து — பிறப்பு வீடென்னும் இரண்டனது துன்பவின்பக் கூறுபாடுகளே ஆராய்ந்தறிந்து——ஈண்டு அறம் பூண்டார். பெருமை—அப்பிறப்பறுத்தற்கு இப்பிறப்பின்கண் துறவறத்தைப் பூண்டாரது பெருமையே——உலகு பிறங்கிற்று — உலகின்கணுயர்ந்தது. எ-று.

"தெரிமான் டமிழ்மும்மைத் தென்னம் பொருப்பன்" என்புழிப்போல இருமையென்றது ஈண்டெண்ணின்கணின்றது.* பிரிநிலையேகாரம் விகாரத்தாற்றொக்கது; இதனால் திகிரியுருட்டி உலகமுழுதாண்ட அரசர் முதலாயினர் பெருமை பிரிக்கப்பட்டது. இவைமூன்றுபாட்டானும் நீத்தார்பெருமையே எல்லாப் பெருமையினும் மிக்கதென்பது கூறப்பட்டது. (கூ)

உச. உரனென்னுந் தோட்டியா னோரைந்துங் காப்பான்
வரனென்னும் வைப்பிற்கோர் வித்து. ச

இ-ள். உரன் என்னும் தோட்டியான் ஓரைந்தும் காப்பான்—திண்மையென்னுந் தோட்டியால் பொறிகளாகிய யானையைந்தனையும் தத்தம் புலங்கண்மேற் செல்லாமற் காப்பான்—வரன் என்னும் வைப்பிற்கு ஓர் வித்து — எல்லாநிலத்தினும் மிக்கதென்று சொல்லப்படும் வீட்டுநிலத்திற்கு ஓர்வித்தாம். எ-று.

இம்மதேகதேசவுருவகம். திண்மை ஈண்டறிவின்மேற்று. அந்நிலத்திற்சென்று மூனைத்தலின், வித்தென்றார். ஈண்டுப் பிறந்திறந்து வரும் மகனல்லனென்பதாம். (ச)

உரு. ஐந்தவித்தா ஞற்ற லகவ்விசும்பு ளார்கோமா
னிந்திரனே சாலுங் கரி. ரு

இ-ள். ஐந்து அவித்தான் ஆற்றல்—புலன்களிற்செல்கின்ற அவாவைந்தனையும் அடக்கினனது வலிக்கு—அகல்விசும்பு உளார் கோமான் இந்திரனே சாலும் கரி—அகன்ற வானத்துள்ளாரிறைவனாகிய இந்திரனே அமையுஞ்சான்று. எ-று.

ஐந்தமென்னும் மூற்றும்மையும் ஆற்றற்கென்னும் நான்கனுருபும் செய்யுள் விகாரத்தாற்றொக்கன. தான் ஐந்தவியாது சாபமெய்தி நின்று அவித்தவனதாற்றல் உணர்த்தினாகலின், இந்திரனே சாலுங்கரியென்றார். (ரு)

உசு. செயற்கரிய செய்வார் பெரியர் சிறியர்
செயற்கரிய செய்கலா தார். சு

இ-ள். செயற்கரிய செய்வார் பெரியர் — ஒத்த பிறப்பினராய மக்களுள் செய்தற்கெளியவற்றைச் செய்யாது அரியவற்றைச் செய்வார் பெரியர்:—செயற்கரிய செய்கலாதார் சிறியர் — அவ்வெளியவற்றைச் செய்து அரியவற்றைச்செய்யமாட்டாதார் சிறியர். எ-று.

செயற்கெளியவாவன மனம் வேண்டியவாறே அதனைப் பொறிவழிகளால் புலன்களிற் செலுத்தலும், வெஃகலும், வெகுடலும் முதலாயின: செயற்கரியவாவன இயமம் நியமம் முதலாய எண்வகை யோகவுறுப்புக்கள்; நீரிற்பலகான் மூழ்கல் முதலாய நாலிருவழக்கிற்றுபதபக்கமென்பாருமுளர்; † அவை நியமத்துள்ளே அடங்கலின், நீத்தாரது பெருமைக்கேலாமையறிக. (சு)

---

* ஈண்டு இருமையென்பதனுள் மைவிருதி, தன்மையுணர்த்தாது தன்மையுடைப்பொருளையே யுணர்த்தலின், பகுதிப்பொருள் விருதியென்னுஞ் சுவார்த்தபாவ தத்திதப் பிரத்தியம்.

† நீரிற்பலகான்மூழ்கல் முதலியவெட்டும் "நீர்பலகான் மூழ்கி நிலந்நசைஇத் தோலுடையாச் — சோர்சடை தாழச் சுடரோம்பி – யூரடையா — கானகத்த கொண்டி கடவுள் விருந்தோம்பல்—வானகத் துய்க்கும் வழி." என்னும் வெண்பாவானுணர்க.

உஎ. சுவையொளி யூறோசை நாற்றமென் றைந்தின்
வகைதெரிவான் கட்டே யுலகு. எ

இ-ள். சுவை ஒளி ஊறு ஓசை நாற்றம் என்ற ஐந்தின் வகை — சுவ்வயும் ஒளியும் ஊறும் ஓசையும் நாற்றமுமென்று சொல்லப்பட்ட தன்மாத்திரைகளைந் தனது கூறுபாட்டையும்——தெரிவான் கட்டே உலகு — ஆராய்வானறிவின் கண்ணதே உலகம். எ-று.

அவற்றின் கூறுபாடாவன பூதங்கட்கு முதலாகிய அவைதாமைந்தும், அவற் றின்கட்டோன்றிய அப்பூதங்களைந்தும், அவற்றின்கூறுகிய ஞானேந்திரியங்களை ந்தும் கன்மேந்திரியங்களைந்துமாக இருபதுமாம். வகைதெரிவான்கட்டென உடம்பொடு புணர்த்ததனால், * தெரிகின்ற புருடனும் அவன்றெரிதற்கருவியா கிய மான் † அகங்கார மனங்களும் அவற்றிற்கு முதலாகிய மூலப்பகுதியும்பெ ற்றும். தத்துவமிருபத்தைந்தினையுந் தெரிதலாவது, மூலப்பகுதி ஒன்றிற்றோன் றியதன்மையிற் பகுதியேயாவதல்லது விகுதியாகாதெனவும், அதன்கட்டோன் றிய மானும் அதன்கட்டோன்றிய அகங்காரமும் அதன்கட்டோன்றிய தன்மாத் திரைகளுமாகிய ஏழும் தத்தமக்கு முதலாயதனை நோக்க விகுதியாதலும் தங்கட் டோன்றுவனவற்றை நோக்கப் பகுதியாதலுமுடையவெனவும், அவற்றின்கட் டோன்றிய மன்மும் ஞானேந்திரியங்களும் கன்மேந்திரியங்களும் பூதங்களுமா கிய பதினைறும் தங்கட்டோன்றுவனவின்மையின் விகுதியேயாவதல்லது பகுதி யாகாவெனவும், புருடன் தானொன்றிற்றோன்றுமையானும் தன்கட்டோன்று வனவின்மையானும் இரண்டுமல்லனெனவும், சாங்கிய நூலோதியவாற்றான் ஆராய்தல். இவ்விருபத்தைந்துமல்லது உலகெனப் பிறிதொன்றில்லையென உல கினதுண்மையறிதலின், அவனறிவின்கண்ணதாயிற்று. இவை நான்குபாட்டா னும் பெருமைக்கேது ஐந்தவித்தலும் யோகப்பயிற்சியும் தத்துவவுணர்வுமென் பது கூறப்பட்டது. (எ)

உஅ. நிறைமொழி மாந்தர் பெருமை நிலத்து
மறைமொழி காட்டி விடும். அ

இ-ள். நிறைமொழி மாந்தர் பெருமை — நிறைந்த மொழியினையுடைய துற ந்தாரது பெருமையை——நிலத்து மறைமொழி காட்டிவிடும் — நிலவுலகத்தின் கண் அவராணையாகச் சொல்லிய மந்திரங்களே கண்கூடாகக் ‡ காட்டும். எ-று.

நிறைமொழியென்பது அருளிக்கூறினும் வெகுண்டு கூறினும் அவ்வப்பயன் கோப் பயந்தேவிடும் மொழி. காட்டுதல் பயனுணர்ந்ததனி (அ)

உக. குணமென்னுங் குன்றேறி நின்றார் வெகுளி
கணமேயுங் காத்த லரிது. க

இ-ள். குணம் என்னும் குன்று ஏறி நின்றார் வெகுளி — துறவு மெய்யுணர்வு அவாவின்மை முதலிய நற்குணங்களாகிய குன்றின்முடிவின்கணின்ற முனிவரது

---

* உடம்பொடு புணர்த்தலென்பது ஒருத்தி. இது தொல்காப்பியத்து மரபிய லின் இறுதிச்சூத்திரத்திற் கூறப்பட்டது. இதனை வடநூலார் நிபாதமென்பர்.

† மான்——மகத்தத்துவம். மஹத்தென்னும் வடமொழி எழுவாயொருமையி ன் மஹாந் என நிற்கும். அது தமிழின் மானெனத் தற்பவமாயிற்று. சாங்கிய நூலிலே மான் என்றது புத்தியை.

‡ கண்கூடு—பிரத்தியக்ஷம்.

வெகுளி,—கணமேயும் காத்தல் அரிது — தானுள்ளவளவு கணமேயாயினும், வெகுளப்பட்டாராற் றடுத்தல் அரிது. எ-று.

சலியாமையும் பெருமையும் பற்றிக் குணங்களைக் குன்றாக வருவகைஞ்செய்தார். குணம் சாதியொருமை.* அநாதியாய் வருகின்றவாறுபற்றி ஒரோவழிவெகுளி தோன்றியபொழுதே அதனை மெய்யுணர்வு அழிக்குமாகலின் கணமேயுமென்றும், நிறைமொழிமாந்தராகலின் காத்தலரிதென்றுங் கூறினர். இவையிரண்டு பாட்டானும் அவராணை கூறப்பட்டது. (கூ)

கூ0. அந்தண ரென்போ ரறவோர்மற் றெவ்வுயிர்க்குஞ்
செந்தண்மை பூண்டொழுக லான். க0

இ-ள். எவ்வுயிர்க்கும் செந்தண்மை பூண்டு ஒழுகலான் — எல்லாவுயிர்கண்மேலும் செவ்விய தண்ணளியைப் பூண்டொழுகலான்,—அந்தணர் என்போர் அறவோர் — அந்தணரென்று சொல்லப்படுவார் துறவறத்தினின்றவர். எ-று.

பூணுதல் விரதமாகக்கோடல். அந்தணரென்பது அழகிய தட்பத்தினையுடையாரென ஏதுப்பெயராகலின், அஃது அவ்வருளுடையார்மேலன்றிச் செல்லாதென்பது கருத்து. அவ்வாறணையுடையராயினும் உயிர்கண்மாட்டருளுடையரென்பது இதனாற் கூறப்பட்டது. (க0)

சு ம் அதி.—அறன்வலியுறுத்தல்.

அஃதாவது அம்மூனிவரானுணர்த்தப்பட்ட அம்மூன்றனுள் ஏனைப்பொருளுமின்பமும் போலாது, அறன், இம்மை மறுமை வீடென்னும் மூன்றனையும்பயத்தலான், அவற்றின் வலியுடைத்தென்பது கூறுதல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும். "சிறப்புடை மரபிற் பொருளுமின்பமும் — மறத்து வழிப்பயக்குந் தோற்றம் போல" என்றார் பிறரும்.

கூக. சிறப்பீனுஞ் செல்வமு மீனு மறத்தினூ உங்
காக்க மெவனே வுயிர்க்கு. க

இ-ள் சிறப்பு ஈனும் — வீடுபேற்றையுந்தரும்;—செல்வமும் ஈனும் — துறக்கம் முதலிய செல்வத்தையுந்தரும்;—உயிர்க்கு அறத்தின் ஊங்கு ஆக்கம் எவன்—ஆதலான் உயிர்கட்கு அறத்தின்மிக்க ஆக்கம் யாது? எ-று.

எல்லாப்பேற்றினுஞ் சிறந்தமையின், வீடு சிறப்பெனப்பட்டது. ஆக்கந்தருவதனை ஆக்கமென்றார். ஆக்கம் மேன்மேலுயர்தல். ஈண்டுயிரென்றது மக்களுயிரை, சிறப்புஞ் செல்வமும் எய்துதற்குரியது அதுவேயாகலின். இதனால் அறத்தின் மிக்கவறுதி இல்லையென்பது கூறப்பட்டது. (க)

---

* சாதியொருமையாவது ஒருசொல் ஒருமையீறு தோன்ற நின்றும் தோன்றுது நின்றும் பின் ஒருமைப் பன்மை விரவுமீறுக மேல் வந்து முடிக்குஞ் சொற்களுமின்றித் தானே பன்மைப்பொருளுணர்த்துவது. இதனை வடநூலார் சாத்தியேகவசனமென்பர். "ஈறு தோன்றிய சாதி யொருமையு — மீறுதோன்றாத சாதி யொருமையு—மெனவிரு றிறப்படு மிருதிணை மருங்கினும்." "சிவிகை—பொறுத்தானோ டேர்ந்தா னிடை." "அஞ்சுவ தஞ்சாமைபேதைமை" என்புழிப் பொறுத்தான் அஞ்சுவது என ஈறுதோன்றிய சாதியொருமை வரும். "தென்புலத்தார் தெய்வம்" "குணமென்னுங் குன்றேறி நின்றார்" என்புழித் தெய்வம் குணம் எனவீறுதோன்றாச் சாதியொருமை வரும்.

௩௨. அறத்தினூஉங் காக்கமும் மில்லை யதனை
மறத்தலி னூங்கில்லை கேடு. ௨

இ-ள். அறத்தின் ஊங்கு ஆக்கமும் இல்லை — ஒருவனுக்கு அறஞ்செய்தலின் மேற்பட்ட ஆக்கமுமில்லை:—அதனை மறத்தலின் ஊங்கு கேடு இல்லை — அதனை மயக்கத்தான் மறத்தலின்மேற்பட்ட கேடுமில்லை. எ-று.

அறத்தினூஉங்காக்கமுமில்லையென மேற்சொல்லியதனையே அனுவதித்தார், * அதனுற்கேடுவருதல் கூறுதற்பயனேக்கி. இதனுல் அது செய்யாவழிக்கேடுவருதல் கூறப்பட்டது. (௨)

௩௩. ஒல்லும் வகையா னறவினை யோவாதே
செல்லும்வா யெல்லாஞ் செயல். ௩

இ-ள். ஒல்லும் வகையான் — தத்தமக்கியலுந்திறத்தான்—அறவினை ஓவாதே செல்லும் வாய் எல்லாம் செயல் — அறமாகிய நல்வினையை ஒழியாதே அஃதெய்துமிடத்தானெல்லாஞ் செய்க. எ-று.

இயலுந்திறமாவது இல்லறம் பொருளளவிற்கேற்பவும், துறவறம் யாக்கை நிலைக்கேற்பவுஞ்செய்தல். ஓவாமை இடைவிடாமை. எய்துமிடமாவன மனம் வாக்குக் காயமென்பன. அவற்றுற் செய்யும் அறங்களாவன முறையே நற்சிந்தையும் நற்சொல்லும் நற்செயலு மெனவிவை. இதனுன் அறஞ்செய்யுமாறு கூறப்பட்டது. (௩)

௩௪. மனத்துக்கண் மாசில னாத லனைத்தற
னாகுல நீர பிற. ௪

இ-ள். மனத்துக்கண் மாசு இலன் ஆதல் — அவ்வாற்றுன் அறஞ்செய்வான் தன்மனத்தின்கட் குற்றமுடையனல்லனாக;—அனைத்து அறன் — அவ்வளவே அறமாவது;—பிற ஆகுல நீர—அஃதொழிந்த சொல்லும் வேடமும் அறமெனப்படா, ஆரவார நீர்மைய. எ-று.

குற்றம் தீயனசிந்தித்தல். பிறர்றிதல்வேண்டிச் செய்கின்றனவாகலின், ஆகுலநீரவென்றுர். மனத்துமாசுடையனையவழி அதன்வழியவாகிய மொழி மெய்களாற்செய்வன பயனிலவென்பதூஉம் பெறப்பட்டது. (௪)

௩௫. அழுக்கா றவாவெகுளி யின்னாச்சொல் னான்கு
மிழுக்கா வியன்ற தறம். ௫

இ-ள். அழுக்காறு — பிறராக்கம் பொருமையும்—அவா — புலன்கண்மேற் செல்கின்ற அவாவும்—வெகுளி — அவையேதுவாகப் பிறர்பால்வரும் வெகுளியும்—இன்னாச்சொல் — அதுபற்றிவருங்கடுஞ் சொல்லுமாகிய—நான்கும் இழுக்கா இயன்றது அறம் — இந்நான்கினையுங் கடிந்து இடையுறுது நடந்தது அறமாவது. எ-று.

---

* அனுவதித்தலெனினும் வழிமொழிதலெனினுமொக்கும். அனுவாதமாவது: முன்னர்ப்பெறப்பட்டதொன்றனை வேருன்று விதித்தற்பொருட்டுப் பின்னருமெடுத்தோதுதல். அதனுல் அது கூறியது கூறலென்னுங்குற்றமாகாது வழிமொழிதலென்றுயிற்று. வழிமொழிதற்கு முன்னர்ப் பெறப்பட்டதனைப் புரோவாதமென்பர் வடநூலார். ஈண்டுப் புரோவாதம் "அறத்தினூஉங் காக்க மெவனே" என்பது.

இதனுன் இவற்றோடு விரவியியன்றது அறமெனப்பட்டாதென்பதூஉங்கொள்க. இவை யிரண்டுபோட்டானும் அறத்தினதியல்பு கூறப்பட்டது. (டு)

கூசு. அன்றறிவா மென்னு தறஞ்செய்க மற்றது
பொன்றுங்காற் பொன்றுத் துணை. கூ

இ-ள். அன்று அறிவாம் என்னுது அறம் செய்க — யாம் இதுபொழுதிலேய மாகலின் இறக்குஞான்று செய்துமெனக் கருதாது அறத்தினை நாடோறுஞ் செய்க;—அது பொன்றுங்கால் பொன்றுத் துணை — அவ்வாறு செய்தவறம் இவ்வுடம்பினின்றும் உயிர் போங்காலத்து அதற்கு அழிவில்லாததுணையாம். எ-று.

மற்றென்பது அசைநிலே. பொன்றுத் துணையென்றுர், செய்தவுடம்பழியவும் உயிரோடொன்றி ஏனையுடம்பினுஞ் சேறலின். இதனுன் இவ்வியல்பிற்ருய அறத்தினை நிலையாத யாக்கை நிலையினபொழுதே செய்கவென்பது கூறப்பட்டது.

கூஎ. அறத்தா றிதுவென வேண்டா சிவிகை
பொறுத்தானே டோர்ந்தா னிடை. எ

இ-ள். அறத்து ஆறு இது என வேண்டா — அறத்தின் பயன் இதுவென்று யாம் ஆகமவளவையான் உணர்த்தல்வேண்டா;—சிவிகை பொறுத்தானேடு ஊர்ந்தான் இடை — சிவிகையைக் காவுவானேடு செலுத்துவானிடைக் காட்சியளவை தன்னுனே உணரப்படும். எ-று.

பயனை ஆறென்ருர், பின்னதாகலின். எனவென்னுமெச்சத்தாற்சொல்லாகியவாகமவளவையும், பொறுத்தானேடோர்ந்தானிடையென்றதனுற் காட்சியளவையும் பெற்றும். உணரப்படுமென்பது சொல்லெச்சம். இதனுற் பொன்றுத்துணையாதல் தெளிவிக்கப்பட்டது. (எ)

கூஅ. வீழ்நாள் படாஅமை நன்ருற்றி னஃதொருவன்
வாழ்நாள் வழியடைக்குங் கல். அ

இ-ள். வீழ் நாள் படாமை நன்று ஆற்றின் — செய்யாது கழியும் நாளுளவாகாமல் ஒருவன் அறத்தைச் செய்யுமாயின்,—அஃது ஒருவன் வாழ்நாள் வழி அடைக்கும் கல்—அச்செயல் அவன் யாக்கையோடு கூடி நாள் வரும்வழியை வாராமலடைக்குங்கல்லாம். எ-று.

ஐவகைக்குற்றத்தான்வரும் இருவகைவினையுமுள்ளதுணையும் உயிர் யாக்கையோடுங் கூடிநின்று அவ்வினைகளதிருவகைப்பயனையும் நுகருமாகலான், அந்நாண்முழுவதும் வாழ்நாளெனப்பட்டது. குற்றங்களைந்தாவன அவிச்சை, அகங்காரம், அவா, விழைவு, வெறுப்பென்பன; இவற்றை வடநூலார் பஞ்சக்கிலேசமென்ப.வினையிரண்டாவன நல்வினை தீவினையென்பன. பயனிரண்டாவன இன்பந்துன்பமென்பன. இதனுன் அறம் வீடு பயக்குமென்பது கூறப்பட்டது. (அ)

கூகூ. அறத்தான் வருவதே யின்பமற் றெல்லாம்
புறத்த புகழு மில. கூ

இ-ள். அறத்தான் வருவதே இன்பம்—இல்லறத்தோடு பொருந்தி வருவதே இன்பமாவது;—மற்ற எல்லாம் புறத்த—அதனேடு பொருந்தாது வருவன வெல்லாம் இன்பமாயினுந் துன்பத்தினிடத்த,—புகழும் இல—அதுவேயுமன்றிப் புகழுமுடையவல்ல. எ-று.

ஆனுருபு ஈண்டேனிகழ்ச்சிக்கண் வந்தது, "தூங்கு கையா னேங்கு நடைய" என்புழிப்போல. இன்பம் காமதுகர்ச்சி, அஃதாமாறு காமத்துப்பாலின் முதற்கட் சொல்லுதும். இன்பத்திற்புறமெனவே துன்பமாயிற்று. பாவத்தான்வரும் பிறனில்விழைவு முதலாயின அக்கணத்துளின்பமாய்த் தோன்றுமாயினும் பின்றுன்பமாய்விடுதலின், புறத்தவென்றார். அறத்தோடு வாராதன புகழுமில வெனவே, வருவது புகழுமுடைத்தென்பது பெற்றும். இதனுன் அறஞ்செய்வாரோ இம்மையின்பமும் புகழும் எய்துவரென்பது கூறப்பட்டது. (கூ)

சo. செயற்பால தோரு மறனே யொருவற்
குயற்பால தோரும் பழி. கo

இ-ள். ஒருவற்குச் செயற்பாலது அறனே — ஒருவனுக்குச் செய்தற்பான்மையது நல்வினையே;—உயற்பாலது பழியே — ஒழிதற்பான்மையது தீவினையே. எ-று.

ஒருமென்பன விரண்டும் அசைநிலே. தேற்றேகாரம் பின்னுங்கூட்டப்பட்டது. பழிக்கப்படுவதனைப் பழியென்றார். இதனுற் செய்வதுமொழிவதும் நியமிக்கப்பட்டன. (கo)

இவைநான்கும் பாயிரம்.

இல்லறவியல்.

நூ ம் அதி.—இல்வாழ்க்கை.

அஃதாவது இல்லாளோடு கூடி வாழ்தலினது சிறப்பு. இன்னிலே அறஞ்செய்தற்குரிய இருவகைநிலையுள் முதலாதலின், இஃதறன்வலியுறுத்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

சக. இல்வாழ்வா னென்பா னியல்புடைய மூவர்க்கு
நல்லாற்றி னின்ற துணை. க

இ-ள். இல்வாழ்வான் என்பான்— இல்லறத்தோடு கூடி வாழ்வானென்று சொல்லப்படுவான்——இயல்பு உடைய மூவர்க்கும் நல்லாற்றின் நின்ற துணை— அறவியல்பினையுடைய ஏனைமூவர்க்கும் அவர் செல்லும் நல்லொழுக்கநெறிக்கண் நிலைபெற்ற துணையாம். எ-று.

இல்லென்பது ஆகுபெயர். என்பானெனச் செயப்படுபொருள் வினைமுதல் போலக் கூறப்பட்டது.* ஏனைமூவராவார் ஆசாரியனிடத்தினின்றேதுதலும் விரதங்காத்தலுமாகிய பிரமசரியவொழுக்கத்தானும், இல்லிலிட்டு வனத்தின் கட்டீயொடு சென்று மனையாள் வழிபடத் தவஞ்செய்யுமொழுக்கத்தானும், முற்றத்துறந்த யோகவொழுக்கத்தானுமென இவர்; இவருள் முன்னையிருவரையும் பிறர் மதமேற்கொண்டு கூறினர். இவர் இவ்வொழுக்கநெறிகளை முடியச்செல்லுமளவும் அச்செலவிற்குப் பசி நோய் குளிர் முதலியவற்றுன் இடையூறு வாராமல்

* எனப்படுவானெனற்பாலது செயப்பாட்டு வினைப்பொருளுணர்த்தும் படுவிகுதி தொக்கு என்பானென நின்றதெனக் கொண்டார் பிரயோகவிவேக நூலாரும் தொல்காப்பியச் சூத்திர விருத்தி காரரும். இவ்வாறு வருவனவற்றை வடநூலார் நயக்கு என்பர்.

உண்டியும் மருந்தும் உறையுளும் முதலியவுதவி அவ்வவரெறிகளின் வழுவாமற் செலுத்துதலான், நல்லாற்றினின்றதுணையென்றார். (க)

சஉ. துறந்தார்க்குந் துவ்வா தவர்க்கு மிறந்தார்க்கு
மில்வாழ்வா னென்பான் றுணை. உ

இ-ள். துறந்தார்க்கும் — கணிகளனைவராற்றுறக்கப்பட்டார்க்கும்—துவ்வாதவர்க்கும் — நல்கூர்ந்தார்க்கும்—இறந்தார்க்கும் — ஒருவருமின்றித் தன்பால் வந்திறந்தார்க்கும்—இல்வாழ்வான் என்பான் துணை— இல்வாழ்வானென்று சொல்லப்படுவான் துணை. எ-று.

துறந்தார்க்குப் பாவமொழிய அவர் கணிகளுய் நின்று வேண்டுவன செய்தலானும், துவ்வாதவர்க்கு உணவு முதலிய கொடுத்தலானும், இறந்தார்க்கு ஈர்க்கடன் முதலிய செய்து நல்லுலகின்கட்செலுத்தலானும், துணையென்றார். இவையிரண்டும் இன்னிலை எல்லாவுபகாரத்திற்குமுரித்தாதல் கூறப்பட்டது. (உ)

சஙு. தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்க ருனென்றுங்
கைம்புலத்தா ரோம்ப றலை. ங

இ-ள். தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்து ஒக்கல் தான் என்ற—பிதிரர் தேவர் விருந்தினர் சுற்றத்தார் தானென்று சொல்லப்பட்ட—ஐம்புலத்து ஆறு ஒம்பல் தலை— ஐந்திடத்துஞ் செய்யும் அறநெறியை வழுவாமற்செய்தல் இல்வாழ்வானுக்குச் சிறப்புடைய அறமாம். எ-று.

பிதிரரானவர் படைப்புக்காலத்து அயனுற்படைக்கப்பட்டதோர் கட்புலச்சாதி; அவர்க்கிடம் தென்றிசையாதலின், தென்புலத்தாரென்றார். தெய்வமென்றது சாதியொருமை. விருந்தென்பது புதுமை; அஃது ஈண்டாகுபெயராய்ப் புதியராய் வந்தார்மேனின்றது; அவர் இருவகையர், பண்டறிவுண்மையிற் குறித்து வந்தாரும், அஃதின்மையிற் குறியாது வந்தாருமென. ஒக்கல் சுற்றத்தார். எல்லாவறங்களும் தானுளனுய் நின்று செய்யவேண்டுதலின், தன்னையோம்பலும் அறனுயிற்று. என்றவென்பது விகாரமாயிற்று. ஆங்கு அசை. ஐவகையும் அறஞ்செய்தற்கிடனுகலின் ஐம்புலமென்றார். அரசனுக்கு இறைப்பொருள் ஆறிலொன்றுயிற்று, இவ்வைம்புலத்திற்கும் ஐந்து கூறுவேண்டுதலானென்பதறிக. (ங)

சச. பழியஞ்சிப் பாத்தூ ணுடைத்தாயின் வாழ்க்கை
வழியெஞ்ச லெஞ்ஞான்று மில். ச

இ-ள். பழி அஞ்சிப் பாத்து ஊண் வாழ்க்கை உடைத்தாயின்— பொருள் செய்யுங்கால் பாவத்தையஞ்சி *யீட்டி, அப்பொருளே இயல்புடைய மூவர் முதலாயினர்க்கும் தென்புலத்தார் முதலிய ஏனவர்க்கும் பகுத்துத் தானுண்டலே ஒருவனில்வாழ்க்கை உடைத்தாயின்,—வழி எஞ்ஞான்றும் எஞ்சல் இல் — அவன்வழி உலகத்தெஞ்ஞான்றும் நிற்றலல்லது இறத்தலில்லை. எ-று.

பாவத்தான்வந்த பிறன்பொருளைப் பகுத்துண்ணின், அறம் பொருளுடையார் மேலும் பாவந் தன்மேலுமாய் நின்று வழியெஞ்சுமாகலின், பழியஞ்சியென்றார். வாழ்வானதுடமை வாழ்க்கைமேலேற்றப்பட்டது. (ச)

---

* பழியஞ்சியென்பதனைப் பழியையஞ்சி, பழியினஞ்சி எனவிரிக்கலாமென்பது "அச்சக் கிளவிக் கைந்து மிரண்டு— மெச்ச மிலவே பொருள்வயினனை." என்னுந் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தானறிக.

சநி. அன்பு மறனு முடைத்தாயி னில்வாழ்க்கை
பண்பும் பயனு மது. நி

இ-ள். இல்வாழ்க்கை அன்பும் அறனும் உடைத்தாயின்—ஒருவனில்வாழ்க்கை தன்றுணைவிமேற்செய்யத்தகும் அன்பினையும் பிறர்க்குப் பகுத்துண்டலாகிய அறத்தினையுமுடைத்தாயின்,—அது பண்பும் பயனும் — அவ்வுடைமை அதற்குப் பண்பும் பயனுமாம். எ-று.

நிரனிறை. இல்லாட்குங் கணவற்கும் நெஞ்சொன்றுகாவழி இல்லறங்கடை போகாமையின், அன்புடைமை பண்பாயிற்று, அறனுடைமை பயனுயிற்று. இவைமூன்றுபாட்டானும் இன்னிலையினின்றுன் அறஞ்செய்யுமாறு கூறப்பட்டது. (நி)

சசு. அறத்தாற்றி னில்வாழ்க்கை யாற்றிற் புறத்தாற்றிற்
போலுப்பெறுவ தெவன். சு

இ-ள். இல்வாழ்க்கை அறத்தாற்றின் ஆற்றின்— ஒருவன் இல்வாழ்க்கையை அறத்தின் வழியே செலுத்துவனுயின்,—புறத்தாற்றில் போய்ப் பெறுவது எவன் — அவன் அதற்குப் புறமாகிய நெறியிற்போய்ப் பெறும் பயன் யாது? எ-று.

அறத்தானென்பது பழியஞ்சிப் பகுத்துண்டலும், அன்புடைமையுமென மேற் சொல்லிய ஆறு. புறத்தாறு இல்லிலவிட்டு வனத்துச் செல்லுநிலை. அந்நிலையின் இது பயனுடைத்தென்பார், போய்ப்பெறுவதெவனென்றுர். (சு)

சஎ. இயல்பினு னில்வாழ்க்கை வாழ்பவ னென்பான்
முயல்வாரு ளெல்லாந் தலை. எ

இ-ள். இல்வாழ்க்கை இயல்பினுன் வாழ்பவன் என்பான் — இல்வாழ்க்கைக் கணின்று அதற்குரிய இயல்போடு கூடி வாழ்பவனென்று சொல்லப்படுவான்—முயல்வாருள் எல்லாம் தலை—புலன்களை விட முயல்வாரெல்லாருள்ளும் மிக்கவன். எ-று.

முற்றத்துறந்தவர் விட்டமையின், முயல்வாரென்றது மூன்றுநிலையினின்றுரை. அந்நிலைதான் பலவகைப்படுதலின் எல்லாருள்ளுமெனவும், முயலாதவைத்துப் பயனெய்துதலின் தலையெனவுங் கூறினர். (எ)

சஅ. ஆற்றி னொழுக்கி யறனிழுக்கா வில்வாழ்க்கை
நோற்பாரி னேன்மை யுடைத்து. அ

இ-ள். ஆற்றின் ஒழுக்கி அறன் இழுக்கா இல்வாழ்க்கை—தவஞ்செய்வாரையுந் தத்தநெறியின்கணொழுகப்பண்ணித் தானுந் தன்னறத்தினிற்றவறுத இல்வாழ்க்கை—நோற்பாரின் நோன்மை உடைத்து — அத்தவஞ்செய்வார் நிலையினும் பொறையுடைத்து. எ-று.

பசி முதலியவிடையூறு நீக்கலின், ஆற்றினொழுக்கியென்றுர். நோற்பாரென்பது ஆருபெயர். நோற்பார் நிலைக்கு அவர்தம்மையுற்ற நோயல்லது இல்வாழ்வார் நிலைபோற் பிறரையுற்ற நோயும் பொறுத்தலின்மையின், நோற்பாரினேன்மையுடைத்தென்றுர். (அ)

சகூ. அறனெனப் பட்டதே யில்வாழ்க்கை யஃதும்
பிறன்பழிப்ப நில்லாயி னன்று. கூ

இ-ள். அறன் எனப்பட்டது இல்வாழ்க்கையே — இருவகையறத்தினும் நூல்களான் அறனென்று சிறப்பித்துச்சொல்லப்பட்டது இல்வாழ்க்கையே:——அஃதும் பிறன் பழிப்பது இல்லாயின் நன்று— ஏனைத் துறவறமோவெனின், அதுவும் பிறனுற்பழிக்கப்படுவதில்லையாயின், அவ்வில்வாழ்க்கையோடு ஒருதன்மைத்தாக நன்று. எ-று.

ஏகாரம் பிரிநிலைக்கண்வந்தது; இதனுற்பிரிக்கப்பட்டது துறவறமாகலின், அஃது என்னுஞ்சுட்டுப்பெயர் அதன்மேனின்றது. பிறன்பழிப்பதென்றது கூடாவொழுக்கத்தை. துறவறம், மனத்தையும் பொறிகளையும் ஒறுத்தடக்க வல்ல அருமையுடைத்தாயவழியே, அவற்றையொறுக்கவேண்டாது ஐம்புலவின்பங்களாரத்துய்க்கும் மென்மையுடைய இல்வாழ்க்கையோடு அறமென ஒருங்கெண்ணப்படுவதென்றவாறுயிற்று. இவைநான்குபாட்டானும் இன்னிலையே பயனுடைத்தென இதன்சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (கூ)

நிo. வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையுந்
தெய்வத்துள் வைக்கப் படும். கo

இ-ள். வாழ்வாங்கு வையத்துள் வாழ்பவன்— இல்லறத்தோடுகூடி வாழுமியல்பினுல் வையத்தின்கண் வாழ்பவன்——வான் உறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்—வையத்தானேயெனினும் வானின்கணுறையுந்தேவருள் ஒருவனுக வைத்து நன்குமதிக்கப்படும். எ-று.

பின்றேவனுய் அவ்விறப்பயனுகாதல் ஒருதலையாகலின், தெய்வத்துள் வைக்கப்படுமென்றார். இதனுன் இன்னிலையது மறுமைப்பயன் கூறப்பட்டது. இம்மைப்பயன் புகழ்; அதனையிறுதிக்கட்கூறுப. (கo)

சூ ம் அதி.—வாழ்க்கைத்துணைநலம்.

அஃதாவது அவ்வில்வாழ்க்கைக்குத் துணையாகிய இல்லாளது நன்மை. அதிகாரமுறைமையும் இதனுனே விளங்கும்.

நிக. மனைத்தக்க மாண்புடைய ளாகித்தற் கொண்டான்
வளத்தக்காள் வாழ்க்கைத் துணை. க

இ-ள். மனைத்தக்க மாண்பு உடையளாகித் தற்கொண்டான் வளத்தக்காள்—மனையறத்திற்குத் தக்க நற்குண நற்செய்கைகளையுடையளாய்த் தன்னைக் கொண்டவனது வருவாய்க்குத் தக்க வாழ்க்கையையுடையாள்——வாழ்க்கைத்துணை——அதற்குத் துணை. எ-று.

நற்குணங்களாவன துறந்தார்ப் பேணலும், விருந்தயர்தலும், வறியார்மாட்டருளுடைமையும் முதலாயின. நற்செய்கைகளாவன வாழ்க்கைக்குவேண்டும் பொருள்கள் அறிந்து கடைப்பிடித்தலும், அட்டிற்றொழில்வன்மையும், ஒப்புரவுசெய்தலும் முதலாயின. வருவாய்க்குத்தக்க வாழ்க்கையாவது முதலையறிந்து அதற்கியையவழித்தல். இதனுன் இவ்விரண்டுநன்மையுஞ் சிறந்தனவென்பது கூறப்பட்டது. (க)

நிஉ. மனைமாட்சி யில்லாள்க ணில்லாயின் வாழ்க்கை
யெனைமாட்சித் தாயினு மில். உ

இ-ள். மனைமாட்சி இல்லாள்கண் இல்லாயின்— மனையறத்திற்குத் தக்க நற்குண நற்செய்கைகள் ஒருவனில்லாளிடத்தில்லையாயின்,—வாழ்க்கை எனைமாட்சித்தாயினும் இல்— அவ்வில்வாழ்க்கை செல்வத்தான் எத்துணைமாட்சிமையுடைத்தாயினும் அஃதுடைத்தன்று. எ-று.

இல்லையென்றார், பயன்படாமையின். (உ)

ருங. இல்லதெ னில்லவண் மாண்பாரு ளுள்ளதெ
னில்லவண் மாணாக் கடை. ங

இ-ள். இல்லவள் மாண்பு ஆனல் இல்லது என்— ஒருவனுக்கு இல்லாள் நற்குண நற்செய்கையளாயினக்கால் இல்லாததியாது?—இல்லவள் மாணாக்கடை உள்ளது என்— அவள் அன்னளல்லாக்கால் உள்ளதியாது? எ-று.

மாண்பெனக் குணத்தின்பெயர் ருணிமேனின்றது. இவையிரண்டுபோட்டானும் இல்வாழ்க்கைக்குவேண்டுவது இல்லாளதுமாட்சியே பிறவல்லவென்பது கூறப்பட்டது. (ங)

ருச. பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாவுள கற்பென்னுங்
திண்மையுண் டாகப் பெறின். ச

இ-ள். பெண்ணின் பெருந்தக்க யா உள— ஒருவனெய்தும் பொருள்களுள் இல்லாளின்மேம்பட்ட பொருள்களியாவையுள,—கற்பு என்னும் திண்மை உண்டாகப் பெறின் — அவண்மாட்டுக் கற்பென்னுங் கலங்காநிலைமை யுண்டாகப் பெறின்? எ-று.

கற்புடையாள்போல அறமுதலிய மூன்றற்கும் எதுவாவன பிறவின்மையின், யாவுளவென்றார். இதனைக் கற்புநலத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (ச)

ருஙு. தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநற் ருழுதெழுவாள்
பெய்யெனப் பெய்யு மழை. ஙு

இ-ள். தெய்வம் தொழாள் கொழுநற்ருழுது எழுவாள் பெய் என— பிறதெய்வந்தொழாது தன்றெய்வமாகிய கொழுநனைத் தொழாநின்று துயிலெழுவாள் * பெய்யென்றுசொல்ல,—மழை பெய்யும்— மழை பெய்யும். எ-று.

தெய்வந்தொழுதற்கு மனந்தெளிவுந் துயிலெழுங்காலத்தாகலின், தொழுதெழுவாளென்றார். தொழாநின்றென்பது தொழுதெனத்திரிந்துநின்றது. தெய்வந்தானேவல் செய்யுமென்பதாம். இதனைற் கற்புடையவளதாற்றல் கூறப்பட்டது. ()

---

* கொழுநற் ருழுதெழுவாளென்பது எழுந்து கொழுநற்ருழுவாளென முன்பின்னுகப் பொருள்படுமென்றார் பிரயோக விவேகநூலார். அவர் கூறுமாறு,—"இனிக் 'கொழுநற் ருழுதெழுவாள்' 'தொழுதெழுவார் வினைவள நீறெழ' என்னுந் திருவள்ளுவரினும் திருக்கோவையாரினும் பரிமேலழகரும் பேராசிரியரும் தொழாநின்றெழுவாள் தொழாநின்றெழுவார் எனத்துணிவினையாயுரைப்பர் : எழுதல் துயிலொழிதலாதலின், எழுந்து தொழுவாள் எழுந்து தொழுவார் என முன் பின்னுகப் பொருள்படுதலன்றி, ஈருபு வந்தான் ஓடிவந்தான் என்பன போலத் தொழாநின்று துயிலொழிதல் கூடாதென்க. "வைகறை யாமந் துயிலெழுந்து தான்செய்யு—நல்லறமு மொண்பொருளுஞ் சிந்தித்து வாய்வதிற்— றந்தையுந் தாயுந் தொழுதெழுக" என்பதுபோலத் துயிலெழுந்து பின்றந்தையுந் தாயுந் தொழுது பின் காரியத்திற் செல்க வெனப்பொருள் பட்டுவருதலானும், அவருரை அசம்பாவிதமென்க." ஈண்காவது திங்ஙப்படலம், ஙு-ம், பாட்டுரை.

நிசு. தற்காத்துத் தற்கொண்டாற் பேணித் தகைசான்ற
சொற்காத்துச் சோர்விலாள் பெண். சு

இ-ள். தற்காத்துத் தற்கொண்டாற் பேணி—கற்பினின்றும் வழுவாமற்றன்னை க் காத்துத் தன்னைக்கொண்டவனையும் உண்டி முதலியவற்றாற் பேணி——தகை சான்ற சொற் காத்து— இருவர் மாட்டும் நன்மையமைந்த புகழ் நீங்காமற் காத் து——சோர்வு இலாள் பெண்—மேற்சொல்லிய நற்குண நற்செய்கைகளினுங் க டைப்பிடியுடையாளே பெண்ணுவாள். எ-று.

தன்மாட்டுப் புகழாவது வாழுமூர் கற்பாற் றன்னைப் புகழ்வது. சோர்வு மறவி. இதனால் தற்புகழ்தற்சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (சு)

நிஎ. சிறைகாக்குங் காப்பெவன் செய்யு மகளிர்
நிறைகாக்குங் காப்பே தலை. எ

இ-ள். மகளிர் சிறை காக்கும் காப்பு எவன் செய்யும்— மகளிரைத் தலைவர் சிறையாற்காக்குங்காவல் என்னபயனைச்செய்யும்?——நிறை காக்கும் காப்பே தலை —அவர் தமதுநிறையாற்காக்குங்காவலே தலையாய காவல். எ-று.

சிறை மதிலும், வாயில்காவலும் முதலாயின. நிறை நெஞ்சைக் கற்புநெறியி னிறுத்தல். காவலிரண்டினும் நிறைக்காவலில்வழி ஏனைச்சிறைக்காவலாற் பய னில்லையென்பார், நிறைகாக்குங்காப்பேதலையென்றார். ஏகாரம் பிரிநிலைக்கண் வந்தது. இதனால் தற்காத்தற்சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (எ)

நிஅ. பெற்றாற் பெறின்பெறுவர் பெண்டிர் பெருஞ்சிறப்புப்
புத்தேளிர் வாழு முலகு. அ

இ-ள். பெண்டிர் பெற்றாற் பெறின்— பெண்டிர், தம்மையெய்திய கணவனை வழிபடுதல் பெறுவராயின்,——புத்தேளிர் வாழும் உலகு பெருஞ்சிறப்புப்பெறு வர்—புத்தேளிர்வாழுமுலகின்கண் அவராற் பெருஞ்சிறப்பினைப் பெறுவர். எ-று.

வழிபடுதலென்பது சொல்லெச்சம். இதனால் தற்கொண்டாற்பேணிய மகளிர் புத்தேளிராற் பேணப்படுவரென்பது கூறப்பட்டது. (அ)

நிகூ. புகழ்புரிந் தில்லிலோர்க் கில்லை யிகழ்வார்முன்
னேறுபோற் பீடு நடை. கூ

இ-ள். புகழ் புரிந்த இல் இலோர்க்கு—புகழை விரும்பிய இல்லாளையில்லாதா ர்க்கு——இகழ்வார் முன் ஏறுபோல் பீடு நடை இல்லை—தம்மையிகழ்ந்துரைக்கும் பகைவர்முன் சிங்கவேறுபோலநடக்கும் பெருமிதநடை இல்லை. எ-று.

புரிந்தவென்னும் பெயரெச்சத்தகரம் விகாரத்தாற்றொக்கது. பெருமிதமுடை யானுக்குச் சிங்கவேறு நடையானுவமமாகலின், ஏறுபோலென்றார். இதனால் த கைசான்ற சொற்காவாவழிப்படுங்குற்றங் கூறப்பட்டது. (கூ)

கூ0 மங்கல மென்ப மனைமாட்சி. மற்றத
னன்கல நன்மக்கட் பேறு. க0

இ-ள். மங்கலம் என்ப மனைமாட்சி——ஒருவற்கு நன்மையென்றுசொல்லுவர் அறிந்தோர் மனையாளது நற்குண நற்செய்கைகளே;——அதன் நன்கலம் (என்ப)

நன்மக்கட்பேறு—அவைதமக்கு நல்லவணிகலமென்று சொல்லுவர் நல்ல புதல்வரைப் பெறுதலே. எ-று.

அறிந்தோனென்பது எஞ்சிநின்றது. மற்று அசைநிலே. இதனால் வாழ்க்கைத் துணைக்கு ஆவதோரணிநலங்கூறி, வருகின்ற அதிகாரத்திற்குத் தோற்றுவாய் செய்யப்பட்டது. (க0)

ஏ ம் அதி.—புதல்வரைப்பெறுதல்.

அஃதாவது இருபிறப்பாளர் மூவரானும் * இயல்பாகவிறுக்கப்படவுங்கடன் மூன்றனுள், முனிவர்கடன் கேள்வியானும், தேவர்கடன் வேள்வியானும், தென்புலத்தார்கடன் புதல்வரைப்பெறுதலானுமல்லது இறுக்கப்படாமையின், அக்கடனிறுத்தற்பொருட்டு நன்மக்களைப் பெறுதல். அதிகாரமுறைமை மேலே பெறப்பட்டது.

சுக பெறுமவற்றுள் யாமறிவ தில்லே யறிவறிந்த
மக்கட்பே றல்ல பிற. க

இ-ள். பெறுமவற்றுள்— ஒருவன் பெறும் பேறுகளுள்,— அறிவு அறிந்த மக்கட்பேறு அல்ல பிற— அறியவேண்டுவன அறிதற்குரிய மக்களைப் பெறுதலல்லது பிறபேறுகளை——யாம் அறிவது இல்லே—யாம் மதிப்பதில்லே. எ-று.

அறிவதென்பது அறிதலேச்செய்வதென அத்தொழின்மேனின்றது. காரணமாகியவரிமை காரியமாகிய அறிதலேப் பயந்தேவிடுமாதலான், அத்துணிவுபற்றி அறிந்தவென இறந்தகாலத்தாற் கூறினர். அறிவறிந்தவென்றதனுன், மக்களென்னும்பெயர் பெண்ணெழுத்துநின்றது. இதனுற் புதல்வர்ப்பேற்றினதுசிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க)

சுஉ. எழுபிறப்புந் தீயவை தீண்டா பழிபிறங்காப்
பண்புடை மக்கட் பெறின். உ

இ-ள். எழுபிறப்பும் தீயவை தீண்டா—வினே வயத்தாற்பிறக்கும் பிறப்பேழின் கண்ணும் ஒருவனேத் துன்பங்கள் சென்றடையா,——பழி பிறங்காப் பண்பு உடை மக்கட்பெறின்—பிறராற் பழிக்கப்படாத நற்குணங்களையுடைய புதல்வரைப் பெறுவானுயின். எ-று.

அவன் தீவினே வளராது தேய்தற்குக் காரணமாகிய நல்வினைகளைச் செய்யும் புதல்வரைப் பெறுவனுயினென்றவாருயிற்று. பிறப்பேழாவன, "ஊர்வ பதினெ ன்ரு மொன்பது மானுட——நீர்பறவை நாற்காலோர் பப்பத்தாஞ்——சீரிய —— பந்த மாந் தேவர் பதினு லயன்படைத்த——வந்தமில்சீர்த் தாவரமா லைந்து." தந்தைதாயர் தீவினே தேய்தற்பொருட்டு அவனேநோக்கிப் புதல்வர்செய்யுந்தான தருமங்கட்கு அவர் நற்குணங் காரணமாகலின், பண்பென்னுங்காரணப்பெயர் காரியத்தின்மேனின்றது. (உ)

---

* இருபிறப்பாளர்மூவரொன்றது உபநயனத்திற்கு மூன்னெருபிறப்பும் பின்னெரு பிறப்புமாகிய இருபிறப்புடையராயுள்ள அந்தணர், அரசர், வணிகரென்னும் முதன்மூன்று வருணத்தாரை. இருபிறப்பாளரெனினும், துவிசரெனினு மொக்கும்.

கூஙு. தம்பொரு ளென்பதம் மக்க ளவர்பொரு
டந்தம் வினையான் வரும். ங

இ-ள். தம் மக்கள் தம்பொருள் என்ப — தம்புதல்வனைத் தம்பொருளென்று சொல்லுவர் அறிந்தோர்,—அவர் பொருள் தந்தம் வினையான் வரும்—அப்புதல்வர் செய்தபொருள் தம்மை நோக்கி அவர்செய்யும் நல்வினையானே தம்பால் வரும் ஆதலான். எ-று.

தந்தம் வினையென்புழித் தொக்கு நின்ற ஆறும்வேற்றுமை முருகனது குறிஞ்சி நிலம் என்புழிப்போல உரிமைப்பொருட்கண்வந்தது. பொருள்செய்த மக்களைப் பொருளென உபசரித்தார். இவையிரண்பொட்டானும் நன்மக்கட்பெற்றூர் பெறும் மறுமைப் பயன் கூறப்பட்டது. (ங)

கூசு. அமிழ்தினு மாற்ற வினிதேதம் மக்கள்
சிறுகை யளாவிய கூழ். ச

இ-ள். அமிழ்தினும் ஆற்ற இனிதே — சுவையான் அமிழ்தத்தினும் மிகவினிமையுடைத்து—தம்மக்கள் சிறுகை அளாவிய கூழ்—தம்மக்களது சிறுகையானளாவப்பட்ட சோறு. எ-று.

சிறுகையானளாவலாவது "இட்டுத் தொட்டுங் கௌவியுந் தழந்து — செய்யுடை யடிசின் மெய்பட விதிர்த்தல்." * (ஞ)

கூடு. மக்கண்மெய் தீண்ட லுடற்கின்ப மற்றவர்
சொற்கேட்ட லின்பஞ் செவிக்கு. ஞ

இ-ள். உடற்கு இன்பம் மக்கள் மெய் தீண்டல்—ஒருவன் மெய்க்கின்பமாவது மக்களது மெய்யைத் தீண்டுதல்;—செவிக்கு இன்பம் அவர் சொற்கேட்டல்—செவிக்கின்பமாவது அவரது சொல்லைக் கேட்டல். எ-று.

மற்று வினைமாற்று. மக்களது மழலைச்சொல்லேயன்றி அவர் கற்றறிவுடையராய்ச் சொல்லுஞ்சொல்லும் இன்பமாகலின், பொதுப்படச் சொல்லென்றார். தீண்டல் கேட்டலென்னும் காரணப்பெயர்கள் ஈண்டுக் காரியங்களின்மேனின்றன. (ஙு)

கூசூ. குழலினி தியாழினி தென்பதம் மக்கண்
மழலைச்சொற் கேளா தவர். சு

இ-ள். குழல் இனிது யாழ் இனிது என்ப— குழலிசையினிது யாழிசையினிதென்று சொல்லுவர்—தம்மக்கள் மழலைச்சொற் கேளாதவர்— தம்புதல்வருடைய சுதலைச்சொற்கேளாதவர். எ-று.

குழல் யாழ் என்பன ஆகுபெயர். கேட்டவர் அவற்றினும் மழலைச்சொல் இனிதென்பதென்பது குறிப்பெச்சம். இனிமைமிகுதிபற்றி மழலைச்சொல்லைச் சிறப்பு வகையானுங்கூறியவாறு. இவைமூன்றுபாட்டானும் இம்மைப்பயன் கூறப்பட்டது. (சு)

---

* புறநானூறு,—"படைப்புப் பலபடைத்துப் பலரோ ணெண்ணு—மூடைப் பெருஞ் செல்வ ராயினு மிடைப்படக்—குறுகுறு நடந்து சிறுகை நீட்டி—யிட்டுத் தொட்டுங் கௌவியுந் தழந்து — செய்யுடை யடிசின் மெய்பட விதிர்த்து—மயக்குறு மக்களோ யில்லோர்—பயக்குற விலர்தாம் வாழு நாளே."

சுஎ. தந்தை மகற்காற்று நன்றி யவையத்து
முந்தி யிருப்பச் செயல். எ

இ-ள். தந்தை மகற்கு ஆற்றும் நன்றி— தந்தை புதல்வனுக்குச்செய்யும் நன்மையாவது—அவையத்து முந்தி இருப்பச் செயல் — கற்றோரவையத்தின்கண் அவரினும் மிக்கிருக்குமாறு கல்வியுடையனாக்குதல். எ-று.

பொருளுடையனாக்குதல் முதலாயின துன்பம் பயத்தலின், நன்மையாகாவென்பது கருத்து. இதனால் தந்தைகட்கன் கூறப்பட்டது. (எ)

சுஅ. தம்மிற்றம் மக்க ளறிவுடைமை மாநிலத்து
மன்னுயிர்க் கெல்லா மினிது. அ

இ-ள். தம்மக்கள் அறிவுடைமை—தம்மக்களதறிவுடைமை—மா நிலத்து மன் உயிர்க்கெல்லாம் தம்மின் இனிது—பெரியநிலத்து மன்னுகின்ற உயிர்கட்கெல்லாந்தம்மினு மினிதாம். எ-று.

ஈண்டறிவென்றது இயல்பாகிய அறிவோடுகூடிய கல்வியறிவினை. மன்னுயிரென்றது ஈண்டறிவுடையார் மேனின்றது, அறிவுடைமை கண்டின்புறுதற்கு உரியார் அவராகலின். இதனால் தந்தையினும் அவையத்தாருவப்பனென்பது கூறப்பட்டது.

சுஉ. ஈன்ற பொழுதிற் பெரிதுவக்குந் தன்மகனைச்
சான்றோ னெனக்கேட்ட தாய். கூ

இ-ள். ஈன்ற பொழுதின் பெரிது உவக்கும்—தான் பெற்றபொழுதை மகிழ்சியினும் மிகமகிழும்— தன்மகனைச் சான்றோன் எனக் கேட்ட தாய்— தன்மகனைக் கல்வி கேள்விகளா னிறைந்தானென்று அறிவுடையோர் சொல்லக் கேட்ட தாய். எ-று.

கவானின்கட்கண்ட பொதுவுவகையினுஞ் சால்புடையனெனக் கேட்ட சிறப்புவகை பெரிதாகலின் பெரிதுவக்குமெனவும், பெண்ணியல்பாற் றுணுகவறியாமையிற் கேட்ட தாயெனவுங் கூறினார். அறிவுடையாரென்பது வருவிக்கப்பட்டது, சான்றோனென்றற்குரியர் அவராகலின். தாயுவகைக்களவின்மையின், அஃதிதனிற் பிரித்துக்கூறப்பட்டது. (கூ)

எ0. மகன்றந்தைக் காற்று முதவி யிவன்றந்தை
யென்னோற்றான் கொல்லெனுஞ் சொல். க0

இ-ள். தந்தைக்கு மகன் ஆற்றும் உதவி—கல்வியுடையனாக்கிய தந்தைக்கு மகன் செய்யுங் கைம்மாறுவது—இவன் தந்தை என் நோற்றான்கொல் எனும் சொல்—தன்னறிவு மொழுக்கமுங் கண்டார் இவன்றந்தை இவனைப் பெறுதற்கு என்ன தவஞ்செய்தான் கொல்லோ வென்று சொல்லுஞ்சொல்லை நிகழ்த்துதல். எ-று.

சொல்லென்பது நிகழ்த்துதலாகிய தன்காரணந்தோன்ற நின்றது. நிகழ்த்துதல் அங்ஙனஞ்சொல்லவொழுகல். இதனாற் புதல்வன்கடன் கூறப்பட்டது. (க0)

அ ம் அதி.—அன்புடைமை.

அஃதாவது அவ்வாழ்க்கைத்துணையும் புதல்வரும் முதலியதொடர்புடையார்கட் காதலுடையனாதல். அதிகார முறைமையும் இதனானே விளங்கும். இல்லறம் இனிது நடத்தலும் பிறவுயிர்கண்மேல் அருள்பிறத்தலும் அன்பின் பயனாகலின்,

இது வேண்டப்பட்டது. வாழ்க்கைத்துணைமேல் அன்பில்வழி இல்லறமினிது நடவாமை "அறவோர்க் களித்தலு மந்தண ரோம்பலுந் — துறவோர்க் கெதிர்த லுந் தொல்லோர் சிறப்பின—விருந்தெதிர் கோடலு மிழந்தவென்னை." * என்ப தனானும், அதனாலருள் பிறத்தல் "அருளென்னு மன்பீன் குழவி" † என்பதனானு மறிக.

எக. அன்பிற்கு முண்டோ வடைக்குந்தா ழார்வலர்
புன்கணீர் பூச றரும். க

இ-ள். அன்பிற்கும் அடைக்கும் தாழ் உண்டோ—அன்பிற்கும் பிறரறியாமல டைத்துவைக்குந் தாழுளதோ?—ஆர்வலர் புன்கணீர் பூசல் தரும்—தம்மாலன்பு செய்யப்பட்டாரது துன்பங்கண்டுழி அன்புடையார் கண் பொழிகின்ற புல்லியக ண்ணீரே உண்ணின்றவன்பினை எல்லாருமறியத் தூற்றும் ஆதலான். எ-று.

உம்மை சிறப்பின்கண் வந்தது. ஆர்வலரது புன்மை கண்ணீர்மே லேற்றப் ப ட்டது. காட்சியளவைக்கெய்தாதாயினும் அனுமான வளவையான் வெளிப்படு மென்பதாம். இதனால் அன்பினதுண்மை யுணர்த்தப்பட்டது. (க)

எஉ. அன்பிலா ரெல்லாந் தமக்குரிய ரன்புடையா
ரென்பு முரியர் பிறர்க்கு. உ

இ - ள். அன்பிலார் எல்லாம் தமக்கு உரியர்—அன்பிலாதார் பிறர்க்குப் பயன் படாமையின் எல்லாப்பொருளானுந் தமக்கே யுரியர்;—அன்புடையார் என்பும் பிறர்க்கு உரியர் — அன்புடையார் அவற்றானேயன்றித் தம்முடம்பானும் பிறர்க் குரியர். எ-று.

ஆனுருபுகளும் பிரிநிலையேகாரமும் விகாரத்தாற் றொக்கன. என்பு ஆகுபெயர். என்புமுரியராதல் தன்னகம் புக்க குறுநடைப்புறவின்றாதிகண்டஞ்சித்துளைபுக் கோன் முதலாயினார்கட்காண்க. (உ)

எங. அன்போ டியைந்த வழக்கென்ப வாருயிர்க்
கென்போ டியைந்த தொடர்பு. ங

இ-ள். ஆர் உயிர்க்கு என்போடு இயைந்த தொடர்பு—பெறுதற்கரிய மக்களு யிர்க்கு உடம்போடுண்டாதிய தொடர்ச்சியினை— அன்போடு இயைந்த வழக்கு என்ப—அன்போடு பொருந்துதற்கு வந்த நெறியின்பயனென்று சொல்லுவர் அ றிந்தோர். எ-று.

பிறப்பினதருமை பிறந்தவுயிர்மேலேற்றப்பட்டது. இயைந்தவென்பது உபசார வழக்கு. வழக்கு ஆகுபெயர். உடம்போடியைந்தல்லது அன்புசெய்யலாகாமை யின், அதுசெய்தற்பொருட்டு இத்தொடர்ச்சி யுளதாயிற்றென்பதாம். ஆகவே, இத்தொடர்ச்சிக்குப் பயன் அன்புடைமையென்றாயிற்று. (ங.)

எச. அன்பீனு மார்வ முடைமை யதுவீனு
நண்பென்னு நாடாச் சிறப்பு. ச

---

* சிலப்பதிகாரம், அடைக்கலக்காதை.

† திருக்குறள், எடுஎ.

இ-ள். அன்பு ஆர்வமுடைமை ஈனும்— ஒருவனுக்குத் தொடர்புடையார்மாட்டுச் செய்தவன்பு அத்தன்மையாற் பிறர்மாட்டும் விருப்பமுடைமையைத்தரும்;— அது நண்பு என்னும் நாடாச் சிறப்பு ஈனும்—அவ்விருப்பமுடைமைதான் இவற்குப் பகையும் நொதுமலுமில்லையாய் யாவரும் நண்பென்றுசொல்லப்படும் அளவிறந்த சிறப்பினைத்தரும். எ-று.

உடைமை உடையனாந்தன்மை. யாவருநண்பாதல் எல்லாப்பொருளுமெய்துதற்கேதுவாகலின், அதனை நாடாச்சிறப்பென்றார். (ச)

எரு. அன்புற் றமர்ந்த வழக்கென்ப வையகத்
தின்புற்றா ரெய்துஞ் சிறப்பு. ரு

இ-ள். அன்பு உற்று அமர்ந்த வழக்கு என்ப— அன்புடையராய் இல்லறத்தோடு பொருந்திய நெறியின் பயனென்று சொல்லுவர் அறிந்தோர்—வையகத்து இன்பு உற்றார் எய்தும் சிறப்பு—இவ்வுலகத்து இல்வாழ்க்கைக்கணின்று இன்பநுகர்ந்து அதன்மேல் துறக்கத்துச்சென்றெய்தும் பேரின்பத்தினை. எ-று.

வழக்கு ஆகுபெயர். இல்வாழ்க்கைக்கணின்று மனைவியோடும் மக்களோடும் ஒக்கலோடுங்கூடியின்புற்றார் தாஞ்செய்த வேள்வித்தொழிலாற்றேவராய் ஆண்டுமின்புறுவராகலின், இன்புற்றாரெய்துஞ்சிறப்பென்றார். தவத்தாற்றுன்புற்றெய்துந் துறக்கவின்பத்தினை ஈண்டுமின்புற்றெய்துதல் அன்பானன்றி யில்லையென்பதாம். (ரு)

எசு. அறத்திற்கே யன்புசார் பென்ப வறியார்
மறத்திற்கு மஃதே துணை. சு

இ-ள். அன்பு சார்பு அறத்திற்கே என்ப அறியார்— அன்பு துணையாவது அறத்திற்கேயென்று சொல்லுவர் சிலரறியார்;—மறத்திற்கும் அஃதே துணை — ஏனைமறத்திற்கும் அவ்வன்பே துணையாவது. எ-று.

ஒருவன்செய்த பகைமைபற்றி உள்ளத்து மறநிகழ்ந்துழி அவனை நட்பாகக்கருதி அவன்மேலன்புசெய்ய அது நீங்குமாகலின், மறத்தைநீக்குதற்குந்துணையாமென்பார், மறத்திற்குமஃதேதுணையென்றார், "துன்பத்திற் கியாரே துணையாவார்." என்புழிப்போல. * இவையைந்துபாட்டானும் அன்பினது சிறப்புக்கூறப்பட்டது. (சு)

எஎ. என்பி லதனை வெயில்போலக் காயுமே
யன்பி லதனை யறம். எ

இ-ள். என்பு இலதனை வெயில்போலக் காயும்—என்பில்லாதவுடம்பை வெயில்காய்ந்தாற்போலக் காயும்—அன்பு இலதனை அறம் — அன்பில்லாதவுயிரை அறக்கடவுள். எ-று.

என்பிலதென்றதனான் உடம்பென்பதூஉம், அன்பிலதென்றதனான் உயிரென்பதூஉம் பெற்றாம். வெறுப்பின்றி எங்குமொருதன்மைத்தாகிய வெயிலின்முன்

* "ஆதி சத்தத்தால் பூவிற்குச் சென்றான், துன்பத்திற் கியாரே துணையாவார், மறத்திற்கு மஃதே துணை, பிணிக்குமருந்து என்பவற்றின்கட் பறித்தல் நீக்குதலென நடுவே பெய்துபொருளுரைத்துத் துமர்த்தமென்பதுங்கொள்க." என்றார் பிரயோகவிவேகநூலார். காரகபடலத்து "உடனிகழ்கின்ற" என்னும் பதினாறாஞ்செய்யுளுரையிற்காண்க.

என்பில்லது தன்னியல்பாற்சென்று கெடுமாறுபோல, அத்தன்மைத்தாகியவறத் தின்முன் அன்பில்லது தன்னியல்பாற்கெடுமென்பதாம். அதனைக்காயுமென வெயிலறங்களின்மேலேற்றினர், அவற்றிற்கும் அவ்வியல்புண்மையின். இவ்வாறு "அல்லவை செய்தார்க் கறங்கூற்றம்" * எனப் பிறருங்கூறினர். (எ)

எஅ. அன்பகத் தில்லா வுயிர்வாழ்க்கை வன்பாற்கண்
வற்றன் மரந்தளிர்த் தற்று. அ

இ-ள். அகத்து அன்பு இல்லா உயிர் வாழ்க்கை— மனத்தின்கணன்பில்லாத உயிர் இல்லறத்தோடு கூடி வாழ்தல்—வன்பாற்கண் வற்றல் மரம் தளிர்த்தற்று — வன்பாலின்கண் வற்றலாகியமரம் தளிர்த்தாற்போலும். எ-று.

கூடாதென்பதாம். வன்பால் வன்னிலம். வற்றலென்பது பால்விளங்கா வஃறிணைப்படர்க்கைப்பெயர். (அ)

எக. புறத்துறுப் பெல்லா மெவன்செய்யும் யாக்கை
யகத்துறுப் பன்பி லவர்க்கு. கூ

இ-ள். யாக்கையகத்து உறுப்பு அன்பு இலவர்க்கு — யாக்கையகத்தின்கணின்று இல்லறத்திற்குறுப்பாகிய அன்புடையரல்லாதார்க்கு — புறத்து உறுப்பெல்லாம் எவன் செய்யும்—ஏனைப்புறத்தின்கணின்று உறுப்பாவனவெல்லாம் அவ்வறஞ்செய்தற்கண் என்னவுதவியைச் செய்யும்! எ-று.

புறத்துறுப்பாவன இடனும், பொருளும், ஏவல்செய்வாருமுதலாயின. தூணையொடு கூடாதவழி அவற்றுற்பயனின்மையின், எவன்செய்யுமென்றார். உறுப்புப்போறலின், உறுப்பெனப்பட்டன. யாக்கையிற் கண்முதலிய உறுப்புக்களெல்லாம் என்னபயனைச் செய்யும் மனத்தின்கணுறுப்பாகிய அன்பிலாதார்க்கென்றுரைப்பாருமுளர். அதற்கு இல்லறத்தோடு யாதுமியைபில்லாமையறிக. (கூ)

அ0. அன்பின் வழிய துயிர்நிலை யஃதிலார்க்
கென்புதோல் போர்த்த வுடம்பு. க0

இ-ள். அன்பின் வழியது உயிர்நிலை—அன்பு முதலாக அதன்வழிநின்ற உடம்பே உயிர்நின்றவுடம்பாவது;—அஃது இலார்க்கு உடம்பு என்பு தோல் போர்த்த—அவ்வன்பில்லாதார்க்கு உளவான உடம்புகள் என்பினைத் தோலாற்போர்த்தனவாம், உயிர்நின்றனவாகா. எ-று.

இல்லறம் பயவாமையின், அன்னவாயின. இவைநான்குபாட்டானும் அன்பில் வழிப்படுங் குற்றங்கூறப்பட்டது. (க0)

கூம் அதி.—விருந்தோம்பல்.

அஃதாவது இருவகை விருந்தினரையும் புறந்தருதல். தென்புலத்தார் முதலியவைம்புலத்துள் முன்னையவிரண்டும் கட்புலனுகாதாரை நினைந்து செய்வனவாகலானும், பின்னையவிரண்டும் பிறர்க்கீதலன்மையானும், இடைநின்ற விருந்தோம்பல் சிறப்புடைத்தாய் இல்லறங்கட்கு முதலாயிற்று. வேறுகாத அன்புடையிரு

* வாக்குண்டாம்,—கல்லாத மாந்தர்க்குக் கற்றுணர்ந்தார் சொற்கூற்ற— மல்லவை செய்தார்க் கறங்கூற்ற— மெல்லிய—— வாழைக்குத் தானீன்ற காய்கூற்றங் கூற்றமே— யில்லிற் கிசைந்தொழுகாப் பெண்.

வர்கூடியல்லது செய்யப்படாமையின், இஃது அன்புடைமையின்பின் வைக்கப் பட்டது.

அக. இருந்தோம்பி யில்வாழ்வ தெல்லாம் விருந்தோம்பி
வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு. க

இ-ள். இல் இருந்து ஓம்பி வாழ்வது எல்லாம்—மனைவியோடும் வனத்திற்செ ல்லாது இல்லின்கணிருந்து பொருள்களோப் போற்றிவாழுஞ்செய்கையெல்லாம்— விருந்து ஓம்பி வேளாண்மை செய்தற்பொருட்டு—விருந்தினரைப்பேணி அவர்க் குபகாரஞ்செய்தற்பொருட்டு. எ-று.

எனவே, வேளாண்மைசெய்யாவழி இல்லின்கணிருத்தலும் பொருள்செய்தலு ங்காரணமாக வருந்துன்பச்செய்கைகட்கெல்லாம் பயனில்லையென்பதாம். (க)

அஉ. விருந்து புறத்ததாத் தானுண்டல் சாவா
மருந்தெனினும் வேண்டற்பாற் றன்று. உ

இ-ள். சாவா மருந்து எனினும்—உண்ணப்படும் பொருள் அமிர்தமேயெனி னும்,—விருந்து புறத்ததாத் தான் உண்டல்—தன்னைநோக்கி வந்த விருந்து தன் னில்லின்புறத்ததாகத் தானே உண்டல்—வேண்டற்பாற்று அன்று —விரும்புத ன்முறைமையுடைத்தன்று. எ-று.

சாவாமருந்து சாவாமைக்குக் காரணமாகிய மருந்து. விருந்தின்றியே ஒருகாற் முனுண்டலேச் சாவாமருந்தென்பார் உளராயினும் அதனையொழிகவென்றுரைப்பி னுமமையும். இவையிரண்டுபோட்டானும் விருந்தோம்பலின் சிறப்புக்கூறப்பட் டது. (உ)

அங. வருவிருந்து வைகலு மோம்புவான் வாழ்க்கை
பருவந்து பாழ்படுதல் இன்று. ஙு

இ-ள். வரு விருந்து வைகலும் ஓம்புவான் வாழ்க்கை—தன்னைநோக்கி வந்த விருந்தை நாடோறும் புறந்தருவானதில்வாழ்க்கை—பருவந்து பாழ்படுதல் இன் று—நல்குரவான் வருந்திக் கெடுதலில்லை. எ-று.

நாடோறும் விருந்தோம்புவானுக்கு அதனாற்பொருடொலையாது மேன்மேற்கி ளக்குமென்பதாம். (ங)

அச. அகனமர்ந்து செய்யா ளுறையு முகனமர்ந்து
நல்விருந் தோம்புவா னில். ச

இ-ள். செய்யாள் அகன் அமர்ந்து உறையும்—திருமகள் மனமகிழ்ந்து வாழா நிற்கும்—முகன் அமர்ந்து நல்விருந்து ஓம்புவான் இல்—முகமினியனாய்த் தக்க விருந்தினரைப் பேணுவானதில்லின்கண். எ-று.

மனமகிழ்தற்குக் காரணம் தன்செல்வம் நல்வழிப்படுதல். தகுதி ஞானவொழு க்கங்களானுயர்தல். பொருள் இளைத்தற்குக் காரணங் கூறியவாறு. (ச)

அரு. வித்து மிடல்வேண்டுங் கொல்லோ விருந்தோம்பி
மிச்சில் மிசைவான் புலம். ஞ

இ-ள். விருந்து ஓம்பி மிச்சில் மிசைவான் புலம்—முன்னே விருந்தினரை மி சைவித்துப் பின் மிக்கதனைத் தான் மிசைவானது விளைபுலத்திற்கு—வித்தும் இ டல் வேண்டுமோ—வித்திடுதலும் வேண்டுமோ, வேண்டா. எ-று.

கொல்லென்பது அசைநிலை. தானே விளையுமென்பது குறிப்பெச்சம். இவைமூன்றுபாட்டானும் விருந்தோம்புவார் இம்மைக்கணெய்தும் பயன் கூறப்பட்டது.()

அசு. செல்விருந் தோம்பி வருவிருந்து பார்த்திருப்பா
னல்விருந்து வானத் தவர்க்கு. சு

இ-ள். செல் விருந்து ஓம்பி வருவிருந்து பார்த்து இருப்பான்—தன்கட்சென்ற விருந்தைப் பேணிப் பின் செல்லக்கடவ விருந்தைப் பார்த்துத் தான் அதனோடு உண்ணவிருப்பான்—வானத்தவர்க்கு நல்விருந்து—மறுபிறப்பிற்றேவனாய் வானினுள்ளார்க்கு நல்விருந்தாம். எ-று.

வருவிருந்தென்பது இடவழுவமைதி. நல்விருந்து எய்தாவிருந்து. இதனான் மறுமைக்கணெய்தும்பயன் கூறப்பட்டது. (சு)

அஎ. இனைத்துணைத் தென்பதொன் றில்லை விருந்தின்
றுணைத்துணை வேள்விப் பயன். எ

இ-ள். வேள்விப் பயன் இனைத்துணைத்து என்பது ஒன்று இல்லை—விருந்தோம்பலாகிய வேள்வியின்பயன் இன்னவளவிற்றென்பதோரளவுடைத்தன்று;—விருந்தின் துணைத் துணை—அதற்கு அவ்விருந்தின்றகுதியளவே அளவு. எ-று.

ஐம்பெருவேள்வியி * னொன்றாகலின் வேள்வியென்றும், பொருளளவு "தான்சிறி தாயினுந் தக்கார்கைப் பட்டக்கால்—வான்சிறிதாப் போர்த்து விடும்" † ஆகலின், இனைத்துணைத்தென்பதொன்றில்லையென்றுங்கூறினார். இதனான் இருமையும் பயத்தற்குக் காரணங் கூறப்பட்டது. (எ)

அஅ. பரிந்தோம்பிப் பற்றற்றே மென்பர் விருந்தோம்பி
வேள்வி தலைப்படா தார். அ

இ-ள். பரிந்து ஓம்பிப் பற்று அற்றேம் என்பர்—நிலையாப்பொருளை வருந்திக் காத்துப் பின் அதனையிழந்து இதுபொழுது யாம் பற்றுக்கோடிலமாயினேமென்றிரங்குவர்—விருந்து ஓம்பி வேள்வி தலைப்படாதார்—அப்பொருளான் விருந்தினரையோம்பி வேள்விப்பயனையெய்தும் பொறியிலாதார். எ-று.

"ஈட்டிய வொண்பொருளைக்—காத்தலு மாங்கே கடுந்துன்பம்" ‡ ஆகலின், பரிந்தோம்பியென்றார். வேள்வி ஆகுபெயர். (அ)

அகூ. உடைமையு ளின்மை விருந்தோம்ப லோம்பா
மடமை மடவார்க ணுண்டு. கூ

---

* ஐம்பெருவேள்வியாவன பிரமயாகம், தேவயாகம், மானுடயாகம், பிதிர்யாகம், பூதயாகமெனவிவை. அவற்றுள், பிரமயாகம் வேதமோதல்; தேவயாகம் ஓமம்வளர்த்தல்; மானுடயாகம் விருந்தோம்பல்; பிதிர்யாகம் நீர்க்கடனாற்றல்; பூதயாகம் பலியீதல்.

† நாலடியார், அறன்வலியுறுத்தல்,—உறக்குந் துணையதோ ராலம்வித்தீண்டி—யிறப்ப நிழற்பயந் தாஅங்—கறப்பயனுந்—தான்சிறி தாயினுந் தக்கார்கைப் பட்டக்கால்—வான்சிறிதாப் போர்த்து விடும்.

‡ நாலடியார், ஈயாமை,—ஈட்டலுந் துன்பமற் றீட்டிய வொண்பொருளைக்—காத்தலு மாங்கே கடுந்துன்பங்—காத்தல்—குறைபடிற் றுன்பங் கெடிற்றுன்பந் துன்பக்—குறைபதி மற்றைப் பொருள்.

இ-ள். உடைமையுள் இன்மை விருந்தோம்பல் ஓம்பா மடமை — உடைமைக் காலத்தின்மையாவது விருந்தோம்பலியகழும் பேதைமை;——மடவார்கண் உண்டு—அஃது அறிந்தார்மாட்டு உளதாகாது, பேதையார்மாட்டேயுளதாம். எ-று.

உடைமை பொருளுடையனுந்தன்மை. பொருளாற்கொள்ளும்பயனையிழப்பித்து உடைமையை இன்மையாக்கலின், மடமையை இன்மையாகவுபசரித்தார். பேதைமையான் விருந்தோம்பலியகழிற் பொருள் நின்றவழியும் அதனாற்பயனில்லை யென்பதாம். இவையிரண்டொட்டானும் விருந்தோம்பாவழிப் படுங்குற்றங் கூறப்பட்டது. (கூ)

கூo. மோப்பக் குழையு மனிச்ச முகந்திரிந்து
நோக்கக் குழையும் விருந்து. கo

இ-ள். அனிச்சம் மோப்பக் குழையும்—அனிச்சப்பூ மோந்துழியன்றிக்குழையாது;——விருந்து முகம் திரிந்து நோக்கக் குழையும்—விருந்தினர்முகம் வேறுபட்டு நோக்கக் குழைவர். எ-று.

அனிச்சம் ஆகுபெயர். சேய்மைக்கட்கண்டுழி இன்முகமும், அதுபற்றி நண்ணியவழி இன்சொல்லும், அதுபற்றி உடன்பட்டவழி நன்றூற்றலுமென விருந்தோம்புவார்க்கு இன்றியமையாத மூன்றனுள் முதலாய இன்முகம் இல்வழிச் சேய்மைக்கண்ணே வாடி நீங்குதலின், நீண்டியவழியல்லது வாடாத அனிச்சப்பூவினும் விருந்தினர் மெல்லியரென்பதாம். இதனான் விருந்தோம்புவார்க்கு முதற்கண் இன்முகம் வேண்டுமென்பது கூறப்பட்டது. (கo)

கo ம் அதி.—இனியவைகூறல்.

அஃதாவது மனத்தின்கணுவகையை வெளிப்படுப்பனவாகிய இனியசொற்களைச் சொல்லுதல். இதுவும், விருந்தோம்புவார்க்கு இன்றியமையாதாகலின், விருந்தோம்பலின் பின்வைக்கப்பட்டது.

கூக. இன்சொலா லீர மளைஇப் படிறிலவாஞ்
செம்பொருள் கண்டார்வாய்ச் சொல். க

இ-ள். இன்சொல்—இன்சொலாவன——ஈரம் அளைஇப் படிறு இலவாம் செம்பொருள் கண்டார் வாய்ச் சொல்—அன்போடு கலந்து வஞ்சனையிலவாயிருக்கின்ற அறத்தினை உணர்ந்தார்வாயிற் சொற்கள். எ-று.

ஆல் அசைநிலை. அன்போடு கலத்தல் அன்புடைமையை வெளிப்படுத்தல். படிறின்மை வாய்மை. மெய்யுணர்ந்தார் நெஞ்சிற்கெல்லாஞ் செம்மையுடைத்தாய்த் தோன்றலின், செம்பொருளெனப்பட்டது. இலவாஞ்சொல்லெனவியையும். வாயென வேண்டாது கூறினர், நீயசொற்பயிலாவென்ப தறிவித்தற்கு. இதனான் இன்சொற்கிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (க)

கூஉ. அகனமர்ந் தீதலி னன்றே முகனமர்ந்
தின்சொல னுகப் பெறின். உ

இ-ள். அகன் அமர்ந்து ஈதலின் நன்று—நெஞ்சுவந்து ஒருவற்கு வேண்டிய தொருபொருளைக் கொடுத்தலினும் நன்று——முகன் அமர்ந்து இன்சொலனுகப் பெறின்——கண்டபொழுதே முகமினியனாய் அதனோடு இனியசொல்லையுமுடையனாகப் பெறின். எ-று.

இன்முகத்தோடுகூடிய இன்சொல் ஈதல்போலப் பொருள்வயத்ததன்றித் தன் வயத்ததாயினும், அறநெஞ்சுடையார்க்கல்லது இயல்பாகவின்மையின், அதனினு மரிதென்னுங்கருத்தான், இன்சொலனுகப் பெறினென்றார். (உ)

கூகூ. முகத்தா னமர்ந்தினிது நோக்கி யகத்தானு
மின்சொ லினதே யறம். கூ

இ-ள். முகத்தான் அமர்ந்து இனிது நோக்கி—கண்டபொழுதே முகத்தான் வி ரும்பி இனிதாக நோக்கி——அகத்தான் ஆம் இன்சொலினதே அறம்——பின் நண் ணியவழி மனத்துடனுகிய இனியசொற்களைச் சொல்லுதலின்கண்ணதே அறம் எ-று.

நோக்கியென்னும் வினையெச்சம் இன்சொலென அடையடுத்து நின்ற முதனி லைத்தொழிற்பெயர்கொண்டது. ஈதலின்கண்ணதன்றென்றவாறு. இவையிரண் டுபோட்டானும் இன்முகத்தோடு கூடியவின்சொல் முன்னரோ பிணித்துக்கோடலி ன் விருந்தோம்புதற்கட்சிறந்ததென்பது கூறப்பட்டது. (ங)

கூச. துன்புறூஉந் துவ்வாமை யில்லாகும் யார்மாட்டு
மின்புறூஉ மின்சொ லவர்க்கு. ச

இ-ள். யார்மாட்டும் இன்பு உறூஉம் இன்சொலவர்க்கு— எல்லார்மாட்டும் இ ன்பத்தை மிகுவிக்கும் இன்சொல்லையுடையார்க்கு—— துன்பு உறூஉம் துவ்வா மை இல்லாகும்—துன்பத்தை மிகுவிக்கும் நல்கூரவு இல்லையாம். எ-று.

நாமுதலியபொறிகள் சுவை முதலிய புலன்களை நுகராமையுடைமையின், து வ்வாமையென்றார். யார்மாட்டுமின்புறூஉமின்சொலவர்க்குப் பகையும் கொடுமை யுமின்றி உள்ளது நண்பேயாம், ஆகவே, அவர் எல்லாச்செல்வமுமெய்துவரென் பது கருத்து. (ச)

கூடு. பணிவுடைய னின்சொல னாத லொருவற்
கணியல்ல மற்றப் பிற. டு

இ-ள். ஒருவற்கு அணி பணிவு உடையன் இன்சொலனுதல் — ஒருவனுக்கணி யாவது தன்னைச்சூழப்படுவோர்கட்டாழ்ச்சியுடையனுய் எல்லார்கண்ணும் இனிய சொல்லையுமுடையனுதல்;——பிற அல்ல — இவையிரண்டுமன்றி மெய்க்கணியும் பிறவணிகள் அணியாகா. எ-று.

இன்சொலனுதற்கினமாகலின், பணிவுடைமையும் உடன்கூறினுர். மற்று அவை நிலை. வேற்றுமையுடைமையாற் பிறவெனவும், இவை போலப் பேரழகுசெய்யா மையின் அல்லவெனவுங் கூறினுர். இவையிரண்டுபோட்டானும் இனியவை கூறு வார்க்கு இம்மைப்பயன் கூறப்பட்டது. (டு)

கூகூ. அல்லவை தேய வறம்பெருகு நல்லவை
நாடி யினிய சொலின். சு

இ-ள். நல்லவை நாடி இனிய சொலின் — பொருளாற் பிறர்க்கு நன்மை பய க்குஞ்சொற்களை மனத்தானுராய்ந்து இனியவாக ஒருவன்சொல்லுமாயின்,——அ ல்லவை தேய அறம் பெருகும்—அவனுக்குப் பாவங்கடேய அறம் வளரும். எ-று.

தேய்தல் தன்பகையாகிய அறம் வளர்தலிற் றனக்குநிலையின்றிமெலிதல். "தவத்தின்முன் னில்லாதாம் பாவம்."* என்பதூஉம் இப்பொருட்டு. நல்லவை நாடிச் சொல்லுங்காலுங் கடியவாகச்சொல்லின், அறனுகாதென்பதாம். இதனுன் மறுமைப்பயன் கூறப்பட்டது. (சு)

கூஎ. நயனீன்று நன்றி பயக்கும் பயனீன்று
பண்பிற் றலைப்பிரியாச் சொல். எ

இ-ள். நயன் ஈன்று நன்றி பயக்கும் — ஒருவனுக்கு இம்மைக்கு நீதியையுமுண்டாக்கி மறுமைக்கு அறத்தையும் பயக்கும்——பயன் ஈன்று பண்பின் தலைப்பிரியாச் சொல்— பொருளாற் பிறர்க்கு நன்மையைக் கொடுத்து இனிமைப்பண்பினீங்காத சொல். எ-று.

நீதி உலகத்தோடு பொருந்துதல். பண்பென்பது ஈண்டதிகாரத்தான் இனிமை மேனின்றது. தலைப்பிரிதல் ஒருசொன்னீர்மைத்து. (எ)

கூஅ. சிறுமையு ணீங்கிய வின்சொன் மறுமையு
மிம்மையு மின்பந் தரும். அ

இ-ள். சிறுமையுள் நீங்கிய இன்சொல் — பொருளாற் பிறர்க்கு நோய்செய்யாத இனியசொல்—— மறுமையும் இம்மையும் இன்பம் தரும்—ஒருவனுக்கு இருமையினும் இன்பத்தைப் பயக்கும். எ-று.

மறுமையின்பம் பெரிதாகலின், முற்கூறப்பட்டது. இம்மையின்பமாவது உலகம் தன்வயத்ததாகலான் நல்லனவெய்தி இன்புறுதல். இவையிரண்டுபாட்டானும் இருமைப்பயனும் ஒருங்கெய்துதல் வலியுறுத்தப்பட்டது. (அ)

கூகூ. இன்சொ லினிதீன்றல் காண்பா னெவன்கொலோ
வன்சொல் வழங்கு வது. கூ

இ-ள். இன்சொல் இனிது ஈன்றல் காண்பான்—பிறர் கூறிய இன்சொற்றனக்கின்பம் பயத்தலை அனுபவித்தறிகின்றவன்——வன்சொல் வழங்குவது எவன்கொல்—அது நிற்கப் பிறர்மாட்டு வன்சொல்லைச் சொல்லுவது என்னபயன் கருதி! எ-று.

இனிதென்றது வினைக்குறிப்புப்பெயர். கடுஞ்சொற் பிறர்க்குமின்னுதாகலின், அது கூறலாகாதென்பது கருத்து. (கூ)

கoo. இனிய வுளவாக வின்னுத கூறல்
கனியிருப்பக் காய்கவர்ந் தற்று. கo

இ-ள். இனிய உளவாக இன்னுத கூறல்— அறம் பயக்கும் இனியசொற்களும் தனக்குளவாயிருக்க அவற்றைக் கூறாது பாவம் பயக்கும் இன்னுதசொற்களை ஒருவன் கூறுதல்—— கனி இருப்பக் காய் கவர்ந்தற்று—இனிய கனிகளும் தன்கைக்கணுளவாயிருக்க அவற்றைநுகராது இன்னுதகாய்களை நுகர்ந்ததனேடொக்கும். எ-று.

---

* நாலடியார், துறவு,— விளக்குப் புகவிருண் மாய்ந்தாங் கொருவன்— றவத்தின்முன் னில்லாதாம் பாவம்—விளக்குநெய்——தேய்விடத்துச் சென்றிருள் பாய்ந்தாங்கு நல்வினை— தீர்விடத்து நிற்குமாந் தீது.

கூறலென்பதனைச் சொற்களென்பது பெற்றும். பொருளை விசேடித்துநின்ற பண்புகள் உவமைக்கண்ணுஞ்சென்றன. இனியகனிகளென்றது ஔவையுண்ட நெல்லிக்கனி * போல அமிழ்தாவனவற்றை. இன்னுதகாய்களென்றது காஞ்சிரங் காய்போல நஞ்சாவனவற்றை. கசிஞ்சொற்சொல்லுதல் முடிவிற்றனக்கே யின்னுதென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் இன்னுதகூறலின் குற்றங் கூறப்பட்டது.

கக ம் அதி.—செய்ந்நன்றியறிதல்.

அஃதாவது தனக்குப் பிறர் செய்த நன்மையை மறவாமை. இனியவை கூறி இல்லறம்வழுவாதார்க்கு உய்தியில் குற்றம் செய்ந்நன்றி கோறலேயாகலின், அதனைப் பாதுகாத்துக் கடிதற்பொருட்டு, இஃதினியவைகூறலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கoக. செய்யாமற் செய்த வுதவிக்கு வையகமும்
வானகமு மாற்ற லரிது. க

இ-ள். செய்யாமல் செய்த உதவிக்கு — தனக்கு முன்னேருதவிசெய்யாதிருக்க ஒருவன் பிறனுக்குச் செய்தவுதவிக்கு — வையகமும் வானகமும் ஆற்றல் அரிது—மண்ணுலகும் விண்ணுலகுங் கைம்மாறுகக் கொடுத்தாலும் ஒத்தலரிது. எ-று.

கைம்மாறுகளெல்லாம் காரணமுடையவாகலின், காரணமில்லாத உதவிக்கு ஆற்றுவாயின. செய்யாமைச் செய்தவுதவியென்று பாடமோதி, மறித்துதவமாட்டாமையுள்ளவிடத்துச் செய்தவுதவியென்றுரைப்பாருமுளர். (க)

கoஉ. காலத்தி னுற்செய்த நன்றி சிறிதெனினு
ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது. உ

இ-ள். காலத்தினுல் செய்த நன்றி—ஒருவனுக்கு இறுதிவந்தவெல்லைக்கண் ஒருவன் செய்தவுபகாரம்—சிறிது எனினும் ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது—தன்னே நோக்கச் சிறிதாயிருந்ததாயினும் அக்காலத்தை நோக்க நிலவுலகத்தினும் மிகப் பெரிது. எ-று.

அக்காலநோக்குவதல்லது பொருளைக்கலாகாதென்பதாம். காலத்தினுலென்பது வேற்றுமை மயக்கம். (உ)

கoங. பயன் றூக்கார் செய்த வுதவி நயன் றூக்கி
னன்மை கடலிற் பெரிது. ங

இ-ள். பயன் தூக்கார் செய்த உதவி நயன் தூக்கின்—இவர்க்கு இது செய்தால் இன்னது பயக்குமென்று ஆராய்தலிலராய்ச் செய்தவுதவியாகிய சரமுடைமையை ஆராயின்,—நன்மை கடலிற் பெரிது—அதனன்மை கடலினும் பெரிதாம். எ-று.

இவை மூன்றுபாட்டானும் முறையே காரணமின்றிச் செய்தவுதவும், காலத்தினுற் செய்தவுதவும், பயன்றூக்காராய்ச் செய்தவுதவும் அளவிலவாதல் கூறப்பட்டது. (ங)

---

* பாதலத்திற்சென்று அமிர்தமும் ஒருநெல்லிக்கனியும் பெற்று மீண்டபந்தனெனப் பெயரிய ஒருவணிகன்மீது ஔவை ஓர்ந்தாதி பாடி அந்நெல்லிக்கனியைப் பெற்று உண்டாளென்க.

௧௦௪. தினைத்துணை நன்றி செயினும் பனைத்துணையாக்
கொள்வர் பயன்றெரி வார். ௪

இ-ள். தினைத்துணை நன்றி செயினும்—தமக்குத் தினையளவிற்றாய உபகாரத்தை ஒருவன் செய்தானாயினும்,—பனைத்துணையாக் கொள்வர் பயன் தெரிவார்—அதனை அவ்வளவிற்றாகக் கருதாது பனையளவிற்றாகக் கருதுவர் அக்கருத்தின் பயன்றெரிவார். எ-று.

தினை பனையென்பன சிறுமைபெருமைகட்குக் காட்டுவன சிலவளவை. அக்கருத்தின் பயனாவது அங்ஙனங் கருதுவார்க்கு வரும் பயன். (௪)

௧௦௫. உதவி வரைத்தன் றுதவி யுத வி
செயப்பட்டார் சால்பின் வரைத்து.௫

இ-ள். உதவி உதவிவரைத்து அன்று — கைம்மாறானவுதவி காரணத்தானும் பொருளானுங் காலத்தானுமாகிய மூவகையானும் முன்செய்த உதவியளவிற்றன்று;—உதவி செயப்பட்டார் சால்பின் வரைத்து—அதனைச் செய்வித்துக்கொண்டவர்தம் அமைதியளவிற்று. எ-று.

சால்பு எவ்வளவுபெரிதாயிற்று உதவியும் அவ்வளவு பெரிதாமென்பார், சால்பின் வரைத்தென்றார். இவையிரண்டுபாட்டானும் மூன்று மல்லாத வுதவிமாத்திரமும் அறிவார்க்குச் செய்தவழிப் பெரிதாமென்பது கூறப்பட்டது. (௫)

௧௦௬. மறவற்க மாசற்றார் கேண்மை துறவற்க
துன்பத்துட் டுப்பாயார் நட்பு. ௬

இ-ள். துன்பத்துள் துப்பு ஆயார் நட்புத் துறவற்க—துன்பக்காலத்துத் தனக்குப் பற்றுக்கோடாயினாரது நட்பை விடாதொழிக;—மாசு அற்றார் கேண்மை மறவற்க—அறிவொழுக்கங்களிற் குற்றமற்றாரது கேண்மையை மறவாதொழிக. எ-று.

கேண்மை கேளாந்தன்மை. இம்மைக்குறுதிகூறுவார் மறுமைக்குறுதியும் உடன்கூறினார். (௬)

௧௦௭. எழுமை யெழுபிறப்பு முள்ளுவர் தங்கண்
விழுமந் துடைத்தவர் நட்பு. ௭

இ-ள். தங்கண் விழுமம் துடைத்தவர் நட்பு—தங்கணெய்திய துன்பத்தை நீக்கினவருடைய நட்பினை—எழுமை எழுபிறப்பும் உள்ளுவர்—எழுமையினையுடைய தம்மெழுவகைப்பிறப்பினும் நினைப்பர் நல்லோர். எ-று.

எழுமையென்றது வினைப்பயன்றொடரும் ஏழுபிறப்பினை; அது வளையாபதியுட்கண்டது. எழுவகைப்பிறப்பு மேலேயுரைத்தாம். விளைவுதோன்றத் துடைத்தவரென்றார். நினைத்தலாவது துன்பந்துடைத்தலான் அவர்மாட்டுளதாகிய அன்பு பிறப்புத்தோறுந் தொடர்ந்து அன்புடையராதல். இவை யிரண்டுபாட்டானும் நன்றி செய்தாரது நட்பு விடலாகாதென்பது கூறப்பட்டது. (௭)

௧௦௮. நன்றி மறப்பது நன்றன்று நன்றல்ல
தன்றே மறப்பது நன்று. ௮

இ-ள். நன்றி மறப்பது நன்று அன்று—ஒருவன் முன்செய்த நன்மையை மறப்பது ஒருவற்கு அறனன்று;—நன்றல்லது அன்றே மறப்பது நன்று—அவன் செய்த தீமையைச் செய்தபொழுதே மறப்பது அறன். எ-று.

இரண்டும் ஒருவனுற்செய்யப்பட்ட வழி மறப்பதும் மறவாததும் வகுத்துக் கூறியவாறு. (அ)

கo கூ. கொன்றன்ன வின்னு செயினு மவர்செய்த
வொன்றுநன் றுள்ளக் கெடும். கூ

இ-ள். கொன்று அன்ன இன்னு செயினும்—தமக்கு முன்னெரு நன்மைசெய்தவர் பின்கொன்றலொத்த இன்னுதவற்றைச் செய்தாராயினும்,—அவர் செய்த நன்று ஒன்று உள்ளக் கெடும்—அவையெல்லாம் அவர்செய்த நன்மையொன்ற னையும் நினைக்க இல்லையாம். எ-று.

நினைத்துணை பனைத்துணையாகக் கொள்ளப்படுதலின், அவ்வொன்றுமே அவற்றையெல்லாங் கெடுக்குமென்பதாம். இதனுன் நன்றல்லது அன்றே மறக்குந்திறங் கூறப்பட்டது. (கூ)

ககo. எந்நன்றி கொன்றார்க்கு முய்வுண்டா முய்வில்லை
செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு. கo

இ-ள். எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வு உண்டாம்—பெரியவறங்களைச் சிதைத்தார்க்கும் பாவத்தினீங்கும் வாயிலுண்டாம்;—செய் நன்றி கொன்ற மகற்கு உய்வு இல்லை—ஒருவன் செய்த நன்றியைச் சிதைத்த மகனுக்கு அஃதில்லை. எ-று.

பெரியவறங்களைச் சிதைத்தலாவது ஆன்முலையறுத்தலும், மகளிர்கருவினைச் சிதைத்தலும், பார்ப்பார்த்தபுதலும் முதலிய பாதகங்களைச் செய்தல். * இதனுற் செய்ந்நன்றிகோறலின் கொடுமை கூறப்பட்டது. (கo)

கஉ ம் அதி.—நடுவுநிலைமை.

அஃதாவது பகை நொதுமல் நண்பென்னும் மூன்றுபகுதியினும் அறத்தின் வழுவாது ஒப்ப நிற்கு நிலைமை. இது, நன்றிசெய்தார் மாட்டு அந்நன்றியினை நினைத்தவழிச் சிதையுமன்றே அவ்விடத்துஞ் சிதையலாகாதென்றற்கு, செய்ந்நன்றியறிதலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

ககக. தகுதி யெனவொன்று நன்றே பகுதியாற்
பாற்பட் டொழுகப் பெறின். க

இ-ள். தகுதி என ஒன்றே நன்று—நடுவுநிலைமையென்று சொல்லப்படும் ஓரறமே நன்று,—பகுதியான் பாற்பட்டு ஒழுகப்பெறின்—பகை நொதுமல் நண்பென்னும் பகுதிதோறும் தன்முறைமையை விடாதொழுகப்பெறின். எ-று.

தகுதியுடையதனைத் தகுதியென்றார். "ஊராணுர் தேவகுலம்" என்பது போலப் பகுதியானென்புழி ஆனுருபு தோறுமென்பதன் பொருட்டாய் நின்றது. பெறினென்பது அவ்வொழுக்கத்தருமைதோன்ற நின்றது. இதனுன் நடுவுநிலைமையது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க)

ககஉ. செப்ப முடையவ னுக்கஞ் சிதைவின்றி
யெச்சத்திற் கேமாப் புடைத்து. உ

* புறநானூறு,—ஆன்முலை யறுத்த வறனி லோர்க்கு—மாணிழை மகளிர் கருச்சிதைத் தோர்க்குங்—குரவர்த் தப்பிய கொடுமை யோர்க்கும்—வருவாய் மருங்கிற் கழுவாயு முளவே—நிலம்புடை பெயர்வ தாயினுமொருவன்—செய்நி கொன்றார்க் குய்தி யில்லென்—றறம்பா டின்றே யாயிழை கணவ. கழுவாய் - பிராயச்சித்தம்.

இ-ள். செப்பம் உடையவன் ஆக்கம்—நடுவுநிலைமையையுடையவனது செல்வம்—சிதைவு இன்றி எச்சத்திற்கு ஏமாப்பு உடைத்து—பிறர்செல்வம்போல் அழிவின்றி அவன் வழியிலுள்ளார்க்கும் வலியாதலையுடைத்து. எ-று.

• விகாரத்தாற்றொக்க எச்சவும்மையான் இறக்குந்துணையும் அவன்றனக்கும் ஏமாப்புடைத்தென்பது பெற்றாம். அறத்தோடு வருதலின், அன்னதாயிற்று, தானி றந்துழி எஞ்சிநிற்பதாகலின், எச்சமென்றார். (உ)

ககக.. நன்றே தரினு நடுவிகந்தா மாக்கத்தை
யன்றே யொழிய விடல். கூ

இ-ள். நன்றே தரினும்—தீங்கன்றி நன்மையே பயந்ததாயினும்,—நடுவு இகந்து ஆம் ஆக்கத்தை அன்றே ஒழிய விடல்—நடுவுநிற்றலையொழிதலான் உண்டாகின்ற ஆக்கத்தை அப்பொழுதே யொழியவிடுக. எ-று.

நன்மை பயவாமையின், நன்றே தரினு மென்றார். இகத்தலானென்பது இகந்தெனத் திரிந்துநின்றது. இவையிரண்டுபோட்டானும் முறையே நடுவுநிலைமையான் வந்த செல்வம் நன்மை பயத்தலும், ஏனைச்செல்வம் தீமை பயத்தலுங் கூறப்பட்டன. (கூ)

ககச. தக்கார் தகவில ரென்ப தவரவ
ரெச்சத்தாற் காணப் படும். ச

இ-ள். தக்கார் தகவிலர் என்பது—இவர் நடுவுநிலைமையுடையர் இவர் நடுவுநிலைமையிலரென்னும் விசேடம்—அவரவர் எச்சத்தால் காணப்படும்—அவரவருடைய நன்மக்களது உண்மையானும் இன்மையானும் அறியப்படும். எ-று.

தக்கார்க்கெச்சமுண்டாதலும் தகவிலார்க்கில்லையாதலும் ஒருதலையாகலின், இருதிறத்தாரையும் அறிதற்கு அவை குறியாயின. இதனால் தக்காரையுந் தகவிலாரையும் அறியுமாறு கூறப்பட்டது. (ச)

ககஞ. கேடும் பெருக்கமு மில்லல்ல நெஞ்சத்துக்
கோடாமை சான்றோர்க் கணி. ஞ

இ-ன். கேடும் பெருக்கமும் இல் அல்ல—திவினையாற்கேடும் நல்வினையாற்பெருக்கமும் யாவர்க்கும் முன்னே அமைந்து கிடந்தன;—நெஞ்சத்துக்கோடாமை சான்றோர்க்கு அணி—அவ்வாற்றையறிந்து அவை காரணமாக மனத்தின்கட்கோடாமையே அறிவானமைந்தார்க்கு அழகாவது. எ-று.

அவை காரணமாகக் கோடுதலாவது அவை இப்பொழுது வருவனவாகக் கருதிக் கேடுவாராமையைக்குறித்தும் பெருக்கம் வருதலைக்குறித்தும் ஒருதலைக்கணிற்றல். அவற்றிற்குக் காரணம் பழவினையே கோடுதலன்றென உண்மையுணர்ந்து நடுவுநிற்றல் சால்பினையழகுசெய்தலின், சான்றோர்க்கணியென்றார். (ஞ)

ககசு. கெடுவல்யா னென்ப தறிகதன் னெஞ்ச
நடுவொரீஇ யல்ல செயின். சு

இ-ள். தன்னெஞ்சம் நடுவு ஒரீஇ அல்ல செயின்—ஒருவன் தன்னெஞ்சம் நடுவுநிற்றலையொழிந்து நடுவல்லவற்றைச் செய்ய நினைக்குமாயின்,—யான் கெடுவல் என்பது அறிக—அந்நினைவை யான் கெடக்கடவேனென்றுணரும் உற்பாதமாக அறிக. எ-று.

நினைத்தலும் செய்தலோடொக்குமாகலின், செயினென்றார். (சு)

ககள. தெடுவாக வையா துலக நடுவாக
நன்றிக்கட் டங்கியான் றாழ்வு. எ

இ-ள். நடுவாக நன்றிக்கண் தங்கியான் தாழ்வு—நடுவாகநின்று அறத்தின்கண் ணே தங்கினவனது வறுமையை—கெடுவாக வையாது உலகம் — வறுமையென்று கருதார் உயர்ந்தோர். எ-று.

கெடுவென்பது முதனிலைத்தொழிற்பெயர். செல்வமென்றுகொள்ளுவதொன்ப தது குறிப்பெச்சம். இவைமூன்றுபாட்டானும், முறையே கேடும் பெருக்கமும் கோடுதலான் வாராவென்பதூஉம், கோடுதல் கேட்டிற்கேதுவாமென்பதூஉம், கோடாதவன்றாழ்வு கேடன்றென்பதூஉம், கூறப்பட்டன. (எ)

ககஅ. சமன்செய்து சீர்தூக்குங் கோல்போ லமைந்தொருபாற்
கோடாமை சான்றோர்க் கணி. அ

இ-ள். சமன் செய்து சீர்தூக்கும் கோல்போல் — முன்னே தான் சமனுகநின் று பின் தன்கண் வைத்த பாரத்தை வையறுக்குத்துலாம்போல்——அமைந்து ஒருபால் கோடாமை சான்றோர்க்கு அணி— இலக்கணங்களானமைந்து ஒருபக் கத்துக் கோடாமை சான்றோர்க்கு அழகாம். எ-று.

உவமையடையாகிய சமன்செய்தலும் சீர்தூக்கலும் பொருட்கண்ணும், பொரு ளடையாகிய அமைதலும் ஒருபாற்கோடாமையும் உவமைக்கண்ணும், கூட்டி-, சான்றோர்சீர்தூக்கலாவது தடைவிடை * களாற்கேட்டவற்றை ஊழான் உள்ள வாறுணர்தலாகவும், ஒருபாற்கோடாமையாவது அவ்வுள்ளவாற்றை மறையாது பகை நொதுமல் நட்பென்னும் மூன்றுதிறத்தார்க்கும் ஒப்பக்கூறுதலாகவும், உ ரைக்க. இலக்கணங்களானமைதல் இருவழியும் ஏற்பனகொள்க. (அ)

ககக. சொற்கோட்ட மில்லது செப்ப மொருதலையா
வுட்கோட்ட மின்மை பெறின். கூ

இ-ள். செப்பம் சொற்கோட்டம் இல்லது — நடுவுநிலைமையாவது சொல்லின் கட்கோடுதலில்லாததாம், —— உட்கோட்டம் இன்மை ஒருதலையாப் பெறின்— அஃதென்னதாவது மனத்தின்கட்கோட்டமின்மையைத் தெளிவாகப் பெறின். எ-று.

சொல் ஊழான் அறுத்துச் சொல்லுஞ்சொல். காரணம்பற்றி ஒருபாற்கோடாத மனத்தோடு கூடுமாயின், அறங்கிடந்தவாறு சொல்லுதல் நடுவுநிலைமையாமென வே, அதனோடு கூடாதாயின் அவ்வாறுசொல்லுதல் நடுவுநிலைமையன்றென்பது பெறப்பட்டது. (கூ)

கஉ0. வாணிகஞ் செய்வார்க்கு வாணிகம் பேணிப்
பிறவுந் தமபோற் செயின். க0

இ-ள். பிறவும் தமபோல் பேணிச் செயின் — பிறர்பொருளையுந்தம்பொருள் போலப் பேணிச் செய்யின், ——வாணிகம் செய்வார்க்கு வாணிகம்— வாணிகஞ் செய்வார்க்கு கன்றிய வாணிகமாம். எ-று.

பிறவுந்தமபோற்செய்தலாவது கொள்வது மிகையுங் கொடுப்பதுகுறையுமாகா மல் ஒப்பநாடிச் செய்தல். இப்பாட்டுமூன்றனுள், முன்னையவிரண்டும் அவையத்

* தடை - ஆகூழ்பும். விடை - சமாதானம்.

தாரை நோக்கின, ஏனையது வாணிகரைநோக்கிற்று, அவ்விருதிறத்தார்க்கும் இவ்வறம் வேரூகச்சிறந்தமையின். (கo)

கஙு ம் அதி.—அடக்கமுடைமை.

அஃதாவது மெய், மொழி, மனங்கள் தீநெறிக்கட்செல்லாது அடங்குதலுடையனுதல். அஃது ஏதிலார்குற்றம்போற்றன்குற்றமுங்காணும் நடுவுநிலைமையுடையாற்காதலின், இது நடுவுநிலைமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கஉக. அடக்க மமரரு ளுய்க்கு மடங்காமை
யாரிரு ளுய்த்து விடும். க

இ-ள். அடக்கம் அமரருள் உய்க்கும்— ஒருவனை அடக்கமாகியவறம் பின்றே வருலகத்துய்க்கும்;— அடங்காமை ஆர் இருள் உய்த்துவிடும் — அடங்காமையாகியபாவம் தங்குதற்கரிய இருளின்கட்செலுத்தும். எ-று.

இருளென்பது ஓர்நரகவிசேடம். "எல்லாம் பொருளிற் பிறந்துவிடும்" என்றுற்போல் உய்த்துவிடுமென்பது ஒருசொல்லாய் நின்றது. (க)

கஉஉ. காக்க பொருளா வடக்கத்தை யாக்க
மதனினுங் கில்லை யுயிர்க்கு. உ

இ-ள். உயிர்க்கு அதனின் ஊங்கு ஆக்கம் இல்லை — உயிர்கட்கு அடக்கத்தின்மிக்க செல்வமில்லை;—அடக்கத்தைப் பொருளாக் காக்க — ஆகலான் அவ்வடக்கத்தை உறுதிப்பொருளாகக்கொண்டு அழியாமற்காக்க. எ-று.

உயிரென்பது சாதியொருமை. அஃது ஈண்டு மக்களுயிர்மேனின்றது, அறிந்தடங்கிப் பயன்கொள்வது அதுவேயாகலின். (உ)

கஉங. செறிவறிந்து சீர்மை பயக்கு மறிவறிந்
தாற்றி னடங்கப் பெறின். ங

இ-ள். அறிவு அறிந்து ஆற்றின் அடங்கப் பெறின்— அடங்குதலே நமக்கு அறிவாவதென்றறிந்து நெறியானே ஒருவன் அடங்கப்பெறின்,—செறிவு அறிந்து சீர்மை பயக்கும் — அவ்வடக்கம் நல்லோரானறியப்பட்டு அவனுக்கு விழுப்பத்தைக் கொடுக்கும். எ-று.

இல்வாழ்வானுக்கு அடங்குநெறியாவது மெய்ம்மூதன் மூன்றும் தன்வயத்தவாதல். (ங)

கஉச. நிலையிற் றிரியா தடங்கியான் றோற்ற
மலையினு மாணப் பெரிது. ச

இ-ள். நிலையின் திரியாது அடங்கியான் தோற்றம்— இல்வாழ்க்கையாகிய தன்னெறியின் வேறுபடாது நின்று அடங்கினவன்து உயர்ச்சி—மலையினும் மாணப்பெரிது — மலையினுயர்ச்சியினும் மிகப்பெரிது. எ-று.

திரியாதடங்குதல் பொறிகளாற் புலன்களை நுகராநின்றே அடங்குதல். மலை ஆகுபெயர். (ச)

கஉஞ. எல்லார்க்கு நன்றும் பணித லவருள்ளுஞ்
செல்வர்க்கே செல்வந் தகைத்து. ஞ

இ-ள். பணிதல் எல்லார்க்கும் நன்றாம் — பெருமிதமின்றியடங்குதல் எல்லார்க்கும் ஒப்ப நன்றேயெனினும்;— அவருள்ளும் செல்வர்க்கே செல்வந்தகைத்து — அவ்வெல்லாருள்ளுஞ் செல்வமுடையார்க்கே வேறொருசெல்வமாஞ்சிறப்பினையுடைத்து. எ-று.

பெருமிதத்தினைச் செய்யுங்கல்வியுங் குடிப்பிறப்புமுடையார் அஃதின்றி அவை தம்மானேயடங்கியவழி அவ்வடக்கஞ் சிறந்துகாட்டாதாகலின், செல்வர்க்கே செல்வந்தகைத்தென்றார். செல்வத்தகைத்தென்பது மெலிந்துநின்றது. பொதுவென்பாரையுமுடம்பட்டுச் சிறப்பாதல் கூறியவாறு. இவையைந்துபாட்டானும் பொதுவகையான் அடக்கத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௫)

கஉசா. ஒருமையு ளாமைபோ லைந்தடக்க லாற்றி
னெழுமையு மேமாப் புடைத்து. சா

இ-ள். ஆமைபோல் ஒருமையுள் ஐந்து அடக்கல் ஆற்றின் — ஆமைபோல ஒருவன் ஒருபிறப்பின்கண் ஐம்பொறிகளையுமடக்கவல்லனாயின்,— எழுமையும் ஏமாப்பு உடைத்து—அவ்வன்மை அவனுக்கு எழுபிறப்பின்கண்ணும் அரணாதலையுடைத்து. எ-று.

ஆமை ஐந்துறுப்பினையும் இடர்புகுதாமல் அடக்குமாறுபோல இவனும் ஐம்பொறிகளையும் பாவம்புகுதாமலடக்கவேண்டுமென்பார், ஆமைபோலென்றார். ஒருமைக்கட்செய்தவினையின்பயன் எழுமையுந்தொடருமென்பது இதனானறிக. இதனான் மெய்யடக்கங்கூறப்பட்டது. (சா)

கஉஎ. யாகாவா ராயினு நாகாக்க காவாக்காற்
சோகாப்பர் சொல்லிழுக்குப் பட்டு. எ

இ-ள். யா காவாராயினும் நா காக்க—தம்மாற் காக்கப்படுவனவெல்லாவற்றையுங் காக்கமாட்டாராயினும் நாவொன்றனையுங்காக்க;—காவாக்கால் சொல்லிழுக்குப்பட்டுச் சோகாப்பர்—அதனைக்காவாராயிற் சொற்குற்றத்தின்கட்பட்டுத் தாமே துன்புறுவர். எ-று.

யாவென்பது அஃறிணைப்பன்மைவினாப்பெயர். அஃது ஈண்டு எஞ்சாமையுணரநின்றது. முற்றும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. சொற்குற்றம் சொல்லின்கட்டோன்றுங்குற்றம். அல்லாப்பர் செம்மாப்பர் என்பனபோலச் சோகாப்பரென்பது ஒருசொல். (எ)

கஉஅ. ஒன்றானுந் தீச்சொற் பொருட்பய னுண்டாயி
னன்றாகா தாகி விடும். அ

இ-ள். தீச்சொற்பொருட்பயன் ஒன்றானும் உண்டாயின்—தீயவாகிய சொற்களின்பொருள்களாற் பிறர்க்குவருந்துன்பமொன்றாயினும் ஒருவன்பக்க லுண்டாவதாயின்,—நன்று ஆகாதாகிவிடும்—அவனுக்குப் பிறவறங்களானுண்டான நன்மை தீதாய்விடும். எ-று.

தீயசொல்லாவன தீங்குபயக்கும் பொய், குறளை, கடுஞ்சொல்லென்பன. ஒருவன் நல்லவாகச்சொல்லுஞ்சொற்களின்கண்ணே ஒன்றாயினுந்தீச்சொற்படும் பொருளினது பயன் பிறர்க்குண்டாவதாயினென்றுரைப்பாருமுளர். (அ)

கஉகூ. தீயினாற் சுட்டபு ணுள்ளாறு மாறாதே
நாவினாற் சுட்ட வடு. கூ

இ-ள். தீயினுல் சுட்ட புண் உள் ஆறும்—ஒருவனையொருவன் நீயினுற் சுட்ட புண் மெய்க்கட்கிடப்பினும் மனத்தின்கண் அப்பொழுதேயாறும்,—நாவினுல் சுட்டவடு ஆறாது—அவ்வாறன்றி வெவ்வுரையுடையநாவினுற் சுட்டவடு அதன்கண்ணும் எஞ்ஞான்றுமாறாது. எ-று.

ஆறிப்போதலால் தீயினுற்சுட்டதனைப் புண்ணென்றும், ஆறாதுகிடத்தலால் நாவினுற்சுட்டதனை வடுவென்றுங்கூறினர். தீயும் வெவ்வுரையுஞ் சுடுதற்றொழிலான் ஒக்குமாயினும், ஆறுமையாற்றீயினும் வெவ்வுரைகொடிதென்பது போதரலின், இது குறிப்பான்வந்த வேற்றுமையணியலங்காரம். இவைமூன்றுபாட்டானும் மொழியடக்கங்கூறப்பட்டது. (ஈ)

ஈஈ0. கதங்காத்துக் கற்றடங்க லாற்றுவான் செவ்வி
யறம்பார்க்கு மாற்றி னுழைந்து. க0

இ-ள். கதம் காத்துக் கற்று அடங்கல் ஆற்றுவான் செவ்வி — மனத்தின்கண் வெகுளிதோன்றுமற்காத்துக் கல்வியுடையனு யடங்குதலே வல்லவனது செவ்வியை——அறம் பார்க்கும் ஆற்றின் நுழைந்து—அறக்கடவுள் பாராநிற்கும் அவனெய்டையும் நெறியின்கட் சென்று. எ-று.

அடங்குதல் மனம் புறத்துப் பரவாது அறத்தின்கண்ணே நிற்றல். செவ்வி தன் குறைகூறுதற்கேற்ற மன மொழி முகங்கள் இனியனுங் காலம். இப்பெற்றியானை அறந் தானே சென்றடையுமென்பதாம். இதனுன் மனவடக்கங்கூறப்பட்டது.

கசம் அதி.—ஒழுக்கமுடைமை.

அஃதாவது தத்தம் வருணத்திற்கும் நிலைக்குமோதப்பட்ட ஒழுக்கத்தினையுடையராதல். இது, மெய்ம்முதலிய அடங்கினர்க்கல்லது முடியாதாகலின், அடக்கமுடைமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

ஈஈக. ஒழுக்கம் விழுப்பந் தரலா னொழுக்க
முயிரினு மோம்பப் படும். க

இ-ள். ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரலான்—ஒழுக்கம் எல்லார்க்குஞ் சிறப்பினைத் தருதலான்,——ஒழுக்கம் உயிரினும் ஓம்பப்படும்—அவ்வொழுக்கம் உயிரினும் பாதுகாக்கப்படும். எ-று.

உயர்ந்தார்க்கும் இழிந்தார்க்கும் ஒப்ப விழுப்பந்தருதலின், பொதுப்பட்க்கூறினர். சுட்டு வருவிக்கப்பட்டது. அதனுல் அங்ஙனம் விழுப்பந்தருவதாயது ஒழுக்கமென்பது பெற்றும். உயிர் எல்லாப்பொருளினுஞ் சிறந்ததாயினும் ஒழுக்கம் போல விழுப்பந் தாராமையின், உயிரினுமோம்பப்படுமென்றார். (க)

ஈஈஉ. பரிந்தோம்பிக் காக்க வொழுக்கந் தெரிந்தோம்பித்
தேரினு மஃதே துணை. உ

இ-ள். ஒழுக்கம் ஓம்பிப் பரிந்து காக்க—ஒழுக்கத்தினை ஒன்றனும் அழிவுபடாமற்பேணி வருந்தியுங்காக்க;——தெரிந்து ஓம்பித் தேரினும் துணை அஃதே—அறங்கள்பலவற்றையுமாராய்ந்து இவற்றுள் இருமைக்குந்துணையாவது யாதென்று மனத்தையொருக்கித் தேர்ந்தாலும் துணையாய்முடிவது அவ்வொழுக்கமென்றகலான். எ-று.

MARAIMALAI ADIGAL LIBRARY MADRAS-1

பரிந்துமென்னுமும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. இவையிரண்டுபாட்டானும் ஒழுக்கத்ததுசிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௨)

கஙஙு. ஒழுக்க முடைமை குடிமை யிழுக்க
மிழிந்த பிறப்பாய் விடும். ௩

இ-ள். ஒழுக்கமுடைமை குடிமை—எல்லார்க்குந் தத்தம்வருணத்திற்கேற்ற ஒழுக்கமுடைமை குலனுடைமையாம்;—இழுக்கம் இழிந்த பிறப்பாய் விடும்—அவ்வொழுக்கத்திற்றவறுதல் அவ்வருணத்திற் றாழ்ந்த வருணமாய்விடும். எ-று.

பிறந்த வருணத்துள் இழிந்தகுலத்தாராயினும் ஒழுக்கமுடையராக உயர்குலத்தராவராகலின் குடிமையாமென்றும், உயர்ந்த வருணத்துப் பிறந்தாராயினும் ஒழுக்கத்திற்றவறத் தாழ்ந்த வருணத்தராவராகலின் இழிந்த பிறப்பாய் விடுமென்றுங் கூறினார். உள்வழிப்படுங் குணத்தினும் இல்வழிப்படுங்குற்றம் பெரிதென்றவாறு. பயன் இடையீடின்றியெய்துதலின், அவ்விரைவு பற்றி அவ்வேதுவாகிய வினைகளே பயனாகவோதப்பட்டன. (௩)

கஙச. மறப்பினு மோத்துக் கொளலாகும் பார்ப்பான்
பிறப்பொழுக்கங் குன்றக் கெடும். ௪

இ-ள். ஓத்து மறப்பினும் கொளலாகும்—கற்ற வேதத்தினை மறந்தானாயினும் அவ்வருணங்கெடாமையிற் பின்னும் அஃதோதிக்கொளலாம்; — பார்ப்பான் பிறப்பு ஒழுக்கம் குன்றக் கெடும்—அந்தணனது உயர்ந்தவருணம் தன்னொழுக்கங் குன்றக் கெடும். எ-று.

மறந்தவழி இழிகுலத்தனாமாகலின், மறக்கலாகாதென்னுங் கருத்தான், மறப்பினுமென்றார். சிறப்புடை வருணத்திற்கு மொழிந்தமையின், இஃது ஏனையவருணங்கட்குங் கொள்ளப்படும். (௪)

கஙரு. அழுக்கா றுடையான்க ணாக்கம்போன் றில்லை
யொழுக்க மிலான்க ணுயர்வு. ௫

இ-ள். அழுக்காறு உடையான்கண் ஆக்கம் போன்று—அழுக்காறுடையான் மாட்டு ஆக்கமில்லாதாற்போல—ஒழுக்கம் இலான்கண் உயர்வு இல்லை— ஒழுக்கமில்லாதவன்மாட்டும் உயர்ச்சி யில்லை. எ-று.

உவமையான் ஒழுக்கமில்லாதவன் சுற்றத்திற்கும் உயர்ச்சியில்லையென்பது பெற்றாம்; என்னை? "கொடுப்பதழுக்கறுப்பான் சுற்ற" மும் நல்கூர்தலின். உயர்வு உயர்குலமாதல். (௫)

கஙசா. ஒழுக்கத்தி னொல்கா ருரவோ ரிழுக்கத்தி
னேதம் படுபாக் கறிந்து. ௬

இ-ள். ஒழுக்கத்தின் ஒல்கார் உரவோர்— செய்தற்கருமைநோக்கி ஒழுக்கத்திற் சுருங்கார் மனவலியுடையார், —இழுக்கத்தின் ஏதம் படுபாக்கு அறிந்து — அவ்விழுக்கத்தால் தமக்கிழிகுலமாகிய குற்றமுண்டாமாற்றை அறிந்து. எ-று.

ஒழுக்கத்திற்சுருக்கம் அதனையுடையார்மேலேற்றப்பட்டது. கொண்ட விரதம் விடாமைபற்றி, உரவோரென்றார். (௬)

கஙஎ. ஒழுக்கத்தி னெய்துவர் மேன்மை யிழுக்கத்தி
னெய்துவ ரெய்தாப் பழி. ௭

இ-ள். ஒழுக்கத்தின் மேன்மை எய்துவர்—எல்லாரும் ஒழுக்கத்தானே மேம் பாட்டையெய்துவர்,—இழுக்கத்தின் எய்தாப் பழி எய்துவர்— அதனினின்றி ழுக்குதலானே தாம் எய்துதற்குரித்தல்லாத பழியையெய்துவர். எ-று.

" பகைபற்றி அடாப்பழி கூறியவழி அதனையும் இழுக்கம்பற்றி உலகம் அடிக்கு மென்று கொள்ளுமாகலின், எய்தாப்பழி யெய்துவனென்றார். இவையைந்து பா ட்டானும் ஒழுக்கம் உள்வழிப்படுங் குணமும் இல்வழிப்படுங் குற்றமுங் கூறப் பட்டன. (எ)

கஙஅ. நன்றிக்கு வித்தாகு நல்லொழுக்கந் தீயொழுக்க
மென்று மிடும்பை தரும். அ

இ-ள். நல்லொழுக்கம் நன்றிக்கு வித்தாகும்—ஒருவனுக்கு நல்லவொழுக்கம் அறத்திற்குக் காரணமாய் இருமையினும் இன்பம் பயக்கும்;—தீயொழுக்கம் எ ன்றும் இடும்பை தரும்— தீயவொழுக்கம் பாவத்திற்குக் காரணமாய் இருமையி னுந் துன்பம் பயக்கும். எ-று.

நன்றிக்கு வித்தாகுமென்றதனால் தீயொழுக்கம் பாவத்திற்குக் காரணமாதலும், இடும்பைதருமென்றதனால் நல்லொழுக்கம் இன்பந்தருதலும் பெற்றும், ஒன்று நின்றே ஏனையதை முடிக்குமாகலின். இதனாற் பின்னிளவு கூறப்பட்டது. (அ)

கஙக. ஒழுக்க முடையவர்க் கொல்லாவே தீய
வழுக்கியும் வாயாற் சொலல். க

இ-ள். வழுக்கியும் தீய வாயால் சொலல்—மறந்தும் தீயசொற்களைத் தம்வாயா ற் சொல்லுந்தொழில்கள்— ஒழுக்கமுடையவர்க்கு ஒல்லா—ஒழுக்கமுடையவர் க்கு முடியா. எ-று.

தீய சொற்களாவன பிறர்க்குத் தீங்கு பயக்கும் பொய்முதலியனவும் வருணத் திற்கு உரியவல்லனவுமாம். அவற்றது பன்மையாற் சொல்லுதற்றொழில் பலவா யின. சொல் சாதியொருமை. சொல்லெனவே அமைந்திருக்க வாயாலென வே ண்டாது கூறினர், நல்ல சொற்கள் பயின்றதெனத் தாம் வேண்டியதன்சிறப்பு முடித்தற்கு. இதனை வடநூலார் தாற்பரியமென்ப. (கூ)

கசo உலகத்தோ டொட்ட வொழுகல் பலகற்றுங்
கல்லா ரறிவிலா தார். கo

இ-ள். உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல் கல்லார் — உலகத்தோடு பொருந்தவொ ழுகுதலைக் கல்லாதார்,—பல கற்றும் அறிவிலாதார்—பலநூல்களையுங் கற்றாராயி னும், அறிவிலாதார். எ-று.

உலகத்தோடு பொருந்தவொழுகுதலாவது உயர்ந்தோர் பலரும் ஒழுகியவாற்றி ன் ஒழுகுதல். அறநூல்சொல்லியவற்றுள் இக்காலத்திற்கு ஏலாதனவொழிந்து சொல்லாதனவற்றுள் ஏற்பன கொண்டு வருதலான் அவையுமடங்க உலகத்தோ டொட்டவென்றும், கல்விக்குப் பயன் அறிவும் அறிவிற்குப் பயன் ஒழுக்கமுமாக லின் அவ்வொழுகுதலைக் கல்லாதார் பலகற்றுமறிவிலாதாரென்றுங் கூறினர். ஒ ழுகுதலைக் கற்றலாவது அடிப்படிதல். இவை யிரண்டுபாட்டானும் சொல்லானுஞ் செயலானும் வருமொழுக்கங்களெல்லாம் ஒருவாற்றாற் றொகுத்துக் கூறப்பட் டன. (கo)

கரு ம் அதி.—பிறனில்விழையாமை.

அஃதாவது காம மயக்கத்தாற் பிறனுடையவில்லாஇ விரும்பாமை. இஃது, ஒழுக்க முடையார் மாட்டே நிகழ்வதாகலின், ஒழுக்கமுடைமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கசக. பிறன்பொருளாட் பெட்டொழுகும் பேதைமை ஞாலத்
தறம்பொருள் கண்டார்க ணில். க

இ-ள். பிறன் பொருளாட் பெட்டு ஒழுகும் பேதைமை — பிறனுக்குப் பொருளாந் தன்மையையுடையாஇக் காதலித்தொழுகுகின்ற அறியாமை——ஞாலத்து அறம் பொருள் கண்டார்கண் இல்—ஞாலத்தின்கண் அறநூலையும் பொருணூலையும் ஆராய்ந்தறிந்தார்மாட்டில்லை. எ-று.

பிறன்பொருள் பிறனுடைமை. அறம் பொருளென்பன ஆகுபெயர். செவ்வெண்ணின்முறைகை தொக்குநின்றது. இன்பமொன்றையே நோக்கும் இன்ப நூலுடையார் இத்தீயொழுக்கத்தையும் பரகீயமென்று * கூறுவராகலின், அறம் பொருள் கண்டார்கணில்லென்றார்; எனவே, அப்பேதைமையுடையார்மாட்டு அறமும் பொருளும் இல்லையென்பது பெறப்பட்டது. (க)

கசஉ. அறன்கடை நின்றாரு ளெல்லாம் பிறன்கடை
நின்றாரிற் பேதையா ரில். உ

இ-ள். அறன்கடை நின்றாருள் எல்லாம்—காமங் காரணமாகப் பாவத்தின்கண் நின்றாரெல்லாருள்ளும்——பிறன்கடை நின்றாரின் பேதையார் இல்—பிறனில்லாஇக் காதலித்து அவன் வாயிற்கட்சென்று நின்றார்போலப் பேதையாரில்லை.எ-று.

அறத்தினீக்கப்பட்டமையின், அறன் கடையென்றார். அறன்கடை நின்றபெண்வழிச் செல்வாரும் வலாவின்மகளிரோடும் இழிகுலமகளிரோடுங்கூடி இன்பதுகர்வாரும்போல அறமும் பொருளும் இழத்தலேயன்றிப் பிறன்கடை நின்றார் அச்சத்தால் தாங் கருதியவின்பமும் இழக்கின்றாராகலின், பேதையாரில்லென்றார்; எனவே, இன்பமுமில்லையென்பது பெறப்பட்டது. (உ)

கசஙு. விளிந்தாரின் வேறல்லர் மன்ற தெளிந்தாரிற்
றீமை புரிந்தொழுகு வார். ங

இ-ள். மன்ற தெளிந்தார் இல் தீமை புரிந்து ஒழுகுவார்—தம்மை ஐயுற்றாரில்லாள்கண்ணே பாவஞ்செய்தலே விரும்பியொழுகுவார்,——விளிந்தாரின் வேறு அல்லர்—உயிருடையரேனும், இறந்தாரேயாவர். எ-று.

அறம் பொருளின்பங்களாகிய பயன் உயிரெய்தாமையின், விளிந்தாரின் வேறல்லரென்றும், அவர் தீமை புரிந்தொழுகுவது இல்லுடையவரது தெளிவுபற்றியாகலின் தெளிந்தாரில்லென்றுங் கூறினர். (ங)

கசச. எனைத்துணைய ராயினு மென்னுந் தினைத்துணையுந்
தேரான் பிறனில் புகல். ச

இ-ள். எனைத்துணையராயினும் என்னும்—எத்துணைப்பெருமையுடையராயினும் ஒருவர்க்கு யாதாய் முடியும்——தினைத்துணையும் தேரான் பிறன் இல் புகல்—

* பரகீயம்—பிறற்குரியது.

காமமயக்கத்தால் நினையளவுந் தம்பிழையையோராது பிறனுடைய இல்லின்கட் புகுதல்! எ-று.

இந்திரன்போல எல்லாப்பெருமையு மிழந்து சிறுமையெய்தல் நோக்கி, என்ஞமென்றூர். "என்னீ ரறியாதீர் போல விவைகூறி — னின்னீர வல்ல நெடுந்த காய்" என்புழிப்போல உயர்த்தற்கட் பன்மை யொருமை மயங்கிற்று. தோரான் பிறனென்பதனைத் தம்மை ஐயுறுத பிறனென்றுரைப்பாருமுளர். (சு)

கசசு. எளிதென வில்லிறப்பா னெய்துமெஞ் ஞான்றும்
விளியாது நிற்கும் பழி. கூ

இ-ள். எளிது என இல் இறப்பான்—எய்துதலெளிதென்று கருதிப் பின்விளை வு கருதாது பிறனில்லின்கணிறப்பான்——விளியாது எஞ்ஞான்றும் நிற்கும் பழி எ ய்தும்—மாய்தலின்றி எஞ்ஞான்றும் நிலைநிற்குங் குடிப்பழியினையெய்தும். எ-று.

இல்லின்கணிறத்தல் இல்லாள்கண் நெறிகடந்து சேறல். (கூ)

கசசூ. பகைபாவ மச்சம் பழியென நான்கு
மிகவாவா மில்லிறப்பான் கண். சூ

இ-ள். இல் இறப்பான்கண்—பிறனில்லாள்கண் நெறிகடந்து செல்வானிடத் து——பகை பாவம் அச்சம் பழி என நான்கும் இகவாவாம்—பகையும் பாவமும் அச்சமுங் குடிப்பழியுமென்னும் இந்நான்கு குற்றமும் ஒருகாலும் நீங்காவாம். எ-று.

எனவே, இருமையுமிழத்தல் பெற்றும். இவையாறுபாட்டானும் பிறனில்வி ழைவான்கட் குற்றங் கூறப்பட்டது. (சூ)

கசஎ. அறனியலா னில்வாழ்வா னென்பான் பிறனியலாள்
பெண்மை நயவா தவன். எ

இ-ள். அறனியலான் இல்வாழ்வான் என்பான்—அறனுகிய இயல்போடுகூடி இல்வாழ்வானென்று சொல்லப்படுவான்——பிறன் இயலாள் பெண்மை நயவாத வன்—பிறனுக்குரிமை பூண்டு அவனுடைய இயல்பின்கண்ணே நிற்பாளது பெ ண்டன்மையை விரும்பாதவன் எ-று.

ஆனுருபு ஈண்டெனிகழ்ச்சிக்கண் வந்தது. இல்லறஞ் செய்வானெனப்படுவா ன் அவனேயென்பதாம். (எ)

கசஅ. பிறன்மனை நோக்காத பேராண்மை சான்றோர்க்
கறனென்றே வான்ற வொழுக்கு. அ

இ-ள். பிறன் மனை நோக்காத பேர் ஆண்மை—பிறன்மனையாகூ உட்கொள் ளாத பெரிய ஆண்டகைமை——சான்றோர்க்கு அறன் ஒன்றே ஆன்ற ஒழுக்கு—— சால்புடையார்க்கு அறனுமாம், நிரம்பியவொழுக்கமுமாம். எ-று.

புறப்பகைகளை அடக்கும் ஆண்மையுடையார்க்கும் உட்பகையாகிய காமம் அ டக்குதற்கருமையின், அதனையடக்கிய ஆண்மையைப் பேராண்மையென்றார். ஒ ன்றேவென்பது எண்ணிடைச்சொல். செய்தற்கரிய அறனும் ஒழுக்கமும் இத னைச் செய்யாமையே பயக்குமென்பதாம். (அ)

கசகூ. நலக்குரியார் யாரொனி னுமீர் வைப்பிற்
பிறற்குரியா டோடோயா தார். கூ

இ-ள். நாம நீர் வைப்பின் — அச்சந் தருங் கடலாற் சூழப்பட்ட உலகத்து —நலக்கு உரியார் யார் எனின் — எல்லாநன்மைகளும் எய்துதற்குரியார் யாவரெனின்,—பிறற்கு உரியாள் தோள் தோயாதார்—பிறனெருவனுக்கு உரிமையாகியாளுடைய தோளைச் சேராதார். எ-று.

அகலம், ஆழம், பொருளுடைமை முதலியவற்றின் அளவிடப்படாமையின், நாம நீரென்றார். நலத்திற்கென்பது நலக்கெனக் குறைந்து நின்றது. உரிச்சொல் லீறு திரிந்து நின்றது. இருமையினும் நன்மையெய்துவரென்பதாம். (கூ)

கநo. அறன்வரையா னல்ல செயினும் பிறன்வரையாள்
பெண்மை நயவாமை நன்று. கo

இ-ள். அறன் வரையான் அல்ல செயினும்—ஒருவன் அறத்தைத் தனக்குரித்தாகச் செய்யாது பாவங்களைச் செய்யுமாயினும்,—பிறன்வரையாள் பெண்மை நயவாமை நன்று—அவனுக்குப் பிறனெல்லைக்கணிற்பாளது பெண்மையை விரும்பாமையுண்டாயின், அது நன்று. எ-று.

இக்குணமே மேற்பட்டுத் தோன்றுமென்பதாம். இவைநான்கு பாட்டானும் பிறனில் விழையாதான்கட் குணங் கூறப்பட்டது. (கo)

ககூ ம் அதி.—பொறையுடைமை.

அஃதாவது காரணம்பற்றியாதல் மடமையானுதல் ஒருவன் தமக்கு மிகை செய்தவழித் தாமும் அதனை அவன்கட்செய்யாது பொறுத்தலேயுடையராதல். நெறியினீங்கிய செய்தாயையும் பொறுக்கவேண்டுமென்றற்கு, இது பிறனில்விழையாமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கநிக. அகழ்வாரைத் தாங்கு நிலம்போலத் தம்மை
யிகழ்வார்ப் பொறுத்த றலை. க

இ-ள். அகழ்வாரைத் தாங்கும் நிலம்போல— தன்னையகழ்வாரை வீழாமற்றாங்குநிலம்போல—தம்மை இகழ்வார்ப் பொறுத்தல் தலை— தம்மை அவமதிப்பாரைப் பொறுத்தல் தலையாயவறம். எ-று.

இகழ்தல் மிகையாயின செய்தலும், சொல்லுதலும். (க)

கநிஉ. பொறுத்த லிறப்பினை யென்று மதனை
மறத்த லதனினு நன்று. உ

இ-ள். என்றும் இறப்பினைப் பொறுத்தல்—பொறை நன்மைகளால், தாமொறுத்தற்கு இயன்ற காலத்தும் பிறர் செய்த மிகையைப் பொறுக்க;— அதனை மறத்தல் அதனினும் நன்று— அதனை உட்கொள்ளாது அப்பொழுதே மறத்தல் பெறின், அப்பொறையினும் நன்று. எ-று.

மிகையென்றது மேற்சொல்லிய இரண்டனையும். பொறுக்குங்காலும் உட்கொள்ளப்படுதலின், மறத்தலே அதனினுநன்றென்றார். (உ)

கநிஙு. இன்மையு ளின்மை விருந்தோரால் வன்மையுள்
வன்மை மடவார்ப் பொறை. ங

இ-ள். இன்மையுள் இன்மை விருந்து ஓரால் — ஒருவனுக்கு வறுமையுள் வைத்து வறுமையாவது விருந்தினரையேற்றுக்கொள்ளாது நீக்குதல்;— வன்மையு

ள் வன்மை மடவார்ப் பொறை—அதுபோல வன்மையுள்வைத்து வன்மையாவ தறிவின்மையான் மிகைசெய்தாரைப் பொறுத்தல். எ-று.

இஃதெடுத்துக்காட்டுவமை. அறனல்லாத விருந்தொரால் பொருளுடைமையா கிதவாறுபோல, மடவார்ப்பொறையும் மென்மையாகாதே வன்மையாமென்ப துகருத்து. (கூ)

கருசு. நிறையுடைமை நீங்காமை வேண்டிற் பொறையுடைமை
போற்றி யொழுகப் படும். சு

இ-ள். நிறையுடைமை நீங்காமை வேண்டின் — ஒருவன் சால்புடைமை தன் கணின்று நீங்காமை வேண்டுவனாயின்,—பொறையுடைமை போற்றி ஒழுகப்ப டும். அவனைப் பொறையுடைமை தன்கண் அழியாமற் காத்தொழுகப்படும். எ-று.

பொறையுடையாற்கல்லது சால்பில்லையென்பதாயிற்று. இவைநான்குபாட்டா னும் பொறையுடைமையது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (சு)

கருஞ. ஒறுத்தாரை யொன்றுக வையாரே வைப்பர்
பொறுத்தானைப் பொன்போற் பொதிந்து. ஞ

இ-ள். ஒறுத்தாரை ஒன்றுக வையார் — பிறன் தமக்குத் தீங்குசெய்தவழிப் பொறுது, அவனையொறுத்தாரை அறிவுடையார் ஒருபொருளாக மனத்துக்கொள் ளார்,—பொறுத்தானைப் பொன்போல் பொதிந்து வைப்பர் — அதனைப் பொறு த்தாரைப் பொன்போற் பொதிந்து கொள்வர். எ-று.

ஒறுத்தவர் தாமும் அத்தீங்கு செய்தவனைபோலத்தலின், ஒன்றுகவையாரென் றார். பொதிந்துவைத்தல் சால்புடைமைபற்றி இடைவிடாது நினைத்தல். (ஞ)

கருசு. ஒறுத்தார்க் கொருநாளை யின்பம் பொறுத்தார்க்குப்
பொன்றுந் துணையும் புகழ். சுக

இ-ள். ஒறுத்தார்க்கு ஒருநாளை இன்பம்— தமக்குத் தீங்கு செய்தவனையொறுத் தார்க்கு உண்டாவது அவ்வொருநாளையின்பமே;— பொறுத்தார்க்குப் பொன் றுந்துணையும் புகழ்—அதனைப் பொறுத்தார்க்கு உலகமழியுமளவும் புகழுண்டாம். எ-று.

ஒருநாளையின்பம் அந்நாளொன்றினும் கருதியது முடித்தேமெனத் தருக்கியிரு க்கும் பொய்யின்பம். ஆதாரமாகிய உலகம் பொன்றப் புகழும் பொன்றுமாகலி ன், ஏற்புடையுள்ளென்னுஞ்சொல் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. (சு)

கருஎ. திறனல்ல தற்பிறர் செய்யினு நோநொந்
தறனல்ல செய்யாமை நன்று. எ

இ-ள். திறன் அல்ல தற் பிறர் செய்யினும்— செய்யத்தகாத கொடியவற்றைத் தன்கட்பிறர் செய்தாராயினும்,—நோ நொந்து அறன் அல்ல செய்யாமை நன்று — அவர்க்கு அதனால் வருந்துன்பத்திற்கு நொந்து தான் அறனல்லாத செயல்க ளைச் செய்யாதிருத்தல் ஒருவனுக்கு நன்று. எ-று.

உம்மை சிறப்பும்மை. துன்பத்திற்கு நோதலாவது "உம்மை — யெரிவாய் நிர யத்து வீழ்வர்கொல்" * என்றுபரிதல். (எ)

* நாலடியார், துறவு,—தம்மை யிகழ்ந்தமை தாம்பொறுப்ப தன்றிமற்—றெ ம்மை யிகழ்ந்த வினைப்பயத்தா—லும்மை—யெரிவாய் நிரயத்து வீழ்வர்கொ லென்று— பரிவதூஉஞ் சான்றோர் கடன்.

கருஅ. மிகுதியான் மிக்கவை செய்தாரைத் தாந்தம்
தகுதியான் வென்று விடல். அ

இ-ள். மிகுதியான் மிக்கவை செய்தாரை — மனச்செருக்காற்றங்கட்டீய வற்றைச் செய்தாரை—தாம் தந்தகுதியான் வென்றுவிடல் — தாம் தம்முடைய பொறையான் வென்றுவிடுக. எ-று.

தாமும் அவர்கட்டீயவற்றைச் செய்து தோலாது பொறையான் அவரின் மேம்பட்டு வெல்கவென்பதாம். இவைநான்குபாட்டானும் பிறர்செய்தன பொறுத்தல் சொல்லப்பட்டது. அ

கருகூ. துறந்தாரிற் றூய்மை யுடைய ரிறந்தார்வா
யின்னுச்சொ னோற்கிற் பவர். கூ

இ-ள். துறந்தாரின் தூய்மை உடையர்—இல்வாழ்க்கைக்கணின்றேயும் துறந்தார்போலத் தூய்மையுடையார்—இறந்தார்வாய் இன்னுச்சொல் நோற்கிற்பவர்—நெறியைக்கடந்தார்வாயின்னுதசொல்லைப் பொறுப்பவர். எ-று.

தூய்மை மனமாசின்மை. வாயென வேண்டாது கூறினர், தீயசொற்கள் பயின்றதெனத் தாம் வேண்டியதனிழிபு முடித்தற்கு. (கூ)

ககூ0. உண்ணாது நோற்பார் பெரியர் பிறர்சொல்லு
மின்னுச்சொ னோற்பாரிற் பின். க0

இ-ள். உண்ணாது நோற்பார் பெரியர்—விரதங்களான் ஊணைத்தவிர்த்து உற்ற நோயைப் பொறுப்பார் எல்லாரினும் பெரியர்;—பிறர் சொல்லும் இன்னுச்சொல் நோற்பாரிற் பின் — அவர் பெரியராவது தம்மைப் பிறர் சொல்லும் இன்னுதசொல்லைப் பொறுப்பாரிற்பின். எ-று.

பிறர் அறிவிலாதார். நோலாமைக்கேதுவாகிய இருவகைப்பற்றையு நின்றே நோற்றலின், இன்னுச்சொனோற்பாரிற்பின்னென்றார். இவையிரண்டுபாட்டானும் பிறர் மிகைக்கச்சொல்லியன பொறுத்தல் கூறப்பட்டது. (க0)

களம் அதி.—அழுக்காறுமை.

இதனுள் அழுக்காறென்பது ஒருசொல். அதற்குப் பொருள் மேலேயு ரைத்தாம். அச்சொற் பின்னழுக்காற்றைச் செய்யாமையென்னும் பொருள்பட எதிர்மறையாகாரமும் மகரவீகாரவிகுதியும் பெற்று அழுக்காறுமையென நின்றது. இப்பொறுமையும் பொறைக்கு மறுதலையாகலின், இதனை விலக்குதற்கு இது பொறையுடைமை யின்பின் வைக்கப்பட்டது.

ககூக. ஒழுக்காறுக் கொள்க வொருவன்றன் னெஞ்சத்
தழுக்கா றிலாத வியல்பு. க

இ-ள். ஒருவன் தன்னெஞ்சத்து அழுக்காறு இலாத இயல்பு—ஒருவன் தன்னெஞ்சத்தின்கண் அழுக்காறென்னுங் குற்றமில்லாத இயல்பினை—ஒழுக்காறுக் கொள்க—தனக்கோதிய ஒழுக்கநெறியாகக் கொள்க. எ-று.

இயல்பு அறிவோகூடிய தன்மை. அத்தன்மையும் நன்மைபயத்தலின், ஒழுக்கநெறிபோல உயிரினுமோம்புகவென்பதாம். (க)

ககூஉ. விழுப்பேற்றி னஃதொப்ப தில்லையார் மாட்டு
மழுக்காற்றி னன்மை பெறின். உ

இ-ள். யார்மாட்டும் அழுக்காற்றின் அன்மை பெறின்—யாவர்மாட்டும் அழுக் காற்றினின்று நீங்குதலே ஒருவன் பெறுமாயின்,—விழுப்பேற்றின் அஃது ஒப் பது இல்லை — மற்றவன்பெறுஞ்சீரியபேறுகளுள் அப்பேற்றினையொப்பதில்லை. எ-று.

அழுக்காறு பகைவர்மாட்டும் ஒழிதற்பாற்றென்பார், யார்மாட்டுமென்றார். அன் மை வேறுதல். இவையிரண்டுபாட்டானும் அழுக்காறின்மையது குணங் கூறப் பட்டது. (உ)

ககூங. அறனுக்கம் வேண்டாதா னென்பான் பிறனுக்கம்
பேணு தழுக்கறுப் பான். ங

இ-ள். அறன் ஆக்கம் வேண்டாதான் என்பான்—மறுமைக்கும் இம்மைக்கும் அறமுஞ் செல்வமுமாகிய உறுப்புக்களைத் தனக்கு வேண்டாதானென்று சொல் லப்படுவான்—பிறன் ஆக்கம் பேணாது அழுக்கறுப்பான்—பிறன் செல்வங்கண் டவழி அதற்கு உவவாது அழுக்காற்றைச் செய்வான். எ-று.

அழுக்கறுத்தலெனினும், அழுக்காறெனினுமொக்கும். அழுக்காறு செய்யின் தனக்கேயேதமாமென்பதாம். (ங)

ககூச. ஆழுக்காற்றி னல்லவை செய்யா ரிழுக்காற்றி
னேதம் படுபாக் கறிந்து. ச

இ-ள். அழுக்காற்றின் அல்லவை செய்யார்— அழுக்காறு ஏதுவாக அறனல்ல வற்றைச் செய்யார் அறிவுடையார் — இழுக்காற்றின் ஏதம் படுபாக்கு அறிந்து —அத்தீநெறியால் தமக்கிருமையினுந் துன்பம் வருதலையறிந்து. எ-று.

அறனல்லவையாவன செல்வம் கல்வி முதலியனவுடையார்கட்டீங்குசெய்தலு ம், சொல்லுதலும், செய்தலுமாம். (ச)

ககூடு. அழுக்கா றுடையார்க் கதுசாலு மொன்னார்
வழுக்கியுங் கேடீன் பது. ஞ

இ-ள். ஒன்னார் வழுக்கியும் கேடு ஈன்பது—அழுக்காறு பகைவரையொழிந்து ங் கேடு பயப்பதொன்றுகலின், —அழுக்காறு உடையார்க்கு அது சாலும்—அ வ்வழுக்காறுடையார்க்குப் பகைவர் வேண்டா, கேடுபயத்தற்கு அதுதானேயமை யும். எ-று.

அதுவேயென்னும் பிரிநிலையேகாரம் விகாரத்தாற்றொக்கது. (ஞ)

ககூசு. கொடுப்ப தழுக்கறுப்பான் சுற்ற மூடிப்பதூஉ
மூண்ப தூஉ மின்றிக் கெடும். ட

இ-ள். கொடுப்பது அழுக்கறுப்பான் சுற்றம்—ஒருவன் பிறர்க்குக் கொடுப்பத ன்கண் அழுக்காற்றைச்செய்வானது சுற்றம் — உடுப்பதும் உண்பதும் இன்றிக் கெடும்— உடுக்கப்படுவதும் உண்ணப்படுவதுமின்றிக் கெடும். எ-று.

கொடுப்பதன்கணழுக்கறுத்தலாவது கொடுக்கப்படும் பொருள்களைப் பற்றி ப் பொருமைசெய்தல். சுற்றங்கெடுமெனவே, அவன் கேடு சொல்லாமையே

பெறப்பட்டது. பிறர்பேறுபொறுமை தன்பேற்றையேயன்றித் தன்சுற்றத்தின்பேற்றினையும் இழப்பிக்குமென்பதாம். (கூ)

ககூஎ. அவ்வித் தழுக்கா றுடையானைச் செய்யவ
டவ்வையைக் காட்டி விடும். எ

இ-ள். அழுக்காறு உடையானை —பிறராக்கங்கண்டவழிப் பொறுமையுடையானை——செய்யவள் அவ்வித்துத் தவ்வையைக் காட்டிவிடும்— திருமகள் தானும் பொறுது தன்றவ்வைக்குக் காட்டி நீங்கும். எ-று.

தவ்வை மூத்தவள், தவ்வையைக்காட்டியென்பது "அறிவுடையந்தண னவனை க்காட்டென்றனே" என்பதுபோல உருபுமயக்கம். மனத்தைக்கோடுவித்து அழுக்காறுடையனையினையென்றுணர்ப்பாருமுளர். (எ)

ககூஅ. அழுக்கா றெனவொரு பாவி திருச்செற்றுத்
தீயுழி யுய்த்து விடும். அ

இ-ள். அழுக்காறு என ஒருபாவி — அழுக்காறென்றுசொல்லப்பட்ட ஒப்பில்லாத பாவி —— திருச்செற்றுத் தீயுழி உய்த்துவிடும்—தன்னையுடையானை இம்மைக்கட்செல்வத்தைக்கெடுத்து, மறுமைக்கண் நரகத்திற்செலுத்திவிடும். எ-று.

பண்பிற்குப் புன்பியில்லையேனும், தன்னையாக்கினனை இருமையுங்கெடுத்தற் கொடுமைபற்றி, அழுக்காற்றினைப் பாவியென்றார், கொடியானைப் பாவியென்னும் வழக்குண்மையின். இவையாறுபாட்டானும் அழுக்காறுடைமையது குற்றங் கூறப்பட்டது. (அ)

ககூக. அவ்விய நெஞ்சத்தா னாக்கமுஞ் செவ்வியான்
கேடு நினைக்கப் படும். கூ

இ-ள். அவ்விய நெஞ்சத்தான் ஆக்கமும்—கோட்டத்தினைப் பொருந்திய மனத்தையுடையவனதாக்கமும்,——செவ்வியான் கேடும் நினைக்கப்படும்—ஏனைச் செம்மையுடையவனது கேடும் உளவாயின், அவை ஆராயப்படும். எ-று.

கோட்டம் ஈண்டழுக்காறு. உளவாயினென்பது எஞ்சிநின்றது. ஆக்கக்கேடுகள் கோட்டமுஞ் செம்மையும் ஏதுவாக வருதல் கூடாமையின், அறிவுடையரால் இதற்கேதுவாகிய பழவினை யாதென்றாராயப்படுதலின், நினைக்கப்படுமென்றார்: "இம்மைச் செய்தன யான்றி னல்வினை—யும்மைப் பயன்கொ லொருதனீ யுழந்தித்——திருத்தகு மாமணிக் கொழுந்துடன் போந்தது"* எனநினைக்கப்பட்ட வாறறிக. (கூ)

களஅ. அழுக்கற் றகன்றாரு மில்லையஃ தில்லார்
பெருக்கத்திற் றீர்ந்தாரு மில். (கஅ)

இ-ள். அழுக்கற்று அகன்றாரும் இல்லை — அழுக்காற்றைச்செய்து பெரியராயினாருமில்லை;——அஃது இல்லார் பெருக்கத்தின் தீர்ந்தாரும் இல் — அச்செயலிலாதார் பெருக்கத்தினீங்கினாருமில்லை. எ-று.

இவையிரண்டுபாட்டானும் கேடுமாக்கமும் வருதற்கேது ஒருங்கு கூறப்பட்டது. (கஅ)

---

* சிலப்பதிகாரம், கொலைக்களக்காதை.

கஅம் அதி.—வெஃகாமை.

அஃதாவது பிறர்க்குரிய பொருளை வௌவக்கருதாமை. பிறருடைமைகண்டவழிப் பொருமையேயன்றி அதனைத் தான் வௌவக்கருதுதலுங் குற்றமென்றற்கு, இஃது அழுக்காருமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கஎக. நடுவின்றி நன்பொருள் வெஃகிற் குடிபொன்றிக்
குற்றமு மாங்கே தரும். க

இ-ள். நடுவு இன்றி நன்பொருள் வெஃகின்—பிறர்க்குரியன கோட்டல் நமக்கு அறனன்றென்னும் நடுவுநிலைமையின்றி அவர்நன்பொருளை ஒருவன் வெஃகுமாயின்,—குடி பொன்றிக் குற்றமும் ஆங்கே தரும் — அவ்வெஃகுதல் அவன்குடியைக்கெடச்செய்து, பலகுற்றங்களையும் அப்பொழுதே அவனுக்குக் கொடுக்கும்.எ-று.

குடியை வளரச்செய்து பலநன்மையும் பயக்குமியல்புபற்றி, வெஃகினென்பார், நன்பொருள் வெஃகினென்றார். பொன்றவென்பது பொன்றியெனத் திரிந்து நின்றது;* செய்தென்பது சொல்லெச்சம். (க)

கஎஉ. படுபயன் வெஃகிப் பழிப்படிவ செய்யார்
நடுவன்மை நாணு பவர். உ

இ-ள். படு பயன் வெஃகிப் பழிப்படிவ செய்யார்—பிறர்பொருளை வௌவிலால் தமக்கு வரும் பயனை விரும்பி அது வௌவுதற்குப் பழியின்கண்ணே படுஞ்செயல்களைச் செய்யார்——நடுவு அன்மை நாணுபவர்—நடுவுநிலைமையன்மையை அஞ்சுபவர். எ-று.

நடுவு ஒருவன்பொருட்குப் பிறன் உரியனல்லனென்னும் நடுவு. (உ)

கஎங. சிற்றின்பம் வெஃகி யறனல்ல செய்யாரே
மற்றின்பம் வேண்டு பவர். ங

இ-ள். சிற்றின்பம் வெஃகி அறனல்ல செய்யார்—பிறர்பால் வௌவிய பொருளால் தாமெய்தும் நிலையில்லாத வின்பத்தை விரும்பி அவர்மாட்டு அறனல்லாத செயல்களைச் செய்யார்——மற்றின்பம் வேண்டுபவர்—அறத்தான் வரும் நிலையுடைய வின்பத்தைக் காதலிப்பவர். எ-று.

பாவத்தான் வருதலின் அப்பொழுதே யழியுமென்பார், சிற்றின்பமென்றார். மற்றையின்பமென்பது மற்றின்பமென நின்றது. (ங)

கஎச. இலமென்று வெஃகுதல் செய்யார் புலம்வென்ற
புன்மையில் காட்சி யவர். ச

இ-ள். இலம் என்று வெஃகுதல் செய்யார்—யாம் வறிய மென்று கருதி அது தீர்த்தற்பொருட்டுப் பிறர்பொருளை விரும்புதல்செய்யார்——புலம் வென்ற புன்மையில் காட்சியவர்—ஐம்புலன்களையும் வென்ற குற்றமில்லாத காட்சியினையுடையார். எ-று.

---

* குடிபொன்றிக் குற்றமு மாங்கே தரும், குடிமடிந்து குற்றம் பெருகும், இருணீங்கி யின்பம் பயக்கும் என்புழிப் பொன்றுவித்து, மடிவித்து, நீங்குவித்து என்றற்பாலன பிறவினைப்பொருளுணர்த்தும் விவ்விகுதி தொக்கு, பொன்றி, மடிந்து, நீங்கி என நின்றனவெனக்கொண்டார் தொல்காப்பியச் சூத்திரவிருத்திகாரர். இங்ஙனம் வருவனவற்றை வடநூலார் அந்தர்ப்பாவிதணிச்சென்பர்.

வெல்லுதல் பாவநெறிக்கட்செல்ல விடாமை. புலம்வென்ற புன்மையில் காட்சியவர்க்கு வறுமையின்மையின், வெஃகுதலுமில்லையாயிற்று. புன்மையில் காட்சி பொருள்களைத் திரிபின்றியுணர்தல். (ச)

கஎ௫. அஃகி யகன்ற வறிவென்னும் யார்மாட்டும்
வெஃகி வெறிய செயின். ௫

இ-ள். அஃகி அகன்ற அறிவு என்னும் — நுண்ணிதாய் எல்லாநூல்களினுஞ் சென்ற தம்மறிவு என்னபயத்ததாம்,—வெஃகி யார்மாட்டும் வெறிய செயின்—பொருளைவிரும்பி யாவர்மாட்டும் அறிவோடு படாத செயல்களை அறிவுடையார் செய்வராயின். எ-று.

யார்மாட்டும் வெறிய செய்தலாவது தக்கார்மாட்டும் தகாதார்மாட்டும் இழிந்தனவும் கடியனவும் முதலியன செய்தல். அறிவிற்குப் பயன் அவை செய்யாமையாகலின், அறிவென்னாமென்றார். (௫)

கஎசு. அருள்வெஃகி யாற்றின்க ணின்றான் பொருள்வெஃகிப்
பொல்லாத சூழக் கெடும். சு

இ-ள். அருள் வெஃகி ஆற்றின்கண் நின்றான்—அருளாகிய அறத்தைவிரும்பி அதற்குவழியாகிய இல்லறத்தின்கணின்றவன்—பொருள் வெஃகிப் பொல்லாத சூழக் கெடும்—பிறர்பொருளையவாவி அதனை வருவிக்குங் குற்றநெறிகளை எண்ணக் கெடும். எ-று.

இல்லறநெறியால் அறிவு முதிர்ந்துழியல்லது துறக்கப்படாமையின், அதனைத் துறவறத்திற்கு ஆறென்றார். கெடுதல் இரண்டறமுஞ் சேரவிழத்தல். சூழ்ந்த துணையானே கெடுமெனவே, செய்தாற்கெடுதல் சொல்லாமையே பெறப்பட்டது.

கஎஎ. வேண்டற்க வெஃகியா மாக்கம் விளைவயின்
மாண்டற் கரிதாம் பயன். எ

இ-ள். வெஃகி ஆம் ஆக்கம் வேண்டற்க—பிறர்பொருளையவாவிக்கொண்டு அதனாலாகின்ற ஆக்கத்தை விரும்பாதொழிக;—விளைவயின் பயன் மாண்டற்கு அரிதாம்—பின்னனுபவிக்குங்கால் அவ்வாக்கத்தின் பயன் நன்றாதலில்லை ஆகலான். எ-று.

விளையென்பது முதனிலைத்தொழிற்பெயர். இவையேழுபாட்டானும் வெஃகுதலின் குற்றம் கூறப்பட்டது. (எ)

கஎஅ. அஃகாமை செல்வத்திற் கியாதெனின் வெஃகாமை
வேண்டும் பிறன்கைப் பொருள். அ

இ-ள். செல்வத்திற்கு அஃகாமை யாதெனின்—சுருங்கன்மாலைத்தாகிய செல்வத்திற்குச் சுருங்காமைக்காரணம் யாதென்று ஒருவனாராயின்,—பிறன் வேண்டும் கைப்பொருள் வெஃகாமை—அது பிறன்வேண்டுங்கைப்பொருளைத் தான் வேண்டாமையாம். எ-று.

அஃகாமை ஆகுபெயர். வெஃகாதான் செல்வமஃகாதென்பதாயிற்று. (அ)

கஎகூ. அறனறிந்து வெஃகா வறிவுடையார்ச் சேருந்
திறனறிந் தாங்கே திரு. கூ

வெல்லுதல் பாவநெறிக்கட்செல்ல விடாமை. புலம்வென்ற புன்மையில் காட்சியவர்க்கு வறுமையின்மையின், வெஃகுதலுமில்லையாயிற்று. புன்மையில் காட்சி பொருள்களைத் திரிபின்றியுணர்தல். (சு)

களடு. அஃகி யகன்ற வறிவென்னும் யார்மாட்டும்
வெஃகி வெறிய செயின். டு

இ-ள். அஃகி அகன்ற அறிவு என்னும் — நுண்ணிதாய் எல்லாநூல்களினுஞ் சென்ற தம்மறிவு என்னபயத்ததாம்,—வெஃகி யார்மாட்டும் வெறிய செயின்—பொருளேவிரும்பி யாவர்மாட்டும் அறிவோடு படாத செயல்களே அறிவுடையார் செய்வராயின். எ-று.

யார்மாட்டும் வெறிய செய்தலாவது தக்கார்மாட்டும் தகாதார்மாட்டும் இழிந்தனவும் கடியனவும் முதலியன செய்தல். அறிவிற்குப் பயன் அவை செய்யாமையாகலின், அறிவென்னுமென்றார். (டு)

களசு. அருள்வெஃகி யாற்றின்க ணின்றான் பொருள்வெஃகிப்
பொல்லாத சூழக் கெடும். சு

இ-ள். அருள் வெஃகி ஆற்றின்கண் நின்றான்—அருளாகிய அறத்தைவிரும்பி அதற்குவழியாகிய இல்லறத்தின்கணின்றவன்—பொருள் வெஃகிப் பொல்லாத சூழக் கெடும்—பிறர்பொருளையவாவி அதனை வருவிக்குங் குற்றநெறிகளை எண்ணக் கெடும். எ-று.

இல்லறநெறியால் அறிவு மூதிர்ந்துழியல்லது துறக்கப்படாமையின், அதனைத் துறவறத்திற்கு ஆறென்றார். கெடுதல் இரண்டறமுஞ் சேரவிழத்தல். சூழ்ந்தது ஊனையானே கெடுமெனவே, செய்தாற்கெடுதல் சொல்லாமையே பெறப்பட்டது.

களஎ. வேண்டற்க வெஃகியா மாக்கம் விளைவயின்
மாண்டற் கரிதாம் பயன். எ

இ-ள். வெஃகி ஆம் ஆக்கம் வேண்டற்க—பிறர்பொருளையவாவிக்கொண்டு அதனாலாகின்ற ஆக்கத்தை விரும்பாதொழிக;—விளைவயின் பயன் மாண்டற்கு அரிதாம்—பின்னனுபவிக்குங்கால் அவ்வாக்கத்தின் பயன் நன்றுதலில்லை ஆகலான். எ-று.

விளையென்பது முதனிலைத்தொழிற்பெயர். இவையேழுபாட்டானும் வெஃகுதலின் குற்றம் கூறப்பட்டது. (எ)

களஅ. அஃகாமை செல்வத்திற் கியாதெனின் வெஃகாமை
வேண்டும் பிறன்கைப் பொருள். அ

இ-ள். செல்வத்திற்கு அஃகாமை யாதெனின்—சுருங்கன்மாலேத்தாகிய செல்வத்திற்குச் சுருங்காமைக்காரணம் யாதென்று ஒருவனாயின்,—பிறன் வேண்டும் கைப்பொருள் வெஃகாமை—அது பிறன்வேண்டுங்கைப்பொருளேத் தான் வேண்டாமையாம். எ-று.

அஃகாமை ஆகுபெயர். வெஃகாதான் செல்வமஃகாதென்பதாயிற்று. (அ)

களக. அறனறிந்து வெஃகா வறிவுடையார்ச் சேரும்
திறனறிந் தாங்கே திரு. க

வெல்லுதல் பாவநெறிக்கட்செல்ல விடாமை. புலம்வென்ற புன்மையில் காட்சியவர்க்கு வறுமையின்மையின், வெஃகுதலுமில்லையாயிற்று. புன்மையில் காட்சி பொருள்களைத் திரிபின்றியுணர்தல். (சு)

கஎடு. அஃகி யகன்ற வறிவென்னும் யார்மாட்டும்
வெஃகி வெறிய செயின். டு

இ-ள். அஃகி அகன்ற அறிவு என்னும் — நுண்ணிதாய் எல்லாநூல்களினுஞ் சென்ற தம்மறிவு என்னபயத்ததாம்,—வெஃகி யார்மாட்டும் வெறிய செயின்—பொருளைவிரும்பி யாவர்மாட்டும் அறிவோடு படாத செயல்களை அறிவுடையார் செய்வராயின். எ-று.

யார்மாட்டும் வெறிய செய்தலாவது தக்கார்மாட்டும் தகாதார்மாட்டும் இழிந்தனவும் கடியனவும் முதலியன செய்தல். அறிவிற்குப் பயன் அவை செய்யாமையாகலின், அறிவென்னுமென்றார். (டு)

கஎசு. அருள்வெஃகி யாற்றின்க ணின்றான் பொருள்வெஃகிப்
பொல்லாத சூழக் கெடும். சு

இ-ள். அருள் வெஃகி ஆற்றின்கண் நின்றான்—அருளாகிய அறத்தைவிரும்பி அதற்குவழியாகிய இல்லறத்தின்கணின்றவன்—பொருள் வெஃகிப் பொல்லாத சூழக் கெடும்—பிறர்பொருளையவாவி அதனை வருவிக்குங் குற்றநெறிகளை எண்ணக் கெடும். எ-று.

இல்லறநெறியால் அறிவு முதிர்ந்துழியல்லது துறக்கப்பட்டாமையின், அதனைத் துறவறத்திற்கு ஆறென்றார். கெடுதல் இரண்டறமுஞ் சேரவிழத்தல். சூழ்ந்தது ஊனையானே கெடுமெனவே, செய்தாற்கெடுதல் சொல்லாமையே பெறப்பட்டது.

கஎஎ. வேண்டற்க வெஃகியா மாக்கம் விளைவயின்
மாண்டற் கரிதாம் பயன். எ

இ-ள். வெஃகி ஆம் ஆக்கம் வேண்டற்க—பிறர்பொருளையவாவிக்கொண்டு அதனாலாகின்ற ஆக்கத்தை விரும்பாதொழிக;—விளைவயின் பயன் மாண்டற்கு அரிதாம்—பின்னனுபவிக்குங்கால் அவ்வாக்கத்தின் பயன் நன்றுதலில்லை ஆகலான். எ-று.

விளையென்பது முதனிலைத்தொழிற்பெயர். இவையேழுபாட்டானும் வெஃகுதலின் குற்றம் கூறப்பட்டது. (எ)

கஎஅ. அஃகாமை செல்வத்திற் கியாதெனின் வெஃகாமை
வேண்டும் பிறன்கைப் பொருள். அ

இ-ள். செல்வத்திற்கு அஃகாமை யாதெனின்—சுருங்கன்மாலெத்தாகிய செல்வத்திற்குச் சுருங்காமைக்காரணம் யாதென்று ஒருவனாயின்,—பிறன் வேண்டும் கைப்பொருள் வெஃகாமை—அது பிறன்வேண்டுங்கைப்பொருளைத் தான் வேண்டாமையாம். எ-று.

அஃகாமை ஆகுபெயர். வெஃகாதான் செல்வமஃகாதென்பதாயிற்று. (அ)

கஎக. அறனறிந்து வெஃகா வறிவுடையார்ச் சேருந்
திறனறிந் தாங்கே திரு. க

இ-ள். அறன் அறிந்து வெஃகா அறிவுடையார் — இஃதறனென்றறிந்து பிறர் பொருளை விரும்பாத அறிவுடையாரை—திருத் திறன் அறிந்து ஆங்கே சேரும்—திருமகள் தானடைதற்காங்கூற்றினையறிந்து அக்கூற்றானே சென்றடையும். எ-று.

அடைதற்காங்கூறு காலமும், இடனும், செவ்வியும் முதலாயின. இவையிரண்டுபாட்டானும் வெஃகாமையின்குணங் கூறப்பட்டது. (௯)

கஅ0. இறலீனு மெண்ணாது வெஃகின் விறலீனும்
வேண்டாமை யென்னுஞ் செருக்கு. க0

இ-ள். எண்ணாது வெஃகின் இறல் ஈனும்—பின் விளைவதறியாது ஒருவன் பிறன்பொருளை வௌவக்கருதின் அக்கருத்து அவனுக்கிறுதியைப் பயக்கும்,—வேண்டாமை என்னும் செருக்கு விறல் ஈனும் — அப்பொருளை வேண்டாமையென்னுஞ்செல்வம் வெற்றியைப் பயக்கும். எ-று.

பகையும் பாவமும் பெருக்கலின் இறலீனுமென்றும், அப்பொருளை வேண்டி உழல்வோர்யாவரையுங் கீழ்ப்படுத்தலின் விறலீனுமென்றுங் கூறினார். செருக்கு ஆகுபெயர். இதனால் அவ்விருமையும் ஒருங்கு கூறப்பட்டன. (க0)

கக ம் அதி.—புறங்கூறாமை.

அஃதாவது காணாதவழிப் பிறனாயிகழ்ந்துரையாமை. மொழிக்குற்றம் மனக்குற்றமடியாக வருதலான், இஃது அழுக்காறாமை வெஃகாமைகளின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கஅக. அறங்கூறா னல்ல செயினு மொருவன்
புறங்கூறா னென்ற லினிது. க

இ-ள். ஒருவன் அறம் கூறான் அல்ல செயினும்—ஒருவன் அறனென்று சொல்லுவதுஞ் செய்யாது பாவங்களைச் செய்யுமாயினும்,—புறங்கூறான் என்றல் இனிது—பிறனைப் புறங்கூறானென்று உலகத்தாராற் சொல்லப்படுதல் நன்று. எ-று.

புறங்கூறாமை அக்குற்றங்களானிழிக்கப்படாது மேற்பட்டுத் தோன்றுமென்பதாம். இதனால் அவ்வறத்தினது நன்மை கூறப்பட்டது. (க)

கஅஉ. அறனழீஇ யல்லவை செய்தலிற் றீதே
புறனழீஇப் பொய்த்து நகை. உ

இ-ள். அறன் அழீஇ அல்லவை செய்தலின் தீது — அறனென்பதொன்றில்லையென அழித்துச்சொல்லி அதன்மேற்பாவங்களைச்செய்தலினுந் தீமையுடைத்து—புறன் அழீஇப் பொய்த்து நகை—ஒருவனைக் காணாதவழி இகழ்ந்துரையால் அழித்துச்சொல்லிக் கண்டவழி அவனோடு பொய்த்துநகுதல். எ-று.

உறழ்ச்சி நிரனிறைவகையாற் கொள்க. அழித்தல் ஒளியைக்கோறல். (உ)

கஅங. புறங்கூறிப் பொய்த்துயிர் வாழ்தலிற் சாத
லறங்கூறு மாக்கந் தரும். ங

இ-ள். புறங்கூறிப் பொய்த்து உயிர் வாழ்தலின்— பிறனைக் காணாதவழி இகழ்ந்துரைத்துக் கண்டவழி அவற்கினியனாகப் பொய்த்து ஒருவனுயிர் வாழ்தலின்—சாதல் அறம் கூறும் ஆக்கம் தரும் — அது செய்யாது சாதல் அவனுக்கு அறநூல்கள் சொல்லும் ஆக்கத்தைக் கொடுக்கும். எ-று.

பின்புறங்கூறிப் பொய்த்தலொழிதலின், சாதல் ஆக்கந்தருமென்றார். ஆக்கம் அஃதொழிந்தார் மறுமைக்கணெய்தும் பயன். அறம் ஆகுபெயர். தருமென்பது இடவழுவமைதி.* (ஈ)

கஅச. கண்ணின்று கண்ணறச் சொல்லினுஞ் சொல்லற்க
முன்னின்று பின்னோக்காச் சொல். ச

இ-ள். கண் நின்று கண் அறச் சொல்லினும்— ஒருவனெதிரேநின்று கண் ணோட்டமறச் சொன்னாலும்,— முன் இன்று பின் நோக்காச் சொல் சொல் லற்க—அவனெதிரின்றிப் பின்வருங்குற்றத்தை நோக்காத சொல்லைச் சொல் லாதொழிக. எ-று.

பின் ஆகுபெயர். சொல்வான்றொழில் சொன்மேலேற்றப்பட்டது.†இவை மூ ன்றுபாட்டானும் புறங்கூற்றினது கொடுமை கூறப்பட்டது. (ச)

கஅடு. அறஞ்சொல்லு நெஞ்சத்தா னன்மை புறஞ்சொல்லும்
புன்மையாற் காணப் படும். ஞ

இ-ள். அறம் சொல்லும் நெஞ்சத்தான் அன்மை — புறஞ்சொல்லுவானொருவ ன் அறனை நன்றென்று சொல்லினும், அது தின் மனத்தானுய்ச் சொல்லுகின்றனை ல்லனென்பது ‡——புறஞ்சொல்லும் புன்மையால் காணப்படும்— அவன் புறஞ் சொல்லுதற்குக் காரணமான மனப்புன்மையானே அறியப்படும். எ-று.

மனந்தீதாகலின், அச்சொற்கொள்ளப்படாதென்பதாம். (ஞ)

கஅசு. பிறன்பழி கூறுவான் றன்பழி யுள்ளுந்
திறன்தெரிந்து கூறப் படும். சு

இ-ள். பிறன் பழி கூறுவான்—பிறனொருவன் பழியை அவன்புறத்துக் கூறு மவன்——தன்பழியுள்ளும் திறன் தெரிந்து கூறப்படும்—தன்பழி பலவற்றுள்ளு ம் உளையுந்திறமுடையவற்றைத் தெரிந்து அவனுக்கூறப்படும். எ-று.

புறத்தென்பது அதிகாரத்தாற்பெற்றும். இது வருகின்றவற்றிற்குமொக்கும். தி றன் ஆகுபெயர். தன்னைப் புறங்கூறியவாறுகேட்டான் அக்கூறியாற்கு அவ்வள வன்றி அவனிறந்துபட்டு உளையுந்திறத்தனவாகிய பழிகளை நாடி எதிரே கூறுமா கலின், திறன்தெரிந்து கூறப்படுமென்றார். (சு)

கஅஎ. பகச்சொல்லிக் கேளிர்ப் பிரிப்பர் நகச்சொல்லி
நட்பாட றேற்றா தவர். எ

இ-ள். பகச் சொல்லிக் கேளிர்ப் பிரிப்பர் — தம்மை விட்டுநீங்குமாற்றாற் புறங் கூறித் தங்கேளிரையும் பிரியப்பண்ணுவர் —— நகச் சொல்லி நட்பாடல் தேற்றா

---

* தொல்காப்பியத்துக் இளவியாக்கத்தில், "அவற்றுள், தருசொல் வருசொ ல் லாயிரு இளவியுந்——தன்மை முன்னிலை யாயீரிடத்த" என்னுஞ் சூத்திரத்திற் கு மாறுக ஈண்டுப் படர்க்கையிடத்திற்கு வந்தமையின், இடவழுவமைதியா யிற்று.

† முன்னின்று பின்னோக்காச்சொல் இது ஒருபொருளின்வினை மற்றோர் பொருளின் வினையானது. பிரயோக விவேகம், இங்குப்படலம், "மருளறு காரணம்" என்னும் இசம் பாட்டிற்காண்க.

‡ அறஞ்சொல்லுநெஞ்சத்தான் என்பதனை நெஞ்சோடறஞ்சொல்வானென விகுதி பிரித்துக்கூட்டுவர் பிரயோகவிவேகநூலார்.

தவர்— கூடி மகிழுமாறு இனியசொற்களைச் சொல்லி அயலாரோடு நட்பாடலே அறியாதார். எ-று.

சிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. கேளிரையும் பிரிப்பதொன்றகருத்தான், அயலாரோடுமென்பது வருவித்துரைக்கப்பட்டது. அறிதல் நமக்குறுதியென்றறிதல். "கடியுமிடந்தேற்றான் சோர்ந்தனன்கை" என்புழிப்போலத் தேற்றமை தன்வினையாய்நின்றது. புறங்கூறுவார்க்கு யாவரும் பகையாவரென்பது கருத்து. ( )

கஅஅ. துன்னியார் குற்றமுந் தூற்று மரபினர்
சொன்னேகொ லேதிலார் மாட்டு. அ

இ-ள். துன்னியார் குற்றமும் தூற்றும் மரபினர்— தம்மொடு செறிந்தாரது குற்றத்தையும் அவர்புறத்துத் தூற்றுமியல்பினையுடையார் —- எதிலார்மாட்டு என்னேகொல்—அயலார்மாட்டுச் செய்வது யாதுகொல்லோ! எ-று.

தூற்றுதல் பலருமறியப் பரப்புதல். அதனிற்கொடியது பிறிதொன்று காணுமையின், என்னேகொலென்றார். செய்வதென்பது சொல்லெச்சம். என்னர்கொலென்று பாடமோதி, எவ்வியல்பினராவரொன்றுரைப்பாருமுளர். (அ)

கஅக. அறனேக்கி யாற்றுங்கொல் வையம் புறனேக்கிப்
புன்சொ லுரைப்பான் பொறை. க

இ-ள். புறன் நோக்கிப் புன்சொல் உரைப்பான் பொறை — பிறர் நீங்கினவழி பார்த்து அவர்பழித்துரையை உரைப்பானது உடற்பாரத்தை— வையம் அறன் நோக்கி ஆற்றுங்கொல்— நிலம் இக்கொடியதுபொறுத்தலே எனக்கறமாவதெனக்கருதிப் பொறுக்கின்றதுபோலும். எ-று.

எல்லாவற்றையும்பொறுத்தல் இயல்பாயினும், இது பொறுத்தற்கரிதென்னுங் கருத்தால், அறனேக்கியாற்றுங்கொலென்றார். இவையைந்துபாட்டானும் புறங்கூறுவார்க்கெய்துங்குற்றங் கூறப்பட்டது. (க)

ககo. ஏதிலார் குற்றம்போற் றங்குற்றங் காண்கிற்பிற்
றீதுண்டோ மன்னு முயிர்க்கு. கo

இ-ள். ஏதிலார் குற்றம்போல் தங்குற்றம் காண்கிற்பின் — எதிலாரைப் புறங்கூறுவார் அதற்கு அவர்குற்றங்காணுமாறுபோலப் புறங்கூறலாகிய தங்குற்றத்தைபுங் காணவல்லராயின்,—மன்னும் உயிர்க்குத் தீது உண்டோ — அவர்நிலேபேறுடையவுயிர்க்கு வருவதொருதுன்பமுண்டோ. எ-று.

நடுவுநின்று ஒப்பக்காண்டலருமைநோக்கிக் காண்கிற்பினென்றும், கண்டவழியொழிதலிற் பாவமின்றும் ஆகவே வரும் பிறவிகளினுந் துன்பமில்லையென்பதுநோக்கி உயிர்க்குத்தீதுண்டோவென்றுங் கூறினர். இதனுற் புறங்கூற்றொழிதற்கு உபாயங்கூறப்பட்டது. (கo)

உ0 ம் அதி.—பயனிலசொல்லாமை.

அஃதாவது தமக்கும் பிறர்க்கும் அறம் பொருள் இன்பமாகிய பயன்களுள் ஒன்றும் பயவாத சொற்களைச் சொல்லாமை. பொய், குறளை, கடுஞ்சொல், பயனில் சொல்லென வாக்கின்கணிகழும் பாவநான்கனுள், பொய் துறந்தார்க்கல்லது ஒருதலையாகக் கடியலாகாமையின், அஃதொழித்து, இல்வாழ்வாரால் கடியப்படும்

ஏனைமூன்றனுள், கடிஞ்சொல் இனியவைகூறலானும், குறளை புறங்கூறுமையா னும், விலக்கி, நின்ற பயனில்சொல் இதனுன் விலக்குகின்றாராகலின், இது புற ங்கூறுமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

ககக. பல்லார் முனியப் பயனில சொல்லுவா
னெல்லாரு மெள்ளப் படும். க

இ-ள். பல்லார் முனியப் பயனில சொல்லுவான்—அறிவுடையார் பலரும் கே ட்டு வெறுப்பப் பயனிலவாகிய சொற்களைச் சொல்லுவான் — எல்லாரும் எள் ளப்படும்—எல்லாராணுமிகழப்படும். எ-று.

அறிவுடையார் பலரும் வெறுப்பவே ஒழிந்தாரானும் இகழப்படுதலின், எல்லா ரு மெள்ளப்படுமென்றார். மூன்றனுருபு விகாரத்தாற் றொக்கது. (க)

ககஉ. பயனில பல்லார்முற் சொல்ல னயனில
நட்டார்கட் செய்தலிற் றீது. உ

இ-ள். பயன் இல பல்லார்முன் சொல்லல்—பயனிலவாகிய சொற்களை அறிவு டையார் பலர்முன்பே ஒருவன் சொல்லுதல்—நயன் இல நட்டார்கண் செய்தலி ன் தீது—விருப்பமிலவாகிய செயல்களைத் தன்னட்டார் மாட்டிச் செய்தலினும் தீது. எ-று.

விருப்பமில வெறுப்பன. இச்சொல் அச்செயலினும் மிகவிகழற்பாடு பயக்கு மென்பதாம். (உ)

ககஊ. நயனில னென்பது சொல்லும் பயனில
பாரித் துரைக்கு மூரை. ஊ

இ-ள். பயன் இல பாரித்து உரைக்கும் உரை—பயனிலவாகிய பொருள்களை ஒருவன் விரித்துரைக்குமுரைதானே—நயன் இலன் என்பது சொல்லும்—இவ ன் நீதியிலனென்பதனை உரைக்கும். எ-று.

உரையால் இவன் நயனிலனென்பதறியலாமென்பார், அதனை உரைமேலேற்றி உரைசொல்லுமென்றார். (ஊ)

ககஎ. நயன்சாரா நன்மையி னீக்கும் பயன்சாராப்
பண்பில்சொற் பல்லா ரகத்து. எ

இ-ள். பயன் சாராப் பண்பு இல் சொல் பல்லர்முகத்து—பயனெதிபடாத பண் பில் சொற்களை ஒருவன் பலரிடைச்சொல்லுமாயின்,—நயன் சாரா நன்மையின் நீக்கும்— அவை அவர்மாட்டு நீதியோடுபடாவாய், அவனை நற்குணங்களினீக் கும். எ-று.

பண்பு இனிமையும் மெய்ம்மையும் முதலாய சொற்குணங்கள். சொல்லுமா யினென்பதும், அவர்மாட்டென்பதும், எச்சமாகவருவிக்கப்பட்டன. (எ)

ககஏ. சீர்மை சிறப்பொடு நீங்கும் பயனில
நீர்மை யுடையார் சொலின். ஏ

இ-ள். பயன் இல நீர்மையுடையார் சொலின்— பயனிலவாகிய சொற்களை இ னியநீர்மையுடையார் சொல்லுவராயின்,—சீர்மை சிறப்பொடு நீங்கும்—அவரது விழுப்பமும் அதனால் வரும் நன்குமதிக்கப்பாடும் உடனே நீங்கும். எ-று.

நீர்மை நீரின்றன்மை. சொலினென்பது சொல்லாமையை விளக்கிற்று. (ரு)

ககசுரு. பயனில்சொற் பாராட்டு வானை மகனெனல்
மக்கட் பதடி யெனல். சு

இ-ள். பயன் இல் சொல் பாராட்டுவானை மகன் எனல்—பயனில்லாத சொற் களைப் பலகாலுஞ்சொல்லுவானை மகனென்று சொல்லற்க,—மக்கட்பதடி எனல் —மக்களுட்பதனென்று சொல்லுக. எ-று.

அல்விருதி வியங்கோள் முன் எதிர்மறையினும், பின் உடம்பாட்டினும் வந்த தது. அறிவென்னும் உள்ளீடின்மையின், மக்கட்பதடியென்றார். இவையாறுபாட் டானும் பயனில்லாதசொற்களைச் சொல்லுதலின் குற்றங் கூறப்பட்டது. (சு)

ககஎ. நயனில சொல்லினுஞ் சொல்லுக சான்றோர்
பயனில சொல்லாமை நன்று. எ

இ-ள். நயன் இல சான்றோர் சொல்லினும் சொல்லுக — நீதியோடு படாத சொற்களைச் சான்றோர் சொன்னாராயினும், அஃதமையும்: — பயன் இல சொல் லாமை நன்று—அவர் பயனிலவற்றைச் சொல்லாமை பெறின், அது நன்று. எ-று.

சொல்லினுமெனவே, சொல்லாமை பெறப்பட்டது. நயனிலவற்றினும் பயனி ல தியவென்பதாம். (எ)

ககஅ. அரும்பய னுடு மறிவினர் சொல்லார்
பெரும்பய னில்லாத சொல். அ

இ-ள். அரும்பயன் ஆயும் அறிவினர்—அறிதற்கரிய பயன்களை ஆராயவல்ல அ றிவினையுடையார்—பெரும்பயன் இல்லாத சொல் சொல்லார் — மிக்க பயனு டையவல்லாத சொற்களைச் சொல்லார். எ-று.

அறிதற்கரிய பயன்களாவன வீடுபேறும், மேற்கதிச்செலவும் முதலாயின. பெ ரும்பயனில்லாதவெனவே, பயன் சிறிதுடையனவும் ஒழிக்கப்பட்டன. (அ)

ககஉ. பொருடேர்ந்த பொச்சாந்துஞ் சொல்லார் மருடேர்ந்த
மாசறு காட்சி யவர். கூ

இ-ள். பொருள் தீர்ந்த பொச்சாந்தும் சொல்லார்—பயனினீங்கிய சொற்களை மறந்துஞ்சொல்லார்—மருள் தீர்ந்த மாசு அறு காட்சியவர்— மயக்கத்தினீங்கிய தூயவறிவினையுடையார். எ-று.

தூயவறிவு மெய்யறிவு. மருடேர்ந்தவென்னும் பெயரெச்சம் காட்சியவரென்னுங் குறிப்புப்பெயர்கொண்டது. இவைமூன்றுபாட்டானும் பயனிலசொல்லாமையின் குணங்கூறப்பட்டது. (கூ)

உ00 சொல்லுக சொல்லிற் பயனுடைய சொல்லற்க
சொல்லிற் பயனிலாச் சொல். க0

இ-ள். சொல்லின் பயனுடைய சொல்லுக—சொற்களிற்பயனுடைய சொற்க ளைச் சொல்லுக;—சொல்லின் பயனிலாச்சொல் சொல்லற்க—சொற்களிற்பயனி ல்லாத சொற்களைச் சொல்லாதொழிக. எ-று.

சொல்லினென்பது இருவழியும் மிகையாயினும், சொற்பொருட்பின்வரு நிலை யென்னும் அணிநோக்கிவந்தது, "வைகலும் வைகல் வரக்கண்டும்"* என்பது போல. இதனுற் சொல்லப்படுவனவும் படாதனவும் நியமிக்கப்பட்டன. (கo)

உக ம் அதி.— தீவினையச்சம்.

அஃதாவது பாவங்களாயின செய்தற்கு அஞ்சுதல். இதனுன் மெய்யின்கணி கழும் பாவங்களெல்லாந்தொகுத்து விலக்குகின்றராகலின், இது பயனில சொல் லாமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

உoக. தீவினையா ரஞ்சார் விழுமியா ரஞ்சுவர்
தீவினை யென்னுஞ் செருக்கு. க

இ-ள். தீவினை என்னும் செருக்கு—தீவினையென்று சொல்லப்படும் மயக்கத் தை—தீவினையார் அஞ்சார்—முன்செய்த தீவினையுடையார் அஞ்சார்,—விழுமி யார் அஞ்சுவர்—அஃதிலராகிய சீரியார் அஞ்சுவர். எ-று.

தீவினையென்னுஞ் செருக்கெனக் காரியம் காரணமாக† உபசரிக்கப்பட்டது. மேற்செருட்டுச் செய்து கைவந்தமையான் அஞ்சாதொன்றும், செய்தறியாமையான் அஞ்சுவதொன்றுங் கூறினர். (க)

உo உ. தீயவை தீய பயத்தலாற் றீயவை
தீயினு மஞ்சப் படும். உ

இ-ள். தீயவை தீய பயத்தலால்— தனக்கின்பம் பயத்தலைக் கருதிச் செய்யுந்தீ வினைகள் பின் அஃதொழித்துத் துன்பமே பயத்தலான்,—தீயவை தீயினும் அ ஞ்சப்படும்—அத்தன்மையவாகிய தீவினைகள் ஒருவனுற்றீயினுமஞ்சப்படும். எ-று.

பிறிதொருகாலத்தும் பிறிதொருதேயத்தும் பிறிதோருடம்பினுஞ் சென்று சுடு தல் தீக்கின்மையின், தீயினுமஞ்சப்படுவதாயிற்று. (உ)

உoங. அறிவினு ளெல்லாந் தலையென்ப தீய
செறுவார்க்குஞ் செய்யா விடல். ங

இ-ள். அறிவினுள் எல்லாம் தலை என்ப—தமக்குறுதி நாடும் அறிவுகளெல்லாவ ற்றுள்ளும் தலையாய அறிவென்று சொல்லுவர் நல்லோர்—செறுவார்க்கும் தீய செய்யா விடல்—தம்மைச் செறுவார்மாட்டும் தீவினைகளைச் செய்யாது விடுதலை. எ-று.

விடுதற்குக் காரணமாகிய அறிவை விடுதலென்றும், செயத்தக்குழியுஞ் செய்யா தொழியவே தமக்குத் துன்பம் வாராதென உய்த்துணர்தலின் அதனை அறிவினு ளெல்லாந்தலையென்றுங் கூறினர். செய்யாதென்பது கடைக்குறைந்து நின்றது. இவை மூன்றுபாட்டானும் தீவினைக்கஞ்சவேண்டுமென்பது கூறப்பட்டது. (ங)

---

* நாலடியார், அறன்வலியுறுத்தல்,—வைகலும் வைகல் வரக்கண்டு மஃது ணரார்—வைகலும் வைகலை வைகுமென் றின்புறுவர்—வைகலும் வைகற்றம் வா ழ்நாண்மேல் வைகுதல்—வைகலை வைத்துணரா தார்.

† காரணங் காரியமாதற்கும் காரியம் காரணமாதற்கும் விதி பிரயோகவிவே கம் திங்குப்படலம், "மருளறுகாரணம்" என்னும் ூசம் பாட்டிற்காண்க.

உ0ச. மறந்தும் பிறன்கேடு சூழற்க சூழி
னறஞ்சூழுஞ் சூழ்ந்தவன் கேடு. ச

இ-ள். பிறன் கேடு மறந்தும் சூழற்க—ஒருவன் பிறனுக்குக் கேடு பயக்கும் வினையை மறந்தும் எண்ணாதொழிக;—சூழின் சூழ்ந்தவன் கேடு அறம் சூழும்—எண்ணுவனாயின், தனக்குக் கேடு பயக்கும் வினையை அறக்கடவுள் எண்ணும். எ-று.

கேடென்பன ஆகுபெயர். சூழ்கின்றபொழுதே தானுமுடன்சூழ்தலின், இவன் பிற்படினும் அறக்கடவுள் முற்படுமென்பது பெறப்பட்டது. அறக்கடவுளெண்ணுதலாவது அவன்கெடத் தான் நீங்க நினைத்தல். தீவினை எண்ணலுமாகாதென்பதாம். (ச)

உ0௫. இலனென்று தீயவை செய்யற்க செய்யி
னிலனாகு மற்றும் பெயர்த்து. ௫

இ-ள். இலன் என்று தீயவை செய்யற்க— யான் வறியனென்று கருதி அது தீர்தற்பொருட்டுப் பிறர்க்குத் தீவினைகளை ஒருவன் செய்யாதொழிக;—செய்யின் பெயர்த்தும் இலன் ஆகும்— செய்வனாயின், பெயர்த்தும் வறியனாம். எ-று.

அத்தீவினையாற் பிறவிதோறும் இலனாமென்பதாம். அன்விகுதி முன் தனித்தன்மையினும், பின் படர்க்கையொருமையினும் வந்தது. தனித்தன்மை "உளனாவென்னுயிரையுண்டு" என்பதனானுமறிக. மற்று அசைநிலை. இலமென்றுபாடமோதுவாருமுளர். பொருளான் வறியனெனக் கருதித் தீயவை செய்யற்க செய்யின் அப்பொருளானேயன்றி நற்குண நற்செய்கைகளானும் வறியனாமென்றுரைப்பாருமுளர். (௫)

உ0௬. தீப்பால தான்பிறர்கட் செய்யற்க நோய்ப்பால
தன்னை யடல்வேண்டா தான். ௬

இ-ள். நோய்ப்பால தன்னை அடல் வேண்டாதான் — துன்பஞ்செய்யுங்கூற்றவாகிய பாவங்கள் தன்னைப் பின்வந்து வருத்துதலை வேண்டாதவன் — தீப்பால தான் பிறர்கண் செய்யற்க— தீமைக்கூற்றவாகிய வினைகளைத் தான் பிறர்மாட்டுச் செய்யாதொழிக. எ-று.

செய்யின், அப்பாவங்களடுதல் ஒருதலையென்பதாம். (௬)

உ0எ. எனைப்பகை யுற்றாரு முய்வர் வினைப்பகை
வீயாது பின்சென் றடும்: எ

இ-ள். எனைப்பகை உற்றாரும் உய்வர் — எத்துணைப் பெரியபகையுடையாரும் அதனையொருவாற்றாற்றப்புவர்;—வினைப்பகை வீயாது பின் சென்று அடும்— அவ்வாறன்றித் தீவினையாகிய பகை நீங்காது புக்குழிப் புக்குக் கொல்லும். எ-று.

"வீயா - துடம்பொடு நின்ற வுயிரு மில்லை" என்புழியும் வீயாமை நீங்காமைக்கண்வந்தது. (எ)

உ0அ. தீயவை செய்தார் கெடுத னிழறன்னை
வீயா தடியுறைந் தற்று. அ

இ-ள். தீயவை செய்தார் கெடுதல்—பிறர்க்குத் தீவினைகளைச்செய்தார் தாங்கெடுதல் எத்தன்மைத்தெனின்,—நிழல் தன்னை வீயாது அடி உறைந்தற்று—ஒருவனிழல் நெடிதாகப்போயும் அவன்றன்னை விடாது வந்து அடியின்கட்டங்கிய தன்மைத்து. எ-று.

இவ்வுவமையைத் தன்காலம் வருந்துணையும் புலனாகாது உயிரைப்பற்றி நின்று அது வந்துழி உருப்பதாய தீவினையைச் செய்தார் பின் அதனாற் கெடுதற்கு உவமையாக்கி உரைப்பாருமுளர். அஃதுரையன்றென்பதற்கு அடியுறைந்தநிழறன்னை வீய்ந்தற்றென்னாது வீயாதடியுறைந்தற்றென்ற பாடமே கரியாயிற்று. மேல் வீயாது பின்சென்றடுமென்றார், ஈண்டு அதனையுவமையான் விளக்கினார். (அ)

உ0கூ. தன்னைத் தான் காதல னாயி னெனைத்தொன்றுந்
துன்னற்க தீவினைப் பால். கூ

இ-ள். தன்னைத் தான் காதலன் ஆயின்—ஒருவன், தன்னைத்தான் காதல் செய்தலுடையனாயின்,—தீவினைப்பால் எனைத்து ஒன்றும் துன்னற்க—தீவினையாகிய பகுதி எத்துணையுஞ் சிறிதொன்றாயினும் பிறர்மாட்டுச் செய்யா தொழிக. எ-று.

நல்வினை தீவினையென வினைப்பகுதி இரண்டாகலின், தீவினைப்பாலென்றார். பிறர்மாட்டுச்செய்த தீவினை தன்மாட்டுத் துன்பம் பயத்தல் விளக்கினாராகலின், தன்னைத்தான் காதலனாயினென்றார். இவையாறுபாட்டானும் பிறர்க்குத் தீவினை செய்யிற்றாங்கெடுவரென்பது கூறப்பட்டது. (கூ)

உக0. அருங்கேட னென்ப தறிக மருங்கோடித்
தீவினை செய்யா னெனின். க0

இ-ள். மருங்கு ஓடித் தீவினை செய்யான் எனின்—ஒருவன் செந்நெறிக்கட் செல்லாது கொடுநெறிக்கட்சென்று பிறர்மாட்டுத் தீவினைகளைச் செய்யானாயின், —அருங்கேடன் என்பது அறிக—அவனை அரிதாகிய கேட்டையுடைய னென்பதறிக. எ-று.

அருமை இன்மை. அருங்கேடனென்பதனை "சென்று சேர் கல்லாப் புள்ள புள்ளி லென்றூழ் வியன்குளம்" என்பதுபோலக்கொள்க.* ஓடியென்னும் வினையெச்சம் செய்யானென்னும் எதிர்மறைவினையுட் செய்தலோடு முடிந்தது. இதனால் தீவினைசெய்யாதவன் கேடிலனென்பது கூறப்பட்டது. (க0)

உஉ ம் அதி.—ஒப்புரவறிதல்.

அஃதாவது உலகநடையினையறிந்து செய்தல். உலக நடை வேதநடைபோல அறநூல்களுட்கூறப்படுவதன்றித் தாமேயறிந்து செய்யுந்தன்மைத்தாகலின், ஒப்புரவறிதலென்றார். மேல் மன மொழி மெய்களாற்றவிரத்தகுவன கூறினார், இனிச்செய்யத்தகுவனவற்றுள் எஞ்சிநின்றன கூறுகின்றாராகலின், இது தீவினையச்சத்தின்பின் வைக்கப்பட்டது.

உகக. கைம்மாறு வேண்டா கடப்பாடு மாரிமாட்
டென்னாற்றுங் கொல்லோ வுலகு. க

இ-ள். மாரிமாட்டு உலகு என் ஆற்றும் — தமக்கு நீருதவுகின்ற மேகங்களினிடத்து உயிர்கள் என்னகைம்மாறு செய்யாநின்றன?—கடப்பாடு கைம்மாறு வேண்டா—ஆகலான், அம்மேகங்கள்போல்வார் செய்யும் ஒப்புரவுகளும் கைம்மாறு நோக்குவனவல்ல. எ-று.

என்னாற்றுமென்ற வினா யாதுமாற்றாவென்பது தோன்ற நிற்றலின், அது வருவித்துரைக்கப்படும். தவிருந்தன்மையவல்லவென்பது கடப்பாடென்னும் பெயரா

---

* அருங்கேடன் என்பதனைக் கேடரியனென விகுதிபிரித்துக் கூட்டுவர் பிரயோகவிவேகநூலார்.

னே பெறப்பட்டது. செய்வாரது வேண்டாமையைச் செய்யப்படுவன மேலேற் றினர். (க)

உகஉ. தாளாற்றித் தந்த பொருளெல்லாந் தக்கார்க்கு
வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு. உ

இ-ள். தக்கார்க்கு—தகுதியுடையார்க்காயின்,—தான் ஆற்றித் தந்த பொருளெல்லாம்—முயற்சிசெய்தீட்டிய பொருண்முழுதும்—வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு—ஒப்புரவுசெய்தற் பயத்தவாம். எ-று.

பிறர்க்குதவாதார் போலத் தாமே உண்டற்பொருட்டும் வைத்திழத்தற் பொருட்டு மன்றென்பதாயிற்று. (உ)

உகஊ. புத்தே ளுலகத்து மீண்டும் பெறலரிதே
யொப்புரவி னல்ல பிற. ஊ

இ-ள். புத்தேளுலகத்தும் மீண்டும்—தேவருலகத்தும் இவ்வுலகத்தும்—ஒப்புர வின் நல்ல பிற பெறல் அரிது—ஒப்புரவுபோல நல்லன பிறசெயல்களைப் பெறுத லரிது. எ-று.

ஈவாரும் ஏற்பாருமின்றி எல்லாரும் ஒருதன்மையராதலின், புத்தேளுலகத்தரி தாயிற்று;யாவர்க்குமொப்பது இதுபோற் பிறிதொன்றின்மையின், இவ்வுலகத்தரி தாயிற்று. பெறற்கரிதென்று பாடமோதிப் பெறுதற்குக் காரணமரிதென்றுரைப் பாருமுளர். இவை மூன்றுபாட்டானும் ஒப்புரவினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. ()

உகச. ஒத்த தறிவா னுயிர்வாழ்வான் மற்றையான்
செத்தாருள் வைக்கப் படும். ச

இ-ள். உயிர்வாழ்வான் ஒத்தது அறிவான்—உயிரோடு கூடி வாழ்வானுவான் உலக நடையினை யறிந்து செய்வான்;—மற்றையான் செத்தாருள் வைக்கப்படும் —அஃதறிந்துசெய்யாதவன், உயிருடையனேயாயினும், செத்தாருள் ஒருவனுக க் கருதப்படும். எ-று.

உயிரினறிவுஞ்செயலுங் காணுமையின், செத்தாருள்வைக்கப்படுமென்றார். இ தனால் உலகநடைவழு வேதநடைவழுப்போலத் தீர்திறனுடைத்தன்றென்பது கூ றப்பட்டது. (ச)

உகடு. ஊருணி நீர்நிறைந் தற்றே யுலகவாம்
பேரறி வாளன் றிரு. டு

இ-ள். உலகு அவாம் பேரறிவாளன் திரு—உலகநடையை விரும்பிச் செய்யும் பெரியவறிவினையுடையவனது செல்வம்—ஊருணி நீர் நிறைந்தற்று—ஊரின்வா ழ்வார் தண்ணீருண்ணுங் குளம் நீர்நிறைந்தாற்போலும். எ-று.

நிறைதலென்னும் இடத்துநிகழ்பொருளின்மெழில் இடத்தின்மேலேற்றப்பட் டது. பாழ்போகாது நெடிதுநின்று எல்லார்க்கும் வேண்டுவன தப்பாதுதவுமென் பதாம். (டு)

உகஎ. பயன்மர முள்ளூர்ப் பழுத்தற்றற் செல்வ
நயனுடை யான்கட் படின். எ

இ-ள். செல்வம் நயனுடையான்கண் படின்—செல்வம் ஒப்புரவுசெய்வான் க ண்ணே படுமாயின்,—பயன்மரம் உள்ளூர்ப் பழுத்தற்று—அது பயன்படுமரம் ஊர்நடுவே பழுத்தாற்போலும். எ-று.

உலகநீதி பலவற்றுள்ளும் ஒப்புரவு சிறந்தமையின், அதனையே நயனென்றார். எல்லார்க்கும் எளிதிற் பயன்கொடுக்குமென்பதாம். (கூ)

உகள. மருந்தாகித் தப்பா மரத்தற்றூற் செல்வம்
பெருந்தகை யான்கட் படின். எ

இ-ள். செல்வம் பெருந்தகையான்கண் படின்—செல்வம் ஒப்புரவுசெய்யும் பெரியதகைமையையுடையான்கண்ணே படுமாயின்,—மருந்தாகித் தப்பா மரத்தற்று—அஃது எல்லாவுறுப்பும் பிணிகட்கு மருந்தாய்த் தப்பாத மரத்தை யொக்கும். எ-று.

தப்புதலாவது கோடற்கரிய இடங்களினின்றுதல், மறைந்துநின்றுதல், காலத்தான் வேறுபட்டாதல், பயன்படாமை. தன்குறைநோக்காது எல்லார் வருத்தமும் நீர்க்குமென்பதாம். இவைமூன்றுபாட்டானும் கடப்பாட்டாளனுடைய பொருள் பயன்படுமாறு கூறப்பட்டது. (எ)

உகஅ. இடனில் பருவத்து மொப்புரவிற் கொல்கார்
கடனறி காட்சி யவர். அ

இ-ள். இடன் இல் பருவத்தும் ஒப்புரவிற்கு ஒல்கார்—செல்வஞ் சுருங்கிய காலத்தும் ஒப்புரவு செய்தற்குத் தளரார்—கடன் அறி காட்சியவர்—தாஞ்செய்யத் தகுவனவற்றையறிந்த இயற்கையறிவுடையார். எ-று.

பிறவெல்லாம் ஒழியினும், இஃதொழியாதொன்பதாம். (அ)

உகக. நயனுடையா னல்கூர்ந்தா னாதல் செயுநீர
செய்யா தமைகலா வாறு. கூ

இ-ள். நயன் உடையான் நல்கூர்ந்தான் ஆதல்—ஒப்புரவுசெய்தலையுடையான் நல்கூர்ந்தானாதலாவது—செயும் நீர செய்யாது அமைகலா ஆறு—தவிராது செய்யுநீர்மையையுடைய அவ்வொப்புரவுகளைச் செய்யப்பெறாது வருந்துகின்றவியல்பாம். எ-று.

தானுகர்வன துகரப்பெறுமையன்றென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் வறுமையான் ஒப்புரவொழிதற்பாற்றன்றென்பது கூறப்பட்டது. (கூ)

உஉ0. ஒப்புரவி னல்வருங் கேடெனி னஃதொருவன்
விற்றுக்கோட் டக்க துடைத்து. க0

இ-ள். ஒப்புரவினால் கேடு வரும் எனின்—ஒப்புரவுசெய்தலான் ஒருவனுக்குப் பொருட்கேடு வருமென்பாருளராயின்,—அஃது ஒருவன் விற்றுக் கோட்டக்கது உடைத்து—அக்கேடு தன்னை விற்றுயினுங் கொள்ளுந்தகுதியையுடைத்து. எ-று.

தன்னை விற்றுக்கொள்ளப்படுவதொருபொருளில்லையன்றே இஃதாயின் அதுவுஞ்செய்யப்படுமென்றது, புகழ்பயத்தலைக்கி. இதனால் ஒப்புரவினாற் கெடுவது கேடன்றென்பது கூறப்பட்டது. (க0)

உரு ம் அதி.—ஈகை.

ஆஃதாவது வறியாரேற்றார்க்கு மாற்றுதுகொடுத்தல். இது மறுமைநோக்கியதாகலின், இம்மைநோக்கிய ஒப்புரவறிதலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

உஉக. வறியார்க்கொன் றீவதே யீகைமற் றெல்லாங்
குறியெதிர்ப்பை நீர துடைத்து. க

இ-ள். வறியார்க்கு ஒன்று ஈவதே ஈகை—ஒருபொருளுமில்லாதார்க்கு அவர் வேண்டியதொன்றைக் கொடுப்பதே பிறர்க்குக் கொடுத்தலாவது;—மற்றெல்லாம் குறியெதிர்ப்பை நீரது உடைத்து—அஃதொழிந்த எல்லாக்கொடையும் குறியெதிர்ப்பைகொடுக்கு நீர்மையையுடைத்து. எ-று.

ஒழிந்த கொடைகளாவன வறியரல்லாதார்க்கு ஒருபயனேக்கிக் கொடுப்பன. குறியெதிர்ப்பையாவது அளவுகுறித்துவாங்கி அவ்வாங்கியவாறே எதிர்கொடுப்பது. நீரதென்புழி அதுவென்பது பகுதிப்பொருள்விகுதி. பின்னுந்தன்பால் வருதலின், குறியெதிர்ப்பைகொடுக்கு நீரதுடைத்தென்றார். இதனுன் ஈகையதிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (க)

உஉஉ. நல்லா றெனினுங் கொளறீது மேலுலக
மில்லெனினு மீதலே நன்று. உ

இ-ள். கொளல் நல்லாறு எனினும் தீது—ஏற்றல் வீட்டிலகிற்கு நல்லநெறியென்பார் உளராயினும் அது தீது;—மேலுலகம் இல் எனினும் ஈதலே நன்று—ஈந்தார்க்கு அவ்வுலகெய்துதலில்லையென்பார் உளராயினும் ஈதலே நன்று. எ-று.

எனினுமென்பது இருவழியும் அங்ஙனங்கூறுவாரின்மை விளக்கிநின்றது. பிரிநிலையேகாரத்தால் பிறவறங்களின் ஈதல் சிறந்ததென்பது பெற்றும். நல்லதுகூறுவார் தீயதுமுட்ன்கூறினர். (உ)

உஉங. இலனென்னு மெவ்வ முரையாமை யீதல்
குலனுடையான் கண்ணே யுள. ங

இ-ள். இலன் என்னும் எவ்வம் உரையாமை— யான் வறியனென்று இரப்பான் சொல்லுமிளிவரவைத் தான் பிறர்கட்சொல்லாமையும்,—ஈதல் - அதனைத் தன்கட்சொன்னார்க்கு மாற்றீதலும்,—உள குலனுடையான்கண்ணே —. இவையிரண்டுமுளவாவன குடிப்பிறந்தான்கண்ணே. எ-று.

மேற்றீதென்றது ஒழிதற்கும் நன்றென்றது செய்தற்குமுரியவனே உணர்த்தியவாறு. இனி இலனென்னுமெவ்வமுரையாமை யீதலென்பதற்கு அவ்விளிவரவை ஒருவன்றனக்குச் சொல்வதற்குமுன்னே அவன்குறிப்பறிந்து கொடுத்தலெனவும், அதனைப் பின்னும் பிறனொருவன்பாற்சென்று அவனுதாவவகையாற் கொடுத்தலெனவும், யான் இதுபொழுது பொருளுடையேனல்லேனெனக் கரப்பார்சொல்லும் இளிவரவைச்சொல்லாதுகொடுத்தலெனவும், உரைப்பாருமுளர். அவர் ஈதலென்பதனைப் பொருட்பன்மைபற்றி வந்தபன்மையாகவுரைப்பர். (ங)

உஉச. இன்னு திரக்கப் படுத லிரந்தவ
ரின்முகங் காணு மளவு. ச

இ-ள். இரக்கப்படுதல் இன்னது— இரத்தலேயன்றி இரக்கப்படுதலும் இனிதன்று,—, இரந்தவர் இன்முகம் காணும் அளவு— ஒருபொருளேயிரந்தவர் அது பெற்றதனல் இனிதாகிய அவர்முகங்காணுமளவும். எ-று.

எச்சவும்மையும் முற்றும்மையும் விகாரத்தாற்றொக்கன. இரக்கப்படுதல் இரப்பார்க்கு ஈவலென்றிருத்தல். அதனை இன்னுதென்றது "எல்லா—மிரப்பார்க்கொன்றீயாமை"* கூடுங்கொல்லோவென்னும் அச்சநோக்கி. எனவே, எல்லாப்பொருளும் ஈதல்வேண்டுமென்பது பெறப்பட்டது. (ச)

* நாலடியார், குடிப்பிறப்பு,—கல்லாமை யச்சங் கயவர் தொழிலச்சஞ்—சொல்லாமை யுள்ளுமோர் சோர்வச்ச—மெல்லா— மிரப்பார்க்கொன் றீயாமை யச்ச மரத்தாரிம்—மாஞுக் குடிப்பிறந் தார்.

உஉடு. ஆற்றுவா ராற்றல் பசியாற்ற லப்பசியை
மாற்றுவா ராற்றலிற் பின். டு

இ-ள். ஆற்றுவார் ஆற்றல் பசி ஆற்றல்—தவத்தான் வலியார்க்கு வலியாவது தம்மையுற்ற பசியைப் பொறுத்தல்:—அப்பசியை மாற்றுவார் ஆற்றலிற்பின்—அவ்வலிதான் அங்ஙனம் பொறுத்தற்கரிய பசியை ஈகையானெழிப்பாரது வலிக்குப்பின். எ-று.

தாமும் பசித்துப் பிறரையும் அது தீர்க்கமாட்டாதாராற்றலின் தாமும் பசியாது பிறரையும் அது தீர்ப்பாராற்றல் நன்றென்பதாம். (டு)

உஉசு. அற்றூ ரழிபசி தீர்த்த லஃதொருவன்
பெற்றூன் பொருள்வைப் புழி. சு

இ-ள். அற்றூர் அழி பசி தீர்த்தல்—வறியாரது மிக்க பசியை அறநோக்கித் தீர்க்க,—பொருள் பெற்றூன் ஒருவன் வைப்புழி அஃது—பொருள்பெற்றூனொருவன் அதனைத் தனக்குதவ வைக்குமிடம் அவ்வறமாகலான். எ-று.

எல்லாநன்மைகளும் அழிய வருதலின், அழி பசியென்றூர். அறனேக்கியென்பது எஞ்சிநின்றது. அற்றூரழிபசி தீர்த்த பொருள் பின்றனக்கே வந்துதவுமென்பதாம். (சு)

உஉஎ. பாத்தூண் மீஇ யவனைப் பசியென்னுந்
தீப்பிணி தீண்ட லரிது. எ

இ-ள். பாத்து ஊண் மீஇயவனை—எஞ்ஞான்றும் பகுத்துண்டல்பயின்றவனை—பசி என்னும் தீப்பிணி தீண்டல் அரிது—பசியென்றுசொல்லப்படுந் தியநோய் தீண்டுதலில்லை. எ-று.

இவ்வுடம்பினின்று ஞானவொழுக்கங்களை அழித்து அதனால் வருமுடம்புகட்குந் துன்பஞ்செய்தலின், தீப்பிணியெனப்பட்டது. தனக்கு மருத்துவன்றூனுகலின், பசிப்பிணி நணுகாதென்பதாம். இவையாறுபாட்டானும் ஈதலின்சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (எ)

உஉஅ. ஈத்துவக்கு மின்ப மறியார்கொ றூமுடைமை
வைத்திழக்கும் வன்க ணவர். அ

இ-ள். தாம் உடைமைவைத்து இழக்கும் வன்கணவர்—தாமுடைய பொருளை யாதுவைத்துப் பின்னிழந்துபோம் அருளிலாதார்—ஈத்து உவக்கும் இன்பம் அறியார்கொல்—வறியார்க்கு வேண்டியவற்றைக் கொடுத்து அவருவத்தலான் அருளுடையாரெய்தும் இன்பத்தினைக் கண்டறியார்கொல்லோ! எ-று.

உவக்குமென்பது காரணத்தின்கண்வந்த பெயரெச்சம்; அஃது இன்பமென்னுங்காரியப்பெயர் கொண்டது. அறிந்தாராயின், தாமும் அவ்வின்பத்தை யெய்துவதல்லது வைத்திழவாரென்பது கருத்து. (அ)

உஉக. இரத்தலி னின்னது மன்ற நிரப்பிய
தாமே தமிய ருணல். க

இ-ள். நிரப்பிய தாமே தமியர் உணல்—பொருட்குறை நிரப்பவேண்டி வறியார்க்கீயாது தாமே தனித்துண்டல்—இரத்தலின் இன்னாது மன்ற—ஒருவர்க்குப் பிறர்பாற்சென்று இரத்தலினுமின்னாது ஒருதலையாக. எ-று.

பொருட்குறைநிரப்பலாவது ஒரோவெண்கூற்குறித்து அத்துணையீட்டுதுமென ஈட்டத்தையே மேற்கொண்டு இவறிக் கூட்டுதல். தனித்தல் பிறையொழித்தல். இரத்தற்குள்ளது அப்பொழுதையிளிவரவே பின்னல்குரவில்லை தமியருண்டற்கு அவையிரண்டுமுளவாமாகலின், இரத்தலினின்னுதென்றார். கிரப்பியவென்பதற்குத் தேடியவுணவுகளையென்றுரைப்பாருமுளர். (கூ)

உகூ0. சாதலி னின்னுத தில்லை யினிது தூஉ
மீத லியையாக் கடை. க0

இ-ள். சாதலின் இன்னுதது இல்லை—ஒருவற்குச்சாதல்போல இன்னுததொன்றில்லை;——அதூஉம் ஈதல் இயையாக்கடை இனிது — அத்தன்மைத்தாகியசாதலும் வறியார்க்கொன்றீதன் முடியாதவழி இனிது. எ-று.

பிறர்க்குப் பயன்படாத உடற்பொறை நீங்குதலான், இனிதென்றார். இவை மூன்றுபாட்டானும் ஈயாமையின் குற்றங் கூறப்பட்டது. (க0)

உசாம் அதி.—புகழ்.

அஃதாவது இல்வாழ்க்கைமுதலீ ரகையீறாகச் சொல்லப்பட்ட இல்லறத்தின் வழுவாதார்க்கு இம்மைப்பயனுமி இவ்வுலகின்கணிகழ்ந்து இறவாது நிற்குங்கீர்த்தி. இது, பெரும்பான்மையும் ஈதல்பற்றி வருதலின், அதன்பின்வைக்கப்பட்டது.

உகூக. ஈத லிசைபட வாழ்த லதுவல்ல
தூதிய மில்லை யுயிர்க்கு. க

இ-ள். ஈதல்—வறியார்க்கீக;——இசை படவாழ்தல்—அதனாற்புகழுண்டாகவாழ்க,——அதுவல்லது உயிர்க்கு ஊதியம் இல்லை—அப்புகழல்லது மக்களுயிர்க்குப் பயன் பிறிதொன்றில்லையாகலான். எ-று.

இசைபடவாழ்தற்குக் கல்வி, ஆண்மை முதலிய பிறகாரணங்களும் உளவேனும்; "உணவின் பண்ட முண்டி முதற்று" ஆகலின், ஈதல் சிறந்ததென்பதற்கு ஞாபகமாக ஈதலென்றார். உயிர்க்கென்பது, பொதுப்படக்கூறினாலும் விலங்குயிர்கட்கேலாமையின், மக்களுயிர்மேனின்றது. (க)

உகூஉ. உரைப்பா ருரைப்பவை யெல்லா மிரப்பார்க்கொன்
றீவார்மே னிற்கும் புகழ். உ

இ-ள். உரைப்பார் உரைப்பவை எல்லாம்—உலகத்து ஒன்றுரைப்பாருரைப்பனவெல்லாம்——இரப்பார்க்கு ஒன்று ஈவார்மேல் நிற்கும் புகழ் —வறுமையானிரப்பார்க்கு அவர்வேண்டியதொன்றையீவார்கணிற்கும் புகழாம். எ-று.

புகழ்தான் உளையும் பாட்டுமென இருவகைப்படும். அவற்றுள் உரைப்பாருரைப்பவையென எல்லார்க்குமுரிய வழக்கினையேயெடுத்தாராயினும், இனம்பற்றிப் புலவர்க்கேயுரிய செய்யுளுங் கொள்ளப்படும்; படவே, பாடுவார் பாடுவனவெல்லாம் புகழாமென்பதூஉம் பெற்றும். ஈதற்காரணஞ் சிறந்தமை இதனுள்ளுங்காண்க. இதனைப் பிறர்மேலும் நிற்குமென்பார் தாமெல்லாஞ்சொல்லுக புகழ் ஈவார்மேனிற்குமென்றுரைப்பாருமுளர். அது புகழதுசிறப்புநோக்காமையறிக. (உ)

உகூங. ஒன்ற வுலகத் துயர்ந்த புகழல்லாற்
பொன்றாது நிற்பதொன் றில். ங

இ-ள். ஒன்ரு உயர்ந்த புகழல்லால்—தனக்கு இணையின்ருக வோங்கிய புகழ் இல்லது—உலகத்துப் பொன்ருது நிற்பது ஒன்று இல்—உலகத்து இறவாதுநிற்பது பிறிதொன்றில்லே. எ-று.

இணையின்ருகவோங்குதலாவது கொடுத்தற்கரிய உயிருறுப்புப்பொருள்களேக் கொடுத்தமைபற்றி வருதலால் தன்னேடொப்பதின்றித் தானேயுயர்தல். அத்தன்மைத்தாகிய புகழே செய்யப்படுவதென்பதாம். இனி ஒன்ருவென்பதற்கு ஒரு வார்த்தையாகச் சொல்லினெனவும், ஒருதலேயாகப் பொன்ருதுநிற்பதெனவும் உணர்ப்பாருமூனர். இவைமூன்றுபாட்டானும் புகழதுநிறப்புக் கூறப்பட்டது. (சு)

உசு. நிலவரை நீள்புக ழாற்றிற் புலவரைப்
போற்ருது புத்தே ளுலகு. ச

இ-ள். நிலவரை நீள் புகழ் ஆற்றின்—ஒருவன் நிலவெல்லேக்கண்ணே பொன்ருது நிற்கும் புகழைச் செய்யுமாயின்,—புத்தேள் உலகு புலவரைப் போற்ருது—புத்தேளுலகம் அவனேயல்லது தன்னேயெய்தினின்ற ஞானிகளேப்பேணுது. எ-று.

புகழுடம்பான் இவ்வுலகும் புத்தேளுடம்பான் அவ்வுலகும் ஒருங்கே யெய்தாமையின், புலவரைப்போற்ருதென்ருர். அவன் இரண்டிலகும் ஒருங்கெய்துதல் "புலவர் பாடும் புகழுடையோர் விசும்பின்—வலவ னேவா வான வூர்தி—யெய்துப வென்பதனுஞ் செய்வினே முடித்து" எனப்பிறராலுஞ் சொல்லப்பட்டது. (ச)

உருரு. நத்தம்போற் கேடு முளதாகுஞ் சாக்காடும்
வித்தகர்க் கல்லா லரிது. ரு

இ-ள். நத்தம் (ஆகும்) கேடும்—புகழுடம்பிற்கு ஆக்கமாகுங்கேடும்,—உளதாகும் சாக்காடும்—புகழுடம்புளதாகுஞ்சாக்காடும்,—வித்தகர்க்கல்லால் அரிது—சதுரப்பாடுடையார்க்கல்லதில்லே. எ-று.

நத்தென்னுந் தொழிற்பெயர் விகாரத்தான் நத்தென்ருய், பின் அம்மென்னும் பகுதிப்பொருள் விகுதிபெற்று, நத்தமென்ருயிற்று. போலென்பது ஈண்டுரையசை. ஆகுமென்பதனே முன்னுங்கூட்டி, அரிதென்பதனேத் தனித்தனி கூட்டியுரைக்க. ஆக்கமாகுங்கேடாவது புகழுடம்பு செல்வமெய்தப் பூதவுடம்பு நல்கூர்தல். உளதாகுஞ்சாக்காடாவது புகழுடம்பு நிற்கப் பூதவுடம்பு இறத்தல். நிலையாதனவற்ருன் நிலையினவெய்துவார் வித்தகராகலின், வித்தகர்க்கல்லாலரிதென்ருர். இவையிரண்டுபாட்டானும் புகழுடையாரெய்தும் மேன்மை கூறப்பட்டது. (ரு)

உருசு. தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுக வஃதிலார்
தோன்றலிற் ருேன்ருமை நன்று. சு

இ-ள். தோன்றின் புகழொடு தோன்றுக—மக்களாய்ப் பிறக்கின் புகழுக்கேதுவாகிய குணத்தோடு பிறக்க;—அஃது இலார் தோன்றலின் தோன்ருமை நன்று—அக்குணமில்லாதார் மக்களாய்ப் பிறத்தலின் விலங்காய்ப் பிறத்தல் நன்று எ-று.

புகழ் ஈண்டு ஆகுபெயர். அஃதிலாரென்றமையின் மக்களாயென்பதூஉம், மக்களாய்ப் பிறவாமையென்ற அருத்தாபத்தியான் விலங்காய்ப் பிறத்தலென்பதூஉம், பெற்றும். இகழ்வாரின்மையின், நன்றென்ருர். (சு)

உருள. புகழ்பட வாழாதார் தங்நோவார் தம்மை
யிகழ்வாரை நோவ தெவன். எ

இ-ள். புகழ் பட வாழாதார்—தமக்குப் புகழுண்டாக வாழமாட்டாதார்—தம் நோவார்—அதுபற்றிப் பிறரிகழ்ந்தவழி இவ்விகழ்ச்சி நம்மாட்டாமையான் வந்த தென்று தம்மை நோவாதே—தம்மை இகழ்வாரை நோவது எவன்—தம்மை யி கழ்வாரை நோவதென் கருதி! எ-று.

புகழ்பட வாழலாயிருக்க அதுமாட்டாத குற்றம்பற்றிப் பிறரிகழ்தல் ஒருதலேயா கலின், இகழ்வாரையென்றார். (எ)

உஙஅ. வசையென்ப வையத்தார்க் கெல்லா மிசையென்னு
மெச்சம் பெறுஅ விடின். அ

இ-ள். இசை என்னும் எச்சம் பெறுவிடின்—புகழென்னுமெச்சம் பெறலாயி ருக்க அது பெறுதொழிவராயின்,—வையத்தார்க்கு எல்லாம் வசை என்ப—வை யகத்தோர்க்கெல்லாம் அதுதானே வசையென்று சொல்லுவர் நல்லோர். எ-று.

எச்சமென்றார், செய்தவரிறந்துபோகத் தான் இறவாது நிற்றலின். இகழப்படு தற்குப் பிறிதொருகுற்றம் வேண்டாவென்பது கருத்து. (அ)

உஙக. வசையிலா வண்பயன் குன்று மிசையிலா
யாக்கை பொறுத்த நிலம். கூ

இ-ள். இசை இலா யாக்கை பொறுத்த நிலம் — புகழில்லாதவுடம்பைச் சுமந் தநிலம்— வசை இலா வண்பயன் குன்றும்— பழிப்பில்லாத வளப்பத்தையுடை ய விஞையுள் குன்றும். எ-று.

உயிருண்டாயினும் அதனுற்பயன் கொள்ளாமையின் யாக்கையெனவும், அது நிலத்திற்குப் பொறையாகலிற் பொறுத்த வெனவுங்கூறினர். விஞையுள் குன்றுதற் கேது பாவயாக்கையைப் பொறுக்கின்ற வெறுப்பு. குன்றுமென இடத்துஇகழ் பொருளின்றொழில் இடத்தின்மேனின்றது. இவைநான்குபாட்டானும் புகழில் லாதாரது தாழ்வு கூறப்பட்டது. (கூ)

உசo. வசையொழிய வாழ்வாரோ வாழ்வா ரிசையொழிய
வாழ்வாரோ வாழா தவர். கo

இ-ள். வசை ஒழிய வாழ்வாரோ வாழ்வார் — தம்மாட்டு வசையுண்டாகாமல் வாழ்வாரே உயிர்வாழ்வாராவார்;—இசை ஒழிய வாழ்வாரோ வாழாதவர்— புக ழுண்டாகாமல் வாழ்வாரோ இறந்தாராவார். எ-று.

வசையொழிதலாவது இசையென்னுமெச்சம் பெறுதலாயினமையின், இசை யொழிதலாவது வசைபெறுதலாயிற்று. மேல் இசையிலாயாக்கையென்றதனை வி ளக்கியவாறு. இதனுல் இவ்விரண்டும் உடன் கூறப்பட்டன. மறுமைப்பயன் வா ணுறையுந்தெய்வத்துள் வைக்கப்படுமென மேலே கூறப்பட்டது; பட்டே, இல்ல றத்திற்கு இவ்வுலகிற்புகழும் தேவருலகிற்போகமும் பயனென்பது பெற்றும். (கo)

இனி மனுமுதலிய அறநூல்களாற் பொதுவாகக்கூறப்பட்ட இல்லறங்களெல் லாம் இவர் தொகுத்துக்கூறிய இவற்றுள்ளே அடங்கும்: அஃதறிந்தடக்கிக்கொ ள்க; யாமுரைப்பிற்பெருகும்.

இல்லறவியல் முற்றிற்று.

துறவறவியல்.

இனி முறையானே துறவறங்கூறிய தொடங்கினர். துறவறமாவது மேற்கூறிய இல்லறத்தின் வழுவாதொழுகி அறிவுடையராய்ப் பிறப்பினையஞ்சி வீடுபேற்றின்பொருட்டுத் துறந்தார்க்கு உரித்தாய அறம். அதுதான் வினைமாசுதீர்ந்து அந்தக்காரணங்கள் தூயவாதற் பொருட்டு அவராற்காக்கப்படும் விரதங்களும், அவற்றுள் அவை தூயவாயவழி உதிப்பதாய ஞானமுமென இருவகைப்படும்.

விரதம்.

அவற்றுள் விரதங்களாவன இன்னவற்றுச்செய்வலெனவும் இன்னபாவ்மொழிவலெனவும் தம்மாற்றலுக்கேற்ப வனைந்துகொள்வன. அவைதாம் வரம்பிலவாகலிற் பெருகுமென்றஞ்சி, அவைதம்முள்ளே பலவற்றையு மகப்படுத்துநிற்குஞ் சிறப்புடையன சிலவற்றை ஈண்டுக்கூறுவான்றொடங்கி, முதற்கண் அருளுடைமை கூறுகின்றார்.

உரு ம் அதி.—அருளுடைமை.

அஃதாவது தொடர்புபற்றாது இயல்பாக எல்லாவுயிர்கண்மேலுஞ் செல்வதாகிய கருணை. இல்லறத்திற்கு அன்புடைமைபோல இது துறவறத்திற்குச் சிறந்தமையின் முற்கூறப்பட்டது.

உசக. அருட்செல்வஞ் செல்வத்துட் செல்வம் பொருட்செல்வம்
பூரியார் கண்ணு முள. க

இ-ள். செல்வத்துள் செல்வம் அருட்செல்வம்—செல்வங்கள் பலவற்றுள்ளும் ஆராய்ந்தெடுக்கப்பட்ட செல்வமாவது அருளான் வருஞ்செல்வம்,— பொருட்செல்வம் பூரியார்கண்ணும் உள—அஃதொழிந்த பொருளான் வருஞ் செல்வங்கள் இழிந்தார்கண்ணுமுளவாம் ஆகலான். எ-று.

அருளான் வருஞ்செல்வமாவது உயிர்கணோயோம்பி அவ்வறத்தான் மேம்படுதல். உயர்ந்தார்கண்ணேயல்லதில்லாத அருட்செல்வமே சிறப்புடைய செல்வம், ஏனைநீசர்கண்ணுமுளவாம் பொருட்செல்வங்கள் சிறப்பிலவென்பதாம். (க)

உசஉ. நல்லாற்றா னாடி யருளாள்க பல்லாற்றாற்
றேரினு மஃதே துணை. உ

இ-ள். நல்லாற்றான் நாடி அருள் ஆள்க—அளவைகளானும் பொருந்துமாற்றானும் நன்றாகநெறியிலே நின்று, நமக்குத் துணையாம் அறம் யாதென்றாராய்ந்து, அருளுடையராக;—பல்லாற்றால் தேரினும் துணை அஃதே—ஒன்றையொன்றெறிவுவாதசமயநெறிகளெல்லாவற்றானும் ஆராய்ந்தாலும் துணையாவது அவ்வருளே, பிறிதில்லை. எ-று.

அளவைகளாவன பொறிகளாற் காணுங்காட்சியும், குறிகளானுய்த்துணரும் அனுமானமும், கருத்தாமொழியாகிய ஆகமமுமென மூன்று. ஒப்புப்பற்றியுணரும் உவமையும், இங்ஙனமன்றாயின் இது கூடாதென்றுணரும் அருத்தாபத்தியும், உண்மைக்குமாறாய இன்மையுமென இவற்றைக் கூட்டி ஆறென்பாருமுளர். இவையும் ஒருவாற்றான் அவற்றுள்ளே அடங்குதலின், மூன்றென்றலே கருத்து. பொருந்துமாறாவது இது கூறும் இது கூடாதெனத் தன்கண்ணே தோ

ன்றுவது: இதனை வடநூலார் யுத்தியென்ப. ஆற்றலென்பது வேற்றுமைமயக்க ம். ஒன்றையொன்றெவ்வாமையாவது மதவேதுபாட்டான் அளவைகளும் பொ ருள்களும் தம்மூன்மாறுகோடல்; அன்னவாயினும் அருளினையென்றற்கண் ஒக் குமென்பதாம். உயிரை விட்டு நீங்காது இருமையினுமுதவலின், துணையென்றார். இவையிரண்டுபாட்டானும் அருளினதுசிறப்புக் கூறப்பட்டது. (உ)

உசஉ. அருள்சேர்ந்த நெஞ்சினர்க் கில்லை யிருள்சேர்ந்த
வின்ன வுலகம் புகல். உ

இ-ள். இருள் சேர்ந்த இன்ன உலகம் புகல்—இருள் செறிந்த துன்பவுலகத்து ட்சென்றுபுகுதல்—அருள் சேர்ந்த நெஞ்சினர்க்கு இல்லை—அருள்செறிந்த நெ ஞ்சினையுடையார்க்கில்லை. எ-று.

இருள்செறிந்த துன்பவுலகமென்றது திணிந்தவிருளையுடைத்தாய்த் துன்கட்புக் கார்க்குத் துன்பஞ்செய்வதோர்நரகத்தை; அது கீழுலகத்துள் ஓரிடமாகலின், உ லகமெனப்பட்டது. (உ)

உசச. மன்னுயி ரோம்பி யருளாள்வாற் கில்லென்ப
தன்னுயி ரஞ்சும் வினை. ச

இ-ள். மன் உயிர் ஓம்பி அருள் ஆள்வாற்கு—நிலைபேறுடைய உயிர்களோப்பே ணி அவற்றின்கண் அருளுடையனாவானுக்கு—தன் உயிர் அஞ்சும் வினை இல் எ ன்ப—தன்னுயிர் அஞ்சுதற்கேதுவாகிய தீவினைகள் உளவாகாவென்று சொல்லு வர் அறிந்தோர். எ-று.

உயிர்களெல்லாம் நித்தமாகலின், மன்னுயிரென்றார். அஞ்சுதல் துன்பநோக்கி யஞ்சுதல். அன்னவறத்தினைன் கொலைமுதலிய பாவங்கள் செய்யானெனவே, மறுமைக்கண் நரகம் புகாமைக்கேது கூறியவாறாயிற்று. (ச)

உசடு. அல்ல லருளாள்வார்க் கில்லை வளிவழங்கு
மல்லன்மா ஞாலங் கரி. ஞ

இ-ள். அருள் ஆள்வார்க்கு அல்லல் இல்லை—அருளுடையார்க்கு இம்மையினு ம் ஒருதுன்பமுண்டாகாது;—வளி வழங்கும் மல்லல் மா ஞாலம் கரி—அதற்குக் காற்றியங்குகின்ற வளப்பத்தையுடைய பெரியஞாலத்து வாழ்வார் சான்று. எ-று.

சான்றுவார் தாங்கண்டு தேறிய பொருளைக் காணுதார்க்குத் தேற்றுதற்குரியவ ர். அருளாள்வார்க்கு அல்லலுண்டாக ஒருகாலத்தும் ஓரிடத்தும் ஒருவருங்கண்ட றிவாரின்மையின், இன்மைமுகத்தான் ஞாலத்தார்யாவருஞ்சான்றென்பார், வளி வழங்குமல்லன்மாஞாலங்கரியென்றார்: எனவே, இம்மைக்கணென்பது பெற்ற ம். ஞாலம் ஆகுபெயர். இவைமூன்றுபாட்டானும் அத்துணையுடையார்க்கு இரு மையினுந்துன்பமில்லாமை கூறப்பட்டது. (ஞ)

உசசு. பொருணீங்கிப் பொச்சாந்தா னென்ப ரருணீங்கி
யல்லவை செய்தொழுகு வார். சு

இ-ள். அருள் நீங்கி அல்லவை செய்து ஒழுகுவார்—உயிர்கண்மாட்டிச் செய்ய ப்படும் அருளைத் தவிர்ந்து தவிரப்படுங்கொடுமைகளைச்செய்தொழுகுவாரை—— பொருள் நீங்கிப் பொச்சாந்தார் என்பர்—மூன்றும் உறுதிப்பொருளைச் செய்யா து தான்துன்புறுகின்றமையை மறந்தவரென்று சொல்லுவர் நல்லோர். எ-று.

உறுதிப்பொருள் அறம். துன்புறுதல் பிறவித்துன்ப மூன்றனையும் அனுபவித்தல். மறந்திலராயின், அவ்வாறுழுகாரென்பது கருத்து. (சு)

உசஎ. அருளில்லார்க் கவ்வுலக மில்லே பொருளில்லார்க்
கிவ்வுலக மில்லா தியாங்கு. எ

இ-ள். அருள் இல்லார்க்கு அவ்வுலகம் இல்லே—உயிர்கண்மேல் அருளில்லாதார்க்கு வீட்டிலகத்தின்பமில்லே,—பொருள் இல்லார்க்கு இவ்வுலகம் இல்லாதியாங்கு—பொருளில்லாதார்க்கு இவ்வுலகத்தின்பம் இல்லேயாயினுற்போல. எ-று.

அவ்வுலகம் இவ்வுலகம் என்பன ஆகுபெயர். இவ்வுலகத்தின்பங்கட்குப்பொருள் காரணமானுற்போல, அவ்வுலகத்தின்பங்கட்கு அருள் காரணமென்பதாயிற்று.

உசஅ. பொருளற்றூர் பூப்ப தொருகா லருளற்றூ
ரற்றூர்மற் றூத லரிது. அ

இ-ள். பொருள் அற்றூர் ஒருகால் பூப்பர்—ஊழான் வறியராயினுர் அது நீங்கிப் பின் ஒருகாலத்துச் செல்வத்தாற்பொலிவர்;—அருள் அற்றூர் அற்றூர் மற்று ஆதல் அரிது—அவ்வாறன்றி அருளிலாதார் பாவமாமையின் அழிந்தாரே, பின் ஞெருகால்த்தும் ஆதலில்லே. எ-று.

மற்று வினைமாற்றின்கண்வந்தது. மேற்பொருளின்மையோடு ஒருவாற்றுலொப்புமை கூறினராகலின், அது மறுத்து, பிறவாற்றுன் அதனினுங்கொடிதென்பது கூறியவாறு. (அ)

உசகூ. தெருளாதான் மெய்ப்பொருள் கண்டற்றூற் றேரி
னருளாதான் செய்யு மறம். கூ

இ-ள். அருளாதான் செய்யும் அறம் தேரின்—உயிர்கண்மாட்டு அருள்செய்யாதவன் செய்யுமறத்தையாராயின்,—தெருளாதான் மெய்ப்பொருள் கண்டற்று—ஞானமில்லாதவன் ஒருகால் மெய்ப்பொருளே உணர்ந்தாற்போலும். எ-று.

மெய்ப்பொருள் மெய்ந்நூலிற்சொல்லும்பொருள். நிலைபெற்றஞானமில்லாதவன் இடையே மெய்ப்பொருளேயுணர்ந்தால் அதனைத் தன்ஞானமின்மையால் தானேயழித்துவிடும், அதுபோல அருளாதான் இடையே அறஞ்செய்தால் அதனைத் தன்னருளாமையால் தானேயழித்துவிடுமென்பதாயிற்று; ஆகவே, பிறவறங்கட்கெல்லாம் அருளுடமை மூலமென்பது பெற்றும். இவைதான்குபாட்டானும் அத்தினையில்லாதார்க்கு வருங்குற்றங்கூறப்பட்டது. (கூ)

உரு0. வலியார்மு றன்னை நினைக்கதான் றன்னின்
மெலியார்மேற் செல்லு மிடத்து. க0

இ-ள். வலியார் முன் தன்னை நினைக்க—தன்னின்வலியார் தன்னை கலிய வரும்பொழுது அவர் முன் ருனஞ்சிறிற்கு நிலையினை நினைக்க—தான் தன்னின் மெலியார்மேல் செல்லுமிடத்து—அருளில்லாதவன் தன்னினெளியார்மேல் தான் கலியச்செல்லும்பொழுது. எ-று.

மெலியானெச் சிறப்புடைய உயர்திணைமேற் கூறினராயினும், ஏனையஃறிணையுங் கொள்ளப்படும். அதனை நினைக்கவே இவ்வுயிர்க்கும் அவ்வாறே அச்சமாமென்றறிந்து, அதன்மேல் அருளுடையனுமென்பது கருத்து. இதனால் அருள் பிறத்தற்குபாயம் கூறப்பட்டது. (க0)

உசு ம் அதி.—புலான்மறுத்தல்.

அஃதாவது ஊனுண்டலேயொழிதல். கொலைப்பாவத்தைப் பின்னுமுளதாக்கலின் அதற்குக் காரணமாதலேயும் முன்னும் அதனுன் வருதலின் அதன்காரியமாதலேயும் ஒருங்குடைத்தாய ஊனுண்டல் அருளுடையார்க்கு இயைவதன்றுகலின், அதனை விலக்குதற்கு, இஃதருளுடைமையின்பின்வைக்கப்பட்டது.

உருக. தன்னூன் பெருக்கற்குத் தான்பிறி தூனுண்பா
னெங்ஙன மாளு மருள். க

இ-ள். தன் ஊன் பெருக்கற்குத் தான் பிறிது ஊன் உண்பான்—தன்னுடம்பை வீக்குதற்பொருட்டுத் தான் பிறிதோருயிரினுடம்பைத் தின்பவன்—எங்ஙனம் ஆளும் அருள்—எவ்வகையான் நடத்தும் அருளினை! எ-று.

பயனிலாத ஊன் பெருக்கலைப் பயனெனக்கருதி இக்கொடுமை செய்வானே அறிவிலாத கொடியோனென்றவாறுயிற்று. எங்ஙனமாளுமருளென்பது ஆளா னென்பது பயப்பதின்ற இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. (க)

உருஉ. பொருளாட்சி போற்றுதார்க் கில்லை யருளாட்சி
யாங்கில்லை யூன்றின் பவர்க்கு. உ

இ-ள். பொருளாட்சி போற்றுதார்க்கு இல்லை—பொருளாற்பயன்கோடல் அதனைப் பாதுகாவாதார்க்கில்லை;—ஆங்கு அருளாட்சி ஊன் தின்பவர்க்கு இல்லை—அதுபோல அருளாற்பயன்கோடல் ஊன்றின்பவர்க்கில்லை. எ-று.

பொருட்பயனிழத்தற்குக் காரணம் காவாமை போல, அருட்பயனிழத்தற்கு ஊன்றினல் காரணமென்பதாயிற்று. ஊன்றின்றுராயினும் உயிர்கட்கு ஒரு தீங்கு நினையாதார்க்கு அருளாடற்கிழுக்கில்லையென்பாரை மறுத்து, அஃதுண்டென்பது இவையிரண்டுபாட்டானுங் கூறப்பட்டது. (உ)

உருங. படைகொண்டார் நெஞ்சம்போ னன்றாக்கா தொன்ற
னுடல்சுவை யுண்டார் மனம். ங

இ-ள். படை கொண்டார் நெஞ்சம்போல்—கொலைக்கருவியைத் தங்கையிற் கொண்டவர்மனம் அதனுற் செய்யுங் கொலையையே நோக்குவதல்லது அருளை நோக்காதவாறுபோல—ஒன்றன் உடல் சுவை உண்டார் மனம் நன்று ஊக்காது—பிறிதோருயிரினுடலைச் சுவைப்படவுண்டவர் மனம் அவ்வூனையே நோக்குவதல்லது அருளை நோக்காது. எ-று.

சுவைப்படவுண்டல் காயங்களான் இனியசுவைத்தாக்கி யுண்டல். இதனுல் ஊன்றின்றூர் மனம் தீங்குநினைத்தல் உவமவளவையாற்சாதித்து, மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது. (ங)

உருச. அருளல்ல தியாதெனிற் கொல்லாமை கோறல்
பொருளல்ல தவ்வூன் றினல். ச

இ-ள். அருள் யாதெனின் கொல்லாமை—அருள் யாதெனின், கொல்லாமை;—அல்லது (யாதெனின்) கோறல்—அருளல்லதியாதெனிற் கோறல்;—அவ்வூன் தினல் பொருளல்லது—ஆகலான், அக்கோறலான் வந்த ஊனைத்தின்னுகை பாவம். எ-று.

உபசாரவழக்காற் கொல்லாமை கோறலாகிய காரியங்களே அருள் அல்லதெனக் காரணங்களாக்கியும், ஊன்றின்கையாகிய காரணத்தைப் பாவமெனக் காரியமாக்கியுங்கூறினர். அருளல்லது கொலைமை. சிறப்புப்பற்றி அறமும் பொருளெனப்படுதலின், பாவம் பொருளல்லதெனப்பட்டது. கோறலென மூன்னின்றமையின், அவ்வாறெனவுரை. இனி இதனை இவ்வாறன்றி அருளல்லதென்பதனை ஒன்றாக்கி, கொல்லாமை கோறலென்பதற்குக் கொல்லாமையென்னும் விரதத்தையழித்தலென்றுரைப்பாருமுளர். (சு)

உருடு. உண்ணுமை யுள்ள துயிர்நிலை யூனுண்ண
வண்ணுத்தல் செய்யா தளறு. டு

இ-ள். உயிர் நிலை ஊன் உண்ணுமை உள்ளது—ஒருசாருயிர் உடம்பின்கண்ணே நிற்றல் ஊனுண்ணுமையென்கின்ற அறத்தின்கண்ணது;—உண்ண அளறு அண்ணுத்தல் செய்யாது—ஆகலான், அக்கிலை குலைய ஒருவன் அதனையுண்ணுமாயின், அவனை வீழுங்கிய நிரயம் பின் உமிழ்தற்கு அங்காவாது. எ-று.

உண்ணப்படும் விலங்குகள் அதனுற்றேய்ந்து சிலவாக ஏனைய பலவாய் வருதலின், உண்ணுமையுள்ளதுயிர்நிலையென்றார். உண்ணினென்பது உண்ணவெனத் திரிந்துநின்றது. ஊனுண்டவன் அப்பாவத்தான் நெடுங்காலம் நிரயத்துளழுந்துமென்பதாம். கொலைப்பாவம் கொன்றார்மேனிற்றலின் பின்னூனுண்பார்க்குப் பாவமில்லையென்பாரை மறுத்து, அஃதுண்டென்பது இவ்விரண்டுபாட்டானுங் கூறப்பட்டது. (டு)

உருசு. தினற்பொருட்டாற் கொல்லா துலகெனின் யாரும்
விலைப்பொருட்டா லூன்றருவா ரில். சு

இ-ள். தினற்பொருட்டி உலகு கொல்லாது எனின்—பேதைமை காரணமாகவல்லது ஊன்றின்கை காரணமாக உலகங்கொல்லாதாயின்,—விலைப்பொருட்டி ஊன் தருவார் யாரும் இல்—பொருள் காரணமாக ஊன் விற்பார் யாவரும் இல்லை. எ-று.

உலகென்பது ஈண்டு உயிர்ப்பன்மைமேனின்றது. பின்னிகழ்ந்தின்கை முன்னிகழ்ந்கொலைக்குக் காரணமாகாமையின் தின்பார்க்குக் காரணத்தான் வரும் பாவமில்லையென்ற வாதியை நோக்கி, அருத்தாபத்தியளவையாற் காரணமாதல் சாதித்தலின், இதனுன் மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது. (சு)

உருஎ. உண்ணுமை வேண்டும் புலாஅல் பிறிதொன்றன்
புண்ணு துணர்வார்ப் பெறின். எ

இ-ள். புலால் பிறிதொன்றன் புண்—புலாலாவது பிறிதோருடம்பின் புண்;—அது உணர்வார்ப் பெறின் உண்ணுமை வேண்டும்—அது தூய்தன்மையறிவாரைப் பெறின், அதனை உண்ணுதொழியல்வேண்டும். எ-று.

அஃதென்னல் வேண்டுமாய்தம் விகாரத்தாற்றொக்கது. அம்மெய்ம்மையுணராமையின், அதனையுண்கின்றாரென்பதாம். பொருந்துமாற்றானும் * புலாவுண்டல் இழிந்ததென்பது இதனுற் கூறப்பட்டது. (எ)

உருஅ. தெயிரிற் றலைப்பிரிந்த காட்சியா ருண்ணு
ருயிரிற் றலைப்பிரிந்த வூன். அ

* பொருந்துமாறு—புத்தி.

இ-ள். செயிரின் தலைப்பிரிந்த காட்சியார்—மயக்கமாகிய குற்றத்தினீங்கிய அறிவினையுடையார்—உயிரின் தலைப்பிரிந்த ஊன் உண்ணூர்—ஒருயிரினீங்கிவந்த ஊனையுண்ணூர். எ-று.

தலைப்பிரிவென்பது ஒருசொல். பிணமென வூனின்மெய்ம்மை தாமேயுணர்தலின், உண்ணுரென்றார். (அ)

உருக. அவிசொரிந் தாயிரம் வேட்டலி னொன்ற
னுயிர்செகுத் துண்ணுமை நன்று. கூ

இ-ள். அவி சொரிந்து ஆயிரம் வேட்டலின்—தீயின்கண் நெய் முதலிய அவிகளைச் சொரிந்து ஆயிரம்வேள்வி வேட்டலினும்,—ஒன்றன் உயிர் செகுத்து உண்ணுமை நன்று—ஒருவிலங்கினுயிரைப் போக்கி அது தின்ற வூனையுண்ணுமை நன்று. எ-று.

அவ்வேள்விகளான் வரும் பயனினும் இவ்விரதத்தான் வரும் பயனே பெரிதென்பதாம். (கூ)

உசுo. கொல்லான் புலாலை மறுத்தானைக் கைகூப்பி
யெல்லா வுயிருந் தொழும். கo

இ-ள். கொல்லான் புலாலை மறுத்தானை—ஒருயிரையுங்கொல்லாதவனுமாய்ப் புலாலையுமுண்ணுதவனை—எல்லாவுயிரும் கைகூப்பித் தொழும்—எல்லாவுயிருங் கைகுவித்துத் தொழும். எ-று.

இவ்விரண்டறமும் ஒருங்குடையார்க்கல்லது ஒன்றேயுடையார்க்கு அதனாற் பயனில்லையாகலின், கொல்லாமையுமுடன்கூறினார். இப்பேரருளுடையான் மறுமைக்கட்டேவரின் மிக்கானுமென அப்பயனது பெருமை கூறியவாறு. இவைமூன்றுபாட்டானும் வூனுண்ணுமையதுயர்ச்சி கூறப்பட்டது. (கo)

உ ம் அதி.—தவம்.

அஃதாவது மனம் பொறிவழி போகாது நிற்றற்பொருட்டு விரதங்களான் உண்டியருக்கலும், கோடைக்கண் வெயினிலை நிற்றலும், மாரியினும் பனியினும் நீர்நிலை நிற்றலும் முதலிய செயல்களை மேற்கொண்டு, அவற்றுற் றம்முயிர்க்கு வருந் துன்பங்களைப் பொறுத்து, பிறவுயிர்களையோம்புதல். புலான்மறுத்து உயிர்கண்மேல் அருண் முதிர்ந்துழிச் செய்யப்படுவதாகலின், இது புலான் மறுத்தலின் பின் வைக்கப்பட்டது.

உசுக. உற்றநோய் நோன்ற லுயிர்க்குறுகண் செய்யாமை
யற்றே தவத்திற் குரு. க

இ-ள். தவத்திற்கு உரு—தவத்தின் வடிவு—உற்ற நோய் நோன்றல் உயிர்க்கு உறுகண் செய்யாமை அற்றே— உண்டியருக்கன்முதலியவற்றுல் தம்முயிர்க்கு வருந்துன்பங்களைப் பொறுத்தலும் தாம் பிறவுயிர்கட்குத் துன்பஞ்செய்யாமையுமாகிய அவ்வளவிற்று. எ-று.

மற்றுள்ளனவெல்லாம் இவற்றுள்ளே அடங்குதலின், அற்றேயெனத் தேற்றேகாரங்கொடுத்தார். தவத்திற்குரு வற்றென்பது யாவையதுகோடி கூரிதென்பதனை யாவர்க்குக் கோடி கூரிதென்றுற்போல ஆறுவதன்பொருட்கண் நான்காவது வந்த மயக்கம். இதனுல் தவத்ததிலக்கணங்கூறப்பட்டது. (க)

உசுஉ. தவமுந் தவமுடையார்க் காகு மவமதனை
யஃதிலார் மேற்கொள் வது. உ

இ-ள். தவமும் தவமுடையார்க்கு ஆகும்—பயனேயன்றித் தவந்தானும் உண்டாவது முற்றவமுடையார்க்கே;—அதனை அஃது இலார் மேற்கொள்வது அவம்—ஆகலான், அத்தவத்தை அம்முற்றவமில்லாதார் முயல்வது பயனின்முயற்சியாம். எ-று.

பரிசயத்தால் அறிவுமாற்றலுமுடையராய் முடிவுபோக்கலின் தவமுடையார்க் காகுமென்றும், அஃதிலாதார்க்கு அவையின்மையின் முடிவுபோகாமையின் அவமாமென்றுங் கூறினர். (உ)

உசுஊ. துறந்தார்க்குத் துப்புரவு வேண்டி மறந்தார்கொன்
மற்றை யவர்க டவம். ஊ

இ-ள். மற்றையவர்கள்—இல்லறத்தையே பற்றி நிற்பார்—துறந்தார்க்குத் துப்புரவு வேண்டித் தவம் மறந்தார்கொல்—துறந்தார்க்கு உண்டியும் மருந்தும் உறையுளுமுதலே விரும்பித் தாந்தவஞ்செய்தலே மறந்தார்போலும்! எ-று.

துப்புரவு அனுபவிக்கப்படுவன. "வேண்டியவேண்டியாங்கெய்த" ற்பயத்தாகலின் யாவராலுஞ்செய்யப்படுவதாய தவத்தைத் தாஞ்செய்யுந் தானத்தின்மேல் விருப்பமிகுதியான் மறந்தார்போலுமெனவே, தானத்திற்றவம் மிக்கதென்பது பெற்றும். (ஊ)

உசுச. ஒன்னுர்த் தெறலு முவந்தாரை யாக்கலு
மெண்ணிற் றவத்தான் வரும். ச

இ-ள். ஒன்னுர்த் தெறலும்—தம்மறத்திற்குப் பகையாய் அழிவுசெய்தாரைக் கெடுத்தலும்—உவந்தாரை ஆக்கலும்—அதனையுவந்தாரை உயர்த்தலுமாகிய இவ்விரண்டையும்—எண்ணின் தவத்தான் வரும்—தவஞ்செய்வார்நினைப்பராயின், அவர் தவவலியான் அவை அவர்க்குளவாம். எ-று.

முற்றத்துறந்தார்க்கு ஒன்னுரும் உவந்தாரும் உண்மை கூட்டாமையின், தவத்திற்கேற்றியுரைக்கப்பட்டது. எண்ணினென்றதனுன், அவர்க்கு அவையெண்ணுமை இயல்பென்பது பெற்றும். ஒன்னுர்பெரியராயினும் உவந்தார் சிறியராயினும், கேமொக்கமும் நினைந்ததனையாளே வந்து நிற்குமெனத் தவஞ்செய்வார்மேலிட்டுத் தவத்தினதாற்றலே கூறியவாறு. (ச)

உசுடு. வேண்டிய வேண்டியாங் கெய்தலாற் செய்தவ
மீண்டு முயலப் படும். டு

இ-ள். வேண்டிய வேண்டியாங்கு எய்தலால்—முயன்றல் மறுமைக்கட்டர்ம் வேண்டிய பயன்கள் வேண்டியவாறே பெறலாம் ஆதலால், —செய்தவம் ஈண்டு முயலப்படும்—செய்யப்படுவதாய தவம் இம்மைக்கண் அறிவுடையோரான் முயலப்படும். எ-று.

ஈண்டென்பதனுன் மறுமைக்கணென்பது பெற்றும். மேற்கதி, வீடுபேறுகள் தவத்தானன்றி எய்தப்படாவென்பதாம். இவை ஈான்குபாட்டானும் தவத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (டு)

உசுசு. தவஞ்செய்வார் தங்கருமஞ் செய்வார்மற் றல்லா
ரவஞ்செய்வா ராசையுட் பட்டு. சு

இ-ள். தங்கருமம் செய்வார் தவம் செய்வார்—தங்கருமஞ்செய்வாராவார் துற ந்து தவத்தைச்செய்வார்,—மற்று அல்லார் ஆசையுள் பட்டு அவம் செய்வார்—அவாயொழிந்த பொருளின்பங்களைச் செய்வார் அவற்றின்கணாசையாகிய வலை யுட்பட்டுத் தமக்குக் கேடு செய்வார். எ-று.

அநித்தமாய் மூவகைத் துன்பத்ததாய் உயிரின்வேறாய உடற்கு வருத்தம் வ ருமென்றொழியாது தவத்தினைச் செய்ய, பிறப்புப் பிணி மூப்பிறப்புக்களான் அ நாதியாகத் துன்பமெய்திவருகின்ற உயிர் ஞானம் பிறந்து வீடு பெறுமாகலின், த வஞ்செய்வாரைத் தங்கருமஞ்செய்வாரென்றும், கணத்துளழிவதாய நிற்றின்பத்தி ன்பொருட்டுப் பலபிறவியுந் துன்புறத்தக்க பாவஞ்செய்துகோடலின், அல்லாதா ரை அவஞ்செய்வாரென்றும், கூறினர். மற்று வினைமாற்றின்கண்வந்தது. (சு)

உசுஎ. சுடச்சுடரும் பொன்போ லொளிவிடுந் துன்பஞ்
சுடச்சுட நோற்கிற் பவர்க்கு. எ

இ-ள். சுடச் சுடரும் பொன்போல்—நீயின்கணேதும் பொன்னுக்கு அது சுட ச்சுடத் தன்னெடு கலந்த குற்றநீங்கி ஒளி மிகுமாறுபோல—நோற்கிற்பவர்க்குத் துன்பம் சுடச் சுட ஒளி விடும்—தவஞ்செய்யவல்லார்க்கு அதனன் வருந்துன்பம் வருத்த வருத்தத் தம்மொடு கலந்த பாவநீங்கி ஞானமிகும். எ-று.

சுடச்சுடரும் பொன்போலென்றாராயினும், கருத்துநோக்கி இவ்வாறுரைக்கப் பட்டது. ஒளிபோலப் பொருள்களை விளக்கலின், ஒளியென்றார். (எ)

உசுஅ. தன்னுயிர் தானறப் பெற்றானே யேனைய
மன்னுயி ரெல்லாந் தொழும். அ

இ-ள். தன் உயிர் தான் அறப் பெற்றானே—தன்னுயிரைத் தான்றனக்குரித்தா கப் பெற்றவனே—ஏனைய மன்னுயிரெல்லாம் தொழும்—பெருதனவாகிய மன் னுயிர்களெல்லாந்தொழும். எ-று.

தனக்குரித்தாதல் தவமாகிய தன்கருமஞ்செய்தல். அதனினூங்குப் பெறுதற்க ரியதின்மையின், பெற்றானெனறார். அது பெருதனவென்றது ஆசையுட்பட்டு அவஞ்செய்யுமுயிர்களை. சாபமுமருளுமாகிய இரண்டாற்றலுமுடைமையின், தொ ழுமென்றார். (அ)

உசுக. கூற்றங் குதித்தலுங் கைகூடு நோற்றலி
னற்ற றலைப்பட் டவர்க்கு. ஃ கூ

இ-ள். கூற்றம் குதித்தலும் கைகூடும்—கூற்றத்தைக் கடத்தலும் உண்டாவதா ம்—நோற்றலின் ஆற்றல் தலைப்பட்டவர்க்கு—தவத்தான் வரும் ஆற்றலைத் தலை ப்பட்டார்க்கு. எ-று.

சிறப்புமை அது கூடாமை விளக்கிற்று; மன்னுயிரெல்லாந்தொழுதலேயன்றி இதுவுங்கைகூடுமென எச்சவும்மையாகவுரைப்பினுமமையும். ஆற்றல் சாபவரங்க ள். இவைதான்குபாட்டானும் தவஞ்செய்வாரது உயர்ச்சி கூறப்பட்டது. (கூ)

உஎ0. இலர்பல ராகிய காரண நோற்பார்
சிலர்பலர் நோலா தவர். க0

இ-ள். இலர் பலராகிய காரணம்—உலகத்துச் செல்வர்கள் சிலராக நல்கூர் வார் பலராதற்குக் காரணம் யாதெனின்,—நோற்பார் சிலர் நோலாதவர் பலர் —அது தவஞ்செய்வார் சிலராக அது செய்யாதார் பலராதல். எ-று.

செல்வநல்குரவென்பன ஈண்டறிவினது உண்மையின்மைகளையுங் குறித்து நின்றன; என்னை? "துண்ணுணர் வின்மை வறுமை யஃதடைமை—பண்ணப் படைத்த பெருஞ்செல்வம்"* என்றாராகலின். நோற்பார் சிலரொனக் காரணங் கூறினமையான், காரியம் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. தவஞ்செய்யாதார்க்கு இம்மை யின்பமுமில்லையென இதனால் அவரது தாழ்வு கூறப்பட்டது. (கo)

உஅ ம் அதி.—கூடாவொழுக்கம்.

அஃதாவது தாம் விட்டகாமவின்பத்தை உளின்மையிற் பின்னும் விரும்பு மாறுதோன்ற அவ்வாறே கொண்டு நின்று தவத்தோடு பொருந்தாததாய தீயவொ ழுக்கம். அது விலக்குதற்கு, இது தவத்தின்பின் வைக்கப்பட்டது.

உஎக. வஞ்ச மனத்தான் படிற்றொழுக்கம் பூதங்க
ளைந்து மகத்தே நகும். க

இ-ள். வஞ்ச மனத்தான் படிற்றொழுக்கம்—வஞ்சம் பொருந்திய மனத்தையு டையவனது மறைந்தவொழுக்கத்தை — பூதங்கள் ஐந்தும் அகத்தே நகும்— உ டம்பாய் அவனோடு கலந்து நிற்கின்ற பூதங்களைந்துங்கண்டு தம்முள்ளே நகும். எ-று.

காமம் தன்கண்ணே தோன்றி நலியாநிற்கவும் அதனதின்மைகூறிப் புறத்தா ரை வஞ்சித்தலின் வஞ்சமனமென்றும், அந்நலிவு பொறுக்கமாட்டாதொழுகுங் களவொழுக்கத்தைப் படிற்றொழுக்கமென்றும், உலகத்துக்களவுடையார் பிறரறி யாமற்செய்வனவற்றிற்கு ஐம்பெரும்பூதங்கள் சான்றாகலின், அவ்வொழுக்கத்தை யும் அவன்மறைக்கின்றவாற்றையுமறிந்து அவனறியாமற் றம்முள்ளே நகுதலின், அகத்தேநகுமென்றுங்கூறினர். செய்தகுற்றம் மறையாதாகலின், அவ்வொழுக்க மும் ஆகாதென்பது கருத்து. (க)

உஎஉ. வானுயர் தோற்ற மெவன்செய்யுந் தன்னெஞ்சந்
தானறி குற்றப் படின். உ

இ-ள். வான் உயர் தோற்றம் எவன் செய்யும்—ஒருவனுக்கு வான்போலுயர்ந் த தவவேடம் என்ன பயனைச் செய்யும்,—தான் அறி குற்றம் தன் நெஞ்சம் படி ன்—தான் குற்றமென்றறிந்த அதன்கண்ணே தன்னெஞ்சு தாழுமாயின். எ-று.

வானுயர் தோற்றமென்பது "வான்றோய்குடி" என்றாற்போல இலக்கணவழ க்கு. அறியாது செய்த குற்றமல்லது அறிந்துவைத்துச் செய்த குற்றங் கழுவப்ப டாமையின், நெஞ்சு குற்றத்ததாயேவிடும்; விடவே, நின்ற வேடமாத்திரத்திற்கு ப் புறத்தாரை வெருட்டதலேயல்லது வேறுபயனில்லையென்பதாம். (உ)

உஎந. வலியி னிலைமையான் வல்லுருவம் பெற்றம்
புலியின்றோல் போர்த்துமேய்ந் தற்று. ந

இ-ள். வலி இல் நிலைமையான் வல்லுருவம்—மனத்தைத் தன்வழிப்படுத்தும் வலியில்லாத இயல்பினையுடையான் வலியுடையார் வேடத்தைக்கொண்டு தான் அதன் வழிப்படுதல்—பெற்றம் புலியின்றோல் போர்த்து மேய்ந்தற்று—பசு கா

* நாலடியார், அறிவின்மை,—துண்ணுணர் வின்மை வறுமை யஃதடை மை—பண்ணப் படைத்த பெருஞ்செல்வ—மெண்ணுங்காற் — பெண்ணவா யா னிழந்த பேடி யணியர்கொ— கண்ணவாத் தக்க கலம்.

வலர் கடியாமற் புலியின்றோலைப் போர்த்துப் பைங்கூழை மேய்ந்தாற்போலும். எ-று.

இல்பொருளுவமை.* வலியினிலேமையானென்ற அடையானும், மேய்ந்தற்றென்னுந்தொழிலுவமையானும், வல்லுருவத்தோடு மனவழிப்படுதலென்பது பெறும். காவலர் கடியாமை புலி புற்றின்னுதென்பதனானும், அச்சத்தானுமாம்; ஆகவே, வல்லுருவங்கோடற்குப் பயன் அன்னகாரணங்களான் உலகத்தார் அயிராமையாயிற்று. இவ்வாறு தனக்குரிய இல்வாழ்வையுந்துறந்து வலியுமின்றிப் பிறர் அயிராத வல்லுருவமுங்கொண்டு நின்றவன் மனவழிப்படுதலாவது தன் மனமோடியவழியே ஓடி மறைந்து பிறர்க்குரிய மகளிரை விழைதலாம். அவ்வாறுதல், பெற்றம் தனக்குரிய புல்லைவிட்டுப் பிறர்க்குரிய பைங்கூழை மேய்ந்தாற்போலுமென்ற உவமையான், அறிக. (கூ)

உஎச. தவமறைந் தல்லவை செய்தல் புதன்மறைந்து
வேட்டுவன் புட்சிமிழ்த் தற்று. சு

இ-ள். தவம் மறைந்து அல்லவை செய்தல்—அவ்வலியினிலேமையான் தவவேடத்தின்கண்ணே மறைந்துநின்று தவமல்லவற்றைச் செய்தல்—வேட்டுவன் புதல் மறைந்து புள் சிமிழ்த்தற்று—வேட்டுவன் புதலின்கண்ணே மறைந்துநின்று புட்களைப் பிணித்தாற்போலும். எ-று.

தவம் ஆகுபெயர். தவமல்லவற்றைச் செய்தலாவது பிறர்க்குரிய மகளிரைத் தன்வயத்தாக்குதல். இதுவும் இத்தொழிலுவமையானறிக. (சு)

உஎடு. பற்றற்றே மென்பார் படிற்றொழுக்க மெற்றெற்றென்
றேதம் பலவுந் தரும். எ

இ-ள். பற்று அற்றேம் என்பார் படிற்றொழுக்கம்—தம்மைப் பிறர் நன்கு மதித்தற்பொருட்டு யாம் பற்றற்றேமென்று சொல்வாரது மறைந்தவொழுக்கம்,—ஏற்று எற்று என்று ஏதம் பலவும் தரும்—அப்பொழுது இனிதுபோலத் தோன்றுமாயினும், பின் என்செய்தேம் என்செய்தேமென்று தாமேயிரங்கும்வகை, அவர்க்குப் பலதுன்பங்களையுங் கொடுக்கும். எ-று.

சொல்லளவல்லது பற்றருமையின், பற்றற்றேமென்பாரொன்றும், சிறிதாய்க் கணத்துள்ளே அழிவதாய இன்பத்தினிபொருட்டுப் பெரிதாய் நெடுங்கால நிற்பதாய பாவத்தைச் செய்வார் அதன்விளைவின்கண் அந்தோ வினையேயென்றழுங்குவராகலின், எற்றெற்றென்றுங்கூறினர். இவையைந்துபாட்டானும் கூடாவொழுக்கத்தினிழுக்கம் கூறப்பட்டது. (எ)

உஎசு. நெஞ்சிற் றுறவார் துறந்தார்போல் வஞ்சித்து
வாழ்வாரின் வன்கணு ரில். சு

இ-ள். நெஞ்சின் துறவார்—நெஞ்சாற்பற்றறுதலைத்து—துறந்தார்போல் வஞ்சித்து வாழ்வாரின்—பற்றற்றார்போன்று தானஞ்செய்வாரை வஞ்சித்து வாழுமவர்போல—வன்கணர் இல்—வன்கண்ணமையையுடையார் உலகத்தில்லை. எ-று.

தானஞ்செய்வாரை வஞ்சித்தலாவது யாம் மறுமைக்கட்டேவராதற்பொருட்டு இவ்வருந்தவர்க்கு இன்னதீதுமென்று அறியாதிந்தாரை அதுகொண்டு இழிபிறப்பினராக்குதல். அவர் இழிபிறப்பினராதல் "அடங்கலர்க் கீந்த தானப்பயத்தினலறு மூன்றீர்த்—தடங்கட னிவுட் டீவு பலவுள வவற்றுட் டோன்றி — யுடம்

* இல்பொருளுவமை - அபூதவுவமை.

பொடு முகங்க ளொவ்வா ரூழ்கனி மாந்தி வாழ்வர்—மடங்கலஞ் சிற்றத் துப்பின் மானவேன் மன்ன ரேறே." * என்பதனைறிக. தமக்கு ஆவன செய்தார்க்கு ஆ காதன விஃதலின், வன்கணரில்லென்றார். (சு)

உஎஎ. புறங்குன்றி கண்டனைய ரேனு மகங்குன்றி
மூக்கிற் கரியா ருடைத்து. எ

இ-ள். குன்றிப்புறம் கண்டி அனையரேனும்—குன்றியின்புறம்போல வேட்டத்தா ற் செம்மையுடையராயினும்,—குன்றி மூக்கின் அகம் கரியார் உடைத்து — அத ன்மூக்குப்போல மனமிருண்டிருப்பாரை உடைத்து உலகம். எ-று.

குன்றி ஆகுபெயர். செம்மை கருமையென்பன பொருளின் † கணிறத்தை விட் டுச் செப்பத்தினும் அறியாமையினுஞ் சென்றனவாயினும், பண்பாலொத்தலின், இவை பண்புவமை: "கூழின் மலிமனம் போன்றிரு ளாகின்ற கோகிலமே" ‡ எ ன்பதுமது. (எ)

உஎஅ. மனத்தது மாசாக மாண்டார்நீ ராடி
மறைந்தொழுகு மாந்தர் பலர். அ

இ-ள். மாசு மனத்தது ஆக—மாசு தம்மனத்தின்கண்ணதாக—மாண்டார் நீரா டி—பிறர்க்குத் தவத்தான் மாட்சிமையுடையராய் நீரின்மூழ்கிக்காட்டி—மறைந் து ஒழுகும் மாந்தர் பலர்—தாம் அதன்கண்ணே மறைந்து செல்லும் மாந்தர் உல கத்துப் பலர். எ-று.

மாசு காம வெகுளி மயக்கங்கள். அவை போகற்கன்றி மாண்டாரென்று பிறர் கருதுதற்கு நீராடுதலான், அத்தொழிலே அவர் மறைதற்கிடனாக்கினர். இனி மா ண்டார் நீராடியென்பதற்கு மாட்சிமைப்பட்டாரது நீர்மையையுடையராயென உரைப்பாருமுளர். இவைமூன்றுபாட்டானும் அவ்வொழுக்கமுடையாரதுகுற்றமு ம் அவரையறிந்து நீக்கல்வேண்டுமென்பதும் கூறப்பட்டன. (அ)

உஎசு. கணைகொடி தியாழ்கோடு செவ்விதாங் கன்ன
வினைபடு பாலாற் கொளல். கூ

இ-ள். கணை கொடிது யாழ் கோடு செவ்விது—அம்பு வடிவாற்செவ்விதாயினு ம், செயலாற்கொடிது; யாழ் கோட்டால் வளைந்ததாயினும், செயலாற்செவ்விது; —ஆங்கு அன்ன வினைபடு பாலால் கொளல் — அவ்வகையே தவஞ்செய்வோ ரையுங் கொடியர் செவ்வியரென்பது, வடிவாற்கொள்ளாது, அவர் செயல்பட்ட கூற்றினே அறிந்துகொள்க. எ-று.

கணைக்குச்செயல் கொலை. யாழுக்குச்செயல் இசையாலின்பம் பயத்தல். அவ்வ கையே செயல் பாவமாயிற் கொடியனெனவும், அறமாயிற் செவ்வியனெனவுங் கொ ள்கவென்பதாம். இதனுன் அவரையறியுமாறு கூறப்பட்டது. (கூ)

உஅ0. மழித்தலு நீட்டலும் வேண்டா வுலகம்
பழித்த தொழித்து விடின். க0

---

* சீவகசிந்தாமணி, முத்தியிலம்பகம், தானப்பயன், கச.

† பொருள்—உபமேயம்.

‡ திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார், கூஉ.—வாழும் படியொன்றுங் கண்டிலம் வாழியிம் மாம்பொழிற்றேன்—சூழு முகச்சுற்றும் பற்றினை வாற்றெரண்டை யங்கனிவா—யாழின் மொழிமங்கை பங்கன்சிற் றம்பல மாதரியாக்—கூழின் மலி மனம் போன்றிரு ளாகின்ற கோகிலமே.

இ-ள். மழித்தலும் நீட்டலும் வேண்டா—தவஞ்செய்வார்க்குத் தலைமயிரை மழித்தலுஞ் சடையாக்கலுமாகிய வேட்மும் வேண்டா,—உலகம் பழித்தது ஒழித்துவிடின்—உயர்ந்தோர் தவத்திற்காகாதென்று குற்றங்கூறிய ஒழுக்கத்தைக் கடிந்துவிடின். எ-று.

பறித்தலும் மழித்தலுளடங்கும். மழித்தலென்பதே தலைமயிரை உணர்த்தலின், அது கூறாயினர். இதனாற் கூடாவொழுக்கமில்லாதார்க்கு வேடமும் வேண்டா வென அவரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (கo)

உகம் அதி.—கள்ளாமை.

அஃதாவது பிறருடைமையாயிருப்பதியாதொருபொருளையும் அவரை வஞ்சித்துக்கொள்ளக் கருதாமை. கருதுதலும் செய்தலோடொத்தலின், கள்ளாமையென்றார். இல்வாழ்வார்க்காயின் தமரோடு விளையாட்டுவகையால் அவரை வஞ்சித்துக் கோடற்கு இயைந்த பொருள்களை அங்ஙனங்கொள்ளினும் அமையும், துறந்தார்க்காயின் அதனைக் கருதியவழியும் பெரியதோரிழுக்காம் ஆகலின், இது துறவறமாயிற்று. புறத்துப்போகாது மடங்கி ஒருதலைப்பட்டு உயிரையே நோக்கற்பாலதாய அவர்மனம் அஃதொழிந்து புறத்தே போந்து பஃறலைப்பட்டு உடம்பின் பொருட்டுப் பொருளை நோக்குதலேயன்றி, அதுதன்னையும் வஞ்சித்துக்கொள்ளக்கருதுதல் அவர்க்குப் பெரியதோரிழுக்காதல் அறிக. இவ்வாறு வாய்மை மூதற் கொல்லாமையீறாய நான்கதிகாரத்திற்குமொக்கும். பொருள்பற்றி நிகழுங் குற்றத்தை விலக்குகின்றதாகலின், இது காமம்பற்றி நிகழ்வதாய கூடாவொழுக்கத்தின்பின் வைக்கப்பட்டது.

உஅக. எள்ளாமை வேண்டிவா னென்பா னெனைத்தொன்றுங்
கள்ளாமை காக்கதன் னெஞ்சு. க

இ-ள். எள்ளாமை வேண்டிவான் என்பான்—வீட்டினையிகழாது விரும்புவான் இவனென்று தவத்தோரான் நன்குமதிக்கப்படுவான்—எனைத்தொன்றும் கள்ளாமை தன் னெஞ்சு காக்க—யாதொருபொருளையும் பிறரை வஞ்சித்துக்கொள்ளக் கருதாவகை தன்னெஞ்சினைக் காக்க. எ-று.

எள்ளாதென்னும் எதிர்மறைவினையெச்சம் எள்ளாமையெனத் திரிந்து நின்றது. வீட்டினையிகழ்தலாவது காட்சியே அளவையாவதென்றும், நிலம், நீர், தீ, வளி யெனப் பூதம் நான்கேயென்றும், அவற்றது புணர்ச்சி விசேடத்தாற்றோன்றிப் பிரிவான் மாய்வதாய உடம்பின்கண்ணே அறிவு மதுவின்கட்களிப்புப்போல வெளிப்பட்டழியுமென்றும், இறந்தவுயிர் பின் பிறவாதென்றும், இன்பமும் பொருளும் ஒருவனுற் செய்யப்படுவதென்றுஞ் சொல்லும் உலோகாயதமுதலிய மயக்கநூல்களைத் தெளிந்து, அவற்றிற்கேற்ப ஒழுகுதல். ஞானத்திற்கேதுவாய மெய்ந்நூற்பொருளையேனும் ஆசிரியனை வழிபட்டன்றி அவனைவஞ்சித்துக் கொள்ளின், அதுவுங்களவாமாகலின், எனைத்தொன்றுமென்றார். நெஞ்சுகள்ளாமற் காக்கவெனவே, துறந்தார்க்கு விலக்கப்பட்ட கள்ளுதல் கள்ளக்கருதுதலென்பது பெற்றும். (க)

உஅஉ. உள்ளத்தா லுள்ளலுந் தீதே பிறன்பொருளைக்
கள்ளத்தாற் கொள்வே மெனல். உ

இ-ள். உள்ளத்தால் உள்ளலும் தீதே—குற்றங்களைத் தன்னெஞ்சாற்கருதுதலும் துறந்தார்க்குப் பாவம்;—பிறன் பொருளைக் கள்ளத்தால் கொள்வேம் எனல்—

ஆதலால், பிறனொருவன்பொருளை அவன் அறியாவகையால் வஞ்சித்துக்கொள்வேமென்று கருதற்க. எ-று.

உள்ளத்தாலென வேண்டாது கூறினர், அவருள்ளம் ஏனையாருள்ளம் போலாது சிறப்புடைத்தென்பது முடித்தற்கு. உள்ளலுமென்பது இழிவுசிறப்பும்மை. அல்விருதி வியங்கோளெதிர்மறைக்கண் வந்தது. இவையிரண்டுபோட்டானும் இந்நடைக்குக் களவாவது இதுவென்பதூஉம் அது கடியப்படுவதென்பதூஉங் கூறப்பட்டன. (உ)

உஅசு. களவினு லாகிய வாக்க மளவிறந்
தாவது போலக் கெடும். கூ

இ-ள். களவினுல் ஆகிய ஆக்கம்—களவினுலுளதாகிய பொருள்—ஆவதுபோல அளவிறந்து கெடும்—வளர்வதுபோலத் தோன்றித் தன்னெல்லையைக் கடந்து கெடும். எ-று.

ஆக்கத்திற்கேதுவாகலின், ஆக்கமெனப்பட்டது. எல்லையைக்கடந்துகெடுதலாவது தான் போங்காற் பாவத்தையும் பழியையும் நிறுத்திச் செய்தவறத்தையும் உடன்கொண்டுபோதல். அளவறிந்தென்று பாடமோதி, அவர் பயன்கொள்ளுமளவறிந்து அவ்வளவிற்கு உதவாது கெடுமென்றுரைப்பாருமுளர். (கூ)

உஅச. களவின்கட் கன்றிய காதல் விளைவின்கண்
வீயா விழுமந் தரும். ச

இ-ள். களவின்கண் கன்றிய காதல்—பிறர்பொருளை வஞ்சித்துக்கோடற்கண்ணே மிக்க வேட்கை—விளைவின்கண் வீயா விழுமம் தரும்—அப்பொழுது இனிதுபோலத் தோன்றித் தான் பயன் கொடுக்கும்பொழுது தொலையாத இடும்பையைக் கொடுக்கும். எ-று.

கன்றுதலான் எஞ்ஞான்றும் அக்களவையே பயில்வித்து அதனுற் பாவமும் பழியும் பயந்தேவிடுதலின், வீயாவிழுமந்தருமென்றார். இவையிரண்டுபோட்டானும் அது கடியப்படுதற்குக் காரணங்கூறப்பட்டது. (ச)

உஅஞ. அருள்கருதி யன்புடைய ராதல் பொருள்கருதிப்
பொச்சாப்புப் பார்ப்பார்க ணில். ஞ

இ-ள். அருள் கருதி அன்பு உடையராதல்—அருளினது உயர்ச்சியையறிந்து அதன்மேல் அன்புடையராயொழுகுதல்—பொருள் கருதிப் பொச்சாப்புப் பார்ப்பார்கண் இல்—பிறர்பொருளை வஞ்சித்துக்கொள்ளக் கருதி அவரது சோர்வு பார்ப்பார்மாட்டு உண்டாகாது. எ-று.

தமக்குரிய பொருளையும் அதனது குற்றம் நோக்கித் துறந்து போந்தவர் பின் பிறர்க்குரிய பொருளை நன்குமதித்து அதனை வஞ்சித்துக்கோடற்கு அவரது சோர்வு பார்க்கும் மருட்சியராலுல், அவர்மாட்டு, உயிர்கண்மேலருள்செய்தல் நமக்குறுதியென்றறிந்து அவ்வருளின் வழுவாதொழுகுதெருட்சி, கூடாதென்பதாம். (ஞ)

உஅசு. அளவின்க ணின்றொழுக லாற்றூர் களவின்கட்
கன்றிய காத லவர். ட

இ-ள். அளவின்கண் நின்று ஒழுகல் ஆற்றூர்—உயிர் முதலியவற்றையளத்தலாகிய நெறியின்கணின்று அதற்கேற்ப ஒழுகமாட்டார்—களவின்கண் கன்றிய காதலவர்—களவின்கண்ணே மிக்க வேட்கையையுடையார். எ-று.

உயிர்முதலியவற்றையளத்தலாவது காட்சி முதலாகச் சொல்லப்பட்ட அளவை களான் உயிர்ப்பொருளையும், அதற்கு அநாதியாய் வருகின்ற நல்வினை தீவினைக் குற்றவினைவுகளையும், அவற்றுன் அது நாற்கதியுட் பிறந்திறந்து வருதலையும், அது செய்யாமல் அவற்றைக் கெடுத்தற்குபாயமாகிய யோக ஞானங்களையும், அவற்றுன் அஃதெய்தும் வீட்டினையும், அளந்து உள்ளவாறறிதல். இதனை ஆருகதர் தருமத்தியானமென்ப. அதற்கேற்ப ஒழுகுதலாவது அவ்வளக்கப்பட்டனவற்றுள் தீயனவற்றினீங்கி நல்லனவற்றின்வழி நிற்றல். (கூ)

உஅள. களவென்னுங் காரறி வாண்மை யளவென்னு
மாற்றல் புரிந்தார்க ணில். எ

இ-ள். களவு என்னும் கார் அறிவாண்மை—களவென்று சொல்லப்படுகின்ற இருண்டவறிவினையுடையராதல்—அளவு என்னும் ஆற்றல் புரிந்தார்கண் இல்—உயிர் முதலியவற்றை அளத்தலென்னும் பெருமையை விரும்பினர்கணில்லை. எ-று.

இருள் மயக்கம். காரியத்தைக் காரணமாகவுபசரித்துக் களவென்னுங் காரறிவாண்மையென்றும், காரணத்தைக் காரியமாக்கி அளவென்னுமாற்றலென்றுங் கூறினர். களவுந்துறவும் இருளுமொளியும்போலத் தம்முண்மாறுகலின், ஒருங்கு நில்லாவென்பது இவை மூன்றுபாட்டானுங் கூறப்பட்டது. (எ)

உஅஅ. அளவறிந்தார் நெஞ்சத் தறம்போல நிற்குங்
களவறிந்தார் நெஞ்சிற் கரவு. அ

இ-ள். அளவு அறிந்தார் நெஞ்சத்து அறம்போல நிற்கும்— அவ்வளத்தலையே பயின்றவர் நெஞ்சத்து அறம் நிலைபெற்றுற்போல நிலைபெறும்—களவு அறிந்தார் நெஞ்சில் கரவு—களவையே பயின்றவர் நெஞ்சத்து வஞ்சனை. எ-று.

உயிர்முதலியவற்றை அளந்தறிந்தார்க்குத் துறவறஞ்சலியாதுநிற்குமென்பது அவ்வுவமையாற்பெற்றும். களவோடு மாறின்றி நிற்பது இதனுற் கூறப்பட்டது. (அ)

உஅக. அளவல்ல செய்தாங்கே வீவர் களவல்ல
மற்றைய தேற்ற தவர். க

இ-ள். அளவு அல்ல செய்தாங்கே வீவர்— அவ்வளவல்லாத தீய நினைவுகளை நினைத்தபொழுதே கெடுவர்—களவு அல்ல மற்றைய தேற்றுதவர்—களவல்லாத பிறவற்றை அறியாதவர். எ-று.

தீயநினைவுகளாவன பொருளுடையாரை வஞ்சிக்குமாறும், அவ்வஞ்சனையால் அது கொள்ளுமாறும், கொண்டவதனுல் தாம்புலன்களை நுகருமாறும் முதலாயின. நினைத்தலுஞ்செய்தலாகலிற் செய்தென்றும், அஃது உள்ளவறங்களைப் பேசக்கிக் கரந்த சொற்செயல்களைப் புகுவித்து அப்பொழுதே கெடுக்குமாகலின் ஆங்கே வீவதொன்றுங்கூறினர். மற்றையவாவன துறந்தார்க்கு உணவாகவேறாப்பட்ட காய் கனி கிழங்கு சருகு முதலாயினவும், இல்வாழ்வார் செய்யுந் தானங்களுமாம். தேற்றுமை அவற்றையே நுகர்ந்து அவ்வளவானிறைந்திருத்தலை அறியாமை. இதனுற் கள்வார் கெமொறு கூறப்பட்டது. (க)

உகக. கள்வார்க்குத் தள்ளு முயிர்நிலை கள்ளார்க்
தள்ளாது புத்தே ளுலகு. க0

இ-ள். கள்வார்க்கு உயிர்நிலை தள்ளும்—களவினைப் பயில்வார்க்குத் தம்மின் வேறல்லாத உடம்புந் தவறும்; ——கள்ளார்க்குப் புத்தேளுலகு தள்ளாது—அது செய்யாதார்க்கு நெடுஞ்சேணதாகிய புத்தேளுலகுந்தவறுது. எ-று.

உயிர் நிற்றற்கிடனுகலின், உயிர்நிலையெனப்பட்டது. சிறப்பும்மைகளிரண்டும் விகாரத்தாற்றொக்கன. இம்மையினும் அரசனுலொறுக்கப்படுதலின் உயிர்நிலையுந் தள்ளுமென்றும், மறுமையினுந் தேவராதல் கூடுதலிற் புத்தேளுலகுந் தள்ளாதென்றுங் கூறினர். ''மற்றது—தள்ளினுந் தள்ளாமை நீர்த்து''* என்புழியும் தள்ளுதல் இப்பொருட்டாதலறிக. இதற்குப் பிறவாறுரைப்பாருமுளர். இதனுல் இருவர்பயனும் ஒருங்கு கூறப்பட்டது. (க0)

ஈ0 ம் அதி.—வாய்மை.

அஃதாவது மெய்யினது தன்மை. பெரும்பான்மையுங் காமமும் பொருளும் பற்றி நிகழ்வதாய பொய்மையை விலக்கலின், இது கூடாவொழுக்கங் கள்ளாமைகளின்பின் வைக்கப்பட்டது.

உகக. வாய்மை யெனப்படுவ தியாதெனின் யாதொன்றுந்
தீமை யிலாத சொலல். க

இ-ள். வாய்மை எனப்படுவது யாது எனின்—மெய்மையென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுவது யாதென்று வினவின்,—தீமை யாதொன்றும் இலாத சொல்—அது பிறிதோருயிர்க்குத் தீங்கு சிறிதும் பயவாத சொற்களைச் சொல்லுதல். எ-று.

தீமை யாதொன்றுமிலாதவென இயையும். எனப்படுவதென்பது ''ஊரெனப்படுவ துறையூர்'' என்றுற்போல நின்றது. இதனுன் நிகழ்ந்தது கூறலென்பது நீக்கப்பட்டது. அதுதானும், தீங்கு பயவாதாயின் மெய்ம்மையாம், பயப்பிற் பொய்ம்மையாமென்பது கருத்து. (க)

உகஉ. பொய்ம்மையும் வாய்மை யிடத்த புரைதீர்ந்த
நன்மை பயக்கு மெனின். உ

இ-ள். புரை தீர்ந்த நன்மை பயக்கும் எனின்—பிறர்க்குக் குற்றந் தீர்ந்த நன்மையைப் பயக்குமாயின்,——பொய்ம்மையும் வாய்மையிடத்த—பொய்ம்மைச்சொற்களும் மெய்ம்மைச்சொற்களின் பாலவாம். எ-று.

குற்றந்தீர்ந்தநன்மை அறம்; அதனைப் பயத்தலாவது கேட்டாதல் சாக்காடாதல் எய்தின்றதோருயிர் அச்சொற்களின் பொய்ம்மையானே அதனினீங்கி இன்புறுதல். நிகழாதது கூறலும், நன்மை பயவாதாயிற் பொய்ம்மையாம், பயப்பின் மெய்ம்மையாமென்பது கருத்து. இவையிரண்டுபோட்டானும் தீங்கு பயவாத நிகழ்ந்தது கூறலும் நன்மை பயக்கும் நிகழாதது கூறலும் மெய்ம்மையெனவும், நன்மை பயவாத நிகழாதது கூறலும் தீங்கு பயக்கும் நிகழ்ந்தது கூறலும் பொய்ம்மையெனவும், வேற்றுநிலக்கணங்கூறப்பட்டது. (உ)

உகஊ. தன்னெஞ் சறிவது பொய்யற்க பொய்த்தபின்
தன்னெஞ்சே தன்னைச் சுடும். ங

இ-ள். தன் நெஞ்சு அறிவது பொய்யற்க—ஒருவன் தன்னெஞ்சறிவதொன்ற னைப் பிறரறிந்திலனென்று பொய்யாதொழிக; —பொய்த்தபின் தன் நெஞ்சே தன்னைச் சுடும்—பொய்த்தானுயின், அதனையறிந்த தன்னெஞ்சே அப்பாவத்திற் குக் கரியாய் நின்று, தன்னை அதன் பயனுய துன்பத்தையெய்துவிக்கும். எ-று.

நெஞ்சு கரியாதல் "கண்டவ ரில்லென வுலகத்து ளுணராதார் — தங்காது த கைவின்றித் தாஞ்செய்யும் வினைகளு—ணெஞ்சறிந்த கொடியவை மறைப்பவு மறையாவா—நெஞ்சத்திற் குறுகிய கரியில்லே யாகலின்" என்பதனுனுமறிக. பொ ய்மறையாமையின், அது கூறலாகாதென்பது இதனுற் கூறப்பட்டது. (கூ)

உகூச. உள்ளத்தாற் பொய்யா தொழுகி னுலகத்தா
ருள்ளத்து ளெல்லா முளன். ச

இ-ள். உள்ளத்தால் பொய்யாது ஒழுகின்—ஒருவன் தன்னுள்ளத்திற்கேற்பப் பொய் கூறுதொழுகுவனுயின்,—உலகத்தார் உள்ளத்துளெல்லாம் உளன்—அவ ன் உயர்ந்தோருள்ளத்தின்கணெல்லாம் உளனும். எ-று.

உள்ளத்தாலென்பது வேற்றுமை மயக்கம். பொய் கூறுதொழுகுதலாவது மெ ய் கூறியொழுகுதல். அவனதறத்தினதருமைநோக்கி உயர்ந்தோர் எப்பொழுதும் அவனையே நினைப்பரென்பதாம். இதனுன் இம்மைப்பயன் கூறப்பட்டது. (ச)

உகூடு. மனத்தொடு வாய்மை மொழியிற் றவத்தொடு
தானஞ்செய் வாரிற் றலை. ஞ

இ-ள். மனத்தொடு வாய்மை மொழியின்—ஒருவன் தன்மனத்தோடு பொருந் த வாய்மையைச் சொல்வானுயின்,—தவத்தொடு தானம் செய்வாரின் தலை—அ வன் தவமுந்தானமும் ஒருங்குசெய்வாரினுஞ் சிறப்புடையன். எ-று.

மனத்தோடுபொருந்துதல் மனத்திற்கேறுதல். புறமாகிய மெய்யாற் செய்யு மவ ற்றினும் அகமாகிய மனமொழிகளாற்செய்யுமது பயனுடைத்தென்பதாம். (டு)

உகூசு. பொய்யாமை யன்ன புகழில்லை யெய்யாமை
யெல்லா வறமுந் தரும். சு

இ-ள். பொய்யாமை அன்ன புகழ் இல்லை—ஒருவனுக்கு இம்மைக்குப் பொய் யாமையையொத்த புகழ்க்காரணமில்லை;—எய்யாமை யெல்லா அறமும் தரும்—ம றுமைக்கு மெய் வருந்தாமல் அவனுக்கு எல்லாவறங்களையுந் தானேகொடுக்கும். எ-று.

புகழ் ஈண்டு ஆகுபெயர். இல்லறத்திற்குப் பொருள்கூட்டல் முதலியவற்றினு ம் துறவறத்திற்கு உண்ணுமை முதலியவற்றினும் வருந்தல்வேண்டுமென்றே, அவ் வருத்தங்கள் புகுதாமல் அவ்விருவகைப்பயனையுந் தானே தருமென்பார், எய்யா மையெல்லாவறமுந்தருமென்றார். (சு)

உகூள. பொய்யாமை பொய்யாமை யாற்றி னறம்பிற
செய்யாமை செய்யாமை நன்று. எ

இ-ள். பொய்யாமை பொய்யாமை ஆற்றின்—ஒருவன் பொய்யாமையையே பொய்யாமையையே செய்யவல்லனுயின்,—பிற அறம் செய்யாமை செய்யாமை நன்று—அவன் பிறவறங்களைச் செய்யாமையே செய்யாமையே நன்று. எ-று.

அடுக்கிரண்டனுள் முதலது இடைவிடாமை மேற்று, ஏனையது துணிவின்மேற்று. பலவறங்களையும் மேற்கொண்டு செய்தற்கருமையால் சில தவறிற் குற்றப்படுதலின், அவையெல்லாவற்றின் பயனையுந் தானே தரவற்றாய இதனையே மேற்கொண்டு தவறாமற் செய்தல் நன்றென்பார், செய்யாமை செய்யாமை நன்றென்றார். இதனை இவ்வாறன்றிப் பொய்யாமையைப் பொய்யாமற்செய்யிற் பிறவறஞ் செய்கை நன்றெனப் பொழிப்பாக்கிப் பொய்கூறிற் பிறவறஞ்செய்கை நன்றாகாதென்பது அதனாற் போந்த பொருளாக்கி உரைப்பாருமுளர். பிறவறங்களெல்லாந் தரும் பயனைத் தானே தருமாற்றலுடைத்தென மறுமைப்பயனது மிகுதி இவை மூன்றுபாட்டானுங் கூறப்பட்டது. (எ)

உகூஅ. புறந்தூய்மை நீரா னமையு மகந்தூய்மை
வாய்மையாற் காணப் படும். அ

இ-ள். புறம் தூய்மை நீரான் அமையும்— ஒருவனுக்கு உடம்பு தூய்தாந்தன்மை நீரானேயுண்டாம்; — அகம் தூய்மை வாய்மையான் காணப்படும்— அது போல மனந்தூய்தாந்தன்மை வாய்மையானுண்டாம். எ-று.

காணப்படுவதுள்ளதாகலின், உண்டாமென்றுரைக்கப்பட்டது. உடம்பு தூய்தாதல் வாலாமை நீங்குதல். மனந்தூய்தாதல் மெய்யுணர்தல். புறந்தூய்மைக்கு நீரல்லது காரணமில்லாதாற்போல, அகந்தூய்மைக்கு வாய்மையல்லது காரணமில்லையென்றவாறாயிற்று. இதனானே துறந்தார்க்கு இரண்டுதூய்மையும் வேண்டுமென்பதூஉம் பெற்றாம். (அ)

உகூகூ. எல்லா விளக்கும் விளக்கல்ல சான்றோர்க்குப்
பொய்யா விளக்கே விளக்கு. கூ

இ-ள். எல்லாவிளக்கும் விளக்கு அல்ல — புறத்திருள்கடியும் உலகத்தார் விளக்குக்களெல்லாம் விளக்காகா:— சான்றோர்க்குப் பொய்யா விளக்கே விளக்கு —துறவானமைந்தார்க்கு விளக்காவது மனத்திருள் கடியும் பொய்யாமையாகிய விளக்கே விளக்காவது. எ-று.

உலகத்தார் விளக்காவன ஞாயிறு, திங்கள், தீயென்பன. இவற்றிற்குப் போகாதவிருள் போகலின், பொய்யாவிளக்கே விளக்கென்றார். அவ்விருளாவது அறியாமை. பொய்யாதவிளக்கென்பது குறைந்துநின்றது. பொய்கூறாமையாகிய விளக்கென்றவாறு. இனி இதற்குக் கல்வி முதலியவற்றான் வரும் விளக்கமெல்லாம் விளக்கமல்ல, அமைந்தார்க்கு விளக்கமாவது பொய்யாமையான் வரும் விளக்கமே விளக்கமென்றுரைப்பாருமுளர். (கூ)

௩௦௦. யாமெய்யாக் கண்டவற்று ளில்லை யெனைத்தொன்றும்
வாய்மையி னல்ல பிற. க௦

இ-ள். யாம் மெய்யாக் கண்டவற்றுள்—யாம் மெய்ந்நூல்களாகக் கண்ட நூல்களுள்—எனைத்தொன்றும் வாய்மையின் நல்ல பிற இல்லை—யாதொரு தன்மையானும் வாய்மையின் மிக்கனவாகச் சொல்லப்பட்ட பிறவறங்களில்லை. எ-று.

மெய்யுணர்த்துவனவற்றை மெய்யென்றார். அவையாவன தங்கண் மயக்கமின்மையின் பொருள்களையுள்ளவாறுணரவல்லராய்க் காம வெகுளிகளின்மையின் அவற்றையுணர்ந்தவாறே உரைக்கவும் வல்லராய, இறைவர் அருளான் உலகத்தார் உறுதியெய்துதற்பொருட்டுக் கூறியவாகமங்கள். அவையெல்லாவற்றினும் இஃ

தொப்பமுடிந்ததென்பதாம். இவைமூன்றுபாட்டானும் இவ்வறத்தினது தலைமை கூறப்பட்டது. (கo)

கக ம் அதி.—வெகுளாமை.

அஃதாவது சினத்தைச் செய்தற்குக் காரணம் ஒருவன்மாட்டுளதாயவிடத்தும் அதனைச் செய்யாமை. இது பொய்ம்மைபற்றி நிகழ்வதாய வெகுளியை விலக்கலின், வாய்மையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கoக. செல்லிடத்துக் காப்பான் சினங்காப்பா னல்லிடத்துக்
காக்கினென் காவாக்கா லென். க

இ-ள். சினம் செல் இடத்துக் காப்பான் காப்பான்—தன் சினம் பலிக்குமிடத்து அதனையெழாமற்றடுப்பானே அருளாற்றடுப்பானுவான்;—அல் இடத்துக் காக்கின் என் காவாக்கால் என்—ஏனைப்பலியாதவிடத்து அதனைத் தடுத்தாலென் தடாதொழிந்தாலென்! எ-று.

செல்லிடம் அல்லிடமென்றது தவத்தாற் றன்னின்மெலியாரையும் வலியாரையும். வலியார்மேற் காவாவழியும் தீதனுன் அவர்க்கு வருவதோர்தீங்கின்மையிற் காத்தவழியும் அறனில்லையென்பார், காக்கினென் காவாக்காலென்னென்றார். இதனுன் வெகுளாமைக்கிடங் கூறப்பட்டது. (க)

கoஉ. செல்லா விடத்துச் சினந்தீது செல்லிடத்து
மில்லதனிற் றீய பிற. உ

இ-ள். சினம் செல்லா இடத்துத் தீது—ஒருவன் வெகுளி தன்னின் வலியார் மேலெழின் தனக்கே தீதாம்;—செல் இடத்தும் அதனின் தீய பிற இல் — மற்றையெளியார்மேலெழினும் அதனிற்றீயன பிற இல்லை. எ-று.

செல்லாவிடத்துச் சினம் பயப்பது இம்மைக்கண் அவரான் வருமேதமே, ஏனையது இம்மைக்கட்பழியும் மறுமைக்கட்பாவமும் பயத்தலின், அதனிற்றீயன பிறவில்லையென்றார். ஓரிடத்துமாகாதென்பதாம். (உ)

கoஊ. மறத்தல் வெகுளியை யார்மாட்டுந் தீய
பிறத்த லதனுன் வரும். ஊ

இ-ள். யார்மாட்டும் வெகுளியை மறத்தல்—யாவர்மாட்டும் வெகுளியையொழிக;—தீய பிறத்தல் அதனுன் வரும்—ஒருவர்க்குத் தீயனவெல்லாமுளவாதல் அதனுன் வரும் ஆகலான். எ-று.

வலியார், ஒப்பார், எளியாரென்னும் மூவர் மாட்டும் ஆகாமையின் யார்மாட்டுமென்றும், மனத்தாற்றுறந்தார்க்கு ஆகாதனவாகிய தீச்சிந்தைகளெல்லாவற்றையும் பிறப்பித்தலின் தீயபிறத்தலதனுன் வருமென்றுங்கூறினர். (ஊ)

கoஎ. நகையு முவகையுங் கொல்லுஞ் சினத்திற்
பகையு முளவோ பிற. எ

இ-ள். நகையும் உவகையும் கொல்லும் சினத்தின்—துறந்தார்க்கு அருளானுளவாய முகத்தின்கணகையையும் மனத்தின்கணுவகையையுங் கொன்று கொண்டெழுகின்ற சினமேயல்லது—பிற பகையும் உளவோ—அதனிற் பிறவாய பகைகளும் உளவோ இல்லை. எ-று.

துறவாற் புறப்பகையிலராயினும் உட்பகையாய் நின்று அருண்முதலிய நட்பினையும் பிரித்துப் பிறவித்துன்பமுமெய்துவித்தலான், அவர்க்குச் சினத்தின்மிக்க பகையில்லையாயிற்று. இவை மூன்றுபாட்டானும் வெகுளியது தீங்கு கூறப்பட்டது. (௬)

௩௦௫. தன்னைத்தான் காக்கிற் சினங்காக்க காவாக்காற்
றன்னையே கொல்லுஞ் சினம். ௫

இ-ள். தன்னைத் தான் காக்கின் சினம் காக்க—தன்னைத் தான் துன்பமெய்தாமற்காக்க நினைத்தானாயின், தன்மனத்துச் சினம் வாராமற்காக்க;—காவாக்கால் சினம் தன்னையே கொல்லும்—காவானாயின், அச்சினந் தன்னையே கெடுக்குங் கடுந்துன்பங்களையெய்துவிக்கும். எ-று.

"வேண்டிய வேண்டியாங் கெய்தற்" பயத்ததாயதவத்தைப்பிறர்மேற் சாபம் விடுதற்காக இழந்து அத்தவத்துன்பத்தோடு பழையபிறவித்துன்பமும் ஒருங்கெய்துதலின், தன்னையேகொல்லுமென்றார். "கொல்லச் சுரப்பதாங் கீழ்" * என்புழிப்போலக் கொலைச்சொல் ஈண்டுத்துன்பமிகுதியுணர்த்திநின்றது. (௫)

௩௦௬. சினமென்னுஞ் சேர்ந்தாரைக் கொல்லி யினமென்னு
மேமப் புணையைச் சுடும். ௬

இ-ள். சினம் என்னும் சேர்ந்தாரைக்கொல்லி—சினமென்னும் நெருப்பு—இனம் என்னும் ஏமப்புணையைச் சுடும்—தனக்கு இடமானவரையேயன்றி அவர்க்கு இனமாகிய ஏமப்புணையையுஞ் சுடும். எ-று.

சேர்ந்தாரைக்கொல்லியென்பது ஏதுப்பெயர்; தான் சேர்ந்தவிடத்தைக் கொல்லுந்தொழிலதென்றவாறு. சேர்ந்தாரையென உயர்திணைப்பன்மைமேல்வைத்து ஏனைநான்குபாலும் தங்கருத்தோடு கூடிய, பொருளாற்றலாற்கொண்டார்; ஈண்டு உருகவஞ்செய்கின்றது துறந்தார்சினத்தையேயாகலின். சினமென்னுநெருப்பென்ற விதப்பு, உலகத்துநெருப்புச் சுடுவது தான்சேர்ந்தவிடத்தையே இந்நெருப்புச் சேராதவிடத்தையுஞ் சுடுமென்னும் வேற்றுமை தோன்ற, நின்றது. ஈண்டினமென்றது முற்றத் துறந்து தவஞானங்களாற்பெரியராய்க் கேட்டார்க்கு உறுதிமொழிகளை இனியவாகச் சொல்லுவாரை. உருவகநோக்கிச் சுடுமென்னுந் தொழில் கொடுத்தாராயினும், அகற்றுமென்பது பொருளாகக்கொள்க. ஏமப்புணை ஏமத்தையுபதேசிக்கும் புணை. இனமென்னுமேமப்புணையென்ற ஏகதேசவுருவகத்தாற் பிறவிக்கடலுளழுந்தாமல் வீடென்னுங் கரையேற்றுகின்றவென வருவித்துரைக்க. எச்சவும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. தன்னையும் வீழ்த்து எடுப்பாரையுமகற்றுமென்பதாம். (௬)

௩௦௭. சினத்தைப் பொருளென்று கொண்டவன் கேடு
நிலத்தறைந்தான் கைபிழையா தற்று. ௭

இ-ள். சினத்தைப் பொருள் என்று கொண்டவன் கேடு—சினத்தைத் தன்னாற்றலுணர்த்துவதோர் குணமென்று தன்கட்கொண்டவன் அவ்வாற்றலிழத்தல்,—நிலத்து அறைந்தான் கை பிழையாதற்று—நிலத்தின்கண் அறைந்தவன்கை அந்நிலத்தையுறுதல் தப்பாத வாறுபோலத் தப்பாது. எ-று.

---

* நாலடியார், ஈயாமை,—இரவலர் கன்றாக வீவாரா வாக—விரகிற் சுரப்பதாம் வண்மை—விரகின்றி—வல்லவ ரூன்ற வடியாபோல் வாய்வைத்துக்—கொல்லச் சுரப்பதாங் கீழ்.

வைசேடிகர் பொருள், பண்பு, தொழில், சாதி, விசேடம், இயைபு என்பனவற்றை அறுவகைப்பொருளென்றற்போல, ஈண்டிக் குணம் பொருளெனப்பட்டது. பிழையாதவற்றென்பது குறைந்து நின்றது. இவை மூன்றுபாட்டானும் வெகுண்டார்க்கு வருந் தீங்கு கூறப்பட்டது. (எ)

கஉஅ. இணரெரி தோய்வன்ன வின்ஞ செயினும்
புணரின் வெகுளாமை நன்று. அ

இ-ள். இணர் எரி தோய்வு அன்ன இன்ஞ செயினும்—பலசுடரையுடைத்தாய பேரெரிவந்து தோய்ந்தாலொத்த இன்ஞதவற்றை ஒருவன் செய்தானாயினும்,—வெகுளாமை புணரின் நன்று—அவனை வெகுளாமை ஒருவற்குக் கூடுமாயின், அது நன்று. எ-று.

இன்ஞமையின் மிகுதி தோன்ற இணரெரியென்றும், அதனை மேன்மேலுஞ் செய்தல் தோன்ற இன்ஞவென்றும், அச்செயல் முனிவனையும் வெகுள்விக்குமென்பது தோன்றப் புணரினென்றுங் கூறினர். இதனான் வெகுளாமையது நன்மை கூறப்பட்டது. (அ)

கஉக. உள்ளிய வெல்லா முடனெய்து முள்ளத்தா
லுள்ளான் வெகுளி யெனின். க

இ-ள். உள்ளத்தால் வெகுளி உள்ளான் எனின்—தவஞ்செய்யுமவன், தன்மனத்தால் வெகுளியை ஒருகாலும் நினையானாயின்,—உள்ளிய எல்லாம் உடன் எய்தும்—தான்கருதிய பேறெல்லாம் ஒருங்கே பெறும். எ-று.

உள்ளத்தாலென வேண்டாது கூறியவதனான், அருளுடையுள்ளமென்பது முடிந்தது. அதனானுள்ளாமையாவது அவ்வருளாகிய பகையையவளர்த்து அதனான் மூற்றக் கடிதல். இம்மை மறுமை வீடென்பன வேறுவேறு திறத்தனவாயினும், அவையெல்லாம் இவ்வொன்றானேயெய்துமென்பார், உள்ளியவெல்லாமுடனெய்துமென்றார். இதனான் வெகுளாதார்க்கு வரும் நன்மை கூறப்பட்டது. (கூ)

கஉக0. இறந்தா ரிறந்தா ரனையர் சினத்தைத்
துறந்தார் துறந்தார் துணை. க0

இ-ள். இறந்தார் இறந்தார் அனையர்—சினத்தின்கண்ணே மிக்கார், உயிருடையராயினும், செத்தாரோடொப்பர்;—சினத்தைத் துறந்தார் துறந்தார் துணை—சினத்தைத் துறந்தார், சாதற்றன்மையராயினும், அதனையொழிந்தாரளவினர். எ-று.

மிக்கசினத்தையுடையார்க்கு ஞானமெய்துதற்குரிய உயிர் நின்றதாயினும் கலக்கத்தான் அஃதெய்தாமை ஒருதலையாகலின், அவரை இறந்தாரனையரென்றும், சினத்தை விட்டார்க்குச் சாக்காடெய்துதற்குரிய யாக்கைநின்றதாயினும், ஞானத்தான் வீடுபெறுதல் ஒருதலையாகலின், அவரை வீடுபெற்றாரோடொப்பரென்றுங் கூறினர். துறந்தார்துணை பன்மையொருமைமயக்கம். இதனான் அவ்விருவர் பயனும் ஒருங்கு கூறப்பட்டது. (க0)

கஉ ம் அதி.—இன்ஞசெய்யாமை.

அஃதாவது தனக்கு ஒருபயனுக்கியாதல், செற்றம்பற்றியாதல், சோர்வானுதல் ஒருயிர்க்கு இன்ஞதவற்றைச் செய்யாமை. இன்ஞசெய்தல் வெகுளியொழிய வும் நிகழுமென்பது அறிவித்தற்கு, இது வெகுளாமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கூகக. சிறப்பீனுஞ் செல்வம் பெறினும் பிறர்க்கின்னு
செய்யாமை மாசற்றூர் கோள். க

இ-ள். சிறப்பு ஈனும் செல்வம் பெறினும் — யோகமாகிய சிறப்புத் தரும் அணிமா முதலிய செல்வங்களைப் பிறர்க்கின்னு செய்து பெறலாமாயினும்,— பிறர்க்கு இன்னு செய்யாமை மாசு அற்றூர் கோள்—அதனைச் செய்யாமை ஆகமங்கள் கூறியவாற்றுன் மனந்தூயாரது துணிவு. எ-று.

உம்மை பெருமைமேற்று. சிறப்புடையதனைச் சிறப்பென்றும், அதன்பயிற்சியான் வாயுவை வென்றெய்தப்படுதலின் எட்சிச்சித்திகளையுஞ் சிறப்பீனுஞ்செல்வமென்றும், காமம் வெகுளி மயக்கமென்னுங் குற்றங்களற்றமையான் மாசற்றூரென்றுங் கூறினர். இதனால் தமக்கொருபயனேக்கிச் செய்தல் விலக்கப்பட்டது. (க)

கூகஉ. கறுத்தின்னு செய்தவக் கண்ணு மறுத்தின்னு
செய்யாமை மாசற்றூர் கோள். உ

இ-ள். கறுத்து இன்னு செய்த அக்கண்ணும்— தம்மேற்செற்றங்கொண்டு ஒருவன் இன்னுதவற்றைச் செய்தவிடத்தும்—மறுத்து இன்னு செய்யாமை மாசு அற்றூர் கோள்—மீண்டு தாம் அவனுக்கின்னுதவற்றைச் செய்யாமையும் அவரது துணிவு. எ-று.

இறந்தது தழீஇயவெச்சவும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. அவ்வின்னுதவற்றை உட்கொள்ளாதுவிடுதல் செயற்பாலதென்பதாம். (உ)

கூகஙு. செய்யாமற் செற்றூர்க்கு மின்னுத செய்தபி
னுய்யா விழுமந் தரும். ங

இ-ள். செய்யாமல் செற்றூர்க்கும் இன்னுத செய்தபின்— தான் முன்போரின்னுமை செய்யாதிருக்கத் தன்மேற் செற்றங்கொண்டவர்க்கும் இன்னுதவற்றைத் துறந்தவன் செய்யுமாயின்,—உய்யா விழுமம் தரும்—அச்செயல் அவனுக்குக் கடக்கமுடியாத இடும்பையைக் கொடுக்கும். எ-று.

அவ்விடும்பையாவது தவமிழந்து பழியும் பாவமுமெய்துதல். (ங)

கூகச. இன்னுசெய் தாரை யொறுத்த லவர்நாண
நன்னயஞ் செய்து விடல். ச

இ-ள். இன்னு செய்தாரை ஒறுத்தல்— தமக்கின்னுதவற்றைச் செய்தாரைத் துறந்தோரொறுத்தலாவது—அவர் நாண நன்னயம் செய்து விடல்—அவர்தாமே நாணுமாறு அவர்க்கு இனியவுவகைகளைச்செய்து அவ்விரண்டனையும் மறத்தல். எ-று.

மறவாவழிப் பின்னும் வந்து கிளைக்குமாகலின், மறக்கற்பாலவாயின. அவரை வெல்லுமுபாயங் கூறியவாறு. இவைமூன்றுபாட்டானுஞ் செற்றம் பற்றிச் செய்தல் விலக்கப்பட்டது. (ச)

கூகடு. அறிவினு னுகுவ துண்டோ பிறிதினெய்
தந்நோய்போற் போற்றுக் கடை. டு

இ-ள். அறிவினன் ஆகுவது உண்டோ— துறந்தார்க்கு உயிர்முதலியவற்றை உள்ளவாறறிந்த அறிவினனுவதொரு பயனுண்டோ,— பிறிதின் நோய் தந்நோ

ய்போல் போற்றுக்கடை—பிறிதோருயிர்க்கு வரும் இன்னுதவற்றைத் தம்முயிர்க்கு வந்தனபோலக் குறிக்கொண்டு காவாவிடத்து. எ-று.

குறிக்கொண்டு காத்தலாவது நடத்தல், இருத்தல், கிடத்தல், நிற்றல், உண்டல் முதலிய தந்தொழில்களானும் பிறவாற்றானும் உயிர்களுறுவனவற்றை முன்னே யறிந்து உறுமற்காத்தல். இது பெரும்பான்மையும் அஃறிணைக்கண் நுண்ணியவுடம்புடையவற்றைப் பற்றிவருதலிற் பொதுப்படப் பிறிதினெனென்றும், மறப்பான் அது நன்புறினும் நமக்கின்னுசெய்தலாமென்றறிந்து காத்தல் வேண்டுமாகலின் அது செய்யாவழி அறிவாற் பயனில்லையென்றுங்கூறினார். இதனாற் சோர்வாற் செய்தல் விலக்கப்பட்டது. (இ)

நகசு. இன்ன வெனத்தா னுணர்ந்தவை துன்னுமை
வேண்டும் பிறன்கட் செயல். சு

இ-ள். இன்ன எனத் தான் உணர்ந்தவை — இவை மக்கட்கின்னுதனவென அனுமானத்தாற்றானறிந்தவற்றை—பிறன்கண் செயல் துன்னுமை வேண்டும்—பிறன்மாட்டுச் செய்தலே மேவாமை துறந்தவனுக்கு வேண்டும். எ-று.

இன்பத்துன்பங்கள் உயிர்க்குணராகலின், அவை காட்சியளவையான் அறியப்படாமையறிக. அறமும் பாவமுமளவாவது மனமுளனுயவழியாகலான், உணர்ந்தவையென்றார். (சு)

நகஎ. எனைத்தானு மெஞ்ஞான்றும் யார்க்கு மனத்தானு
மாணுசெய் யாமை தலை. எ

இ-ள். மனத்தான் ஆம் மாண்—மனத்தோடு உளவாகின்ற இன்னுத செயல்களை—எஞ்ஞான்றும் யார்க்கும் எனைத்தானும் செய்யாமை தலை—எக்காலத்தும் யாவர்க்குஞ் சிறிதாயினுஞ் செய்யாமை தலையாயவறம். எ-று.

ஈண்டு மனத்தானுகாதவழிப் பாவமில்லையென்பது பெற்றும். ஆற்றலுண்டாய காலத்தும் ஆகாமையின் எஞ்ஞான்றுமென்றும், எளியார்க்குமாகாமையின் யார்க்குமென்றும், செயல் சிறிதாயினும் பாவம் பெரிதாகலின் எனைத்தென்றுங் கூறினார். (எ)

நகஅ. தன்னுயிர்க் கின்னுமை தானறிவா னென்கொலோ
மன்னுயிர்க் கின்ன செயல். அ

இ-ள். தன் உயிர்க்கு இன்னுமை தான் அறிவான் — பிறர் செய்யுமின்னுதன தன்னுயிர்க்கு இன்னுவாந்தன்மையை அனுபவித்தறிகின்றவன் — மன் உயிர்க்கு இன்ன செயல் என்கொல் — நிலைபேறுடைய பிறவுயிர்கட்குத் தானவற்றைச் செய்தல் என்னகாரணத்தான்! எ-று.

இவ்வாறே இவை பிறவுயிர்க்குமின்னுவென்பது அனுமானத்தானறிந்துவைத்துச் செய்கின்ற இப்பாவங்களுறுவப்படாமையின், இன்னுதன யான் வருந்தப் பின்னே வந்து வருத்துமென்பது ஆகமத்தானுமறிந்து ஒழியற்பாலனென்பது தோன்றத் தானென்றும், அத்தன்மையான் ஒழியாமைக்குக் காரணம் மயக்கமென்பது தோன்ற என்கொலோவென்றுங் கூறினர். இவைமூன்றுபாட்டானும் பொதுவகையான் விலக்கப்பட்டது. (அ)

நகக. பிறர்க்கின்னு முற்பகற் செய்பிற் றமக்கின்னு
பிற்பகற் ருமே வரும். க

இ-ள். பிறர்க்கு இன்ன முற்பகல் செய்யின்—துறந்தவர் பிறர்க்கின்னதனவற்றை ஒருப்கலது முற்கூற்றின்கட் செய்வராயின்,—தமக்கு இன்ன பிற்பகல் தாமே வரும்—தமக்கின்னதன அதன்பிற்கூற்றின்கண் அவர்செய்யாமற்றாமேவரும். எ-று.

முற்பகல் பிற்பகலென்பன பின் முன்னுகத்தொக்க ஆறும்வேற்றுமைத்தொகை. தவமழிதலின், அங்ஙனங் கடிதினும் எளிதினும் வரும்; அதனால் அவைசெய்யற்கவென்பதாம். இனித் தானேவருமென்பது பாடமாயின், அச்செயற்றானே தமக்கின்னதனவாய் வருமென உபசாரவழக்காக்கி, ஆக்கம் வருவித்துரைக்க.(கூ)

நகஉ. நோயெல்லா நோய்செய்தார் மேலவர் நோய்செய்யார்
நோயின்மை வேண்டு பவர். கo

இ-ள். நோய் எல்லாம் நோய் செய்தார் மேலவாம்—இன்னதனவெல்லாம் பிறிதோருயிர்க்கு இன்னதன செய்தார்மேலவாம்;—நோய் இன்மை வேண்டுபவர் நோய் செய்யார்—அதனால் தம்மூயிர்க்கு இன்னதன வேண்டாதார் பிறிதோருயிர்க்கு இன்னதன செய்யார். எ-று.

உவர்நிலத்து விளைவித்திட்டார்க்கு விளைவும் அதுவேயாகலின், நோயெல்லா நோய்செய்தார்மேலவாமென்றார். இது சொற்பொருட்பின்வருநிலை. இவையிரண்டுபாட்டானும் அது செய்தார்க்கு வருந்தீங்கு கூறப்பட்டது. (கo)

நகஉ ம் அதி.—கொல்லாமை.

அஃதாவது ஐயறிவுடையன முதல் ஓரறிவுடையனவீறாய உயிர்களைச் * சோர்ந்துங்கொல்லுதலைச் செய்யாமை. இது, மேற்கூறிய அறங்களெல்லாவற்றினுஞ் சிறப்புடைத்தாய்க் கூறுதலறங்களையும் அகப்படுத்துநிற்றலின், இறுதிக்கண் வைக்கப்பட்டது.

நகஉக. அறவினை யாதெனிற் கொல்லாமை கோறல்
பிறவினை யெல்லாந் தரும். க

இ-ள். அறவினை யாது எனின் கொல்லாமை — அறங்களெல்லாமாகிய செய்கை யாதென்று வினவின், அஃது ஒருயிரையுங்கொல்லாமையாம்,—கோறல் பிறவினை எல்லாம் தரும்—அவற்றைக் கொல்லுதல் பாவச்செய்கைகளெல்லாவற்றையுந் தானே தரும் ஆதலான். எ-று.

அறம் சாதியொருமை. விலக்கியதொழிதலும் அறஞ்செய்தலாமாகலின், கொல்லாமையை அறவினையென்றார். ஈண்டுப் பிறவினையென்றது அவற்றின்விளைவை. கொலைப்பாவம் விளைக்குந்துன்பம் ஏனைப்பாவங்களெல்லாங் கூடியும் விளைக்கமாட்டாவென்றவாறு கொல்லாமைதானே பிறவறங்களெல்லாவற்றின் பயனையுந் தருமென்று மேற்கோள்கூறி, அதற்கேது எதிர்மறைமுகத்தாற் கூறியவாறுமாயிற்று.

---

* புல்லும் மரமும் முதலியன பரிசத்தையறியும் ஓரறிவுயிர்கள். இப்பியுஞ் சங்கும் முதலியன அதனோடு இரதத்தையுமறியும் ஈரறிவுயிர்கள். கறையானும் எறும்பும் முதலியன அவ்விரண்டனோடு கந்தத்தையுமறியும் மூவறிவுயிர்கள். தும்பியும் வண்டும் முதலியன அம்மூன்றனோடு உருவத்தையுமறியும் நாலறிவுயிர்கள். வானவரும் மக்களும் நாகரும் விலங்கும் புள்ளும் முதலியன அந்நான்கனோடு சத்தத்தையுமறியும் ஐயறிவுயிர்கள்.

நஉஉ. பருத்துண்டு பல்லுயி ரோம்புத னூலோர்
தொருத்தவற்று ளெல்லாந் தலை. உ

இ-ள். பருத்து உண்டு பல்லுயிர் ஓம்புதல்—உண்பதனைப் பசித்தவுயிர்கட்குப் பகுத்துக்கொடுத்துண்டு ஐவகையுயிர்களையுமோம்புதல்——நூலோர் தொருத்தவற்றுள் எல்லாம் தலை—அறநூலுடையார் துறந்தார்க்குத் தொருத்தவறங்களெல்லாவற்றினுந் தலையாயவறம். எ-று.

பல்லுயிருமென்னும் முற்றும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. ஓம்புதல் சோர்ந்துங் கொலை வாராமற் குறிக்கொண்டு காத்தல். அதற்குப் பகுத்துண்டல் இன்றியமையாவுறுப்பாகலின், அச்சிறப்புத்தோன்ற, அதனை இறந்தகாலவினையெச்சத்தாற் கூறினர். எல்லாநூல்களினும் நல்லனவெடுத்து எல்லார்க்கும் பொதுப்படக் கூறுதல் இவர்க்கியல்பாகலின், ஈண்டும் பொதுப்படநூலோனென்றும், அவரெல்லார்க்கும் ஒப்பமுடிதலான் இது தலையாயவறமென்றுங்கூறினர். (உ)

நஉஊ. ஒன்றுக நல்லது கொல்லாமை மற்றதன்
பின்சாரப் பொய்யாமை நன்று. ஊ

இ-ள். ஒன்றுக நல்லது கொல்லாமை—நூலோர் தொருத்த அறங்களுள் தன்னோடிணையொப்பதின்றித் தானேயாக நல்லது கொல்லாமை;—— பொய்யாமை அதன் பின்சார நன்று—அஃதொழிந்தால் பொய்யாமை அதன்பின்னேநிற்க நன்று. எ-று.

நூலோர் தொருத்தவறங்களென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. அதிகாரம் கொல்லாமையாயினும், மேற் பொய்யாமைபொய்யாமையாற்றினெனவும் யாமெய்யாக் கண்டவற்றுளில்லையெனவுங் கூறினராகலின், இரண்டறத்துள்ளும் யாது சிறந்ததென்று ஐயநிகழுமன்றே, அது நிகழாமைப்பொருட்டு, ஈண்டு அதன்பின்சாரப்பொய்யாமை நன்றென்றார், முற்கூறியதிற் பிற்கூறியது வலியுடைத்தாகலின். அதனைப் பின்சாரநன்றென்றது, நன்மை பயக்கும் வழிப் பொய்யும் மெய்யாயும், தீமை பயக்கும் வழி மெய்யும் பொய்யாயும் இதனைப் பற்ற அது திரிந்துவருதலானெனவுணர்க.இவைமூன்றுபாட்டானும் இவ்வறத்தினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

நஉச. நல்லா றெனப்படுவ தியாதெனின் யாதொன்றுங்
கொல்லாமை சூழு நெறி. ச

இ-ள். நல்லாறு எனப்படுவது யாது எனின்—மேற்கூறி வீடுபேறுகட்கு நல்ல நெறியென்று சொல்லப்படுவது யாதென்று வினவின்,——யாதொன்றும் கொல்லாமை சூழும் நெறி—அஃது யாதோருயிரையுங் கொல்லாமையாகிய அறத்தினைக் காக்கக் கருதும் நெறி. எ-று.

யாதொன்றுமென்றது, ஓரறிவுயிரையும் அகப்படுத்தற்கு காத்தல் வழுவாமற்காத்தல். இதனால் இவ்வறத்தினையுடையதே நன்னெறியென்பது கூறப்பட்டது. (ச)

நஉடு. நிலையஞ்சி நீத்தாரு ளெல்லாங் கொலையஞ்சிக்
கொல்லாமை சூழ்வான் றலை. டு

இ-ள். நிலை அஞ்சி நீத்தாருள் எல்லாம்—பிறப்புநின்ற நிலையை அஞ்சிப் பிறவாமைப்பொருட்டு மனை வாழ்க்கையைத் துறந்தாரெல்லாருள்ளும்—— கொலை அஞ்சிக் கொல்லாமை சூழ்வான் தலை— கொலைப்பாவத்தை அஞ்சிக் கொல்லாமையாகிய அறத்தை மறவாதவன் உயர்ந்தவன். எ-று.

இ-ள். நில்லாதவற்றை நிலையின என்று உணரும் புல்லறிவாண்மை — நிலையுத லிலவாகிய பொருள்களே நிலையுதலுடையவென்று கருதுகின்ற புல்லியவறிவினை யுடையராதல்—கடை—துறந்தார்க்கிழிபு. எ-று.

தோற்றமுடையவற்றைக் கேடிலவென்று கருதும் புல்லறிவால் அவற்றின்மேற் பற்றுச்செய்தல் பிறவித்துன்பத்திற்கேதுவாகலின், அது வீடெய்துவார்க்கிழுக்கென்பது இதனுற்கூறப்பட்டது. இனிப் புல்லறிவாளர்பெரும்பான்மையும் பற்றுச்செய்வது சிற்றின்பத்திற்கேதுவாகிய செல்வத்தின்கண்ணும் அதனையனுபவிக்கும் யாக்கையின்கண்ணுமாகலின், வருகின்ற பாட்டுக்களான் அவற்றது நிலையாமையை விதந்து கூறுப. (க)

நாஉ. கூத்தாட் டவைக்குழாத் தற்றே பெருஞ்செல்வம்
போக்கு மதுவிளிந் தற்று. உ

இ-ள். பெருஞ்செல்வம் கூத்தாட்டு அவைக் குழாத்தற்று — ஒருவன்மாட்டுப் பெரியசெல்வம் வருதல் கூத்தாடுதல் செய்கின்ற அரங்கின்கட் காண்போர்குழாம் வந்தாற்போலும்;—போக்கும் அது விளிந்தற்று—அதனது போகலும் அக்கூத்தாட்டு முடிந்தவழி அக்குழாம் போயினற்போலும். எ-று.

பெருஞ்செல்வமெனவே, துறக்கச்செல்வமுமடங்கிற்று. போக்குமென்ற எச்சவும்மையான், வருதலென்பது பெற்றும். அக்குழாங் கூத்தாட்டுக் காரணமாக அரங்கின்கட் பஃறிறத்தாற் றானே வந்து, அக்காரணம் போயவழித் தானும் போமாறுபோல, செல்வமும் ஒருவனல்வினை காரணமாக அவன்மாட்டுப் பஃறிறத்தாற்றானே வந்து, அக்காரணம் போயவழித் தானும் போமென்றதாயிற்று. (உ)

நாங. அற்கா வியல்பிற்றுச் செல்வ மதுபெற்றூ
லற்குப வாங்கே செயல். ங

இ-ள். அற்கா இயல்பிற்றுச் செல்வம்—நில்லாதவியல்பினையுடைத்துச் செல்வம்;—அது பெற்றூல் அற்குப ஆங்கே செயல்—அதனைப் பெற்றூல், அதனுற் செய்யப்படும் அறங்களை அப்பெற்றபொழுதே செய்க. எ-று.

அல்காவென்பது திரிந்துநின்றது. ஊழுள்வழியல்லது துறக்தாராற் பெறப்படாமையின் அது பெற்றூலென்றும், அஃதில்வழி நில்லாமையின் ஆங்கேயென்றுங்கூறினர். அதனுற்செய்யப்படும் அறங்களாவன பயனெக்காது செய்யப்படுங் கடவுட்பூசையும், தானமும் முதலாயின. அவை ஞானவேதுவாய் வீடுபயத்தலின், அவற்றை அற்குபவென்றும் செய்கவென்றுங்கூறினர். இவையிரண்டுபோட்டானும் செல்வநிலையாமை கூறப்பட்டது. (ங)

நாச. நாளென வொன்றுபோற் காட்டி யுயிரீரும்
வாள துணர்வார்ப் பெறின். ச

இ-ள். நாள் என ஒன்றுபோல் காட்டி ஈரும் வாளது உயிர்—நாளென்று அறுக்கப்படுவதொருகாலவளையறைபோலத் தன்னைக் காட்டி ஈர்ந்து செல்கின்ற வாளினது வாயது உயிர்,—உணர்வார்ப் பெறின் — அஃதுணர்வாரைப் பெறின். எ-று.

காலமென்னும் அருவப்பொருள் உலகியனடாத்தற்பொருட்டு ஆதித்தன் முதலிய அளவைகளாற் கூறுபட்டதாக வழங்கப்படுவதல்லது தானுகக் கூறுபடா

மையின் நாளெனவொன்றுபோலென்றும், அது தன்னை வாளென்றுணர மாட்டாதார் நமக்குப் பொழுது போகாநின்றதென்று இன்புறுமாறு நாளாய் மயக்கவிற் காட்டியென்றும், இடைவிடாதீர்தலான் வாளின் வாயதென்றும், அஃதீர்கின்றமையை உணர்வார் அரியராகலின் உணர்வார்ப்பெறினென்றுங் கூறினார். உயிரென்னுஞ்சாதியொருமைப்பெயர் ஈண்டு உடம்பினமேனின்றது, ஈரப்படுவது அதுவேயாகலின். வாளென்பது ஆகுபெயர். இனி இதனை நாளென்பதொரு பொருள்போலத் தோன்றி உயிரையீர்வதொரு வாளாமென்றுரைப்பாருமுளர்: எனவென்பது பெயரன்றி இடைச்சொல்லாகலானும், ஒன்றுபோற்காட்டியென்பதற்கு ஓர்பொருட்சிறப்பின்மையானும், அதுவென்பது குற்றியலுகரமன்மையானும், அஃதுரையன்மையறிக. (௪)

௩௩௫. நாச்செற்று விக்குண்மேல் வாராமு னல்வினை
மேற்சென்று செய்யப் படும். ௫

இ-ள். நாச் செற்று விக்குள் மேல் வாராமுன்—உரையாடாவண்ணம் நாவை யடக்கி விக்குளெழுவதற்குமுன்னே—நல்வினை மேற்சென்று செய்யப்படும்—வீட்டிற்கேதுவாகிய அறம் விரைந்து செய்யப்படும். எ-று.

மேனோக்கிவருதல் ஒருதலையாகலானும், வந்துழிச் செய்தலேயன்றிச் சொல்லலுமாகாமையானும் வாராமுனென்றும், அதுதான் இன்னபொழுது வருமென்பதின்மையின் மேற்சென்றென்றுங் கூறினார். மேற்சேறல் மண்டுதல். நல்வினை செய்யுமாற்றின்மேல் வைத்து நிலையாமை கூறியவாறு. (௫)

௩௩௬. நெருந லுளனொருவ னின்றில்லை யென்னும்
பெருமை யுடைத்திவ் வுலகு. ௬

இ-ள். ஒருவன் நெருநல் உளன் இன்று இல்லை என்னும் பெருமை உடைத்து—ஒருவன் நெருநலுளனாயினான் அவனே இன்றில்லையாயினானென்று சொல்லும் நிலையாமை மிகுதியுடைத்து—இவ்வுலகு— இவ்வுலகம். எ-று.

ஈண்டு உண்மை பிறத்தலையும், இன்மை இறத்தலையுமுணர்த்திநின்றன. அவை பெண்பாற்குமுளவாயினும், சிறப்புப்பற்றி ஆண்பாலையே கூறினார். இந்நிலையாமையே உலகின் மிக்கதென்பதாம். (௬)

௩௩௭. ஒருபொழுதும் வாழ்வ தறியார் கருதுப
கோடியு மல்ல பல. ௭

இ-ள். ஒருபொழுதும் வாழ்வது அறியார்— ஒருபொழுதளவும் தம்முடம்புமுயிரும் இயைந்திருத்தலைத் தெளியமாட்டார்;—கோடியும் அல்ல பல கருதுப—மாட்டாதுவைத்தும், கோடியளவுமன்றி அதனினும் பலவாய நினைவுகளை நினையாநிற்பர் அறிவிலாதார். எ-று.

இழிவுசிறப்பும்மையாற் பொழுதென்பது ஈண்டுக் கணத்தின்மேனின்றது. காரணமாகிய வினையினளவே வாழ்தற்கும் அளவாகலின், அஃதறியப்படாதாயிற்று. பலவாய நினைவுகளாவன பொறிகளானுகரப்படும் இன்பங்கள் தமக்குரியவாமாறும், அதற்குப் பொருள் துணைக்காரணமாமாறும், அது தம்முயற்சிகளான் வருமாறும், அவற்றைத் தாமுயலுமாறும், அவற்றிக்கு வருமிடையூறுகளும், அவற்றை நீக்குமாறும், நீக்கி அப்பொருள் கடைக்கூட்டுமாறும், அதனைப் பிறர்கொள்ளாமற் காக்குமாறும், அதனான் நட்டாரையாக்குமாறும், நள்ளாரையழிக்குமாறு

ம், தாம் அவ்வின்பங்கள் நுகருமாறும் முதல்யின. அறிவிலாரதியல்பின்மேல் வைத்து நிலையாமை கூறியவாறு. இனிக் கருதுப வென்பதனை அஃறிணைப்பன்மைப்பெயராக்கி உரைப்பாருமுளர். (எ)

நூநூஅ. குடம்பை தனித்தொழியப் புட்பறந் தற்றே
யுடம்போ டுயிரிடை நட்பு. அ

இ-ள். குடம்பை தனித்து ஒழியப் புள் பறந்தற்று—மூன்றனியாத மூட்டை தனித்துக் கிடப்ப அதனுளிருந்த புள்ளுப் பருவம்வந்துழிப் பறந்துபோன தன்மைத்து—— உடம்போடு உயிரிடை நட்பு— உடம்பிற்கும் உயிர்க்குமுளதாய நட்பு. எ-று.

தனித்தொழியவென்றதனுன், மூன்றனியாமை பெற்றும்: அஃதாவது கருவுந்தானும் ஒன்றுய்ப்பிறந்து வேறுந்துணையும் அதற்காதாரமாய் நிற்றல்; அதனுல் அஃது உடம்பிற்குவமையாயிற்று; அதனுள் வேற்றுமையின்றிநின்றே பின் புகாமற் போகலின், புள் உயிர்க்குவமையாயிற்று. மூட்டையுட்பிறப்பன பிறவுமுளவேனும், புள்ளையே கூறினுர்; பறந்துபோதற்றொழிலான் உயிரோடொப்புமையெய்துவது அதுவேயாகலின். நட்பென்பது ஈண்டேக்குறிப்புமொழியாய் நட்பின்றிப்போதலுணர்த்திநின்றது.* சேதனமாய் அருவாய் நித்தமாய் உயிரும், அசேதனமாய் உருவாய் அநித்தமாய உடம்பும் தம்முண்மாறுகலின், விணைவயத்தாற்கூடியதல்லது நட்பிலவென்பதறிக. இனிக்குடம்பையென்பதற்குக் கூடென்றுரைப்பாருமுளர்: அது புள்ளுடன்றேன்றுமையானும், அதன்கண் அது மீண்டு புகுதலுடைமையானும், உடம்பிற்கு உவமையாகாமையறிக. (அ)

நூநூக. உறங்குவது போலுஞ் சாக்கா டுறங்கி
விழிப்பது போலும் பிறப்பு. கூ

இ-ள். சாக்காடு உறங்குவதுபோலும் — ஒருவனுக்குச் சாக்காடு வருதல் உறக்கம் வருதலோடொக்கும்; —— பிறப்பு உறங்கி விழிப்பதுபோலும்—அதன்பின் பிறப்பு வருதல் உறங்கி விழித்தல் வருதலோடொக்கும். எ-று.

உறங்குதலும் விழித்தலும் உயிர்கட்கு இயல்பாய்க் கடிதின் மாறிமாறி வருகின்றுற்போலச் சாக்காடும் பிறப்பும் இயல்பாய்க் கடிதின் மாறிமாறிவருமென்பது கருத்து. நிலையாமையே நிலைபெற்றவாறறிவித்தற்குப் பிறப்பும் உடன்கூறப்பட்டது. (கூ)

நூசo. புக்கி லமைந்தின்று கொல்லோ வுடம்பினுட்
டுச்சி லிருந்த வுயிர்க்கு. கo

இ-ள். உடம்பினுள் துச்சில் இருந்த உயிர்க்கு — வாதமுதலியவற்றின் இல்லாயவுடம்புகளுள் ஒதுக்கிருந்தே போந்த உயிர்க்கு —— புக்கில் அமைந்தின்றுகொல் — எஞ்ஞான்றுமிருப்பதோரில் இதுகாறும் அமைந்ததில்லைபோலும்! எ-று.

அந்நோய்கள் இருக்கவமைந்த ஞான்று இருந்தும், வெகுண்ட ஞான்றுபோயும், ஒருட்பினும் நிலைபெறுது வருதலால், துச்சிலிருந்தவென்றூர். பின் புறப்படாது புக்கேவிடுமில் அமைந்ததாயின், பிறரிற்களுள் ஒதுக்கிராதென்பதாம்; ஆகவே, உயிரோடு கூடிநிற்பதோருடம்புமில்லையென்பது பெறப்பட்டது. இவையே

* இவ்வாறு பெயரடியாகத் தோன்றிய குறிப்பை வட்டநூலார் அபிதாமூலத் தொனியென்றும், விருத்தலக்கணையென்றுங் கூறுவர்.

ழுபாட்டானும், முறையே யாக்கைகட்கு வளர்ந்த நாள் கழிகின்றவாறும், கழிந்தால் உளதாகிலமையும், அவை ஒரோவழிப் பிறந்தவளவிலே இறத்தலும், ஒருகணமாயினும் நிற்குமென்பது தெளியப்படாமையும், உயிர் நீங்கியவழிக் கிடக்குமாறும், அவற்றிற்கு இறப்பும் பிறப்பும் மாறிமாறி வருமாறும், அவைதாம் உயிர்க்குரியவன்மையுமென்று, இவ்வாற்றால் யாக்கை நிலையாமை கூறியவாறு கண்டுகொள்க. (கo)

கடும் அதி.—துறவு.

அஃதாவது புறமாகிய செல்வத்தின்கண்ணும் அகமாகிய யாக்கையின்கண்ணும் உளதாய பற்றினை, அவற்றது நிலையாமை நோக்கி, விடுதல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

கசக. யாதனின் யாதனி னீங்கியா னோதல
லதனி னதனி னிலன். க

இ-ள். யாதனின் யாதனின் நீங்கியான் — ஒருவன் யாதொருபொருளின் யாதொருபொருளின் நீங்கினான்— அதனின் அதனின் நோதல் இலன்—அவன் அப்பொருளால் அப்பொருளால் துன்பமெய்துதலிலன், எ-று.

அடுக்குக்கள் பன்மை குறித்துநின்றன. நீங்குதல் துறத்தல். ஈண்டித் துன்பமென்றது இம்மைக்கண் அவற்றைத் தேடுதலானும், காத்தலானும், இழத்தலானும் வருவனவும், மறுமைக்கட் பாவத்தான் வருவனவுமாய இருவகைத்துன்பங்களையுமாம். எல்லாப்பொருளையும் ஒருங்கே விடுதல் தலை, அஃதன்றி ஒரோவொன்றாக விடினும் அவற்றான்வருந்துன்பமிலனாமென்பது கருத்து.

கஉ. வேண்டினுண் டாகத் துறக்க துறந்தபி
னீண்டியற் பால பல. உ

இ-ள். துறந்தபின் ஈண்டு இயற்பால பல — எல்லாப்பொருள்களையுந் துறத்தலால் ஒருவர்க்கு இம்மைக்கண்ணே உளவாம் முறைமையையுடைய இன்பங்கள் பல;—வேண்டின் உண்டாகத் துறக்க—அவ்வின்பங்களை வேண்டின், அவற்றைக் காலம் பெறத் துறக்க. எ-று.

அவ்வின்பங்களாவன அப்பொருள்கள் காரணமாக மனமொழிமெய்கள் அலையாது நிற்றலானும், அவை நன்னெறிக்கட்சேறலானும், வருவன. இளமைக்கட் துறந்தான் அவற்றை நெடுங்காலமெய்துமாகலின், உண்டாகத்துறக்கவென்றார். இன்பங்களென்பதும் காலமென்பதும் வருவிக்கப்பட்டன. இம்மைக்கட்டின்பங்கள் இலவாதலேயன்றி இன்பங்களுளவாதலுமுண்டென்பதாம். (உ)

கஊ. அடல்வேண்டு மைந்தன் புலத்தை விடல்வேண்டும்
வேண்டிய வெல்லா மொருங்கு. ஊ

இ-ள். ஐந்தன் புலத்தை அடல்வேண்டும்—வீடெய்துவார்க்குச் செவி முதலிய ஐம்பொறிகட்குரியவாய ஓசை முதலிய ஐம்புலன்களையுங் கெடுத்தல்வேண்டும்;—வேண்டிய எல்லாம் ஒருங்கு விடல் வேண்டும்—கெடுக்குங்கால் அவற்றை நுகர்தற்பொருட்டுத் தாம் படைத்த பொருண்முழுதையும் ஒருங்கேவிடுதல்வேண்டும். எ-று.

புலமென்றது அவற்றை நுகர்தலை. அது மனத்தைத் துன்பத்தானும் பாவத்தானுமன்றி வாராத பொருள்கண்மேலல்லது வீட்டுநெறியாகிய யோகஞானங்களி

ற் செலுத்தாமையின், அதனையடல்வேண்டுமென்றும், அஃது அப்பொருள்கண் மேற்செல்லின் அந்நூகர்ச்சி விறகுபெற்ற தழல்போல் முறுகுவதல்லது அடப்படாமையின், வேண்டியவெல்லாமொருங்குவிடல்வேண்டுமென்றுங் கூறினர்.(நூ)

நூசச. இயல்பாகு நோன்பிற்கொன் றின்மை யுடைமை
மயலாகு மற்றும் பெயர்த்து. ச

இ-ள். ஒன்று இன்மை நோன்பிற்கு இயல்பாகும் — பற்றப்படுவதொருபொருளுமில்லாமை தவஞ்செய்வார்க்கு இயல்பாம்;—உடைமை பெயர்த்து மற்றும் மயலாகும்—அஃதன்றி, ஒன்றுயினுமுடைமை அத்தவத்தைப் போக்குதலான், மீண்டும் மயங்குதற்கேதுவாம். எ-று.

இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. நோன்பென்பதூஉம் மயலென்பதூஉம் ஆகுபெயர். பெயர்த்தலானென்பது கிரிந்து நின்றது. நோன்பைப் பெயர்த்தலானென வேற்றுமைப்படுத்துக் கூட்டுக. எல்லாப்பொருள்களையும் விட்டு ஒருபொருளை விடாதவழியும், அது சார்பாக விட்டனவெல்லாம் மீண்டுவந்து தவத்திற்கிடையீடாய் மனக்கலக்கஞ் செய்யுமென்பது கருத்து. இவைநான்குபாட்டானும் என்தென்னும் புறப்பற்று விடுதல் கூறப்பட்டது. (சு)

நூசநி. மற்றுந் தொடர்ப்பா டெவன்கொல் பிறப்பறுக்க
லுற்றார்க் குடம்பு மிகை. நி

இ-ள். பிறப்பு அறுக்கல் உற்றார்க்கு உடம்பும் மிகை—பிறப்பறுத்தலை மேற்கொண்டார்க்கு அதற்குக் கருவியாகிய உடம்பும் மிகையாம்;— மற்றும் தொடர்ப்பாடு எவன்— ஆனபின் அதற்கு மேலே இயைபில்லனவுஞ்சில தொடர்ப்பாடு எவாதல் என்னும்! எ-று.

உடம்பென்ற பொதுமையான், உருவுடம்பும் அருவுடம்புங்கொள்ளப்படும்.* அவற்றுள், அருவுடம்பாவது பத்துவகையிந்திரியவுணர்வோடும் ஐவகைவாயுக்களோடும் காமவினைவினைவுகளோடுங் கூடிய மனம்; இது நுண்ணுடம்பெனவும்படும். இதன்கட்பற்று நிலையாமையுணர்ந்த துணையான் விடாமையின், விடுதற்குபாயம் முன்னர்க் கூறுப. இவ்வுடம்புகளால் துன்பம் இடையறுதுவருதலையுணர்ந்து இவற்றுளை கட்டினை இறைப்பொழுதும் பொறுது வீட்டின் கண்ணே விரைதலின், உடம்புமிகையென்றார். இன்பத்துன்பங்களான் உயிரோடு ஒற்றுமையெய்துதலின், இவ்வுடம்புகளும் யானெனப்படும். இதனான் அகப்பற்றுவிடுதல் கூறப்பட்டது. (நி)

நூசசு. யானென தென்னுஞ் செருக்கறுப்பான் வானோர்க்
குயர்ந்த வுலகம் புகும். சு

இ-ள். யான் எனது என்னும் செருக்கு அறுப்பான் — தானல்லாதவுடம்பை யானென்றும் தன்னுடையபில்லாத பொருளை எனதென்றுங் கருதி அவற்றின்கட் பற்றுச்செய்தற்கேதுவாகிய மயக்கத்தைக் கெடுப்பான் — வானோர்க்கு உயர்ந்த உலகம் புகும்— வானோர்க்கும் எய்தற்கரிய வீட்டுலகத்தையெய்தும். எ-று.

மயக்கம் அறியாமை. அதனைக் கெடுத்தலாவது தெளிகர்பாற்பெற்ற உறுதிமொழிகளானும் யோகப்பயிற்சியானும் அவை யானெனதன்மை தெளிந்து, அவற்றின்கட்பற்றை விடுதல். சிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. இதனான் இவ்விருவகைப்பற்றினையும் விட்டார்க்கே வீடெளதென்பது கூறப்பட்டது. (சு)

* உருவுடம்பு தூலசரீரம். அருவுடம்பு சூக்குமசரீரம்.

௩௪௭. பற்றி விடாஅ விடும்பைகள் பற்றினைப்
பற்றி விடாஅ தவர்க்கு. ௭

இ-ள். பற்றினைப் பற்றி விடாதவர்க்கு — இருவகைப்பற்றினையும் இறுகப் பற்றி விடாதாரை— இடும்பைகள் பற்றி விடா— பிறவித்துன்பங்கள் இறுகப் பற்றி விடா. ௭-று.

இறுகப்பற்றுதல் காதல்கூர்தல். விடாதவர்க்கென்பது வேற்றுமைமயக்கம். இதனால் இவை விடாதார்க்கு வீடில்லையென்பது கூறப்பட்டது. (௭)

௩௪௮. தலைப்பட்டார் தீரத் துறந்தார் மயங்கி
வலைப்பட்டார் மற்றை யவர். ௮

இ-ள். தீரத் துறந்தார் தலைப்பட்டார் — முற்றத்துறந்தார் வீட்டினைத் தலைப்பட்டார்;—மற்றையவர் மயங்கி வலைப்பட்டார்—அங்ஙனந் துறவாதார் மயங்கிப் பிறப்பாகிய வலையுட்பட்டார். ௭-று.*

முற்றத்துறத்தலாவது பொருள்களையும் இருவகையுடம்பினையும் உவர்த்துப்பற்றற விடுதல். அங்ஙனந் துறவாமையாவது அவற்றுள் யாதானுமொன்றின்கட் சிறிதாயினும் பற்றுச்செய்தல். துணிவுபற்றித் தலைப்பட்டாரென்றும், பொய்ந்நெறி கண்டே பிறப்புவலையுளகப்படுதலின், மயங்கியென்றுங் கூறினார். (௮)

௩௪௯. பற்றற்ற கண்ணே பிறப்பறுக்கு மற்று
நிலையாமை காணப் படும். ௯

இ-ள். பற்று அற்ற கண்ணே பிறப்பு அறுக்கும்—ஒருவன் இருவகைப்பற்று மற்றபொழுதே, அப்பற்றறுதி அவன்பிறப்பையறுக்கும்; — மற்று நிலையாமை காணப்படும் — அவையறாதபொழுது அவற்றாற் பிறந்திறந்துவருகின்ற நிலையாமை காணப்படும். ௭-று.

காரணமற்றபொழுதே காரியமும் அற்றதாமுறைமைபற்றி, பற்றற்றகண்ணே யென்றார்; "அற்றது பற்றெனி—லுற்றது வீடு:† என்பதூஉம் அதுபற்றிவந்தது. இவையிரண்டுபாட்டானும் அவ்விருமையும் ஒருங்கு கூறப்பட்டன. (௯)

௩௫௦. பற்றுக பற்றற்றான் பற்றினை யப்பற்றைப்
பற்றுக பற்று விடற்கு. ௧௦

இ-ள். பற்று அற்றான் பற்றினைப் பற்றுக— எல்லாப்பொருளையும்பற்றிநின்றே பற்றற்ற இறைவன் ஓதிய வீட்டுநெறியை இதுவே நன்னெறியென்று மனத்துக்

* இவ்வருமைத்திருக்குறளைச் சந்தானகுரவருளொருவராகிய கொற்றவன்குடி உமாபதிசிவாசாரியர் நெஞ்சுவிடுதூதில் "தேருங்கா—லுன்னை யொழிய வுறவில்லை யென்னுமது—தன்னை யறிவைத் தனியறிவை—முன்னந்—தலைப்பட்டார் தீரத் துறந்தார் மயங்கி—வலைப்பட்டார் மற்றையவ ரென்று — நிலைத்தமிழின்—றெய்வப் புலமைத் திருவள்ளுவருரைத்த—மெய்வைத்த சொல்லை விரும்பாம—லைவர்க்கு—மாவதுவே செய்தங் கவர்வழியைத் தப்பாமற்—பாவமெனும் பௌவப் பரப்பழுந்திப்—பூவையர்தங்—கண்வலையிற் பட்டுக் கலவிக் கலைபயின்றங்—குண்மை நிலையுணர்ச்சி யோராமற்—றிண்மையினா—னாவிற் கொடுமை பலபிதற்றி நாடோறுஞ்சாவிற் பிறப்பிற் றலைப்பட்டிங்—காவிநிலை—நிற்கும்வகைபாராய் நிலையான நெஞ்சமே—பொற்பினுடன் யானே புகலக்கேள்" எனவெடுத்தருளிச்செய்தார். இந்நெஞ்சுவிடுதூது சைவசித்தாந்தம் பதினான்கினுளொன்று.

† திருவாய்மொழி, ௨ம் திருப்பதிகம், ௫.—அற்றது பற்றெனி—லுற்றது வீடியிர்—செற்றது மன்னுறி—லற்றிறை பற்றே.

கொள்க;—அப்பற்றைப் பற்றுக பற்று விடற்கு—கொண்டு, அதன்கணுபாயத்தை அம்மனத்தாற்செய்க, விடாது வந்த பற்று விடுதற்கு. எ-று.

கடவுள்வாழ்த்திற்கேற்ப ஈண்டும் பொதுவகையாற் பற்றற்றானென்றார். பற்றற்றான்பற்றென்புழி ஆறாவது செய்யுட்கிழமைக்கண்வந்தது. ஆண்டுப்பற்றென்றது பற்றப்படுவதனை. அதன்கணுபாயமென்றது தியானசமாதிகளை. விடாதுவந்த பற்றென்றது அநாதியாய்வரும் உடம்பிற்பற்றினை. அப்பற்று விடுதற்கு உபாயம் இதனுற்கூறப்பட்டது. (கo)

நசு ம் அதி.—மெய்யுணர்தல்.

அஃதாவது பிறப்பு வீடுகளையும் அவற்றின் காரணங்களையும் விபரீதவையங்களானன்றி உண்மையானுணர்தல். இதனை வடநூலார் தத்துவஞானமென்ப. இதுவும் பற்றற்றான் பற்றினைப் பற்றியவழி உளதாவதாகலின், அக்காரணவொற்றுமைபற்றித் துறவின்பின் வைக்கப்பட்டது.

நசுக. பொருளல் லவற்றைப் பொருளென் றுணரு
மருளான மாணப் பிறப்பீ. க

இ-ள். பொருள் அல்லவற்றைப் பொருள் என்று உணரும் மருளான் ஆம்—மெய்ப்பொருளல்லவற்றை மெய்ப்பொருளென்றுணரும் விபரீதவுணர்வானே உளதாம்—மாணப் பிறப்பு—இன்பமில்லாத பிறப்பு. எ-று.

அவ்விபரீதவுணர்வாவது மறுபிறப்பும், இருவினைப்பயனும், கடவுளுமில்லையெனவும், மற்றுமித்தன்மையவுஞ்சொல்லும் மயக்கநூல்வழக்குக்களை மெய்ந்நூல் வழக்கெனத் துணிதல்: குற்றியை மகனென்றும் இப்பியை வெள்ளியென்றும் இவ்வாறே ஒன்றனைப் பிறிதொன்றுகத் துணிதலும் அது. மருள், மயக்கம், விபரீதவுணர்வு, அவிச்சையென்பன ஒருபொருட்கிளவி. நரகர், விலங்கு, மக்கள், தேவரென்னும் நால்வகைப் பிறப்பினுமுள்ளது துன்பமேயாகலின், மாணப்பிறப்பென்றார். இதனற் பிறப்புத் துன்பமென்பதூஉம், அதற்கு முதற்காரணம் அவிச்சையென்பதூஉங் கூறப்பட்டன. (க)

நசுஉ. இருணீங்கி யின்பம் பயக்கு மருணீங்கி
மாசறு காட்சி யவர்க்கு. உ

இ-ள். மருள் நீங்கி மாசு அறு காட்சியவர்க்கு—அவிச்சையினீங்கி மெய்யுணர்வினையுடையராயினார்க்கு—இருள் நீங்கி இன்பம் பயக்கும் — அம்மெய்யுணர்வு பிறப்பினை நீக்கி வீட்டினைக் கொடுக்கும். எ-று.

இருள் நரகம்; அஃது ஆகுபெயராய்க் காரணத்தின்மேனின்றது. நீங்கியெனத் தொடைநோக்கி மெலிந்துநின்றது; நீங்கவென்பதன் றிரிபெனினுமமையும். மருணீங்கியென்னும் வினையெச்சம் காட்சியவனென்னுங் குறிப்புவினைப்பெயர் கொண்டது. மாசறுகாட்சியென்றது கேவலவுணர்வினை. இதனால் வீடாவது நிரதிசயவின்பமென்பதூஉம், அதற்கு நிமித்தகாரணம் கேவலப்பொருளென்பதூஉங் கூறப்பட்டன. (உ)

நசுங. ஐயத்தி னீங்கித் தெளிந்தார்க்கு வையத்தின்
வான நணிய துடைத்து. ங

இ-ள். ஐயத்தின் நீங்கித் தெளிந்தார்க்கு—ஐயத்தினின்று நீங்கி மெய்யுணர்ந்தார்க்கு—வையத்தின் வானம் நணியது உடைத்து—எய்திநின்ற நிலவுலகத்தினும் எய்தக்கடவதாய வீட்டுலகம் நணித்தாதலுடைத்து. எ-று.

ஐயமாவது பலதலையாயவுணர்வு. அஃதாவது மறுபிறப்பும், இருவினைப் பயனும், கடவுளும் உளவோ இலவோவென ஒன்றிற்றுணிவு பிறவாது நிற்றல்; பேய்த் தேரோ புனலோ கயிறோ அரவோவெனத் துணியாது, நிற்பதும் அது. ஒருவாற்றாற் பிறர்மதங் களைந்து தம்மதநிறுத்தல் எல்லாச்சமயநூல்கட்கும் இயல்பாகலின், அவை கூறுகின்ற பொருள்களுள் யாது மெய்யென நிகழுமையத்தினையோகமுதிர்ச்சியுடையார் தம்மனுபவத்தானீக்கி மெய்யுணர்வாராகலின், அவரை ஐயத்தினீங்கித்தெளிந்தாரென்றும், அவர்க்கு அவ்வனுபவ வுணர்வு அடிப்பட்டு வரவரப் பண்டையுலகியலுணர்வு தூர்ந்துவருமாகலின் அதனைப் பயன்மேலிட்டு வையத்தின் வானநணியதுடைத்தென்றுங் கூறினார்; கூறவே, ஐயவுணர்வும் பிறப்பிற்குக் காரணமாதல் கூறப்பட்டது. (௩)

௩௫௪. ஐயுணர் வெய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே
மெய்யுணர் வில்லா தவர்க்கு. ௪

இ-ள். ஐயுணர்வு எய்தியக்கண்ணும் பயம் இன்றே—செல்லப்படுகின்ற புலன்கள் வேறுபாட்டான் ஐந்தாகியவுணர்வு அவற்றை விட்டுத் தம்வயத்தாய வழியும், அதனாற் பயனில்லையேயாம் —மெய்யுணர்வு இல்லாதவர்க்கு—மெய்யினையுணர்தலில்லாதார்க்கு. எ-று.

ஐந்தாகியவுணர்வு மனம். அஃதெய்துதலாவது மடங்கி ஒருதலைப்பட்டுத் தாரணைக்கணிற்றல். அங்ஙனநின்றவழியும் வீடு பயவாமையின், பயமின்றென்றார். சிறப்பும்மை எய்துதற்கருமை விளக்கிநின்றது. இவையிரண்டுபாட்டானும் மெய்யுணர்வுடையார்க்கே வீடுளதென மெய்யுணர்வின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௪)

௩௫௫. எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருண்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு. ௫

இ-ள். எப்பொருள் எத்தன்மைத்து ஆயினும்—யாதொருபொருள் யாதோரியல்பிற்றாய்த் தோன்றினும்,—அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு—அத்தோன்றியவாற்றைக் கண்டொழியாது அப்பொருளின்கணின்று மெய்யாகிய பொருளைக் காண்பதே மெய்யுணர்வாவது. எ-று.

பொருடோறும் உலகத்தார் கற்பித்துக்கொண்டு வழங்குகின்ற கற்பனைகளைக் கழித்து, நின்றவுண்மையைக் காண்பதென்றவாறாயிற்று. அஃதாவது கோச்சேரமான் யானைக்கட்சேஎய் மாந்தரஞ்சொலிரும்பொறை என்றவழி அரசனென்பதோர்சாதியும், சேரமானென்பதொருகுடியும், வேழநோக்கினையுடையானென்பதோர்வடிவும், சேயென்பதோரியற்பெயரும், மாந்தரஞ்சொலிரும்பொறையென்பதோர்சிறப்புப்பெயரும், ஒருபொருளின்கட்கற்பனையாகலின், அவ்வாறுணராது நிலமுதல் உயிரீறாகிய தத்துவங்களின்றொகுதியெனவுணர்ந்து, அவற்றை நிலமுதலாகத் தத்தங்காரணங்களுளொடுக்கிக்கொண்டுசென்றாற் காரணகாரியங்களிரண்டுமின்றி முடிவாய் நிற்பதனையுணர்தலாம். எப்பொருளென்ற பொதுமையான் இயங்குதிணையும் நிலைத்திணையுமாகிய பொருள்களெல்லாம் இவ்வாறேயுணரப்படும். இதனான் மெய்யுணர்வினதிலக்கணங்கூறப்பட்டது. (௫)

௩௫௬. கற்றீண்டு மெய்ப்பொருள் கண்டார் தலைப்படுவர்
மற்றீண்டு வாரா நெறி. ௬

இ-ள். ஈண்டுக் கற்று மெய்ப்பொருள் கண்டார் — இம்மக்கட்பிறப்பின்கண்ணே உபதேசமொழிகளை அனுபவமுடைய தேசிகர்பாற்கேட்டு அதனான் மெய்ப்பொருளையுணர்ந்தவர்—மற்று ஈண்டு வாரா நெறி தலைப்படுவர் — மீண்டு இப்பிறப்பின்கண் வாராத நெறியையெய்துவர். எ-று.

கற்றென்றதனால் பலர்பக்கலினும் பலகாலும் பயிறலும், ஈண்டென்றதனால் வீடுபேற்றிற்குரிய மக்கட்பிறப்பினது பெறுதற்கருமையும் பெற்றாம். ஈண்டுவாரா நெறி வீட்டுநெறி: வீட்டிற்கு நிமித்தகாரணமாய முதற்பொருளை உணர்தற்கு உபாயம் மூன்று; அவை கேள்வி, விமரிசம், பாவனையென்பன.* அவற்றுட்கேள்வி இதனாற் கூறப்பட்டது. (௬)

௩௫௭. ஓர்த்துள்ள முள்ள துணரி னொருதலையாப்
பேர்த்துள்ள வேண்டா பிறப்பு. ௭

இ-ள். உள்ளம் ஒருதலையா ஓர்த்து உள்ளது உணரின்—அங்ஙனங்கேட்ட உபதேசமொழிப்பொருளை ஒருவனுள்ளம் அளவைகளானும் பொருந்துமாற்றானுந் தெளியவாராய்ந்து, அதனான் முதற்பொருளையுணருமாயின்,—பிறப்புப் பேர்த்து உள்ளவேண்டா— அவனுக்கு மாறிப் பிறப்புளதாக நினைக்கவேண்டா. எ-று.

ஒருதலையாவோர்த்தென இயையும். அளவைகளும் பொருந்துமாறும் மேலே யுரைத்தாம். இதனால் விமரிசங் கூறப்பட்டது. (௭)

௩௫௮. பிறப்பென்னும் பேதைமை நீங்கச் சிறப்பென்னுஞ்
செம்பொருள் காண்ப தறிவு. ௮

இ-ள். பிறப்பு என்னும் பேதைமை நீங்க—பிறப்பிற்கு முதற்காரணமாய அவிச்சை கெட—சிறப்பு என்னும் செம்பொருள் காண்பது அறிவு—வீட்டிற்கு நிமித்தகாரணமாய செவ்வியபொருளைக் காண்பதே ஒருவர்க்கு மெய்யுணர்வாவது. எ-று.

பிறப்பென்னும் பேதைமையெனவும், சிறப்பென்னுஞ் செம்பொருளெனவும், காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்தார். ஐவகைக் குற்றங்களுள் அவிச்சை ஏனைய நான்கிற்குங் காரணமாதலுடைமையின், அச்சிறப்புப்பற்றி அதனையே பிறப்பிற்குக் காரணமாக்கிக் கூறினார். எல்லாப்பொருளினுஞ் சிறந்ததாகலால், வீடு சிறப்பெனப்பட்டது. தோற்றக்கேடுகளின்மையின் நித்தமாய் நோன்மையாற்றன்னையொன்றுங் கலத்தலின்மையிற்றூய்தாய்த் தானெல்லாவற்றையுங் கலந்து நிற்கின்ற முதற்பொருள் விகாரமின்றி எஞ்ஞான்றும் ஒருதன்மைத்தாதல்பற்றி, அதனைச் செம்பொருளென்றார். மேல் மெய்ப்பொருளெனவும் உள்ளதெனவுங்கூறியதூஉம் இதுபற்றியெனவுணர்க. அதனைக் காண்கையாவது உயிர் தன்னவிச்சைகெட்டு அதனோடு ஒற்றுமையுற இடைவிடாது பாவித்தல். இதனைச் சமாதியெனவுஞ் சுக்கிலத்தியானமெனவுங்கூறுப. உயிர் உடம்பினீங்குங்காலத்து அதனால் யாதொன்று பாவிக்கப்பட்டது அஃது அதுவாய்த் தோன்று மென்பது எல்லாவாக மங்கட்குந்துணிபாகலின், வீடெய்துவார்க்கு அக்காலத்துப் பிறப்பிற்கேதுவாய பாவனை கெடுதற்பொருட்டுக் கேவலப்பொருளையே பாவித்தல்வேண்டுதலான், அதனை முன்னே பயிறலாய் இதனின் மிக்கவுபாயமில்லையென்பதறிக. இதனாற் பாவனை கூறப்பட்டது. (௮)

---

* கேள்வியெனினும், சிரவணமெனினுமொக்கும். விமரிசமெனினும், சிந்தித்தலெனினும், மனனமெனினுமொக்கும். பாவனையெனினும், தெளிதலெனினும், நிதித்தியாசனமெனினுமொக்கும்.

நடுக. சார்புணர்ந்து சார்பு கெடவொழுகின் மற்றழித்துச்
சார்தரா சார்தரு நோய். கூ

இ-ள். சார்பு உணர்ந்து சார்பு கெட ஒழுகின்—ஒருவன் எல்லாப்பொருட்குஞ் சார்பாய அச்செம்பொருளையுணர்ந்து இருவகைப்பற்றுமற ஒழுகவல்லனாயின்,—சார்தரும் நோய் அழித்து மற்றுச் சார்தரா—அவனை மூன் சாரக்கடவனவாய் நின்ற துன்பங்கள் அவ்வுணர்வொழுக்கங்களையழித்துப் பின்சாரமாட்டா. எ-று.*

ஆருபெயராற் சாருமிடத்தையும் சார்வனவற்றையுஞ் சார்பென்றார். ஈண்டொழுக்கமென்றது யோகநெறியொழுகுதலை. அஃது இயமம், நியமம், இருப்பு, உயிர்நிலை, மனவொருக்கம், தாரணை, தியானம், சமாதியென எண்வகைப்படும். அவற்றின்பரப்பெல்லாம் ஈண்டுரைப்பிற்பெருகும்; யோகநூல்களுட்காண்க. மற்றுச் சார்தராவெனவியையும். சாரக்கடவனவாய் நின்ற துன்பங்களாவன பிறப்பு அநாதியாய் வருதலின் உயிரான் அளவின்றியீட்டப்பட்ட வினைகளின் பயன்களுள் இறந்த உடம்புகளான் அனுபவித்தனவும் பிறந்தவுடம்பான் மூகந்து நின்றனவுமொழியப் பின்னுமனுபவிக்கக்கடவனவாய்க் கிடந்தன. அவை விளக்கின்மூன்னிருள்போல் ஞானயோகங்களின்முன்னர்க் கெடுதலான், அழித்துச்சார்தரா வென்றார். இதனை ஆருகதர் உவர்ப்பென்ப. பிறப்பிற்குக்காரணமாகலான், நல்வினைப்பயனும் நோயெனப்பட்டது. மேன்மூன்றுபாயத்தானும் பரம்பொருளையுணரப் பிறப்பறுமென்றார். அஃதறும்வழிக் கிடந்ததுன்பங்களெல்லாம் என்செய்யுமென்னுங்கடாவையாசங்கித்து அவை ஞானயோகங்களின் முதிர்ச்சியுடையவையிரைச் சாரமாட்டாமையானும் வேறுசார்பின்மையானுங் கெட்டுவிடுமென்பது இதனற்கூறப்பட்டது. (கூ)

நகூo. காமம் வெகுளி மயக்க மிவைமூன்ற
னாமங் கெடக்கெடு நோய். கo

இ-ள். காமம் வெகுளி மயக்கம் இவை மூன்றன் நாமம் கெட—ஞானயோகங்களின் முதிர்ச்சியுடையார்க்கு விழைவு, வெறுப்பு, அவிச்சையென்னுமிக்குற்றங்கண்மூன்றனுடைய பெயருங்கூடக்கெடுதலான்,—நோய் கெடும் — அவற்றின் காரியமாய வினைப்பயன்கள் உளவாகா. எ-று.

அநாதியாய அவிச்சையும், அதுபற்றி யானெனமதிக்கும் அகங்காரமும், அதுபற்றி எனக்கிதுவேண்டுமென்னும் அவாவும், அதுபற்றி அப்பொருட்கட்செல்லு

* இவ்வருமைத்திருக்குறளைத் திருக்கடவூர் உய்யவந்ததேவநாயனார்திருக்களிற்றுப்படியாரிலே "சார்புணர்ந்து சார்பு கெடவொழுகி னென்றமையாற்—சார்புணர்வு தானே தியானமுமாஞ் — சார்பு—கெடவொழுகி னல்ல சமாதியுமாங் கேதப்—படவருவ தில்லவினைப் பற்று." எனவெடுத்தருளிச்செய்தார். இவ்வுய்யவந்ததேவநாயனார் பெரும்பற்றப்புலியூரில் எழுந்தருளியிருந்தபொழுது தம்மையடைந்த ஓரதிபக்குவர்பொருட்டு இந்நூலைச்செய்து, இதன்பெருமையை உலகத்துள்ளார் உணர்ந்துய்யுமாறு திருவுளங்கொண்டு, திருவம்பலத்திற் சென்று வணங்கி, திருக்களிற்றுப்படியிலே இந்நூலைவைக்குமளவில் அத்திருக்களிற்றுக்கை நிமிர்ந்து இதனைவாங்கிப் பரமகருணாநிதியாகிய நடராசரது திருவடியிலே கொடுத்தமையால், அத்திருப்படைவீட்டினுள்ள எழுநூறு திருமடத்து முதலிகளும் திவ்லைவாழந்தணர் மூவாயிரவரும் மாகேசுரர்நாற்பத்தெண்ணாயிரவரும் திருக்கோயிற்றிருத்தொண்டு செய்யும் திருப்பேர் ஏழாயிரத்துத்தொளாயிரவரும் பிறரும் சந்நிதியிலே கூடிநின்று வியப்புற்று, இந்நூற்குத் திருக்களிற்றுப்படியாரெனத் திருநாமஞ்சாத்தினர்களென்றறிக. இது சைவசித்தாந்தசாத்திரம் பதினான்கினுளொன்று.

மாசையும், அதுபற்றி அதன்மறுதலைக்கட் செல்லுங்கோபமுமென வடநூலார் குற்றமைந்தென்றார்; இவர் அவற்றுள் அகங்காரம் அவிச்சைக்கண்ணும் அவாவுதல் ஆசைக்கண்ணுமடங்குதலான், மூன்றென்றார். இடையறாத ஞானயோகங்களின் முன்னர் இக்குற்றங்கண் மூன்றுங் காட்டுத்தீமுன்னர்ப்பஞ்சுத்துய்போலுமாகலின், அம்மிகுதி தோன்ற இவைமூன்றனாமங்கெடவென்றார். இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. கெடவென்பது எச்சத்திரிவு. நோயென்பது சாதியொருமை. காரணமாய அக்குற்றங்களைக் கெடுத்தார் காரியமாகிய இருவினைகளைச் செய்யாமையின், அவர்க்கு வரக்கடவதுன்பங்களுமில்லையென்பது இதனாற் கூறப்பட்டது. முன்கிடந்த துன்பங்களும் மேல்வரக்கடவதுன்பங்களுமிலவாதல் மெய்யுணர்வின் பயனாகலின், இவையிரண்டுபாட்டும் இவ்வதிகாரத்தவாயின. இவ்வாற்றானே மெய்யுணர்ந்தார்க்கு நிற்பன எடுத்தவுடம்பும் அதுகொண்ட வினைப்பயன்களுமேயென்பது பெற்றாம். (௧௦)

---

௩௭ ம் அதி.—அவாவறுத்தல்.

அஃதாவது முன்னும் பின்னும் வினைத்தொடர்பறுத்தார்க்கு நடுவுநின்ற உடம்பும் அது கொண்ட வினைப்பயன்களும் நின்றமையின், வேதனைபற்றி ஒரோவழித் துறக்கப்பட்ட புலன்கண்மேற் பழைய பயிற்சிவயத்தான் நினைவு செல்லுமன்றே, அந்நினைவும் அவிச்சையெனப் பிறவிக்கு வித்தாமாகலின், அதனை இடைவிடாத மெய்ப்பொருளுணர்வானறுத்தல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

௩௬௧. அவாவென்ப வெல்லா வுயிர்க்குமெஞ் ஞான்றுந்
தவாஅப் பிறப்பீனும் வித்து. ௧

இ-ள். எல்லாவுயிர்க்கும் எஞ்ஞான்றும் தவாப் பிறப்பு ஈனும் வித்து—எல்லாவுயிர்கட்கும் எக்காலத்துங் கெடாது வருகின்ற பிறப்பினை விளைக்கும் வித்து—அவா என்ப—அவாவென்று சொல்லுவர் நூலோர். எ-று.

உடம்பு நீங்கிப்போங்காலத்து அடுத்த வினையும், அது காட்டுங்கதிநிமித்தங்களும்,அக்கதிக்கணவாவும் உயிரின்கண் முறையே வந்துதிப்ப,அறிவை மோகம் மறைப்ப, அவ்வுயிரை அவ்வவா அக்கதிக்கட்கொண்டு செல்லுமாகலான், அதனைப் பிறப்பீனும் வித்தென்றும், கதிவயத்தானுளதாய அவ்வுயிர்வேறுபாட்டினும் அவை தன்மை திரியும் உற்சர்ப்பிணி அவசர்ப்பிணி * யென்னுங்கால வேறுபாட்டினும் அது வித்தாதல் வேறுபடாமையின் எல்லாவுயிர்க்குமெஞ்ஞான்றுமென்றும், இஃது எல்லாச்சமயங்கட்குமொத்தலான் என்பவென்றுங்கூறினார். இதனாற் பிறப்பிற்கு அவா வித்தாதல் கூறப்பட்டது. (௧)

௩௬௨. வேண்டுங்கால் வேண்டும் பிறவாமை மற்றது
வேண்டாமை வேண்ட வரும். ௨

இ-ள். வேண்டுங்கால் பிறவாமை வேண்டும்—பிறப்புத் துன்பமாதலறிந்தவன் ஒன்றை வேண்டிற் பிறவாமையை வேண்டும்;—அது வேண்டாமை வேண்ட வ

---

* உற்சர்ப்பிணியாவது உலகம் வாழ்நாள் போகமுதலியவற்றான் வளர்பிறைபோலப்பெருகுங்காலம். அவசர்ப்பிணியாவது அஃது அவற்றாற் றேய்பிறைபோலச் சுருங்குங்காலம்.

ரும்—அப்பிறவாமை தான் ஒருபொருளையும் அவாவாமையை வேண்ட அவனுக்குத் தானேயுண்டாம். எ-று.*

அநாதியாகத் தான் பிறப்புப் பிணி மூப்பிறப்புக்களாற்றுன்பமுற்று வருகின்றமையையுணர்ந்தவனுக்கு ஆசை இன்பத்தின்கண்ணேயாகலிற் பிறவாமையை வேண்டுமென்றும், ஈண்டைச்சிற்றின்பங்கருதி ஒருபொருளையவாவின் அது பிறப்பீனும் வித்தாய்ப் பின்னும் முடிவில்லாத துன்பமே விளைத்தலின் அது வேண்டாமை வேண்டவருமென்றுங்கூறினர். பிறவாமையின் சிறப்புக்கூறிப் பின் அது வரும்வழி கூறத் தொடங்குகின்றமையின், மற்று விளைமாற்றின்கண் வந்தது.

கூசூக. வேண்டாமை யன்ன விழுச்செல்வ மீண்டில்லை
யாண்டு மஃதொப்ப தில். க

இ-ள். வேண்டாமை அன்ன விழுச்செல்வம் ஈண்டு இல்லை — ஒருபொருளையும் அவாவாமையையொக்கும் விழுமிய செல்வம் காணப்படுகின்ற இவ்வுலகின்கணில்லை;——ஆண்டும் அஃது ஒப்பது இல்—இனி அவ்வளவேயன்று, கேட்கப்படுகின்ற துறக்கத்தின்கண்ணும் அதனையொப்பதில்லை. எ-று.

மக்கள்செல்வமும் தேவர்செல்வமும் மேன்மேலுயர்க்கக் கீழாதலுடைமையின், தனக்கு மேலில்லாத வேண்டாமையை விழுச்செல்வமென்றும், அதற்கு இரண்டுலகினுமொப்பதில்லையென்றுங்கூறினர். ஆகமவளவைபோலாது காட்சியளவை எல்லாரானுந் தெளியப்படுதலின், மக்கள்செல்வம் வகுத்து முற்கூறப்பட்டது. பிறவாமைக்கு வழியாமெனவும், விழுச்செல்வமாமெனவும், வேண்டாமையின் சிறப்பு இவ்விரண்டுபாட்டானுங் கூறப்பட்டது. (க)

கூசூச. தூஉய்மை யென்ப தவாவின்மை மற்றது
வாஅய்மை வேண்ட வரும். ச

இ-ள். தூய்மை எபன்து அவாவின்மை—ஒருவர்க்கு வீடென்று சொல்லப்படுவது அவாவில்லாமை;—— அது வாய்மை வேண்ட வரும்—அவ்வவாவில்லாமை தான் மெய்ம்மையை வேண்டத் தானேயுண்டாம். எ-று.

வீடாவது உயிர் அவிச்சை முதலிய மாசு நீங்குதலாகலின், அதனைத் தூய்மை யென்றும், காரணத்தைக் காரியமாக உபசரித்துத் தூய்மையென்பதவாவின்மை யென்றும், மெய்ம்மையையுடைய பரத்தை ஆகுபெயரான் மெய்ம்மையென்றுங் கூறினர். மற்று மேலையதுபோல விளைமாற்றின்கண்வந்தது. வேண்டுதல் இடைவிடாது பாவித்தல். அவாவறுத்தல் வீட்டிற்குப் பரம்பரையானன்றி நேரேயதுவென்பதூஉம் அது வரும்வழியும் இதனுற் கூறப்பட்டன. (ச)

கூசூடு. அற்றவ ரென்பா ரவாவற்றூர் மற்றையா
ரற்றுக வற்ற திலர். ஞ

இ-ள். அற்றவர் என்பார் அவா அற்றூர் — பிறவியற்றவரென்று சொல்லப்படுவார் அதற்கு நேரேயதுவாகிய அவாவற்றவர்கள்; —— மற்றையார் அற்றுக அற்றதிலர் — பிறவேதுக்களற்று அஃதொன்றுமறுதவர்கள்; அவற்றுற் சிலதுன்பங்களற்றதல்லது, அவர்போற் பிறவியற்றிலர். எ-று.

* இவ்வருமைத்திருக்குறள் திருக்களிற்றுப்படியாரிலே "வேண்டுங்கால் வேண்டும் பிறவாமை யென்றமையால் — வேண்டு மஃதே யஃதொன்றும்—வேண்டினது— வேண்டாமை வேண்டவரு மென்றமையால் வேண்டிடுக— வேண்டாமை வேண்டுமவன் பால்." எனவெடுத்தருளிச்செய்யப்பட்டது.

இதனுல் அவாவறுத்தாரது சிறப்பு விதிமுகத்தானும் எதிர்மறைமுகத்தானுங் கூறப்பட்டது. (டு)

நசுசூ. அஞ்சுவ தோரு மறனே யொருவனை
வஞ்சிப்ப தோரு மவா. சூ

இ-ள். ஒருவனை வஞ்சிப்பது அவா—மெய்யுணர்தலீருகிய காரணங்களெல்லா மெய்தி அவற்ருன் வீடெய்தற்பாலனுய ஒருவனை மறவிவழியாற் புகுந்து பின்னும் பிறப்பின்கண்ணே வீழ்த்துக் கெடுக்க வல்லது அவா; —— அஞ்சுவதே அறன் —ஆகலான், அவ்வவாவை அஞ்சிக்காப்பதே துறவறமாவது. எ-று.

ஒருமென்பன அசைநிலே. அநாதியாய்ப் போந்த அவா, ஒரோவழி வாய்மை வேண்டலேயொழிந்து பராக்காற் காவானுயின், அஃதிடமாக அவனறியாமற்புகுந்து, பழையவியற்கையாய் நின்று பிறப்பினையுண்டாக்குதலான், அதனைவஞ்சிப்பதென்ருர். காத்தலாவது வாய்மை வேண்டலே இடைவிடாது பயின்று அது செய்யாமற் பரிகரித்தல். இதனுல் அவாவின் குற்றமும் அதனைக் காப்பதே அற மென்பதூஉங் கூறப்பட்டன. (சு)

நசுஎ. அவாவினை யாற்ற வறுப்பிற் றவாவினை
தான்வேண்டு மாற்ருன் வரும். எ

இ-ள். அவாவினை ஆற்ற அறுப்பின்—ஒருவன் அவாவினையஞ்சித் துவரக்கெடுக்கவல்லனுயின்,—தவா வினை தான் வேண்டும் ஆற்ருன் வரும்—அவனுக்குக் கெடாமைக்கேதுவாகிய வினை தான் விரும்புநெறியானேயுண்டாம். எ-று.

கெடாமை பிறவித்துன்பங்களானழியாமை. அதற்கேதுவாகிய வினையென்றது மேற்சொல்லிய துறவறங்களை. வினை சாதியொருமை. தான் விரும்புநெறி மெய்வருந்தாநெறி. அவாவினை மூற்றவறுத்தானுக்கு வேறறஞ்செய்யவேண்டா, செய்தனவெல்லாம் அறமாமென்பது கருத்து. இதனுல் அவாவறுத்தற்சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (எ)

நசுஅ. அவாவில்லார்க் கில்லாகுந் துன்பமஃ துண்டேற்
றவாவது மேன்மேல் வரும். அ

இ-ள். அவா இல்லார்க்குத் துன்பம் இல்லாகும்—அவாவில்லாதார்க்கு வரக்கடவதொருதுன்பமுமில்லை;——அஃது உண்டேல் தவாது மேன்மேல் வரும் — ஒருவற்குப் பிறகாரணங்களெல்லாமின்றி அஃதொன்றுமுண்டாயின், அதனுனே எல்லாத்துன்பங்களும் மூடிவின்றி இடைவிடாமல் வரும். எ-று.

உடம்பு முகந்துநின்ற துன்பம் முன்பே செய்துகொண்டதாகலின், ஈண்டித் துன்பமென்றது இதுபொழுது அவாவாற் செய்துகொள்வனவற்றை. தவாதுமேன்மேல் வருமென்றதனுன், மூவகைத்துன்பங்களுமென்பது பெற்றும். இதனுல் அவாவே துன்பத்திற்குக் காரணமென்பது கூறப்பட்டது. (அ)

நசுக. இன்ப மிடையறு தீண்டு மவாவென்னுந்
துன்பத்துட் டுன்பங் கெடின். க

இ-ள். அவா என்னும் துன்பத்துட்டுன்பம் கெடின்—அவாவென்று சொல்லப்படுகின்ற மிக்க துன்பம் ஒருவற்குக் கெடுமாயின்,—— ஈண்டும் இன்பம் இடையறுது — அவன் வீடு பெற்றவழியேயன்றி உடம்போடு நின்றவழியும் இன்பமிடையறுது. எ-று.

துன்பத்துட்டுன்பம் ஏனைத்துன்பங்களெல்லாம் இன்பமாக வருந்துன்பம். விளைவின்கண்ணேயன்றித் தோற்றத்தின்கண்ணுந் துன்பமாகலின், இவ்வாறு கூறப்பட்டது. காரணத்தைக் காரியமாக உபசரித்து அவாவென்னுந் துன்பத்துட்டுன்பமென்றும், அது கெட்டார்க்கு மனந்தடுமாறாது நிரம்பி நிற்றலான் ஈண்டுமின்பமிடையறாதென்றுங் கூறினார். இனி ஈண்டு மென்பதற்குப் பெருகுமென்றுரைப்பாருமுளர். இதனால் அவாவறுத்தார் வீட்டின்பம் உடம்பொடு நின்றே எய்துவரென்பது கூறப்பட்டது. (௬)

௩௭0. ஆரா வியற்கை யவாநீப்பி னந்நிலையே
பேரா வியற்கை தரும். க0

இ-ள். ஆரா இயற்கை அவா நீப்பின்— ஒருகாலும் நிரம்பாதவியல்பினையுடைய அவாவினை ஒருவன் நீக்குமாயின்,—அந்நிலையே பேரா இயற்கை தரும்— அந்நீப்பு அவனுக்கு அப்பொழுதே எஞ்ஞான்றும் ஒருநிலைமையனாமியல்பைக் கொடுக்கும். எ-று.

நிரம்பாமையாவது தாமேயன்றித் தம்பயனும் நிலையாமையின் வேண்டாதனவாய பொருள்களை வேண்டி மேன்மேல் வளர்தல். அவ்வளர்ச்சிக்கு அளவின்மையின், நீத்தலே தக்கதென்பது கருத்து. களிப்புக் கவற்சிகளும் பிறப்புப்பிணி மூப்பிறப்புக்களும் முதலாயினவின்றி உயிர் நிரதிசயவின்பத்ததாய் நிற்றலின், வீட்டினைப் பேராவியற்கையென்றும், அஃது அவா நீத்தவழிப் பெறுதல் ஒருதலையாகலின் அந்நிலையே தருமென்றுங் கூறினார்:"நன்றாய் ஞானங் கடந்துபோய் நல்லிந் திரிய மெல்லாமீர்த்—தொன்றாய்க் கிடந்த வரும்பெரும் பாழுலப்பி லதனையுணர்ந்துணர்ந்து—சென்றாங் கின்பத் துன்பங்கள்செற்றுக்களைந்து பசையற்றா—லன்றே யப்போ தேவீடு மதுவே வீடு வீடாமே."* என்பதும் இக்கருத்தேபற்றி வந்தது. இந்நிலைமையுடையவனை வடநூலார் சீவன்முத்தனென்ப. இதனால் வீடாவது இதுவென்பதூஉம் அஃதுஅவாவறுத்தார்க்கு அப்பொழுதேயுளதாமென்பதூஉங் கூறப்பட்டன. (க0)

துறவறவியல் முற்றிற்று.

இவ்வாற்றான் இம்மை மறுமை வீடென்னுமூன்றனையும் பயத்தற்சிறப்புடைத்தாய அறங்கூறினார்; இனிப் பொருளுமின்பமுங்கூறுவார், அவற்றின்முதற்காரணமாகிய ஊழின்வலி கூறுகின்றார்.

௩அம் அதி.—ஊழ்.

அஃதாவது இருவினைப்பயன் செய்தவனையே சென்றடைதற்கேதுவாகிய நியதி. ஊழ், பால், முறை, உண்மை, தெய்வம், நியதி, விதியென்பன ஒருபொருட்கிளவி. இது பொருளின்பங்களிரண்டற்கும் பொதுவாய் ஒன்றனுள் வைக்கப்படாமையானும் மேற்கூறிய அறத்தோடியைபுடைமையானும், அதனதிறுதிக்கண் வைக்கப்பட்டது.

௩௭௧. ஆகூழாற் றோன்று மசைவின்மை கைப்பொருள்
போகூழாற் றோன்று மடி. க

இ-ள். கைப்பொருள் ஆகு ஊழால் அசைவின்மை தோன்றும் — ஒருவற்குக் கைப்பொருளாதற்குக் காரணமாகிய ஊழான் முயற்சியுண்டாம்;—போகு ஊழால் மடி தோன்றும்—அஃதழிதற்குக் காரணமாகிய ஊழான் மடியுண்டாம். எ-று.

---

* திருவாய்மொழி, ௭அம் திருப்பதிகம், ௬.

ஆகூழ் போகூழென்னும் வினைத்தொகைகள் எதிர்காலத்தான் விரிக்கப்பட்டுக் காரணப்பொருளவாய் நின்றன. அசைவு மடி. பொருளினுக்கவழிவுகட்குத்துணைக்காரணமாய முயற்சி மடிகளேயுந் தானே தோன்றுவிக்குமென்பது கருத்து. (க)

நாஎஉ. பேதைப் படுக்கு மிழவூ ழறிவகற்று
மாகலூ ழூற்றக் கடை. உ

இ-ள். இழவு ஊழ் (உற்றக்கடை) அறிவு பேதைப்படுக்கும் — ஒருவனுக்கு எல்லாவறிவுமுளவாயினும் கைப்பொருளிழத்தற்கேதுவாகிய ஊழ்வந்துற்றவிடத்து அஃது அதனைப் பேதையாக்கும்;—ஆகல் ஊழ் உற்றக்கடை அகற்றும்—இனி அவனறிவு சுருங்கியிருப்பினும் கைப்பொருளாதற்கேதுவாகிய ஊழ்வந்துற்றவிடத்து அஃததனை விரிக்கும். எ-று.

கைப்பொருளென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. இழவூழ் ஆகலூழென்பனவிரண்டும் வேற்றுமைத்தொகை. உற்றக்கடையென்பது மூன்னுங்கூட்டப்பட்டது. இயற்கையானுயவறிவையும் வேறுபடுக்குமென்பதாம். (உ)

நாஎந. நுண்ணிய நூல்பல கற்பினு மற்றுந்தன்
ணுண்மை யறிவே மிகும். ந

இ-ள். நுண்ணிய நூல் பல கற்பினும் — பேதைப்படுக்குமூழுடையானெருவன் நுண்ணியபொருள்களேயுணர்த்தும் நூல்பலவற்றையுங் கற்முனுயினும்,— மற்றும் தன் உண்மையறிவே மிகும் — அவனுக்குப் பின்னுந் தன்னூழானுகிய பேதைமையுணர்வே மேற்படும். எ-று.

பொருளினுண்மை நூலின்மேலேற்றப்பட்டது. மேற்படுதல் கல்வியறிவைப் பின்னிரங்குதற்காக்கிச் செயலுக்குத் தான்முற்படுதல். "காதன் மிக்குழிக் கற்றவுங் கைகொடா— வாதல் கண்ணகத் தஞ்சனம் போலுமால்"* என்பதுமது. செயற்கையானுயவறிவையுங் கீழ்ப்படுத்துமென்பதாம். (ந)

நாஎச. இருவே றுலகத் தியற்கை திருவேறு
தெள்ளிய ராதலும் வேறு. ச

இ-ள். உலகத்து இயற்கை இருவேறு—உலகத்து ஊழினுனுயவியற்கை இரண்டுகூறு;—திருவேறு தெள்ளியராதலும் வேறு—ஆதலாற் செல்வமுடையராதலும் வேறு அறிவுடையரீதலும் வேறு. எ-று.

செல்வத்தினைப்படைத்தலுங் காத்தலும் பயன்கோடலும் அறிவுடையார்க்கல்லதியலாவன்றே, அவ்வாறன்றி அறிவுடையார் வறியராகவும் ஏனையார் செல்வராகவுங் காண்டலான், அறிவுடையராதற்காகுமூழ் செல்வமுடையராதற்காகாது, செல்வமுடையராதற்காகுமூழ் அறிவுடையராதற்காகாதென்றதாயிற்று. ஆகவே செல்வஞ்செய்யுங்கால் அறிவாகிய துணைக்காரணமும் வேண்டாவென்பது பெற்றும். (ச)

நாஎஞ. நல்லவை யெல்லாஅங் தீயவாந் தீயவு
நல்லவாஞ் செல்வஞ் செயற்கு. ஞ

* சீவகசிந்தாமணி, கனகமாலையாரிலம்பகம், எசு.—காதன் மிக்குழிக் கற்றவுங் கைகொடா— வாதல் கண்ணகத் தஞ்சனம் போலுமாற்— ருது துற்றுப் தங்கிய வண்டனூர்க் — கேத மிற்றென வெண்ணுமென் னெஞ்சரோ.

இ-ள். செல்வம் செயற்கு—செல்வத்தையாக்குதற்கு—நல்லவை எல்லாம் தீயவாம்—நல்லவையெல்லாந்தீயவாய் அழிக்கும்,—தீயவும் நல்லவாம்—அதுவேயன்றித் தீயவைதாமும் நல்லவாய் ஆக்கும் ஊழ்வயத்தான். எ-று.

நல்லவை தீயவையென்பன காலமும், இடனும், கருவியும், தொழிலும்முதலாயவற்றை. ஊழானென்பது அதிகாரத்தாற்பெற்றும்.* அழிக்குமுழுற்றவழிக் காலமுதலிய நல்லவாயினும் அழியும், ஆக்குமுழுற்றவழி அவை தீயவாயினும் ஆகுமென்பதாயிற்று. ஆகவே காலமுதலிய துணைக்காரணங்களையும் வேறுபடுக்குமென்பது பெற்றும். (இ)

நஎசு. பரியினு மாகாவாம் பாலல்ல வுய்த்துச்
சொரியுனும் போகா தமம். சு

இ-ள். பால் அல்ல பரியினும் ஆகாவாம்—தமக்கூழல்லாதபொருள்கள் வருந்திக்காப்பினும், தம்மிடத்து நில்லாவாம்;—தம உய்த்துச் சொரியினும் போகா—ஊழாற்றமவாயபொருள்கள், புறத்தே கொண்டுபோய்ச் சொரிந்தாலும், தம்மை விட்டுப் போகா. எ-று.

பொருள்களினிலையும் போக்கும் ஊழினுணவதல்லது காப்பிகழ்ச்சிகளானுகா வென்பதாம். இவையாறுபாட்டானும் பொருட்குக்காரணமாய ஊழின்வலி கூறப்பட்டது. (சு)

நஎள. வகுத்தான் வகுத்த வகையல்லாற் கோடி
தொகுத்தார்க்குந் துய்த்த லரிது. எ

இ-ள். கோடி தொகுத்தார்க்கும்—ஐம்பொறிகளான் நுகரப்படும் பொருள்கள் கோடியை முயன்று தொகுத்தார்க்கும்—வகுத்தான் வகுத்தவகையல்லால் துய்த்தல் அரிது—தெய்வம் வகுத்தவகையானல்லது நுகர்தலுண்டாகாது. எ-று.

ஒருயிர் செய்தவினையின் பயன் பிறிதோருயிரின்கட்செல்லாமல் அவ்வுயிர்க்கே வகுத்தலின், வகுத்தானென்றார். "இசைத்தலு முரிய. வேறிடத் தான." என்பதனுன் உயர்திணையாயிற்று. படையாதார்க்கேயன்றிப் படைத்தார்க்குமென்றமையான், உம்மை எச்சவும்மை. வெறுமுயற்சி † களாற் பொருள்களைப்படைத்தலல்லது நுகர்தலாகாது அதற்கு ஊழ் வேண்டுமென்பதாயிற்று. (எ)

நஎஅ. துறப்பார்மற் றுப்புர வில்லா ருறற்பால
வூட்டா கழியு மெனின். அ

இ-ள். துப்புரவு இல்லார் துறப்பார்—வறுமையானுகர்ச்சியில்லாதார் துறக்குங் கருத்துடையராவர்,—உறற்பால வூட்டா கழியுமெனின்—ஊழ்கள் உறுதற்பாலவாய துன்பங்களை உறுவியாதொழியுமாயின். எ-று.

துறப்பாரென்பது ஆரீற்றெதிர்காலமுற்றுச்சொல். தம்மால் விடப்பெறுவன தாமே விடப்பெற்றுவைத்துங் கருத்துவேறுபாட்டாற்றுன்பமுறுகின்றது ஊழின்வலியானென்பது எஞ்சிநிற்றலின், மன் ஒழியிசைக்கண்வந்தது. (அ)

---

* இவ்வாறு அதிகாரத்தால் வருவித்துமுடிப்பதனை வடநூலார் அநுஷங்கமென்பர்.

† வெறுமுயற்சி - நல்வினைதிவினையிரண்டினும் படாமுயற்சி. இலக்கணக் கொத்து, வினையியல் பதினேழாஞ்சூத்திரவுரையிற் காண்க.

ஊஎக. நன்றுங்கா னல்லவாக் காண்பவ ரன்றுங்கா
லல்லற் படுவ தெவன். கூ

இ-ள். நன்று ஆங்கால் நல்லவாக் காண்பவர்—நல்வினை வினையுங்கால் அதன் வினைவாய இன்பங்களைத் துடைக்குந்திறன் நாடாது இவை நல்லவென்று இயைந்தனுபவிப்பார்—அன்று ஆங்கால் அல்லற்படுவது எவன்—ஏனைத்தீவினை வினையுங்கால் அதன்வினைவாயதுன்பங்களையும் அவ்வாறனுபவியாது துடைக்குந்திறன் நாடி அல்லலுழப்பது என்கருதி! எ-று.

தாமே முன்செய்துகொண்டமையானும், ஊட்டாது கழியாமையானும், இரண்டினையைந்தனுபவிக்கற்பால; அவற்றுள் ஒன்றற்கு இயைந்தனுபவித்து ஏனையதற்கு அது செய்யாது வருந்துதல் அறிவன்றென்பதாம். இவைமூன்றுபாட்டானும் இன்பத்துன்பங்கட்குக் காரணமாய ஊழின்வலி கூறப்பட்டது. (கூ)

ஊஅo. ஊழிற் பெருவலி யாவுள மற்றொன்று
சூழினுந் தான்முந் துறும். கo

இ-ள். மற்றொன்று சூழினும் தான் முந்துறும்—தன்னை விலக்குதற்பொருட்டித் தனக்கு மறுதலையாவதோருபாயத்தைச் சூழினும், தான் அவ்வுபாயமேயானும் பிறிதொன்றனும் வழியாக வந்து அச்சூழ்ச்சியின்மூற்பட்டு நிற்கும்;—ஊழிற் பெருவலி யா உள—அதனால் ஊழ்போல மிக்கவலியுடையன யாவையுள! எ-று.

பெருவலி ஆருபெயர். சூழ்தல் பலருடனும் பழுதறவெண்ணுதல். செய்தற்கேயன்றிச் சூழ்தற்கும் அவதி கொடாதென்றமையின், உம்மை எச்சவும்மை. எல்லாம் வழியாக வருதலுடைமையின், ஊழே வலியதென்பதாம். இதனால் அவ்விருவகையூழின் வலியும் பொதுவாகக்கூறப்பட்டது. (கo)

அறத்துப்பால் முற்றிற்று.

பொருட்பால்.

அரசியல்.

இனி இல்லறத்தின் வழிப்படுவனவாய பொருளின்பங்களுள் இருமையும் பயப்பதாய பொருள் கூறுவானெடுத்துக்கொண்டார். அது தன்றானேக்காரணமாய அரசனீதி கூறவேயடங்கும். அரசனீதியாவது காவலேநடாத்துமுறைமை. அதனை அரசியல், அங்கவியல், ஒழிபியலென மூவகைப்படுத்து, மலர்தலையுலகிற்குயிரெனச்சிறந்த அரசனதியல்பு இருபத்தைந்ததிகாரத்தாற் கூறுவான்றொடங்கி, மூதற்கண் இறைமாட்சி கூறுகின்றார்.

ஈகூம் அதி.—இறைமாட்சி.

அஃதாவது அவன்றன் நற்குண நற்செய்கைகள். உலகபாலருருவாய் நின்று உலகங்காத்தலின், இறையென்றார்; "திருவுடை மன்னரைக் காணிற் றிருமாலைக் கண்டேனே யென்னும்"* என்று பெரியாரும் பணித்தார்.

ஈஅக. படைகுடி கூழமைச்சு நட்பர ணாறு
முடையா னரசரு ளேறு. க

இ-ள். படை குடி கூழ் அமைச்சு நட்பு அரண் ஆறும் உடையான் — படையுங் குடியுங் கூழும் அமைச்சும் நட்பும் அரணுமென்று சொல்லப்பட்ட ஆறங்கங்களையுமுடையவன்—அரசருள் ஏறு—அரசருள் ஏறுபோல்வான். எ-று.

ஈண்டுக் குடியென்றது அதனையுடைய நாட்டினை. கூழென்றது அதற்கேதுவாய பொருளை. அமைச்சு, நாடு, அரண், பொருள், படை, நட்பென்பதே முறையாயினும், ஈண்டுச் செய்யுணோக்கிப் பிறழ வைத்தார். ஆறுமுடையானென்றதனால், அவற்றுள் ஒன்றில்வழியும் அரசனீதி செல்லாதென்பது பெற்றும்; வடநூலார் இவற்றிற்கு அங்கமெனப் பெயர்கொடுத்தலுமது நோக்கி. ஏறென்பது உபசாரவழக்கு. இதனால் அரசற்கங்கமாவன இவையென்பதூஉம் இவை முற்றுமுடைமையே அவன்வெற்றிக்கேதுவென்பதூஉங் கூறப்பட்டன. (க)

ஈஅஉ. அஞ்சாமை யீகை யறிவூக்க மிந்நான்கு
மெஞ்சாமை வேந்தற் கியல்பு. உ

இ-ள். வேந்தற்கு இயல்பு—அரசனுக்கியல்பாவது—அஞ்சாமை ஈகை அறிவு ஊக்கம் இந்நான்கும் எஞ்சாமை—திண்மையும் கொடையும் அறிவும் ஊக்கமுமென்னும் இந்நான்கு குணமும் இடைவிடாது நிற்றல். எ-று.

ஊக்கம் வினைசெய்தற்கண் மனவெழுச்சி. இவற்றுள் அறிவு ஆறங்கத்திற்குமூரித்து, ஈகை படைக்குரித்து, ஏனைய வினைக்குரிய. உயிர்க்குணங்களுள் ஒன்று

---

* திருவாய்மொழி, ஈசம் திருப்பதிகம், அ.—திருவுடை மன்னரைக் காணிற் றிருமாலைக் கண்டேனே யென்னு——முருவுடை வண்ணங்கள் காணிலுலகள ந்தானென்று துள்ளுங்—கருவுடைத் தேவிற்க ளெல்லாங் கடல்வண்ணன் கோயிலே யென்னும்—வெருவிலும் வீழ்விலு மோவாள் கண்ணன் கழல்கள் விரும்புமே.

தோன்ற ஏனையவடங்கிவரும், அவற்றுள் இவையடங்கின், அரசற்குக் கெடுவன பலவாமாகலின், இவை எப்பொழுதுந்தோன்றி நிற்றல் இயல்பாகவேண்டுமென் பார், எஞ்சாமை வேந்தற்கியல்பென்றார். (௨)

௩அ௩. தூங்காமை கல்வி துணிவுடைமை யிம்மூன்று
நீங்கா நிலனாள் பவற்கு. ௩

இ-ள். நிலன் ஆள்பவற்கு — நிலத்தினையாளுந்திருவுடையாற்கு—தூங்காமை கல்வி துணிவுடைமை இம்மூன்றும் நீங்கா—அக்காரியங்களில் விளைவுடைமையும் அவையறிதற்கேற்ற கல்வியுடைமையும் ஆண்மையுடைமையுமாகிய இம்மூன்றுகுணமும் ஒருகாலும் நீங்கா. எ-று. (௫)

கல்வியது கூறுபாடு முன்னர்க்கூறப்படும். ஆண்மையாவது ஒன்றனையும் பாராது கடிதிற்செய்வதாகலின், அஃது ஈண்டு உபசாரவழக்காற் றுணிவெனப்பட்டது. உம்மை இறந்ததுதழீஇயவெச்சவும்மை. இவற்றுட்கல்வி ஆறங்கத்திற்கு முரித்து, ஏனைய வினைக்குரிய. நீங்காவென்பதற்கு மேலெஞ்சாமைக்குரைத்தாங்குரைக்க.

௩அச. அறனிழுக்கா தல்லவை நீக்கி மறனிழுக்கா
மான முடைய தரசு. ச

இ-ள். அறன் இழுக்காது — தனக்கோதிய அறத்தின் வழுவாதொழுகி—அல்லவை நீக்கி — அறனல்லவை தன்னாட்டின்கண்ணும் நிகழாமற்கடிந்து — மறன் இழுக்கா மானம் உடையது அரசு—வீரத்தின் வழுவாத தாழ்வின்மை யினையுடையான் அரசன். எ-று.

அவ்வறமாவது ஓதல், வேட்டல், ஈதலென்னும் பொதுத்தொழிலினும், படைக்கலம் பயிறல், பல்லுயிரோம்பல், பகைத்திறந்தெறுதலென்னுஞ் சிறப்புத்தொழிலினும், வழுவாது நிற்றல். "மாண்ட—வறநெறி முதற்றே யரசின் கொற்றம்" என்பதனால் இவ்வறம் பொருட்குக் காரணமாதலறிக. அல்லவை கொலை, களவுமுதலாயின. குற்றமாய மானத்தினீக்குதற்கு, மறனிழுக்காமானமென்றார்; அஃதாவது "வீறின்மையின் விலங்காமென மதவேழமு மெறியா—னேறுண்டவர் நிகராயினும் பிறர்மிச்சிலென் றெறியான்— மாறன்மையின் மறம்வாடுமென் றிளையாளையு மெறியா—னாறன்மையின் முதியாளையு மெறியானயி லுழவன்."* எனவும் "அழியுநர் புறக்கொடை யயில்வே லோச்சான்" எனவுஞ்சொல்லப்படுவது. அரசு அரசனது தன்மை; அஃது உபசாரவழக்கால் அவன்றன் மேனின்றது. (ச)

௩அ௫. இயற்றலு மீட்டலுங் காத்தலுங் காத்த
வகுத்தலும் வல்ல தரசு. ௫

இ-ள். இயற்றலும்—தனக்குப் பொருள்கள் வரும்வழிகளை மேன்மேலுள வாக்கலும்—ஈட்டலும்—அங்ஙனம் வந்தவற்றை ஒருவழித்தொகுத்தலும்—காத்தலும்—தொகுத்தவற்றைப் பிறர்கொள்ளாமற் காத்தலும் — காத்த வகுத்தலும்—காத்தவற்றை அறம்பொருளின்பங்களின்பொருட்டு விடுத்தலும் — வல்லது அரசு—வல்லவனே அரசன். எ-று.

ஈட்டல், காத்தல், வகுத்தலென்றவற்றிற்கேற்ப இயற்றலென்பதற்குச் செயப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. பொருள்களாவன மணி, பொன், நெல் முதலாயின. அவை வரும் வழிகளாவன பகைவரையழித்தலும், திறைகோடலும், தன்

* சீவகசிந்தாமணி, மண்மகளிலம்பகம், ௧௫௯.

ஞடி தலேயளித்தலும் முதலாயின. பிறனென்றது பகைவர், கள்வர், சுற்றத்தார், வினேசெய்வார் முதலாயினர். கடவுளர், அந்தணர், வறியோனென்றிவர்க்கும் புக ழிற்குங்கொடுத்தலே அறப்பொருட்டாகவும், யானை, குதிரை, படை, நாடி, அர னென்றிவற்றிற்கும் பகையொடுகூடலிற் பிரிக்கப்படுவார்க்குந் தன்னிற் பிரிதலி ற் கூட்டப்படுவார்க்குங் கொடுத்தலேப் பொருட்பொருட்டாகவும், மண்டபம், வா வி, செய்குன்று, இளமரக்கா முதலிய செய்தற்கும் ஐம்புலன்களானுகர்வனவற்றி ற்குங் கொடுத்தலே இன்பப்பொருட்டாகவுங்கொள்க. இயற்றன்முதலிய தவமும ற்செய்தல் அரிதாகலின், வல்லதென்றார். இவை நான்குபாட்டானும் மாட்சியே கூறப்பட்டது. (இ)

ஈஅசு. காட்சிக் கெளியன் கடுஞ்சொல்ல னல்லனேன்
மீக்கூறு மன்ன னிலம். சு

இ-ள். காட்சிக்கு எளியன் — முறைவேண்டினுர்க்குங் குறைவேண்டினுர்க்கு ங் காண்டற்கெளியனுய் —கடுஞ்சொல்லன் அல்லனேல்— யாவர்மாட்டுங் கடுஞ் சொல்லனல்லனுமாயின்,—மன்னன் நிலம் மீக்கூறும்—அம்மன்னனது நிலத் தை எல்லாநிலங்களினும் உயர்த்துக்கூறும் உலகம். எ-று.

முறைவேண்டினுர் வலியரானலிவெய்தினுர். குறைவேண்டினுர் வறுமையுற்றி ரந்தார். காண்டற்கெளிமையாவது பேரத்தாணிக்கண் அந்தணர் சான்ருருள்ளி ட்டாரோடு செவ்வியுடையனுயிருத்தல். கடுஞ்சொல் கேள்வியினும் வினையினுங் கடியவாய சொல். நிலத்தை மீக்கூறுமெனவே, மன்னனை மீக்கூறுதல் சொல்ல வேண்டாவாயிற்று. மீக்கூறுதல் இவன் காக்கின்ற நாடு பசி பிணி பகை முதலி யவின்றி யாவர்க்கும் பேரின்பந்தருதலிற் றேவருலகினும் நன்றென்றல். உலக மென்னுமெழுவாய் வருவிக்கப்பட்டது. (சு)

ஈஅஎ. இன்சொலா லீத்தளிக்க வல்லாற்குத் தன்சொலாற்
ருன்கண் டனேத்திவ் வுலகு. எ

இ-ள். இன்சொலால் ஈத்து அளிக்க வல்லாற்கு—இனியசொல்லுடனே ஈதலே ச்செய்து அளிக்கவல்ல அரசனுக்கு— இவ்வுலகு தன்சொலால் தான் கண்டனை த்து—இவ்வுலகந் தன்புகழோடு மேவித் தான் கருதியவளவிற்றும். எ-று.

இன்சொல் கேள்வியினும் வினையினும் இனியவாய சொல். ஈதல் வேண்டுவா ர்க்குவேண்டுவன கொடுத்தல். அளித்தல் தன்பரிவாரத்தினும் பகைவரானும் ந லிவுபடாமற்காத்தல். இவை அரியவாகலின் வல்லாற்கென்றும், அவன்மண்முழு துமாளுமாகலின் இவ்வுலகென்றுங் கூறினர். கருதியவளவிற்றுதல் கருதியபொ ருளெல்லாஞ்சுரத்தல். (எ)

ஈஅஅ. முறைசெய்து காப்பாற்று மன்னவன் மக்கட்
கிறையென்று வைக்கப் படும். அ

இ-ள். முறைசெய்து காப்பாற்றும் மன்னவன்—தான் முறைசெய்து பிறர் நலி யாமற் காத்தலேயுஞ் செய்யுமரசன், —மக்கட்கு இறை என்று வைக்கப்படும்— பிறப்பான் மகனேயாயினும், செயலான் மக்கட்குக் கடவுளென்று வேறு வைக்க ப்படும். எ-று.

முறை அறநூலும் நீதிநூலுஞ் சொல்லும் நெறி. பிறனென்றது மேற்சொல்லியா னை. வேறுவைத்தல் மக்களிற்பிரித்து உயர்த்துவைத்தல். (அ)

ஙஅகூ. செவிகைப்பச் சொற்பொறுக்கும் பண்புடை வேந்தன்
கவிகைக்கீழ்த் தங்கு முலகு. கூ

இ-ள். சொல் செவி கைப்பப் பொறுக்கும் பண்பு உடை வேந்தன்—இடிக்குந்துணையாயினுர் சொற்களைத் தன்செவி பொறுதாகவும் விரைவுநோக்கிப் பொறுக்கும் பண்புடைய அரசனது—கவிகைக்கீழ்த் தங்கும் உலகு—குடை நிழற்கண்ணே தங்கும் உலகம். எ-று.

செவிகைப்பவென்றதற்கேற்ப இடிக்குந்துணையென்பது வருவிக்கப்பட்டது. நாவின்புலத்தைச் செவிமேலேற்றிக் கைப்பவென்ருர். பண்புடைமை விசேடவுணர்வினுதல். அறநீதிகளிற்றவருமையின், மண்முழுதுந் தானேயாளுமென்பதாம். (கூ)

ஙகஅ. கொடையளி செங்கோல் குடியோம்ப னுன்கு
முடையானும் வேந்தர்க் கொளி. கஅ

இ-ள். கொடை—வேண்டுவார்க்கு வேண்டுவன கொடுத்தலும்— அளி—யாவர்க்குந் தலையளி செய்தலும்—செங்கோல்— முறை செய்தலும்—குடி ஓம்பல்—தளர்ந்த குடிகளைப் பேணலுமாகிய— நான்கும் உடையான்—இந்நான்குசெயலையுமுடையவன் — வேந்தர்க்கு ஒளியாம்— வேந்தர்க்கெல்லாம் விளக்காம். எ-று.

தலையளி முகமலர்ந்தினியகூறல். செவ்வியகோல்போறலின், செங்கோலெனப்பட்டது. குடியோம்பலெனவெடுத்துக் கூறினமையால், தளர்ச்சி பெற்ருரும்: அஃதாவது ஆறிலொன்ருய பொருடன்னையும் வறுமை நீங்கிய வழிக்கொள்ளல்வேண்டின் அவ்வாறுகோடலும், இழத்தல்வேண்டின் இழத்தலுமாம். சாதிமுழுதும் விளக்கலின், விளக்கென்ருர். ஒளி ஆகுபெயர். இவையைந்துபாட்டானும் மாட்சியும் பயனும் உடன்கூறப்பட்டன. (கஅ)

சஅ ம் அதி.—கல்வி.

அஃதாவது அவ்வரசன் தான் கற்றற்குரிய நூல்களைக் கற்றல். அவையாவன அறநூலும், நீதிநூலும், யானை, குதிரை, தேர், படைக்கலமென்றிவற்றினூல்களும் முதலாயின. அரசன் அறிவுடையனுயக்கால் தன்னுயிர்க்கேயன்றி மன்னுயிர்க்கும் பயன்படுதலைக்கி, இஃதரசியலுள் வைக்கப்பட்டதாயினும், யாவர்க்கும் உறுதி பயத்தற்சிறப்புடைமையிற் பொதுப்படக் கூறுகின்ருர். மேல் தூங்காமை கல்வியெனத் தோற்றுவாய்செய்த மாட்சியை விரித்துக் கூறுகின்றமையின், இஃதிறைமாட்சியின்பின் வைக்கப்பட்டது.

ஙகக. கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபி
னிற்க வதற்குத் தக. க

இ-ள். கற்பவை கசடு அறக் கற்க—ஒருவன் கற்கப்படுநூல்களைப் பழுதறக் கற்க;—கற்றபின் அதற்குத் தக நிற்க — அங்ஙனங்கற்ருல் அக்கல்விக்குத்தக அவைசொல்லுகின்ற நெறிக்கண்ணே நிற்க. எ-று.

கற்பவையென்றதனுன், அறம்பொருளின்பம் வீடென்னுமுறுதிப்பொருளுணர்த்துவனவன்றிப் பிறபொருளுணர்த்துவன சின்னூட்பல்பிணிச் சிற்றறிவினர்க்கு ஆகாவென்பது பெற்ருரும். கசடறக்கற்றலாவது விபரீதவையங்களை நீக்கி மெய்ப்பொருளை நல்லோர் பலருடனும் பலகாலும் பயிறல். நிற்றலாவது இல்வாழ்வுழிக்

"கருமமு முள்படாப் போகமுந் துவ்வாத்—தருமமுந் தக்கார்க்கே செய்"*தலினும், துறந்துழித் தவத்தான் மெய்யுணர்ந்து அவாவறுத்தலினும், வழுவாமை. சிறப்புடை மகற்காயிற் கற்றல்வேண்டுமென்பதூஉம், அவனாற் கற்கப்படுநூல்களும், அவற்றைக் கற்குமாறும், கற்றதனாற் பயனும் இதனாற்கூறப்பட்டன. (௧)

௩௯௨. எண்ணென்ப வேனை யெழுத்தென்ப விவ்விரண்டுங்
கண்ணென்ப வாழு முயிர்க்கு. ௨

இ-ள். எண் என்ப ஏனை எழுத்து என்ப இவ்விரண்டும்—அறியாதார் எண்ணென்று சொல்லுவனவும் மற்றையெழுத்தென்று சொல்லுவனவுமாகிய கலைகளிரண்டனையும்—வாழும் உயிர்க்குக் கண் என்ப—அறிந்தார் சிறப்புடையுயிர்கட்குக் கண்ணென்று சொல்லுவர். எ-று.

எண்ணென்பது கணிதம்: அது கருவியுஞ் செய்கையுமென இருவகைப்படும்; அவை ஏரம்பமுதலிய நூல்களுட்காண்க. எழுத்தெனவே, அதனோடொற்றுமையுடைய சொல்லுமடங்கிற்று. இவ்விருதிறமும், அறமுதற்பொருள்களைக் காண்டற்குக் கருவியாகலின், கண்ணெனப்பட்டன. அவை கருவியாதல் "ஆதிமுதலொழிய வல்லா தனவெண்ணி—னீதி வழுவா நிலைமையவான்—மாதே — யறமார் பொருளின்பம் வீடென் றிவற்றின் — றிறமாமோ வெண்ணிறந்தாற் செப்பு." "எழுத்தறியத் தீரு மிழிதகைமை தீர்ந்தான்—மொழித்திறத்தின் முட்டறுப்பானாகு—மொழித்திறத்தின் — முட்டறுத்த நல்லோன் முதனூற் பொருளுணர்ந்து—கட்டறுத்து வீடு பெறும்." இவற்றானறிக. என்பவென்பவற்றுள், முன்னைய விரண்டும் அஃறிணைப் பன்மைப் பெயர்; பின்னது உயர்திணைப்பன்மைவினை. அறியாதார் அறிந்தாரென்பன வருவிக்கப்பட்டன. சிறப்புடையுயிரென்றது மக்களுயிருள்ளும் உணர்வுமிகுதியுடையதனை. இதனாற் கற்கப்படுநூல்கட்குக் கருவியாவனவும் அவற்றதின்றியமையாமையுங் கூறப்பட்டன. (௨)

௩௯௩. கண்ணுடைய ரென்பவர் கற்றோர் முகத்திரண்டு
புண்ணுடையர் கல்லா தவர். ௩

இ-ள். கண் உடையர் என்பவர் கற்றோர்—கண்ணுடையரென்று உயர்த்துச் சொல்லப்படுவார் கற்றவரே;—கல்லாதவர் முகத்து இரண்டு புண் உடையர்—மற்றைக் கல்லாதவர் முகத்தின்கண் இரண்டுபுண்ணுடையர், கண்ணிலர். எ-று.

தேயமிடையிட்டவற்றையுங் காலமிடையிட்டவற்றையுங் காணும் ஞானக்கண்ணுடைமையிற் கற்றாரைக் கண்ணுடையரென்றும், அஃதின்றி நோய் முதலியவற்றாற் றுன்பஞ்செய்யும் ஊனக்கண்ணேயுடைமையிற் கல்லாதவரைப் புண்ணுடையரென்றுங் கூறினார். மேற்கண்ணன்மையுணரநின்ற ஊனக்கண்ணின் மெய்ம்மை கூறியவாற்றான், பொருணூல்களையுங் கருவிநூல்களையுங் கற்றாரதுயர்வும் கல்லாதாரதிழிவும் இதனாற்றொகுத்துக் கூறப்பட்டன. (௩)

௩௯௪. உவப்பத் தலைக்கூடி யுள்ளப் பிரித
லனைத்தே புலவர் தொழில். ௪

இ-ள். உவப்பத் தலைக்கூடி உள்ளப் பிரிதல் அனைத்தே—யாவரையும் அவருவக்குமாறு தலைப்பெய்து இனி இவரை யாமெங்ஙனங் கூடுதுமென நினையுமாறு

---

*, நாலடியார், அறிவுடைமை,— கருமமு முள்படாப் போகமுந் துவ்வாத்—தருமமுந் தக்கார்க்கே செய்யா—வொருநிலையே—முட்டின்றி மூன்று முடியுமே லஃதென்ப—பட்டினம் பெற்ற கலம்.

கீங்குதலாகிய அத்தன்மைத்து —— புலவர் தொழில் —— கற்றறிந்தாரது தொழில். எ-று.

தாம் கல்வழியொழுகல் பிறர்க்குறுதிகூறலென்பன இரண்டுந் தொழிலென ஒன்றுபடுங்குதலின், அத்தன்மைத்தென்றார். அத்தன்மை அப்பயனைத்தருந்தன்மை. கல்லொழுக்கங்காண்டலானும், தமக்கு மதுரமுறுதியுமாய கூற்றுக்கள் நிகழ்வெதிர்வுகளின் இன்பம் பயத்தலானும், கற்றார்மாட்டி எல்லாருமன்புடையராவரொன்பதாம். இதனுற் கற்றாரதுயர்வு வகுத்துக்கூறப்பட்டது. (சு)

நகூடு. உடையார்மு னில்லார்போ லேக்கற்றுங் கற்றூர்
கடையரே கல்லா தவர். ரு

இ-ள். உடையார்முன் இல்லார்போல் எக்கற்றும் கற்றூர்—பிற்றை நிலேமுனியாது கற்றல் நன்றுதலான், செல்வர்முன் கல்கூர்ந்தார்நிற்குமாறுபோலத் தாமும் ஆசிரியர்முன் எக்கற்றுநின்றுங்கற்றூர் தலேயாயினூர்;——கல்லாதவர் கடையரே —அக்நிலேக்குரணிக்கல்லாதவர் எஞ்ஞான்றுமிழிந்தாரேயாவர். எ-று.

உடையார் இல்லாரென்பன உலகவழக்கு. எக்கற்றுதல் ஆசையாற்றூழ்தல். கடையரென்றதனுன் அதன்மறுதலேப்பெயர் வருவிக்கப்பட்டது. பொய்யாயமான சோக்கி மெய்யாய கல்வியிழந்தார் பின்னெருஞான்றும் அறிவுடையராகாமையின், கடையரேயென்றூர். இதனுற் கற்றாரதுயர்வுங் கல்லாதாரதிழிவுங் கூறப்பட்டன. (ரு)

நகூசு. தொட்டனைத் தூறு மணற்கேணி மாந்தர்க்குக்
கற்றனைத் தூறு மறிவு. சு

இ-ள். மணற்கேணி தொட்டனைத்து ஊறும்—மணலின்கட்கேணி தோண்டிய வளவிற்றூகவூறும்;——மாந்தர்க்கு அறிவு கற்றனைத்து ஊறும்—அதுபோலமக்கட்கறிவு கற்றவளவிற்றூகவூறும். எ-று.

ணண்டுக் கேணியென்றது அதன்கணீரை. அளவிற்றூகவென்றது அதனளவுஞ் செல்லவென்றவாறு. சிறிது கற்றதுணையான் அமையாது மேன்மேற் கற்றல்வேண்டுமென்பதாம். இஃது ஊழ் மாறுகொள்ளாவழியாகலின், மேலுண்மையறிவே மிகுமென்றதனேடு மலேயாமையறிக. (சு)

நகூள. யாதானு நாடாமா வூராமா லென்னெருவன்
சாந்துணையுங் கல்லாத வாறு. எ

இ-ள். யாதானும் நாடாம் ஊராம்—கற்றவனுக்குத் தன்னுடைத் தன்னூரருமையன்றி யாதானுமொருநாடெம் நாடாம், யாதானுமோரூரும் ஊராம்;——ஒருவன் சாந்துணையும் கல்லாதவாறு என்—இங்ஙனமாயின் ஒருவன் தானிறக்குமளவுங் கல்லாது கழிகின்றது என்கருதி! எ-று.

உயிரோடுசேறலிற் சாந்துணையுமென்றூர். பிறர்நாடெலாம் ஊர்களுந் தமபோல உற்றுப் பொருட்கொடையும் பூசையும் உவந்து செய்தற்கேதுவாகலிற் கல்விபோலச் சிறந்தது பிறிதில்லே, அதனேயே எப்பொழுதுஞ் செய்கவென்பதாம். (எ)

நகூஅ. ஒருமைக்கட் டான்கற்ற கல்வி யொருவற்
கெழுமையு மேமாப் புடைத்து. அ

இ-ள். ஒருவற்கு—ஒருவனுக்கு——தான் ஒருமைக்கண் கற்ற கல்வி—தானெருபிறப்பின்கட்கற்ற கல்வி—— எழுமையும் ஏமாப்பு உடைத்து —— எழுபிறப்பினுஞ்சென்று உதவுதலேயுடைத்து. எ-று.

வினைகள்போல உயிரின்கட்கிடந்து அது புக்குழிப் புகுமாகலின், எழுமையு மேமாப்புடைத்தென்றார். எழுமை மேலேகூறப்பட்டது. உதவுதல் நன்னெறிக்க ணுய்த்தல். (அ)

கூகூக. தாமின் புறுவ துலகின் புறக்கண்டு
காமுறுவர் கற்றறிந் தார். கூ

இ-ள். தாம் இன்புறுவது உலகு இன்புறக் கண்டு— தாமின்புறுதற்கு எதுவா கிய கல்விக்கு உலகமின்புறுதலால் அச்சிறப்பு நோக்கி—கற்றறிந்தார் காமுறுவ ர்—கற்றறிந்தார் பின்னும் அதனையே விரும்புவர். எ-று.

தாமின்புறுதலாவது நிகழ்வின்கட்சொற்பொருள்களின் சுவைதுகர்வானும், பு கழ் பொருள் பூசை பெறுதலானும், எதிர்வின்கண் அறம் வீடு பயத்தலானும், அ தனுன் இடையுறுதவின்பமெய்துதல். உலகின்புறுதலாவது இம்மிக்காரோடு தலே ப்பெய்து அறியாதனவெல்லாம் அறியப்பெற்றேமென்றும், யாண்டு பலவாக னகா யிலமாயினேமென்றுமுவத்தல். செல்வமாயின், ஈட்டல் காத்தல் இழத்தலென்றி வற்றுற்றுன்புறுத்தலும் பலரையும் பகையாக்கலுமுடைத்தென அறிந்து அதனைக் காமுறுமையிற் கற்றறிந்தாரென்றும், கரும்பயிறற்குக் கூலிபோலத் தாமின்புறுத தற்கு உலகின்புறுதல் பிறவாற்றுனின்மையின் அதனையே காமுறுவரென்றுங்கூறி னர். (கூ)

சOO கேடில் விழுச்செல்வங் கல்வீ யொருவற்கு
மாடல்ல மற்றை யவை. கO

இ-ள். ஒருவற்குக் கேடு இல் விழுச்செல்வம் கல்வி— ஒருவனுக்கு அழிவில் லாத சீரியசெல்வமாவது கல்வி;—மற்றையவை மாடு அல்ல—அஃதொழிந்தமணி யும் பொன்னுமுதலாயின செல்வமல்ல. எ-று.

அழிவின்மையாவது தாயத்தார், கள்வர், வலியர், அரசென்றிவராற் கொள்ள ப்படாமையும், வழிபட்டார்க்குக் கொடுத்துழிக் குறையாமையுமாம். சீர்மை தக் கார்கண்ணே நிற்றல். மணி பொன் முதலியவற்றிற்கு இவ்விரண்டின்மையின், அவற்றை மாடல்லவென்றார். இவையைந்துபாட்டானுங் கல்வியது சிறப்புக் கூ றப்பட்டது. (கO)

சகம் அதி.—கல்லாமை.

அஃதாவது கற்றலைச்செய்யாமை; என்றது அதனினியவிழிபினை. கல்விச்சி றப்பு மேல் விதிமுகத்தாற் கூறியதனையான் முற்றுப்பெறுமைநோக்கி, எதிர்ம றைமுகத்தானுங் கூறுகின்றதற்கவின், இது கல்வியின்பின் வைக்கப்பட்டது.

சOக. அரங்கின்றி வட்டாடி யற்றே நிரம்பிய
நூலின்றிக் கோட்டி கொளல். க

இ-ள். அரங்கு இன்றி வட்டு ஆடியற்று—அரங்கினையிழையாது வட்டாடிஞற் போலும்—நிரம்பிய நூல் இன்றிக் கோட்டி கொளல்—தானிரம்புதற்கேதுவாகி ய நூல்களைக்கல்லாது ஒருவன் அவையின்கணென்றனைச் சொல்லுதல். எ-று.

அரங்கு வகுத்தானம். வட்டாடல் உண்டையுருட்டல். இவை "கட்டினே யன் ன வட்டரங் கிழைத்துக்—கல்லாச் சிறுஅர் நெல்லிவட் டாடெம்" என்பதனுனறி க. நிரம்புதல் அறியவேண்டுவனவெல்லாமறிதல். கோட்டியென்பது ஈண்டாகு

பெயர், "புல்லா வெழுத்திற் பொருளில் வறுங்கோட்டி"* என்புழிப்போல. சொல்லும்பொருளும் நெறிப்படாவென்பதாம். (க)

சஅஉ. கல்லாதான் சொற்கா முறுதன் முலையிரண்டு
மில்லாதாள் பெண்காமுற் றற்று. உ

இ-ள். கல்லாதான் சொற் காமுறுதல் — கல்வியில்லாதானொருவன் அவையின்கணென்றுசொல்லுதலே அவாவுதல்—முலையிரண்டும் இல்லாதாள் பெண் காமுற்றற்று—இயல்பாகவே முலையிரண்டுமில்லாதாளொருத்தி பெண்மையை அவாவினற்போலும். எ-று.

இனைத்தெனவறிந்த சினையாகலின், தொகையொடு முற்றும்மை கொடுத்தார். சிறிதுமில்லாதானென்பதாம். அவாவியவழிக் கடைபோகாது, போகினும் நகை விளைக்குமென்பதாயிற்று. (உ)

சஅக. கல்லா தவரு நனிநல்லர் கற்றூர்முற்
சொல்லா திருக்கப் பெறின். ஊ

இ-ள். கல்லாதவரும் நனி நல்லர் — கல்லாதாரும் மிகநல்லராவர்,—கற்றூர் முன் சொல்லாது இருக்கப்பெறின் — தாமே தம்மையறிந்து கற்றூரவையின்கண் ஒன்றுனையுஞ்சொல்லாதிருத்தல் கூடுமாயின். எ-று.

உம்மை இழிவுசிறப்பும்மை. தம்மைத் தாமறியாமையின் அது கூடாதென்பார் பெறினென்றும், கூடின் ஆண்டுத் தம்மை வெளிப்படுத்தாமையானும், பின் கல்வியைவிரும்புவராகலானும் நனிநல்லரென்றுங்கூறினர். இவைமூன்று பாட்டானுங்கல்லாதார் அவைக்கட்சொல்லுதற்குரியரன்மை கூறப்பட்டது. (ங)

சஅச. கல்லாதா னொட்பங் கழியந்ன் ரூயினுங்
கொள்ளா ரறிவுடை யார். ச

இ-ள். கல்லாதான் ஒட்பம் கழிய நன்ரூயினும் — கல்லாதவனதொண்மை ஒரோவழி மிக நன்ரூயிருப்பினும்,—அறிவுடையார் கொள்ளார்—அறிவுடையார் அதனையொண்மையாகக் கொள்ளார். எ-று.

ஒண்மை அறிவுடைமை. அது நன்ரூகாது, ஆயிற்ரூயினும் மீர்மேலெழுத்துப் போல்வதோர் விழுக்காடாகலின், நிலைபெற்ற நூலறிவுடையார் அதனை மதியாரென்பதாம். (ச)

சஅடு. கல்லா வொருவன் றகைமை தலைப்பெய்து
சொல்லாடச் சோர்வு படும். டு

இ-ள். கல்லா ஒருவன் தகைமை—நூல்களைக் கல்லாதவொருவன் யானறிவுடையனெனத் தன்னை மதிக்கு மதிப்பு—தலைப்பெய்து சொல்லாடச் சோர்வுபடும்—அவற்றைக் கற்றவன் கண்டி உரையாடக் கெடும். எ-று.

கற்றவனென்பது வருவிக்கப்பட்டது. யாதானுமோர்வார்த்தைசொல்லுந்தனையுமே நிற்பது, சொல்லியவழி வழுப்படுதலின், அழிந்துவிடுமென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானுங் கல்லாதாரதியற்கையறிவின்குற்றங் கூறப்பட்டது. (டு)

* நாலடியார் — மேன்மக்கள், — புல்லா வெழுத்திற் பொருளில் வறுங்கோட்டி—கல்லா வொருவ னுளைப்பவுங் கண்ணோடி—கல்லார் வருந்தியுங் கேட்பரோ மற்றவன்—பல்லாரு ணுனல் பரிந்து.

சக0. விலங்கொடு மக்க ளனைய ரிலங்குநூல்
கற்றாரோ டேனை யவர். க0

இ-ள். விலங்கொடு மக்கள் அனையர்—விலங்கோடு நோக்க மக்கள் எத்துணை கண்மையுடையர் அத்துணைத்தீமையுடையர்—இலங்கு நூல் கற்றாரோடு ஏனையவர் — விளங்கியநூலைக் கற்றாரோடு நோக்கக் கல்லாதவர். எ-று.

இலங்கு நூலென்பது சாதிப்பெயர். விளங்குதல் மேம்படுதல். விலங்கின் மக்கட்கேற்றமாய உணர்வுமிகுதி காணப்படுவது கற்றார்கண்ணேயாகலின், கல்லாதாரும் அவரும் ஒத்தபிறப்பினரல்லரென்பதாம். மயக்கநிராணிறை. இதனால் அவர் மக்கட்பிறப்பாற் பயனெய்தாமை கூறப்பட்டது. (க0)

ஈஉ ம் அதி.—கேள்வி.

அஃதாவது கேட்கப்படு நூற்பொருள்களைக் கற்றறிந்தார் கூறக்கேட்டல். கற்றவழி அதனிலுயவறிவை வலியுறுத்தலானும், கல்லாதவழியும் அதனையுண்டாக்குதலானும், இது கல்வி கல்லாமைகளின்பின் வைக்கப்பட்டது.

சகக. செல்வத்துட் செல்வஞ் செவிச்செல்வ மச்செல்வஞ்
செல்வத்து ளெல்லாந் தலை. க

இ-ள். செல்வத்துட்செல்வம் செவிச்செல்வம் — ஒருவற்குச் சிறப்புடைய செல்வமாவது செவியான்வருஞ்செல்வம்,—அச்செல்வம் செல்வத்துள் எல்லாம் தலை—அச்செல்வம் பிறசெல்வங்களெல்லாவற்றினுந் தலையாகலான். எ-று.

செவியான்வருஞ்செல்வம் கேள்வியான் எல்லாப்பொருளையுமறிதல், பிறசெல்வங்கள் பொருளான் வருவன. அவை நிலையாவாகலானும், துன்பவினைவின வாகலானும், இது தலையாயிற்று. அவற்றையொழித்து இதனையே செய்கவென்பது குறிப்பெச்சம். (க)

சகஉ. செவிக்குண வில்லாத போழ்து சிறிது
வயிற்றுக்கு மீயப் படும். உ

இ-ள். செவிக்கு உணவு இல்லாதபோழ்து—செவிக்குணவாகிய கேள்வியில்லாதபொழுது—வயிற்றுக்கும் சிறிது ஈயப்படும்—வயிற்றுக்குஞ் சிறிதுணவு இடப்படும். எ-று.

சுவைமிகுதியும் பிற்பயத்தலுமுடைய கேள்வியுள்ளபொழுது வெறுக்கப்படுதலான் இல்லாதபோழ்தென்றும், பெரிதாயவழித் தேடற்றுன்பமேயன்றி நோயுங் காமமும் பெருகுதலாற் சிறிதென்றும், அதுதானும் பின்னிருந்து கேட்டற்பொருட்டாகலான் ஈயப்படுமென்றுங் கூறினர். ஈதல் வயிற்றதிழிவுதோன்ற நின்றது. இவையிரண்டு பாட்டானும் கேள்வியது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (உ)

சகஊ. செவியுணவிற் கேள்வி யுடையா ரவியுணவி
னன்றாரோ டொப்பர் நிலத்து. ஊ

இ-ள். செவியுணவிற் கேள்வி உடையார்—செவியுணவாகிய கேள்வியினையுடையார்,—நிலத்து அவியுணவின் ஆன்றாரோடு ஒப்பர்—நிலத்தின்கண்ணராயினும், அவியுணவினையுடைய தேவரோடொப்பர். எ-று.

செவியுணவு செவியானுண்ணுமுணவு. அல்வழிக்கண்வந்த இன்சாரியையதனகரம் வலித்து நின்றது. அவியாகியவுணவு தேவர்க்கு வேள்வித்தீயிற்கொடுப்ப

ன. அறிவானிறைந்தமையான் ஆன்றாரென்றும், துன்பமறியாமையாற் றேவரோ டொப்பரென்றுங் கூறினார். இதனால் அதனையுடையாரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

சகச. கற்றில னாயினுங் கேட்க வஃதொருவற்
கொற்கத்தி னூற்றாந் துணை. ச

இ-ள். கற்றிலன் ஆயினும் கேட்க—உறுதி நூல்களைத்தான் கற்றிலனாயினும், அவற்றின் பொருள்களைக் கற்றறிந்தார் சொல்லக் கேட்க,—அஃது ஒருவற்கு ஒற்கத்தின் ஊற்றாம் துணை — அக்கேள்வி ஒருவனுக்குத் தளர்ச்சிவந்துழிப் பற்றுக் கோடாந்துணையாகலான். எ-று.

உம்மை கற்கவேண்டுமென்பது பட நின்றது. தளர்ச்சி வறுமையானாதல் அறிவின்மையானாதல் இடுக்கட்பட்டுழி மனந்தளர்தல். அதனைக் கேள்வியினாய அறிவு நீக்குமாகலின், ஊற்றாந்துணையென்றார். ஊன்றென்னுமாகுபெயரின்னகரம் திரிந்து நின்றது. (ச)

சகரு. இழுக்க லுடையுழி யூற்றுக்கோ லற்றே
யொழுக்க முடையார்வாய்ச் சொல். ரு

இ-ள். இழுக்கல் உடை உழி ஊற்றுக்கோல் அற்று— வழுக்குதலையுடைய சேற்று[illegible]யங்குவார்க்கு ஊன்றுகோல்போலுதவும்—ஒழுக்கம் உடையார் வாய்ச் [illegible] எப்[illegible] காவற்சாகாடுகைப்பார்க்கு ஒழுக்கமுடையார் வாயிற்சொற்கள். எ-[illegible] சால்[illegible] [illegible]பாருள்[illegible]ான் வந்த உவமையடையாற் பொருளடை வருவிக்கப்பட்டது. ஊற்[illegible] [illegible]பாலுதவுதல் தளர்ந்துழி அதனை நீக்குதல். கல்வியுடையரேனும் ஒழுக்கமில்லாதார் அறிவிலராகலின், அவர்வாய்ச்சொற் கேட்கப்படாதென்பது தோன்ற ஒழுக்கமுடையார்வாய்ச்சொல்லென்றார். வாயென்பது தீச்சொலறியாமையாகிய சிறப்புணர நின்றது. அவற்றைக் கேட்கவென்பது குறிப்பெச்சம். (ரு)

சகசூ. எனைத்தானு நல்லவை கேட்க வனைத்தானு
மான்ற பெருமை தரும். சூ

இ-ள். எனைத்தானும் நல்லவை கேட்க—ஒருவன் சிறிதாயினும் உறுதிப்பொருள்களைக் கேட்க,—அனைத்தானும் ஆன்ற பெருமை தரும்—அக்கேள்வி அத்துணையாயினும் நிறைந்த பெருமையைத் தரும் ஆகலான். எ-று.

எனைத்து அனைத்து என்பன கேட்கும்பொருண்மேலுங் காலத்தின்மேலும் நின்றன. அக்கேள்வி மழைத்துளிபோல வந்தீண்டி எல்லாவறிவுகளையுமுளவாக்கலின், சிறிதென்றிகழற்கவென்பதாம். (சூ)

சகஎ. பிழைத்துணர்ந்தும் பேதைமை சொல்லா ரிழைத்துணர்ந்
தீண்டிய கேள்வி யவர். எ

இ-ள். பிழைத்து உணர்ந்தும் பேதைமை சொல்லார் — பிறழவுணர்ந்தவழியும், தமக்குப் பேதைமை பயக்குஞ் சொற்களைச் சொல்லார்—இழைத்து உணர்ந்து ஈண்டிய கேள்வியவர்—பொருள்களைத் தாமும் நுண்ணிதாகவாராய்ந்தறிந்து அதன்மேலும் ஈண்டிய கேள்வியினையுடையார். எ-று.

பிழைப்பதென்பது திரிந்துநின்றது. பேதைமை ஆகுபெயர். ஈண்டுதல் பலவாற்றான் வந்து நிறைதல். பொருள்களின் மெய்ம்மையைத் தாமுமறிந்து அறிந்தா

ரோடொப்பிப்பதுஞ்செய்தார் தாமதகுணத்தான் மயங்கினராயினும், அவ்வாறல்லது சொல்லாரென்பதாம். இவைநான்குபாட்டானுங் கேட்டார்க்கு வருகுன்மை கூறப்பட்டது. (எ)

சக.அ. கேட்பினுங் கேளாத் தகையவே கேள்வியாற்
றோட்கப் படாத செவி. அ

இ-ள். கேட்பினும் கேளாத்தகையவே—தம்புல்லிய ஓசைமாத்திரத்தைக் கேட்குமாயினுஞ் செவிடாந் தன்மையவேயாம் — கேள்வியால் தோட்கப்படாத செவி— கேள்வியாற்றூண்கப்படாத செவிகள். எ-று.

ஏகாரம் தேற்றத்தின்கண்வந்தது. ஓசைமாத்திரத்தான் உறுதிபெய்தாமையிற் கேளாத்தகையவென்றும், மனத்தின்கண் நூற்பொருள் நுழைதற்கு வழியாக்கலிற்கேள்வியைக் கருவியாக்கியுங் கூறினர். பழையதூஉ தூஉயன்றென்பதாம்.(அ)

சகக. நுணங்கிய கேள்விய ரல்லார் வணங்கிய
வாயின ராத லரிது. அ

இ-ள். நுணங்கிய கேள்வியர் அல்லார்—நுண்ணிதாகிய கேள்வியுடையரல்லாதார்— வணங்கிய வாயினர் ஆதல் அரிது— பணிந்த மொழியினையுடையராதல் கூடாது. எ-று.

கேட்கப்படுகின்ற பொருளினது நுண்மை கேள்விமே லேற்றப்பட்டது. வாய் ஆகுபெயர். பணிந்தமொழி பணிவைப் புலப்படுத்திய மொழி. கேள்வியர் உணர்வின்மையாற் றம்மையியந்து கூறுவரென்பதாம். அல்லாரென்பதற்கு வாடம்.(கூ)

சஉ0. செவியிற் சுவையுணரா வாயுணர்வின் மாக்கள்
அவியினும் வாழினு மென். க0

இ-ள். செவியிற் சுவை உணரா வாய் உணர்வின் மாக்கள் — செவியானுகரப் படுஞ்சுவைகளையுணராத வாயுணர்வினையுடைய மாந்தர்—அவியினும் வாழினும் என்—சாவினும் வாழினும் உலகிற்கு வருவதென்னை! எ-று.

செவியானுகரப்படுஞ் சுவைகளாவன சொற்சுவையும், பொருட்சுவையும்: அவற்றுட்சொற்சுவை குணம், அலங்காரமென இருவகைத்து. பொருட்சுவை காமம், நகை, கருணை, வீரம், உருத்திரம், அச்சம், இழிப்பு, வியப்பு, சாந்தமென ஒன்பதுவகைத்து. அவைகளெல்லாம் ஈண்டிரைப்பிற்பெருகும். வாயுணர்வென்பது இடைப்பதங்கடொக்குகின்ற மூன்றும்வேற்றுமைத்தொகை: அது வாயானுகரப்படுஞ்சுவைகளையுணரும் உணர்வெனவிரியும். அவை கைப்பு, காழ்ப்பு, புளிப்பு, உவர்ப்பு, துவர்ப்பு, தித்திப்பென ஆறும். செத்தாலிழப்பதும் வாழ்ந்தாற் பெறுவதுமின்மையின், இரண்டுமொக்குமென்பதாம். வாயுணவினென்றுபாடமோதுவாருமுளர். இவைமூன்றுபாட்டானுங்கேளாதவழிப்படுங்குற்றங் கூறப்பட்டது.(க0)

சகூ ம் அதி.—அறிவுடைமை.

அஃதாவது கல்வி கேள்விகளினுய அறிவோடு உண்மையறிவுடையராதல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

சஉக. அறிவற்றங் காக்குங் கருவி செறுவார்க்கு
முள்ளெழிக்க லாகா வாண். க

இ-ள். அறிவு அற்றம் காக்கும் கருவி—அரசர்க்கு அறிவென்பது இறுதிவாராமற்காக்குங்கருவியாம்,—செறுவார்க்கு அழிக்கலாகா உள்ளரணும் — அதுவேயுமன்றிப் பகைவர்க்கு அழிக்கலாகாத உள்ளரணுமாம். எ-று.

காத்தல் முன்னறிந்து பரிகரித்தல். உள்ளரண் உள்ளாயவரண்; உள்புக்கழிக்கலாகா அரணென்றுமாம். இதனுல் அறிவினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க)

சஉஉ. சென்ற விடத்தாற் செலவிடா தீதெனீஇ
நன்றின்பா லுய்ப்ப தறிவு. உ

இ-ள். சென்ற இடத்தால் செல விடா—மனத்தை அது சென்ற புலத்தின்கட் செல்ல விடாது—தீது ஒரீஇ நன்றின்பால் உய்ப்பது அறிவு—அப்புலத்தின் நன்மை தீமைகளையாராய்ந்து தியதனினீக்கி நல்லதன்கட்செலுத்துவது அறிவு. எ-று.

வினைக்கேற்ற செயப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. ஓசை, ஊறு, ஒளி, சுவை, காற்றமெனப் புலம் ஐந்தாயினும், ஒருகாலத்து ஒன்றின்கணல்லது செல்லாமையின், இடத்தாலென்றார். விடாதென்பது கடைக்குறைந்து நின்றது. குதிரையை நிலமறிந்துசெலுத்தும் வாதுவன்போல வேறுக்கி மனத்தைப் புலமறிந்து செலுத்துவது அறிவென்றார், அஃது உயிர்க்குணமாகலின். (உ)

சஉங. எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினு மப்பொருண்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு. ங

இ-ள். எப்பொருள் யார் யார்வாய்க் கேட்பினும் — யாதொருபொருளையாவர் யாவர் சொல்லக்கேட்பினும்,—அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு —அப்பொருளின் மெய்யாய பயனைக் காணவல்லது அறிவு. எ-று.

குணங்கண்மூன்றும் மாறி மாறி வருதல் யாவர்க்குமுண்மையின், உயர்ந்தபொருள் இழிந்தார்வாயினும், இழிந்தபொருள் உயர்ந்தார்வாயினும், உறுதிப்பொருள் பகைவர்வாயினும், கெடுபொருள் கட்டார்வாயினும் ஒரோவழிக் கேட்கப்படுதலான், எப்பொருள் யார்யார்வாய்க்கேட்பினுமென்றார். அதிக்குப்பன்மைபற்றி வந்தது. வாயென்பது அவர் அப்பொருளின்கட்பயிலாமையுணர்த்திநின்றது. மெய்யாதல் நிலைபெறுதல். சொல்வாரதியல்பு நோக்காது அப்பொருளின்பயனேக்கிக் கொள்ளுதல் ஒழிதல் செய்வதறிவென்பதாம். (ங)

சஉச. எண்பொருள வாகச் செலச்சொல்லித் தான்பிறர்வாய்
நுண்பொருள் காண்ப தறிவு. ச

இ-ள். தான் எண்பொருளவாகச் செலச் சொல்லி—தான் சொல்லுஞ்சொற்கள அரியபொருளவாயினும் கேட்பார்க்கு எளிய பொருளவாமாறு மனங்கொளச் சொல்லி—பிறர்வாய் நுண்பொருள் காண்பது அறிவு—பிறர்வாய்க்கேட்குஞ்சொற்களின் நுண்ணியபொருள் காணவரிதாயினும் அதனைக் காணவல்லது அறிவு. எ-று.

உடையவன்மொழில் அறிவின்மேலேற்றப்பட்டது. சொல்லுவன வழுவின்றி இனிது விளங்கச் சொல்லுகவென்பார் சொன்மேல்வைத்தும், கேட்பனவழுவினும் இனிதுவிளங்காவாயினும் பயனைக் கொண்டொழிகவென்பார் பொருண்மேல்வைத்துங்கூறினார். (ச)

சஉடு. உலகந் தழீஇய தொட்ப மலர்தலுங்
கூம்பலு மில்ல தறிவு. ஞ

இ-ள். உலகம் தழீஇயது ஒட்பம்—உலகத்தை நட்பாக்குவது ஒருவனுக்கு ஒட்பமாம்;—மலர்தலும் கூம்பலும் இல்லது அறிவு—அந்நட்பின்கண் முன்மலர்தலும் பின் கூம்புதலுமின்றி ஒருநிலையனாவது அறிவாம். எ-று.

தழீஇயது இல்லதென்பன அவ்வத்தொழின்மேனின்றன. உலகமென்பது ஈண்டியர்ந்தோரை. அவரோடு கயப்பூப்போல வேறுபடாது கோட்டுப்பூப்போல ஒருநிலையே நட்பாயினுஞ் எல்லாவின்பமுமெய்துமாகலின், அதனை அறிவென்றார். * காரியங்கள் காரணங்களாக உபசரிக்கப்பட்டன. இதனைச் செல்வத்தின்மலர்தலும் நல்குரவிற்கூம்பலுமில்லதென்று உரைப்பாருமுளர். (கு)

சஉசு. எவ்வ துறைவ துலக முலகத்தோ
டவ்வ துறைவ தறிவு. சு

இ-ள். உலகம் எவ்வது உறைவது — உலகம் யாதொருவாற்றானொழுகுவதாயிற்று,—உலகத்தோடு அவ்வது உறைவது அறிவு—அவ்வுலகத்தோடு மேவித் தானும் அவ்வாற்றானொழுகுவது அரசனுக்கறிவு. எ-று.

உலகத்தையெல்லாம் யானியமித்தலான் என்னை நியமிப்பாரில்லையெனக் கருதித் தானினைத்தவாறே ஒழுகிற் பாவமும் பழியுமாமாகலான், அவ்வாறொழுகுதல் அறிவன்றென விலக்கியவாறாயிற்று. இவையைந்துபாட்டானும் அதனதிலக்கணங்கூறப்பட்டது. (சு)

சஉஎ. அறிவுடையா ராவ தறிவா ரறிவிலா
ரஃதறி கல்லா தவர். எ

இ-ள். அறிவுடையார் ஆவது அறிவார்—அறிவுடையராவார் வரக்கடவதனை முன்னறியவல்லார்;—அறிவிலார் அஃது அறிகல்லாதவர் — அறிவிலராவார் அதனை முன்னறியமாட்டாதார். எ-று.

முன்னறிதல் முன்னேயெண்ணியறிதல். அஃதறிகல்லாமையாவது வந்தாலறிதல். இனி ஆவதறிவாரென்பதற்குத் தமக்கு நன்மையறிவாரென்றுரைப்பாருமுளர். (எ)

சஉஅ. அஞ்சுவ தஞ்சாமை பேதைமை யஞ்சுவ
தஞ்ச லறிவார் தொழில். அ

இ-ள். அஞ்சுவது அஞ்சாமை பேதைமை—அஞ்சப்படுவதனை அஞ்சாமை பேதைமையாம்;—அஞ்சுவது அஞ்சல் அறிவார் தொழில்—அவ்வஞ்சப்படுவதனை அஞ்சுதல் அறிவார்தொழிலாம். எ-று.

பாவமும் பழியுங் கேடும் முதலாக அஞ்சப்படுவன பலவாயினும், சாதிபற்றி அஞ்சுவதென்றார். அஞ்சாமை எண்ணுதுசெய்துநிற்றல். அஞ்சுதல் எண்ணித் தவிர்தல். அது காரியமன்றென்று இகழப்படாதென்பார் அறிவார்தொழிலென்றார். அஞ்சாமை இறைமாட்சியாகச் சொல்லப்பட்டமையின், ஈண்டஞ்சவேண்டுமிடங்கூறியவாறு. இவையிரண்டுபாட்டானும் அதனையுடையாரதிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (அ)

சஉசு. எதிரதாக் காக்கு மறிவினுக் கில்லை
யதிர வருவதோர் நோய். சு

* நாலடியார், நட்பாராய்தல்,— கோட்டுப்பூப் போல மலர்ந்துபிற் கூம்பாது—வேட்டதே வேட்டதா நட்பாட்சி—தோட்ட——கயப்பூப்போன் முன்மலர்ந்து பிற்கூம்பு வாரை—நயப்பாரு நட்பாரு மில்.

இ-ள். எதிரதாக் காக்கும் அறிவினர்க்கு—வரக்கடவதாகியவதனை முன்னறிந்து காக்கவல்ல அறிவினையுடையார்க்கு—அதிர வருவது ஓர் நோய் இல்லை—அவர் நடுங்க வருவதொருதுன்பமுமில்லை. எ-று.

'நோயென வருகின்றமையின், வாளா எதிரதாவென்றார். இதனுற் காக்கலாங் காலம் உணர்த்தப்பட்டது. காத்தல் அதன்காரணத்தை விலக்குதல். அவர்க்குத் துன்பமின்மை இதனுற்கூறப்பட்டது. (கூ)

சஙo. அறிவுடையா ரெல்லா முடையா ரறிவிலா
ரொன்னுடைய ரோனு மிலர். கo

இ-ள். அறிவுடையார் எல்லாம் உடையார்—அறிவுடையார் பிறிதொன்று மிலராயினும் எல்லாமுடையராவர்,—அறிவிலார் என் உடையரோனும் இலர்—அறிவிலாதார் எல்லாமுடையராயினும் ஒன்றுமிலராவர். எ-று.

செல்வங்களெல்லாம் அறிவாற்படைக்கவுங் காக்கவும்படுதலின் அஃதுடையாரை எல்லாமுடையரென்றும், அவையெல்லாம் முன்னேயமைந்து கிடப்பினும் அழியாமற் காத்தற்குந் தெய்வத்தானழிந்துழிப் படைத்தற்குங் கருவியுடையரன்மையின் அஃதில்லாதாரை என்னுடைய ரோனுமிலரென்றுங் கூறினர். என்னுமென்பது உம்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. இதனுன் அவரதுடைமையும் ஏனையாரதின்மையுங் கூறப்பட்டன. (கo)

சசம் அதி.—குற்றங்கடிதல்.

அஃதாவது காமம், வெகுளி, கடும்பற்றுள்ளம், மானம், உவகை, மதமெனப்பட்ட குற்றங்களாறனையும் அரசன் தன்கணிகழாமற் கடிதல். இவற்றை வடநூலார் பகைவர்க்கமென்ப. இவைகுற்றமென்றறிதலும் கடிதலும் அறிவுடையார்க்கல்லது கூடாமையின், அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

சஙக. செருக்குஞ் சினமுஞ் சிறுமையு மில்லார்
பெருக்கம் பெருமித நீர்த்து. க

இ-ள். செருக்கும் சினமும் சிறுமையும் இல்லார் பெருக்கம் — மதமும் வெகுளியுங் காமமுமாகிய குற்றங்களில்லாத வரசரது செல்வம்— பெருமித நீர்த்து — மேம்பாட்டினீர்மையினையுடைத்து. எ-று.

மதம் செல்வக்களிப்பு. சிறியோர்செயலாகலின், அஞ்ஞவிறந்தகாமஞ் சிறுமையெனப்பட்டது. இவை நீதியல்லன செய்வித்தலான், இவற்றைக் கடிந்தார்செல்வம் நல்வழிப்பாடும் நிலைபேறுமுடைமையின், மதிப்புடைத்தென்பதாம். மிருதிபற்றி இவை மூற்கூறப்பட்டன. (க)

சஙஉ. இவறலு மாண்பிறந்த மானமு மாணு
வுவகையு மேத மிறைக்கு. உ

இ-ள். இவறலும் — வேண்டும்வழிப் பொருள்கொடாமையும் — மாண்பு இறந்த மானமும்—கன்மையினீங்கிய மானமும்—மாணு உவகையும் — அளவிறந்தவுவகையும்— இறைக்கு ஏதம்— அரசனுக்குக் குற்றம். எ-று.

மாட்சியான மானத்தினீக்குதற்கு மாண்பிறந்த மானமென்றார்: அஃதாவது அந்தணர் சான்றோர் அருந்தவத்தோர் தம்மூன்னோர் தந்தை தாயென்றிவரை வணங்காமையும், மூடிக்கப்படாதாயினும் கருதியது மூடித்தேவிதெலும் முதலாயின.

அளவிறந்தவுவகையாவது கழிகண்ணோட்டம். பிறருஞ் சினனேகாமங்கழிகண்ணோட்ட மென்றிவற்றையறந்தருதிகிரிக்கு வழியடையாகுந்தீதென்றார். இவையிரண்டொட்டானுங் குற்றங்களாவன இவையென்பது கூறப்பட்டது. (உ)

சஙஉ. தினைத்துணையாங் குற்றம் வரினும் பனைத்துணையாக்
கொள்வர் பழிநாணு வார். ங

இ-ள். பழி நாணுவார் — பழியையஞ்சுவார்,—தினைத்துணையாம் குற்றம் வரினும் பனைத்துணையாக் கொள்வர்—தங்கட்டினையளவாங் குற்றம் வந்ததாயினும் அதனை அவ்வளவாகவன்றிப் பனையினளவாகக் கொள்வர். எ-று.

குற்றம் சாதிப்பெயர். தமக்கேலாமையிற் சிறிதென்று பொறார் பெரிதாகக் கொண்டு வருந்திப் பின் அது வாராமற் காப்பனென்பதாம். (ஙூ)

சஙச. குற்றமே காக்க பொருளாகக் குற்றமே
யற்றந் தருஉம் பகை. ச

இ-ள். அற்றம் தருஉம் பகை குற்றமே—தனக்கிறுதி பயக்கும் பகை குற்றமே,—குற்றமே பொருளாகக் காக்க—ஆகலான், அக்குற்றம் தன்கண்வாராமையே பயனாகக் கொண்டு காக்கவேண்டும். எ-று.

இவைபற்றியல்லது பகைவர் அற்றந்தாராமையின் இவையே பகையாவனவென்னும் வடநூலார் மதம் பற்றிக் குற்றமேயற்றந்தருஉம் பகையென்றும், இவற்றின்மையே குணங்களதுண்மையாகக்கொண்டென்பார் பொருளாகவென்றுங் கூறினார். குற்றமேகாக்கவென்பது "அரும்பண்பிணுற் றீமைகாக்க" என்பதுபோலகின்றது. (ச)

சஙஞ. வருமுன்னர்க் காவாதான் வாழ்க்கை யெரிமுன்னர்
வைத்தூறு போலக் கெடும். ஞ

இ-ள். வருமுன்னர்க் காவாதான் வாழ்க்கை—குற்றம் வரக்கடவதாகின்ற மூற்காலத்திலே அதனைக் காவாத அரசன் வாழ்க்கை—எரிமுன்னர் வைத்தூறு போலக் கெடும்—அது வந்தால் எரிமுகத்துகின்ற வைக்குவைபோல அழிந்துவிடும். எ-று.

குற்றமென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. முன்னனென்றதனீற்றது பகுதிப்பொருள்விகுதி. வருமென்னும்பெயரெச்சம் முன்னனென்னுங்காலப்பெயர்கொண்டது; அதனைக் காக்கலாங்காலம் பெறப்பட்டது. குற்றஞ்சிறிதாயினும் அதனைப் பெரியசெல்வம் அழிந்தவிடுமென்பது உவமையாற் பெற்றும். (ஞ)

சஙசு. தன்குற்ற நீக்கிப் பிறர்குற்றங் காண்கிற்பி
னென்குற்ற மாகு மிறைக்கு. சு

இ-ள். தன்குற்றம் நீக்கிப் பிறர் குற்றம் காண்கிற்பின்—மூன்னர்த் தன்குற்றத்தைக் கண்டு கடிந்து பின்னர்ப் பிறர்குற்றங் காணவல்லனாயின்,—இறைக்கு ஆகும் குற்றம் என்—அரசனுக்கு ஆகக்கடவ குற்றம் யாது. எ-று.

அரசனுக்குத் தன்குற்றங்கடியாவழியே பிறர்குற்றங்கடிதல் குற்றமாம் அதுகடிந்தவழி முறைசெய்தலாமென்பார், என்குற்றமாகுமென்றார்: எனவே, "தன்குற்றங்கடிந்தவனே முறைசெய்தற்குரியவனென்பதாயிற்று. இவைதான்குபாட்டானும் அவற்றது கடிதற்பாடு பொதுவகையாற் கூறப்பட்டது. இனிச் சிறப்புவகையாற் கூறுப. (சு)

சஙஎ. செயற்பால செய்யா திவறியான் செல்வ
மூயற்பால தன்றிக் கெடும். எ

இ-ள். செயற்பால செய்யாது இவறியான் செல்வம் — பொருளாற் றனக்குச் செய்துகொள்ளப்படுமெவற்றைச் செய்து கொள்ளாது அதன்கட் பற்றுள்ளஞ் செய்தானது செல்வம்—உயற்பாலதன்றிக் கெடும்—பின் உளதாம்பான்மைத்தன்றி வறிதே கெடும். எ-று.

செயற்பாலவாவன அறம் பொருளின்பங்கள். பொருளாற் பொருள்செய்தலாவது பெருக்குதல்; அது "பொன்னி னுகும் பொருபடை யப்படை—தன்னி னுகுந் தாணி தாணியிற்—பின்னை யாகும் பெரும்பொரு ளப்பொரு—டென்னுங் காலத் துன்னுதன வில்லையே."* என்பதனானறிக. அறஞ்செய்யாமையானும் பொருள்பெருக்காமையானும் உயற்பாலதன்றியென்றும், இன்பப்பயன்கொள்ளாமையிற் கெடுமென்றுங்கூறினார். உயற்பாலதின்றியென்று பாடமோதுவாருமுளர். (எ)

சஙஅ பற்றுள்ள மென்னு மிவறன்மை யெற்றுள்ளு
மெண்ணப் படுவதொன் றன்று. அ

இ-ள். பற்றுள்ளம் என்னும் இவறன்மை—பொருளை விடத்தகுமிடத்து விடாது பற்றுதலைச் செய்யுமுள்ளமாகிய உலோபத்தினது தன்மை—எற்றுள்ளும் எண்ணப்படுவது ஒன்று அன்றி—குற்றத்தன்மைகளெல்லாவற்றுள்ளும் வைத்தெண்ணப்படுவதொன்றன்று, மிக்கது. எ-று.

இவறலது தன்மையாவது குணங்களெல்லாம் ஒருங்குளவாயினும் அவற்றைக் கீழ்ப்படுத்துத் தான் மேற்பட வல்லவியல்பு. ஒழிந்தன அதுமாட்டாமையின், எற்றுள்ளுமெண்ணப்படுவதொன்றன்றென்றார். எவற்றுள்ளுமென்பது இடைக்குறைந்துநின்றது. இலையிரண்டுபோட்டானும் உலோபத்தின்றீமை கூறப்பட்டது.

சஙக. வியவற்க வெஞ்ஞான்றுந் தன்னை நயவற்க
நன்றி பயவா வினை. கூ

இ-ள். எஞ்ஞான்றும் தன்னை வியவற்க—தான் இறப்பவுயர்ந்தஞான்றும் மதத்தாற் றன்னை நன்குமதியாதொழிக;—நன்றி பயவா வினை நயவற்க—தனக்கு நன்மை பயவா வினைகளை மானத்தால் விரும்பாதொழிக. எ-று.

தன்னைவியந்துழி இடமுங் காலமும் வலியும் அறியப்படாமையானும், அறனும் பொருளும் இகழப்படுதலானும், எஞ்ஞான்றும் வியவற்கவென்றும், கருதியது முடித்தேவிடுவலென்று அறம் பொருளின்பங்கள் பயவா வினைகளை நயப்பின் அவற்றுற் பாவமும் பழியுங் கேடும் வருமாகலின், அவற்றைநயவற்கவென்றுங்கூறினார். இதனுண் மதமானங்களின்றீமை கூறப்பட்டது. (கூ)

சஙo. காதல காத லறியாமை யுய்க்கிற்பி
னேதில வேதிலார் நூல். கo

இ-ள். காதல காதல் அறியாமை உய்க்கிற்பின்—தான் காதலித்த பொருள்களை அவர் அக்காதலறியாமல் அனுபவிக்கவல்லரையின்,—ஏதிலார் நூல் ஏதில — பகைவர் தன்னை வஞ்சித்தற்கெண்ணுமெண்ணம் பழுதாம். எ-று.

அறிந்தவழி அவை வாயிலாக்ப் புகுந்து வஞ்சிப்பராகலின், அறியாமலுய்த்தால் வாயிலின்மையின் வஞ்சிக்கப்படானென்பதாம். காமம், வெகுளி, உவகையெ

* சீவகசிந்தாமணி, விமலையாரிலம்பகம், கூடு.

ன்பன முற்றக்கடியுங் குற்றமன்மையின், இதனுற்பெரும்பான்மைத்தாகிய காம துகருமாறு கூறி, ஏனைச்சிறுபான்மையவற்றிற்குப் பொதுவகை விலக்கினையே கொண்டொழிந்தார். (கo)

சடு ம் அதி.—பெரியாரைத்துணைக்கோடல்.

அஃதாவது மூவிருகுற்றமும் முறைமையிற் கடிதலிற் காவற்சாகாடுகைத்தற் குரியனைய அரசன் தீநெறிவிலக்கி நன்னெறிச் செலுத்தும் பேரறிவுடையாரைத் தனக்குத் துணையாகக் கோடல். அதிகாரமுறைமையும் இதனுனே விளங்கும். பேரறிவுடையராவார் அரசர்க்கும் அங்கங்கட்கும் மானுடத்தெய்வக்குற்றங்கள் வாராமற் காத்தற்குரிய அமைச்சர், புரோகிதர்.

சசக. அறனறிந்து மூத்த வறிவுடையார் கேண்மை
திறனறிந்து தேர்ந்து கொளல். க

இ-ள். அறன் அறிந்து மூத்த அறிவுடையார் கேண்மை— அறத்தது நுண்மையையறிந்து தன்னின் மூத்த அறிவுடையாரது கேண்மையை——தேர்ந்து திறன் அறிந்து கொளல்— அரசன் அதனதருமையையோர்ந்து, கொள்ளுந்திறமறிந்து கொள்க. எ-று.

அறநுண்மை நூலானேயன்றி உய்த்துணர்வானும் அறியவேண்டுதலின், அறனறிந்தென்றார். மூத்தல் அறிவானும், சிலத்தானும், காலத்தானும் மூதிர்தல். அறிவுடையார் நீதியையும் உலகியலையும்நிதலையுடையார். திறனறிதலாவது நன்குமதித்தல், உயரச்செய்தல், அவர்வினைநிற்றலென்பன முதலாக அவர் பிணிப்புண்ணுந் திறனறிந்து செய்தல். (க)

சசஉ. உற்றநோய் நீக்கி யுறுஅமை முற்காக்கும்
பெற்றியார்ப் பேணிக் கொளல். உ

இ-ள். உற்ற நோய் நீக்கி— தெய்வத்தானுக மக்களானுகத் தனக்கு வந்துன் பங்களை நீக்குமாறறிந்து நீக்கி——உறுமை முற்காக்கும் பெற்றியார்—பின் அப்பெற்றியன வாராவண்ணம் முன்னறிந்து காக்கவல்ல தன்மையினையுடையாரை—— பேணிக் கொளல்— அரசன் அவர் உவப்பன செய்து துணையாக்கொள்க. எ-று.

தெய்வத்தான்வருந்துன்பங்களாவன மழையினதின்மை மிகுதிகளானும், காற்றுத் தீப் பிணியென்றிவற்றானும், வருவன. அவை கடவுளையுந் தக்கோரையும் நோக்கிச் செய்யுஞ் சாந்திகளானீக்கப்படும். மக்களான்வருந்துன்பங்களாவன பகைவர், கள்வர், கூற்றத்தார், வினைசெய்வாரென்றிவர்களான் வருவன. அவை சாம பேத தான தண்டங்களாகிய நால்வகையுபாயத்துன் ஏற்றதனுனீக்கப்படும். மூற்காத்தலாவது தெய்வத்தான் வருவனவற்றை உற்பாதங்களானறிந்து, அச்சாந்திகளாற்காத்தலும், மக்களான் வருவனவற்றை அவர்குணம், இங்கிதம், ஆகாரம், செயலென்பனவற்றானறிந்து அவ்வுபாயங்களுளொன்றாற் காத்தலுமாம்: ஆகவே, புரோகிதனையும் அமைச்சனையுங் கூறியவாறாயிற்று. இங்கிதம் குறிப்பாணிகழும் உறுப்பின்றொழில். ஆகாரம் குறிப்பின்றி நிகழும் வேறுபாடு. உவப்பன நன்குமதித்தன்முதலியன. இவையிரண்டுபோட்டானும் பெரியாரதிலக்கணமும், அவரைத் துணையாகக் கோடல்வேண்டுமென்பதூஉம், கொள்ளுமாறுங் கூறப்பட்டன. (உ)

சசஙு. அரியவற்று ளெல்லா மரிதே பெரியாரைப்
பேணித் தமராக் கொளல். ங

இ-ள். பெரியாரைப் பேணித் தமராக் கொளல் — அப்பெரியவர்களே அவர் உவப்பனவறிந்து செய்து தமக்குச் சிறந்தாராகக் கொள்ளுதல்—அரியவற்றுள் எல்லாம் அரிது—அரசர்க்கு அரிய பேறுகளெல்லாவற்றுள்ளும் அரிது. எ-று.

உலகத்தரியனவெல்லாம் பெறுதற்குரிய அரசர்க்கு இப்பேறு சிறந்ததென்றது, இதனால் அவையெல்லாம் உளவாதலுணர்த்தி. (கூ

சசச. தம்மிற் பெரியார் தமரா வொழுகுதல்
வன்மையு ளெல்லாந் தலை. ச

இ-ள். தம்மிற் பெரியார் தமரா ஒழுகுதல்—அறிவு முதலியவற்றால் தம்மின் மிக்கார் தமக்குச் சிறந்தாராகத் தாம் அவர்வழி நின்றொழுகுதல்—வன்மையுள் எல்லாம் தலை— அரசர்க்கு எல்லாவலியுடைமையினுந்தலை. எ-று.

பொருள், படை, அரண்களானுய வலியினும் இத்துணைவலி சிறந்ததென்றது, இவர் அவற்றாலீக்கப்படாத தெய்வத்துன்பமுதலியனவும் நீக்குதற்கு உரியராகலின். (ச)

சசஞ. சூழ்வார்கண் ஞாக வொழுகலான் மன்னவன்
சூழ்வாரைச் சூழ்ந்து கொளல். ஞ

இ-ள். சூழ்வார் கண்ணாக ஒழுகலால்—தன்பாரம் அமைச்சனைக் கண்ணாகக் கொண்டெடுத்தலான்,— மன்னவன் சூழ்வாரைச் சூழ்ந்து கொளல்—அரசன் அத்தன்மையராய அமைச்சனையாராய்ந்து தனக்குத் துணையாகக் கொள்க. எ-று.

இரண்டாவது விகாரத்தாற்றொக்கது. தானே சூழவல்லனுயினும் அளவிறந்த தொழில்களான் ஆகுலமெய்துமாகலான்பாரம் அதுவே தொழிலாய அமைச்சரானல்லது இனிது நடவாமைபற்றி, அவனைக் கண்ணாகக் கூறினர். ஆராய்தல் அமைச்சியலுட்சொல்லப்படும் இலக்கணத்தினொன்பதனையாராய்தல். இவை மூன்று பாட்டானும் பெரியாரைத் துணைக்கோடலின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (ஞ)

சசசு. தக்கா ரினத்தனுய்த் தானொழுக வல்லானைச்
செற்றூர் செயக்கிடந்த தில். சு

இ-ள். தக்கார் இனத்தனுய்த் தான் ஒழுக வல்லானை — தக்காராகியவினத்தையுடையனுய்த் தானுமறிந்தொழுகவல்லவரசனை — செற்றூர் செயக் கிடந்தது இல்— பகைவர் செய்யக் கிடந்ததொருதுன்பமுமில்லை. எ-று.

தக்கார் அறிவொழுக்கங்களாற் றகுதியுடையார். ஒழுகுதல் அறநீதிகளின் நெறி வழுவாமனடந்தல். வஞ்சித்தல், கூடினரைப்பிரித்தல், வேறுபகைவிளைத்தலென்றிவற்றானும்,வலியானும், பகைவர் செய்யுந் துன்பங்கள் பலதிறத்த வாயினும், தானுமறிந்து அறிவார்சொல்லுங் கொண்டொழுகுவான்கண் அவற்றுளொன்றும் வாராதென்பார், செற்றூர் செயக்கிடந்தில்லென்றார். (சு)

சசஎ. இடிக்குந் துணையாரை யாள்வாரை யாரே
கெடுக்குந் தகைமை யவர். எ

இ-ள். இடிக்கும் துணையாரை ஆள்வானை—தீயன கண்டால் நெருங்கிச்சொல்லுந் துணையாந்தன்மையையுடையாரை இவர் நமக்குச் சிறந்தாரென்றுணமரசரை —கெடுக்கும் தகைமையவர் யார்—கெடுக்கும் பெருமையுடைய பகைவர் உலகத்தியாவர்? எ-று.

தியன பாவங்களும் நீதியல்லனவும். துணையாந்தன்மையாவது தமக்கு அவை யின்மையும் அரசன்கணன்புடைமையுமாம். அத்தன்மையுடையார் நெறியினீங்க விடாமையின், அவனையாளுமரசர் ஒருவரானுங் கெடுக்கப்படாரென்பதாம். நெ ருங்கிச் சொல்லு மளவினனையென்றுரைப்பாருமுளர். இவையிரண்டுபாட்டா னும் அதன்பயன் கூறப்பட்டது. (எ)

சசஅ. இடிப்பார்யி லில்லாத வேமரா மன்னன்
கெடுப்பா ரிலானுங் கெடும். அ

இ-ள். இடிப்பாரை இல்லாத ஏமரா மன்னன்—கழறுதற்குரியாரைத் தனக்குத் துணையாகக்கொள்ளாமையிற் காவலற்ற அரசன் — கெடுப்பார் இலானும் கெடும் —பகையாய்க் கெடுப்பார் இல்லையாயினும் தானே கெடும். எ-று.

இல்லாத ஏமராவென்பன பெயரெச்சவடிக்கு. கெடுப்பார் உளராவனென்பது தோன்ற, இலானுமென்றார். தானே கெடுதலாவது பாகனில்லாத யானைபோல நெறியல்லாநெறிச் சென்று கெடுதல். (அ)

சசக. முதலிலார்க் கூதிய மில்லை மதலையாஞ்
சார்பிலார்க் கில்லை நிலை. கூ

இ-ள். முதல் இலார்க்கு ஊதியம் இல்லை — முதற்பொருளில்லாத வணிகர்க்கு அதனுல்வருமூதியமில்லையாம்;—மதலையாம் சார்பு இலார்க்கு நிலை இல்லை—அது போலத் தம்மைத் தாங்குவதாந்துணையில்லாத அரசர்க்கு அதனுன் வரும் நிலையி ல்லை. எ-று.

முதலைப்பெற்றே இலாபம் பெறவேண்டுமாறுபோலத் தாங்குவாரைப் பெற் றே நிலைபெறவேண்டுமென்பதாம். நிலை அரசர் பாரத்தோடு சலியாது நிற்றல். ()

சசுo. பல்லார் பகைகொளலிற் பத்தடித்த நீமைத்தே
நல்லார் தொடர்கை விடல். கo

இ-ள். பல்லார் பகை கொளலின் பத்து அடித்த நீமைத்து— தான்றனியனாய் வைத்துப் பலரோடும் பகைகொள்ளுதலிற் பதிற்றுமடங்கு நீமையுடைத்து— ந ல்லார் தொடர் கைவிடல்— அரசன் பெரியாரோடு நட்பினைக் கொள்ளாதொழி தல். எ-று.

பலர் பகையாயக்கால் "மோதி முள்ளொடு மூட்பகை கண்டிடல்—பேதுசெய் து பிளந்திடல்"* என்பவையல்லது ஒருங்குவினையாக்குதல் நீது, செய்தாலும் ஒ ருவாற்றானுய்தல்கூடும், நல்லார்தொடர்கைவிட்டால் ஒருவாற்றானுமுய்தல் கூடா மையின், இது செய்தல் அதனினுந் தீதென்பதாம். இவைமூன்றுபாட்டானும் அது செய்யாதவழிப்படுங்குற்றங்கூறப்பட்டது. (கo)

சசூ ம் அதி.—சிற்றினஞ்சேராமை.

அஃதாவது சிறியவினத்தைப் பொருந்தாமை. சிறியவினமாவது நல்லதன லனும் தீயதன்றீமையுமில்லென்போரும் விடரும் தூர்த்தரும் நடருமுள்ளிட்ட ரு ழு. அறிவைத் திரித்து இருமையுங்கெடுக்குமியல்பிற்றாய அதனைப் பொருந்திற்

* சீவகசிந்தாமணி, விமலையாரிலம்பகம், நஉ:— நீதி யாலறுத் தந்நிதி யீட் டுதல் லாதி யாய வரும்பகை நாட்டுதன்—மோதி மூள்ளொடு மூட்பகை கண்டி டல்— பேது செய்து பிளந்திடல் பெட்டதே.

பெரியாரைத்துணைக்கோடல் பயனின்றென்பதுணர்த்தற்கு இஃததன்பின் வைக்கப்பட்டது.

சருக. சிற்றின மஞ்சும் பெருமை சிறுமைதான்
சுற்றமாச் சூழ்ந்து விடும். க

இ-ள். பெருமை சிற்றினம் அஞ்சும்— பெரியோரியல்பு சிறியவினத்தையஞ் சாநிற்கும்;— சிறுமை தான் சுற்றமாச் சூழ்ந்து விடும்— ஏனைச்சிறியோரியல்பு அது சேர்ந்தபொழுதே அதனைத் தனக்குச் சுற்றமாகவெண்ணித் துணியும். எ-று.

தத்தமறிவு திரியுமாறும் அதனுற்றமக்குவருந்துன்பமும் நோக்கலின் அறிவுடையாரஞ்சுவதொன்றும், அறிவொற்றுமையாற் பிறிது நோக்காமையின் அறிவிலாதார் தமக்குச் சுற்றமாகத் துணிவதொன்றுங் கூறினர். பொருளின்றொழில்கள் பண்பின்மேனின்றன. இதனுற் சிறியவினம் பெரியோர்க்காகாதென்பது கூறப்பட்டது.

சருஉ. நிலத்தியல்பா னீர்திரிந் தற்றாகு மாந்தர்க்
கினத்தியல்ப தாகு மறிவு. உ

இ-ள். நிலத்து இயல்பான் நீர் திரிந்து அற்றாகும்— தான் சேர்ந்த நிலத்தினியல்பானே நீர் தன்றன்மை திரிந்து அந்நிலத்தின்றன்மைத்தாம்;— மாந்தர்க்கு இனத்தியல்பு அறிவு (திரிந்து) அதாகும் — அதுபோல மாந்தர்க்குத் தாஞ்சேர்ந்த இனத்தினதியல்பானே அறிவுந் தன்றன்மை திரிந்து அவ்வினத்தின்றன்மைத்தாம். எ-று.

எடுத்துக்காட்டுவமை. விசும்பின்கட்டன்றன்மைத்தாய நீர் நிலத்தோடு சேர்ந்தவழி நிறம், சுவை முதலிய பண்புகள் திரிந்தாற்போலத் தனிநிலைக்கட்டன்றன்மைத்தாயவறிவு பிறவினத்தோடு சேர்ந்தவழிக் காட்சி முதலிய தொழில்கள் திரியுமென இதனுல் அதனது காரணங் கூறப்பட்டது. (உ)

சருஙூ. மனத்தானு மாந்தர்க் குணர்ச்சி யினத்தானு
மின்னு னெனப்படுஞ் சொல். ங

இ-ள். மாந்தர்க்கு உணர்ச்சி மனத்தான் ஆம் — மாந்தர்க்குப் பொதுவுணர்வுதம் மனங்காரணமாகவுண்டாம்;— இன்னுன் எனப்படும் சொல் இனத்தான் ஆம் — இவன் இத்தன்மையனென்று உலகத்தாராற் சொல்லப்படும் சொல் இனங் காரணமாகவுண்டாம். எ-று.

இயற்கையாய புலனுணர்வுமாத்திரத்திற்கு இனம் வேண்டாமையின் அதனை மனத்தானுமென்றும், செயற்கையாய விசேடவுணர்வுபற்றி நல்லனென்றுகத் தீயனென்றுக நிகழுஞ்சொற்கு இனம் வேண்டுதலின் அதனை இனத்தானுமென்றுங் கூறினர். உவமையளவை கொள்ளாது அத்திரிபும் மனத்தானுமென்பாரை நோக்கி இதனுன் அது மறுத்துக் கூறப்பட்டது. (ஙூ)

சருசு. மனத்து ளதுபோலக் காட்டி யொருவற்
கினத்துள தாகு மறிவு. ச

இ-ள். அறிவு — அவ்விசேடவுணர்வு—ஒருவற்கு மனத்து உளதுபோலக்காட்டி— ஒருவற்கு மனத்தின்கண்ணேயுளதாவதுபோலத் தன்னைப் புலப்படுத்தி —இனத்து உளதாகும்—அவன்சேர்ந்தவினத்தின் கண்ணேயுளதாம். எ-று.

மெய்ம்மை நோக்காமுன் மனத்துளதுபோன்று காட்டியும் பின்னேக்கியவழிப் பயின்றவினத்துளதாயுமிருந்தலின், காட்டியென இறந்தகாலத்தாற் கூறினர்.

விசேடவுணர்வுதானும் மனத்தின்கண்ணே அன்றேயுளதாவதென்பாரைநோக்கி, ஆண்டுப் புலப்படுத்துணையேயுள்ளது அதற்குமூலம் இனமென்பது இதனுற்கூறப் பட்டது. (சு)

சநிடு. மனந்தூய்மை செய்வினை தூய்மை யிரண்டு
மினந்தூய்மை தூவா வரும். டு

இ-ள். மனம் தூய்மை செய்வினை தூய்மை இரண்டும்— அவ்விசேடவுணர்வு புலப்படுதற்கிடனாய மனந்தூயனுதற்றன்மையும் செய்யும்வினைதூயனுதற்றன்மையு மாகியவிரண்டும்— இனம் தூய்மை தூவா வரும்—ஒருவற்கு இனந்தூயனுதற்ற ன்மை பற்றுக்கோடாக உளவாம். எ-று.

மனந்தூயனுதலாவது விசேடவுணர்வுபுலப்படுமாறு இயற்கையாய அறியாமை யினீங்குதல். செய்வினைதூயனுதலாவது மொழிமெய்களாற்செய்யும் நல்வினையு டையனுதல். தூவென்பது அப்பொருட்டாதல் "தூவறத் துறந்தாரை" என்பத னுணுமறிக. ஒருவன் இனந்தூயனுகவே அதனுலே பயிற்சிவயத்தான் மனந்தூய னாய் அதன்கண் விசேடவுணர்வு புலப்பட்டு அதனுற்சொல்லுஞ் செயலுந்தூயனு மென, இதனுல் இனத்துள்ளவாமாறு கூறப்பட்டது. (டு)

சநிசு. மனந்தூயார்க் கெச்சநன் ருகு மினந்தூயார்க்
கில்லேநன் ருகா வினை. சு

இ-ள். மனம் தூயார்க்கு எச்சம் நன்ருகும்—மனந்தூயராயினுர்க்கு மக்கட்பே று நன்ருகும்;— இனம் தூயார்க்கு நன்று ஆகா வினை இல்லே— இனந்தூயராயி னுர்க்கு நன்ருகாத வினை யாதுமில்லே. எ-று.

காரியங் காரணத்தின் வேறுபடாமையின் எச்சநன்ருகுமென்றும், நல்லினத் தோடெண்ணிச் செய்யப்படுதலின் எல்லாவினையு நல்லவாமென்றுங்கூறினர். (சு)

சநிஎ. மனநல மன்னுயிர்க் காக்க மினநல
மெல்லாப் புகழுந் தரும். எ

இ-ள். மன் உயிர்க்கு மனநலம் ஆக்கம் (தரும்)—நிலேபெற்றவுயிர்கட்கு மனத்த து நன்மை செல்வத்தைக் கொடுக்கும்;—இனநலம் எல்லாப்புகழும் தரும்—இன த்தது நன்மை அதனுலே எல்லாப்புகழையுங்கொடுக்கும். எ-று.

மன்னுயிரென்றது ஈண்டு உயர்திணேமேனின்றது. தருமென்னும் இடவழுவ மைதிச்சொல் முன்னுங்கூட்டப்பட்டது. உம்மை இறந்தது தழீஇயவெச்சவும்மை. மனநன்ருதருனே அறமாகலின் அதனே ஆக்கந்தருமென்றும், புகழ் கொடுத்தற்கு ரிய நல்லோர்தாமே இனமாகலின் இனநலமெல்லாப்புகழுந்தருமென்றுங் கூறி னுர். மேல் மனநன்மை இனநன்மைபற்றிவருமென்பதனே உட்கொண்டு அஃதி யல்பாகவேயுடையார்க்கு அவ்வினநன்மை வேண்டாவென்பாரை நோக்கி, அது வேயன்றி அத்தன்மைய பலவற்றையுந்தருமென அவர்க்கும் அதுவேண்டுமென் பது இவ்விரண்டுபொட்டானுங் கூறப்பட்டது. (எ)

சநிஅ. மனநல நன்குடைய ராயினுஞ் சான்ருர்க்
கினநல மேமாப் புடைத்து. அ

இ-ள். மனநலம் நன்கு உடையராயினும்—மனநன்மையை முன்னேநல்வினை பாற் ருமேயுடையராயினும்,—சான்ருர்க்கு இனநலம் ஏமாப்பு உடைத்து—அ ஃதில்லார்க்கு இனநன்மை அதற்கு வலியாதலேயுடைத்து. எ-று.

நன்காலென்னும் மூன்றனுருபு விகாரத்தாற்றொக்கது. அந்நல்வினையுள்வழியும் மனநலத்தை வளர்த்துவருதலின், அதற்கேமாப்புடைத்தாயிற்று. (அ)

சஙிக. மனநலத்தி னுகு மறுமைமற் றஃது
மினநலத்தி னேமாப் புடைத்து. கூ

இ-ள். மனநலத்தின் மறுமை ஆகும் — ஒருவற்கு மனநன்மையானே மறுமையின்பமுண்டாம்;— மற்றஃதும் இனநலத்தின் ஏமாப்பு உடைத்து— அதற்கு அச்சிறப்புத்தானும் இனநன்மையான் வலிபெறுதலேயுடைத்து. எ-று.

மனநலத்தினுகு மறுமையென்றது மறுமை பயப்பது மனநன்மைதானே பிறிதொன்றன்றென்னும் மதத்தையுடம்பட்டுக் கூறியவாறு. மற்று வினைமாற்று. உம்மை இறந்ததழீஇயவெச்சவும்மை. ஒரோவழித்தாமதகுணத்தான் மனநலந்திரியினும் நல்லினம் ஒப்பநிறுத்தி மறுமைபயப்பிக்குமென நிலைபெறச்செய்யுமாறு கூறப்பட்டது. இவையைந்துபாட்டானும் சிற்றினஞ்சேராமையது சிறப்பு நல்லினஞ்சேர்தலாகிய எதிர்மறைமுகத்தாற் கூறியவாறறிக. (கூ)

சகூ0. நல்லினத்தி னூங்குந் துணையில்லை தீயினத்தி
னல்லற் படுப்பதூஉ மில். க0

இ-ள். நல்லினத்தின் ஊங்கு துணையும் இல்லை—ஒருவற்கு நல்லினத்தின் மிக்க துணையுமில்லை;— தீயினத்தின் (ஊங்கு) அல்லற்படுப்பதூஉம் இல்— தீயவினத்தின் மிக்க பகையுமில்லை. எ-று.

ஐந்தனுருபுகள் உறழ்பொருளின்கண்வந்தன. ஊங்கென்பது பின்னுங்கூட்டி உம்மை மாற்றியுரைக்கப்பட்டது. நல்லினம் அறியாமையினீக்கித் துயருறுமற் காத்தலின் அதனைத் துணையென்றும், தீயினம் அறிவினீக்கித் துயருறுவித்தலின் அதனைப் பகையென்றுங் கூறினர். அல்லற்படுப்பதென்பது ஏதுப்பெயர். இதனுள் விதியெதிர்மறைகள் உடன்கூறப்பட்டன. (கஎ)

சௌ ம் அதி.—தெரிந்துசெயல்வகை.

ஆஃதாவது அரசன் தான்செய்யும் வினைகளையாராய்ந்து செய்யுந்திறம். அச்செயல் பெரியாரைத்துணைக்கோடல் பயனுடைத்தாய வழி அவரோடுஞ் செய்யப்படுவதாகலின், இது சிற்றினஞ்சேராமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

சகூக. அழிவதூஉ மாவதூஉ மாகி வழிபயக்கு
மூதியமுஞ் சூழ்ந்து செயல். க

இ-ள். அழிவதூஉம் — வினைசெய்யுங்கால் அப்பொழுது அதனுலழிவதனையும் —ஆவதூஉம்—அழிந்தாற்பின்னுவதனையும்— ஆகி வழி பயக்கும் ஊதியமும்— ஆய்ந்தின்று பிற்பொழுது தருமூதியத்தையும் — சூழ்ந்து செயல்— சீர்தூக்கி உறுவதாயிற் செய்க. எ-று.

உறுவதாவது நிகழ்வின்கண் அழிவதனில் ஆவது மிக்கு எதிர்வினும் அது வளர்ந்துவருதல். அழிவதின்மையின், எதிர்வின்கண் வருமாக்கத்தை ஊதிய மென்றார்: எனவே, அவ்வூதியம் பெறின் நிகழ்வின்கண் அழிவதும் ஆவதுந் தம்முளொத்தாலும் ஒழிதற்பாற்றன்றென்பது பெற்றாம். இரண்டுகாலத்தும் பயனுடைமை தெரிந்து செய்கவென்பதாம். (க)

சகூ. தெரிந்த வினத்தொடு தேர்ந்தெண்ணிச் செய்வார்க்
கரும்பொருள் யாதொன்று மில். உ

இ-ள். தெரிந்த இனத்தொடு தேர்ந்து எண்ணிச் செய்வார்க்கு— தாந் தெரிந்து கொண்ட இனத்துடனே செய்யத்தகும் வினையை ஆராய்ந்து பின் தாமேயுமெண்ணிச் செய்து முடிக்கவல்ல அரசர்க்கு—அரும்பொருள் யாதொன்றும் இல்—எய்துதற்கரிய பொருள் யாதொன்றுமில்லை. எ-று.

ஆராயப்படுவனவெல்லாம் ஆராய்ந்துபோந்த இனமென்றுமாம். செய்வார்க்கென்றதனால், வினையென்னுஞ் செயப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. வினையாவது மேற்சேறன்முதல் வேறலீறாய தொழில். பொருள்கட்கேதுவாய அதனிற்ற வுரைமையின், அரியபொருள்களெல்லாம் எளிதினெய்துவனென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானுஞ் செய்யத்தகும் வினையும் அது செய்யுமாறும் கூறப்பட்டன. (உ)

சகூ. ஆக்கங் கருதி முதலிழக்குஞ் செய்வினை
யூக்கா ரறிவுடை யார். ஊ

இ-ள். ஆக்கம் கருதி முதல் இழக்கும் செய்வினை — மேலெய்தக்கடவதாகியத்தினை நோக்கி முன்னெய்திநின்ற முதறன்னையும் இழத்தற்கேதுவாய செய்வினையை—அறிவுடையார் ஊக்கார்—அறிவுடையார் மேற்கொள்ளார். எ-று.

கருதியென்னும் வினையெச்சம் இழக்குமென்னும் பெயரொச்சவினை கொண்டது. எச்சவும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. ஆக்கமேயன்றி முதலையுமிழக்கும் வினைகளாவன வலியுங் காலமும் இடனுமறியாது பிறர்மண் கொள்வான்சென்று தம்மண்ணுமிழத்தல்போல்வன. முன்செய்துபோந்த வினையாயினுமென்பார், செய்வினையென்றார். (ஊ)

சகூ. தெளிவி லதனைத் தொடங்கா ரிளிவென்னு
மேதப்பா டஞ்சு பவர். எ

இ-ள். தெளிவு இலதனைத் தொடங்கார்—இனத்தோடுந் தனித்தும் ஆராய்ந்து துணிதலில்லாத வினையைத் தொடங்கார் — இளிவு என்னும் ஏதப்பாடு அஞ்சுபவர்— தமக்கு இளிவரவென்னுங்குற்றமுண்டாதலை அஞ்சுவார். எ-று.

தொடங்கின் இடையின் மடங்கலாகாமையின், தொடங்காரென்றார். இளிவரவு அவ்வினையாற் பின்னழிவெய்தியவழி அதன் மேலும் அறிவும் மானமுமிலரென்று உலகத்தாரிகழுமிகுழ்ச்சி. அஃதுண்டாதல் ஒருதலையாகலின், தெளிவுள்வழித் தொடங்குகவென்பதாம். (எ)

சகூ. வகையறச் சூழா தெழுதல் பகைவனைப்
பாத்திப் படிப்பதோ ராறு. ஏ

இ-ள். வகை அறச் சூழாது எழுதல் — சென்றால் நிகழுந்திறங்களையெல்லாம் முற்றவெண்ணாது சிலவெண்ணிய துணையானே அரசன்பகைவர்மேற்செல்லுதல் — பகைவனைப் பாத்திப்படிப்பது ஓராறு — அவனை வளருநிலத்திலே நிலைபெறச் செய்வதொரு நெறியாம். எ-று.

அத்திறங்களாவன வலி, காலம், இடனென்றிவற்றால் தனக்கும் பகைவர்க்கு முளவாம் நிலைமைகளும், வினை தொடங்குமாறும், அதற்கு வருமிடையூறுகளும், அவற்றை நீக்குமாறும், வெல்லுமாறும், அதனாற் பெறும் பயனும் முதலாயின. அவற்றுட்சிலவெஞ்சினும் பகைவர்க்கு இடனுமாகலான், முற்றப்பெறவெண்ண

வேண்டுமென்பதாம். இவைமூன்றுபாட்டானும் ஒழியத்தகும் வினையும் ஒழியாவழிப்படுமிழுக்குங்கூறப்பட்டன. (சு)

சகூசு. செய்தக்க வல்ல செயக்கெடுஞ் செய்தக்க
செய்யாமை யானுங் கெடும். சு

இ-ள். செய்தக்க அல்ல செயக் கெடும்— அரசன் தன்வினைகளுட் செய்யத்தக்கனவல்லவற்றைச் செய்தலாற்கெடும்,—செய்தக்க செய்யாமையானும்கெடும் — இனி அதனினையன்றிச் செய்யத்தக்கனவற்றைச் செய்யாமைதன்னானுங்கெடும். எ-று.

செய்யத்தக்கனவல்லவாவன பெரிய முயற்சியினவும், செய்தாற்பயனில்லனவும், அது சிறிதாயினவும், ஐயமாயினவும், பின்றுயர்விளைப்பனவுமெனவிவை. செய்யத்தக்கனவாவன அவற்றின் மறுதலையாயின. இச்செய்தல் செய்யாமைகளான் அறிவு ஆண்மை பெருமையென்னும் மூவகையாற்றலுட் பொருள் படையென இருவகைத்தாய பெருமை சுருங்கிப் பகைவர்க்கு எளியனுமாகலான், இரண்டுங் கேட்டிற்கேதுவாயின. இதனைற் செய்வன செய்து ஒழிவனவொழிகவென இருவகையனவும் உடன் கூறப்பட்டன. (சு)

சகூஎ. எண்ணித் துணிக கருமந் துணிந்தபி
னெண்ணுவ மென்ப திழுக்கு. எ

இ-ள். கருமம் எண்ணித்துணிக—செய்யத்தக்க கருமமும் முடிக்குமுபாயத்தையெண்ணித் தொடங்குக, — துணிந்தபின் எண்ணுவம் என்பது இழுக்கு—தொடங்கிவைத்துப் பின்னெண்ணக்கடவேமென்றெழிதல் குற்றமாதலான். எ-று.

துணிவுபற்றி நிகழ்தலின், துணிவெனப்பட்டது. சிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. உபாயமென்பது அவாய்நிலையான் வந்தது. அது கொடுத்தல், இன்சொற் சொல்லல், வேறுபடுத்தல், ஒறுத்தலென நால்வகைப்படும். இவற்றை வடநூலார் தான சாமபேத தண்டமென்ப. அவற்றுண் முன்னையவிரண்டும் ஐவகைய, ஏனைய மூவகைய; அவ்வகைகளெல்லாம் ஈண்டுரைப்பிற்பெருகும். இவ்வுபாயமெல்லாமெண்ணுது தொடங்கின் அவ்வினை மாற்றலால் விலக்கப்பட்டு முடியாமையானும், இடையிலெழிதலாகாமையானும், அரசன்றுயருறுதலின், அவ்வெண்ணுமையை இழுக்கென்றார். செய்வனவற்றையும் உபாயமறிந்தே தொடங்குகவென்பதாம். (எ)

சகூஅ. ஆற்றின் வருந்தா வருத்தம் பலர்நின்று
போற்றினும் பொத்துப் படும். அ

இ-ள். ஆற்றின் வருந்தா வருத்தம்— முடியுமுபாயத்தாற் கருமத்தை முயலாத முயற்சி— பலர் நின்று போற்றினும் பொத்துப்படும்— துணைவர்பலர் நின்று புனைபடாமற் காப்பினும் புனைபடும். எ-று.

முடியுமுபாயத்தான் முயறலாவது கொடுத்தலைப் பொருணசையாளன்கண்ணும், இன்சொல்லைச் செப்பமுடையான், மடியாளன், முன்னேபிறரோடு பொருது கொந்தவனென இவர்கண்ணும், வேறுபடுத்தலைத் துணைப்படையாளன், தன் பகுதியோடு பொருந்தாதானென இவர்கண்ணும், ஒறுத்தலை இவற்றின் வாராதவழி இவர்கண்ணுந் தேறப்படாத கீழ்மக்கள்கண்ணுஞ்செய்து, வெல்லுமாற்றான் முயறல். புனைபடுதல் கருதிய நன்மையன்றிக் கருதாத தீமை பயத்தல். உபாயத்தது சிறப்புக் கூறியவாறு. (அ)

சஎஉ. நன்றுற்ற லுள்ளுந் தவறுண் டவரவர்
பண்பறிந் தாற்றுக் கடை. கூ

இ-ள். நன்று ஆற்றலுள்ளும் தவறு உண்டு— வேற்றுவேந்தர்மாட்டு நன்றுனவுபாயஞ்செய்தற்கண்ணுங் குற்றமுண்டாம், — அவரவர் பண்பு அறிந்து ஆற்றுக்கடை—அவரவர்குணங்களாயாராய்ந்தறிந்து அவற்றிற்கியையச் செய்யாவிடின். எ-று.

நன்றுனவுபாயமாவது கொடித்தலும் இன்சொற்சொல்லுதலுமாம். அவையாவர்கண்ணும் இனியவாதற்சிறப்புடைமையின், உம்மை சிறப்பும்மை. அவற்றை அவரவர் பண்பறிந்தாற்றுமையாவது அவற்றிற்கு உரியரல்லாதார்கண்ணே செய்தல். தவறு அவ்வினைமுடியாமை. (கூ)

சஎ0. எள்ளாத வெண்ணிச் செயல்வேண்டுந் தம்மொடு
கொள்ளாத கொள்ளா துலகு. க0

இ-ள். தம்மொடு கொள்ளாத உலகு கொள்ளாது—அரசர் வினைமுடித்தற்பொருட்டுத் தந்நிலைமையோடு பொருந்தாத உபாயங்களைச் செய்வராயின் உலகந் தம்மையிகழாநிற்கும்; —எள்ளாத எண்ணிச் செயல்வேண்டும்—ஆகலான் அஃது இகழாவுபாயங்களே நாடிச் செய்க. எ-று.

தம்மென்பது ஆகுபெயர். தந்நிலைமையோடு பொருந்தாத உபாயங்களைச் செய்தலாவது தாம் வலியராய் வைத்துமெலியார்க்குரிய கொடித்தன்முதலிய மூன்றனைச்செய்தலும், மெலியராய்வைத்து வலியார்க்குரிய ஒறுத்தலைச் செய்தலுமாம். இவையிரண்டும் அறிவிலார் செய்வனவாகலின், உலகங்கொள்ளாதென்றார். அஃதெள்ளாதனசெய்தலாவது அவற்றைத் தத்தம் வன்மை மென்மைக்கட்கேற்பச் செய்தல். மேல் இடவகையானுரிமை கூறிய உபாயங்கட்கு வினைமுதல்வகையான் உரிமை கூறியவாறு. இவைநான்குபாட்டானுஞ் செய்வனவற்றிற்கு உபாயமும் அதனதுரிமையுங் கூறப்பட்டன. (க0)

சஅ ம் அதி.—வலியறிதல்.

அஃதாவது அவ்வுபாயங்களுள் ஒறுத்தல் குறித்தவரசன் நால்வகை வலியையும் அளந்தறிதல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

சஎக. வினைவலியுந் தன்வலியு மாற்றான் வலியுந்
துணைவலியுந் தூக்கிச் செயல். க

இ-ள். வினை வலியும்—தான் செய்யக்கருதிய வினைவலியையும்—தன்வலியும்—அதனைச் செய்து முடிக்குந் தன்வலியையும்—மாற்றான் வலியும் — அதனை விலக்கலுறும் மாற்றான்வலியையும்—துணை வலியும்—இருவர்க்குந்துணையாவார் வலியையும்—தூக்கிச் செயல்—சீர்தூக்கித் தன்வலிமிகுமாயின் அவ்வினையைச் செய்க. எ-று.

இந்நால்வகைவலியுள் வினைவலி அரண்முற்றலும் கோடலும் முதலிய தொழிலானும், ஏனைய மூவகையாற்றலானுங்கூறுபடுத்துத் தூக்கப்படும். தன்வலி மிக்கின்கட் செய்கவென்ற விதியால், தோற்றல் ஒருதலையாய குறைவின்கண்ணும் வேறல் ஐயமாய ஒப்பின்கண்ணும் ஒழிகவென்பது பெற்றும். (க)

சஎஉ. ஒல்வ தறிவ தறிந்ததன் கட்டங்கிச்
செல்வார்க்குச் செல்லாத தில். உ

இ-ள். ஒல்வது அறிவது அறிந்து—தமக்கியலும் வினையையும் அதற்கறிய வேண்டுவதாய வலியையும் அறிந்து—அதன்கண் தங்கிச் செல்வார்க்கு—எப்பொழுதும் மனமொழிமெய்களே அதன்கண்வைத்துப் பகைமேற்செல்லும் அரசர்க்கு—செல்லாதது இல்— முடியாதபொருளில்லை. எ-று.

ஒல்வதெனவே வினைவலி முதலாய மூன்றுமடங்குதலின், ஈண்டறிவதென்றது துணைவலியேயாயிற்று. எல்லாப்பொருளுமெய்துவனென்பதாம். இவையிரண்டு பாட்டானும் வலியின்பகுதியும் அஃதறிந்து மேற்செல்வாயெய்தும் பயனுங் கூறப்பட்டன. (உ)

சஎஙு. உடைத்தம் வலியறியா ருக்கத்தி னூக்கி
யிடைக்கண் முரிந்தார் பலர். ஙூ

இ-ள். உடைத் தம் வலி அறியார் — கருத்தாவாதலையுடைய தம்வலியினளவு றியாதே—ஊக்கத்தின் ஊக்கி—மனவெழுச்சியாற் றம்மின்வலியாரோடு வினை செய்தலைத் தொடங்கி—இடைக்கண் முரிந்தார் பலர்— அவர் அடர்த்தலான் அது செய்து முடிக்கப்பெறாது இடையேகெட்டவரசர் உலகத்துப் பலர். எ-று.

உடையவென்பது அவாய்நின்றமையின், செயப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. மூவகையாற்றலுள்ளுஞ் சிறப்புடைய அறிவுடையார் சிலராதலின், முரிந்தார் பலரென்றார். அதனால் தம்வலியறிந்தே தொடங்குகவென்பது எஞ்சிநின்றது. ()

சஎச. அமைந்தாங் கொழுகா னளவறியான் றன்னை
வியந்தான் விரைந்து கெடும். ச

இ-ள். ஆங்கு அமைந்து ஒழுகான்—அயல்வேந்தரோடு பொருந்தியொழுகுவதுஞ்செய்யாது—அளவு அறியான் — தன் வலியளவறிவதுஞ்செய்யாது—தன்னை வியந்தான்—தன்னை வியந்து அவரோடு பகைத்தவரசன்—விரைந்து கெடும்—விரையக் கெடும். எ-று.

காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்து, வியந்தானென்றார். விரையவென்பது திரிந்துநின்றது. நட்பாயொழுகுதல், வலியறிந்து பகைத்தலென்னுமிரண்டனுள் ஒன்றன்றே அயல்வேந்தரோடு செயற்பாலது, இவையன்றித் தான் மெலியனுய்வைத்து அவரோடு பகைகொண்டானுக்கு ஒருபொழுதும் நிலையின்மையின், விரைந்துகெடுமென்றார். இவையிரண்டுபாட்டானுந் தன்வலியறியாவழிப்படும் இழுக்குக் கூறப்பட்டது. (ச)

சஎஙி. பீலி பெய் சாகாடு மச்சிறு மப்பண்டஞ்
சால மிகுத்துப் பெயின். ஙி

இ-ள். பீலி பெய் சாகாடும் அச்சு இறும்—பீலியேற்றிய சகடமும் அச்சுமுறியும்,—அப்பண்டம் சால மிகுத்துப் பெயின்—அப்பீலியை அது பொறுக்குமளவன்றி மிகுத்தேற்றின். எ-று.

உம்மை சாகாட்டது வலிச்சிறப்பேயன்றிப் பீலியது நொய்மைச்சிறப்புந்தோன்ற நின்றது. இறுமென்னுஞ்சினைவினை முதன்மேனின்றது. எளியரென்று பலரோடு பகைகொள்வான் தான் வலியனேயாயினும் அவர் தொக்கவழிவலியழியுமென்னும் பொருடோன்ற நின்றமையின், இது பிறிதுமொழிதலென்னுமலங்காரம்: இதனை நுவலாநுவற்சியென்பாரும் ஒட்டென்பாருமுளர். ஒருவன் தொகுவார்பலரோடு பகைகொள்ளற்கவென்றமையின், இதனுன் மாற்றான் வலியும் அவன்றானைவலியும் அறியாவழிப்படும் இழுக்குங் கூறப்பட்டது. (ஙி)

சஎசு. நுனிக்கொம்ப ரேறினு ரஃதிறந் தூக்கி
னுயிர்க்கிறுதி யாகி விடும். சு

இ-ள். கொம்பர் நுனி ஏறினர் அஃது இறந்து ஊக்கின்—ஒருமரக்கேரட்டின துநுனிக்கண்ணேயேறிநின்றூர் தம்மூக்கத்தால் அவ்வளவினைக் கடந்து மேலு மேறவுக்குவராயின்,—உயிர்க்கு இறுதியாகி விடும்—அவ்வூக்கம் அவருயிர்க்கு இறுதியாய் முடியும். எ-று.

நுனிக்கொம்பனென்பது கடைக்கணென்பதுபோல்ப். பின்முன்னுகத்தொக்க ஆரும் வேற்றுமைத்தொகை. பன்மை அறிவின்மைபற்றி இழித்தற்கண் வந்தது. இறுதிக்கேதுவாவதனை இறுதியென்றூர். பகைமேற்செல்வான்றொடங்கித் தன்னுற் செல்லலாமளவுஞ் சென்று நின்றூன் பின் அவ்வளவினில்லாது மனவெழுச்சியான் மேலுஞ்செல்லுமாயின், அவ்வெழுச்சி வினைமுடிவிற்கேதுவாகாது அவனுயிர்முடிவிற்கேதுவாமென்னும் பொருடோன்ற நின்றமையின், இதுவும் மேலையலங்காரம். அளவறிந்துநிற்றல்வேண்டுமென்றமையின், இதனுல் வினைவலியறியாவழிப்படும் இழுக்குக் கூறப்பட்டது. (சு)

சஎஎ. ஆற்றி னளவறிந் தீக வதுபொருள்
போற்றி வழங்கு நெறி. எ

இ-ள். ஆற்றின் அளவு அறிந்து ஈக—ஈயுநெறியாலே தமக்குள்ள பொருளினெல்லையையறிந்து அதற்கேற்பவீக;—அது பொருள் போற்றி வழங்கும் நெறி—அங்ஙனமீதல் பொருளைப் பேணிக்கொண்டொழுகும் நெறியாம். எ-று.

ஈயுநெறி மேல் இறைமாட்சியுள் வருத்தலும் வல்லதரசு என்புழி உரைத்தாம். எல்லைக்கேற்பவீதலாவது ஒன்றனவெல்லையை நான்குகூறுக்கி, அவற்றுள் இரண்டினைத் தன்செலவாக்கி, ஒன்றனை மேல் இடர்வந்துழி அது நீக்குதற்பொருட்டு வைப்பாக்கி, நின்றவொன்றனையீதல்: பிறரும் "வருவாயுட் கால்வழங்கி வாழ்தல்" * என்றூர். பேணிக்கொண்டொழுகுதல் ஒருவரோடு நட்பிலாத அதனைத் தம்மோடு நட்புண்டாக்கிக்கொண்டொழுகுதல். முதலிற்செலவு சுருங்கிற் பொருள் ஒருகாலும் நீங்காதென்பதாம். (எ)

சஎஅ. ஆகா றளவிட்டி தாயினுங் கேடில்லை
போகா றகலாக் கடை. அ

இ-ள். ஆகு ஆறு அளவு இட்டிதாயினும் கேடு இல்லை—அரசர்க்குப் பொருள் வருகின்ற நெறியளவு சிறிதாயிற்றூயினும் அதனற்கேடில்லையாம்,—போகு ஆறு அகலாக்கடை—போகின்ற நெறியளவு அதனிற்பெருகாதாயின். எ-று.

இட்டிதெனவும் அகலாதெனவும் வந்தபண்பின்றொழில்கள் பொருண்மேனின்றன. பொருளென்பது அதிகாரத்தான் வருவித்து, அளவென்பது பின்னுங் கூட்டி உரைக்கப்பட்டன. முதலுஞ் செலவுந் தம்மளொப்பினுங் கேடில்லையென்பதாம். (அ)

சஎகூ. அளவறிந்து வாழாதான் வாழ்க்கை யுளபோல
வில்லாகித் தோன்றுக் கெடும். கூ

---

* திரிகடுகம், உக.—வருவாயுட் கால்வழங்கி வாழ்தல் செருவாய்ப்பச்—செய்தவை நாடாச் சிறப்புடைமை—யெய்தப்—பலநாடி நல்லவை கற்றலிம்மூன்று—நலமாட்சி நல்லவர் கோள்.

இ-ள். அளவு அறிந்து வாழாதான் வாழ்க்கை—தனக்குள்ள பொருளினெல்லையையறிந்து அதற்கேற்ப வாழமாட்டாதான் வாழ்க்கைகள்—உளபோல இல்லாகித் தோன்றுக் கெடும்—உள்ளனபோலத் தோன்றி மெய்ம்மையான் இல்லையாய்ப் பின்பு அத்தோற்றமுமின்றிக் கெட்டுவிடும். எ-று.

அவ்வெல்லைக்கேற்ப வாழ்தலாவது அதனிற்சுருங்கக் கூடாதாயின் ஒக்கவாயினும் ஈத்தும் துய்த்தும் வாழ்தல். தொடக்கத்திற் கேடு வெளிப்படாமையின், உளபோலத்தோன்றியென்றார். மூதலிற்செலவு மிக்கால் வருமேதங் கூறியவாறு.()

சஅ0. உளவளை தூக்காத வொப்புர வாண்மை
வளவளை வல்லைக் கெடும். க0

இ-ள். உள வளை தூக்காத ஒப்புரவு ஆண்மை—தனக்குள்ளவளவு தூக்காமைக்கேதுவாய ஒப்புரவாண்மையால்—வள வளை வல்லைக் கெடும்—ஒருவன் செல்வத்தினெல்லை விரையக் கெடும். எ-று.

ஒப்புரவேயாயினும் மிகலாகாதென்றமையான், இதுவுமது. இவ்வாண்குபாட்டானும் மூவகையாற்றலுட் பெருமையின் பகுதியாய பொருள்வலியறிதல் சிறப்பு நோக்கி வருத்துக்கூறப்பட்டது. (க0)

சகூ ம் அதி.—காலமறிதல்.

அஃதாவது வலியான் மிகுதியுடையனுய்ப் பகைமேற்சேறலுற்ற அரசன் அச்செலவிற்கேற்ற காலத்தினையறிதல். அதிகாரமுறைமையும் இதனுனே விளங்கும்.

சஅக. பகல்வெல்லுங் கூகையைக் காக்கை யிகல்வெல்லும்
வேந்தர்க்கு வேண்டும் பொழுது. க

இ-ள். கூகையைக் காக்கை பகல் வெல்லும்—தன்னின் வலிதாய கூகையைக் காக்கை பகற்பொழுதின்கண் வெல்லாகிற்கும்;—இகல்வெல்லும் வேந்தர்க்குப் பொழுது வேண்டும்—ஆதலால் பகைவரதிகலை வெல்லக் கருதுமரசர்க்கு அதற்கேற்ற காலம் இன்றியமையாது. எ-று.

எடுத்துக்காட்டுவமை காலமல்லாவழி வலியாற்பயனில்லையென்பது விளக்கி நின்றது. இனிக் காலமாவது வெம்மையுங் குளிர்ச்சியுந் தம்மொளுத்து நோய்செய்யாது தண்ணீரும் உணவும் முதலியவுடைத்தாய்த் தானே வருந்தாது செல்லுமியல்பினதாம். இதனுற் காலத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க)

சஅஉ. பருவத்தோ டொட்ட வொழுக றிருவினைத்
தீராமை யார்க்குங் கயிறு. உ

இ-ள். பருவத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல்—அரசன் காலத்தோடு பொருந்த வினை செய்தொழுகுதல்—திருவினைத் தீராமை ஆர்க்கும் கயிறு—ஒருவர்கண்ணும் நில்லாது நீங்குஞ்செல்வத்தைத் தன்கணீங்காமற் பிணிக்குங்கயிறும். எ-று.

காலத்தோடுபொருந்துதல் காலந்தப்பாமற்செய்தல். தீராமையென்றதனுல், தீர்தன்மாலேயதென்பது பெற்றும். வினை வாய்த்துவருதலான், அதனினுஞ் செல்வம் எஞ்ஞான்றும் நீங்காதென்பதாம். (உ)

சஅஊ. அருவினை யென்ப வுளவோ கருவியாற்
கால மறிந்து செயின். ஊ

இ-ள். அருவினை என்ப உளவோ—அரசராற் செய்தற்கரிய வினைகளென்று சொல்லப்படுவன உளவோ,—கருவியான் காலம் அறிந்து செயின்—அவற்றை முடித்தற்காங்கருவிகளுடனேசெய்தற்காங்காலம் அறிந்து செய்வராயின். எ-று.

கருவிகளாவன மூவகையாற்றலும் நால்வகையுபாயங்களுமாம். அவை உள் வாயவழியுங் காலம் வேண்டுமென்பதறிவித்தற்கு, கருவியானென்றார். எல்லாவி னையும் எளிதின்முடியுமென்பதாம். (கூ)

சஅச. ஞாலங் கருதினுங் கைகூடுங் காலங்
கருதி யிடத்தாற் செயின். ச

இ-ள். ஞாலம் கருதினும் கைகூடும்—ஒருவன் ஞாலமுழுதுந் தானேயாளக்க ருதினனெனினும் அஃது அவன்கையகத்ததாம்,—காலம் கருதி இடத்தான் செயி ன்—அதற்குச் செய்யும் வினையைக் காலமறிந்து இடத்தோடு பொருந்தச் செய்வ னாயின். எ-று.

இடத்தானென்பதற்கு மேற்கருவியானென்பதற்கு உரைத்தாங்குரைக்க. கை கூடாதனவும் கைகூடுமென்பதாம். இவைமூன்றுபாட்டானுங் காலமறிதற்பயன் கூறப்பட்டது. (சு)

சஅஞ. காலங் கருதி யிருப்பர் கலங்காது
ஞாலங் கருது பவர். ஞ

இ-ள். கலங்காது ஞாலம் கருதுபவர்—தப்பாது ஞாலமெல்லாங்கொள்ளக்கரு துமரசர்—காலம் கருதி இருப்பர்—தம் வலிமிகுமாயினும் அது கருதாது அதற் கேற்ற காலத்தையே கருதி அதுவருந்துணையும் பகைமேற் செல்லார். எ-று.

தப்பாமை கருதியவழியே கொள்ளுதல். வலிமிகுதி காலங்கருதியென்றதனாற் பெற்றாம். அது கருதாது செல்லின் இருவகைப்பெருமையுந் தேய்ந்துவருத்தமு மூறுவராகலின், இருப்பனென்றார். இருத்தலாவது நட்பாக்கல், பகையாக்கல், மேற்சேறல், இருத்தல், பிரித்தல், கூட்டலென்னும் அறுவகைக்குணங்களுள் மே ற்செலவிற்கு மாறுயது. இதனாற் காலம் வாராவழிச் செய்வது கூறப்பட்டது.(ஞ)

சஅசு. ஊக்க முடையா னொடுக்கம் பொருதகர்
தாக்கற்குப் பேருந் தகைத்து. சு

இ-ள். ஊக்கம் உடையான் ஒடுக்கம்—வலிமிகுதியுடையவரசன் பகைமேற்செ ல்லாது காலம் பார்த்திருக்கின்ற இருப்பு—பொரு தகர் தாக்கற்குப் பேரும் த கைத்து—பொருகின்ற தகர் தன்பகை கெடப் பாய்தற்பொருட்டுப் பின்னே கா ல்வாங்குந்தன்மைத்து. எ-று.

உவமைக்கட்டாக்கற்கென்றதனால், பொருளினும் வென்றியெய்தற்பொருட் டென்பது கொள்க. இதனால் அவ்விருப்பின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (சு)

சஅள. பொள்ளென வாங்கே புறம்வேரார் காலம்பார்த்
துள்வேர்ப்ப ரொள்ளி யவர். எ

இ-ள். ஒள்ளியவர்—அறிவுடையவரசர்—ஆங்கே பொள்ளெனப் புறம்வேரா ர்—பகைவர் மிகைசெய்த பொழுதே அவரறியப் புறத்து வெகுளார்,—காலம் பார்த்து உள் வேர்ப்பர்—தாம் அவனை வெல்லுதற்கேற்ற காலத்தினையறிந்து அ து வருந்துணையும் உள்ளே வெகுள்வர். எ-று.

பொள்ளெனவென்பது குறிப்புமொழி. வேரார் வேர்ப்பனெக் காரணத்தைக் காரியமாகவுபசரித்தார். அறிய வெஃகுண்டுழித் தம்மைக் காப்பராகலிற் புறம் வேராென்றும், வெகுளியொழிந்துழிப் பின்னும் மிகை செய்யாமலடக்குதல் கூடாமையின் உள்வேர்ப்பனென்றுங்கூறினர். (எ)

சஅஅ. செறுநரைக் காணிற் சுமக்க விறுவரை
காணிற் கிழக்காந் தலை. அ

இ-ள். செறுநரைக் காணின் சுமக்க—தாம் வெல்லக் கருதியவரசர் பகைவர்க்கு இறுதிக்காலம் வருந்துணையும் அவரைக் கண்டாற்பணிக;—இறுவரைகாணின் தலை கிழக்காம்—பணியவே அக்காலம் வந்திறும்வழி அவர் தகைவின்றியிறுவர். எ-று.

பகைமையொழியும்வகை மிகவுந்தாழ்கவென்பார் சுமக்கவென்றும், அங்ஙனந்தாழவே அவர் தம்மைக் காத்தலிகழ்வராகலிற் றப்பாமற் கெடுவென்பார் அவர்தலை கீழாமென்றுங்கூறினர். தலைமேற்கொண்டதொருபொருளைத் தள்ளுங்கால் அது தன்றலை கீழாக விழுமாகலின், அவ்வியல்பு பெறப்பட்டது. இவையிரண்டுபாட்டானும் இருக்கும்வழிப் பகைமை தோன்றுமலிருக்கவென்பது கூறப்பட்டது. (அ)

சஅக. எய்தற் கரிய தியைந்தக்கா லங்கிலேயே
செய்தற் கரிய செயல். கூ

இ-ள். எய்தற்கு அரியது இயைந்தக்கால்—பகையை வெல்லக்கருதுமரசர் தம்மாலெய்துதற்கரிய காலம் வந்துகூடியக்கால், — அங்கிலேயே செய்தற்கு அரிய செயல்—அதுகழிவதற்கு முன்பே அது கூடாவழித் தம்மாற் செய்தற்கரிய வினைகளைச் செய்க. எ-று.

ஆற்றன்முதலியவற்றாற் செய்துகொள்ளப்படாமையின் எய்தற்கரியதென்றும், அது தானேவந்தியைதல் அரிதாகலின் இயைந்தக்காலென்றும், இயைந்தவழிப் பின்னில்லாதோடுதலின் அங்கிலேயேயென்றும், அது பெறுவழிச் செய்யப்படாமையிற் செய்தற்கரியவென்றுங்கூறினர். இதனாற் காலம் வந்துழிவினைந்து செய்கவென்பது கூறப்பட்டது. (கூ)

சகூ. கொக்கொக்க கூம்பும் பருவத்து மற்றதன்
குத்தொக்க சீர்த்த விடத்து. கo

இ-ள். கூம்பும் பருவத்துக் கொக்கு ஒக்க — வினைமேற் செல்லாதிருக்குங்காலத்துக் கொக்கிருக்குமாறுபோல இருக்க,—மற்றுச் சீர்த்த இடத்து அதன்குத்து ஒக்க—மற்றைச் செல்லுங்காலம்வாய்த்தவழி அது செய்துமுடிக்குமாறுபோலத் தப்பாமற்செய்து முடிக்க. எ-று.

மீன்கோடற்கிருக்கும்வழி அது வந்தெய்துந்துணையும் மூன்னறிந்து தப்பாமற் பொருட்டி உயிரில்லதுபோன்றிருக்குமாகலானும், எய்தியவழிப் பின்றப்புவதற்குமுன்பே விரைந்து குத்துமாகலானும், இருப்பிற்குஞ் செயலிற்குங்கொக்கே உவமையாயிற்று. கொக்கொக்கவென்றாயினும் அது கூம்புமாறுபோலக் கூம்புகவென்றும், குத்தொக்க வென்றாயினும் அது குத்துமாறுபோலக் குத்துக வென்றுமூகைக்கப்படும், இது தொழிலுவமமாகலின். உவமைமுகத்தால் இருப்பிற்குஞ் செயலிற்கும் இலக்கணங்கூறியவாறுயிற்று. (கo)

நிo ம் அதி.—இடனறிதல்.

அஃதாவது வலியுங்காலமுமறிந்து பகைமேற் செல்வான் தான் வெல்லுதற் கேற்ற நிலத்தினையறிதல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

சகூக. தொடங்கற்க வெவ்வினையு மெள்ளற்க முற்று
மிடங்கண்ட பின்னல் லது. க

இ-ள். முற்றும் இடம் கண்டபின்னல்லது—பகைவனை முற்றுதற்காவதோரி டம் பெற்றபின்னல்லது—எவ்வினையும் தொடங்கற்க—அவர்மாட்டியாதொருவி னையையுந்தொடங்காதொழிக,—எள்ளற்க — அவனைச் சிறியனென்றிகழாதொ ழிக. எ-று.

முற்றுதல் வளைத்தல். அதற்காமிடமாவது வாயில்களானும் நாழைகளானும் அ வர் புகலொடு போக்கொழியும்வகை அரணினைச் சூழ்ந்து ஒன்றற்கொன்று துணை யாய்த் தம்முணலிலாத பலபடையிருப்பிற்கும் மதிலும் அகழுமுதலிய வரண் செய்யப்பட்ட அரசிருப்பிற்குமேற்ற நிலக்கிடக்கையும் கீருமுடையது. அது பெ ற்றால் இரண்டுஞ்செய்கவென்பதாம். (க)

சகூஉ. முரண்சேர்ந்த மொய்ம்பி னவர்க்கு மரண்சேர்ந்தா
மாக்கம் பலவுந் தரும். உ

இ-ள். முரண் சேர்ந்த மொய்ம்பினவர்க்கும் — மாறுபாட்டோடு கூடிய வலி யினையுடையார்க்கும்—அரண் சேர்ந்து ஆம் ஆக்கம் பலவும் தரும்—அரணைச்சே ர்ந்தாகின்றவாக்கம் பலபயன்களையுங்கொடுக்கும். எ-று.

மாறுபாடாவது ஞாலம் பொதுவெனப் பொறுவரசர் மனத்தின்கணிகழ்வதாக லானும், வலியுடைமை கூறியவதனானும், இது பகைமேற்சென்றவரசர் மேற்றாயி ற்று. உம்மை சிறப்பும்மை. அரண்சேராதாமாக்கமுமுண்மையின், ஈண்டாக்கம் விசேடிக்கப்பட்டது. ஆக்கமென்றது அதற்கேதுவாய முற்றினை. அது கொடுக்கு ம் பயன்களாவன பகைவராற்றமக்கு நலிவின்மையும், தாம் நிலைபெற்றுநின்று அ வரை நலிதலும் முதலாயின. (உ)

சகூங. ஆற்றரு மாற்றி யடுப விடனறிந்து
போற்றார்கட் போற்றிச் செயின். ங

இ-ள். ஆற்றரும் ஆற்றி அடுப—வலியரல்லாதாரும் வலியராய் வெல்வர்,—இ டன் அறிந்து போற்றிப் போற்றார்கண் செயின் — அதற்கேற்றவிடத்தினையறிந் து தம்மைக் காத்துப் பகைவர்மாட்டி வினை செய்வராயின். எ-று.

வினையென்பதூஉம் தம்மையென்பதூஉம் அவாய்நிலையான் வந்தன. காத்தல் பகைவரான் நலிவுவாராமல் அரணினும் படையானுங்காத்தல். இவ்வாற்றான் வி னைசெய்வராயின் மேற்சொல்லிய வலியின்றியும் வெல்வனென்பதாம். (ங)

சகூச. எண்ணியா ரெண்ண மிழப்ப ரிடனறிந்து
துன்னியார் துன்னிச் செயின். ச

இ-ள். இடன் அறிந்து துன்னியார்— தாம் வினைசெய்தற்கேற்றவிடத்தினைய றிந்து சென்றவரசர்—துன்னிச் செயின் —அரணைப் பொருந்திநின்று அதனைச் செய்வராயின்,—எண்ணியார் எண்ணம் இழப்பர்—அவனை வெல்வதாக வெண் ணியிருந்த பகைவர் அவ்வெண்ணத்தினையிழப்பர். எ-று.

அரணென்பது அவாய்நிலையான்வந்தது. எண்ணமென்றது எண்ணப்பட்ட தம்வெற்றியை. அதனையிழப்பரென்றார், அவர் வினைசெய்யாமற் றம்மைக்காத்தமையின். இதனால் அவர் பகைவர் தோற்பரென்பதாயிற்று. இவைநான்குபாட்டானும் பகைவரரணின்புறத்திறுப்பார் அதற்காமிடமறிதல் கூறப்பட்டது. (ச)

சகூரு. நெடும்புனலுள் வெல்லு முதலை யடும்புனலி
னீங்கி னதனைப் பிற. ரு

இ-ள். முதலை நெடும்புனலுள் (பிற) வெல்லும்—முதலை ஆழமுடைய நீரின்கணாயிற் பிறவற்றையெல்லாந் தான் வெல்லாநிற்கும்;—புனலின் நீங்கின் அதனைப் பிற அடும்—அப்புனலினீங்குமாயின் அதனைப் பிறவெல்லாம் வெல்லாநிற்கும். எ-று.

எனவே, எல்லாருந் தந்நிலத்து வலியரென்பது கூறப்பட்டது. பிறவென்பது முன்னுங் கூட்டப்பட்டது. நிலைப்படா நீரின்கட் பிறவெல்லாம் நிற்றலாற்றாமையின் அவையெல்லாம் முதலைக்கெளியவாம் அவையியங்குதற்குரிய நிலத்தின்கண் அஃதியங்கலாற்றாமையின் அஃதவற்றிற்கெல்லாமெளிதாமென்றது, மேற்செல்லும் அரசர் பகைவர் நிற்றலாற்றாவிடனறிந்து செல்வராயின் அவர்தமக்கெளியராவரன்றித் தாநிற்கலாற்றாவிடத்துச் செல்வராயின் அவர்க்கெளியராவரென்னும் பொருடோன்ற நின்றமையின், இது பிறிதுமொழிதலென்னுமலங்காரம். அவரை அவர் நிற்றலாற்றாவிடத்துச் சென்று வெல்கவென்பதாம். (ரு)

சகூசு. கடலோடா கால்வ னெடுந்தேர் கடலோடு
நாவாயு மோடா நிலத்து. சு

இ-ள். கால் வல் நெடுந்தேர் கடல் ஓடா—நிலத்தின்கணோடுங் கால் வலியநெடிய தேர்கள் கடலின்கணோடமாட்டா,—கடல் ஓடும் நாவாயும் நிலத்து ஓடா—இனி அக்கடலின்கணோடும் நாவாய்கடாமும் நிலத்தின்கணோடமாட்டா. எ-று.

கடலோடாவென்ற மறுதலையடையான் நிலத்தோடுமென்பது வருவிக்கப்பட்டது. கால்வனெடுந்தேரென்பது ஓடுதற்கேற்றகாலும் பெருமையுமுடையவாயினுமென்பது பட நின்றது. மேற்சென்றார் பகைவரிடங்களையறிந்து அவற்றிற்கேற்ற கருவிகளான் வினைசெய்கவென்பது தோன்றநின்றமையின், இதுவும் மேலையலங்காரமாயிற்று. (சு)

சகூஎ. அஞ்சாமை யல்லாற் றுணைவேண்டா வெஞ்சாமை
யெண்ணி யிடத்தாற் செயின். எ

இ-ள். எஞ்சாமை எண்ணி இடத்தான் செயின்—பகையிடத்து வினைசெய்யுந் திறங்களையெல்லாம் ஒழியாதெண்ணி அவற்றை அரசர் இடத்தோடு பொருந்தச் செய்வராயின்,—அஞ்சாமை அல்லால் துணை வேண்டா—அச்செயற்குத் தந்திண்மையல்லது பிறிதொருதுணை வேண்டுவதில்லை. எ-று.

திண்ணியராய் நின்று செய்து முடித்தலே வேண்டுவதல்லது துணைவேண்டாவென்றார், அவ்வினை தவறுதற்கேதுவின்மையின். இவைமூன்றுபாட்டானும் வினைசெய்தற்காமிடனறிதல் கூறப்பட்டது. (எ)

சகூஅ. சிறுபடையான் செல்லிடஞ் சேரி னுறுபடையா
னூக்க மழிந்து விடும். அ

இ-ள். உறுபடையான்— பெரும்படையுடையவரசன் — சிறுபடையான் செல் இடம் சேரின்—ஏனைச்சிறுபடையுடையானையழித்தல் கருதி அவன் புகலைச்

சென்று சாருமாயின்,—ஊக்கம் அழிந்துவிடும்—அவனுற் றன்பெருமை யழியும் எ-று.

செல்லிடம் அவனுக்குச் செல்லுமிடம். அழிந்துவிடுமென்பது எழுந்திருக்கு மென்றுற்போல ஒருசொல். ஊக்கத்தினழிவு உடையான் மேலேற்றப்பட்டது. தன் படைப்பெருமைநோக்கி இடநோக்காது செல்வனுயின் அஃது அப்படைக்கொருங்குசென்று வினைசெயலாகாமையானுகப் பயிற்சியின்மையானுக அப்பெருமையாற் பயனின்றித் தானழிந்துவிடுமென்பதாம். (அ)

சகூக. சிறைநலனுஞ் சீரு மிலரெனினு மாந்த
ருறைநிலத்தோ டொட்ட லரிது. கூ

இ-ள். சிறை நலனும் சீரும் இலர் எனினும்—அரணழித்தற்கருமையும் பெருமையாகிய வாற்றலுமுடையரல்லராயினும்,—மாந்தர் உறை நிலத்தோடு ஒட்டல் அரிது—வினைக்குரிய மாந்தரை அவருறைகின்ற நிலத்தின்கட்சென்று தாக்குதல ரிது. எ-று.

நிலத்தோடென்பது வேற்றுமைமயக்கம். ஆண்மையுடையாரைச் சிறுமை நோக்கி இருப்பின்கட்சென்று தாக்கின் அவர் அது விட்டுப்போதற்றுணிவினரன்றிச் சாதற்றுணிவினராவர்; ஆகவே, அவர்க்குப் பெரும்படையுடையுமென்பதாம். (கூ)

நூ00. காலாழ் களரி னரியடுங் கண்ணஞ்சா
வேலாண் முகத்த களிறு. கo

இ-ள். கண் அஞ்சா வேலாள் முகத்த களிறு—பாகர்க்கடங்காவுமாய் வேலாட் கலைக் கோத்த கோட்டவுமாய களிறுகளை—கால் ஆழ் களரின் நரி அடும்—அவை காலாழுமியல்பிற்றய சேற்றுநிலத்துப்பட்டுழி நரி கொல்லும். எ-று.

முகம் ஆகுபெயர். ஆண்மையும் பெருமையுமுடையாரும் தமக்கேலாநிலத்துச் செல்வின் அவற்றுற் பயனின்றி மிகவுமெளியராற் அழிவரென்பது தோன்ற நின்றமையின், இதுவும் அவ்வலங்காரம். வேலாழ்முகத்தவென்று பாடமோதுவாருமுளர்: வேற்படைகுளித்தமுகத்தவாயின் அதுவும் நரியதெற்கேதுவாய்முடிதலின், அது பாடமன்மையறிக. இவைமூன்றுபாட்டானும் பகைவனைச்சார்தலாகாவிடனும் சார்ந்துழிப் படுமிழுக்குங் கூறப்பட்டன. (கo)

நிகழ்ம் அதி.—தெரிந்துதெளிதல்.

அஃதாவது அமைச்சர் முதலாயினுரைப் பிறப்புக் குணம் அறிவென்பனவற்றையுஞ் செயலையுங் காட்சி கருத்து ஆகமமென்னும் அளவைகளானுராய்ந்துதெளிதல். வலிமுதன்மூன்றுமறிந்து பகைமேற்செல்வானுக்குத் தானே வினையுற்றுச் செய்தற்பொருட்டும் அறைபோகாமற்பொருட்டும் இது வேண்டுதலின், அவற்றின்பின் வைக்கப்பட்டது.

நூoக. அறம்பொரு ளின்ப முயிரச்ச நான்கின்
றிறந்தெரிந்து தேறப் படும். க

இ-ள். அறம் பொருள் இன்பம் உயிரச்சம்—அரசனுற்றெளியப்படுவாரெனுவன்,அறமும் பொருளும் இன்பமும் உயிர்ப்பொருட்டானவுமச்சமுமென்னும்—நான்கின் இறம் தெரிந்து தேறப்படும்—உபதைநான்கின்றிறத்தான் மனவியல்பாராய்ந்தால் பின்பு தெளியப்படும். எ-று.

அவற்றுள், அறவுபதையாவது புரோகிதரையும் அறவோரையும் விட்டு, அவரால் இவ்வரசன் அறவோனன்மையின் இவனைப் போக்கி அறனுமுரிமையுமுடையாளெருவனை வைத்தற்கெண்ணினம் இதுதான் யாவர்க்குமியைந்தது நின்கருத்தென்னையெனச் சூளுறவோடு சொல்லுவித்தல். பொருளுபதையாவது சேனைத்தலைவனையும் அவனெடியைந்தாரையும் விட்டு, அவரான் இவ்வரசன் இவறன்மாலையுகலின் இவனைப் போக்கிக் கொடையுமுரிமையுமுடையாளெருவனை வைத்தற்கெண்ணினம் இதுதான் யாவர்க்குமியைந்தது நின்கருத்தென்னையெனச் சூளுறவோகிசொல்லுவித்தல்.இன்பவுபதையாவது தொன்றுதொட்டு உரிமையோடு பயின்றாரோர்தவமுதுமகளாவிட்டு, அவளால் உரிமையுள இன்னுள் நின்னைக்கண்டு வருத்தமுற்றுக் கூவிக்கவேண்டுமென்று என்னைவிடுத்தாள் அவளைக் கூவையாயின் நினக்குப் பேரின்பமேயன்றிப் பெரும்பொருளுங்கைகூடுமெனச் சூளுறவோடு சொல்லுவித்தல். அச்சவுபதையாவது ஒருநிமித்தத்தின்மேலிட்டு ஓரமைச்சனுல் ஏனையோரை அவனில்லின்கணழைப்பித்து, இவர் அறைபோவானெண்ணற்குக் குழீஇயினுரென்று தான் காவல்செய்து, ஒருவனுல் இவ்வரசன் நம்மைக் கொல்வான்சூழ்கின்றமையின் அதனை நாமுற்படச்செய்து நமக்கினியவரசனெருவனை வைத்தல் நண்டை யாவர்க்கு மியைந்தது நின்கருத்தென்னையெனச் சூளுறவோடு சொல்லுவித்தல். இந்நான்கினுந்திரிபிலனையவழி எதிர்காலத்துந்திரிபிலனெனக் கருத்தளவையாற் றெளியப்படுமென்பதாம். இவ்வடநூற்பொருண்மையையுட்கொண்டு இவரோதியதறியாது பிறரெல்லாம் இதனை உயிரெச்சமெனப் பாடந்திரித்துத் தத்தமக்குத் தோன்றியவாறேயுரைத்தார். (க)

நிஙஉ. சூடிப்பிறந்து சூற்றத்தி னீங்கி வடிப்பரியு
நாணுடையான் கட்டே தெளிவு. உ

இ-ள். சூடிப் பிறந்து—உயர்ந்த சூடியிற்பிறந்து—குற்றத்தின் நீங்கி—சூற்றங்களினின்று நீங்கி—வடிப் பரியும் நாண் உடையான்கட்டே தெளிவு—நமக்கு வடி வருங்கொலென்றஞ்சாநிற்கும் நாணுடையவன்கண்ணதே அரசனது தெளிவு. எ-று.

சூற்றங்களாவன மேலரசனுக்குச் சொல்லிய வகையாறும், மடி, மறப்பு, பிழைப்பென்றிவைமுதலாயவுமாம். நாண் இழிதொழில்களின் மனஞ்செல்லாமை. இவை பெரும்பான்மையும் தக்கோர்வாய்க் கேட்டலாகிய ஆகமவளவையாற்றெரிவன. இந்நான்குமுடையவனையே தெளிகவென்பதாம். (உ)

நிஙக. அரியகற் றுசற்றூர் கண்ணுங் தெரியுங்கா
லின்மை யரிதே வெளிறு. ங

இ-ள். அரிய கற்று ஆசு அற்றூர்கண்ணும் — கற்றற்கரிய நூல்களைக் கற்று மேற்சொல்லிய குற்றங்களற்றூர்மாட்டும் — தெரியுங்கால் வெளிறு இன்மை அரிது — நுண்ணிதாகவாராயுமிடத்து வெண்மையில்லாமை அரிது. எ-று.

வெண்மை அறியாமை; அஃது இவர்மாட்டுளதாவது மனத்தது நிலையாமையான் ஒரோவழியாகலின், தெரியுங்காலென்றூர். காட்சியளவையாற்றெரிந்தால் அதுவுமில்லாதாரே தெளியப்படுவரென்பது குறிப்பெச்சம். இவ்வளவைகளான் இக்குணமுங் குற்றமுந்தெரிந்து குணமுடையாரைத் தெளிகவென்பது இவை மூன்றுபாட்டானுங் கூறப்பட்டது. (ங)

நிஙச. குணநாடிக் குற்றமு நாடி யவற்றுண்
மிகைநாடி மிக்க கொளல். ச

இ-ள். குணம் நாடி — குணங்குற்றங்களுள் ஒன்றேயுடையார் உலகத்தின்மையின் ஒருவன் குணங்களேயாராய்ந்து,— குற்றமும் நாடி —ஏனைக்குற்றங்களேயுமாராய்ந்து,—அவற்றுள் மிகை நாடி— பின் அவ்விருபகுதியுள்ளும் மிக்கவற்றையாராய்ந்து,— மிக்க கொளல்— அவனே அம்மிக்கவற்றுனேயறிக. எ-று.

மிகையுடையவற்றை மிகையென்றார். அவையாவன தலைமையாலுகப் பன்மையாலுக உயர்ந்தன. அவிற்றுனறிதலாவது குணமிக்கதாயின் வினைக்குரியனென்றும், குற்றமிக்கதாயின் அல்லனென்றுமறிதல். குணமேயுடையார் உலகத்தரியராகலின், இவ்வகையாவரையுந்தெளிகவென்பது இதனுற்கூறப்பட்டது. (ச)

நிoநி. பெருமைக்கு மேனைச் சிறுமைக்குந் தத்தங்
கருமமே கட்டளைக் கல். நி

இ-ள். பெருமைக்கும் ஏனைச்சிறுமைக்கும் கட்டளைக்கல்— பிறப்புக் குணம் அறிவென்பனவற்றுன் மக்களெய்தும் பெருமைக்கும் மற்றைச்சிறுமைக்கும் உரைகல்லாவது——தத்தம் கருமமே—தாந்தாஞ்செய்யுங்கருமமே, பிறிதில்லை. எ-று.

இஃதேகதேசவுருவகம். மக்களதுபெருமையுஞ் சிறுமையுந் தப்பாமலறியலுறுவார்க்குப் பிறகருவிகளுமுளவாயினும், முடிந்தகருவி செயலென்பது தேற்றேகாரத்தாற்பெற்றும். இதனுற் குணங்குற்றங்கள் நாடற்குக் கருவி கூறப்பட்டது. (நி)

நிoசு. அற்றுரைத் தேறுத லோம்புக மற்றவர்
பற்றிலர் நாணுர் பழி. சு

இ-ள். அற்றுரைத் தேறுதல் ஓம்புக— சுற்றமில்லாதாரைத் தெளிதலேயொழிக;——அவர் மற்றுப் பற்று இலர் — அவர் உலகத்தோடு தொடர்பிலர்,——பழிநாணுர்—ஆகலாற் பழிக்கஞ்சார். எ-று.

பற்றிலனென்பதனுல் சுற்றமென்பது வருவிக்கப்பட்டது. உலகத்தார் பழிப்பனவொழிதற்கும் புகழ்வன செய்தற்குமேதுவாகிய உலகநடையியல்பு சுற்றமில்லாதார்க்கு இன்மையின், அவர் தெளியப்படாரென்பதாம். (சு)

நிoஎ. காதன்மை கந்தா வறிவறியார்த் தேறுதல்
பேதைமை யெல்லாந் தரும். எ

இ-ள். காதன்மை கந்தா அறிவு அறியார்த் தேறுதல் — அன்புடைமை பற்றுக்கோடாகத் தமக்கறியவேண்டுவன அறியாதாரைத் தெளிதல் —— பேதைமை எல்லாம் தரும்—அரசனுக்கு எல்லாவறியாமையையுங் கொடுக்கும். எ-று.

தன்னேடி அவரிடைநின்றவன்புபற்றி அரசன் அறிவிலார்மேல் வினையைவைப்பின், அஃது அவரறிவின்மையாற் கெடும், கெட்டால் அவர்க்குளதேயன்றி வினைக்குரியாரை அறியாமை, மேல்வினைவறியாமை முதலாக அவனுக்கு அறியாமை பலவுமுளவாமென்பதாம். (எ)

நிoஅ. தேரான் பிறனைத் தெளிந்தான் வழிமுறை
தீரா விடும்பை தரும். அ

இ-ள். பிறனைத் தேரான் தெளிந்தான்—தன்னேடியையுடையனல்லாதானைப் பிறப்புமுதலியவற்றுனும் செயலானும் ஆராயாது தெளிந்த அரசனுக்கு——வழிமுறை தீரா இடும்பை தரும்—அத்தெளிவு தன்வழிமுறையினும் நீங்காததுன்பத்தைக் கொடுக்கும். எ-று.

இயைபு தன் குடியொடு கோடாமரபு. இதனானே அதுவும் வேண்டுமென்பது பெற்றும். தெளிதல் அவன்கண்ணே வினையை வைத்தல். அவ்வினை கெடுதலால் தன்குலத்துப் பிறந்தாரும் பகைவர்கைப்பட்டுக் கீழாய் விடுவனென்பதாம். நான்கனுருபு விகாரத்தாற்றொக்கது. (அ)

நிoக. தேறற்க யாரையுந் தேராது தேர்ந்தபிற்
றேறுக தேறும் பொருள். க

இ-ள். யாரையும் தேராது தேறற்க—யாவரையும் ஆராயாது தெளியாதொழிக;—தேர்ந்தபின் தேறும் பொருள் தேறுக—ஆராய்ந்தபின் தெளியும்பொருட்கணே ஐயுறுதொழிக. எ-று.

தேறற்கவெனற் பொதுமையான் ஒருவினைக்கண்ணுந்தெளியலாகாதென்பது பெற்றும். ஈண்டுத் தேறுகவென்றது தாற்பரியத்தால் ஐயுறவினது விலக்கின்மேனின்றது. தேறும்பொருளென்றது அவரவராற்றற்கேற்ற வினைகளே. பொருள் ஆகுபெயர். (க)

நிகo. தேரான் தெளிவுந் தெளிந்தான்க ணையுறவுந்
தீரா விடும்பை தரும். கo

இ-ள். தேரான் தெளிவும்—அரசன் ஒருவனையாராயாது தெளிதலும்—தெளிந்தான்கண் ஐயுறவும் — ஆராய்ந்து தெளிந்தவன்மாட்டு ஐயப்படுதலும் இவ்விரண்டும்—தீரா இடும்பை தரும்—அவனுக்கு நீங்காத துன்பத்தைக் கொடுக்கும். எ-று.

வினை வைத்தபின் ஒருதலவறு காணுதுவைத்து ஐயுறுமாயின், அதனை அவனறிந்து இன்னி இது நில்லாதென்னுங்கருத்தான் அவ்வினையை நெகிழ்த்துவிடும், அதுவேயன்றிப் பகைவரால் எளிதிற்பிரிக்கவும்படும், ஆகலாற்றெளிந்தான்கண் ஐயுறவுமாகாதாயிற்று. தெளிவிற்கெல்லை கூறியவாறு. இவையைந்துபாட்டானும், தெளியப்படாதார் இவரென்பதூஉம், அவரைத் தெளிந்தாற்படுமிழுக்கும், தெளிவிற்கெல்லையும், கூறப்பட்டன. (கo)

நிஉ ம் அதி.—தெரிந்துவினையாடல்.

அஃதாவது அத்தெளியப்பட்டானை அவர் செய்யவல்லவினைகளையறிந்து அவற்றின்கண்ணேயாளுந்திறம். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

நிகக. நன்மையுந் தீமையு நாடி நலம்புரிந்த
தன்மையா ளளப் படும். கi

இ-ள். நன்மையும் தீமையும் நாடி — அரசன் முதற்கண் ஒருவினையைத் தன்கண்வைத்தால், அதன்கணவனவும் ஆகாதனவுமாய செயல்களையாராய்ந்தறிந்து—நலம் புரிந்ததன்மையான்—அவற்றுள் ஆவனவற்றையே விரும்பிய வியல்பினையுடையான்—ஆளப்படும் —பின் அவனைத் தெரிந்தவினைகளிலேயாளப்படும். எ-று.

தன்னையுரிமையறிதற்பொருட்டு அகம்புறங்கட்கு நடுவாயதோர்வினையை அரசன்றன்கண்வைத்தவழி அதன்கணுஞ்செயல்களையே செய்தவன் பின்னும் அவ்வியல்பினைநோக்கி அகமாய வினைக்கண்ணேயாளப்படுவனென்பதாயிற்று. புரிந்தவென்ற இறந்தகாலத்தான், முன்னுரிமையறிதற்பொருட்டு வைத்த வினையாதல் பெற்றும். (க)

நிகஉ. வாரி பெருக்கி வளம்படுத் தூற்றலை
யாராய்வான் செய்க வினை. உ

இ-ள். வாரி பெருக்கி—பொருள் வருவாயில்களை விரியச்செய்து—— வளம் படித்து—அப்பொருளாற் செல்வங்களை வளர்த்து —— உற்றவை ஆராய்வான்—— அவ்வாயில்கட்கும் பொருட்குஞ் செல்வங்கட்குமுற்ற இடையூறுகளை ஈடோறுமாராய்ந்து நீக்கவல்லவன் —— வினை செய்க —— அரசனுக்கு வினை செய்க. எ-று.

வாயில்களாவன மேல் இறைமாட்சியுள் இயற்றலும் என்புழியுரைத்தனவும், உழவு, பசுக்காவல், வாணிகமென்னும் வார்த்தையுமாம். செல்வங்களாவன ஆண்டுப் பொருளுமின்பமுமாக உரைக்கப்பட்டன. இடையூறுகளாவன அரசன் வினை செய்வார், சுற்றத்தார், பகைவர், கள்வரென்றிவரான் வருநலிவுகள். (உ)

திருக. அன்பறிவு தேற்ற மவாவின்மை யிந்நான்கு
நன்குடையான் கட்டே தெளிவு. க

இ-ள். அன்பு—— அரசன்மாட்டன்பும் —— அறிவு—— அவனுக்காவனவதியுமதிவும்—— தேற்றம் —— அவை செய்தற்கட்கலங்காமையும் —— அவாவின்மை—அவற்றிற் பொருள் கையுற்றவழி அதன்மேலவாவின்மையுமாகிய—— இந்நான்கும் நன்கு உடையான்கட்டே தெளிவு—இந்நான்கு குணங்களையும் நிலைபெறவுடையான் மேலதே வினையைவிட்டிருக்குந் தெளிவு. எ-று.

இந்நான்கு நன்குடைமை இவன் செய்கின்ற வினைக்கண் யாதுமாராயவேண்டுவதில்லையென்று அரசன்தெளிதற்கேதுவர்கவின், அவனை அதன் பிறப்பிடனுக்கிக் கூறினர். இவைமூன்றுபாட்டானும் ஆடற்குரியானதிலக்கணங் கூறப்பட்டது. ()

திருஉ. எனைவகையாற் றேறியக்கண்ணும் வினைவகையான்
வேறுகு மாந்தர் பலர். உ

இ-ள். எனைவகையான் தேறியக்கண்ணும் —— எல்லாவகையானுமாராய்ந்து தெளிந்து வினை வைத்தபின்னும்—— வினைவகையான் வேறுகும் மாந்தர் பலர்—— அவ்வினையினியல்பானே வேறுபடுமாந்தர் உலகத்துப் பலர். எ-று.

கட்டியங்காரன்போல அரசனின்பத்தினை வெஃகி விகாரப்படுதல்லது அதனைக் குற்றமென்றொழிந்து தம்மியல்பினிற்பார் அரியராகலின், வேறுகுமாந்தர் பலரென்றார். வினை வைப்பதற்குமுன் எல்லாக்குணங்களுமுடையராய் வைத்தபின் விகாரப்படுவானை இடையாயதொருவினையை வைத்தறிந்து ஒழிக்கவென்பதாம். இதனான் ஒருவகையாலொழிக்கப்படுவார் இவரென்பது கூறப்பட்டது. (ஊ)

திருஎ. அறிந்தாற்றிச் செய்கிற்பாற் கல்லால் வினைதான்
சிறந்தானென் றேவற்பாற் றன்று. ஙு

இ-ள். அறிந்து ஆற்றிச் செய்கிற்பாற்கு அல்லால்—செய்யுமுபாயங்களையறிந்து செயலானும் இடையூறுகளானும் வருந்துன்பங்களைப்பொறுத்து முடிவுசெய்யவல்லானையல்லது——வினைதான் சிறந்தான் என்று ஏவற்பாற்றன்று —— வினைதான் இவன் நம்மாட்டி அன்புடையனென்று பிறரெருவனையேவுமியல்புடைத்தன்று. எ-று.

செய்கிற்பாற்கென்பது வேற்றுமைமயக்கம். அறிவாற்றல்களானல்லது அன்பான் முடியாதென இதனுல் வினையினதியல்பு கூறப்பட்டது. (ஙு)

திருஅ. செய்வானே நாடி வினைநாடிக் காலத்தோ
டெய்த வுணர்ந்து செயல். ச

இ-ள். செய்வானே நாடி——முதற்கண்ணே செய்வானதிலக்கணத்தையாராய்ந்து,——வினை நாடி—பின் செய்யப்படும் வினையினதியல்பையாராய்ந்து,——காலத்

தோடு எய்த உணர்ந்து செயல்—பின் அவனையும் அதனையுங் காலத்தோடுபடுத் துப் பொருந்தவறிந்து அவனை அதன்கணுடலைச்செய்க. எ-று.

செய்வானதிலக்கணமும் வினையினதியல்பும் மேலே கூறப்பட்டன. காலத் தோடெய்தவுணர்தலாவது இக்காலத்து இவ்விலக்கணமுடையான் செய்யின் இ வ்வியல்பிற்றாய வினை முடியுமென்று கூட்டியுணர்தல். (சு)

நிகள. இதனை யிதனு லிவன்முடிக்கு மென்றாய்ந்
ததனை யவன்கண் விடல். எ

இ-ள். இதனை இதனால் இவன் முடிக்கும் என்று ஆய்ந்து—இவ்வினையை இ க்கருவியால் இவன் முடிக்கவல்லனெனக் கூறுபடுத்தாராய்ந்து,—அதனை அவ ன்கண் விடல்—மூன்றுந்தம்முளியைந்தவழி அவ்வினையை அவன்கண்ணே விடு க. எ-று.

கருவி துணைவரும், பொருளும் முதலாயின. வினைமுதலும் கருவியும் வினையுந் தம்முளியைதலாவது ஒரொன்றோடு ஏனையிரண்டற்கும் பொருத்தமுண்டாதல். விடுதல் அதற்கு அவனையுரியனுக்குதல். (எ)

நிகஅ. வினைக்குரிமை நாடிய பின்றை யவனை
யதற்குரிய னுகச் செயல். அ

இ-ள். வினைக்கு உரிமை நாடிய பின்றை—ஒருவனை அரசன் தன்வினைசெய்த ற்குரியனுகவாராய்ந்து துணிந்தால்,—அவனை அதற்கு உரியனுகச் செயல்,—பி ன்னவனை அதற்குரியனுமாறு உயரச்செய்க. எ-று.

உயரச்செய்தலாவது அதனைத் தானே செய்துமுடிக்குமாற்றலுடையானுக்குத ல். அது செய்யாக்காலுங் கெடுமென்பது கருத்து. (அ)

நிகக. வினைக்கண் வினையுடையான் கேண்மைவே ருக
நினைப்பானை நீங்கும் திரு. கூ

இ-ள். வினைக்கண் வினை உடையான் கேண்மை—எப்பொழுதுந் தன்வினை யின்கண்ணே முயறலையுடையான் அவ்வரிமையாற்றனக்குக் கேளாயொழுகுகின் ற தன்மையை—வேருக நினைப்பானைத் திரு நீங்கும்—அது பொருதார்சொற் கேட்டு அரசன் மாறுபடக் கருதுமாயின், திருமகள் அவனை விட்டுநீங்கும். எ-று.

கேளாயொழுகுகின்றதன்மையாவது தான் பிறனுய் நில்லாது கேளிர்செய்யுமூ ரிமையெல்லாஞ் செய்தொழுகுதல். அவனை அவமதிப்பாகக் கொண்டு செறக்கரு துமாயிற் பின்னொருவருமுட்பட்டு முயல்வாரில்லையாம், ஆகவே, தன்செல்வங் கெடுமென்பது கருத்து. இந்நான்குபாட்டானும் ஆடற்குரியானையாளுந்திறங்கூ றப்பட்டது. (கூ)

நிஉ0. நாடோறு நாடுக மன்னன் வினைசெய்வான்
கோடாமை கோடா துலகு. க0

இ-ள். வினை செய்வான் கோடாமை உலகு கோடாது—வினைசெய்வான் கோ டாதொழிய உலகு கோடாது;—மன்னன் நாடோறும் நாடுக—ஆதலான் அரச ன் அவன்செயலை நாடோறுமாராய்க. எ-று.

அஃதொன்றனையுமாராயவே அதன்வழித்தாய உலகமெல்லாமாராய்ந்தாளும், அதனுல் அவனுரிமை அழியாமற்றன்னுள்ளேயாராய்ந்து போதுகவென்பதாம். இதனுன் ஆண்டவழிச்செய்வது கூறப்பட்டது. (க0)

௫௩ ம் அதி.—சுற்றந்தழால்.

அஃதாவது அரசன் தன்கிளைஞரைத் தன்னினீங்காமல் அணைத்தல். வினை செய்வாரைக் கூறி ஏனைச்சுற்றங்கூறுகின்றாராகலின், இது தெரிந்துவினையாடலின் பின்வைக்கப்பட்டது.

௫௨௧. பற்றற்ற கண்ணும் பழைமைபா ராட்டுதல்
சுற்றத்தார் கண்ணே யுள. ௧

இ-ள். பற்று அற்ற கண்ணும் பழைமை பாராட்டுதல்—ஒருவன் செல்வந்தொலைந்து வறியனாயவழியும் விடாது தம்மோடு அவனிடைப் பழைமையை எடுத்துக்கொண்டாடுமியல்புகள்—சுற்றத்தார்கண்ணே உள—சுற்றத்தார்மாட்டே உளவாவன. எ-று.

சிறப்பும்மை வறியனாயவழிப் பாராட்டப்படாமை விளக்கி நின்றது. பழைமை பற்றறாக்காலத்துத் தமக்குச் செய்த உபகாரம். பிறரெல்லாம் அவன் பற்றற்றபொழுதே தாமும் அவனோடு பற்றறுவராகலின், ஏகாரந்தேற்றத்தின்கண் வந்தது. இதனாற் சுற்றத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௧)

௫௨௨. விருப்பறாச் சுற்ற மியையி னருப்பறா
வாக்கம் பலவுந் தரும். ௨

இ-ள். விருப்பு அறாச் சுற்றம் இயையின்—அன்பறாத சுற்றம் ஒருவற்கெய்துமாயின்,—அருப்பு அறா ஆக்கம் பலவும் தரும்—அஃது அவற்குக் கிளைத்தலறாத செல்வங்கள்பலவற்றையுங் கொடுக்கும். எ-று.

உட்பகையினீக்குதற்கு விருப்பறாச்சுற்றமென்றும், தானேவளர்க்குமொருதலையாய செல்வத்தினீக்குதற்கு அருப்பறாவாக்கமென்றும், விசேடித்தார். தொடைநோக்கி விகாரமாயிற்று. இயையினென்பது அதனதருமை விளக்கி நின்றது. ஆக்கமென்பது ஆகுபெயர். பலவுமென்றது அங்கங்களாறனையுநோக்கி. பலர்கூடி வளர்த்தலின், அவை மேன்மேற் கிளைக்குமென்பது கருத்து. (௨)

௫௨௩. அளவளா வில்லாதான் வாழ்க்கை குளவளாக்
கோடின்றி நீர்நிறைந் தற்று. ௩

இ-ள். அளவளாவு இல்லாதான் வாழ்க்கை—அச்சுற்றத்தோடு நெஞ்சுகலத்தலில்லாதவன் வாழ்க்கை—குள வளாக் கோடு இன்றி நீர் நிறைந்தற்று—குளப் பரப்புக் கரையின்றிநீர்நிறைந்தாற்போலும். எ-று.

சுற்றத்தோடென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. நெஞ்சுகலப்புத் தன்னளவும் அதன்னளவுமுசாவுதலான் வருவதாகலின், அளவளாவென்பது ஆகுபெயர். வாழ்க்கையென்றதூஉம் அதற்கேதுவாய செல்வங்களை. நிறைதலென்னும் இடத்துநிகழ்பொருளின்றொழில் இடத்தின்மேனின்றது. சுற்றமில்லாதான் செல்வங்கள் தாங்குவாரின்மையிற் புறத்துப் போமென்பதாம். (௩)

௫௨௪. சுற்றத்தாற் சுற்றப் படவொழுகல் செல்வந்தான்
பெற்றத்தாற் பெற்ற பயன். ௪

இ-ள். செல்வம் பெற்றத்தால் பெற்ற பயன் — செல்வம் பெற்றவதனால் ஒருவன் பெற்ற பயனாவது—சுற்றத்தால் தான் சுற்றப்பட ஒழுகல்—தன்சுற்றத்தால் தான் சூழப்படும்வகை அதனைத் தழீஇ யொழுகுதல். எ-று.

பெற்றவென்பதனுள் அகரமும் அதனுனென்பதனுள் அன்சாரியையும் தொடைநோக்கி விகாரத்தாற்றொக்கன. இவ்வொழுக்குப் பகையின்றி அரசாட்டற்கே துவாகலின், இதனைச் செல்வத்திற்குப் பயனென்றார். இவைமூன்றுபாட்டானும் சுற்றந்தழால் செல்வத்திற்கேதுவும் அரணும் பயனுமாமென்பது கூறப்பட்டது. ( )

நாஉரு. கொடுத்தலு மின்சொலு மாற்றி னடுக்கிய
சுற்றத்தாற் சுற்றப் படும். நு

இ-ள். கொடுத்தலும் இன்சொலும் ஆற்றின்—ஒருவன் சுற்றத்திற்கு வேண்டுவனகொடுத்தலையும் இன்சொற்சொல்லுதலையும் வல்லனாயின்,—அடுக்கிய சுற்றத்தால் சுற்றப்படும்—தம்மிற்றொடர்ந்த பலவகைச் சுற்றத்தானே சூழப்படும். எ-று.

இரண்டும் அளவறிந்தாற்றுதலரிதென்பதுதோன்ற, 'ஆற்றினென்றார். தம்மிற் றொடர்தலாவது சுற்றத்தது சுற்றமும் அதனதுசுற்றமுமாய் அவற்றுற் பிணிப்புண்வெருதல். இவ்வுபாயங்களே வடநூலார் தானமுஞ் சாமமுமென்ப. (நு)

நாஉசு. பெருங்கொடையான் பேணுன் வெகுளி யவனின்
மருங்குடையார் மாநிலத் தில். சு

இ-ள். பெருங்கொடையான் வெகுளி பேணுன் — ஒருவன் மிக்ககொடையையுடையனுமாய் வெகுளியை விரும்பானுமாயின், — அவனின் மருங்கு உடையார் மாநிலத்து இல் — அவன்போலக் கிளையுடையார் இவ்வுலகத்தில்லை. எ-று.

மிக்ககொடை ஒன்றனும் வறுமையெய்தாமற் கொடுத்தல். விரும்பாமை இரந்தரசற்குவேண்டுவதொன்றென்று அளவிறந்து செய்யாமை. (சு)

நாஉஎ. காக்கை கரவா கரைந்துண்ணு மாக்கமூ
மன்னரீ ரார்க்கே யுள. எ

இ-ள். காக்கை கரவா கரைந்து உண்ணும்—காக்கைகள் தமக்கிரையாயின கண்டவழி மறையாது இனத்தையழைத்து அதனேடுங்கூடவுண்ணுநிற்கும்;—ஆக்கமும் அன்ன நீரார்க்கே உள— சுற்றத்தானெய்தும் ஆக்கங்களும் அப்பெற்றித்தாய இயல்பினையுடையார்க்கே உளவாவன. எ-று.

அவ்வாக்கங்களாவன பகையின்மையும், பெருஞ்செல்வமுடைமையும் முதலாயின. எச்சவும்மையான் அறமுமின்பமுமேயன்றிப் பொருளுமெய்துமென்பது பெறுதும். அப்பெற்றித்தாயவியல்பென்றது தாம் நுகர்வனவெல்லாம் அவரும் நுகருமாறு வைத்தல். (எ)

நாஉஅ. பொதுநோக்கான் வேந்தன் வரிசையா நோக்கி
னதுநோக்கி வாழ்வார் பலர். அ

இ-ள். பொது நோக்கான் வேந்தன் வரிசையா நோக்கின்— எல்லாரையும் ஒருதன்மையராக நோக்காது அரசன் தத்தந்தகுதிக்கேற்ப நோக்குமாயின்,—அது நோக்கி வாழ்வார் பலர்—அச்சிறப்புநோக்கி அவனே விடாது வாழுஞ்சுற்றத்தார் பலர். எ-று.

உயர்ந்தார் நீங்குதலேக்கிப் பொதுநோக்கை விலக்கி, எல்லாரும் விடாதொழுகுதலேக்கி வரிசைநோக்கை விதித்தார். இந்நான்குபாட்டானுஞ் சுற்றந்தழுவுமுபாயங் கூறப்பட்டது. (அ)

நாஉகூ. தமராகித் தற்றுறந்தார் சுற்ற மமராமைக்
காரண மின்றி வரும். கூ

இ-ள். தமராகித் தற்றுறந்தார் சுற்றம்—முன்றமராய்வைத்துத் தன்னோடு அமராது யாதானுமொருகாரணத்தாற் றன்னைப் பிரிந்துபோயவர் பின்னும் வந்து சுற்றமாதல்—அமராமைக் காரணம் இன்றி வரும்—அவ்வமராமைக்காரணம் தன்மாட்டிலேயாகத் தானேயுளதாம். எ-று.

அமராமைக்காரணமின்றியென்றதனான், முன் அஃதுண்டாய்த் துறத்தல் பெற்றும்: அஃதாவது அரசன்றனெறிகெடவொழுகல் வெறுப்பனசெய்தலென்றிவை முதலியவற்றான் வருவது. ஆக்கம் வருவிக்கப்பட்டது. இயற்கையாகவே அன்புடையராய சுற்றத்தார்க்குச் செயற்கையான் வந்த நீக்கம் அதனையொழிய ஒழியும், ஒழிந்தால் அவர்க்கன்புசெய்துகொள்ளவேண்டா, பழையவியல்பாய்நிற்குமென்பார், வருமென்றார். (கூ)

நிகo. உழைப்பிரிந்து காரணத்தின் வந்தானை வேந்த
னிழைத்திருந் தெண்ணிக் கொளல். கo

இ-ள். உழைப் பிரிந்து காரணத்தின் வந்தானை — காரணமின்றித் தன்னிடத்தின்றும் பிரிந்துபோய்ப் பின்காரணத்தான் வந்த சுற்றத்தானை— வேந்தன் இழைத்து இருந்து எண்ணிக் கொளல் — அரசன் அக்காரணத்தைச் செய்துவைத்து ஆராய்ந்து தழீஇக்கொள்க. எ-று.

வாளா உழைப்பிரிந்தென்றமையின், பிரிதற்குக் காரணமின்மை பெற்றும். வருதற்காரணத்தைச் செய்யாதவழிப் பின்னும் பிரிந்துபோய்ப் பகையோடு கூடுமாகலின் இழைத்திருந்தென்றும், அன்பின்றிப் போய்ப் பின்னுங்காரணத்தான் வந்தமையின் எண்ணிக்கொளலென்றுங்கூறினார். பிரிந்துபோய சுற்றத்தாருள் தீமை செய்யப்போய் அதனையொழிய வருவானும் அது செய்யாமற்போய்ப் பின்னன்மை செய்யவருவானும் தழுவப்படுமாகலின், தழுவுமாறுமுறையே இவ்விரண்டுபொட்டானுங் கூறப்பட்டது. (கo)

நிசம் அதி.—பொச்சாவாமை.

அஃதாவது உருவும் திருவும் ஆற்றலும் முதலாயவற்றான்மகிழ்ந்து தற்காத்தலினும் பகையழித்தன்முதலிய காரியங்களினும் சோர்விலைச்செய்யாமை. மேற்சொல்லிய சுற்றத்தாராற் பயனுள்ளது இச்சோர்வில்வழியாகலின், இது சுற்றந்தழாலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

நிகக. இறந்த வெகுளியிற் றீதே சிறந்த
வுவகை மகிழ்ச்சியிற் சோர்வு. க

இ-ள். சிறந்த உவகை மகிழ்ச்சியிற் சோர்வு—மிக்கவுவகைக் களிப்பான் வரும் மறவி—இறந்த வெகுளியிற் றீது—அரசனுக்கு அளவிறந்த வெகுளியினுந்தீது. எ-று.

மிக்கவுவகை பெருஞ்செல்வம், பேரின்பம், பெருமிதமென்றிவற்றான் வருவது. அளவு பகைவனையடர்த்தற்கும் கொடியோனையொறுத்தற்கும் வேண்டுவது. இறந்தவெகுளி ஒரோவழிப் பகைவனையுங்கொல்லும், இஃதன்னதன்றித்தன்னையே கோறலின், அதனினுந்தீதாயிற்று. (க)

நிகஉ. பொச்சாப்புக் கொல்லும் புகழை யறிவினை
நிச்ச நிரப்புக்கொன் றாங்கு. உ

இ-ள். புகழைப் பொச்சாப்புக் கொல்லும்—ஒருவன் புகழினை அவன் மறவி கெடுக்கும்,—அறிவினை நிச்சநிரப்புக் கொன்றுங்கு—அறிவினை நிச்சநிரப்புக்கெ டுக்குமாறுபோல. எ-று.

நிச்சநிரப்பு நாடோறும் இரவான் வருந்தித் தன்வயிறு நிறைத்தல். அஃது அ றிவுடையான்கணுண்டாயின் அவற்கு இளிவரவானும் பாவத்தானும் எள்ளற்பாட் டினை விளைத்து அவனன்குமதிப்பினையழிக்கும்; அதுபோல மறவியும் புகழுடை யான்கணுண்டாயின் அவற்குத் தற்காவாமையானும் காரியக்கேட்டானும் எள்ள ற்பாட்டினை விளைத்து அவனன்குமதிப்பினை அழிக்குமென்பதாயிற்று. இவையிர ண்டுபாட்டானும் பொச்சாப்பினது குற்றங் கூறப்பட்டது. (உ)

நிகக. பொச்சாப்பார்க் கில்லை புகழ்மை யதுவுலகத்
தெப்பாலு லோர்க்குந் துணிவு. கக

இ-ள். பொச்சாப்பார்க்குப் புகழ்மை இல்லை—பொச்சாந்தொழுகுவார்க்குப் பு கழுடைமையில்லை;—அது உலகத்து எப்பால் நூலோர்க்கும் துணிவு—அவ்வின் மை இந்நீதிநூலுடையார்க்கேயன்றி உலகத்து எவ்வகைப்பட்ட நூலுடையார்க் கும் ஒப்ப முடிந்தது. எ-று.

அரசர்க்கேயன்றி அறமுதலிய நான்கினும் முயல்வார் யாவர்க்கும் அவை கை கூடாமையிற் புகழில்லையென்பது தோன்ற, எப்பாலுலோர்க்குந்துணிவென்றார்.

நிகச. அச்ச முடையார்க் கரணில்லை யாங்கில்லை
பொச்சாப் புடையார்க்கு நன்கு. கச

இ-ள். அரண் அச்சம் உடையார்க்கு இல்லை—காடு மலை முதலிய அரண்களுள் ளே நிற்பினும், மனத்தின்கணச்சமுடையார்க்கு அவற்றாற்பயனில்லை;—ஆங்கு நன்கு பொச்சாப்பு உடையார்க்கு இல்லை—அதுபோலச் செல்வமெல்லாமுடைய ராயினும், மனத்தின்கண் மறவியையுடையார்க்கு அவற்றாற்பயனில்லை. எ-று.

நன்மைக்கேதுவாகலின், நன்கென்றார். அச்சமுடையார் நின்ற அரணழியுமா றுபோல மறவியுடையாருடைய செல்வங்களும் அழியுமென்பதாயிற்று. (ச)

நிகடு. முன்னுறக் காவா திழுக்கியான் றன்பிழை
பின்னூ றிரங்கி விடும். கஞ

இ-ள். முன்னுறக் காவாது இழுக்கியான் — தன்னைக்காக்கப்படுந்துன்பங்களை அவை வருதற்குமுன்னே அறிந்து காவாது மறந்திருந்தான்—பின் ஊறு தன்பி ழை இரங்கிவிடும்—பின்வந்துற்றகாலத்துக் காக்கலாகாமையின் அப்பிழைப்பி னை நினைந்திரங்கிவிடும். எ-று.

காக்கப்படுந்துன்பங்களாவன சோர்வுபார்த்துப் பகைவர் செய்வன. ஊற்றின் கணைன்புழி உருபுஞ்சாரியையும் உடன்றொக்கன. உற்றகாலத்துக் காக்கலாகா மையின், இரங்கிவிடுமென்றார். இவைமூன்றுபாட்டானும் பொச்சாப்புடையார்க் கு வருமேதங்கூறப்பட்டது. (ஞ)

நிகசு. இழுக்காமை யார்மாட்டு மென்றும் வழுக்காமை
வாயி னதுவொப்ப தில். கசு

இ-ள். இழுக்காமை யார்மாட்டும் என்றும் வழுக்காமை வாயின்—அரசர்க்கு ம றவாமைக்குணம் யாவர்மாட்டும் எக்காலத்தும் ஒழிவின்றி வாய்க்குமாயின்,—அது ஒப்பது இல்—அதனையொக்கும் நன்மை பிறிதில்லை. எ-று.

வினைசெய்வார் சுற்றத்தானென்னுந் தம் பாலார்கண்ணும் ஒப்பவேண்டுதலின் யார்மாட்டுமென்றும், தாம் பெருகியஞான்றும் சுருங்கியஞான்றும் ஒப்பவேண்டுதலின் என்றுமென்றும், எல்லாக்காரியங்களினும் ஒப்பவேண்டுதலின் வழுக்காமையென்றுங் கூறினர். வாயினென்பது முதனிலைத்தொழிற்பெயரடியாகவந்த வினையெச்சம். வாய்த்தல் நேர்படுதல். (கூ)

நிகஎ. அரியவென் றுகாத வில்லைபொச் சாவாக்
கருவியாற் போற்றிச் செயின். எ

இ-ள். அரிய என்று ஆகாத இல்லை—இவை செய்தற்கரியனவென்று சொல்லப்பட்டு ஒருவற்கு முடியாத காரியங்களில்லை,—பொச்சாவாக் கருவியால் போற்றிச் செயின்—மறவாத மனத்தானே எண்ணிச் செய்யப்பெறின். எ-று.

பொச்சாவாத என்பதனிறுதிநிலை விகாரத்தாற்றொக்கது. அந்தக்காரணமாகலிற் கருவியென்றார். * இடைவிடாதநினைவும் தப்பாதசூழ்ச்சியுமுடையார்க்கு எல்லாம் எளிதின்முடியுமென்பதாம். இவையிரண்டுபோட்டானும் பொச்சாவாமையது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (எ)

நிகஅ. புகழ்ந்தவை போற்றிச் செயல்வேண்டுஞ் செய்யா
திகழ்ந்தார்க் கெழுமையு மில். அ

இ-ள். புகழ்ந்தவை போற்றிச் செயல்வேண்டும்—நீதிநூலுடையார் இவை அரசர்க்குரியனவென்று உயர்த்துக்கூறிய செயல்களைக் கடைப்பிடித்துச் செய்க,—செய்யாது இகழ்ந்தார்க்கு எழுமையும் இல்—அங்ஙனஞ்செய்யாது மறந்தவர்க்கு எழுமையிலும் நன்மையில்லையாகலான். எ-று.

அச்செயல்களாவன மூவகையாற்றலும், நால்வகையுபாயமும், ஐவகைத்தொழிலும், அறுவகைக்குணமும் முதலாய செயல்கள். சாதிதருமமாகிய இவற்றின் வழீஇயோர்க்கும் உள்ளது நிரயத்துன்பமேயாகலின், எழுமையுமில்லென்றார். எழுமை ஆகுபெயர். இதனாற் பொச்சாவாது செய்யவேண்டுவன கூறப்பட்டன.(அ)

நிகக. இகழ்ச்சியிற் கெட்டாரை யுள்ளுக தாந்தம்
மகிழ்ச்சியின் மைந்துறும் போழ்து. க

இ-ள். தம் மகிழ்ச்சியின் தாம் மைந்து உறும் போழ்து—அரசர் தம்மகிழ்ச்சிக் கட்டாம்வலியுறும்பொழுது,—இகழ்ச்சியின் கெட்டாரை உள்ளுக—மூற்காலத்து அதனினைய சோர்வாற் கெட்டவர்களை நினைக்க. எ-று.

காரணங்களோடே அவர்க்குளதாய உரிமையை மகிழ்ச்சிமேலேற்றித் தம்மகிழ்ச்சியினென்றும், இகழ்ச்சியுங் கேடும் உடன்றோன்றுமாகலின் மகிழ்ச்சியின் மைந்துறும்போழ்தென்றுங்கூறினர். கெட்டாரை உள்ளவே, நாமும் அவ்வாறே கெடுதுமென்று அதன்கண் மைந்துறாதொன்பது கருத்து. எண்ணுகவென்று பாடமோதுவாருமுளர். (கூ)

* பொச்சாவாக்கருவி என்பதற்குப் பொச்சாவாமையாகிய கருவியெனப் பொருள்கோடலே சிறப்பு. அது தொல்காப்பியத்து வினையியலுள் "நிலனும்பொருளும்" என்னும் மூப்பத்தேழாஞ்சூத்திரத்துரையிலே சேனாவரையர் "நின்முகங் காணுமருந்தினேன் என்புழிக் காட்சியை மருந்தென்றாராகலிற் காணுமருந்தென்பது வினைப்பெயர் கொண்டதாம். பொச்சாவாக் கருவியாற் போற்றிச் செயின் என்புழிப் பொச்சாவாக்கருவி என்பதும் அது." எனக் கூறுமாற்றானுணர்க. இலக்கணவிளக்கநூலார்க்கும் இலக்கணவிளக்கச்சூறாவளியார்க்கும் இதுவே கருத்தென்க.

௫௪௦. உள்ளிய தெய்த லெளிதுமன் மற்றுந்தா
னுள்ளிய துள்ளப் பெறின். ௧௦

இ-ள். தான் உள்ளியது எய்தல் எளிது மன்—அரசனுக்குத் தானெய்த நினைத்த பொருளை அந்நினைத்த பெற்றியே எய்துதல் எளிதாம்,—மற்றும் உள்ளியது உள்ளப் பெறின்—பின்னும் அதனையே நினைக்கக்கூடுமாயின். எ-று.

அது கூடாதென்பது ஒழிந்துநின்றமையின், மன் ஒழியிசைக்கண்வந்தது. அதனையே நினைத்தலாவது மறவியின்றி அதன்கண்ணே முயறல். இவையிரண்டு பாட்டானும் பொச்சாவாமைக்கு உபாயங் கூறப்பட்டது. (௧௦)

---

௫௫ ம் அதி.—செங்கோன்மை.

அஃதாவது அரசனாற் செய்யப்படும் முறையினது தன்மை. அம்முறை ஒரு பாற்கோடாது செவ்வியகோல்போறலிற் செங்கோலெனப்பட்டது. வடநூலாரும் தண்டமென்றார். அது சோர்வில்லாத அரசனாற் செயற்பாலதாகலின், இது பொச்சாவாமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௫௪௧. ஓர்ந்துகண் ணோடா திறைபுரிந் தியார்மாட்டுந்
தேர்ந்துசெய் வஃதே முறை. ௧

இ-ள். ஓர்ந்து—தன்கீழ் வாழ்வார் குற்றஞ்செய்தால் அக்குற்றத்தை நாடி—யார்மாட்டும் கண்ணோடாது—யாவர்மாட்டுங்கண்ணோடாது — இறைபுரிந்து—நடுவுநிலைமையைப் பொருந்தி—தேர்ந்து—அக்குற்றத்திற்குச் சொல்லிய தண்டத்தை நூலோரோடுமாராய்ந்து—செய்வஃதே முறை—அவ்வளவிற்றாகச் செய்வதே முறையாம். எ-று.

நடுவுநிற்றல் இறைக்கியல்பாகலின் அதனையிறையென்றும், உயிரினுஞ்சிறந்தார்கண்ணுமென்பார் யார்மாட்டுமென்றுங் கூறினார். இறைமை இறையெனவும், செய்வது செய்வஃதெனவும், நின்றன. இதனாற் செங்கோன்மையதிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (௧)

௫௪௨. வானோக்கி வாழு முலகெல்லா மன்னவன்
கோனோக்கி வாழுங் குடி. ௨

இ-ள். உலகு எல்லாம் வான் நோக்கி வாழும்—உலகத்துயிரெல்லாம் மழையுளதாயின் உளவாகாநிற்குமேயெனினும்,—குடி மன்னவன் கோல் நோக்கி வாழும்—குடிகள் அரசன்செங்கோலுளதாயின் உளவாகாநிற்கும். எ-று.

நோக்கிவாழ்தல் இன்றியமையாமை. வானினாயவுணவை வானென்றும், கோலினாயவேமத்தைக் கோலென்றுங்கூறினார். அவ்வேமமில்வழி உணவுளதாயினுங் குடிகட்கு அதனாற்பயனில்லையென்பதாம். (௨)

௫௪௩. அந்தணர் நூற்கு மறத்திற்கு மாதியாய்
நின்றது மன்னவன் கோல். ௩

இ-ள். அந்தணர் நூற்கும் அறத்திற்கும் ஆதியாய் நின்றது—அந்தணர்க்குரித்தாய வேதத்திற்கும் அதனாற்சொல்லப்பட்ட அறத்திற்குங்காரணமாய் நிலைபெற்றது—மன்னவன் கோல்—அரசனாற் செலுத்தப்படுகின்ற செங்கோல். எ-று.

அரசர் வணிகரென்னுமேனையோர்க்குமுரித்தாயினும், தலைமைபற்றி அந்தணர் நூலென்றார். "மாதவர் நோன்பு மடவார் கற்புங் — காவலன் காவ லன்றித் தங்

கா" * ஆகலின், ஈண்டறமென்றது அவையொழிந்தவற்றை. வேதமும் அறனும் அ நாதியாயினுஞ் செங்கோலில்வழி நடவாவாகலின், அதனை அவற்றிற்காதியென் றும், அப்பெற்றியே தனக்காதியாவது பிறிதில்லையென்பார் நின்றதென்றுங் கூ றினார். இவையிரண்டுபாட்டானுஞ் செங்கோலது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௩)

௫௪௪. குடிதழீஇக் கோலோச்சு மாநில மன்ன
னடிதழீஇ நிற்கு முலகு. ௪

இ-ள். குடி தழீஇக் கோல் ஓச்சும் மாநிலமன்னன் அடி — தன்குடிகளையும ணைத்துச் செங்கோலையுஞ்செலுத்தும் பெருநிலவேந்தனடியை — தழீஇ நிற்கு ம் உலகு— பொருந்தி விடார் உலகத்தார். எ-று.

அணைத்தல் இன்சொற்சொல்லுதலும், தளர்ந்துழி வேண்டுவன கொடுத்தலும் முதலாயின. இவ்விரண்டனையும் வழுவாமற்செய்வான் நிலமுழுதுமாளுமாகலின் அவனை மாநிலமன்னனென்றும், அவன்மாட்டியாவரும் நீங்காவன்பினராவராக லின் அடிதழீஇநிற்குமுலகென்றும், கூறினார். (௪)

௫௪௫. இயல்புளிக் கோலோச்சு மன்னவ னாட்ட
பெயலும் விளையுளுந் தொக்கு. ௫

இ-ள். பெயலும் விளையுளும் தொக்கு— பருவமழையுங் குன்றாதவிளைவும் ஒரு ங்கு கூடி—இயல்புளிக் கோல் ஓச்சும் மன்னவன் நாட்ட—நூல்கள் சொல்லிய வியல்பாற் செங்கோலைச் செலுத்து மரசனது நாட்டின்கண்ணவாம். எ-று.

உளியென்பது மூன்றாவதன்பொருள்படுவதோரிடைச்சொல். வானும் நிலனு ஞ் சேரத் தொழிற்பட்டு வளஞ்சுரக்குமென்பதாம். (௫)

௫௪௬. வேலன்று வென்றி தருவது மன்னவன்
கோல தூஉங் கோடா தெனின். ௬

இ-ள். மன்னவன் வென்றி தருவது வேல் அன்று கோல்—மன்னவனுக்குப் போரின்கண் வென்றியைக் கொடுப்பது அவனெறியும் வேலன்று கோல்,—அ தூஉம் கோடாது எனின்— அஃதும் அப்பெற்றித்தாவது தான் கோடாதாயின். எ-று.

கோல் செவ்விதாயவழியே வேல் வாய்ப்பதென்பார் வேலன்றென்றார்: "மா ண்ட—வறநெறி முதற்றே யரசின் கொற்றம்" என்றார் பிறரும். கோடானென் பது பாடமாயின், கருவியின்றொழில் வினைமுதன்மேனின்றதாகவுரைக்க. (௬)

௫௪௭. இறைகாக்கும் வையக மெல்லா மவனை
முறைகாக்கும் முட்டாச் செயின். ௭

இ-ள். வையகம் எல்லாம் இறை காக்கும்—வையகத்தையெல்லாம் அரசன் கா க்கும்;—அவனை முறை காக்கும்— அவன்றன்னை அவனது செங்கோலே காக்கு ம்;—முட்டாச் செயின்—அதனை முட்டவந்துழியும் முட்டாமற்செலுத்துவனா யின். எ-று.

முட்டாமற் செலுத்தியவாறு மகனை முறைசெய்தான்கண்ணும் தன்கை குறை த்தான்கண்ணுங் காண்க. முட்டாதென்பதன் இறுதிநிலை விகாரத்தாற்றொக்கது. இவைநான்குபாட்டானும் அதனைச் செலுத்தினானெய்தும் பயன் கூறப்பட்டது.

* மணிமேகலை, இருபத்திரண்டாவது சிறைசெய்தகாதை.

நிசஅ. எண்பதத்தா னோரா முறைசெய்யா மன்னவன்
றண்பதத்தாற் றானே கெடும். அ

இ-ள். எண்பதத்தான் ஓராமுறை செய்யா மன்னவன்— முறைவேண்டினுர்க் கு எளிய செவ்வியையுடையனுய் அவர் சொல்லியவற்றை நூலோர் பலரோடுமா ராய்ந்து நின்றவுண்மைக்கொப்ப முறை செய்யாதவரசன்——தண்பதத்தான் தா னே கெடும்— தாழ்ந்த பதத்திலே நின்று தானே கெடும். எ-று.

எண்பதத்தானென்னும் முற்றுவினையெச்சமும், ஓராவென்னும் வினையெச்சமு ம், செய்யாவென்னும் பெயரெச்சவெதிர்மறையுட் செய்தல்வினை கொண்டன. தா ழ்ந்தபதம் பாவமும், பழியுமெய்திநிற்கும்நிலை. "அல்லவைசெய்தார்க் கறங்கூற்ற ம்" ஆகலின், பகைவரின்றியுங்கெடுமென்றுர். இதனுன் முறை செலுத்தாதான த்து கேடு கூறப்பட்டது. (அ)

நிசக. குடிபுறங் காத்தோம்பிக் குற்றங் கடிதல்
வடிவன்று வேந்தன் றொழில். கூ

இ-ள். குடி புறங்காத்து ஓம்பிக் குற்றம் கடிதல்— குடிகளைப் பிறர் கலியாமற் காத்துத் தானும் கலியாது பேணி, அவர்மாட்டுக் குற்றங்கழின் அதனை யொறுப் பானெழித்தல்—— வேந்தன் வடி அன்று தொழில் — வேந்தனுக்குப் பழியன்று, தொழிலாகலான். எ-று.

துன்பஞ்செய்தல், பொருட்கோடல்,கோறலென ஒறுப்புமூன்று; அவற்றுள் ஈ ண்டைக்கெய்துவன மூன்னையவென்பது குற்றங்கடிதலென்பதனுற் பெற்றும். த ன்கீழ் வாழ்வாரையொறுத்தல் அறனன்மையின் வடிவாமென்பதனையாசங்கித்து, அஃதாகாது, அரசனுக்கு அவரை அக்குற்றத்தினீக்கித் தூயராக்குதலுஞ் சாதிகரு மமென்றுர். (கூ)

நிகூ. கொலையிற் கொடியாரை வேந்தொறுத்தல் பைங்கூழ்
களைகட் டதனொடு நேர். கo

இ-ள். வேந்து கொடியாரைக் கொலையின் ஒறுத்தல்—அரசன் கொடியவர்களை க் கொலையானொறுத்துத் தக்கோரைக் காத்தல்—— பைங்கூழ் களை கட்டதனொடு நேர் — உழவன் களையைக் களைந்து பைங்கூழைக் காத்ததனுடொக்கும். எ-று.

கொடியவரென்றது தீக்கொளுவுவார், நஞ்சிடுவார், கருவியிற் கொல்வார், கள் வர், ஆறலைப்பார், சூறைகொள்வார், பிறனில்விழைவாரென்றிவர் முதலாயினுரை. இவரை வடநூலார் ஆததாயிகளென்ப. இப்பெற்றியாரைக் கண்ணுடிக் கொல் லாவழிப் புற்களைக்கு அஞ்சாநின்ற பைங்கூழ்போன்று கலிவுபலவெய்தி உலகு இ டாப்படுதலின், கோறலும் அரசற்குச் சாதிதருமமென்பதாயிற்று. இவையிரண்டுபா ட்டானுஞ் செங்கோல்செலுத்தும் வெண்குடை வேந்தற்குத் தீயார்மாட்டு மூவ கையொறுப்பும் ஒழியற்பாலவல்லவென்பது கூறப்பட்டது. (கo)

நிகூ ம் அதி.—கொடுங்கோன்மை.

அஃதாவது அம்முறையினது கோடுதற்றன்மை. ஈண்டும் உவமையின் பெய ர் பொருண்மேலாயிற்று. செங்கோன்மைக்கு மாருகலின், இஃததன்பின் வைக் கப்பட்டது.

நிநிக. கொலைமேற்கொண் டாரிற் கொடிதே யலைமேற்கொண்
டல்லவை செய்தொழுகும் வேந்து. க

இ-ள். கொலை மேற்கொண்டாரிற் கொடிது— பகைமைபற்றிக் கொல்லுதற் றொழிலைத் தம்மேற்கொண்டொழுகுவாரினுங் கொடியன்——அலை மேற்கொண்டு அல்லவை செய்து ஒழுகும் வேந்து——பொருள் வெஃகிக் குடிகளையலைத்தற்றொழி லைத் தன்மேற்கொண்டு முறையல்லவற்றைச் செய்தொழுகும் வேந்தன். எ-று.

அவர் செய்வது ஒருபொழுதைத்துன்பம், இவன் செய்வது எப்பொழுதுந் துன் பமாமென்பதுபற்றி, அவரினுங்கொடியனென்றார். பான்மயக்குறழ்ச்சி. வேந்தென் பது உயர்திணைப்பொருட்கண்வந்த அஃறிணைச்சொல். அலை கொலையினுங் கொடிதென்பதாயிற்று. (க)

நிநிஉ. வேலொடு நின்ற னிடிவென் றதுபோலுங்
கோலொடு நின்ற னிரவு. உ

இ-ள். வேலொடு நின்றன் — ஆறலைக்குமிடத்துத் தனியே வேல்கொண்டு நி ன்ற கள்வன்—— இடி என்றது போலும் — ஆறுசெல்வாரை நின்கைப்பொருடா வென்று வேண்டுதலோடொக்கும்—— கோலொடு நின்றன் இரவு—ஒறுத்தற்றொ ழிலோடு நின்றவரசன் குடிகளைப் பொருள் வேண்டுதல். எ-று.

வேலொடு நின்றனென்றதனாற் பிறரொடு நில்லாமையும், இரவென்றதனால் இ றைப்பொருளன்மையும், பெற்றும். தாராக்கால் ஒறுப்பலென்னுங்குறிப்பினாலு கின், இரவாற்கோடலும் கொடுங்கோன்மையாயிற்று. இவையிரண்டுபோட்டானு ங் கொடுங்கோன்மையது குற்றங் கூறப்பட்டது. (உ)

நிநிங. நாடொறு நாடி முறைசெய்யா மன்னவ
னாடொறு நாடு கெடும். ங

இ-ள். நாடொறும் நாடி முறை செய்யா மன்னவன்— தன்னாட்டு நிகழுந் தி மைகளை நாடோறுமாராய்ந்து அதற்கொக்க முறைமையைச் செய்யாதவரசன்—— நாடொறும் நாடு கெடும்— நாடோறும் நாடிழக்கும். எ-று.

அரசனுக்கு நாடு உறுப்பாகலின், அதன்வினை அவன்மேனின்றது. இழத்தல் பயனெய்தாமை. மன்னவனுடு நாடொறுங்கெடுமென்றுரைப்பாருமுளர். (ங)

நிநிச. சூழுங் குடியு மொருங்கிழக்குங் கோல்கோடிச்
சூழாது செய்யு மரசு. ச

இ-ள். சூழாது கோல் கோடிச் செய்யும் அரசு— மேல் விளைவதெண்ணாது மு றை தப்பச்செய்யுமரசன்——சூழும் குடியும் ஒருங்கு இழக்கும்— அச்செயலான் முன்னீட்டியபொருளையும் பின்னீட்டுதற்கேதுவாகிய குடிகளையுஞ் சேரவிழக்கு ம். எ-று.

கோடவென்பது திரிந்துநின்றது. முன்னீட்டியபொருள் இழத்தற்கேது வருகி ன்றபாட்டாற்கூறுப. (ச)

நிநிசு. அல்லற்பட் டாற்றா தழுதகண் ணீரன்றே
செல்வத்தைத் தேய்க்கும் படை. ஞ

இ-ள். அல்லற்பட்டு ஆற்றாது அழுத கண்ணீர் அன்றே— அரசன் முறைசெய் யாமையாற் குடிகள் துன்பமுற்று அதனைப் பொறுக்கமாட்டாது அழுத கண்ணீர ன்றே — செல்வத்தைத் தேய்க்கும் படை — அவன் செல்வத்தைக் குறைக்குங் கருவி. எ-று.

அழுதகண்ணீர் அழுதலான் வந்த கண்ணீர். செல்வமாகிய மரத்தையென்னாமையின், இஃதேகதேசவுருவகம். அல்லற்படுத்திய பாவத்தது தொழில் அதற்கேதுவாகிய கண்ணீர்மேனின்றது. அக்கண்ணீரிற்கொடிது பிறிதின்மையின், செல்வங்கடிதிற்றேயுமென்பது கருத்து. (௫)

௫௫௬. மன்னர்க்கு மன்னுதல் செங்கோன்மை யஃதின்றேன்
மன்னாவா மன்னர்க் கொளி. ௬

இ-ள். மன்னர்க்கு மன்னுதல் செங்கோன்மை— அரசர்க்குப் புகழ்கடாம் நிலைபெறுதல் சேங்கோன்மையானாம்;— அஃது இன்றேல் மன்னர்க்கு ஒளி மன்னாவாம் — அச்செங்கோன்மையில்லையாயின், அவர்க்கு அப்புகழ்கடாம் உளவாகா. எ-று.

விகாரத்தாற்றொக்க மூன்றாவது விரித்து ஆக்கம் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. மன்னுதற்கேது புகழாதல் "இந்நிலத்து மன்னுதல் வேண்டி னிசைநடுக" என்பதனானுமறிக. மன்னாமை ஒருகாலுநிலையாமை. பழிக்கப்பட்டால் ஒளி மன்னாவாம், ஆகவே, தாமுமன்னாரென்பதாயிற்று. வென்றி கொடை முதலியவேதுக்களாற் புகழ் பகுதிப்படுதலின், பன்மையாற்கூறினார். அவையெல்லாம் செங்கோன்மையில்வழி இலவாமென்பதாம். இவைநான்குபாட்டானுங் கொடுங்கோலனாயினான் எய்துங்குற்றங் கூறப்பட்டது. (௬)

௫௫௭. துளியின்மை ஞாலத்திற் கெற்றற்றே வேந்த
னளியின்மை வாழு முயிர்க்கு. ௭

இ-ள். துளியின்மை ஞாலத்திற்கு எற்று—மழையில்லாமைவையத்து வாழுமுயிர்கட்கு எவ்வகைத் துன்பம் பயக்கும்,—அற்றே வேந்தன் அளியின்மை வாழும் உயிர்க்கு— அவ்வகைத் துன்பம் பயக்கும் அரசன்றண்ணளியில்லாமை அவனாட்டுவாழுங்குடிகட்கு. எ-று.

சிறப்புப்பற்றித் துளியென்பது மழைமேனின்றது. உயிரென்பது குடிகண்மேனின்றது. மேல் வானோக்கிவாழுமென்றதனை எதிர்மறைமுகத்தாற் கூறியவாறு.

௫௫௮. இன்மையி னின்னா துடைமை முறைசெய்யா
மன்னவன் கோற்கீழ்ப் படின். ௮

இ-ள். முறை செய்யா மன்னவன் கோற்கீழ்ப் படின் — முறைசெய்யாத அரசனது கொடுங்கோலின்கீழ் வாழின்,—இன்மையின் உடைமை இன்னாது—யாவர்க்கும் பொருளினதின்மையினும் உடைமை இன்னாது. எ-று.

தனக்குரிய பொருளோடு அமையாது மேலும் வெஃகுவோனது நாட்டுக் கைந்நோவ யாப்புண்டல் முதலிய வருவது பொருளுடையார்க்கேயாகலின், அவ்வுடைமை இன்மையினுமின்னாதாயிற்று. இவையிரண்டுபாட்டானும் அவனாட்டுவாழ்வார்க்கு வருங்குற்றங்கூறப்பட்டது. (௮)

௫௫௯. முறைகோடி மன்னவன் செய்யி னுறைகோடி
யொல்லாது வானம் பெயல். ௯

இ-ள். மன்னவன் முறை கோடிச் செய்யின்—மன்னவன் தான் செய்யும் பொருளை முறை தப்பச் செய்யுமாயின்,—உறை கோடி வானம் பெயல் ஒல்லாது—அவனாட்டுப் பருவமழை இன்றாம்வகை மேகம் பொழிதலைச்செய்யாது. எ-று.

இரண்டிடத்துங் கோடவென்பன திரிந்துநின்றன. உறைகோடுதலாவது பெய்யுங்காலத்துப் பெய்யாமை. அதற்கேது வருகின்ற பாட்டாற் கூறுப. (௯)

நிகூ0. ஆபயன் குன்று மறுதொழிலோர் நூன்மறப்பர்
காவலன் காவா னெனின். க0

இ-ள். காவலன் காவான் எனின் —காத்தற்குரியவரசன் உயிர்களைக் காவானு யின்,——ஆ பயன் குன்றும்—அறனில்லாத அவனுட்டுப் பசுக்களும் பால்குன்று ம்,——அறுதொழிலோர் நூல் மறப்பர்—அந்தணரும் நூல்களை மறந்து விடுவர். எ-று.

ஆபயன் ஆவாற்கொள்ளும் பயன். அறுதொழிலாவன ஓதல், ஓதுவித்தல், வே ட்டல், வேட்பித்தல், ஈதல், ஏற்றலெனவிவை. பசுக்கள் பால்குன்றியவழி அவி யின்மையானும், அது கொடுத்தற்குரியார் மந்திரங்கற்பமென்பன ஓதாமையானு ம், வேள்வி நடவாதாம், ஆகவே, வானம் பெயலொல்லாதென்பதாயிற்று. இவை யிரண்டுபோட்டானும் அவனுட்டின்கணிகழுங்குற்றங்கூறப்பட்டது. (க0)

நிள ம் அதி.—வெருவந்தசெய்யாமை.

அஃதாவது குடிகளஞ்சுவதும் பருதியஞ்சுவதும் தானஞ்சுவதுமாய தொழி ல்களைச் செய்யாமை. அவை செய்தல் கொடுங்கோன்மைப்பாற்படுதலின், இஃத தன்பின் வைக்கப்பட்டது.

நிகூக. தக்காங்கு நாடித் தலைச்செல்லா வண்ணத்தா
லொத்தாங் கொறுப்பது வேந்து. க

இ-ள். தக்காங்கு நாடி—ஒருவன் தன்னின்மெலியார்மேற் சென்றவழி அதனை நடுவாக நின்றாராய்ந்து—தலைச்செல்லாவண்ணத்தால் ஒத்தாங்கு ஒறுப்பது வே ந்து—பின்னும் அது செய்யாமற்பொருட்டு அவனை அக்குற்றத்திற்கொப்ப ஒறுப் பானை அரசனுவான். எ-று.

தக்காங்கு ஒத்தாங்கென்பன ஒருசொல். தகுதியென்பது நடுவுநிலைமையாதல் "த குதி யெனவொன்று நன்றே" என்பதனானுமறிக. இதனானேதக்காங்கு நாடா மையும், பிறிதோர்காரணம்பற்றி மிகவொறுத்தலும், குடிகளஞ்சும் வினையாதல் பெற்றும். (க)

நிகூஉ. கடிதோச்சி மெல்ல வெறிக நெடிதாக்க
நீங்காமை வேண்டு பவர். உ

இ-ள். கடிது ஓச்சி—அவ்வொத்தாங்கொறுத்தல் தொடங்குங்கால் அளவிறப் பச் செய்வார்போற்றொடங்கி,——மெல்ல எறிக—செய்யுங்கால் அளவிறவாமற்செ ய்க——ஆக்கம் நெடிது நீங்காமை வேண்டுபவர்—ஆக்கந் தங்கணெடுங்காலநிற்ற லே வேண்டுவார். எ-று.

கடிதோச்சல் குற்றஞ்செய்வார் அதனையஞ்சுதற்பொருட்டும், மெல்லவெறிதல் யாவரும் வெருவாமைப்பொருட்டுமாம். தொடங்கினவளவிற்குறைதல் பற்றி மெ ன்மை கூறப்பட்டது. ஓச்சுதல் எறிதலென்பனவிரண்டும் உவமைபற்றி வந்தன. இவையிரண்டுபோட்டானும் குடிகள் வெருவந்த செய்யாமையதியல்பு கூறப்பட் டது. (உ)

நிகூங. வெருவந்த செய்தொழுகும் வெங்கோல னாயி
னெருவந்த மொல்லைக் கெடும். ங

இ-ள். வெருவந்த செய்து ஒழுகும் வெங்கோலன் ஆயின்—குடிகள் வெருவிய செயல்களைச் செய்து நடக்கும் வெங்கோலனுமாயின்,——ஒருவந்தம் ஒல்லைக் கெ டும்—அரசன் ஒருதலையாகக் கடிதிற்கெடும். எ-று.

வெங்கோலனென்பது ஈண்டு வாளா பெயராய் நின்றது. ஒருவந்தம், ஒருதலை, ஏகாந்தமென்பன ஒருபொருட் கிளவி. அச்செயல்களுங் கேடுகளும் முன்னார்க் கூறப்படும். (கூ)

நிகூச. இறைகடிய னென்றுரைக்கு மின்னுச்சொல் வேந்த
னுறைகடுகி யொல்லைக் கெடும். ச

இ-ள். இறை கடியன் என்று உரைக்கும் இன்னுச்சொல் வேந்தன்—குடிகளான் நம்மிறைவன் கடியனென்று சொல்லப்படும் இன்னுதசொல்லையுடைய வேந்தன்—உறை கடுகி ஒல்லைக் கெடும்—ஆயுளுங்குறைந்து செல்வமுங்கடிதினிழக்கும். எ-று.

நெஞ்சு நொந்து சொல்லுதலான், இன்னுமை பயப்பதாய சொல்லை இன்னுச் சொல்லென்றார். உறையென்பது முதனிலைத்தொழிற்பெயர். அஃது ஈண்டாகு பெயராய் உறைதலைச்செய்யும் நாண்மேனின்றது. அது குறைதலாவது அச்சொல் லில்லாதார்க்கு உள்ளதிற் சுருங்குதல். (ச)

நிகூடு. அருஞ்செவ்வி யின்னு முகத்தான் பெருஞ்செல்வம்
பேஎய்கண் டன்ன துடைத்து. டு

இ-ள். அருஞ்செவ்வி இன்னுமுகத்தான் பெருஞ்செல்வம்—தன்னைக் காண வேண்டுவார்க்குக் காலமரியனுய்க் கண்டால் இன்னுதமுகத்தினையுடையானது பெரியசெல்வம்—பேய் கண்டன்னது உடைத்து—பேயாற் காணப்பட்டாற் போல்வதொருகுற்றமுடைத்து. எ-று.

எனவே, இவையிரண்டும் வெருவந்த செய்தலாயின. இவைசெய்வானைச் சார் வாரின்மையின், அவனதுசெல்வம் தனக்கும் பிறர்க்கும் பயன்படாதென்பதுபற் றிப் பேய்கண்டன்னதுடைத்தென்றார். காணுதல் தன்வயமாக்குதல். (டு)

நிகூசு. கடுஞ்சொல்லன் கண்ணில னுயி னெடுஞ்செல்வ
னீடின்றி யாங்கே கெடும். சு

இ-ள். கடுஞ்சொல்லன் கண் இலன் ஆயின்—அரசன் கடியசொல்லையுமுடை யனுய்க் கண்ணோட்டமுமிலனுமாயின்,—நெடுஞ்செல்வம் நீடு இன்றி ஆங்கே கெடும்—அவனது பெரியசெல்வம் நீடுதலின்றி அப்பொழுதே கெடும். எ-று.

"வேட்டங் கடுஞ்சொன் மிகுதண்டஞ் சூதுபொரு—ளீட்டங்கட் காமமோ டேழு." எனப்பட்ட விதனங்களுட் கடுஞ்சொல்லையும் மிகுத்தண்டத்தையும் இவர் இவ்வெருவந்தசெய்தலுளடக்கினர். கண் ஆகுபெயர். இவை செய்தபொழு தே கெடுஞ்சிறுமைத்தன்றுயினுமென்பார், நெடுஞ்செல்வமென்றார். நீடுதல் நீட் டித்தல். (சு)

நிகூஎ. கடுமொழியுங் கையிகந்த தண்டமும் வேந்த
னடுமுரண் டேய்க்கு மரம். எ

இ-ள். கடுமொழியும் கை இகந்த தண்டமும்— கடியசொல்லுங் குற்றத்தின்மி க்க தண்டமும்—வேந்தன் அடி முரண் தேய்க்கும் அரம்—அரசனது பகை வெ ல்லுதற்கேற்ற மாறுபாடாகியவிரும்பினைத் தேய்க்குமரமாம். எ-று.

கடுமொழியாற்றுணையுங் கையிகந்ததண்டத்தாற்றேசமுங் கெட்டு முரண் சுருங் கிவருதலின் அவற்றை அரமாக்கி, திண்ணிதாயினுந்தேயுமென்றற்கு அடிமுரணை

இரும்பாக்கினர். ஏகதேசவுருவகம். அரமென்பதனைத் தனித்தனி கூட்டுக. * இவையைந்துபாட்டானும், செவ்வியின்மை, இன்னுமுகமுடைமை, கண்ணோட்டமின்மை, கடுஞ்சொற்சொல்லல், கையிகந்ததண்டமென்றிவைகள் குடிகளஞ்சும் வினையென்பதூஉம், இவைசெய்தான் ஆயுளும் அடுமுரணுஞ் செல்வமுமிழக்குமென்பதூஉங் கூறப்பட்டன. (எ)

நிசுஅ. இனத்தாற்றி யெண்ணுத வேந்தன் சினத்தாற்றிச்
சீறிற் சிறுகுந் திரு. அ

இ-ள். இனத்து ஆற்றி எண்ணுத வேந்தன்— காரியத்தைப்பற்றி வந்தவெண்ணத்தை அமைச்சர்மேல்வைத்து அவரோடு தானுமெண்ணிச் செய்யாதவரசன்—சினத்து ஆற்றிச் சீறின்—அப்பிழைப்பாற் றன்காரியந்தப்பியவழித் தன்னைச் சினமாகிய குற்றத்தின்கண்ணே செலுத்தி அவனைவெகுளுமாயின்,—திருச் சிறுகும்—அவன்செல்வம் நாடோறுஞ் சுருங்கும். எ-று.

அரசர்பாரம் பொறுத்துய்த்தலொப்புமையான் அமைச்சரை இனமென்றும், தான் பின் பிழைப்பாதலறிந்து அமையாது அதனை அவர்மேலேற்றி வெகுளின் அவர் வெரீஇநீங்குவர், நீங்கவே, அப்பிழைப்புத் தீருமாறும் அப்பாரமினிதுய்க்குமாறும் இலனுமென்பது நோக்கித் திருச்சிறுகுமென்றுங் கூறினர். இதனாற் பருகியஞ்சுமினையும் அது செய்தானெய்துங்குற்றமுங் கூறப்பட்டன. (அ)

நிசுக. செருவந்த போழ்திற் சிறைசெய்யா வேந்தன்
வெருவந்து வெய்து கெடும். கூ

இ-ள். சிறை செய்யா வேந்தன்— செரு வருதற்குமுன்னே தனக்குப் புகலாவதோரரண் செய்துகொள்ளாதவரசன் — செருவந்த போழ்தில் வெருவந்து வெய்து கெடும்—அது வந்தகாலத்து ஏமமின்மையான் வெருவிக் கடிதிற்கெடும். எ-று.

பகையை வெருவிச் சேர்ந்தார் நீங்குதலிற் றமியனுய்த் தானும் வெருவி அப்பகையத்தனுமென்பதாம். இதனால் தானஞ்சும் வினையும் அது செய்தானெய்தும் பயனுங் கூறப்பட்டன. (கூ)

நிஎO. கல்லார்ப் பிணிக்குங் கடிங்கோ லதுவல்ல
தில்லை நிலக்குப் பொறை. கO

இ-ள். கடிங்கோல் கல்லார்ப் பிணிக்கும் — கடிங்கோலனுயவரசன் நீதிநூன்முதலிய கல்லாதாரைத் தனக்குப் பகுதியாகக் கூட்டாநிற்கும்; — அதுவல்லது நிலக்குப் பொறை இல்லை — அக்கூட்டமல்லது நிலத்திற்கு மிகையாய பாரம் பிறிதில்லை. எ-று.

கடிங்கோலென்பது ஈண்டு மிக்கதண்டத்தின்மேற்றன்றி அதனைச் செய்வான் மேற்றுயிற்று. அவன் அது செய்தற்கியைவானையல்லது கூட்டாமையிற் கல்லார்ப்பிணிக்குமென்றும், ஏனையவற்றையெல்லாம் பொறுக்கின்றதியல்பாகலின் நிலத்திற்குப் பொறை அதுவல்லதில்லையென்றுங்கூறினர். நிலக்கென்பது செய்யுள் விகாரம். இதனால் வெருவந்த செய்தலின்குற்றங்கூறப்பட்டது. (கO)

---

* இவ்வாறு ஒருமைப்பெயரை வாக்கியபேதமாகத் தனித்தனி கூட்டி முடிப்பதனைத் தேர்வடமிழுப்பார்போலப் பிரத்தியேகபந்தாந்நுவய மென்பர் வடநூலார்.

நிஅ ம் அதி.—கண்ணோட்டம்.

அஃதாவது தன்னெடு பயின்முனைக் கண்டால் அவர் கூறியன மறுக்கமாட்டாமை. இஃது அவர்மேற் கண்சென்றவழி நிகழ்வதாகலின், அப்பெயர்த்தாயிற்று. மேல் வெருவந்தசெய்யாமையுட்கூறியவதனையே சிறப்புப்பற்றி விரித்துக்கூறுகின்றமையின், இஃததன்பின் வைக்கப்பட்டது.

நிஎக. கண்ணோட்ட மென்னுங் கழிபெருங் காரிகை
யுண்மையா னுண்டிவ் வுலகு. க

இ-ள். கண்ணோட்டம் என்னும் கழி பெருங்காரிகை உண்மையான்—கண்ணோட்டமென்று சொல்லப்படுகின்ற சிறப்புடையவழகு அரசர்மாட்டு உண்டாகலான்,— இவ்வுலகு உண்டு— இவ்வுலகமுண்டாகாநின்றது. எ-று.

கழிபெருங்காரிகையென்புழி ஒருபொருட்பன்மொழி இவ்வுயிரழகது சிறப்புணர நின்றது. இவ்வழகு அதற்குறுப்பாகலின், உண்மையானென நிலேபேறுங்கூறினர். இன்மை வெருவந்தசெய்தலாகலின் அவர்நாட்டு வாழ்வார் புலியை யடைந்த புல்வாயினம்போன்று ஏமஞ்சாராமைபற்றி, இவ்வுலகுண்டென்றார். (க)

நிஎஉ. கண்ணோட்டத் துள்ள துலகிய லஃதிலா
ருண்மை நிலக்குப் பொறை. உ

இ-ள். உலகியல் கண்ணோட்டத்து உள்ளது—உலகநடை கண்ணோட்டத்தின் கண்ணே நிகழ்வது— அஃது இலார் உண்மை நிலக்குப் பொறை — ஆகலான், அக்கண்ணோட்டமில்லாதார் உளராதல் இந்நிலத்திற்குப் பாரமாதற்கே, பிறிதொன்றற்கன்று. எ-று.

உலகநடையாவது ஒப்புரவுசெய்தல், புறந்தருதல், பிழைத்தன பொறுத்தலென்றிவைமுதலாயின. அவைநிகழாமையால் தமக்கும் பிறர்க்கும் பயன்படாரொன்பதுபற்றி, நிலக்குப்பொறையென்றார். ஆதற்கென்பது சொல்லெச்சம். இவையிரண்டுபோட்டானுங் கண்ணோட்டத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (உ)

நிஎஙு. பண்ணென்னும் பாடற் கியைபின்றேற் கண்ணென்னுங்
கண்ணோட்ட மில்லாத கண். ங

இ-ள். பண் என்னும் பாடற்கு இயைபு இன்றேல்—பண் என்னபயத்ததாம் பாடற்றொழிலோடு பொருத்தமின்றுயின்!—கண் என்னும் கண்ணோட்டம் இல்லாத கண்—அதுபோலக் கண் என்னபயத்ததாங் கண்ணோட்டமில்லாதவிடத்து! எ-று.

பண் கண்ணென்பன சாதிப்பெயர். பண்களாவன பாலையாழ் முதலிய நூற்று மூன்று. பாடற்றொழில்களாவன யாழின்கண் வார்தல் முதலியவெட்டும், * பண்ணல் முதலியவெட்டும், † மிடற்றின்கண் எடுத்தல், பரித்தல், நலிதல், கம்பிதம், குடிலமென்னுமைந்தும், பெருவண்ணம், இடைவண்ணம், வனப்புவண்ணமுதலிய வண்ணங்களெழுபத்தாறுமாம். இவற்றோடியையாதவழிப் பண்ணுற்பயனில்லாதவாறுபோலக் கண்ணோட்டத்தியையாதவழிக் கண்ணுற்பயனில்லையென்பதாம். கண் சென்றவழி நிகழ்தல்பற்றி அதனையிடமாக்கினர். இறுதிக்கட்கண்ணென்பதனைக் "கண்ணகன்ஞாலம்" என்புழிப்போலக் கொள்க. (ங)

* வார்தல் முதலிய இசைக்கரணங்களெட்டாவன வார்தல், வடித்தல், உந்தல், உறழ்தல், உருட்டல், தெருட்டல், எள்ளல், பட்டடை எனவிவை.

† பண்ணல் முதலியகலைத்தொழில்களெட்டாவன பண்ணல், பரிவட்டணை, ஆராய்தல், தைவரல், செலவு, விஞையாட்டு, கையூழ், குறும்போக்கு எனவிவை.

நிஎச. உளபோன் முகத்தெவன் செய்யு மளவினற்
கண்ணோட்ட மில்லாத கண். ச

இ-ள். முகத்து உளபோல் எவன் செய்யும்—கண்டார்க்கு முகத்தின்கண் உள் போற்றோன்றலல்லது வேறென்ன பயனைச் செய்யும்—அளவினன் கண்ணோட் டம் இல்லாத கண்—அளவிறவாத கண்ணோடதலையுடையவல்லாதகண்கள். எ-று.

தோன்றலல்லதென்னுஞ்சொற்கள் அவாய்நிலையான் வந்தன. கழிகண்ணோட் டத்தினீக்குதற்கு, அளவினனென்றார். ஒருபயனையுஞ் செய்யாவென்பது குறிப் பெச்சம். (ச)

நிஎடு. கண்ணிற் கணிகலங் கண்ணோட்ட மஃதின்றேற்
புண்ணென் றுணரப் படும். டு

இ-ள். கண்ணிற்கு அணி கலம் கண்ணோட்டம்—ஒருவன்கண்ணிற்கு அணியுங் கலமாவது கண்ணோட்டம்;—அஃது இன்றேல் புண் என்று உணரப்படும் — அ க்கலமில்லையாயின் அஃதறிவுடையாராற் புண்ணென்றறியப்படும். எ-று.

வேறணிகலமின்மையிற் கண்ணிற்கணிகலமென்றும், கண்ணுய்த்தோன்றினும் நோய்களானும் புலன்பற்றலானுந்துயர்விளைத்தலைக்கிப் புண்ணென்றுணரப்ப டுமென்றுங் கூறினர். இவை மூன்றுபாட்டானும் ஓடாது நின்ற கண்ணின்குற்ற ங் கூறப்பட்டது. (டு)

நிஎசு. மண்ணோ டியைந்த மரத்தனையர் கண்ணோ
டியைந்துகண் ணோடா தவர். சு

இ-ள். கண்ணோடு இயைந்து கண்ணோடாதவர்—ஓதற்குரிய கண்ணோடுபொ ருந்தினவைத்து அஃதோடாதவர்—மண்ணோடு இயைந்த மரத்து அனையர்—இயங் காதின்றாயினும் மண்ணோடுபொருந்திநிற்கின்றமரத்தினையொப்பர். எ-று.

ஓடாதவொன்புழிச் சினவினை முதன்மேனின்றது. மரமுங்கண்ணோடியைந் து கண்ணோடாமையின், இது தொழிலுவமம். இதனைச் சுதைமண்ணோடு கூடிய மரப்பாவையென்றுரைப்பாருமுளர். அஃதுளாயன்மை காணப்படுங்கண்ணனன் றி அதனுண் மறைந்துநிற்கின்ற ஒருசாருள்ளீட்டாற் கூறினமையானும், "மரக்க ண்ணோ மண்ணுள்வார் கண்ணென் நிரக்கண்டாய்" என்பதனானுமறிக. (சு)

நிஎஎ. கண்ணோட்ட மில்லவர் கண்ணிலர் கண்ணுடையார்
கண்ணோட்ட மின்மையு மில். எ

இ-ள். கண்ணோட்டம் இல்லவர் கண் இலர்—கண்ணோட்டமில்லாதவர் கண் ணுடையருமல்லர்;—கண் உடையார் கண்ணோட்டம் இன்மையும் இல் — கண் ணுடையவர் கண்ணோட்டமிலராதலுமில்லை. எ-று.

கண்ணுடையராயிற் காட்சிக்கண்ணே அஃதோடுமென்பதுபற்றிக் கண்ணோட் டமில்லவர் கண்ணிலரெனக் கூறிப் பின் அதனையெதிர்மறைமுகத்தான் விளக்கி னார். உம்மை இறந்ததுதழீஇயவெச்சவும்மை. இவையிரண்டுபாட்டானுங்கண்ணோ டாதாரதிழிபு கூறப்பட்டது. (எ)

நிஎஅ. கருமஞ் சிதையாமற் கண்ணோட வல்லார்க்
குரிமை யுடைத்திவ் வுலகு. அ

இ-ள். கருமம் சிதையாமல் கண்ணோட வல்லார்க்கு—முறைசெய்தலாகிய தம் தொழிலழியாமற் கண்ணோட வல்ல வேந்தர்க்கு —— உரிமை உடைத்து இவ்வுல குஃ—உரித்தாந்தன்மையுடைத்து இவ்வுலகம். எ-று.

தம்மொடு பயின்றூர் பிறரையிடுக்கண்செய்துழி அவரைக் கண்ணோடியொரு தார்க்கு முறை சிதைதல் மேல் "ஓர்த்துகண் ணோடாது" என்ற முறையிலக்கணத் தானும் பெற்றும். முறை சிதையவரும்வழிக் கண்ணோட்டமையும் வாராவழிக் க ண்ணோடலும் ஒருவற்கியல்பாதலருமையிற் கண்ணோடவல்லார்க்கென்றும், அவ் வியல்புடையார்க்கு உலகமுழுதும் நெடுங்காலஞ்சேறலின் உரிமையுடைத்தென் றுங் கூறினர். இதனுற் கண்ணோடுமாறு கூறப்பட்டது. (அ)

நிஎக. ஒறுத்தாற்றும் பண்பினர் கண்ணுங்கண் ணோடிப்
பொறுத்தாற்றும் பண்பே தலை. க

இ-ள். ஒறுத்தாற்றும் பண்பினர்கண்ணும் — தம்மையொறுக்குமியல்புடையா ரிடத்தும்——கண்ணோடிப் பொறுத்தாற்றும் பண்பே தலை—கண்ணோட்டமுடை யராய்க் குற்றத்தைப் பொறுக்குமியல்பே அரசர்க்குத் தலையாயவியல்பாவது.எ-று.

பண்பினுென்றதனுல் அவர்பயிற்சி பெற்றும். ஒறுத்தாற்றும், பொறுத்தாற்று மென்பன ரண்டொருசொன்னீர. (க)

நிஅ0. பெயக்கண்டு நஞ்சுண் டமைவர் நயத்தக்க
நாகரிகம் வேண்டு பவர். க0

இ-ள். நஞ்சு பெயக் கண்டும் உண்டி அமைவர்—பயின்றூர் தமக்கு நஞ்சிடக் கண்டுவைத்தும் கண் மறுக்கமாட்டாமையின் அதனையுண்டி பின்னுமவரோடு மே வுவர்——நயத்தக்க நாகரிகம் வேண்டுபவர்—யாவரானும் விரும்பத்தக்க கண்ணோ ட்டத்தினை வேண்டுமவர். எ-று.

நாகரிகமென்பது கண்ணோட்டமாதல் "மூந்தை யிருந்து நட்டோர் கொடுப்பி —னஞ்சு முண்பர் நனிநா கரிகர்." என்பதனுனுமறிக. அரசர் அவரையொறுது கண்ணோடற்பாலது தம்மாட்டுக் குற்றஞ்செய்துழியென்பது இவ்விரண்டுபாட்டா னுங் கூறப்பட்டது. (க0)

நிகழ்ம் அதி.—ஒற்றுடல்.

அஃதாவது பகை, தொதுமல், நட்பென்னும் மூன்றுதிறத்தார்மாட்டும் நிகழ் ந்தனவறிதற்கு ஒற்றராயாளுதல். மேற்சொல்லியவிலக்கணத்தையு அரசனுக்குத் தன்னுடு செலுத்துங்காலும் பிறர்நாடு கொள்ளுங்காலும் வேண்டுவன கூறுகின்றூ ராகலின், அவ்விருமைக்கும் இன்றியமையாதாய இது முன்வைக்கப்பட்டது.

நிஅக. ஒற்று முளாசான்ற நூலு மிவையிரண்டுங்
தெற்றென்க மன்னவன் கண். க

இ-ள். ஒற்றும் உரை சான்ற நூலும் இவை இரண்டும் — ஒற்றும் புகழமைந்த நீதிநூலுமாகிய இவையிரண்டனையும் —— மன்னவன் கண் தெற்றென்க—— அரச ன் தன்னிரண்டுகண்ணுமாகத் தெளிக. எ-று.

ஒற்றுத் தன்கண் செல்லமாட்டாத பாப்பெலாஞ்சென்று கண்டு ஆண்டு நிகழ்ந் தனவெல்லாமுணர்ந்தலானும், நூல் அந்நிகழ்ந்தவற்றிற்குத் தன்னுணர்வு செல்ல மாட்டாத வினைகளையெல்லாஞ்சொல்லியுணர்த்தலானும், இவ்விரண்டனையுமே தனக்கனைக்கண்ணும் ஞானக்கண்ணுமாகத் துணிந்துகொண்டொழுகுக வென்ப

தாம். ஒற்றனை ஒற்றென்றார், வேந்தனை வேந்தென்றாற்போல. தெற்றென்கவென்பது தெற்றெனென்பது முதனிலையாக வந்த வியங்கோள். அது தெற்றெனவென்னுஞ் செயவெனெச்சத்தானறிக. இதனால் ஒற்றினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

௫அஉ. எல்லார்க்கு மெல்லா நிகழ்பவை யெஞ்ஞான்றும்
வல்லறிதல் வேந்தன் றொழில். உ

இ-ள். எல்லார்க்கும் நிகழ்பவை எல்லாம் எஞ்ஞான்றும் வல் அறிதல்—எல்லார்கண்ணும் நிகழ்வனவெல்லாவற்றையும் நாடோறும் ஒற்றான் விரைந்தறிதல்—வேந்தன் தொழில்— அரசனுக்குரிய தொழில். எ-று.

எல்லார்க்குமென்றது மூன்றுதிறத்தாரையும். நான்காவது ஏழாவதன்பொருட்கண் வந்தது. நிகழ்வனவெல்லாமென்றது நல்லவுந்தீயவுமாய சொற்களையுஞ் செயல்களையும். அவை நிகழ்ந்தபொழுதே அவற்றிற்குத் தக்கவழியாகத் தேறுதலாகச் செய்யவேண்டுதலின் வல்லறிதலென்றும், அவ்விருதொழிற்கும் அறிதல் காரணமாகலின் அதனையேயுபசாரவழக்காற்றொழிலென்றுங் கூறினார். ஒற்றானென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. இதனால் ஒற்றினாய பயன்கூறப்பட்டது. (உ)

௫அ௩. ஒற்றினா னொற்றிப் பொருடெரியா மன்னவன்
கொற்றங் கொளக்கிடந்த தில். ௩

இ-ள். ஒற்றினான் ஒற்றிப் பொருள் தெரியா மன்னவன்—ஒற்றினானே எல்லார்கண்ணும் நிகழ்ந்தவற்றை ஒற்றுவித்து அவற்றானெய்தும் பயனையாராயாதவரசன்—கொற்றம் கொளக் கிடந்தது இல்—வென்றியடையக் கிடந்தது வேறொரு நெறியில்லை. எ-று.

அந்நிகழ்ந்தனவும் பயனும் அறியாது பகைக்கெளியனாதல் பிறிதிற்றீராமையின், கொற்றங்கொளக்கிடந்ததில்லென்றார். இதற்குக் கொளக்கிடந்ததொருவென்றியில்லையென்றுரைப்பினுமமையும். இதனால் அத்தொழில் செய்யாதவழி வருங்குற்றங் கூறப்பட்டது. (௩)

௫அ௫. வினைசெய்வார் தஞ்சுற்றம் வேண்டாதா ரென்றாங்
கனைவரையு மாராய்வ தொற்று. ௪

இ-ள். தம் வினை செய்வார் சுற்றம் வேண்டாதார் என்ற அனைவரையும் ஆராய்வது—தங்காரியஞ்செய்வார், சுற்றத்தார், பகைவரென்று சொல்லப்பட்ட அனைவரையும் சொற்செயல்களானாராய்வானே— ஒற்று— ஒற்றனாவான். எ-று.

தம்மென்றது அரசனோடுளப்படுத்தி. அவனுக்குக் காரியஞ்செய்வார் செய்வனவும், சுற்றத்தார் தன்னிடத்தும் நாட்டிடத்துஞ்செய்வனவும், பகைவர் தன்னற்றமாராய்தலும் மேற்றேறப்படுதலும் முன்னிட்டுத் தன்னிடத்துச் செய்வனவுமறிந்து, அவற்றிற்கேற்றன செய்யவேண்டுதலின், இம்மூவகையாரையும் எஞ்சாமலாராயவேண்டுமென்பார், அனைவரையுமாராய்வதொற்றென்றார். (௪)

௫அ௫. கடாஅ வுருவொடு கண்ணஞ்சா தியாண்டு
முகா அமை வல்லதே யொற்று. ௫

இ-ள். கடா உருவொடு — ஒற்றப்பட்டார் கண்டால் ஐயுறாத வடிவோடு பொருந்தி— கண் அஞ்சாது—அவர் ஐயுற்றறியலுறிற் செயிர்த்து நோக்கிய அவர்கண்ணிற்கஞ்சாது நின்று—யாண்டும் உகாமை வல்லதே ஒற்று—நான்குபாயமுஞ் செய்தாலும் மனத்துக்கொண்டவற்றை உமிழாமை வல்லவனே ஒற்றனாவான். எ-று.

கட்டாவென்பது கடிக்கும் பெயரொச்சத்தெதிர்மறை. ஐயுறுத வடிவாவன பார்ப் பார், வணிகர் முதலாயினர் வடிவு. (நி)

நிஅசு. துறந்தார் படிவத்த ராகி யிறந்தாராய்ந்
தென்செயினுஞ் சோர்வில தொற்று. சு

இ-ள். துறந்தார் படிவத்தர் ஆகி இறந்து ஆராய்ந்து—மூற்றத்துறந்தாராயும் வி ரதவொழுக்கினராயும் உள்புகுதற்கரியவிடங்களெல்லாம் உள்புக்கு ஆராயவேண் வெனவாராய்ந்தறிந்து—என் செயினும் சோர்வு இலது ஒற்று—ஆண்டையார் ஐ யுற்றுப் பிடித்து எல்லாத்துன்பமுஞ்செய்து கேட்டாலும் தன்னே வெளிப்படுத்தா தவனே ஒற்றனுவான். எ-று.

விரதவொழுக்கம் தீர்த்தயாத்திரை முதலாயின. செயினுமென்பது அறவோரொ ன்று செய்வாரின்மை விளக்கி நின்றது. மேல் நால்வகையுபாயத்தினுஞ்சோர்வி ன்மைசொல்லிவைத்து ஈண்டுத் தண்டத்தைப் பிரித்துக்கூறியது அதனது பொறு த்தற்கருமைச்சிறப்பு நோக்கி. இதனைப் படிவமென்றதனே வேடமாக்கித் துறந்தா ர்வேடத்தாராகியென்றுரைப்பாருமுளர். (சு)

நிஅள. மறைந்தவை கேட்கவற் றாகி யறிந்தவை
யையப்பா டில்லதே யொற்று. எ

இ-ள். மறைந்தவை கேட்க வற்று ஆகி—ஒற்றப்பட்டார் மறையச்செய்த செய ல்களை அவர்க்குள்ளாயினுாற் கேட்க வல்லனுய்—அறிந்தவை ஐயப்பாடி இல்ல தே ஒற்று—கேட்டறிந்த செயல்களிற் பின்னையப்படாது துணியவல்லவனே ஒற் றனுவான். எ-று.

மறைந்தவை சொல்லுவாரையறிந்து, அவரயிராமற்சென்றுட்டித் தாமேசொ ல்லும்வகை அதற்கேற்ற சொல்லாகச் செயலாக முன்னே வினேத்து, அத்தொடர் பாற்கேட்குங்காலும் உறுதார்போன்றுநின்று கேட்கவேண்டுதலிற் கேட்கவற்று கியென்றும், கேட்டறிந்தவற்றைத் தானேயையுற்றுவந்து சொல்லின் அரசனுல் அவற்றிற்கேற்ற வினே செய்யலாகாமையின் ஐயப்பாடில்லதே யென்றுங்கூறினர். இவைதான்குபாட்டானும் ஒற்றின திலக்கணங்கூறப்பட்டது. (எ)

நிஅஅ. ஒற்றொற்றித் தந்த பொருளேயு மற்றுமோ
ரொற்றினு லொற்றிக் கொளல். அ

இ-ள். ஒற்று ஒற்றித் தந்த பொருளேயும்—ஒரொற்றன் ஒற்றி வந்தறிவித்தகாரி யத்தன்னேயும்—மற்றும் ஒரொற்றினுல் ஒற்றிக் கொளல்—பிறனேரொற்றனுலும் ஒற்றுவித்து ஒப்புமை கண்டுகொள்க. எ-று.

ஒற்றப்பட்டாரோடொத்துநின்று மாறுபடக்கூறலுங்கூடுமாகலின், ஒருவன் மாற்றந் தேறப்படாதென்பதாம். (அ)

நிஅக. ஒற்றொற் றுணராமை யாள்க வுடன்மூவர்
சொற்றொக்க தேறப் படும். க

இ-ள். ஒற்று ஒற்று உணராமை ஆள்க—ஒற்றனையாளுமிடத்து ஒருவனேயொ ருவனறியாமலாள்க;—உடன் மூவர் சொல் தொக்க தேறப்படும்—அங்ஙனமா ண்டவொற்றர்மூவரை ஒருபொருண்மேல் வேறுவேறுவிட்டால் அம்மூவர் சொ ல்லும் பயனுலொத்தனவாயின், அது மெய்யென்று தெளியப்படும். எ-று.

ஆயினென்பது வருவிக்கப்பட்டது. ஒருவனேயொருவனறியிற் றம்மளியைங் து ஒப்பக்கூறுவராகலின் உணராமையாள்கவென்றும், மூவர்க்கு நெஞ்சொற்று மைப்பதெலும் பட்டால் நீங்கிற்றலுங்கூடாமையிற் றேறப்படுமென்றுங்கூறினர். இதனனே அஃதொத்திலவாயிற் பின்னுமாராய்கவென்பதூஉம் பெற்றும். (கூ)

நிகo. சிறப்பறிய வொற்றின்கட் செய்யற்க செய்யிற்
புறப்படித்தா ஞகு மறை. கo

இ-ள். ஒற்றின்கண் சிறப்பு அறியச் செய்யற்க—மறைந்தவையறிந்து கூறிய ஒற்றின்கட்செய்யுஞ்சிறப்பினை அரசன் பிறரறியச் செய்யாதொழிக;——செய்யின் மறை புறப்படித்தான் ஆகும்—செய்தானுயிற் றன்னகத்தடக்கப்படும் மறையைத் தானே புறத்திட்டானும். எ-று.

மறையாவது அவனெற்றனுயதூஉம், அவன் கூறியதூஉமாம். சிறப்புப்பெற்ற வீவன் யாவனென்றும் இது பெறுதற்குக் காரணம் யாதென்றும் வினவுவாரும் இறுப்பாரும் அயலாராகலின், புறப்படித்தாஞகுமென்றார். இவைமூன்றுபாட்டானும் ஒற்றாையாஞமாறும், அவரானிகழ்ந்தனவறியுமாறும், அறிந்தாற் சிறப்புச் செய்யுமாறுங் கூறப்பட்டன. (கo)

சுo ம் அதி.—ஊக்கமுடைமை.

அஃதாவது மனம் மெலிதலின்றி வினைசெய்தற்கட்கிளர்ச்சியுடைத்தாதல். ஒற்றரான் நிகழ்ந்தனவறிந்து அவற்றிற்கேற்ற வினை செய்வானுக்கு இஃதின்றியமையாமையின், ஒற்றுடலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

நிகக. உடைய ரெனப்படுவ தூக்கமஃ தில்லா
ருடைய துடையரோ மற்று. க

இ-ள். உடையர் எனப்படுவது ஊக்கம்—ஒருவனை உடையனென்றுசொல்லச் சிறந்தது ஊக்கம்; —— அஃது இல்லார் மற்று உடையது உடையரோ—அவ்வூக்கமில்லாதார் வேறுடையதுதானும் உடையராவரோ, ஆகார். எ-று.

வேறுடையதென்றது முன்னெய்திநின்ற பொருளை. உம்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. காக்குமாற்றலிலரர்கலின், அதுவுமிழப்பனென்பதாம். (க)

நிகஉ. உள்ள முடைமை யுடைமை பொருளுடைமை
நில்லாது நீங்கி விடும். உ

இ-ள். உள்ளம் உடைமை உடைமை—ஊக்கமுடைமையே ஒருவனுக்கு நிலை நின்ற உடைமையாவது;——பொருள் உடைமை நில்லாது நீங்கிவிடும்—மற்றைப் பொருளுடைமை நிலைநில்லாது நீங்கிப்போம். எ-று.

உள்ளம் ஆகுபெயர். ஊக்கம் உள்ளத்துப் பண்பாகலின், அதற்கு நிலைநிற்றலும், பொருள் உடம்பினும் வேறுய் அழிதன்மாலைத்தாகலின் அதற்கு நிலை நில்லாமையுங்கூறினர். கூறவே, அஃது உடைமையன்றென்பது பெறப்பட்டது.

நிகங. ஆக்க மிழந்தேமென் றல்லாவா ருக்க
மொருவந்தங் கைத்துடை யார். ங

இ-ள். ஆக்கம் இழந்தேம் என்று அல்லாவார்—இழந்தாராயினும் யாங்கைப் பொருளேயிழந்தேமென்றலமரார்——ஒருவந்தம் ஊக்கம் கைத்து உடையார்—நிலை பெற்றவூக்கத்தைக் கைப்பொருளாகவுடையார். எ-று.

ஆக்கம் ஆகுபெயர். ஒருவந்தமாயவூக்கமென்க. கைத்துக் கையகத்தாயபொருள்: "கைத்துண்டாம் போழ்தே கரவா தறஞ்செய்ம்மின்" * என்றூர் பிறரும். அல்லாவாமைக்கேது வருகின்ற பாட்டாற் கூறுப. (கூ)

நிகூசு. ஆக்க மதர்வினுய்ச் செல்லு மசைவிலா
ஊக்க முடையா னுழை. சு

இ-ள். அசைவு இலா ஊக்கம் உடையானுழை—அசைவில்லாத ஊக்கத்தையுடையான்மாட்டு—ஆக்கம் அதர் வினுய்ச் செல்லும்—பொருள் தானே வழிவினவிக்கொண்டு செல்லும். எ-று.

அசைவின்மை இடுக்கண் முதலியவற்றூற்றளராமை. வழிவினவிச் சென்று சார்வார்போலத் தானே சென்று சாருமென்பார், அதர்வினுய்ச்செல்லுமென்றூர். எய்திநின்ற பொருளினும் அதற்குக் காரணமாயவூக்கஞ் சிறந்ததென்பது இவைநான்குபாட்டானுங் கூறப்பட்டது. (சு)

நிகூடு. வெள்ளத் தனைய மலர்நீட்ட மாந்தர்தம்
முள்ளத் தனைய துயர்வு. டு

இ-ள். வெள்ளத்து அனைய மலர் நீட்டம்—நின்ற நீரினளவினவாம் நீர்ப்பூக்களின்றூளினது நீளங்கள்;—மாந்தர்தம் உள்ளத்து அனையது உயர்வு—அதுபோல் மக்கடம்மூக்கத்தளவினதாம் அவருயர்ச்சி. எ-று.

மலர் ஆகுபெயர். நீர் மிக்கதுணையும் மலர்த்தாள் நீளுமென்பது பட, வெள்ளத்தனையவென்றூர். இவ்வுவமையாற்றலான் ஊக்கமிக்கதுணையும் மக்களுயர்வு என்பது பெறப்பட்டது. உயர்தல் பொருள் படைகளான் மிகுதல். (டு)

நிகூசூ. உள்ளுவ தெல்லா முயர்வுள்ளன் மற்றது
தள்ளினுந் தள்ளாமை நீர்த்து. சூ

இ-ள். உள்ளுவது எல்லாம் உயர்வு உள்ளல்—அரசராயினர் கருதுவதெல்லாம் தம்முயர்ச்சியையே கருதுக;—அது தள்ளினும் தள்ளாமை நீர்த்து—அவ்வுயர்ச்சி பால்வகையாற்கூடிற்றில்லையாயினும், அக்கருத்துத் தள்ளாமை நீர்மையுடைத்து. எ-று.

உம்மை தள்ளாமை பெரும்பான்மையாதல் விளக்கிற்று. தள்ளியவழியுந்தாளாண்மையிற் றவறின்றி நல்லோராற்பழிக்கப்படாமையின், தள்ளாவியற்கைத்தென்பதாம். மேல் உள்ளத்தனையதுயர்வு என்றதனையே வற்புறுத்தியவாறு. (சூ)

நிகூஎ. சிதைவிடத் தொல்கா ருரவோர் புதையம்பிற்
பட்டுப்பா டேன்றுங் களிறு. எ

இ-ள். களிறு புதை அம்பின் பட்டுப் பாடு ஊன்றும்—களிறு புதையாகிய அம்பாற் புண்பட்டவிடத்துத் தளராது தன்பெருமையை நிலைநிறுத்தும்;—உரவோர் சிதைவிடத்து ஒல்கார்—அதுபோல ஊக்கமுடையார் தாங்கருதிய உயர்ச்சிக்குச் சிதைவு வந்தவிடத்துத் தளராது தம்பெருமையை நிலைநிறுத்துவர். எ-று.

புதை அம்புக்கட்டி. பண்மை கூறியவாறு. பட்டாலென்பது பட்டெனத் திரிந்துநின்றது. ஒல்காமை களிற்றுடனும், பாடேன்றுதல் உரவோருடனும், சென்றி

* நாலடியார், இளமை நிலையாமை,—மற்றறிவா நல்வினை யாமிளைய மென்னாது — கைத்துண்டாம்போழ்தே கரவா தறஞ்செய்ம்மின்—மூற்றி யிருந்த கனியொழியச் சேவுளியா—னற்கா யுதிர் தலு மூண்டு.

யைந்தன. தள்ளினுந்தவரூதுள்ளியது முடிப்பரென்பதாம். இவைமூன்றுபாட்டானும் ஊக்கமுடையாரதுயர்ச்சி கூறப்பட்டது. (எ)

நிகூஅ. உள்ள மிலாதவ ரெய்தா ருலகத்து
வள்ளிய மென்னுஞ் செருக்கு. அ

இ-ள். உள்ளம் இலாதவர்—ஊக்கமில்லாதவரசர்—உலகத்து வள்ளியம் என்னும் செருக்கு எய்தார்—இவ்வுலகத்தாருள் யாம் வண்மையுடையேமென்று தம்மைத் தாமதித்தலைப் பெரூர். எ-று.

ஊக்கமில்லையாகவே, முயற்சி, பொருள், கொடை, செருக்கிவை முறையே இலவாமாகலின், செருக்கெய்தாரென்றூர். கொடை வென்றியினுயவின்பம் தமக்கல்லது பிறர்க்குப் புலனுகாமையின், தன்மையாற் கூறப்பட்டது. (அ)

நிகூக. பரியது கூர்ங்கோட்ட தாயினும் யானை
வெரூஉம் புலிதாக் குறின். கூ

இ-ள். பரியது கூர்ங்கோட்டது ஆயினும்—எல்லாவிலங்கினுந் தான் பேருடம்பினது அதுவேயுமன்றிக் கூரியகோட்டையுமுடையதாயினும்,—யானை புலி தாக்குறின் வெரூஉம்—யானை தன்னைப் புலியெதிர்ப்படின் அதற்கஞ்சும். எ-று.

பேருடம்பான் வலிமிகுதி கூறப்பட்டது. புலியின்மிக்க மெய்வலியுங் கருவிச்சிறப்புமுடைத்தாயினும் யானை ஊக்கமின்மையான் அஃதுடைய அதற்கஞ்சுமென்ற இது, பகைவரின் மிக்க மெய்வலியுங் கருவிச்சிறப்புமுடையராயினும் அரசர் ஊக்கமிலராயின் அஃதுடையவரசர்க்கஞ்சுவரென்பது தோன்றநின்றமையின், பிறிதுமொழிதல். (கூ)

சூ00. உரமொருவற் குள்ள வெறுக்கையஃ தில்லார்
மரமக்க ளாதலே வேறு. க0

இ-ள். ஒருவற்கு உரம் உள்ள வெறுக்கை—ஒருவற்குத் திண்ணியவறிவாவது ஊக்கமிருதி;—அஃது இல்லார் மரம்—அவ்வூக்கமிருதியில்லாதார் மக்களாகார், மரங்களாவார்;—மக்களாதலே வேறு—சாதிமரங்களோடு இம்மரங்களிடை வேற்றுமைவடிவு மக்கள்வடிவே, பிறிதில்லை. எ-று.

உரமென்பது அறிவாதல் "உரனென்னுந் தோட்டியான்" என்பதனுணுமறிக. மரமென்பது சாதியொருமை. மக்கட்குள்ள நல்லறிவுங் காரியமுயற்சியுமின்மை பற்றி மரமென்றும், நிரத்திற்குள்ள பயன்பாடின்மைபற்றி மக்களாதலே வேறென்றுங் கூறினர். பயன் பழமுதலியவும், தேவர்கோட்டம், இல்லம், தேர், நாவாய்கட்கு உறுப்பாதலும் முதலிய. இவைமூன்றுபாட்டானும் ஊக்கமில்லாதாரதிழிபு கூறப்பட்டது. (க0)

சுக ம் அதி.—மடியின்மை.

அஃதாவது கருதியன செய்யுங்காற் சோம்புதலில்லாமை. ஊக்கமுடையார்க்கு ஒரோவழிக் குணவயத்தான் மடி வருதலுண்டி, இஃதூக்கமுடைமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

சூ0க. குடியென்னுங் குன்ரு விளக்க மடியென்னு
மாசூர மாய்ந்து கெடும். க

இ-ள். குடி என்னும் குன்றா விளக்கம்—தான் பிறந்த குடியாகிய நந்தா, யெ
கு—மடி என்னும் மாசு ஊர மாய்ந்து கெடும்—ஒருவன்மடியாகிய இருளா முந்திப்போம். எ-று.

உலகநடையுள்ளதுணையும் இடையறாது தன்னுட்பிறந்தாரை விளக்குதலிற் (மடியைக் குன்றாவிளக்கமென்றும், தாமதகுணத்தான் வருதலின் மடியைமாகெ றும், அஃது ஏனையிருள்போலாது அவ்விளக்கத்தைத் தானடர்ந்து மாய்க்கும் லியுடைமையின் மாசூரமாய்ந்துகெடுமென்றுங் கூறினார். கெடுதல் பெயர்வழக முமில்லையாதல். (௧

௬௦௨. மடியை மடியா வொழுகல் குடியைக்
குடியாக வேண்டு பவர். ௨

இ-ள். குடியைக் குடியாக வேண்டுபவர்— தாம் பிறந்த குடியை மேன்மேலு யரும் நற்குடியாக வேண்டுவார்—மடியை மடியா ஒழுகல்— மடியை மடியாக வே கருதி முயற்சியோடொழுகுக. எ-று.

முயற்சியோடென்பது அவாய்நிலையான் வந்தது. நெருப்பிற்கொடியது பிறிதி ன்மைபற்றி நெருப்பை நெருப்பாகவே கருதுகவென்றாற்போல மடியிற்றீயது பி றிதின்மைபற்றிப் பின்னும் அப்பெயர்தன்னானே கூறினார். அங்ஙனங்கருதியதனை க் கடிந்து முயன்றொழுகவே தாமுயர்வர், உயரவே, குடியுயருமென்பார், குடி யைக்குடியாகவேண்டுபவரென்றார். அங்ஙனமொழுகாக்காற் குடியழியுமென்ப து கருத்து. இனி மடியாவென்பதனை வினையெச்சமாக்கிக் கெடுத்தொழுகுகவெ ன்று உரைப்பாருமுளர். (௨)

௬௦௩. மடிமடிக் கொண்டொழுகும் பேதை பிறந்த
குடிமடியுந் தன்னினு முந்து. ௩

இ-ள். மடி மடிக்கொண்டு ஒழுகும் பேதை பிறந்த குடி — விடத்தகுவதாய ம டியைத் தன்னுள்ளே கொண்டொழுகும் அறிவில்லாதான் பிறந்த குடி— தன்னி னும் முந்து மடியும்—அவன்றன்னினும் முந்துறவழியும். எ-று.

அழிவு தருவதனை அகத்தே கொண்டொழுகுதலிற் பேதையென்றும், அவனாற் புறந்தரப்படுவதாகலிற் குடிதன்னினுமுந்துறவழியுமென்றுங் கூறினார். ஆக்கத்தி ற் பிற்படினும் அழிவின் முற்படுமென்பதாம். (௩)

௬௦௪. குடிமடிந்து குற்றம் பெருகு மடிமடிந்து
மாண்ட வுஞற்றி லவர்க்கு. ௪

இ-ள். மடி மடிந்து மாண்ட உஞற்று இலவர்க்கு—மடியின்கண்ணே வீழ்தலா ற் றிருந்திய முயற்சியிலராயினார்க்கு—குடி மடிந்து குற்றம் பெருகும்—குடியும் ம டிந்து குற்றமும் பல்கும். எ-று.

மடிந்தெனத் திரிந்துநின்ற வினையெச்சம் இலவரென்னுங்குறிப்புவினைப்பெயர் கொண்டது. குற்றங்கள் முன்னர்க் கூறுப. இவைநான்குபாட்டானும் மடியின்றீ மை கூறப்பட்டது. (௪)

௬௦௫. நெடுநீர் மறவி மடிதுயி னான்குங்
கெடுநீரார் காமக் கலன். ௫

இ-ள். மடி நெடுநீர் மறவி துயில் நான்கும்—மடியும் விளைந்துசெய்வதனை நீட் டித்துச் செய்யுமியல்பும் மறப்பும் துயிலுமாகிய இந்நான்கும்— கெடும் நீரார் கா மக் கலன் — இறக்குமியல்பினையுடையார் விரும்பியேறும் மரக்கலம். எ-று.

யைன்னிற்கற்பாலதாய மடி செய்யுளுக்கு இடைகின்றது. நெடுமையாகிய காடாண்பு அதன்கணிகழ்வதாய செயன்மேனின்றது. காலநீட்டத்தையுடைய செ முதன்மூன்றும் தாமதகுணத்திற்றோன்றி உடனிகழ்வனவாகலின், மடியோடு நங்கெண்ணப்பட்டன: இறக்குமியல்பு காளுலத்தல். இவை துன்புறுகீரார்க்கு ன்புறுத்துவபோன்று காட்டி அவர் விரும்பிக் கொண்டவழித்துன்பத்திடை வீ த்தலின், நாளுலந்தார்க்கு ஆக்கம் பயப்பதுபோன்று காட்டி அவர் விரும்பியே ரியவழிக் கடலிடை வீழ்க்குங்கலத்தினையொக்குமென்னும் உவமைக்குறிப்புக் காமக்கலனென்னுஞ்சொல்லாற் பெறப்பட்டது. இதற்கு விரும்பிப்பூணுமாபரண மென்றுரைப்பாருமுளர். (கு)

சுஎசு. படியுடையார் பற்றமைந்தக் கண்ணு மடியுடையார்
மாண்பய னெய்த லரிது. சு

இ-ள். படி உடையார் பற்று அமைந்தக்கண்ணும்—நிலமுழுதுமாண்டாரதுசெ ல்வந் தானே வந்தெய்தியவிடத்தும்—மடி உடையார் மாண் பயன் எய்தல் அரி து—மடியுடையார் அதனுன் மாண்ட பயனையெய்துதலில்லை. எ-று.

உம்மை எய்தாமை விளக்கிநின்றது. மாண்பயன் பேரின்பம். அச்செல்வம் அ ழியாமற்காக்கும் முயற்சியின்மையின் அழியும், அழியவே, தந்துன்பநீங்காதென் பதாம். இதற்கு நிலமுழுதுமுடைய வேந்தர் துணையாதல் கூடியவிடத்துமென்று ரைப்பாருமுளர். (சு)

சுஎள. இடிபுரிந் தெள்ளுஞ்சொற் கேட்பர் மடிபுரிந்து
மாண்ட வுளுற்றி லவர். எ

இ-ள். மடி புரிந்து மாண்ட வுளுற்று இலவர்—மடியை விரும்புதலான்மாண்ட முயற்சியில்லாதார்—இடி புரிந்து எள்ளும் சொற்கேட்பர்—தந்நட்டார்முன் கழ றுதலை மிகச்செய்து அதனுற் பயன் காணுமையிற் பின் இகழ்ந்துசொல்லுஞ்சொ ல்லைக் கேட்பர். எ-று.

இடியென்னும் முதனிலைத்தொழிற்பெயரான், நட்டாரென்பது பெற்றும். அவ ரிகழ்ச்சி சொல்லவே, பிறரிகழ்ச்சி சொல்லாமையே முடிந்தது. அவற்றிற்கெல்லா ம் மாறு சொல்லுமாற்றலின்மையின், கேட்பரொன்றூர். (எ)

சுஎஅ. மடிமை குடிமைக்கட் டங்கிற்றன் னென்னுர்க்
கடிமை புகுத்தி விடும். அ

இ-ள். மடிமை குடிமைக்கண் தங்கின்—மடியினது தன்மை குடிமையுடையா ன்கண்ணே தங்குமாயின்,—தன் ஒன்னுர்க்கு அடிமை புகுத்திவிடும் — அஃதவ னைத் தன்பகைவர்க்கு அடியனுந்தன்மையையடைவித்துவிடும். எ-று.

மடியினதுதன்மை காரியக்கேடு. குடிமை குடிசெய்தற்றன்மை. அஃது அதனை யுடையவரசன்மேற்றூதல், தன்னென்னுர்க்கென்றதனுன், அறிக. அடியனுந்த ன்மை தாழ்ந்துகின்றேவல்கேட்டல். இவைதான்குபாட்டானும் மடிமைக்குற்ற ங்கள் கூறப்பட்டன. (அ)

சுஎகூ. குடியாண்மை யுள்வந்த குற்ற மொருவன்
மடியாண்மை மாற்றக் கெடும். கூ

இ-ள். ஒருவன் மடி ஆண்மை மாற்ற—ஒருவன் தன்மடியாளுந்தன்மையை யொழிக்கவே,— குடி ஆண்மையுள் வந்த குற்றம் கெடும் — அவன்குடியுள்ளும் ஆண்மையுள்ளும் வந்த குற்றங்கள் கெடும். எ-று.

மடியாளுந்தன்மை மடியுடைமைக்கேதுவாய தாமதகுணம். குடியாண்மை யென்பது உம்மைத்தொகை. அவற்றின்கண் வந்த குற்றமென்றது மடியானன்றி முன்னே பிறகாரணங்களான் நிகழ்ந்தவற்றை. அவையும் மடியாண்மையை மாற்றி முயற்சியுடையனாக நீங்குமென்பதாம். (கூ)

கூகo. மடியிலா மன்னவ னெய்து மடியளந்தான்
றூஅய தெல்லா மொருங்கு. கo

இ-ள். அடி அளந்தான் தாயது எல்லாம் — தன்னடியளவானே எல்லாவுலகையுமளந்த இறைவன் கடந்த பரப்புமுழுதையும்— மடி இலா மன்னவன் ஒருங்கு எய்தும்—மடியிலாதவரசன் முறையானன்றி ஒருங்கேயெய்தும். எ-று.

அடியளந்தானென்றது வாளா பெயராய் நின்றது. தாவியதென்பது இடைக்குறைந்துநின்றது. எப்பொழுதும் வினையின்கண்ணே முயறலின், இடையீடின்றி யெய்துமென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் மடியிலாதான் எய்தும் பயன் கூறப்பட்டது. (கo)

கூஉ ம் அதி.—ஆள்வினையுடைமை.

அஃதாவது இடைவிடாத மெய்ம்முயற்சியுடையனாதல். அஃது ஆளும் வினையெனக் காரியத்தாற் கூறப்பட்டது. மடிகெடுத்தாலும் வினை முயற்சியானன்றியாளப்படாமையின், இது மடியின்மையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கூகக. அருமை யுடைத்தென் றசாவாமை வேண்டும்
பெருமை முயற்சி தரும். க

இ-ள். அருமை உடைத்து என்று அசாவாமை வேண்டும் — தஞ்சிறுமை நோக்கி நாமிவ்வினைமுடித்தலருமையுடைத்தென்று கருதித் தளராதொழிக;—பெருமை முயற்சி தரும்—அது முடித்தற்கேற்ற பெருமையைத் தமக்கு முயற்சியுண்டாக்கும். எ-று.

சிறுமைநோக்கியென்பது பெருமை தருமென்றதனானும், வினைமுடித்தலென்பது அதிகாரத்தானும், வருவிக்கப்பட்டன. விடாது முயலத் தாம் பெரியராவர், ஆகவே, அரியனவும் எளிதின் முடியுமென்பதாம். (க)

கூகஉ. வினைக்கண் வினைகெட லோம்பல் வினைக்குறை
தீர்ந்தாரிற் றீர்ந்தன் றுலகு. உ

இ-ள். வினைக்குறை தீர்ந்தாரின் உலகு தீர்ந்தன்று — வினையாகிய குறையைச் செய்யாதுவிட்டாரை உலகம் விட்டது;— வினைக்கண் வினைகெடல் ஓம்பல்— அதனைச் செய்யப்படும் வினைக்கட்டவிர்ந்திருத்தலையொழிக. எ-று.

குறை இன்றியமையாப்பொருள். அது "பயக்குறை யில்லைத்தாம் வாழுநாளே" என்பதனானுமறிக. இதற்கு வினைசெய்யவேண்டுங் குறையை நீங்கினரினீங்கிற் றென்றுரைப்பாருமுளர். (உ)

கூகங. தாளாண்மை யென்னுந் தகைமைக்கட் டங்கிற்றே
வேளாண்மை யென்னுஞ் செருக்கு. ங

இ-ள். தாளாண்மை என்னும் தகைமைக்கண் தங்கிற்று — முயற்சியென்று சொல்லப்படுகின்ற உயர்ந்தகுணத்தின்கண்ணே நிலைபெற்றது — வேளாண்மை என்னும் செருக்கு—எல்லார்க்குமுபகாரஞ்செய்தலென்னும் மேம்பாடு. எ-று.

பொருள் கைகூடுதலான் உபகரித்தற்குரியார் முயற்சியுடையாரென்பார் அவ்வ க்குணங்கண்மேல்வைத்தும், அது பிறர்மாட்டில்லையென்பார் தங்கிற்றேயென்று ங்கூறினார். இவை மூன்றுபாட்டானும் முயற்சியது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (கூ)

சுகச. தாளாண்மை யில்லாதான் வேளாண்மை பேடிகை
வாளாண்மை போலக் கெடும். ச

இ-ள். தாளாண்மை இல்லாதான் வேளாண்மை—முயற்சியில்லாதவன் உபகா ரியாந்தன்மை—பேடி கை வாள் ஆண்மைபோலக் கெடும்—படைகண்டாலஞ்சு ம் பேடி அதனிடைத் தன்கையில் வாளே ஆளுதற்றன்மைபோல இல்லையாம். எ-று.

ஆளென்பது முதனிலைத்தொழிற்பெயர். பேடி வாளைப் பணிகோடற்கருத்துடை யளாயினும் அது தன்னச்சத்தான் முடியாதவாறுபோல முயற்சியில்லாதான் பல ர்க்குமுபகரித்தற்கருத்துடையனாயினும் அது தன்வறுமையான் முடியாதென்பதா ம். வாளாண்மையென்பதற்கு வாளாற்செய்யுமாண்மையென்றுரைப்பாருமுளர். இதனுன் அஃதில்லாதானது குற்றங் கூறப்பட்டது. (ச)

சுகஞ. இன்பம் விழையான் வினைவிழைவான் றன்கேளிர்
துன்பந் துடைத்தூன்றுந் தூண். ஞ

இ-ள். இன்பம் விழையான் வினை விழைவான் — தனக்கின்பத்தை விரும்பா னெனி வினைமுடித்தலையே விரும்புவான்—தன்கேளிர் துன்பம் துடைத்து ஊன்று ம் தூண்—தன்கேளிராகிய பாரத்தின்றுன்பத்தினை நீக்கி அதனைத் தாங்குந்தூணு ம். எ-று.

இஃதேகதேசவுருவகம். ஊன்றுமென்றது அப்பொருட்டாதல் "மதலையாய் ம ற்றதன் வீழுன்றி யாங்கு"* என்பதனுனுமறிக. சுற்றத்தார் நட்டாரது வறுமையு ந்தீர்த்து அவர்க்கேமஞ்செய்யுமாற்றலையுடையனுமெனவே, தன்னைக்கூறவேண் டாவாயிற்று. காரியத்தை விழையாது காரணத்தை விழைவான் எல்லாப்பயனு மெய்துமென்றதனுல், காரணத்தை விழையாது காரியத்தைவிழைவான் யாதுமெ ய்தானென்பது பெற்றும். இதனுல் அஃதுடையானதுதன்மை கூறப்பட்டது. ()

சுகசு. முயற்சி திருவினை யாக்கு முயற்றின்மை
யின்மை புகுத்தி விடும். சு

இ-ள். முயற்சி திருவினை ஆக்கும்—அரசர்மாட்டேதாய முயற்சி அவரது செல் வத்தினை வளர்க்கும்;—முயற்று இன்மை இன்மை புகுத்திவிடும் — அஃதில்லா மை வறுமையையடைவித்துவிடும். எ-று.

செல்வம் அறுவகையங்கங்கள். வறுமை அவற்றுன் வறியராதல். அதனையடை விக்கவே, பகைவரானழிவொன்பது கருத்து. (சு)

சுகஎ. மடியுளாண் மாமுகடி யென்ப மடியிலான்
றூளுளா டாமரையி னுள். எ

இ-ள். மா முகடி மடி உளாள் — கரியசேட்டை ஒருவன்மடியின்கண்ணேயு றையும்;—தாமரையினுள் மடி இலான் தாள் உளாள் என்ப—திருமகள் மடியிலா தானது முயற்சிக்கண்ணேயுறையுமென்று சொல்லுவர் அறிந்தோர். எ-று.

* நாலடியார், தாளாண்மை,—சிதலே தினப்பட்ட வால மரத்தை——மதலை யாய் மற்றதன் வீழுன்றி யாங்குக்—குதலைமை தந்தைகட் டோன்றிற்றன் பெற் ற——புதல்வன் மறைப்பக் கெடும்.

பாவத்தின் கருமை அதன்பயனுய முகடிமேலேற்றப்பட்டது. மடியும் முயற்சி யுமுடையார்மாட்டு நிலையை அவைதம்மேல் வைத்துக் கூறினர். இவையிரண்டு பாட்டானும் அவ்விருமைக்குமேது கூறப்பட்டது. (எ)

சுகஅ. பொறியின்மை யார்க்கும் பழியன் றறிவறிந்
தாள்வினை யின்மை பழி. அ

இ-ள். பொறி இன்மை யார்க்கும் பழியன்று—பயனைத் தருவதாய விதியில்லா மை ஒருவற்கும் பழியாகாது;—அறிவு அறிந்து ஆள்வினை இன்மை பழி—அறிய வேண்டுமவற்றையறிந்து வினைசெய்யாமையே பழியாவது. எ-று.

அறியவேண்டுவன வலி முதலாயின. தெய்வமியையாவழி ஆள்வினையுடைமை யாற் பயனில்லையென்பாரை நோக்கி, உலகம் பழவினைபற்றிப் பழியாது ஈண்டை க்குற்றமுடைமைபற்றியே பழிப்பதென்றார். அதனால் விடாதுமுயல்கவென்பது குறிப்பெச்சம். (அ)

சுகக. தெய்வத்தா னாகா தெனினு முயற்சிதன்
மெய்வருத்தக் கூலி தரும். கூ

இ-ள். தெய்வத்தான் ஆகாது எனினும்—முயன்ற வினை பால்வகையாற் கருதி ய பயனைத் தாராதாயினும்,—முயற்சி தன் மெய் வருத்தக் கூலி தரும்—முயற்சி தனக்கிடமாய உடம்பு வருந்திய வருத்தத்தின் கூலியளவு தரும், பாழாகாது.எ-று.

தெய்வத்தானுயவழித் தன்னளவின் மிக்க பயனைத் தருமென்பது உம்மையாற் பெற்றும். இருவழியும் பாழாகலின்மையின், தெய்வநோக்கியிராது முயல்கவென் பது கருத்து. (கூ)

சுஉ0. ஊழையு முப்பக்கங் காண்ப ருலைவின்றித்
தாழா துளுற்று பவர். க0

இ-ள். ஊழையும் உப்பக்கம் காண்பர்—பயனை விலக்குவதாயவூழினையும் புற ங்காண்பர்—உலைவு இன்றித் தாழாது உளுற்றுபவர்—அவ்விலக்கிற்கியைாது வி னையைத் தாழ்வற முயல்வார். எ-று.

தாழ்வறுதல் சூழ்ச்சியினும், வலி முதலியவறிதலினும், செயலினுங் குற்றமறு தல். ஊழ் ஒருகாலாக இருகாலாகவல்லது விலக்கலாகாமையிற் பலகான் முயல் வார் பயனெய்துவரென்பர், உப்பக்கங்காண்பரென்றார். தெய்வத்தானிடுக்கண்வ ரினும் முயற்சி விடற்பாலதன்றென்பது இவை மூன்றுபாட்டானுங்கூறப்பட்டது.

கூங ம் அதி.—இடுக்கணழியாமை.

அஃதாவது வினையின்கண் முயல்வான், தெய்வத்தானுக, பொருளின்மை யானுக, மெய்வருத்தத்தானுகத் தனக்கிடுக்கண் வந்துழி, அதற்கு மனங்கலங்கா மை. அதிகாரமுறைமையும் இதனுனே விளங்கும்.

சுஉக. இடுக்கண் வருங்கா னகுக வதனை
யடுத்தூர்வ தஃதொப்ப தில். க

இ-ள். இடுக்கண் வருங்கால் நகுக—ஒருவன் வினையாற் றனக்கிடுக்கண் வருமி டத்து அதற்கழியாது உண்மகிழ்க;—அதனை அடுத்து ஊர்வது அஃது ஒப்பது இ ல்—அவ்விடுக்கணை மேன்மேலடரவல்லது அம்மகிழ்ச்சிபோல்வது பிறிதில்லையா கலான். எ-று.

வினை இனிதுமுடிந்துழி இகழற்பாலதாய மகிழ்ச்சியை அதற்கிடையே இடுக்கண் வருவழிச் செய்யவே, அவன் அழிவின்றி மனவெழுச்சியான் அதனைத்தள்ளி அக்குறை முடிக்குமாற்றலுடையனுமாகலின், அதனையடித்தூர்வதற்கொப்பதில் லென்றார். (கூ)

கூஉஉ. வெள்ளத் தனைய விடும்பை யறிவுடையா
னுள்ளத்தி னுள்ளக் கெடும். உ

இ-ள். வெள்ளத்து அனைய இடும்பை—வெள்ளம்போலக் கணையிலவாய இடும்பைகளெல்லாம்,—அறிவுடையான் உள்ளத்தின் உள்ளக் கெடும் — அறிவுடையவன் தன்னுள்ளத்தான் ஒன்றனை நினைக்க, அத்துணையானே கெடும். எ-று.

இடும்பையாவது உள்ளத்து ஓர்கோட்பாடேயன்றிப் பிறிதில்லையென்பதூஉம் அது மாறுபடக்கொள்ள நீங்குமென்பதூஉம் அறிதல்வேண்டுதலின், அறிவுடையானென்றும், அவ்வுபாயத்தெண்மை தோன்ற உள்ளத்தினுள்ளவென்றுங் கூறினார். இவையிரண்டுபோட்டானும் ஊழினுனைய இடுக்கணால் அழியாமைக்கு உபாயம் கூறப்பட்டது. (உ)

கூஉக. இடும்பைக் கிடும்பை படுப்ப நிடும்பைக்
கிடும்பை படாஅ தவர். ங

இ-ள். இடும்பைக்கு இடும்பை படாதவர்—வினைசெய்யுங்கால் அதற்கிடையே வந்த துன்பத்திற்கு வருந்தாதவர்—இடும்பைக்கு இடும்பை படுப்பர்—அத்துன்பத்தனைக்குத் தாந்துன்பம் விளைப்பர். எ-று.

வருந்துதல் இனைத்து விடாதினைத்தல். மனத்திட்பமுடையராய் விடாது முயலவே வினை முற்றுப்பெற்றுப் பயன்படும், படவே, எல்லாவிடும்பையுமிலவாமாகலின், இடும்பைக்கிடும்பை படுப்பதொன்றார். வருகின்றபாட்டிரண்டினும் இதற்கிவ்வாறேகொள்க. சொற்பொருட்பின்வருநிலை. (ங)

கூஉச. மடித்தவா யெல்லாம் பகடன்ன னுற்ற
விடுக்க ணிடர்ப்பா டுடைத்து. ச

இ-ள். மடித்த வாய் எல்லாம் பகடு அன்னன்—விலங்கியவிடங்களெல்லாவற்றினுஞ் சகடமீர்க்கும் பகடுபோல வினையையெடுத்துக்கொண்டு உய்க்கவல்லானை —உற்ற இடுக்கண் இடர்ப்பாடு உடைத்து—வந்துற்ற இடுக்கண் தானே இடர்ப்படுதலையுடைத்து. எ-று.

மடித்தவாயெல்லாமென்பது பொதுப்பட நின்றமையின், சகடத்திற்கு அளற்று நிலமுதலியவாகவும், வினைக்கு இடையூறுகளாகவுங் கொள்க. பகடு மருங்கொற்றியும் மூக்கூன்றியும் தாடவழ்ந்தும் அரிதினுய்க்குமாறுபோலத் தன்மெய்வருத்த நோக்காது முயன்றுய்ப்பானென்பார், பகடன்னனென்றார். (ச)

கூஉடு. அடுக்கி வரினு மழிவிலா னுற்ற
விடுக்க ணிடுக்கட் படும். டு

இ-ள். அடுக்கி வரினும்—இடை விடாது மேன்மேல் வந்தனவாயினும்,—அழிவிலான் உற்ற இடுக்கண் இடுக்கட்படும்— தன்னுள்ளக்கோட்பாடு விடாதான் உற்றவிடுக்கண்டாம் இடுக்கணிலே பட்டுப்போம். எ-று.

ஒன்றே பலகால் வருதலும் வேறுபட்டன விராய்வருதலுமடங்க, அடுக்கிவரினுமென்றார். அழிவென்னுங்காரணப்பெயர் காரியத்தின்மேனின்றது. இவைமூன்றுபாட்டானும் தெய்வத்தானுயதற்கழியாமை கூறப்பட்டது. (ட

௬௨௬. அற்றேமென் றல்லற் படுபவோ பெற்றேமென்
றோம்புத றேற்றா தவர். ௬

இ-ள். அற்றேம் என்று அல்லற்படுபவோ—வறுமைக்காலத்து யாம் வறிய மாயினேமென்று மனத்தாற் றுயருழப்பரோ— பெற்றேம் என்று ஓம்புதல் தேற்றா தவர்—செல்வக்காலத்து இது பெற்றேமென்று இவறுதலையறியாதார். எ-று.

பெற்றவழி இவறாமை நோக்கி அற்றவழியும் அப்பகுதி விடாதாகலின், அல்லற்பாடில்லையாயிற்று. இதனாற் பொருளின்மையானாயதற்கு அழியாமையும் அதற்குபாயமுங் கூறப்பட்டன. (௬)

௬௨௭. இலக்க முடம்பிடும்பைக் கென்று கலக்கத்தைக்
கையாறாக் கொள்ளாதா மேல். ௭

இ-ள். உடம்பு இடும்பைக்கு இலக்கம் என்று— நாற்கதியினுமுள்ளவுடம்புகள் இடும்பையென்னும் வாளுக்கிலக்கென்று தெளிந்து, — கலக்கத்தைக் கையாறாக் கொள்ளாதாம் மேல்—தம்மேல் வந்த இடும்பையை இடும்பையாகக் கொள்ளார் அறிவுடையார். எ-று.

ஏகதேசவுருவகம். உடம்பு சாதிப்பெயர். கலக்கமென்னுங்காரியப்பெயர் காரணத்தின்மேனின்றது. கையாறென்பது ஒருசொல் இதற்கு ஒழுக்கநெறியென்றுரைப்பாருமுளர். இயல்பாகக் கொள்வரென்பது குறிப்பெச்சம். (௭)

௬௨௮. இன்பம் விழையா னிடும்பை யியல்பென்பான்
றுன்ப முறுத லிலன். ௮

இ-ள். இன்பம் விழையான் இடும்பை இயல்பு என்பான்—தன்னுடம்பிற்கு இன்பமாயவற்றை விரும்பாதே வினையாலிடும்பையெய்துதல் இயல்பென்று தெளிந்திருப்பான்— துன்பம் உறுதல் இலன் — தன்முயற்சியாற் றுன்பமுறான். எ-று.

இன்பத்தை விழையினும், இடும்பையையியல்பென்னாது காக்கக்கருதினும், துன்பம் விளைதலின், இவ்விரண்டுஞ்செய்யாதானைத் துன்பமுறுதலிலனென்றார். ()

௬௨௯. இன்பத்து ளின்பம் விழையாதான் றுன்பத்துட்
டுன்ப முறுத லிலன். ௯

இ-ள். இன்பத்துள் இன்பம் விழையாதான்—வினையாற் றனக்கின்பம் வந்துழி அதனையனுபவியாநின்றே மனத்தான் விரும்பாதான் — துன்பத்துள் துன்பம் உறுதல் இலன் — துன்பம் வந்துழியும் அதனையனுபவியாநின்றே மனத்தான் வருந்தான். எ-று.

துன்பம் முயற்சியான் வருமிடுக்கண். இரண்டையும் ஒருதன்மையாகக் கோடலின், பயன்களுமிலவாயின. (௯)

௬௩௦. இன்னாமை யின்ப மெனக்கொளி னாகுந்தன்
னொன்னார் விழையுஞ் சிறப்பு. ௧௦

இ-ள். இன்னாமை இன்பம் எனக் கொளின்—ஒருவன் வினைசெய்யுமிடத்து முயற்சியான் வருந்துன்பந்தன்னையே தனக்கின்பமாகக் கற்பித்துக்கொள்வனாயின்,— தன் ஒன்னார் விழையும் சிறப்பு ஆகும்—அதனாற் றன்பகைவர் நன்குமதித்தற்கேதுவாய உயர்ச்சியுண்டாம். எ-று.

துன்பந்தானும் உயிர்க்கியல்பன்றிக் கணிகமாய் மனத்திடை நிகழ்வதோர் கோட்பாடாகலின், அதனை மாறுபடக்கொள்ளவே, அதற்கழிவின்றி மனமகிழ்ச்சியுடையனுய் அதனுற் ரூடங்கிய வினை முடித்தேவிடுமாற்றலுடையனுமென்பது கருத்து. இவைநான்குபாட்டானும் மெய்வருத்தத்தானுயதற்கு அழியாமையும் அதற்குபாயமுங் கூறப்பட்டன. (கo)

அரசியல் முற்றிற்று.

அங்கவியல்.

இனி முறையானே அரசியனடாத்துதற்கண் ஒன்றற்கொன்று துணையாய அங்கங்களாறனதியல்பு முப்பத்திரண்டதிகாரத்தாற் கூறுவானெடுத்துக்கொண்டு, அவையாறனுள்ளும் காவற்சாகடிகைத்தற்கண் அவ்வரசற்கினையாய அமைச்சனதியல்பு பத்ததிகாரத்தாற் கூறுவான்ரூடங்கி, முதற்கண் அமைச்சுக் கூறுகின்ரூர்.

சூசு ம் அதி.—அமைச்சு.

அஃதாவது அமைச்சனது தன்மை: என்றது அவன்றன் குணங்களையுஞ் செயல்களையும்.

சூகூக. கருவியுங் காலமுஞ் செய்கையுஞ் செய்யு
மருவினையு மாண்ட தமைச்சு. க

இ-ள். கருவியும்—வினைசெய்யுங்கால் அதற்கு வேண்டுங்கருவிகளும் —— காலமும்—அதற்கேற்ற காலமும்——செய்கையும்—அது செய்யுமாறும்——செய்யும் அருவினையும்—அவ்வாற்றிற்செய்யப்படும் அவ்வரியவினைதானும் —— மாண்டது அமைச்சு—வாய்ப்பவெண்ணவல்லவனே அமைச்சனுவான். எ-று.

கருவிகள் தானையும் பொருளும். காலம் அது தொட்டுங்குங்காலம். செய்கையெனவே, அது தொடங்குமுபாயமும் இடையூறுநீக்கி முடிவுபோக்குமாறும் அடங்கின. சிறிய முயற்சியாற் பெரிய பயன் றருவதென்பார், அருவினையென்ரூர். இவையைந்தினையும் வடநூலார் மந்திரத்திற்கங்கமென்ப. (க)

சூகூஉ. வன்கண் குடிகாத்தல் கற்றறிதல் லாள்வினையோ
டைந்துடன் மாண்ட தமைச்சு. உ

இ-ள். வன்கண்—வினைசெய்தற்கண் அசைவின்மையும்——குடி காத்தல் —— குடிகளைக் காத்தலும்——கற்று அறிதல்—நீதிநூல்களைக்கற்றுச் செய்வன தவிர்வன வறிதலும்——ஆள்வினை—முயற்சியும்——ஐந்துடன் மாண்டது அமைச்சு —— மேற் சொல்லிய அவ்வங்கங்களைந்துடனே திருந்தவுடையானே அமைச்சனுவான்.எ-று.

எண்ணெஞ் நீண்டது. அவ்வைந்தெனச் சுட்டி வருவிக்க. இந்நான்கனையும் மேற்கூறியவற்ரோடு தொகுத்துக் கூறியது, அவையுமிவற்ரோடு கூடியே மாட்சிமைப்படவேண்டுதலானும், அவற்றிற்கு ஐந்தென்னுந்தொகை பெறுதற்கும். இனி இதனை ஈண்டெண்ணியவற்றிற்கே தொகையாக்கிக் குடிகாத்தலென்பதனைக் குடிப்பிறப்பும் அதனையொழுக்கத்தாற்காத்தலுமெனப் பகுப்பாரும், கற்றறிதலென்பதனைக் கற்றலும் அறிதலுமெனப் பகுப்பாருமுளர். அவர் உடனென்பதனை முற்றும்மைப்பொருட்டாக்கியும், குடியென்பதனை ஆருபெயராக்கியும் இடர்ப்படுப. ()

சூகூங. பிரித்தலும் பேணிக் கொளலும் பிரிந்தார்ப்
பொருத்தலும் வல்ல தமைச்சு. ங

இ-ள். பிரித்தலும்—வினை வந்துழிப் பகைவர்க்குத் துணையாயினரை அவரிற் பிரிக்கவேண்டிற் பிரித்தலும்—பேணிக்கொளலும்—தம்பாலாரை அவர்பிரியாமற் கொடை இன்சொற்களாற் பேணிக்கொள்ளுதலும்—பிரித்தார்ப்பொருத்தலும்—முன்னே தம்மினுந் தம்பாலாரினும் பிரிந்தாரை மீண்டுப் பொருத்தவேண்டிற் பொருத்தலும்—வல்லது அமைச்சு—வல்லவனே அமைச்சனுவான். எ-று.

இவற்றுள் அப்பொழுதைகிலேக்கேற்ற செயலறிதலும் அதனை அவரறியாமல் ஏற்றவுபாயத்தாற் கடைப்பிடித்தலும் அரியவாதலேக்கி, வல்லதென்றார். வடநூலார் இவற்றுட் பொருத்தலைச் சந்தியென்றும், பிரித்தலை விக்கிரகமென்றுங் கூறுப. (ங)

கூகூ. தெரிதலுந் தேர்ந்து செயலு மொருதலையாச்
சொல்லலும் வல்ல தமைச்சு. ச

இ-ள். தெரிதலும்—ஒருகாரியச்செய்கை பலவாற்றுற்றோன்றின் அவற்றுள் ஆவதாராய்ந்தறிதலும்—தேர்ந்து செயலும்—அது செய்யுங்கால் வாய்க்குந்திறனுடைச் செய்தலும்—ஒருதலையாச் சொல்லலும்—இலைாப் பிரித்தல் பொருத்தல்செயற்கண் அவர்க்கு இதுவே செயற்பாலதென்று துணிவுபிறக்கும்வகை சொல்லுதலும்—வல்லது அமைச்சு—வல்லவனே அமைச்சனுவான். எ-று.

தெரிதல் செயன்மேலதாயிற்று, வருகின்றது அதுவாகலின். (ச)

கூஙு. அறனறிந் தான்றமைந்த சொல்லானெஞ் ஞான்றுங்
திறனறிந்தான் றேர்ச்சித் துணை. ஙு

இ-ள். அறன் அறிந்து ஆன்று அமைந்த சொல்லான்—அரசனுற் செய்யப்படும் அறங்களையறிந்து தனக்கேற்ற கல்வியானிறைந்தமைந்த சொல்லையுடையனுய்—எஞ்ஞான்றும் திறன் அறிந்தான்—எக்காலத்தும் வினை செய்யுங்திறங்களையறிந்தான்—தேர்ச்சித் துணை—அவற்குச் சூழ்ச்சித்துணையாம். எ-று.

தன்னரசன் சுருங்கியகாலத்தும் பெருகியகாலத்தும் இடைநிகராயகாலத்துமென்பார், எஞ்ஞான்றுமென்றார். சொல்லானென்பதனை ஒடுவருபின்பொருட்டாய ஆனிருபாக்கியுரைப்பாருமுளர். இவையைந்துபாட்டானும் அமைச்சரது குணத்தன்மை கூறப்பட்டது. (ஙு)

கூங. மதிநுட்ப நூலோ டுடையார்க் கதிநுட்பம்
யாவுள முன்னிற் பவை. சு

இ-ள். மதிநுட்பம் நூலோடு உடையார்க்கு—இயற்கையாகிய நுண்ணறிவைச் செயற்கையாகிய நூலறிவோடு உடையராய அமைச்சர்க்கு—அதிநுட்பம் முன்நிற்பவை யா உள—மிக்கநுட்பத்தையுடைய சூழ்ச்சிகளாய் முன்னிற்பன யாவையுள! எ-று.

மதிநுட்பமென்பது பின்மொழிநிலையல். அது தெய்வந்தரவேண்டுதலின் முற்கூறப்பட்டது. நூலென்பதனுலும் மதிநுட்பமென்பதனுலும் ஆருபெயர். அதியென்பது வடசொல்லுள் மிகுதிப்பொருள்தோரிடைச்சொல்; அது திரிந்து நுட்பமென்பதனேடு தொக்கது. முன்னிற்றல் மாற்றூர்சூழ்ச்சியாயின தஞ்சூழ்ச்சியால் அழியாதுநிற்றல். இனி அதினுட்பமென்று பாடமோதி, அதனினுட்பம் யாவென்றுரைப்பாருமுளர்; அவர் சூழ்ச்சிக்கினமாய் முன்சுட்டப்படுவதொன்றில்லாமையும், சுட்டுப்பெயர் ஐந்தாமுருபேற்றவழி அவ்வாறு நில்லாமையுமறிந்திலர். பகை

வர்சூழ்வனவற்றைத் தாமறிந்து அழித்து அவரறிந்தழியாதன தாஞ்சூழ்வனென்ப தது கருத்து. இதனால் அவரது பிறப்புக் கூறப்பட்டது. (சு)

சுகூஎ. செயற்கை யறிந்தக் கடைத்து முலகத்
தியற்கை யறிந்து செயல். எ

இ-ள். செயற்கை அறிந்தக்கடைத்தும் — தானெறியான் வினைசெய்யுந்திறங் கனோயறிந்தவிடத்தும்,—உலகத்து இயற்கை அறிந்து செயல்—அப்பொழுது நட க்கின்ற உலகவியற்கையையறிந்து அதனோடு பொருத்தச் செய்க. எ-று.

கடைத்துமென்புழித் து பகுதிப்பொருள்விகுதி. தானெறியேயாயினும் உலக நெறியோடு பொருந்தாதன செய்யற்க, செய்யின் அது பழிக்குமென இயற்கைய றிவாற் பயன் கூறியவாறு. (எ)

சுகூஅ. அறிகொன் றறியா னெனினு மூறுதி
யுழையிருந்தான் கூறல் கடன். அ

இ-ள். அறி கொன்று அறியான் எனினும்—அறிந்துசொல்லியாது அறிவை யுமழித்து அரசன் தானுமறியானேயாயினும்,—உறுதி கூறல் உழையிருந்தான் க டன்—அக்குற்றம் நோக்கியொழியாது அவனுக்கு உறுதியாயின கூறுதல் அமை ச்சனுக்கு முறைமை. எ-று.

அறியென்பது முதனிலைத்தொழிற்பெயர். கோறல் தான்கொள்ளாமைமேலும் இகழ்ந்துகூறுதல். உழையிருந்தானெனப் பெயர் கொடுத்தார், அமாத்தியனென் னும் வடமொழிப்பெயர்க்கும் பொருண்மை அதுவாகலின். * உறுதிகூருக்கால் அவனதிறுதியெய்தற்குற்றத்தை உலகந் தன்மேலேற்றுமென்பார், கூறல்கடனென் றார். இவையிரண்டோட்டானும் அவர்செயல் கூறப்பட்டது. (அ)

சுகூக. பழுதெண்ணு மந்திரியிற் பக்கத்துட் டெவ்வோ
ரெழுபது கோடி யுறும். க

இ-ள். பக்கத்துள் பழுது எண்ணும் மந்திரியின்—பக்கத்திருந்து பிழைப்பவெ ண்ணும் அமைச்சனொருவனில்—ஓரெழுபதுகோடி தெவ் உறும்—அரசனுக்கு எதிர்நிற்பார் ஓரெழுபதுகோடி பகைவருறுவர். எ-று.

எழுபதுகோடியென்றது மிகப்பலவாயவெண்ணிற்கொன்று காட்டியவாறு. வெளிப்படநிற்றலான் அவர் காக்கப்படுவர், இவன் உட்பகையாய் நிற்றலாற்காக் கப்படானென்பதுபற்றி, இவ்வாறு கூறினர். எழுபதுகோடிமடங்கு கல்லனென் றுரைப்பாரும், எழுபதுகூறு தலையென்று பாடமோதுவாருமுளர். (கூ)

சுசஅ. முறைப்படச் சூழ்ந்து முடிவிலவே செய்வர்
திறப்பா டிலாஅ தவர். கஅ

இ-ள். முறைப்படச் சூழ்ந்தும் முடிவிலவே செய்வர்—செய்யப்படும் வினைகளே மூன் அடைவுபடவெண்ணிவைத்தும், செய்யுங்கால் அவை முடிவிலவாதவேசெ ய்யாதிற்பர்—திறப்பாடிலாதவர்—முடித்தற்கேற்ற கூறுபாடில்லாதார். எ-று.

அக்கூறுபாடாவன வந்த வந்தவிடையூறுகட்கு ஏற்றவேற்ற பரிகாரமறிந்து செய்தலும், தாந்திண்ணியராதலுமாம். பிழையாமலெண்ண வல்லராய்வைத்தும் செய்துமுடிக்கமாட்டாருமுளரொன்பதாம். இவையிரண்டோட்டானும் அமைச்ச ருள் விடப்படுவாரது குற்றங் கூறப்பட்டது. (கஅ)

---

* அமாத்தியனென்பதனுள் அமா என்பதற்குப்பொருள் அண்மை.

சுரு ம் அதி.—சொல்வன்மை.

அஃதாவது தான் கருதிய வினை முடியுமாற்றால் அமைச்சியனடத்தற்கேதுவாய சொற்களைச் சொல்ல வல்லனாதல். மேல் ஒருதலையாச் சொல்லலும் வல்லதென்றதனையே சிறப்புப்பற்றி விரித்துரைக்கின்றமையின், இஃது அமைச்சின்பின் வைக்கப்பட்டது.

சுசக. நாநல மென்னு நலனுடைமை யந்நலம்
யாநலத் துள்ளதூஉ மன்று. க

இ-ள். நாநலம் என்னும் நலன் உடைமை—அமைச்சர்க்கு இன்றியமையாக் குணமாவது சான்றோரான் நாநலமென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படும் நலத்தினையுடையராதல்,—அந்நலம் யாநலத்து உள்ளதூஉம் அன்று—அந்நலம் பிறர்க்கும் பிறநலமெல்லாவற்றுள்ளும் அடங்குவதன்றி மிக்கதாகலான். எ-று.

நாவாலுளதாய நலமென விரியும். இந்நலம் உலகத்தைத் தம்வயத்ததாக்கும் அமைச்சர்க்கு வேறாகவேண்டுமென்னும் நீதிநூல்வழக்குப்பற்றி நாநலமென்னுநலனென்றும், பிறர்க்கும் இதுபோற்சிறந்தது பிறிதின்மையான் அந்நலம் யாநலத்துள்ளதூஉமன்றென்றுங் கூறினார். பிரித்தல் பொருத்தல் முதலியதொழிலில்லாதார்க்கும் இஃதின்றியமையாதாயபின் அத்தொழிலார்க்குக் கூறவேண்டுமோவென்பது கருத்து. (க)

சுசஉ. ஆக்கமுங் கேடு மதனால் வருதலாற்
காத்தோம்பல் சொல்லின்கட் சோர்வு. உ

இ-ள். ஆக்கமும் கேடும் அதனால் வருதலால்—தம்மரசற்கும் அங்கங்கட்கும் ஆக்கவழிவுகள் தஞ்சொல்லான் வருமாகலான்,—சொல்லின்கண் சோர்வு காத்து ஓம்பல்—அப்பெற்றித்தாய சொல்லின்கட்சோர்தலை அமைச்சர் தங்கணிகழாமற் போற்றிக் காக்க. எ-று.

ஆக்கத்திற்கேதுவாய நற்சொல்லையும் கேட்டிற்கேதுவாய தீச்சொல்லையும் சொல்லாதலொப்புமைபற்றி அதனாலென்றார். செய்யுளாகலின், சுட்டுப்பெயர்முன்வந்தது. பிறர் சோர்வுபோலாது உயிர்கட்கெல்லாம் ஒருங்குவருதலால், காத்தோம்பலென்றார். இவையிரண்டுபாட்டானும் இஃது இவர்க்கின்றியமையாதென்பது கூறப்பட்டது. (உ)

சுசங. கேட்டார்ப் பிணிக்குந் தகையவாய்க் கேளாரும்
வேட்ப மொழிவதாஞ் சொல். ங

இ-ள். கேட்டார்ப் பிணிக்கும் தகை அவாய்—நட்பாயேற்றுக்கொண்டாரைப் பின் வேறுபடாமற் பிணிக்குங் குணங்களை அவாவி—கேளாரும் வேட்ப மொழிவது—மற்றைப் பகையாய் ஏற்றுக்கொள்ளாதாரும் பின் அப்பகைமையொழிந்து நட்பினை விரும்பும்வண்ணஞ்சொல்லப்படுவதே—சொல்லாம்—அமைச்சர்க்குச் சொல்லாவது. எ-று.

அக்குணங்களாவன வழுவின்மை, சுருங்குதல், விளங்குதல், இனிதாதல், விழுப்பயன்றருதலென்றிவை முதலாயின. அவற்றையவாவுதலாவது சொல்லுவான் குறித்தனவேயன்றி வேறு நுண்ணுணர்வுடையோர் கொள்பவற்றின்மேலும் நோக்குடைத்தாதல். அவாயென்னுஞ்செய்தெனெச்சம் மொழிவதென்னுஞ்செயப்பாட்டுவினை கொண்டது. இனிக் கேட்டார் கேளாரென்பதற்கு நூல்கேட்டார் கேளாதாரெனவும், வினவியார் வினவாதாரெனவுமுரைப்பாருமுளர். தகையவாயெ

ன்பதற்கு எல்லாருந் தகுதியையுடையவாயென்றுரைத்தார்; அவர் அப்பன்மை மொழிவதென்னும் ஒருமையோடு இயையாமை நோக்கிற்றிலர். இதனாற் சொல்லினதிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (௩)

௬௪௪. திறனறிந்து சொல்லுக சொல்லை யறனும்
பொருளு மதனினூஉங் கில். ௪

இ-ள். சொல்லைத் திறன் அறிந்து சொல்லுக — அப்பெற்றித்தாய சொல்லை அமைச்சர் தம்முடையவுங் கேட்பாருடையவுமாய திறங்களையறிந்து சொல்லுக,— அதனின் ஊங்கு அறனும் பொருளும் இல்—அங்ஙனஞ் சொல்லுதற்கு மேற்பட்ட அறனும் பொருளுமில்லையாகலான். எ-று.

அத்திறங்களாவன குடிப்பிறப்பு, கல்வி, ஒழுக்கம், செல்வம், உருவம், பருவமென்பனவற்றான் வருந்தகுதிவேறுபாடுகள். அவற்றையறிந்து சொல்லுதலாவது அவற்றாற் றமக்கும் அவர்க்குமுளவாய ஏற்றத்தாழ்வுகளை யறிந்து அவ்வம்மரபாற் சொல்லுதல். அஃது உலகத்தோடொட்டவொழுகலையும் இனிமையையும் பயத்தலின் அறனாயிற்று, தங்காரியமுடித்தலிற் பொருளாயிற்று. அறனும்பொருளுமெனக் காரணத்தைக் காரியமாக்கிக் கூறினார். (௪)

௬௪௫. சொல்லுக சொல்லைப் பிறிதோர்சொ லச்சொல்லை
வெல்லுஞ்சொ லின்மை யறிந்து. ௫

இ-ள். சொல்லைப் பிறிது ஓர்சொல் வெல்லும் சொல் இன்மை அறிந்து— தாஞ் சொல்லக் கருதிய சொல்லைப் பிறிதோர்சொல்லாய் வெல்லவல்லதொருசொல் இல்லாமையறிந்து, — அச்சொல்லைச் சொல்லுக — பின் அச்சொல்லைச் சொல்லுக. எ-று.

பிறிதோர்சொல் மாற்றாரது மறுதலைச்சொல். வெல்லுதல் குணங்களான்மிகுதல். அதுவே வெல்லச் சொல்லுகவென்பதாம். இனிப் பிறிதோர்சொல் வெல்லுஞ்சொல்லெனச் செவ்வெண்ணாக்கி, ஒத்தசொல்லும் மிக்கசொல்லுமுளவாகாமற் சொல்லுகவென்றுரைப்பாருமுளர். இது சொற்பொருட்பின்வருநிலை. (௪)

௬௪௬. வேட்பத்தாஞ் சொல்லிப் பிறர்சொற் பயன்கோடன்
மாட்சியின் மாசற்றார் கோள். ௬

இ-ள். வேட்பத் தாம் சொல்லிப் பிறர் சொற்பயன் கோடல்— பிறர்க்குத் தாஞ்சொல்லுங்கால் அவர் பின்னுங்கேட்டலை விரும்புமாறு சொல்லி, அவர்தமக்குச் சொல்லுங்கால் அச்சொல்லின்பயனைக் கொண்டொழிதல்—மாட்சியின் மாசு அற்றார் கோள்— அமைச்சியலுட்குற்றமற்றாரது துணிபு. எ-று.

பிறர்சொற்களுட் குற்றமுளவாயினும் அவை நோக்கியிகழாரென்பதாம். வல்லாரையிகழ்தல் வல்லுநர்க்குத் தகுதியன்மையின், இதுவுமுடன்கூறினார். இவை மூன்றுபாட்டானும் அதனைச் சொல்லுமாறு கூறப்பட்டது. (௬)

௬௪௭. சொலல்வல்லன் சோர்வில னஞ்சா னவனை
யிகல்வெல்லல் யார்க்கு மரிது. ௭

இ-ள். சொலல் வல்லன் — தானெண்ணியகாரியங்களைப் பிறர்க்கேற்பச் சொல்லுதல்வல்லனாய்— சோர்வு இலன்—அவை மிகப் பலவாயவழி ஒன்றினுஞ்சோர்விலனாய்— அஞ்சான்—அவைக்கஞ்சானாயினான் யாவன்—அவனை இகல் வெ

ல்லல் யார்க்கும் அரிது — அவனை மாறுபாட்டின்கண் வெல்லுதல் யாவர்க்குமரிது. எ-று.

ஏற்பச்சொல்லுதல் அவர்க்கும் அவை காரியமல்லவாயினும் ஆமெனத் துணியும்வகை சொல்லுதல். சோர்வு சொல்லவேண்டுவதனை மறப்பானொழிதல். இம்மூன்றுகுணமுமுடையானை மாற்றாராய்ப் பிரித்தல் பொருத்தல்செய்து வெல்வாரில்லையென்பதாம். (எ)

௬௪அ. விளைந்து தொழில்கேட்கு ஞால நிரந்தினிது
சொல்லுதல் வல்லார்ப் பெறின். அ

இ-ள். தொழில் நிரந்து இனிது சொல்லுதல் வல்லார்ப் பெறின்— சொல்லப்படுங்காரியங்களை நிரல்படக் கோத்து இனிதாகச் சொல்லுதல்வல்லாரைப் பெறின், —ஞாலம் விளைந்து கேட்கும்—உலகம் அவற்றை விளைந்தேற்றுக்கொள்ளும். எ-று.

தொழில் சாதி யொருமை. நிரல்படக் கோத்தல் முன்சொல்வனவும் பின்சொல்வனவுமறிந்து அம்முறையே வைத்தல். இனிதாதல் கேட்பார்க்கின்பம் பயத்தல். சொல்லுதல்வல்லான் நூறாயிரவருளொருவன் என்ற வடமொழி பற்றிப் பெறினென்றார். ஈண்டுங் கேட்டல் ஏற்றுக்கோடல். இவையிரண்டுபாட்டானும் அவ்வாற்றாற் சொல்லுதல்வல்லாரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (அ)

௬௪௯. பலசொல்லக் காமுறுவர் மன்றமா சற்ற
சிலசொல்ல றேற்றா தவர். ௯

இ-ள். மாசு அற்ற சில சொல்லல் தேற்றாதவர்—குற்றமற்றனவாய்ச் சிலவாய வார்த்தைகளை அவ்வாற்றாற் சொல்லுதலையறியாதார்—பல சொல்லக்காமுறுவர் —பலவாய வார்த்தைகளைத் தொடுத்துச்சொல்ல விரும்புவர். எ-று.

குற்றம் மேற்சொல்லிய குணங்கட்கு மறுதலையாயின. இடைவிடாது பலசொல்லுதலையுஞ் சொல்வன்மையென்று விரும்புவாருளர், அவர் இவ்வாறு சொல்ல மாட்டாதாரே, வல்லார் அதுசெய்யாரென யாப்புறுப்பார், மன்றவென்றார். (௯)

௬௫௦. இணரூழ்த்து நாறா மலரனையர் கற்ற
துணர விரித்துரையா தார். ௧௦

இ-ள். கற்றது உணர விரித்து உரையாதார்—கற்றுவைத்த நூலைப் பிறரறியும் வண்ணம் விரித்துரைக்கமாட்டாதவர்—இணர் ஊழ்த்தும் நாறா மலர் அனையர் —கொத்தின்கண்ணே மலர்ந்துவைத்தும் நாறாத பூவையொப்பர். எ-று.

செவ்விபெற மலர்ந்துவைத்தும் நாற்றமில்லாத பூச் சூடப்படாதவாறுபோல நூலைக் கற்றுவைத்துஞ் சொல்லமாட்டாதார் நன்குமதிக்கப்படாரென்றமையின், இது தொழிலுவமையாயிற்று. இவையிரண்டுபாட்டானும் அது மாட்டாதாரதிழிபு கூறப்பட்டது. (௧௦)

---

௬௬ ம் அதி.—வினைத்தூய்மை.

அஃதாவது செய்யப்படும் வினைகள் பொருளேயன்றி அறமும் புகழும் பயந்து நல்லவாதல். சொல்லேயன்றிச் செயலும் நன்றாகவேண்டுமென்கின்றமையின், இது சொல்வன்மையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௬௫௧. துணைநல மாக்கந் தரூஉம் வினைநலம்
வேண்டிய வெல்லாந் தரும். ௧

இ-ள். துணை நலம் ஆக்கம் தரூஉம்—ஒருவனுக்குத்துணையது நன்மை செல்வ மொன்றனையுங்கொடுக்கும்;——வினை நலம் வேண்டிய எல்லாம் தரும்—அவ்வள வன்றி வினையது நன்மை அவன் வேண்டியன யாவற்றையுங்கொடுக்கும். எ-று.

வேண்டியவெல்லாமென்றது இம்மைக்கண் அறம் பொருளின்பமுதலாயவற் றையும் மறுமைக்கட்டான்விரும்பிய பதங்களையும். இதனுற் காணப்படுந்துணை நன்மையினுங் கருதப்படும் வினைநன்மைசிறந்ததென வினைத்துய்மையது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க)

சுருஉ. என்று மொருவுதல் வேண்டும் புகழொடு
நன்றி பயவா வினை. உ

இ-ள். புகழொடு நன்றி பயவா வினை—தம்மரசனுக்கு இம்மைக்கட் புகழும் ம றுமைக்கண் அறமும் பயவாத வினைகளை——என்றும் ஒருவுதல்வேண்டும்—அமை ச்சர்க்கு எக்காலத்துமொழிதல்வேண்டும். எ-று.

பெருகல், சுருங்கல், இடைநிற்றலென்னும் நிலைவேறுபாடு காலத்தான் வருத லின், என்றுமென்றார். வேண்டுமென்பது ஈண்டு இன்றியமையாதென்னும் பொ ருட்டு. (உ)

சுருஊ. ஓஒதல் வேண்டு மொளிமாழ்குஞ் செய்வினை
யாஅது மென்னு மவர். ஊ

இ-ள். ஆதும் என்னுமவர்—மேலாகக்கடவேமென்று கருதுவார்——ஒளிமாழ் கும் வினை செய் ஓதல்வேண்டும்—தம்மொளி கெடுதற்குக் காரணமாயவினையைச் செய்தலைத் தவிர்க. எ-று.

ஓதல்வேண்டுமென்பது ஒருசொன்னீர்மைத்து. ஓவுதலென்பது குறைந்துநின் றது. ஒளி தாமுளகாலத்து எல்லாரானும் நன்குமதிக்கப்படுதல். செய்யென்னும் முதனிலைத்தொழிற்பெயர் மாற்றப்பட்டது. அன்றிச் செய்வினையென வினைத் தொகையாக்கியவழிப் பொருளின்மையறிக. ஒளி கெடவருவது ஆக்கமன்றென் பதாம். (ஊ)

சுருஎ. இடுக்கட் படினு மிளிவந்த செய்யார்
நடுக்கற்ற காட்சி யவர். எ

இ-ள். இடுக்கட்படினும் இளிவந்த செய்யார்—தாமிடுக்கணிலேபடவரினும், அது தீர்தற்பொருட்டு மூன் செய்தார்க்கு இளிவந்த வினைகளைச் செய்யார்——நடுக் கு அற்ற காட்சியவர்—துளக்கமற்ற தெளிவினையுடையார். எ-று.

சிறிதுபோழ்திற் கழிவதாய இடுக்கணுக்கு எஞ்ஞான்றுங்கழியாதவிழிவு எய் தற்பாலதன்றென்பதூஉம் அஃதெய்தினலும் வருவது வருமென்பதூஉம் தெளிவ ராகலால், செய்யாரென்றார். (எ)

சுருஏ. எற்றென் றிரங்குவ செய்யற்க செய்வானேன்
மற்றன்ன செய்யாமை நன்று. ஏ

இ-ள். எற்று என்று இரங்குவ செய்யற்க—யான் செய்தது எத்தன்மைத்தென் று பின் நுனேயிரங்கும் வினைகளை ஒருகாலுஞ்செய்யாதொழிக;——செய்வானே ல் மற்று அன்ன செய்யாமை நன்று—அன்றி ஒருகான்மயங்கி அவற்றைச்செய்யு ந்தன்மையனுயினுனையின், பின்னிருந்து அவ்விரங்கல்களைச்செய்யாதொழிதல் ந ன்று. எ-று.

இரங்குவவென முன்வந்தமையிற் பின் அன்னவெனைச் சுட்டியொழிந்தார். அ வ்வினைகளது பன்மையான், இரக்கமும் பலவாயின. அச்செயற்குப் பின்னிருந் திரங்குவதுயின், அது திரும் வாயிலறிந்திலனெனவும், திட்பமிலனெனவும், பய னில்லன செய்கின்றனெனவும், தன்பழியைத் தானே தூற்றுகின்றனெனவும், எல்லாருமிகழ்தலிற் பின்னிரங்காமை நன்றென்றார். இதுவும், வினைத்தூயார் செ யலாகலின், உடன்கூறப்பட்டது. பிற்றொடர்தற்குச் செய்வானுயின் அவைபோ ல்வனவுஞ்செய்யாமை நன்றெனப் பிறசெல்லாம் இயைபறவுரைத்தார். (டு)

சுடுசு. ஈன்றுள் பசிகாண்பா னுயினுஞ் செய்யற்க
சான்றோர் பழிக்கும் வினை. சு

இ-ள். ஈன்றுள் பசி காண்பான் ஆயினும்—தன்னைப் பயந்தாளது பசியை வறு மையாற்கண்டிரங்கும் தன்மையனுயினுனெனினும்,—சான்றோர் பழிக்கும் வினை செய்யற்க—அது சுட்டி அறிவுடையார் பழிக்கும் வினைகளை ஒருவன் செய்யா தொழிக. எ-று.

இறந்த மூப்பினராய இருமுதுகுரவருங் கற்புடைமனைவியுங் குழவியும் பசியா ன் வருந்துமெல்லைக்கண் தீயனபலவுஞ்செய்தாயினும் புறந்தருகவென்னும் அற நூற்பொதுவிதி பொருணூல்வழியொழுகுதலும் அரசர்தொழிற்குரியராதலும் நன் குமதிக்கற்பாடுமுடைய அமைச்சர்க்கெய்தாமைபற்றி, இவ்வாறுகூறினர். இவை யைந்துபாட்டானும் பாவமும் பழியும் பயக்கும் வினை செய்யற்கவென்பது கூற ப்பட்டது. (சு)

சுடுஎ. பழிமலைந் தெய்திய வாக்கத்திற் சான்றோர்
கழிநல் குரவே தலை. எ

இ-ள். பழி மலைந்து எய்திய ஆக்கத்தின்—சாலாதார் தீவினைகளைச் செய்து அதனுற்பழியைத் தம்மேற்கொண்டு பெற்ற செல்வத்தின்—சான்றோர் கழி நல் குரவே தலை—அது மேற்கொள்ளாத சான்றோரனுபவிக்கும் மிக்க நல்குரவே உ யர்ந்தது. எ-று.

நிலையாத செல்வத்தின்பொருட்டு நிலையின பழியை மேற்கோடல் சால்போடி யையாமையின், சான்றோர்கழிநல்குரவே தலையென்றார். (எ)

சுடுஅ. கடிந்த கடிந்தொரார் செய்தார்க் கவைதா
முடிந்தாலும் பீழை தரும். அ

இ-ள். கடிந்த கடிந்து ஒரார் செய்தார்க்கு—நூலோர் கடிந்த வினைகளைத் தாமு ங்கடிந்தொழியாது பொருளேக்கிச் செய்த அமைச்சர்க்கு — அவைதாம் முடிந் தாலும் பீழை தரும்—அவை தூயவன்மையின் முடியா, ஒருவாற்றுன் முடியினு ம் பின்றுன்பத்தையே கொடுக்கும். எ-று.

முடிதல் கருதியபொருடருதல். பீழைதருதலாகிய பொருளின்றெழில் அதற்கு க் காரணமாய வினைகண்மேலேற்றப்பட்டது. (அ)

சுடுகூ. அழக்கொண்ட வெல்லா மழப்போ மிழப்பினும்
பிற்பயக்கு நற்பா லவை. கூ

இ-ள். அழக் கொண்ட எல்லாம் அழப் போம் — ஒருவன் தீவினைகளைச் செ ய்து பிறரிரங்கக் கொண்ட பொருளெல்லாம் இம்மையிலே அவன்றுணிரங்கப் போகாநிற்கும்;—நற்பாலவை இழப்பினும் பிற்பயக்கும்—மற்றைத் தூயவினையா

ன் வந்த பொருள்கள் முன்னிழந்தானையினும் அவனுக்குப் பின்னர் வந்து பயன் கொடுக்கும். எ-று.

பின்னைனவே, மறுமையுமடங்கிற்று. பொருள்களான் அவற்றிற்குக் காரண மாய வினைகளதியல்பு கூறியவாறு. (கூ)

சூசுo. சலத்தாற் பொருள்செய்தே மார்த்தல் பசுமட்
கலத்துணீர் பெய்திரீஇ யற்று. கo

இ-ள். சலத்தால் பொருள் செய்து ஏமார்த்தல்— அமைச்சன் தியவினைகளாற் பொருள்படைத்து அதனால் அரசனுக்கேமஞ் செய்தல்——பசுமட்கலத்துள் நீர் பெய்து இரீஇயற்று — பசியமட்கலத்துள்ளே நீரைப்பெய்து அதற்கேமஞ்செய்தது ஞெடொக்கும். எ-று.

முன் ஆக்கம் பயப்பனபோற்றேன்றிப் பின்னழிவே பயத்தலால், அவை சல மெனப்பட்டன. ஏமமார்த்தலென்பது ஏமார்த்தலென்றுயிற்று: ஏமத்தையடைய ப்பண்ணுதலென்றவாறு. இருத்துதல் நெடுங்காலமிருப்பச்செய்தல். அரசனும்பொருளும் சேரப்போமென்பதாம். பிறரெல்லாம் ஏமாத்தலென்று பாடமோதி, அதற்கு மயிழ்த்தலென்றும், இரீஇயற்றென்பதற்கு வைத்தாற்போலு மென்றுமுரைத்தார்; அவர் அவை தன்வினையும் பிறிதின்வினையுமாய உவமையிலக்கணத்தோடு மாறுகோடல் நோக்கிற்றிலர். இவைநான்குபாட்டானும் அதற்குக் காரணங் கூறப்பட்டது. (கo)

சூள ம் அதி.—வினைத்திட்பம்.

அஃதாவது அத்தூய வினை முடிப்பானுக்கு வேண்டுவதாய மனத்திண்மை, அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

சூசுக. வினைத்திட்ப மென்ப தொருவன் மனத்திட்ப
மற்றைய வெல்லாம் பிற. க

இ-ள். வினைத்திட்பம் என்பது ஒருவன் மனத்திட்பம்— வினைசெய்தற்கட்டிண்மையென்று சொல்லப்படுவது அதனை முடித்தற்குரியானொருவன் மனத்தினது திண்மை;— மற்றைய எல்லாம் பிற— அஃதொழிந்தனவெல்லாம் அதற்குத் திண்மையென்று சொல்லப்படா. எ-று.

ஒழிந்தனவாவன படை, அரண், நட்பு முதலியவற்றின்றிண்மைகள். அவையும் அதற்கு வேண்டுவனவாய் இனமாகலின் மற்றையவென்றும், வேண்டினும் அஃதில்வழிப் பயனிலவாகலிற் பிறவென்னுங் கூறினர். இதனால் வினைத்திட்பமாவது இன்னதென்பது கூறப்பட்டது. (க)

சூசுஉ. ஊறொரா லுற்றபி னெல்காமை யிவ்விரண்டி
னூறென்ப ராய்ந்தவர் கோள். உ

இ-ள். ஆய்ந்தவர் கோள்— முன் நீதியாராய்ந்த அமைச்சரது துணிபு—— ஊறு ஒரால் உற்றபின் ஒல்காமை இவ்விரண்டின் ஆறு என்பர்—ப்மூதுபடும் வினைகளைச் செய்யாமையும் செய்யும்வினை தெய்வத்தாற்பழுதுபட்டவழி அதற்குத் தளராமையுமாகிய இவ்விரண்டின் வழியென்பர் நூலோர். எ-று.

தேவர்க்கும் அசுரர்க்கும் அமைச்சுப்பூண்ட வியாழ வெள்ளிகளது துணிபுதொகுத்துப் பின் நீதிநூலுடையார் கூறியவாறு கூறுகின்றமையின், ஈண்டு வினைத்தூ

ய்மையும் உட்கூறினர். உறுதலுடையதனை முன் ஊறென்றமையின் உற்றபி னென்றும், இவ்விரண்டின்கண்ணே பட்டதென்பார் இரண்டிலுறென்றுங் கூறி னர். ஊறொராசொன்று பாடமோதுவாருமுளர்; அஃது ஒல்காமையென்னுமெண் ணேடும் இரண்டென்னுந் தொகையோடும் இயையாமை அவரறிந்திலர். (உ)

சூசூகூ. கடைக்கொட்கச் செய்தக்க தாண்மை யிடைக்கொட்கி
னெற்ற விழுமந் தரும். கூ

இ-ள். கடைக் கொட்கச் செய்தக்கது ஆண்மை — செயப்படும் வினையை மு டிவின்கட் புலப்படும்வகை முன்னெல்லாம் மறைத்துச் செய்வதே திட்பமாவது; — இடைக் கொட்கின் எற்ற விழுமம் தரும்—அங்ஙனமன்றி இடையே புலப் படுமாயின் அப்புலப்பாடு செய்வானுக்கு நீங்காத இடும்பையைக் கொடுக்கும். எ-று.

மறைத்துச் செய்வதாவது அங்கமைந்துமென்னியவாறு பிறரறியாமலும், தான றிந்ததூஉம், தன்னிங்கிதம், வடிவு, செயல், சொற்களான் அவருய்த்துணராமலு ம் அடக்கிச் செய்தல். அத்திட்பம், ஆண்டன்மையான் வருதலின், ஆண்மையெ னப்பட்டது. எற்றுவிழுமமாவன பகைவர் முன்னறிந்து அவ்வினைய விலக்குத ல், செய்வானே விலக்குதல் செய்வராகலின், அவற்றான் வருவன. விழுமம் சாதி ப்பெயர். இவையிரண்டுபொட்டானும் அதனது பகுதி கூறப்பட்டது. (கூ).

சூசுச. சொல்லுதல் யார்க்கு மெளிய வரியவாஞ்
சொல்லிய வண்ணஞ் செயல். ச

இ-ள். சொல்லுதல் யார்க்கும் எளிய — யாம் இவ்வினையை இவ்வாற்றுற் செ ய்துமென நிரல்படச் சொல்லுதல் யாவர்க்குமெளிய;— சொல்லியவண்ணம் செ யல் அரியவாம் — அதனை அவ்வாற்றானே செய்தல் யாவர்க்குமரியவாம். எ-று.

சொல்லுதல், செயலென்பன சாதிப்பெயர். அரியவற்றையெண்ணிச்சொல்லுத ல் திட்பமில்லாதார்க்குமியறலின், எளியவென்றார். இதனால் அதன்தருமை கூற ப்பட்டது. (ச)

சூசுடு. வீறெய்தி மாண்டார் வினைத்திட்பம் வேந்தன்க
ணூறெய்தி யுள்ளப் படும். டு

இ-ள். வீறு எய்தி மாண்டார் வினைத்திட்பம்—எண்ணத்தாற் சிறப்பெய்திப்பி றவிலக்கணங்களானும் மாட்சிமைப்பட்ட அமைச்சரது வினைத்திட்பம்,—வேந் தன்கண் ஊறு எய்தி உள்ளப்படும்— வேந்தன்கண்ணே உறுதலெய்தலான், எ ல்லாராலும் நன்குமதிக்கப்படும். எ-று.

வேந்தன்கணூறெய்தல் எடுத்தவினை அதனுன் முற்றுப்பெற்றுச் செல்வழும் பு கழும் அவன்கண்ணவாதல். எய்தலானென்பது திரிந்து நின்றது. உள்ளல் மதிப் பான் மறவாமை. இதனால் அதன்சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (டு)

சூசுசு. எண்ணிய வெண்ணியாங் கெய்துப வெண்ணியார்
திண்ணிய ராகப் பெறின். சு

இ-ள். எண்ணிய எண்ணியாங்கு எய்துப—தாமெய்த எண்ணிய பொருள்களெ ல்லாவற்றையும் அவ்வெண்ணியவாறே எய்துவர்,—எண்ணியார் திண்ணியராகப் பெறின்—எண்ணியவர் அவற்றிற்கு வாயிலாகிய வினைக்கட் டிண்மையுடையரா கப்பெறின். எ-று.

எளிதினெய்துபவென்பார், எண்ணியாங்கெய்துபவென்றூர். அவர் அவ்வாறல் லதெண்ணுமையிற் றிண்ணியராகவே வினைமுடியும், அது முடிய அவையாவை யுங்கைகூடுமென்பது கருத்து. இதனால் அஃதுடையாரொய்தும் பயன் கூறப்ப ட்டது. (சு)

சூசுஎ. உருவுகண் டெள்ளாமை வேண்டு முருள்பெருந்தேர்க்
கச்சாணி யன்ன ருடைத்து. எ

இ-ள். உருள் பெருந்தேர்க்கு அச்சு ஆணி அன்னர் உடைத்து—உருளாகின்ற பெரிய தேர்க்கு அச்சின்கணாணிபோல வினைக்கட்டிண்ணியாளையுடைத்து உலக ம்;—உருவு கண்டு எள்ளாமைவேண்டும் — அதனால் அவரை வடிவின் சிறுமை நோக்கி இகழ்தலையொழிக. எ-று.

சிறுமை, எள்ளாமைவேண்டுமென்பதனானும், உவமையானும், பெற்றும். அச் சு உருள்கோத்த மரம். ஆணி உருள் கழலாது அதன்கடைக்கட் செருகுமது. அது வடிவாற் சிறிதாயிருந்தே பெரியபாரத்தைக் கொண்டுய்க்குந்திட்பமுடைத்து அ துபோல, வடிவாற்சிறியராயிருந்தே பெரிய வினைகளைக் கொண்டுய்க்குந்திட்பமு டைய அமைச்சருமுளர், அவரை அத்திட்பநோக்கி அறிந்துகொள்கவென்பதாம். இதனால் அவரையறியுமாறு கூறப்பட்டது. (எ)

சூசுஅ. கலங்காது கண்ட வினைக்கட் டுளங்காது
தூக்கங் கடிந்து செயல். அ

இ-ள். கலங்காது கண்ட வினைக்கண்—மனந்தெளிந்து செய்வதாகத் துணிந்த வினையின்கண்—துளங்காது தூக்கம் கடிந்து செயல்—பின்னைசைதலின்றி நீட் டித்தலையொழிந்து செய்க. எ-று.

கலங்கியவழி ஒழிவதும் செய்வதுபோற்றோன்றுமாகலின், தெளிந்து பலகாலா ராய்ந்து தாஞ்செய்வதாக ஓர்த்த வினையைக் கலங்காது கண்டவினையென்றூர். துளங்காமை திட்பமுடைமை. (அ)

சூசுகூ. துன்ப முறவரினுஞ் செய்க துணிவாற்றி
யின்பம் பயக்கும் வினை. கூ

இ-ள். துன்பம் உறவரினும்—முதற்கண் மெய்ம்மூயற்சியாற் றமக்குத் துன்ப ம் மிக வருமாயினும்,—இன்பம் பயக்கும் வினை, துணிவு ஆற்றிச் செய்க — அது நோக்கித் தளராது முடிவின்கண் இன்பம் பயக்கும் வினையைத் திட்பமுடையரா ய்ச் செய்க. எ-று.

துணிவு கலங்காமை. அஃதுடையார்க்கல்லது கணிகமாய முயற்சித்துன்பநோ க்காது நிலையுதலுடைய பரிணமவின்பத்தை நோக்கிச் செய்தல் கூடாமையின், துணிவாற்றிச்செய்கவென்றூர். இவையிரண்டுபோட்டானும் அவர் வினைசெய்யுமா று கூறப்பட்டது. (கூ)

சூஎ0. எனைத்திட்ப மெய்தியக் கண்ணும் வினைத்திட்பம்
வேண்டாரை வேண்டா துலகு. க0

இ-ள். வினைத்திட்பம் வேண்டாரை—வினைத்திட்பத்தை இது நமக்குச் சிறந்த தென்று கொள்ளாத அமைச்சரை,—எனைத்திட்பம் எய்தியக்கண்ணும்—ஒழிந்த திட்பங்களெல்லாமுடையராயவிடத்தும்,—வேண்டாது உலகு — நன்குமதியார் உயர்ந்தோர். எ-று.

மனத்தின்கட் டிட்பமில்லாதார்க்குப் படை, அரண், நட்பு முதலியவற்றின் றிட்பங்களெல்லாம் உளவாயினும், வினை முடியாதாம், ஆகவே, அவையெல்லாங் கெடுமென்பதுபற்றி உலகு வேண்டாதென்றார். இதனால் வினைத்திட்பமில்லாதாரதிழிபு கூறப்பட்டது. (கo)

சுஅம் அதி.—வினைசெயல்வகை.

அஃதாவது அத்திட்பமுடையவமைச்சன் அவ்வினையைச் செய்யுந்திறம். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

சுஎக. சூழ்ச்சி முடிவு துணிவெய்த லத்துணிவு
தாழ்ச்சியுட் டங்குத றீது. க

இ-ள். சூழ்ச்சி முடிவு துணிவு எய்தல்—விசாரத்திற்கெல்லையாவது விசாரிக்கின்றான் இனி இது தப்பாதென்னுந்துணிவினைப் பெறுதல்;—அத்துணிவுதாழ்ச்சியுள் தங்குதல் தீது—அங்ஙனந்துணிவுபெற்ற வினை பின் நீட்டிப்பின்கட்டங்குமாயின், அது குற்றமுடைத்து. எ-று.

சூழ்ச்சிமுடிவு துணிவெய்தலெனவே, துணிவெய்துமளவுஞ் சூழவேண்டுமென்பது பெற்றாம். பின்னர்த் துணிவு ஆகுபெயர். நீட்டிப்பு செய்யுங்காலத்துச் செய்யாமை. அஃதுள்வழிக் காலக்கழிவாகலானும், பகைவர் அறிந்தழித்தலானும் முடியாமையின், அதனைத் தீதென்றார். (க)

சுஎஉ. தூங்குக தூங்கிச் செயற்பால தூங்கற்க
தூங்காது செய்யும் வினை. உ

இ-ள். தூங்கிச் செயற்பால தூங்குக—நீட்டித்துச் செய்யும் பகுதியவாய வினைகளுள் நீட்டிக்க;— தூங்காது செய்யும் வினை தூங்கற்க — நீட்டியாது செய்யும் வினைகளுள் நீட்டியாதொழிக. எ-று.

இருவழியும் இறுதிக்கட்டொக்க ஏழாவது விரிக்கப்பட்டது. இருவகைவினைகளும் வலியானுங்காலத்தானும் அறியப்படும். மாறிச்செய்யின், அவை வாயாவென்பது கருத்து. மேற்றூங்காமையென்றார், ஈண்டதனைப் பகுத்துக்கூறினார். இவையிரண்டுபோட்டானும் பொதுவகையால் வினைசெய்யுந்திறங் கூறப்பட்டது. ()

சுஎஊ. ஒல்லும்வா யெல்லாம் வினைநன்றே யொல்லாக்காற்
செல்லும்வாய் நோக்கிச் செயல். ஊ

இ-ள். ஒல்லும் வாய் எல்லாம் வினைநன்று — வினைசெய்யுங்கால் இயலுமிடத்தெல்லாம் போராற்செய்தல் நன்று; — ஒல்லாக்கால் செல்லும்வாய் நோக்கிச் செயல்—அஃதியலாவிடத்து வினைமூன்றுபாயத்துள்ளும் அது முடிவதோருபாய நோக்கிச் செய்க. எ-று.

இயலுமிடம் பகையிற்றான் வலியுறுங காலம். அக்காலத்துத் தண்டமே நன்றென்றார், அஞ்சுவது அதற்கேயாகலின். இயலாவிடம் ஒத்தகாலமும் மெலியகாலமும். அவ்விரண்டுகாலத்துஞ் சாம பேத தானங்களுள் அது முடியு முபாயத்தாற் செய்கவென்றார், அவை ஒன்றற்கொன்று வேறுபாடையவேனும் உடம்படுத்தற்பயத்தாற் றம்முளொக்குமாகலின். இதனுன் வலியான், ஒப்பான், மெலியானெனநீலை மூவகைத்தென்பதூஉம் அவற்றுள் வலியது சிறப்பும், கூறப்பட்டன.

சூஎச. வினைபகை யென்றிரண்டி னெச்ச நினையுங்காற்
றீயெச்சம் போலத் தெறும். ச

இ-ள். வினை பகை என்ற இரண்டின் எச்சம்—செய்யத் தொடங்கிய வினையும் கனையத் தொடங்கிய பகையுமென்று சொல்லப்பட்ட இரண்டனதொழிவும்—நினையுங்கால் தீயெச்சம்போலத் தெறும்— ஆராயுங்காற் றீயினதொழிவுபோலப் பின் வளர்ந்து கெடுக்கும். எ-று.

இனி இக்குறை என்செய்வதென்று இகழ்ந்தொழியற்க, முடியச்செய்கவென்பதாம். பின் வளர்தலொப்புமைபற்றிப் பகையெச்சமும் உடன் கூறினர். இதனுன் வலியான் செய்யுந்திறங் கூறப்பட்டது. (ச)

சூஎடு. பொருள்கருவி காலம் வினையிடனெ டைந்து
மிருபூ வெண்ணிச் செயல். டு

இ-ள். பொருள் கருவி காலம் வினை இடனெடு ஐந்தும் — வினைசெய்யுமிடத்துப் பொருளுங் கருவியுங் காலமும் வினையும் இடனுமாகிய இவ்வைந்தினையும்—இருள் தீர எண்ணிச் செயல்—மயக்கமறவெண்ணிச் செய்க. எ-று.

எண்ணெடு பிறவழியுங்கூட்டப்பட்டது. பொருள் அழியும்பொருளும் ஆகும் பொருளும். கருவி தன்னினையும் மாற்றார்தானையும். காலம் தனக்காங்காலமும் அவர்க்காங்காலமும். வினை தான் வல்லவினையும் அவர் வல்லவினையும். இடம் தான் வெல்லுமிடமும் அவர் வெல்லுமிடமும். இவற்றைத் தான் வென்றியெய்துந்திறத்திற் பிழையாமலெண்ணிச் செய்கவென்பதாம். (டு)

சூஎசு. முடிவு மிடையூறு முற்றியாங் கெய்தும்
படுபயனும் பார்த்துச் செயல். சு

இ-ள். முடிவும் — வினைசெய்யுங்கால் அது முடிதற்குளதாம் முயற்சியும்— இடையூறும்— அதற்கு வருமிடையூறும் — முற்றியாங்கு எய்தும் படுபயனும்— அது நீங்கி முடிந்தாற் றனெய்தும் பெரும்பயனும்— பார்த்துச் செயல்— சீர்தூக்கிச் செய்க. எ-று.

முடிவு ஆகுபெயர். முயற்சியிடையூறுகளதளவிற் பயனதளவு பெரிதாயிற் செய்கவென்பதாம். (சு)

சூஎஎ. செய்வினை செய்வான் செயன்முறை யவ்வினை
யுள்ளறிவா னுள்ளங் கொளல். எ

இ-ள். செய்வினை செய்வான் செயன்முறை— அவ்வாற்றாற் செய்யப்படும் வினையைத் தொடங்கினான் செய்யுமுறைமையாவது — அவ்வினை உள் அறிவான் உள்ளம் கொளல்—அதனதளப்பாட்டினையறிவான் கருத்தினைத் தானறிதல்.எ-று.

அவ்வாறென்றது பொருண்முதலியவெண்ணையும் முடிவுமுதலியதூக்கையும், உள்ளறிவான் முன்செய்து போந்தவன், அவன்கருத்து அவன் செய்து போந்த உபாயம். அதனையறியவே, தானும் அதனைச்செய்து பயனெய்துமென்பதாம். இவைமூன்றுபாட்டானும் ஒப்பான் செய்யுந்திறங் கூறப்பட்டது. (எ)

சூஎஅ. வினையான் வினையாக்கிக் கோட னனைகவுள்
யானையால் யானையாத் தற்று. அ

இ-ள். வினையான் வினை ஆக்கிக்கோடல் — செய்கின்ற வினையாலே அன்னது பிறிதுமோர்வினையை முடித்துக்கொள்க; — நனை கவுள் யானையால் யானை

யாத்தற்று—அது மதத்தானினைந்த கபோலத்தினையுடைய யானையாலே அன்னது பிறிதுமோர்யானையைப் பிணித்ததனெடொக்கும். எ-று.

பிணித்தற்கருமை தோன்ற வினைகவுளென்பது பின்னுங்கூட்டப்பட்டது. தொடங்கிய வினையானே பிறிதுமோர்வினையை முடித்தற்குபாயமாமாறு எண்ணிச்செய்க, செய்யவே, அம்முறையான் எல்லாவினையும் எளிதின் முடியுமென்பதாம். (க)

சுஎசு. நட்டார்க்கு நல்ல செயலின் விளைந்ததே
யொட்டாரை யொட்டிக் கொளல். கூ

இ-ள். நட்டார்க்கு நல்ல செயலின் விளைந்ததே—வினைசெய்வானுற் றன்னட்டார்க்கு இனியவற்றைச் செய்தலினும் விளைந்து செய்யப்படும்—ஒட்டாரை ஒட்டிக் கொளல்—தன்பகைவரோடு ஒட்டாரைத் தனக்கு நட்பாக்கிக் கோடல். எ-று.

அவ்வினை வாய்த்தற்பயத்தவாய இவ்விரண்டும் பகைவர்க்குத் தன்மெலிவு புலனுவதன்முன்னே செய்கவென்பார், விளைந்ததென்றார். விளைந்து செய்யப்படுவ தென்றவாறு. வினைசெய்யுந் நிறமாகலிற் பகைவரோடொட்டாராயிற்று. தன்னெட்டார் பிறருட்கூடாமல் மாற்றி வைத்தலெனினுமமையும். (கூ)

சுஅ0. உறைசிறியா ருண்ணடுங்க லஞ்சிக் குறைபெறிற்
கொள்வர் பெரியார்ப் பணிந்து. க0

இ-ள். உறை சிறியார்—ஆளுமிடஞ்சிறியராய அமைச்சர்,—உள் நடுங்கல் அஞ்சி—தம்மின்வலியார் எதிர்ந்தவழித் தம்பகுதி நடுங்கலையஞ்சி,—குறை பெறின் பெரியார்ப் பணிந்து கொள்வர்—அந்நிலைக்கு வேண்டுவதாயசந்து கூடுமாயின், அவரைத் தாழ்ந்து அதனையேற்றுக்கொள்வர். எ-று.

இடம் நாடும் அரணும். அவற்றது சிறுமை ஆள்வார்மேலேற்றப்பட்டது. மெலியாரோடு சந்திக்கு வலியார் இயைதலரிதாகலின், பெறினென்றார். அடியிலே மெலியராயினுர் தம்பகுதியுமஞ்சி நீங்கின் முதலொடுங் கெடுவராகலின், அதுவராமற்சிறிது கொடுத்துஞ் சந்தினையேற்றுக்கொள்கவென்பதாம். பணிதல் மானமுடையார்க்குக் கருத்தன்மையின், கொள்வரென உலகியலாற் கூறினர். இவை மூன்றுபாட்டானும் மெலியான் செய்யுந்திறங் கூறப்பட்டது. (க0)

சுகு ம் அதி.—தூது.

அமைந்தாவது சந்தி விக்கிரகங்கட்கு வேற்றுவேந்தரிடைச் செல்வாரதன்மை. அவ்விரண்டினையும் மேல் வினைசெயல்வகையென்றமையின், இவ்வதன்பின் வைக்கப்பட்டது. தான் வருத்துக் கூறுவான், கூறியது கூறுவானெனத் தூது இருவகைப்படும். அவருள் முன்னோன் அமைச்சனெடொப்பானுகலானும், பின்னோன் அவனிற் காற்கூறு குண்டு குறைந்தோனுகலானும், இவ்வமைச்சியலாயிற்று.

சுஅக. அன்புடைமை யான்ற குடிப்பிறத்தல் வேந்தவாம்
பண்புடைமை தூதுரைப்பான் பண்பு. க

இ-ள். அன்பு உடைமை—தன்சுற்றத்தார்மாட்டு அன்புடையனுதலும்—ஆன்ற குடிப்பிறத்தல்—அமைச்சுப் பூணற்கமைந்த குடியின்கட்பிறத்தலும்—வேந்தவாம் பண்பு உடைமை—அரசர்சாதி விரும்பும் பண்புடையனுதலும்—தூது உரைப்பான் பண்பு—தூதுவார்த்தை சொல்லுவானுக்கிலக்கணம். எ-று.

முன்னையவிரண்டனாலும், முறையே சுற்றத்தார்க்குத் தீங்கு வாராமற் றான்பே ணியொழுகலும், தன்முன்னோர் தூதியல் கேட்டறிதலும், பெற்றாம். வேந்தவா ம்பண்புடைமை முன்னர் மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகற்கட் பெறப்படும். அதனால் வேற்றரசரும் அவன் வயத்தராதல் பெறுதும். (௪)

௬௮௨. அன்பறி வாராய்ந்த சொல்வன்மை தூதுரைப்பார்க்
கின்றி யமையாத மூன்று. ௨

இ-ள். அன்பு—தம்மரசன்மாட்டன்புடைமையும்—அறிவு — அவனுக்கு ஆவ னவறியுமறிவுடைமையும் — ஆராய்ந்த சொல்வன்மை — அவற்றை வேற்றரசரி டைச் சொல்லுங்கால் ஆராய்ந்து சொல்லுதல் வன்மையுமென—தூது உரைப்பா ர்க்கு இன்றியமையாத மூன்று—தூதுரைக்கவுரியார்க்கு இன்றியமையாத குண ங்கள் மூன்று. எ-று.

ஆராய்தல் அவற்றிற்குடம்படுஞ்சொற்களைத் தெரிதல். இன்றியமையாதமூன் றெனவே, அமைச்சர்க்குச் சொல்லிய பிற குணங்களும் வேண்டுமென்பதுபெற் றாம். இவையிரண்டு பாட்டானும் இருவகையார்க்கும் பொதுவிலக்கணங்கூறப் பட்டது. (௨)

௬௮௩. நூலாரு ணூல்வல்ல னாகுதல் வேலாருள்
வென்றி வினையுரைப்பான் பண்பு. ௩

இ-ள். வேலாருள் வென்றி வினை உரைப்பான் பண்பு—வேலையுடைய வேற் றரசரிடைச் சென்று தன்னரசனுக்கு வென்றிதரும் வினையைச் சொல்லுவானுக் கு இலக்கணமாவது—நூலாருள் நூல் வல்லன் ஆகுதல்—நீதிநூலையுணர்ந்த அ மைச்சரிடைத் தான் அந்நூலை வல்லனாதல். எ-று.

கோறன்மாலையரென்பது தோன்ற வேலாரென்றும், தூதுவினையிரண்டுமடங் க வென்றிவினையென்றுங் கூறினார். வல்லனாதல் உணர்வுமாத்திரமுடையராய அவர்முன் வகுக்குமாற்றலுடையனாதல். (௩)

௬௮௪. அறிவுரு வாராய்ந்த கல்வியிம் மூன்றன்
செறிவுடையான் செல்க வினைக்கு. ௪

இ-ள். அறிவு—இயற்கையாகியவறிவும்—உரு—கண்டார்விரும்புந் தோற்றப் பொலிவும்—ஆராய்ந்த கல்வி—பலரோடும் பலகாலுமாராயப்பட்ட கல்வியுமெ ன—இம்மூன்றன் செறிவு உடையான்—நன்குமதித்தற்கேதுவாய இம்மூன்றன து கூட்டத்தையுடையான்—வினைக்குச் செல்க—வேற்றுவேந்தரிடைத் தூதுவி னைக்குச் செல்க. எ-று.

இம்மூன்றும் ஒருவன்பாற்கூடுதலரிதாகலின், செறிவுடையானென்றார். இவ ற்றான் நன்குமதிப்புடையனாகவே, வினை இனிதுமுடியுமென்பது கருத்து. (௪)

௬௮௫. தொகச்சொல்லித் தூவாத நீக்கி நகச்சொல்லி
நன்றி பயப்பதாந் தூது. ௫

இ-ள். தொகச் சொல்லி—வேற்றரசர்க்குப் பலகாரியங்களைச் சொல்லும் வழி க் காரணவகையாற் றொகுத்துச்சொல்லியும்—தூவாத நீக்கி நகச் சொல்லி—இ ன்னாதகாரியங்களைச் சொல்லும்வழி வெய்யசொற்களை நீக்கி இனியசொற்களான் மனமகிழச்சொல்லியும்—நன்றி பயப்பது தூதாம்—தன்னரசனுக்கு நன்மையை ப் பயப்பவனே தூதனாவான். எ-று.

பலகாரியங்கட்குடம்படாதார் பரம்பரையான் அவற்றிற்குக் காரணமாயதொன்றைச் சொல்ல அதனல் அவை விளையுமாறுய்த்துணரவருமையானுஞ் சுருக்கத்தானுமுடம்படுவர், இன்னதவற்றிற்குடம்படாதார் தம்மனமகிழச்சொல்ல அவ்வின்ஞமை காணுது உடம்படுவராதலின், அவ்விருவாற்றானும் தன்காரியந்தவருமல் முடிக்கவல்லானென்பதாம். எண்ணும்மைகள் விகாரத்தாற்றொக்கன. (நி)

சூஅசு. கற்றுக்கண் ணஞ்சான் செலச்சொல்லிக் காலத்தாற்
றக்க தறிவதாந் தூது. சூ

இ-ள். கற்று—நீதிநூல்களைக் கற்று—செலச் சொல்லி—தான் சென்ற கருமத்தைப் பகைவேந்தர் மனங்கொளச் சொல்லி—கண் அஞ்சான் — அவர்செயிர்த்துநோக்கின் அந்நோக்கிற்கஞ்சாது—காலத்தால் தக்கது அறிவதுதூதாம் — காலத்தோடு பொருந்த அது முடிக்கத்தக்கவுபாயமறிவானே தூதனுவான். எ-று.

அவ்வுபாய மறிதற்பொருட்டு நீதிநூற்கல்வியும், அதனுனன்றிப் பிறிதொன்றன் முடியுங்காலம்வரின் அவ்வாறு முடிக்கவேண்டுதலிற் காலத்தாற்றக்கதறிதலும், இலக்கணமாயின. (சு)

சூஅள. கடனறிந்து காலங் கருதி யிடனறிந்
தெண்ணி யுரைப்பான் றலை. எ

இ-ள். கடன் அறிந்து— வேற்றரசரிடத்துத்தான் செய்யுமுறைமையறிந்து—காலம் கருதி—அவர்செவ்வி பார்த்து—இடன் அறிந்து—சென்ற கருமஞ்சொல்லுதற்கேற்ற இடமறிந்து — எண்ணி— சொல்லுமாற்றை முன்னே விசாரித்து—உரைப்பான் தலை—அவ்வாறு சொல்லுவான் தூதரின் மிக்கான். எ-று.

செய்யுமுறைமையாவது அவர்நிலையும் தன்னரசனிலையும் தன்னிலையும் தூக்கி அவற்றிற்கேற்பக் காணுமுறைமையும் சொல்லுமுறைமையும் முதலாயின. செவ்வி தன்சொல்லையேற்றுக்கொள்ளும் மனநிகழ்ச்சி. அது காலவயத்ததாகலிற் காலமென்றார். இடம் தனக்குத் துணையாவாருடனுயவிடம். எண்ணுதல் தான் அது சொல்லுமாறும் அதற்கு அவர்சொல்லுமுத்தரமும் அதற்குப் பின்றன்சொல்லுவனவுமாக இவ்வாற்றான் மேன் மேற்றானே கற்பித்தல். வடநூலார் இவ்விருவகையாருடன் ஓலைகொடுத்து நிற்பாரையுங்கூட்டித் தூதரைத் தலை, இடை, கடையென்று வகுத்துக்கூறினராகலின், அவர்மதமுந்தோன்றத் தலையென்றார். தூதென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. இவையைந்துபாட்டானும் தான் வகுத்துக்கூறுவானதிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (எ)

சூஅஅ. தூய்மை துணைமை துணிவுடைமை யிம்மூன்றின்
வாய்மை வழியுரைப்பான் பண்பு. அ

இ-ள். வழி உரைப்பான் பண்பு— தன்னரசன் வார்த்தையை அவன்சொல்லியவாறே வேற்றரசர்க்குச் சென்றுசொல்லுவானதிலக்கணமாவது — தூய்மை—பொருள் காமங்களாற்றூயனுதலும்—துணைமை — தனக்கு அவரமைச்சர் துணையாந்தன்மையும்—துணிவுடைமை— துணிதலுடைமையும்— இம்மூன்றின்வாய்மை— இம்மூன்றுங்கூடியமெய்ம்மையுமெனவிவை. எ-று.

பொருள் காமங்கள்பற்றி வேறுபடக் கூறுமைப்பொருட்டுத் தூய்மையும், தன்னரசனுக்கு உயர்ச்சிகூறியவழி எம்மனோர்க்கஃதியல்பெனக்கூறி அவர் வெகுளி நீக்குதற்பொருட்டுத் துணைமையும், இது சொல்லின் இவரோதஞ்செய்வரென்றுழியாமற்பொருட்டுத் துணிவுடைமையும், யாவரானுந்தேறப்படுதற்பொருட்டு மெய்ம்மையும், வேண்டப்பட்டன. இன் ஒடுவின்பொருட்கண்வந்தது. (அ)

சுஅக. விடுமாற்றம் வேந்தர்க் குரைப்பான் வடுமாற்றம்
வாய்சோரா வன்க ணவன். கூ

இ-ள். விடு மாற்றம் வேந்தர்க்கு உரைப்பான்—தன்னரசன் சொல்லிவிட்ட வார்த்தையை வேற்றரசர்க்குச் சென்று சொல்ல வரியான்—வடு மாற்றம் வாய்சோரா வன்கணவன்— தனக்கு வருமேதத்திற்கஞ்சி அவனுக்குத் தாழ்வான வார்த்தையை வாய்சோர்ந்துஞ் சொல்லாத திண்மையை யுடையன். எ-று.

தாழ்வு சாதிதருமமன்மையின், வடுவென்றார். வாய்சோராவெனக் காரியங் காரணத்துளடக்கப்பட்டது. (கூ)

சுகூ0. இறுதி பயப்பினு மெஞ்சா திறைவற்
குறுதி பயப்பதாந் தூது. க0

இ-ள். இறுதி பயப்பினும் எஞ்சாது—அவ்வார்த்தை தன்னுயிர்க்கிறுதி தருமாயினும் அதற்கஞ்சியொழியாது—இறைவற்கு உறுதி பயப்பது தூதாம்— தன்னரசன் சொல்லியவாறே அவனுக்கு மிகுதியை வேற்றரசரிடைச் சொல்லுவானே தூதனுவான். எ-று.

இறுதிபயப்பினுமென்றதனால், ஏனைய பயத்தல் சொல்லவேண்டாவாயிற்று. இவைமூன்றுபாட்டானுங் கூறியது கூறுவானதிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (க0)

ஏ0 ம் அதி.—மன்னைச்சேர்ந்தொழுகல்.

அஃதாவது அமைச்சர் அரசனைப் பொருந்தியொழுகுமாறு. இது, வேந்தவாம் பண்புடைமையென மேலே வேண்டப்பட்டமையின், தூதின்பின் வைக்கப்பட்டது.

சுகூக. அகலா தணுகாது தீக்காய்வார் போல்க
விகல்வேந்தர்ச் சேர்ந்தொழுகு வார். க

இ-ள். இகல் வேந்தர்ச் சேர்ந்து ஒழுகுவார் — மாறுபடுதலையுடைய அரசனைச் சேர்ந்தொழுகும் அமைச்சர்—அகலாது அணுகாது தீக்காய்வார் போல்க—அவனை மிகநீங்குவதும் மிகச்செறிவதுஞ்செய்யாது தீக்காய்வார்போல இடைநிலத்திலே நிற்க. எ-று.

கடிதின் வெகுளுந்தன்மையனென்பது தோன்ற, இகல்வேந்தரென்றார். மிகவகலிற் பயன் கொடாது மிகவணுகின் அவமதிபற்றித் தெறும் வேந்தர்க்கு, மிகவகலிற் குளிர் நீக்காது மிகவணுகிற் சுவேதாயதீயோடொதாய தொழிலுவமம் பெறப்பட்டது. (க)

சுகூஉ. மன்னர் விழைப விழையாமை மன்னராண்
மன்னிய வாக்கந் தரும். உ

இ-ள். மன்னர் விழைப விழையாமை— தம்மாற் சேரப்பட்ட மன்னர் விரும்புவனவற்றைத் தாம் விரும்பாதொழிதல்—மன்னராண் மன்னிய ஆக்கம் தரும்—அமைச்சர்க்கு அவரானே நிலைபெற்ற செல்வத்தைக் கொடுக்கும். எ-று.

ஈண்டு விழைபவென்றது அவர்க்குச் சிறப்பாகவரியவற்றை. அவை துகரப்படுவன, ஒப்பனை, மேன்மையென்றிவை முதலாயின. இவற்றை ஒப்பிற்கஞ்சித் தாம்விழையார்தொழியவே, அவ்வச்சநோக்கியுவந்து அவர்தாமே எல்லாச்செல்வமும் நல்குவனென்பது கருத்து. எனவே, அவற்றை விரும்பிற் கேடுதருமென்பதாம்.

சுஉஉ. போற்றி னரியவை போற்றல் கடித்தபின்
றேற்றுதல் யார்க்கு மரிது. ஈ

இ-ள். போற்றின் அரியவை போற்றல்—அமைச்சர் தம்மைக் காக்கக் கருதின் அரியபிழைகள் தங்கண்வாராமற் காக்க,—கடித்தபின் தேற்றுதல் யார்க்கும் அரிது—அவற்றை வந்தனவாகக் கேட்டி அவ்வரசர் ஐயுற்றால் அவரைப் பின்றெளிவித்தல் யாவர்க்குமரிதாகலான். எ-று.

அரியபிழைகளாவன அவராற்பொறுத்தற்கரிய அறைபோதல், உரிமையொடுமருவல், அரும்பொருள் வெளவலென்றிவை முதலாயின. அவற்றைக் காத்தலாவது ஒருவன் சொல்லியக்கால் தகுமோவென்றையுறுது தகாதென்றே அவர் துணியவொழுகல். ஒருவாற்றுற்றெளிவித்தாலும் கடன்கொண்டான்றோன்றப் பொருடோன்றுமாறுபோலக் கண்டழியெல்லாம் அவை நினைக்கப்படுதலின், யார்க்குமரிதென்றார். இவைமூன்றுபாட்டானும் அது பொதுவ்கையாற் கூறப்பட்டது.(ஈ)

சுஉச. செவிச்சொல்லுஞ் சேர்ந்த நகைபு மவித்தொழுக
லான்ற பெரியா ரகத்து. உ

இ-ள். ஆன்ற பெரியாரகத்து— அமைந்தவரசரருகிருந்தால், — செவிச்சொல்லும் சேர்ந்த நகையும் அவித்து ஒழுகல்—அவர்காண ஒருவன்செவிக்கட்சொல்லுதலையும் ஒருவன்முகநோக்கி நகுதலையுந்தவிர்ந்தொழுகுக. எ-று.

சேர்தல் பிறழ்ந்து சேர்தல். செய்தொழுதின், தங்குற்றங் கண்டு செய்தனவாகக் கொள்வரென்பது கருத்து. (உ)

சுஉஎ. எப்பொருளு மோரார் தொடரார்மற் றப்பொருளா
விட்டக்காற் கேட்க மறை. ஊ

இ-ள். மறை—அரசனுக்குப் பிறரோடு மறை நிகழ்வழி—எப்பொருளும் ஓரார்—யாதொருபொருளையுஞ் செவிகொர்த்துக் கேளாது,— தொடரார்—அவனை முகிழ் வினவுவதுஞ் செய்யாது,—அப்பொருளை விட்டக்கால் கேட்க—அம்மறைப்பொருளை அவன்றானே அடக்காது சொல்லியக்காற் கேட்க. எ-று.

ஓர்தற்கேற்கும்பொருளாயினுமென்பார், எப்பொருளுமென்றார். மற்று வினைமாற்றின்கண் வந்தது. (ஊ)

சுஉஅ. குறிப்பறிந்து காலங் கருதி வெறுப்பில
வேண்டுப வேட்பச் சொலல். ரு

இ-ள். குறிப்பு அறிந்து— அரசனுக்குக் காரியஞ்சொல்லுங்கால் அப்பொழுது நிகழ்கின்ற அவன்குறிப்பினையறிந்து,— காலம் கருதி— சொல்லுதற்கேற்ற காலத்தையும் நோக்கி,—வெறுப்பு இல வேண்டுப வேட்பச் சொலல்— வெறுப்பில வுமாய் வேண்டுவனவுமாய காரியங்களை அவன்மனம் விரும்புமவ்கை சொல்லுக. எ-று.

குறிப்புக் காரியத்தின்கணன்றிக் காமவெகுளியுள்ளிட்டவற்றினிகழ்வழியும் அதற்கேலாக்காலத்துஞ் சொல்லுதல் பயனின்றாகலிற் குறிப்பறிந்துகாலங்கருதியென்றும், அவனுடம்படாதன முடிவுபோகாமையின் வெறுப்பிலவென்றும், பயனில்லவும் பயன்சுருங்கியவுஞ் செய்தல்வேண்டாமையின் வேண்டுபவென்றும், அவற்றை இனியவாய்ச் சுருங்கி விளங்கிய பொருளவாய சொற்களாற் சொல்லுகவென்பார் வேட்பச்சொலவென்றுங்கூறினார். (ரு)

சுகூஎ. வேட்பன சொல்லி வினையில வெஞ்ஞான்றுங்
கேட்பினுஞ் சொல்லா விடல். எ

இ-ள். வேட்பன சொல்லி— பயன் பெரியனவுமாய் அரசன் விரும்புவனவுமாய காரியங்களை அவன் கேட்டிலனுயினுஞ் சொல்லி, — எஞ்ஞான்றும் வினை இல கேட்பினும் சொல்லாவிடல்—எஞ்ஞான்றும் பயனிலவாயவற்றைத் தானே கேட்டாலுஞ் சொல்லாதுவிடுக. எ-று.

வினையிலவெனவுங் கேட்பினுமெனவும் வந்த சொற்களான், அவற்றின் மறுதலைச்சொற்கள் வருவிக்கப்பட்டன. வினையான்வருதலின் வினையென்றும், வறுமைக்காலமுமடங்க எஞ்ஞான்றுமென்றுங் கூறினர். சொல்லுவனவுஞ் சொல்லாதனவும் வகுத்துக்கூறியவாறு. இவைதான்குபாட்டானுஞ் சிறப்புவகையாற் கூறப்பட்டது. (எ)

சுகூஅ. இனைய ரினமுறைய ரென்றிகழார் கின்ற
வொளியோ டொழுகப் படும். அ

இ-ள். இனையர் இன முறையர் என்று இகழார்— இவர் எம்மினினையரென்றும் எமக்கின்ன முறையினையுடையரென்றும் அரசனையவமதியார், —கின்ற ஒளியோடு ஒழுகப்படும்— அவர்மாட்டு நின்றவொளியோடு பொருந்த ஒழுகுதல்செயப்படும். எ-று.

ஒளி— உறங்காநிற்கவுந் தாமுலகங்காக்கின்ற அவர் கடவுட்டன்மை.* அதனோடு பொருந்தவொழுகலாவது அவர் கடவுளருந் தாம் மக்களுமாயொழுகுதல். அவ்வொளியாற் போக்கப்பட்டவிளமையும் முறையும்பற்றி இகழ்வராயின், தாமும் போக்கப்படுவரென்பது கருத்து. (அ)

சுகூக. கொளப்பட்டே மென்றெண்ணிக் கொள்ளாத செய்யார்
துளக்கற்ற காட்சி யவர். கூ

இ-ள். கொளப்பட்டேம் என்று எண்ணிக் கொள்ளாத செய்யார்—அரசனுல்யாம் நன்குமதிக்கப் பட்டேமென்று கருதி அவன் விரும்பாதவற்றைச் செய்யார்— துளக்கு அற்ற காட்சியவர்— நிலைபெற்றவறிவினையுடையார். எ-று.

கொள்ளாதன செய்தழிவெய்துவார் கொளப்பாட்டிற்குப் பின்றம்மை வேறொருவராகக் கருதுவராகலின், முன்னையராகவே கருதியஞ்சியொழுகுவானைத் துளக்கற்றகாட்சியவரென்றார். (கூ)

எ00. பழைய மெனக்கருதிப் பண்பல்ல செய்யுங்
கெழுதகைமை கேடு தரும். க0

இ-ள். பழையம் எனக் கருதிப் பண்பு அல்ல செய்யும் கெழுதகைமை—அரசனுக்கு யாம் பழையமெனக் கருதித் தமக்கியல்பல்லாதவற்றைச் செய்யுமூரிமை— கேடு தரும்—அமைச்சர்க்குக் கேட்டினைப் பயக்கும். எ-று.

அவன் பொறாது செறும்பொழுதின் அப்பழைமைநோக்கிக் கண்ணோடாது உயிரை வௌவுதலான், அவன்வேண்டாதன செய்தற்கேதுவாய கெழுதகைமை கே

---

* சீவகசிந்தாமணி, நாமகளிலம்பகம், உகூ— உறங்கு மாயினு மன்னவன் றன்னெளி—கறங்கு தெண்டிரை வையகங் காக்குமா—லிறங்கு கண்ணிமை யார்விரித் தேயிருந்—தறங்கள் வௌவ வதன்புறங் காக்கலார்.

தெருமென்றார். இவைமூன்று பாட்டானும் பொறுப்பொன்று அரசர் வெறுப்பன செய்யற்க்வென்பது கூறப்பட்டது. (க0)

எகம் அதி.—குறிப்பறிதல்.

அஃதாவது அரசர் கருதியவதனை அவர் கூறுமலறிதல். இது, மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகற்கு இன்றியமையாதாகலின், அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

எ0க. கூறுமை நோக்கிக் குறிப்பறிவா னெஞ்ஞான்று
மாறுநீர் வையக் கணி. க

இ-ள். குறிப்புக் கூறுமை நோக்கி அறிவான்—அரசனுற் குறித்த கருமத்தை அவன் கூறவேண்டாவகை அவன்முகமானுங் கண்ணானுநோக்கி அறியுமமைச்சன்—எஞ்ஞான்றும் மாறு நீர் வையக்கு அணி—எஞ்ஞான்றும் வற்றுத நீராற்சூழப்பட்ட வையத்துள்ளார்க்கு ஓராபரணமாம். எ-று.

ஒட்பமுடையனாய் எல்லார்க்கும் அழகுசெய்தலான், வையக்கணியென்றார். குறிப்பும் வையமும் ஆகுபெயர். வையத்திற்கென்பது விகாரப்பட்டுநின்றது. (க)

எ0உ. ஐயப் படாஅ தகத்த துணர்வானைத்
தெய்வத்தோ டொப்பக் கொளல். உ

இ-ள். அகத்தது ஐயப்படாது உணர்வானை—ஒருவன்மனத்தின்கணிசழ்வதனை ஐயப்படாது ஒருதலையாகவுணரவல்லானை—தெய்வத்தோடு ஒப்பக்கொளல்—மகனேயாயினும், தெய்வத்தோடொப்ப நன்குமதிக்க. எ-று.

உடம்புமுதலியவற்றான் ஒவ்வாளுயினும் பிறர்நினைத்தனருந்தெய்வத்தன்மையுடைமையின், தெய்வத்தோடொப்பவென்றார். (உ)

எ0ஊ. குறிப்பிற் குறிப்புணர் வாரை யுறுப்பினுள்
யாது கொடுத்துங் கொளல். ஊ

இ-ள். குறிப்பின் குறிப்பு உணர்வாரை—தங்குறிப்பு நிகழுமாறறிந்து அதனுற் பிறர்குறிப்பறியுந்தன்மையாரை,—உறுப்பினுள் யாது கொடுத்தும் கொளல்—அரசர் தம்மூறுப்புக்களுள் அவர் வேண்டுவதொன்றனைக் கொடுத்தாயினும், தமக்குத் துணையாகக் கொள்க. எ-று.

உண்ணிகழுநெறி யாவர்க்குமொத்தலின், பிறர்குறிப்பறிதற்குத் தங்குறிப்புக் கருவியாயிற்று. உறுப்புக்களாவன பொருளும் நாடும் யானைகுதிரைகளும் முதலிய புறத்துறுப்புக்கள்: இதற்குப் பிறர் மூக்குறிப்பானே அவர்மனக்குறிப்புணர்வாரையென்றுரைப்பாருமுளர். இவைமூன்றுபாட்டானுங் குறிப்பறிவாரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (ஊ)

எ0எ. குறித்தது கூறுமைக் கொள்வாரோ டேனை
யுறுப்பேர னெய்யால் வேறு. எ

இ-ள். குறித்தது கூறுமைக் கொள்வாரோடு—ஒருவன் மனத்துக் கருதியவதனை அவன்கூறவேண்டாமல் அறியவல்லாரோடு—ஏனை உறுப்பு ஓரனையர்—மற்றைமாட்டாதார் உறுப்பாலொருதன்மையராகவொப்பாராயினும்,—வேறு—அறிவான் வேறு. எ-று.

கொள்ளாதாகென்பதூஉம் ஆயினுமென்பதூஉம் அவாய்நிலையான் வந்தன. சிறந்தவறிவின்மையின், வினங்கென்னுங்கருத்தான் வேறென்றார். (சு)

எ0டு. குறிப்பிற் குறிப்புணரா வாயி னுறுப்பினு
ளென்ன பயத்தவோ கண். டு

இ-ள். குறிப்பின் குறிப்பு உணராவாயின்—குறித்தது காணவல்ல தங்காட்சியாற் பிறர்குறிப்பினையுணரமாட்டாவாயின்,—உறுப்பினுள் கண் என்ன புயத்தவோ—ஒருவனுறுப்புக்களுட் சிறந்தகண்கள் வேறென்னபயனைச் செய்வன! எ-று.

முதற்கட் குறிப்பு ஆகுபெயர். குறிப்பறிதற்கட் நினையாதற்சிறப்புப்பற்றி உயிரதுணர்வு கண்மேலேற்றப்பட்டது. அக்கண்களாற் பயனில்லையென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானுங் குறிப்பறியாரதிழிபு கூறப்பட்டது. (டு)

எ0சு. அடித்தது காட்டும் பளிங்குபோ னெஞ்சங்
கடித்தது காட்டு முகம். சு

இ-ள். அடித்தது காட்டும் பளிங்குபோல்—தன்னையடித்தபொருளது நிறத்தைத் தானே கொண்டுகாட்டும் பளிங்குபோல—நெஞ்சங் கடித்தது முகம் காட்டும்—ஒருவனெஞ்சத்து மிக்கதனை அவன்முகந் தானேகொண்டு காட்டும். எ-று.

அடித்ததென்பது ஆகுபெயர். கடித்ததென்பது கடியென்னுமுரிச்சொலடியாய் வந்த தொழிற்பெயர். உவமை ஒருபொருள் பிறிதொருபொருளின்பண்பைக் கொண்டு தோற்றுதலாகிய தொழில்பற்றி வந்தது. (சு)

எ0எ. முகத்தின் முதுக்குறைந்த துண்டோ வுவப்பினுங்
காயினுந் தான்முந் துறும். எ

இ-ள். உவப்பினும் காயினும் தான் முந்துறும்—உயிர் ஒருவனையுவத்தலானுங் காய்தலானுமுறின், தானறிந்து அவற்றின்கண் அதனின்மூற்பட்டுநிற்குமாகலான்,—முகத்தின் முதுக்குறைந்தது உண்டோ—முகம்போல அறிவுமிக்கது பிறிதுண்டோ இல்லை. எ-று.

உயிர்க்கே அறிவுள்ளது ஐம்பூதங்களானியன்ற முகத்திற்கில்லையென்பானைநோக்கி, உயிரது கருத்தறிந்து அஃதுவக்குறின் மலர்ந்துங் காய்வுறிற்கருகியும் வரலான், உண்டென மறுப்பார்போன்று, குறிப்பறிதற்குக் கருவி கூறியவாறு. (எ)

எ0அ. முகநோக்கி நிற்க வமையு மகநோஞ்சியோர்
யுற்ற துணர்வார்ப் பெறின். அ

இ-ள். அகம் நோக்கி உற்றது உணர்வார்ப் பெறின்—செய்யுறுவானும் தன்மனத்தைக் குறிப்பானறிந்து தானுற்றவதனைத் தீர்ப்பானைப் பெறின்,—முகம் நோக்கி நிற்க அமையும்—அவர் தன்முகம் நோக்கும்வகை தானும் அவர்முகநோக்கி அவ்வெல்லைக்கணிற்கவமையும். எ-று.

உணர்வானெனக் காரியத்தைக் காரணமாக்கிக் கூறினர். அவ்வெல்லையைக் கடந்து சொல்லுமாயின் இருவர்க்குஞ் சிறுமையாமாகலின், அது வேண்டாவென்பதாம். குறையுறுவானியல்பு கூறுவார்போன்று கருவி கூறியவாறு. இவைமூன்றுபாட்டானுங் குறிப்பறிதற்கருவி முகமென்பது கூறப்பட்டது. (அ)

எ0கூ. பகைமையுங் கேண்மையுங் கண்ணுரைக்குங் கண்ணின்
வகைமை யுணர்வார்ப் பெறின். கூ

இ-ள். கண்ணின் வகைமை உணர்வார்ப் பெறின்—வேந்தர் தங்நோக்கு வேறு பாட்டின்றன்மையை அறியவல்ல அமைச்சரைப்பெறின்,—பகைமையும் கேண்மையும் கண் உரைக்கும்—அவர்க்கு மனத்துக்கிடந்த பகைமையையும் வினைக்கேண்மையையும் வேற்றுவேந்தர் சொல்விற்றிலராயினும் அவர்கண்களே சொல்லும். எ-று.

இறுதிக்கட்கண் ஆகுபெயர். நோக்குவேறுபாடாவன வெறுத்தநோக்கமும் உவந்தநோக்கமும். உணர்தல் அவற்றை அவ்வக்குறிகளானறிதல். (கூ)

எகo. நுண்ணிய மென்பா ரளக்குங்கோல் காணுங்காற்
கண்ணல்ல தில்லை பிற. கo

இ-ள். நுண்ணியம் என்பார் அளக்கும் கோல்—யாம் நுண்ணறிவுடையமென்றிருக்கும் அமைச்சர் அரசர்கருத்தினையளக்குங் கோலாவது—காணுங்கால் கண்ணல்லது பிற இல்லை—ஆராயுமிடத்து அவர்கண்ணல்லது பிறவில்லை. எ-று.

அறிவினுண்மை அஃதுடையார்மேலேற்றப்பட்டது. இங்கிதம், வடிவு, தொழில், சொல்லென்பன முதலாகப் பிறர்கருத்தளக்குமளவைகள் பல, அவையெல்லாம் முன்னறிந்தவழி அவரான் மறைக்கப்படும், நோக்கம் மனத்தொடுகலத்தலான் ஆண்டு மறைக்கப்படாதென்பதுபற்றி, அதனையே பிரித்துக் கூறினர். இனி அளக்குங்கோலென்று பாடமோதி, நுண்ணியமென்றிருக்கும் அமைச்சனை அரசனலேக்குங்கோலாவது கண்ணெனவுணர்த்து, தன்வெகுளிநோக்கால் அவர் வெகுடற்குறிப்பறிகவென்பது கருத்தாக்குவாருமுளர். இவையிரண்டுபொட்டானும் நுண்கருவி நோக்கென்பது கூறப்பட்டது. (கo)

எஉ ம் அதி.—அவையறிதல்.

அஃதாவது அரசனுடிருந்த அவையினதியல்பையறிதல். காரியஞ்சொல்லுங்கால் அவன்குறிப்பறிதலேயன்றி இதுவும் வேண்டுதலின், இஃததன்பின்வைக்கப்பட்டது.

எகக. அவையறிந் தாராய்ந்து சொல்லுக சொல்லின்
நெகையறிந்த தூய்மை யவர். க

இ-ள். சொல்லின் தொகை அறிந்த தூய்மையவர்—சொல்லின் சூழ்வினையறிந்த தூய்மையினையுடையார்—அவை அறிந்து ஆராய்ந்து சொல்லுக—தாமொன்றுசொல்லுங்கால் அப்பொழுதையவையினையறிந்து ஆராய்ந்து சொல்லுக. எ-று.

சொல்லின்சூழ்வெனவே, செஞ்சொல், இலக்கணச்சொல், குறிப்புச்சொல்லென்னும் மூவகைச்சொல்லுமடங்கின.* தூய்மை அவற்றுள் தமக்காகாதனவொழித்து ஆவன கோடல். அவையென்றது ஈண்டதனளவை. அது மிகுதி, ஒப்பு, தாழ்வென மூவகைத்து. அறிதல் தம்மொடு தூக்கியறிதல். ஆராய்தல் இவ்வவைக்கட்சொல்லுங்காரியம் இது, சொல்லுமாறிது, சொன்னால் அதன்முடிவிதுவென்று இவையுள்ளிட்டனவாராய்தல். (க)

எகஉ. இடைதெரிந்து நன்குணர்ந்து சொல்லுக சொல்லி
னடைதெரிந்த நன்மை யவர். உ

---

* செஞ்சொல் இலக்கணச்சொல், குறிப்புச்சொல்லென்பனவற்றை முறையே வடநூலார் அபிதை, இலக்ஷணை, வியஞ்சனாவிருத்தியென்பர்.

இ-ள். சொல்லின் நடை தெரிந்த நன்மையவர்—சொற்களினடையினை ஆராய்ந்தறிந்த நன்மையினையுடையார்—இடை தெரிந்து நன்கு உணர்ந்து சொல்லுக—அவைக்கண் ஒன்றுசொல்லுங்கால் அதன்செவ்வியையாராய்ந்தறிந்து வழுப்படாமல் மிகவுந்தெளிந்துசொல்லுக. எ-று.

சொற்களினடையாவது அம்மூவகைச் சொல்லும் செம்பொருள், இலக்கணப் பொருள், குறிப்புப்பொருளென்னும் பொருள்களைப் பயக்குமாறு. செவ்வி கேட்டற்கண் விருப்புடைமை. வழு சொல்வழுவும் பொருள்வழுவும். இவையிரண்டு பாட்டானும் ஒன்றுசொல்லுங்கால் அவையறிந்தே சொல்லவேண்டுமென்பது கூறப்பட்டது. (உ)

எகங. அவையறியார் சொல்லன்மேற் கொள்பவர் சொல்லின்
வகையறியார் வல்லதூஉ மில். ங

இ-ள். அவை அறியார் சொல்லல் மேற்கொள்பவர் சொல்லின் வகை அறியார்—அவையினதளவையறியாது ஒன்று சொல்லுதலைத் தம்மேற்கொள்வார் அச்சொல்லுதலின்கூறுபாடும் அறியார்,—வல்லதூஉம் இல்—கற்று வல்லகலையும் அவர்க்கில்லை. எ-று.

அம்மூவகைச்சொற்களால் வருஞ் சொல்லுதல்வகைமை கேட்பாரதுணர்வுவகைமைபற்றி வருதலாற் சொல்லின்வகையறியாரென்றும், இஃதறியார் யாதுமறியாரென்று எல்லாரானுமிகழப்படுதலின் வல்லதூஉமில்லென்றுங்கூறினார். இதனால் அவையறியாக்கால் வருங்குற்றங் கூறப்பட்டது. (ங)

எகச. ஒளியார்முன் னொள்ளிய ராதல் வெளியார்முன்
வான்சுதை வண்ணங் கொளல். ச

இ-ள். ஒளியார்முன் ஒள்ளியர் ஆதல்—அறிவாலொள்ளியார் அவைக்கட்டாமுமொள்ளியராக,—வெளியார்முன் வான்சுதை வண்ணம் கொளல்—ஏனைவெள்ளைகளவைக்கட் டாமும் வாலியசுதையினிறத்தைக் கொள்க. எ-று.

ஒள்ளியாரென்றது மிக்காரையும் ஒத்தாரையும். அது விகாரத்தால் ஒளியாரென நின்றது. ஒள்ளியராதல் தந்நூலறிவுஞ் சொல்வன்மையுந்தோன்ற விரித்தல். அவையறியாத புல்லரை வெளியாரென்றது, வயிரமின்மரத்தை வெளிறென்னும் வழக்குப்பற்றி. அவர் மதிக்கும்வகை அவரினும் வெண்மையுடையராகவென்பார், வான்சுதைவண்ணங்கொளலென்றார். அவையளவறிந்தார் செய்யுந்திறம் இதனாற்றொகுத்துக்கூறப்பட்டது. முன்னர் விரித்துக் கூறுப. (ச)

எகரு. நன்றென்ற வற்றுள்ளு நன்றே முதுவருண்
முந்து கிளவாச் செறிவு. ரு

இ-ள். நன்று என்றவற்றுள்ளும் நன்றே—ஒருவற்கு இது நன்றென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்பட்டகுணங்களெல்லாவற்றுள்ளும் நன்றே—முதுவருள் முந்து கிளவாச் செறிவு—தம்மின் மிக்காரவைக்கண் அவரின் முற்பட்டு ஒன்றனைச் சொல்லாதவடக்கம். எ-று.

தங்குறைவும் அவர்மிகுதியும் முந்துகிளந்தாற்படுமிழுக்கும் கிளவாக்காலெய்து நன்மையும் அறிந்தேயடங்கினமையின், அவ்வடக்கத்தினை நன்றென்றவற்றுள்ளு நன்றென்றார். முன்கிளத்தலையே விலக்கினமையின், உடன்கிளத்தலும் பின்கிள

த்தலுமாமென்பது பெற்றும். இதனுன் மிக்காரவைக்கட்செய்யுந்திறங் கூறப் பட்டது. (நு)

எகசூ. ஆற்றி னிலேதளர்ந் தற்றே வியன்புல
மேற்றுணர்வார் முன்ன ரிழுக்கு. சூ

இ-ள். ஆற்றின் நிலே தளர்ந்தற்று—வீடெய்தற்பொருட்டு நன்னெறிக்கணின்ரு ஞெருவன் அந்நெறியினின்றும் நிலே தளர்ந்து வீழ்ந்தாலொக்கும்— வியன் புலம் ஏற்று உணர்வார்முன்னர் இழுக்கு—அகன்ற நூற்பொருள்களேயுட்கொண்டு அவற்றின்மெய்ம்மையுணரவல்லாரவைக்கண் வல்லாஞெருவன் சொல்லிழுக்குப்பதல். எ-று.

நிலேதளர்ந்து வீழ்தல் உரனென்னுந் தோட்டியாஞேைர்ந்துங்காத்தொழுகியான் பின்னிழுக்கிக் கூடாவொழுக்கத்தஞ்தல். பயனிழத்தலேயன்றி இகழவும் படுமென்பதாம். இதனுன் அதன்கணிழுக்கியவழிப் படுங்குற்றங் கூறப்பட்டது. (சு)

எகள. கற்றறிந்தார் கல்வி விளங்குங் கசடறச்
சொற்றெரிதல் வல்லா ரகத்து. எ

இ-ள். கசடு அறச் சொற்றெரிதல் வல்லாரகத்து— வழுப்படாமற் சொற்களே யாராய்தல்வல்லாரவைக்கட்சொல்லின்,— கற்று அறிந்தார் கல்வி விளங்கும்— பலநூல்களேயுங்கற்று அவற்றினுய பயனேயறிந்தாரது கல்வி யாவர்க்கும் விளங்கித்தோன்றும். எ-று.

சொல்லினென்பது அவாய்நிலேயான் வந்தது. ஆண்டே சொல்கவென்பதாம்.

எகஅ. உணர்வ துடையார்முற் சொல்லல் வளர்வதன்
பாத்தியு ணீர்சொரிந் தற்று. அ

இ-ள். உணர்வது உடையார்முன் சொல்லல்—பிறருணர்த்தலின்றிப் பொருள் களேத் தாமேயுணரவல்ல அறிவினேயுடையாரவைக்கட் கற்றூர் ஒன்றனேச் சொல்லுதல்——வளர்வதன் பாத்தியுள் நீர் சொரிந்தற்று—தானே வளர்வதொரு பயிர் நின்ற பாத்திக்கண் நீரினேச் சொரிந்தாற்போலும். எ-று.

தானேயும் வளர்தற்குரிய கல்வி மிக வளருமென்பதாம். இவையிரண்டிற்பொட்டானும் ஒத்தாரவைக்கண் எவ்வழியுஞ்சொல்லுகவென்பது கூறப்பட்டது. (அ)

எகக. புல்லவையுட் பொச்சாந்துஞ் சொல்லற்க நல்லவையு
ணன்கு செலச்சொல்லு வார். கூ

இ-ள். நல்லவையுள் நன்கு செலச் சொல்லுவார்—நல்லாரிருந்தவைக்கண் நல்லபொருள்களே அவர்மனங்கொள்ளச் சொல்லுதற்குரியார் —— புல்லவையுள் பொச்சாந்தும் சொல்லற்க— அவையறியாத புல்லரிருந்தவைக்கண் அவற்றை மறந்துஞ்சொல்லாதொழிக. எ-று.

சொல்வின், தம்மவையறியாமையை நோக்கி நல்லவையும், பொருளறியாமையாற் புல்லவைதானும் இகழ்தலின், இரண்டவைக்குமாகாதென்பது கருதிப் பொச்சாந்துஞ்சொல்லற்கவென்ரூர். (கூ)

எஉ0. அங்கணத்து ளுக்க வமிழ்தற்ரூற் றங்கணத்த
ரல்லார்முற் கோட்டி கொளல். க0

இ-ள். தம் கணத்தர் அல்லார்முன் கோட்டி கொளல்— நல்லார் தம்மினத்தரல்லாதாரவைக்கண் ஒன்றனையுஞ்சொல்லற்க;—அங்கணத்துள் உக்க அமிழ்தற்று—சொல்லின், அது தூய்தல்லாத முற்றத்தின்கணுக்க அமிழ்தினையொக்கும். எ-று.

கொள்ளென்னும் முதனிலைத்தொழிற்பெயர் முன்னின்று பின்னெதிர்மறையல்விகுதியோடு கூடி "மகனெனல்" என்பதுபோனின்றது. சொல்லின் அதுவென்பன அவாய்நிலையான் வந்தன. பிறரெல்லாங் கொளலென்பதனைத் தொழிற்பெயராக்கியுரைத்தார்; அவர் அத்தொழில் அமிழ்தென்னும் பொருளுவமையோடு இயையாமை நோக்கிற்றிலர். சாவாமருந்தாதலறிந்து நுகர்வார்கையினும் படாது அவ்வங்கணத்துக்குமியைபின்றிக்கெட்டவாறு தோன்ற, உக்கவமிழ்தென்றார். அச்சொற்பயனில்சொல்லாமென்பதாயிற்று. இவையிரண்டுபாட்டானும் தாழ்ந்தாரவைக்கண் ஒருவழியுஞ்சொல்லற்கவென்பது கூறப்பட்டது. (௧0)

எ௩ ம் அதி.—அவையஞ்சாமை.

அஃதாவது சொல்லுதற்குரிய அவையினையறிந்து சொல்லுங்கால் அதற்கஞ்சாமை. அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

எஉக. வகையறிந்து வல்லவை வாய்சோரார் சொல்லின்
றொகையறிந்த தூய்மை யவர். ௧

இ-ள். வகை அறிந்து வல்லவை வாய்சோரார்—கற்றுவல்லவவை, அல்லாவவையென்னும் அவைவகையினையறிந்து வல்லவவைக்கண் ஒன்றுசொல்லுங்கால் அச்சத்தான் வழுப்படச்சொல்லார்—சொல்லின் தொகை அறிந்த தூய்மையவர்—சொல்லின்றொகையெல்லாமறிந்த தூய்மையினையுடையார். எ-று.

இருந்தாரது வன்மை அவைமேலேற்றப்பட்டது. வல்லவையென்பதற்குத் தாங்கற்றுவல்ல நூற்பொருள்களையென்றுரைப்பாருமுளர். அச்சத்தானென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. சொல்லின்றொகை, தூய்மையென்பனவற்றிற்கு மேலுரைத்தாங்குரைக்க. (௧)

எஉஉ. கற்றாருட் கற்றா ரெனப்படுவர் கற்றார்முற்
கற்ற செலச்சொல்லு வார். உ

இ-ள். கற்றாருள் கற்றார் எனப்படுவர்—கற்றாரெல்லாரினும் இவர் நன்குகற்றாரென்று உலகத்தாராற் சொல்லப்படுவார்—கற்றார்முன் கற்ற செலச் சொல்லுவார்—கற்றாரவைக்கண் அஞ்சாதே தாங்கற்றவற்றை அவர்மனங்கொள்ளும் வகை சொல்லவல்லார். எ-று.

உலகமறிவது அவரையேயாகலின், அதனாற் புகழப்படுவாரும் அவரென்பதாம்.

எஉ௩. பகையகத்துச் சாவா ரெளிய ரரிய
ரவையகத் தஞ்சா தவர். ௩

இ-ள். பகையகத்துச் சாவார் எளியர்—பகையிடையஞ்சாது புக்குச் சாவவல்லார் உலகத்துப் பலர்;—அவையகத்து அஞ்சாதவர் அரியர்—அவையிடையஞ்சாது புக்குச் சொல்லவல்லார் சிலர். எ-று.

அஞ்சாமை சாவாரென்பதனோடுங்கூட்டி, அதனாற் சொல்லவல்லாரென்பது வருவித்துரைக்கப்பட்டது. இவைமூன்றுபாட்டானும் அவையஞ்சாரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௩)

எஉச. கற்ருர்மூற் கற்ற செலச்சொல்லித் தாங்கற்ற
மிக்காருண் மிக்க கொளல். ச

இ-ள். கற்ருர்முன் கற்ற செலச் சொல்லி — பலநூல்களையுங்கற்ருரவைக்கட் டாங்கற்றவற்றை அவர்மனங்கொள்ளுமாற்ருற் சொல்லி——தாம் கற்ற மிக்க மிக் காருள் கொளல்—அவற்றின் மிக்கபொருள்களை அம்மிகக்கற்ருரிடத்தறிந்துகொ ள்க. எ-று.

எல்லாம் ஒருவர்க்குக் கற்றல் கூடாமையின் வேறுவேருய கல்வியுடையார் ப லரிருந்த அவைக்கட் டாங்கற்றவற்றை அவர்க்கேற்பச் சொல்லுக, சொல்லவே, அவரும் அவையெல்லாஞ்சொல்லுவராகலான், ஏனைக்கற்கப்பெருதன கேட்டறி யலாமென்பதாயிற்று. இதனுல் அதனதொருசார்பயன்கூறப்பட்டது. (ச)

எஉஞ. ஆற்றி னளவறிந்து கற்க வவையஞ்சா
மாற்றங் கொடுத்தற் பொருட்டு. ஞ

இ-ள். ஆற்றின் அளவு அறிந்து கற்க—சொல்லிலக்கணநெறியானே அளவை நூலே அமைச்சர் உட்பட்டுக் கற்க,——அவை அஞ்சா மாற்றம் கொடுத்தற்பொருட் டு—வேற்றுவேந்தரவையிடையஞ்சாது அவர் சொல்லிய சொற்கு உத்தரஞ்சொ ல்லுதற்பொருட்டு. எ-று.

அளவைநூல் சொன்னூல் கற்றே கற்கவேண்டுதலின், அதற்கஃதாறெனப்ப ட்டது. அளக்குங் கருவியை அளவென்ருர், ஆகுபெயரான். அவர்சொல்லே வெல்வதொருசொற் சொல்லலாவது நியாயத்து வாத செற்ப விதண்டைகளும் ச ல சாதிகளும் முதலிய கற்ருர்க்கேயாகலின், அவற்றைப் பிழையாமற் கற்கவென் பதாம். இதனுல் அதன்காரணங் கூறப்பட்டது. (ஞ)

எஉசு. வாளொடென் வன்கண்ணர் எல்லார்க்கு நூலொடெ
னுண்ணவை யஞ்சு பவர்க்கு. சு

இ-ள். வன்கண்ணரல்லார்க்கு வாளொடி என்—வன்கண்மையுடையரல்லாதா ர்க்குவாளோடென்னவியைபுண்டு;——நுண்ணவை அஞ்சுபவர்க்கு நூலொடி எ ன்—அதுபோல நுண்ணியாரதவையையஞ்சுவார்க்கு நூலோடென்னவியைபுண் டு! எ-று.

இருந்தாரது நுண்மை அவைமேலேற்றப்பட்டது. நூற்குரியரல்லரென்பதாம்.

எஉஎ. பகையகத்துப் பேடிகை யொள்வா ளவையகத்
தஞ்சு மவன்கற்ற நூல். எ

இ-ள். பகையகத்துப் பேடி கை ஒள்வாள்— எறியப்படும் பகைகடிவண் அத னையஞ்சும் பேடி பிடித்த கூர்வாளையொக்கும்—— அவையகத்து அஞ்சுமவன் க ற்ற நூல்—சொல்லப்படும் அவைகடிவண் அதனையஞ்சுமவன் கற்றநூல். எ-று.

பேடி பெண்ணியல்புமிக்கு ஆணியல்புமுடையவள். களமும் வாய்த்துத் தானு ம் நன்ருயிருந்ததேயாயினும் பிடித்தவள்குற்றத்தால் வாள் சிறப்பின்ருயினுற்போ ல, அவையும் வாய்த்துத் தானும் நன்ருயிருந்ததேயாயினுங் கற்றவன்குற்றத்தால் நூல் சிறப்பின்ருயிற்று. (எ)

எஉஅ. பல்லவை கற்றும் பயமிலரோ நல்லவையு
ணன்கு செலச்சொல்லா தார். அ

இ-ள். கல்லவையுள் நன்கு செலச் சொல்லாதார்—நல்லாரிருந்தவவைக்கண் நல்லசொற்பொருள்களோத் தம்மச்சத்தான் அவர்க்கேற்கச் சொல்லமாட்டாதார்—பல்லவை கற்றும் பயம் இலரே— பலநூல்களைக் கற்ரராயினும் உலகிற்குப் பயன்படுதலிலர். எ-று.

அறிவார்முற்சொல்லாமையிற் கல்வியினுண்மையறிவாரில்லையென்பதாம். இனிப் பயமிலனென்பதற்குக் கல்விப்பயனுடையரல்லனென்றுரைப்பாருமுளர். (அ)

எஉகூ. கல்லா தவரிற் கடையென்ப கற்றறிந்து
நல்லா ரவையஞ்சு வார். கூ

இ-ள். கற்று அறிந்தும் நல்லார் அவை அஞ்சுவார்—நூல்களைக் கற்றுவைத்தும் அவற்றுற்பயனறிந்துவைத்தும் நல்லாரிருந்த அவையினையஞ்சி ஆண்டுச் சொல்லாதாரை——கல்லாதவரின் கடை என்ப—உலகத்தார் கல்லாதவரினுங் கடையென்று சொல்லுவர். எ-று.

அக்கல்வியறிவுகளாற் பயன்ரூமுமெய்தாது பிறரையெய்துவிப்பதுஞ்செய்யாது கல்வித்துன்பமேயெய்திநிற்றலின், கல்லாதவரிற்கடையென உலகம்பழிக்குமென்பதாம். (கூ)

எஉ0. உளரொனினு மில்லாரொ டொப்பர் களனஞ்சிக்
கற்ற செலச்சொல்லா தார். க0

இ-ள். களன் அஞ்சிக் கற்ற செலச் சொல்லாதார்— அவைக்களத்தையஞ்சித் தாங்கற்றவற்றை அதற்கேற்கச் சொல்லமாட்டாதார்,— உளர் எனினும் இல்லாரொடு ஒப்பர் — உயிர் வாழ்கின்ரராயினும், உலகத்தாராலெண்ணப்படாமையின் இறந்தாரோடொப்பர். எ-று.

ஈண்டுக் களனென்றது ஆண்டிருந்தாரை. இவையைந்துபாட்டானும் அவையஞ்சுவாரதிழிபு கூறப்பட்டது. (க0)

அங்கவியலில் அமைச்சியல் முற்றிற்று.

எசு ம் அதி.—நாடு.

இனி அவ்வரசனலும் அமைச்சனலுங் கொண்டியக்கப்படுவதாய் ஏனையரண் முதலிய அங்கங்கட்கு இன்றியமையாச் சிறப்பிற்ரூய நாடு ஓரதிகாரத்தாற் கூறுகின்ரூர்.

எஉக. தள்ளா விளையுளுந் தக்காருந் தாழ்விலாச்
செல்வருஞ் சேர்வது நாடு. க

இ-ள். தள்ளா விளையுளும்—குன்ரூத விளையுளைச் செய்வோரும் —— தக்காரும் —அறவோரும் ——தாழ்வு இலாச் செல்வரும்—கேடில்லாத செல்வமுடையோரும்——சேர்வ்து நாடு—ஒருங்கு வாழ்வதே நாடாவது. எ-று.

மற்றையுயர்திணைப்பொருள்களோடுஞ் சேர்தற்ரொழிலோடும் இயையாமையின், விளையுளென்பது உழவர்மேனின்றது. குன்ரூமை எல்லாவுணவுகளும் நிறையவுளவாதல். இதனுன் வாழ்வார்க்கு வறுமையின்மை பெறப்பட்டது. அறவோர் துறந்தோர், அந்தணர்முதலாயினர். "நற்றவஞ்செய் வார்க்கிடந் தவஞ்செய்

வார்க்கு மஃதிடம்" * என்றார் பிறரும். இதனால் அழிவின்மை பெறப்பட்டது. கேடில்லாமை வழங்கத்தொலையாமை. செல்வர் கலத்தினுங் காலினும் அரும்பொருடரும் வணிகர். இதனால் அரசனுக்கும் வாழ்வார்க்கும் பொருள் வாய்த்தல் பெறப்பட்டது. (க)

எ௩௨. பெரும்பொருளாற் பெட்டக்க தாகி யருங்கேட்டா
லாற்ற விளைவது நாடு. ௨

இ-ள். பெரும்பொருளால் பெட்டக்கது ஆகி—அளவிறந்த பொருளுடைமையாற் பிறதேயத்தாரானும் விரும்பத்தக்கதாய்—அருங்கேட்டால் ஆற்றவிளைவது நாடு—கேடின்மையோடு கூடி மிகவிளைவதே நாடாவது. எ-று.

அளவிறப்புப் பொருள்களது பன்மைமேலும் தனித்தனி அவற்றின் மிகுதிமேலும் நின்றது. கேடாவது மிக்கபெயல், பெயலின்மை, எலி, விட்டில், கிளி, அரசண்மையென்றிவற்றான் வருவது. "மிக்கபெய லோடுபெய லின்மையெலிவிட்டில்கிளி—யக்கணர சண்மையோ டாறு." இவற்றை வடநூலார் ஈதிகளென்ப. இவற்றுண் முன்னையவற்றதின்மை அரசனறத்தானும், பின்னையதின்மை அவன் மறத்தானும், வரும். இவ்வின்மைகளான் மிகவிளைவதாயிற்று. (௨)

எ௩௩. பொறையொருங்கு மேல்வருங்காற் றாங்கி யிறைவற்
கிறையொருங்கு நேர்வது நாடு. ௩

இ-ள். பொறை ஒருங்கு மேல்வருங்கால் தாங்கி—பிறநாடுகள் பொறுத்தபாரமெல்லாம் ஒருங்கே தன்கண்வருங்கால் அவற்றைத் தாங்கி—இறைவற்கு இறை ஒருங்கு நேர்வது நாடு—அதன்மேற்றன்னரசனுக்கு இறைப்பொருண்முழுதையும் உடம்பட்டுக் கொடுப்பதே நாடாவது. எ-று.

பாரங்கள் மக்கட்டொகுதியும் ஆனெருமைமுதலிய விலங்குத்தொகுதியும். தாங்குதல் அவை தத்தந்தேயத்துப் பகை வந்திறுத்ததாக, அரசுகோல் கோடியதாக, உணவின்மையானாகத் தன்கண் வந்தால் அவ்வத்தேயங்களைப்போல இனிதிருப்பச் செய்தல். அச்செயலால் இறையைக் குறைபடுத்தாது தானேகொடுப்பதென்பார், இறையொருங்குநேர்வதென்றார். (௩)

எ௩௪. உறுபசியு மோவாப் பிணியுஞ் செறுபகையுஞ்
சேரா தியல்வது நாடு. ௪

இ-ள். உறு பசியும்—மிக்க பசியும்—ஓவாப் பிணியும்—நீங்காத நோயும்—செறுபகையும் சேராது — புறத்துநின்றுவந்தழிவுசெய்யும் பகையுமின்றி—இயல்வது நாடு—இனிது நடப்பதே நாடாவது. எ-று.

உறுபசி உழவருடைமையானும் ஆற்றவிளைதலானும் சேராதாயிற்று. ஓவாப்பிணி தீக் காற்று மிக்ககுளிர் வெப்பங்களும் நுகரப்படுமவற்றது தீமையுமின்மையிற் சேராதாயிற்று. செறுபகை அரசனாற்றலும் நிலைப்படையும் அடவியும் அரணுமுடைமையிற் சேராதாயிற்று. (௪)

எ௩௫. பல்குழுவும் பாழ்செய்யு முட்பகையும் வேந்தலைக்குங்
கொல்குறும்பு மில்லது நாடு. ௫

---

* சீவகசிந்தாமணி, நாமகளிலம்பகம், ௪௮—நற்ற வஞ்செய் வார்க்கிடந் தவஞ்செய் வார்க்கு மஃதிட—நற்பொருள்செய் வார்க்கிடம் பொருள்செய் வார்க்கு மஃதிடம்—வெற்ற வின்பம் விளைவிப்பான் விண்ணுவந்து வீழ்ந்தென — மற்றை நாடு வட்ட மாக வைகு மற்றந் நாடரோ.

இ-ள். பல குழுவும்—சங்கேதவயத்தான் மாறுபட்டுக் கூடும் பலகூட்டமும்—பாழ் செய்யும் உட்பகையும்—உடனுறையாகின்றே பாழாகச் செய்யுமுட்பகையும்—வேந்து அலைக்கும் கொல் குறும்பும் இல்லது நாடு—அளவுவந்தால் வேந்த னையலைக்குங்கொல்வினைக்குறும்பருமில்லாததே நாடாவது. எ-று.

சங்கேதம் சாதிபற்றியும் கடவுள்பற்றியும் பலர்க்குளதாமொருமை. உட்பகை ஆறலைப்பார், கள்வர், குறளைகூறுவார் முதலிய மக்களும் பன்றி, புலி, கரடி முத லிய விலங்குகளும். உட்பகை குறும்பென்பன ஆகுபெயர். இம்மூன்றும் அரசனு லும் வாழ்வாராலுங் கடியப்பட்டு நடப்பதே நாடென்பதாம். (ஙி)

எஙசு. கேடறியாக் கெட்ட விடத்தும் வளங்குன்ற
நாடென்ப நாட்டிற் றலை. சு

இ-ள். கேடு அறியா—பகைவராற் கெடுதலறியாததாய்—கெட்டவிடத்தும் வ ளம் குன்ற நாடு—அரிதிற்கெட்டதாயினும் அப்பொழுதுந்தன்வளங்குன்றுத நா ட்டினை—நாட்டின் தலை என்ப—எல்லாநாட்டினுந்தலையென்றுசொல்லுவர் நூ லோர். எ-று.

அறியாத குன்றுதவென்னும் பெயரொச்சங்களினிறுதிநிலைகள் விகாரத்தாற்றொ க்கன. கேடறியாமை அரசனுற்றலானுங் கடவுட்பூசையறங்களென்றிவற்றது செ யலானும் வரும். வளம் ஆகரங்களிற்படுவனவும் வயலினுந்தண்டலையினும் வி னை வனவுமாம். குன்றுமை அவை செய்யவேண்டாமல் இயல்பாகவேயுளவாயும் மு ன்னீட்டப்பட்டுங்குறைவறுதல். இவையாறுபாட்டாலும் நாட்டிலக்கணங்கூற ப்பட்டது. (சு)

எஙஎ. இருபுனலும் வாய்ந்த மலையும் வருபுனலும்
வல்லாணு நாட்டிற் குறுப்பு. எ

இ-ள். இருபுனலும்—கீழ்நீர் மேனீரெனப்பட்ட தன்கணீரும்—வாய்ந்தமலையு ம்—வாய்ப்புடைத்தாய மலையும்—வருபுனலும்—அதனினின்றும் வருவதாய நீ ரும்—வல்லரணும்—அழியாத ஙகரியும்—நாட்டிற்கு உறுப்பு—நாட்டிற்கவயவ மாம். எ-று.

ஈண்டுப் புனலென்றது துரவு கேணிகளும் ஏரிகளும் ஆறுகளுமாகிய ஆதாரங் களை, அவயவமாதற்குரியன அவையேயாகலின். அவற்றுன் வானம் வறப்பினும் வளனுடைமை பெறப்பட்டது. இடையதன்றியொருபுடையதாகலும் தன்வளந் தருதலும் மாரிக்கணுண்டீர் கோடைக்கணுமிழ்தலுமுடைமைபற்றி வாய்ந்த ம லையென்றார். அரண் ஆகுபெயர். இதனுன் அதனவயவங் கூறப்பட்டது. (எ)

எஙஅ. பிணியின்மை செல்வம் விளைவின்ப மேம
மணியென்ப நாட்டிற்கிவ் வைந்து. அ

இ-ள். பிணியின்மை செல்வம் விளைவு இன்பம் ஏமம் இவ்வைந்து—நோயின் மையுஞ் செல்வம் விளைதல் இன்பம் காவலென்றிவையுடைமையுமாகிய இவ்வை ந்தினையும்—நாட்டிற்கு அணி என்ப— நாட்டிற்கழகென்றுசொல்லுவர் நூலோர் எ-று.

பிணியின்மை நிலநலத்தான் வருவது. செல்வம் மேற்சொல்லியன. இன்பம் விழவும் வேள்வியுஞ் சான்றோருமுடைமையானும், நுகர்வனவுடைமையானும், நிலநீர்களது நன்மையானும், வாழ்வார்க்கு உண்ணிகழ்வது. காவலெனவே அர

சன்காவலும் வாழ்வோர்காவலும் அரண்காவலுமடங்கின. பிறதேயங்களினுள்ளாரும் விழைந்து பின் அவையுள்ளாமைக்கேதுவாய அதனழகு இதனாற்கூறப்பட்டது. (அ)

எ௩௯. நாடென்ப நாடா வளத்தன நாடல்ல
நாட வளந்தரு நாடு. ௯

இ-ள். நாடா வளத்தன நாடு என்ப—தங்கண்வாழ்வார் தேடி வருந்தாமல் அவர்பாற்றானேயடையுஞ் செல்வத்தையுடையவற்றை நூலோர் நாடென்று சொல்லுவர்;—நாட வளம் தரும் நாடு நாடு அல்ல— ஆதலாற் றேடிவருந்தச் செல்வமடைவிக்கும் நாடுகள் நாடாகா. எ-று.

நாடுதல் இருவழியும் வருத்தத்தின்மேனின்றது. "பொருள்செய்வார்க்குமஃதிடம்"* என்றார் பிறரும். நூலோர்விதிபற்றி எதிர்மறைமுகத்தாற்குற்றங்கூறியவாறு. இவ்வாறன்றி என்பவென்பதனைப் பின்னுங்கூட்டி இருபொருள் படவுரைப்பின், அனுவாதமாம். (௯)

எ௪0. ஆங்கமை வெய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே
வேந்தமை வில்லாத நாடு. க0

இ-ள். வேந்து அமைவு இல்லாத நாடு—வேந்தனோடு மேவுதலில்லாத நாடு—ஆங்கு அமைவு எய்தியக் கண்ணும் பயம் இன்றே— மேற்சொல்லியகுணங்களெல்லாவற்றானும் நிறைந்திருந்ததாயினும் அவற்றாற் பயனுடைத்தன்று. எ-று.

வேந்தமைவெனவே, குடிகள் அவன்மாட்டன்புடையராதலும் அவன்றான் இவர்மாட்டருளுடையனாதலும் அடங்கின. அவையில்வழி வாழ்வோரின்மையின், அவற்றாற்பயனின்றாயிற்று. இவையிரண்டுபாட்டானும் அதன்குற்றங் கூறப்பட்டது. (க0)

எரு ம் அதி.—அரண்.

இனி அந்நாட்டிற்குறுப்பாயடங்குமாயினும் பகைவராற்றொலைவுவந்துழி அது தனக்கும் அரசன்றனக்கும் ஏமமாதற்சிறப்புப்பற்றிப் பிறிதோரங்கமாக வோதப்பட்ட அரண் இவ்வதிகாரத்தாற்கூறுகின்றார்.

எ௪௧. ஆற்று பவர்க்கு மரண்பொரு ளஞ்சித்தற்
போற்று பவர்க்கும் பொருள். க

இ-ள். ஆற்றுபவர்க்கும் அரண் பொருள்—மூவகையாற்றலுமுடையராய்ப் பிறர் மேற்செல்வார்க்கும் அரண் சிறந்தது;—அஞ்சித் தற்போற்றுபவர்க்கும் (அரண்) பொருள் — அவையின்றித் தம்மேல்வருவார்க்கஞ்சித் தன்னையேயடைவார்க்கும் அரண் சிறந்தது. எ-று.

பிறர்மேற்செல்லுங்கால் உரிமை பொருண்முதலியவற்றைப் பிறனொருவன் வௌவாமல் வைத்துச் செல்லவேண்டுமாகலானும், அப்பெருமை தொலைந்திறுதி வந்துழிக் கடனடுவணுடைகலத்தார்போன்று ஏமங்காணாதிறுவராகலானும், ஆற்றுபவர்க்கும் போற்றுபவர்க்கும் அரண்பொருளாயிற்று. அரணில் வழி அழியும் பாலராகலின், அவரை முற்கூறினார். இதனால் அரணினது சிறப்புக்கூறப்பட்டது.

---

* நற்றவஞ் செய்வார்க்கிடம் என்னுஞ்செய்யுளின் உள்ளது.

எசஉ. மணிநீரு மண்ணு மலையு மணிநிழற்
காடு முடைய தரண். உ

இ-ள். மணி நீரும் மண்ணும் மலையும் அணிநிழற்காடும் உடையது அரண்—மணிபோலுநிறத்தினையுடைய நீரும் வெள்ளிடைநிலமும் மலையுங் குளிர்ந்த நிழலையுடைய காடுமுடையதே அரணாவது. எ-று.

எஞ்ஞான்றும் வற்றாத நீரென்பார் மணிநீரென்றும், நீருநிழலுமில்லா மருநிலமென்பார் மண்ணென்றும், செறிந்த காடென்பார் அணிநிழற்காடென்றுங் கூறினார். மதிற்புறத்துமருநிலம் பகைவர் அரண்பற்றாமைப்பொருட்டு. நீரரண், நிலவரண், மலையரண், காட்டரணென இயற்கையுஞ் செயற்கையுமாய இந்நான்கரணுஞ்சூழப்படுவது அரணென்பதாம். (உ)

எசஊ. உயர்வகலந் திண்மை யருமையிந் நான்கி
னமைவர ணென்றுரைக்கு நூல். ஊ

இ-ள். உயர்வு அகலம் திண்மை அருமை இந்நான்கின் அமைவு—உயர்ச்சியும் அகலமுந் திண்மையும் அருமையுமென்று சொல்லப்பட்ட இந்நான்கின் மிகுதியையுடைய மதிலை—— அரண் என்று உரைக்கும் நூல் — அரணென்று சொல்லுவர் நூலோர். எ-று.

அமைவு நூலென்பன ஆகுபெயர். உயர்வு ஏணியெய்தாதது. அகலம் புறத்தோர்க்கு அகழலாகா அடியகலமும், அகத்தோர்க்கு நின்று வினைசெய்யலாந் தலையகலமும். திண்மை கல்லிட்டிகைகளாற்செய்தலிற் குத்தப்படாமை. அருமை பொறிகளான் அணுகற்கருமை. பொறிகளாவன "வஜிவிற் பொறியு மயிற்செறி நிலையுங்—கருவிர லூகமுங் கல்லுமிழ் கவணும்——பரிவுறு வெங்நெயும் பாகடு குழிசியுங்—காய் பொன் னுலையுங் கல்லிடு கூடையுந்——தூண்டிலுந் துடக்கு மாண்டலை யுடுப்புங்—கவையுங் கழுவும் புதையும் புழையு——மையவித் தலாமுங் கைபெயரு சியுஞ்—சென்றெறி சிரலும் பன்றியும் பிணையு——மெழுவுஞ் சீப்பு முழுவிறற் கிணையமும்—கோலுங் குந்தமும் வேலுஞ் சூலமும்"* என்றிவை முதலாயின.(ஊ)

எசச. சிறுகாப்பிற் பேரிடத்த தாகி யுறுபகை
யூக்க மழிப்ப தரண். ச

இ-ள். சிறுகாப்பிற் பேர் இடத்தது ஆகி — காக்கவேண்டுமிடஞ்சிறிதாய் அகன்றவிடத்தையுடைத்தாய்——உறு பகை ஊக்கம் அழிப்பது அரண்—தன்னைவந்து முற்றிய பகைவரது மனவெழுச்சியைக் கெடுப்பதே அரணாவது. எ-று.

வாயிலும் வழியுமொழிந்தவிடங்கள் மலை, காடு, நீர்நிலையென்றிவற்றுள் ஏற்பனவுடைத்தாதல்பற்றிச் சிறுகாப்பினென்றும், அகத்தோர் நலிவின்றியிருத்தல்பற்றிப் பேரிடத்ததாகியென்றும், தம்வலி நோக்கி இதுபொழுதேயழித்துமென்று வரும்பகைவர் வந்துகண்டால் அவ்வூக்கமொழிதல்பற்றி ஊக்கமழிப்பதென்றுங் கூறினார். (எ)

எசஎ. கொளற்கரிதாய்க் கொண்டகூழ்த் தாகி யகத்தார்
நிலைக்கெளிதா நீர தரண். எ

இ-ள். கொளற்கு அரிதாய் — புறத்தாராற் கோடற்கரிதாய்——கொண்டகூழ்த்தாகி — உட்கொண்ட பலவகையுணவிற்றாய் —— அகத்தார் நிலைக்கு எளிதாம்

* சிலப்பதிகாரம், அடைக்கலக்காதை.

நீரது அரண் — அகத்தாரது போர்நிலைக்கெளிதாய நீர்மையையுடைய தே அரணாவது. எ-று.

கோடற்கருமை இன்ன இடங்களானும் பொறிகளானும் இடங்கொள்ளுதற்கருமை. உணவு தலைமைபற்றிக் கூறினமையின், மற்றுள்ள நுகரப்படுவனவுமடங்கின. நிலைக்கெளிதாநீர்மையாவது அகத்தார் விட்டவாயுதமுதலிய புறத்தார்மேலெளிதிற்சேறலும், அவர்விட்டன அகத்தார்மேற்செல்லாமையும், பதணப்பரப்பும் முதலாயின. (இ)

எசசு. எல்லாப் பொருளு முடைத்தா யிடத்துதவு
நல்லா ளுடைய தரண். சு

இ-ள். எல்லாப்பொருளும் உடைத்தாய்—அகத்தோர்க்கு வேண்டும்பொருள்களெல்லாவற்றையும் உள்ளேயுடைத்தாய்—இடத்து உதவும் நல்லாள் உடையது அரண்—புறத்தோரால் அழிவெய்துமெல்லைக்கண் அஃதெய்தாவகையுதவிக் காக்கும் நல்லவீரையுமுடையதே அரணாவது. எ-று.

அரசன்மாட்டன்பும் மானமும் மறமும்சோர்வின்மையும் முதலிய நற்குணங்களுடைமைபற்றி நல்லாளென்றார். (சு)

எசஎ. மூற்றியு மூற்ரு தெறிந்து மறைப்படுத்தும்
பற்றற் கரிய தரண். எ

இ-ள். மூற்றியும்— புகலொடு போக்கொழியும்வகை நெருங்கிச்சூழ்ந்தும்—மூற்றுது எறிந்தும்—அங்ஙனஞ்சூழாது நெகிழ்ந்தவிடனேக்கி ஒருமுகமாகப்பொருதும்— அறைப்படுத்தும் — அகத்தோரை அவர்தெளிந்தோரைவிட்டுக் கீழறுத்துத் திறப்பித்தும்—பற்றற்கு அரியது அரண்—புறத்தோராற்கொள்ளுதற்கரியதே அரணாவது. எ-று.

இம்மூன்றுபாயத்துள்ளும் முதலது எல்லாப்பொருளுமுடைமையானும், ஏனைய நல்லாளுடைமையானும், வாயாவாயின. (எ)

எசஅ. மூற்ரூற்றி மூற்றி யவரையும் பற்ரூற்றிப்
பற்றியார் வெல்வ தரண். அ

இ-ள். மூற்று ஆற்றி மூற்றியவரையும்—தானைப்பெருமையாற் சூழ்தல்வல்லராய் வந்து சூழ்ந்த புறத்தோரையும் — பற்றியார் பற்று ஆற்றி வெல்வது அரண்—தன்னைப்பற்றியவகத்தோர் தாம் பற்றியவிடம் விடாதே நின்று பொருதுவெல்வதே அரணாவது. எ-று.

உம்மை சிறப்பும்மை. பற்றின்கண்ணேயாற்றியெனவிரியும். பற்று ஆகுபெயர். வெல்வதென உடையார்தொழில் அரண்மேனின்றது. பெரும்படையானைச் சிறுபடையான் பொறுத்து நிற்குந்துணையேயன்றி வெல்லுமியல்பினதென்பதாம். இதற்குப் பிறிதுரைப்பாருமுளர். இவையேழுபாட்டானும் அதனிலக்கணங்கூறப்பட்டது. (அ)

எசசு. மூனைமுகத்து மாற்றலர் சாய வினைமுகத்து
வீறெய்தி மாண்ட தரண். சு

இ-ள். மூனைமுகத்து மாற்றலர் சாய வினைமுகத்து வீறு எய்தி—போர்தொடங்கினவளவிலே பகைவர் கெடும்வண்ணம் அகத்தோர்செய்யும் வினைவேறுபாடுகளான் வீறுபெற்று—மாண்டது அரண்—மற்றும் வேண்டுமாட்சியையுடையதே அரணாவது. எ-று.

தொடக்கத்திற் கெட்டார் பின்னுங்கூடிப்பொருதல் கூடாமையின், மூனைமுக த்துச்சாயவென்றார். வினைவேறுபாடுகளாவன பகைவர்தொடங்கியபோரினையறி ந்து எய்தல், எறிதல், குத்துதல், வெட்டுதலென்றிவை முதலாயின வினைகளுள் அதனைச் சாய்ப்பன செய்தல். மற்றும்வேண்டுமாட்சியென்றது புறத்தோரறியாமை ற்புகுதல் போதல் செய்தற்குக் கண்ட சுருங்கைவழி முதலாயினவுடைமை. (கூ)

எறு0. எனைமாட்சித் தாகியக் கண்ணும் வினைமாட்சி
யில்லார்க ணில்ல தரண். க0

இ-ள். அரண்—அரண்,—எனைமாட்சித்து ஆகியக்கண்ணும்—மேற்சொல்லப் பட்ட மாட்சியெல்லாமுடைத்தாயவிடத்தும்,—வினைமாட்சி இல்லார்கண் இல் லது—வினைசெய்தற்கண் மாட்சியில்லாதார்மாட்டு அவையிலதாம். எ-று.

வாளாவிருத்தலும் அளவறியாது செய்தலும் ஏலாதது செய்தலுமெல்லாம் அ டங்க வினைமாட்சியில்லாரென்றும், ஏற்றவினையையளவறிந்துசெய்து காவாக் கால் அம்மாட்சிகளாற் பயனின்றியழியுமென்பார் அவையுடைத்தன்றென்றுங் கூறினர். இவையிரண்டுபாட்டானுங் காப்பாயின்றியமையாதென்பது கூறப் பட்டது. (க0)

எசு ம் அதி.—பொருள்செயல்வகை.

இனிப் பெரும்பான்மையும் நாட்டானும் அரணானும் ஆக்கவுங் காக்கவும் படு வதாய பொருளைச் செய்தலின்றிறம் இவ்வதிகாரத்தாற் கூறுகின்றார்.

எறுக. பொருளல் லவரைப் பொருளாகச் செய்யும்
பொருளல்ல தில்லை பொருள். க

இ-ள். பொருள் அல்லவரைப் பொருளாகச் செய்யும் பொருளல்லது—ஒருபொ ருளாக மதிக்கப்படாதாரையும் படுவாராகச் செய்யவல்ல பொருளையொழிய— பொருள் இல்லை—ஒருவனுக்குப் பொருளாவதில்லை. எ-று.

மதிக்கப்படாதார் அறிவிலாதார், இழிகுலத்தார். இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தா ற்றொக்கது. மதிக்கப்படுவாராகச் செய்தல் அறிவுடையாரும் உயர்குலத்தாரும் அவர்பாற்சென்று நிற்கப் பண்ணுதல். அதனால் ஈட்டப்படுவது அதுவே பிறிதில் லையென்பதாம். (க)

எறுஉ. இல்லாரை யெல்லாரு மெள்ளுவர் செல்வரை
யெல்லாருஞ் செய்வர் சிறப்பு.* உ

இ-ள். இல்லாரை எல்லாரும் எள்ளுவர் — எல்லாநன்மையுமுடையராயினும் பொருளில்லாரை யாவருமிகழ்வர்;—செல்வரை எல்லாரும் சிறப்புச் செய்வர்— எல்லாத்தீமையுமுடையராயினும் அஃதுடையாரை யாவருமுயரச்செய்வர். எ-று.

உயரச்செய்தல் தாந்தாழ்ந்து நிற்றல். இகழ்தற்கண்ணுந் தாழ்தற்கண்ணும் ப கைவர், நட்டார், கொதுமலென்னும் மூவகையாருமொத்தலின், யாவருமென் றார். பின்னுங்கூறியது அதனைவலியுறுத்தற்பொருட்டு. (உ)

எறுஊ. பொருளென்னும் பொய்யா விளக்க மிருளறுக்கு
மெண்ணிய தேயத்துச் சென்று. ஊ

---

* இத்திருக்குறள் சேரமான்பெருமாணாயனார் திருக்கைலாய ஞானவுலாவி ல் எடுத்துரைக்கப்பட்டது.

இ-ள். பொருள் என்னும் பொய்யா விளக்கம்—பொருளென்று எல்லாரானு ஞ்சிறப்பிக்கப்படும் நந்தாவிளக்கு—எண்ணிய தேயத்துச் சென்று இருள் அறுக் கும்—தன்னைச் செய்தவர்க்கு அவர் நினைத்த தேயத்துச் சென்று பகையென்னு மிருளைக் கெடுக்கும். எ-று.

எல்லார்க்கும் எஞ்ஞான்றும் இன்றியமையாததாய் வருதல்பற்றிப் பொய்யாவி ளக்கமென்றும், எனைவிளக்கோடி இதனிடை வேற்றுமைதோன்ற எண்ணியதே யத்துச்சென்றென்றுங் கூறினர். ஏகதேசவுருவகம். இவைமூன்றுபாட்டானும் பொருளது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (கூ)

எநிச. அறனீனு மின்பமு மீனுந் திறனறிந்து
தீதின்றி வந்த பொருள். ச

இ-ள். திறன் அறிந்து தீது இன்றி வந்த பொருள்—செய்யுந் திறத்தினையறிந் து அரசன்கொடுங்கோன்மையிலனாக உளதாயபொருள்—அறன் ஈனும் இன்ப மும் ஈனும் — அவனுக்கு அறத்தையுங்கொடுக்கும், இன்பத்தையுங்கொடுக்கும். எ-று.

செய்யுந்திறம் தான் பொருள்செய்தற்குரிய நெறி. இலனாகவென்பது இன்றி யெனத் திரிந்துநின்றது. செங்கோலனென்று புகழப்படுதலானும் கடவுட்பூசை தானங்களாற் பயனெய்தலானும் அறனீனுமென்றும், நெடுங்காலநின்று துய்க்க ப்படுதலான் இன்பமுமீனுமென்றுங்கூறினர். அதனுன் அத்திறத்தானீட்டுகவெ ன்பதாம். (ச)

எநிரு. அருளொடு மன்பொடும் வாராப் பொருளாக்கம்
புல்லார் புரள விடல். ரு

இ-ள். அருளொடும் அன்பொடும் வாராப் பொருள் ஆக்கம்— தாங்குடிகண் மாட்டுச் செய்யுமருளோடும் அவர் தம்மாட்டுச் செய்யுமன்போடுங்கூடி வாராத பொருளீட்டத்தை— புல்லார் புரள விடல்— அரசர் பொருந்தாது கழியவிடுக. எ-று.

அவற்றோடு கூடிவருதலாவது ஆறிலொன்றாய் வருதல். அவ்வாறு வாராத பொ ருளீட்டம் பசுமட்கலத்துணீர்போலச் செய்தானையுங்கொண்டிறத்தலின், அதனை ப் புல்லாரென்றொழியாது புரளவிடலென்றுங்கூறினர். (ரு)

எநிசு. உறுபொருளு முல்கு பொருளுந்தன் னென்னுர்த்
தெறுபொருளும் வேந்தன் பொருள். சு

இ-ள். உறு பொருளும்—உடையாரின்மையிற் றானேவந்துற்ற பொருளும்— உல்கு பொருளும்— சுங்கமாகிய பொருளும் — தன் ஒன்னுர்த் தெறுபொருளு ம் — தன்பகைவனைத் திறையாகக் கொள்ளும் பொருளும்—வேந்தன் பொரு ள்— அரசனுக்குரிய பொருள்கள். எ-று.

உறுபொருள் வைத்தாரிறந்துபோக நெடுங்காலம் நிலத்தின்கட்கிடந்து பின் க ண்டெடுத்ததூஉம், தாயத்தார் பெறுதலுமாம். சுங்கம் கலத்தினுங் காலினும் வரும் பண்டங்கட்கிறையாயது. தெறுபொருள் தெறுதலான் வரும் பொருளெ ன விரியும். ஆறிலொன்றொழியவும் உரியன கூறியவாறு. இவைமூன்றுபாட்டா னும் அஃதீட்டுநெறி கூறப்பட்டது. (சு)

எநிஎ. அருளென்னு மன்பீன் குழவி பொருளென்னுஞ்
செல்வச் செவிலியா லுண்டு. எ

இ-ள். அன்பு ஈன் அருள் என்னும் குழவி—அன்பினுலீனப்பட்ட அருளென் னுங்குழவி——பொருள் என்னும் செல்வச் செவிலியால் உண்டு—பொருளென்று உயர்த்துச்சொல்லப்படுஞ்செல்வத்தையுடைய செவிலியான் வளரும். எ-று.

தொடர்புபற்றுதே வருத்தமுற்றுர்மேற் செல்வதாய அருள் தொடர்புபற்றிச் செல்லுமன்பு முதிர்ந்துழி உளதாவதாகலின் அதனை அன்பீன்குழவியென்றும், அது வறியார்மேற்செல்வது அவ்வுறுமை கணேயவல்லார்க்காதலிற் பொருளே அத ற்குச் செவிலியென்றும், அஃது உலகிற்செவிலியர்போலாது தானேயெல்லாப் பொருளுமுதவி வளர்த்தலிற் செல்வச்செவிலியென்றுங் கூறினர். (எ)

எடுஅ. குன்றேறி யானைப்போர் கண்டற்றுற் றன்கைத்தொன்
றுண்டாகச் செய்வான் வினை. அ

இ-ள். தன் கைத்து உண்டாக ஒன்று செய்வான் வினை—தன் கையதாகிய பொருளுண்டாக ஒருவினையையெடுத்துக்கொண்டான் அதனைச் செய்தல் -—கு ன்று ஏறி யானைப்போர் கண்டற்று—ஒருவன் மலேமேலேறிநின்று யானைப்போ ரைக் கண்டாலொக்கும். எ-று.

ஒன்றென்பது வினையாதல்செய்வானென்றதனுற்பெற்றும். குன்றேறியான் அ ச்சமும் வருத்தமுமின்றி நிலத்திடை யானையும் யானையும் பொருபோனேத்தானி னிதிருந்து காணுமதுபோலக் கைத்துண்டாக வினேயை மேற்கொண்டானும் அச் சமும் வருத்தமுமின்றி வல்லாயேவித் தானினிதிருந்து முடிக்குமென்பதாம்.

எடுக. செய்க பொருளைச் செறுநர் செருக்கறுக்கு
மெஃகதனிற் கூரிய தில். க

இ-ள். பொருளைச் செய்க—தமக்கொன்றுண்டாகக் கருதுவார் பொருளையுண் டாக்குக;——செறுநர் செருக்கு அறுக்கும் எஃகு— தம்பகைவர்தருக்கினேயறுக்கு ம் படைக்கலம் அதுவாம்;——அதனிற் கூரியது இல்—அதற்கதுபோலக் கூரிய ப டைக்கலம் பிறிதில்லே. எ-று.

அதுவாம் அதற்கென்பன அவாய்நிலேயான் வந்தன. பொருளைச் செய்யவேபெ ரும்படையும் நட்புமுடையராவர், ஆகவே, பகைவர் தருக்கொழிந்து தாமேயட ங்குவரென்பார் செறுநர்செருக்கறுக்குமெஃகமென்றும், ஏனையெஃகுகள் அது போல அருவப்பொருளையறுக்கமாட்டாமையின் அதனிற்கூரியதில்லென்றுங் கூ றினர். (க)

எகO. ஒண்பொருள் காழ்ப்ப வியற்றியார்க் கெண்பொரு
ளேனே யிரண்டு மொருங்கு. கO

இ-ள். ஒண்பொருள் காழ்ப்ப இயற்றியார்க்கு—நெறியான் வரும் பொருளே இ றப்ப மிகப்படைத்தார்க்கு——ஏனே இரண்டும் ஒருங்கு எண்பொருள்—மற்றையற னுமின்பமும் ஒருங்கேயெளியபொருள்களாம். எ-று.

காழ்த்தல் முதிர்தல். பயன்கொடுத்தல்லது போகாமையின் ஒண்பொருளென் றும், ஏனேயிரண்டும் அதன்விளேவாகலிற் றுமேயொருகாலத்திலேயுளவாமென் பார் எண்பொருளென்றுங் கூறினர். இவை நான்குபாட்டானும் அதனுன்வரும் பயன் கூறப்பட்டது. (கO)

எஎ ம் அதி.—படைமாட்சி.

இனி அப்பொருளினுவதாய் வெல்வதாய படை இரண்டதிகாரத்தாற் கூறுவான்றொடங்கி, முதற்கட் படைமாட்சி கூறுகின்றார். அஃதாவது படையினது நன்மை.

எகூக. உறுப்பமைந் தூறஞ்சா வெல்படை வேந்தன்
வெறுக்கையு ளெல்லாந் தலை. க

இ-ள். உறுப்பு அமைந்து ஊறு அஞ்சா வெல்படை—யானை முதலிய நான்கு றுப்பானும் நிறைந்துபோரின்கணூறுபடுதற்கஞ்சாது நின்று பகையை வெல்வதாய படை—வேந்தன் வெறுக்கையுள் எல்லாம் தலை—அரசன்செல்வங்களெல்லாவற்றுள்ளுந் தலையாய செல்வம்: எ-று.

ஈண்டுப் படையென்றது அங்நான்கன்றொகுதியை. ஊறஞ்சியவழி வேறல்கூடாமையின் ஊறஞ்சாவென்றும், ஒழிந்தவங்கங்கட்கும் அரசன்றனக்குங்காவலாகலின் வெறுக்கையுளெல்லாந்தலையென்றுங் கூறினர். (க)

எகூஉ. உலைவிடத் தூறஞ்சா வன்கண் டொலைவிடத்துத்
தொல்படைக் கல்லா லரிது. உ

இ-ள். தொலைவிடத்து உலைவிடத்து ஊறு அஞ்சா வன்கண்—தான் சிறிதாய வழியும் அரசற்குப் போரின்கணுலைவுவந்தால் தன்மேலுறுவதற்கஞ்சாது நின்று தாங்கும் வன்கண்மை—தொல்படைக்கல்லால் அரிது — அவன்முன்னோனைத் தொடங்கி வரும் படைக்கல்லது உளதாகாது. எ-று.

இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. மூலப்படை, கூலிப்படை, நாட்டுப்படை, காட்டுப்படை, துணைப்படை, பகைப்படையென்னும் அறுவகைப்படையுள்ளுஞ்சிறப்புடையது மூலப்படையாகலான், அதனை அரசன் "வெல்பொறியு நாடும் விழுப்பொருளுந் தண்ணடையுங்—கொல்களிறுமாவுங் கொடித்தளிக்க"* என்பது குறிப்பெச்சம். இப்படையை வடநூலார் மௌலமென்ப. (உ)

எகூங. ஒலித்தக்கா லென்னு மூவரி யெலிப்பகை
நாக முயிர்ப்பக் கெடும். ங

இ-ள். எலிப்பகை உவரி ஒலித்தக்கால் என்னும்—எலியாய பகைதிரண்டு கடல்போலவொலித்தால் நாகத்திற்கு என்னவேதம் வரும்!——நாகம் உயிர்ப்பக் கெடும்—அந்நாகமுயிர்த்ததுணையானே அதுதானே கெடும். எ-று.

உவமைச்சொற் றொக்குநின்றது. இத்தொழிலுவமத்தாற் றிரட்சிபெற்றும். வீரரல்லாதார் பலர் திரண்டார்த்தால் அதற்கு வீரனஞ்சான் அவன் கிளர்ந்ததுணையானே அவர்தாங்கெடுவென்பது தோன்ற நின்றமையின், இது பிறிதுமொழிதலென்னுமலங்காரம். வீரரல்லாதார்பலரினும் வீரனொருவனேயாடல் நன்றென்பதாம். இவைமூன்றுபாட்டானும் முறையே அரசனுக்குப்படை ஏனையங்கங்களுட்சிறந்ததென்பதூஉம், அதுதன்னுள்ளும் மூலப்படை சிறந்ததென்பதூஉம், அதுதன்னுள்ளும் வீரன் சிறந்தானென்பதூஉங் கூறப்பட்டன. (ங)

---

* வெண்பாமாலை, தும்பைப்படலம், உ.—வெல்பொறியு நாடும் விழுப்பொருளுந் தண்ணடையுங்——கொல்களிறு மாவுங் கொடித்தளித்தான்—பல்புரவி——நன்மணித் திண்டேர் நயவார் தலைபனிப்புப்—பன்மணிப் பூணன் படைக்கு.

எசுச. அழிவின் றறைபோகா தாகி வழிவந்த
வன்க ணதுவே படை. ச

இ-ள். அழிவு இன்று — போரின்கட்கெதிலின்றி——அறைபோகாதாகி — பகைவராற் கீழறுக்கப்படாததாய்——வழிவந்த வன்கணதுவே படை——தொன்று தொட்டுவந்த தறுகண்மையையுடையதே அரசனுக்குப் படையாவது. எ-று.

அழிவின்மையான் மறமானங்களுடைமையும், அறைபோகாமையான் அரசன் மாட்டன்புடைமையும், பெறப்பட்டன. வழிவந்த வன்கண்மை "சன்னின்று னெந்தை கணவன் களப்பட்டான்—முன்னின்று மொய்யவிந்தா னென்னையர்—பின்னின்று—கைபோய்க் கணையுதைப்பக் காவலன் மேலோடி —— யெய்போற் கிடந்தானென் னேறு."* என்பதனுனறிக. குற்றியலுகரத்தின்முன்னர் உடம்படுமெய் விகாரத்தான் வந்தது. இது வருகின்றபாட்டிள்ளுமொக்கும். (ச)

எசுடி. கூற்றுடன்று மேல்வரினுங் கூடி யெதிர்நிற்கு
மாற்ற லதுவே படை. ஞ

இ-ள். கூற்று உடன்று மேல்வரினும்—கூற்றுவன்றானே வெகுண்டு மேல் வந்தாலும்—— கூடி எதிர்நிற்கும் ஆற்றலதுவே படை—— நெஞ்சொத்து எதிர் நின்று தாங்குமாற்றலையுடையதே படையாவது. எ-று.

மருந்தில்கூற்றுகலின், உம்மை சிறப்பும்மை. மிகப்பலர் நெஞ்சொத்தற்குக் காரணம் அரசன்மேலன்பு. ஆற்றல் மனவலி. (ஞ)

எசுசு. மறமான மாண்ட வழிச்செலவு தேற்ற
மெனநான்கே யேமம் படைக்கு. ஙு

இ-ள். மறம் மானம் மாண்ட வழிச்செலவு தேற்றம் என நான்கே—தறுகண்மையும் மானமும் முன்வீராயினுர் சென்ற நன்னெறிக்கட்சேறலும் அரசனுற் றேறப்படுதலுமென இந்நான்குகுணமுமே—— படைக்கு ஏமம்—படைக்கு அரணுவது. எ-று.

இவற்றுன் முறையே பகைவரைக் கடிதிற்கொன்றுநிற்றலும், அரசனுக்குத் தாழ்வுவாராமற்காத்தலும், அழியுநர்புறக்கொடையில்வாளோச்சாமை முதலியவும், அறைபோகாமையுமாகிய செய்கைகள் பெறப்பட்டன. இச்செய்கையார்க்குப் பகைவர் நணுகாராகலின், வேறரண் வேண்டாவென்பதாம். (சு)

எசுஎ. தார்தாங்கிச் செல்வது தானை தலைவந்த
போர்தாங்குந் தன்மை யறிந்து. ஏ

இ-ள். தலைவந்த போர் தாங்கும் தன்மை அறிந்து — மாற்றுரால் வகுக்கப்பட்டுத் தன்மேல்வந்த படையின்போலை விலக்கும் வகுப்பறிந்து வகுத்துக் கொண்டு——தார் தாங்கிச் செல்வது தானை—அவர்தூசியைத் தன்மேல் வாராமற்றடுத்துத் தான் அதன்மேற்செல்வதே படையாவது. எ-று.

படைவகுப்பாவது வியூகம்; அஃது எழுவகையுறுப்பிற்றாய், வகையானுன்காய், விரியான்முப்பதாம். உறுப்பேழாவன அரமுதற்றேட்டியீறுயின. வகைநான்காவன தண்டம், மண்டலம், சங்கதம், போகமெனவிவை. விரிமுப்பதாவன தண்டவிரி பதினேழும், மண்டலவிரி இரண்டும், சங்கதவிரியாறும், போகவிரியை

* வெண்பாமாலை, வாகைப்படலம், உஉ.

க்துமெனவிவை. இவற்றின் பெயர்களும் இலக்கணமும் ஈண்டொப்பிற்பெருகும்; அவையெல்லாம் வடநூல்களுட்கண்டுகொள்க. இவைநான்குபாட்டானும் படையினதிலக்கணங்கூறப்பட்டது. (எ)

எகூஅ. அடற்றகையு மாற்றலு மில்லெனினுந் தானை
படைத்தகையாற் பாடு பெறும். அ

இ-ள். தானை— தானை,—அடற்றகையும் ஆற்றலும் இல் எனினும்—பகைமேற் முன்சென்றழிந்தறுகண்மையும் அது தன்மேல்வந்தூற் பொறுக்குமாற்றலும் இல்லையாயினும்,—படைத்தகையால் பாடு பெறும் — தன்னேற்றப் பொலிவானே பெருமையெய்தும். எ-று.

இல்லெனினுமெனவே, அவற்றதின்றியமையாமை பெறப்பட்டது. படைத்தகையென்றது ஒருபெயர்மாத்திரமாய் நின்றது. தோற்றப்பொலிவாவது அலங்கரிக்கப்பட்ட தேர், யானை, குதிரைகளுடனும் பதாகை, கொடி, குடை, பல்லியம், காகளமுதலியவற்றுடனும் அணிந்து தோன்றுமழகு. பாடு கண்டவளவிலே பகைவரஞ்சும் பெருமை. (அ)

எகூக. சிறுமையுஞ் செல்லாத் துனியும் வறுமையு
மில்லாயின் வெல்லும் படை. கூ

இ-ள். சிறுமையும் செல்லாத் துனியும் வறுமையும் இல்லாயின் — தான்றேய்ந்து சிறிதாகலும் மனத்தினின்று நீங்காத வெறுப்பும் நல்குரவும் தனக்கில்லையாயின்,—படை வெல்லும்—படை பகையை வெல்லும். எ-று.

வீட்டிப்போதலும் நின்றது நல்கூர்தலும் அரசன் பொருள்கொடாமையான் வருவன. செல்லாத்துனியாவது மகளிரை வௌவல், இளிவரவாயின செய்தன் முதலியவற்றான் வருவது. இவையுள்வழி அவன்மாட்டன்பின்றி உற்றுப்பொராமையின், இல்லாயின் வெல்லுமென்றார். (கூ)

எஎ0. நிலைமக்கள் சால வுடைத்தெனினுந் தானை
தலைமக்க ளில்வழி யில். க0

இ-ள். நிலைமக்கள் சால உடைத்து எனினும் — போரின்கணிலையுடைய வீரர மிகவுடைத்தேயாயினும்,—தலைமக்கள் இல்வழித் தானை இல்—தனக்குத் தலைவராகிய வீரரில்லாதவழித் தானை நில்லாது. எ-று.

படைத்தலைவர் நிலையுடையரன்றிப் போவாராயிற் காண்போரில்லெனப் பொராது தானும் போமென்பார், தலைமக்களில்வழியில்லென்றார். இவைமூன்றுபாட்டானும் முறையே படைத்தகையின்மையானும், அரசன்கொடைத் தாழ்வுகளானும், தலைவரின்மையானும், தாழ்வு கூறப்பட்டது. (க0)

எஅம் அதி.—படைச்செருக்கு.

அஃதாவது அப்படையது மறமிகுதி. அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

எஎக. என்னேமுன் னில்லன்மின் றெவ்விர் பலரென்னை
முன்னின்று கன்னின் றவர். க

இ-ள். தெவ்விர் என் ஐமுன் நின்று கல் நின்றவர் பலர்—பகைவீர், இன்றிங்கென்றலைவனெதிர் போரேற்று நின்று அவன்வேல்வாய் வீழ்ந்து பின்கல்லின்க

ண்ணே நின்றவீரர் பலர்;— என் ஐமுன் நில்லன்மின்— நீவிர் அதன்கணின்றீ தும்முடற்கணிற்றல்வேண்டின், என்றலேவனெதிர் போரேற்று நிற்றலேயொழிமி ன். எ-று.

என்னேயெனத் தன்னெடி தொடர்புபடுத்துக் கூறினமையின், அவன்வேல்வா ய்வீழ்தல்பெற்றும். கல் நடுகல். "நம்பன் சிலேவாய் நடக்குங்கணை மிச்சி லல்லா —லம்பொன் முடிப்பூ ணரசும்மிலே" * எனப் பதுமுகன்கூறினற்போல ஒருவீர ன் தன்மறம் அரசன்மேல்வைத்துக் கூறியவாறு. இப்பாட்டு நெடிமொழிவஞ்சி.†

எஎஉ. கான முயலெய்த வம்பினில் யானை
பிழைத்தவே லேந்த லினிது. உ

இ-ள். கான முயல் எய்த அம்பினில்—கானத்தின்கணேடிம் முயலேப் பிழை யாமலெய்த அம்பையேந்தலினும்—யானை பிழைத்த வேல் ஏந்தல் இனிது—வெ ள்ளிடைநின்ற யானையையெறிந்து பிழைத்த வேலேயேந்துதல் நன்று. எ-று.

கானமுயலென்றதனுல் வெள்ளிடைநின்றவென்பதும், பிழைத்தவென்றதனுற் பிழையாமலென்பதும், முயற்குத் தக எய்தவென்றதனுன் யானைக்குத்தக எறிதலு ம், வருவிக்கப்பட்டன. இது வேற்றரசன்படையொடி பொருதானேர் வீரன் அ து புறங்கொடித்ததாக நாணிப் பின்னவன்றன்மேற்செல்லலுற்றனது கூற்று.(உ)

எஎக. பேராண்மை யென்ப தறுகணெனன் றுற்றக்கா
ஓராண்மை மற்றத னெஃகு. ஊ

இ-ள். தறுகண்பேர் ஆண்மை என்ப—பகைவர்மேற் கண்ணேடாது செய்யும் மறத்தை நூலோர் மிக்கவாண்டன்மையென்று சொல்லுவர்,—ஒன்று உற்றக்கா ல் ஊராண்மை அதன் எஃகு (என்ப)—அவர்க்கு ஒருதாழ்வு வந்ததாயிற்கண்ணே டி அது நீர்த்துக்கோடற்பொருட்டி ஊராண்மைசெய்தலே நூலோர் அதற்குக் கூர் மையென்று சொல்லுவர். எ-று.

என்பவென்பது பின்னுமியைந்தது. ஊராண்மை உபகாரியாந்தன்மை. அஃதா வது இலங்கையர்வேந்தன் போரிடைத் தன்ரூனேமூழுதும்படைத் தமியனுயகப்ப ட்டானது நிலேமை நோக்கி, அயோத்தியரிறை மேற்செல்லாது இன்றுபோய்நா ளே நின்ரூனேயோடி வாவென வீட்டாற்போல்வது. இவையிரண்டுபோட்டிந்தழி ஞ்சி.‡ (ஊ)

எஎச. கைவேல் களிற்றெடி போக்கி வருபவன்
மெய்வேல் பறியா நகும். ஈ

இ-ள். கைவேல் களிற்றெடி போக்கி வருபவன்— தன்கைப்படையாயவேலே த் தன்மேல்வந்த களிற்றேடி போக்கி வருகின்ற களிற்றுக்கு வேறுடித்திரிவான் —மெய் வேல் பறியா நகும்—தன்மார்பின்கணின்ற வேலேக்கண்டி பறித்து மகி ழும். எ-று.

---

* சீவகசிந்தாமணி, காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம், நகஎ.—பைம்பொற் புள கப் பருமக்களி யானே யீட்டஞ்— செம்பொ னெடிந்தேர்த் தொகைமாக்கடற் ரூ னே வெள்ள—நம்பன் சிலேவாய் நடக்குங்கணை மிச்சி லல்லா— லம்பொன் மணி ப்பூ ணரசும்மிலே யென்று நக்கான்.

† நெடிமொழிவஞ்சியென்பது ஒன்ஞதார் படைகெழுமித்—தன்ஞண்மை யெடித்துரைத்தன்று.

‡ தழிஞ்சியென்பது அழிபவர் புறக்கொடை யயில்வா ளோச்சாக்— கழிந த கண்மை காதலித் துரைத்தன்று.

களிற்றேறு போக்கல் களிற்றினதுயிரைக் கொடுபோமாறு விடுதல். மகிழ்ச்சி தேடியதெய்தலான். இதனுட் களிற்றையல்லதெறியானென்பதூஉம், சினமிகுதியான் வேலிடைபோழ்ந்ததறிந்திலனென்பதூஉம், பின்னும் போர்மேல் விருப்பினனென்பதூஉம், பெறப்பட்டன. நூழிலாட்டு.* (சு)

எஎடு. விழித்தகண் வேல்கொண் டெறிய வழித்திமைப்பி
னேட்டன்றே வன்கண வர்க்கு. டு

இ-ள். விழித்த கண்—பகைவரை வெகுண்டுநோக்கிய கண் — வேல்கொண்டெறிய அழித்து இமைப்பின்—அவர் வேலைக்கொண்டெறிய அஃதாற்றாது அந்நோக்கையழித்து இமைக்குமாயின்,— வன்கணவர்க்கு ஓட்டி அன்றே—அது வீரர்க்குப் புறங்கொடுத்தலாம். எ-று.

அவ்வெகுளிநோக்கமீட்டலும் போரின்கண்மீட்சியெனக்கருதி அதுவுஞ்செய்யாரென்பதாம். (டு)

எஎசு. விழுப்புண் படாதநா ளெல்லாம் வழுக்கினுள்
வைக்குந்தன் ஞாள யெடுத்து. சு

இ-ள். தன் நாளை எடுத்து—தனக்குச் சென்ற நாள்களையெடுத்தெண்ணி,— விழுப்புண் படாத நாளெல்லாம் வழுக்கினுள் வைக்கும்—அவற்றுள் விழுப்புண்படாத நாள்களையெல்லாம் பயன்படாது கழிந்தநாளுள்ளே வைக்கும் வீரன். எ-று.

விழுப்புண் முகத்தினும் மார்பினும் பட்டபுண். போர்பெற்றிருக்கவும் அது பெறுத நாள்களோடுங்கூட்டுமென்பதாம். இவைமூன்றுபாட்டானும் ஊறஞ்சாமை கூறப்பட்டது. (சு)

எஎஅ. சூழலு மிசைவேண்டி வேண்டா வுயிரார்
கழல்யாப்புக் காரிகை நீர்த்து. எ

இ-ள். சூழலும் இசைவேண்டி வேண்டா உயிரார்—துறக்கத்துத் தம்மொடுசெல்லாது வையத்தைச் சூழ்ந்து நிற்கும் புகழை வேண்டி உயிர்வாழ்தலை வேண்டாத வீரர்—கழல் யாப்புக் காரிகை நீர்த்து—கழல்கட்டுதல் அலங்கார நீர்மையையுடைத்து. எ-று.

வையத்தைச் சூழுமெனவே, அதன் பெருமை பெற்றும். செயப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. சூழ்தல் அகத்திடல். துறக்கமும் புகழும் எளிதினெய்துவராகவின், ஆபரணமாவது அதுவேயென்பதாம். (எ)

எஎஅ. உறினுயி ரஞ்சா மறவ ரிறைவன்
செறினுஞ்சீர் குன்ற லிலர். அ

இ-ள். உறின் உயிர் அஞ்சா மறவர்—போர்பெறிற் றம்முயிர்ப்பொருட்டஞ்சாது அதன் மேற்செல்லும் வீரர்—இறைவன் செறினும் சீர் குன்றல் இலர்—தம்மிறைவன் அது வேண்டாவென்றுமுனியினும் அவ்வீரமிகுதி குன்றார். எ-று.

போர்பெற்றறியாமையின், அது பெற்றால் அரசன்றடுப்பினும் நில்லாரென்பதாம். பிறரும் "போரொளிற் புகலும் பூசைழன் மறவர்" என்றும் "புட்பகத்—தேவ ரேகலிற் சாவேம் யாமென— நீங்கா மறவர் வீங்குதோள் புடைப்ப" என்றுங் கூறினர். (அ)

* நூழிலாட்டென்பது களங்கழுமிய படையிரிய—வளங்கழிந்தவேல் பறித்தோச்சின்று.

எஎகூ. இழைத்த திகவாமைச் சாவாரை யாரோ
பிழைத்த தொறுக்கிற் பவர். கூ

இ-ள். இழைத்தது இகவாமைச் சாவாரை—தாங்கூறின வஞ்சினந்தப்பாமற் பொருட்டுச் சென்று சாவவல்ல வீரரை—பிழைத்தது ஒறுக்கிற்பவர் யார்—அது தப்பியவாறு சொல்லியெள்ளுதற்குரியார் யாவர்! எ-று.

இழைத்தல் இன்னது செய்யேனாயின் இன்னனாகுகவெனத் தான் வகுத்தல். சொல்லியென்பது அவாய்நிலையான் வந்தது. வஞ்சினமுடிப்பான்புக்கு முன்னே சாவினுந் தொலைவன்மையின், அது முடித்தாராவரெனச் சாதற்சிறப்புக்கூறிய வாறு. (கூ)

எஅ0. புரந்தார்கண் ணீர்மல்கச் சாகற்பிற் சாக்கா
டிரந்துகோட் டக்க துடைத்து. க0

இ-ள். புரந்தார் கண்ணீர் மல்கச் சாகற்பின்—தமக்குச் செய்த நன்றிகளை நினைந்து ஆண்டவரசர் கண்கள் நீர் மல்கும்வகைபோரிடைச் சாவப்பெறின்,—சாக்காடு இரந்துகோட்டக்கது உடைத்து—அச்சாக்காடு இரந்தாயினுங்கொள்ளுந்தகுதியையுடைத்து. எ-று.

மல்குதலாகிய இடத்து நிகழ்பொருளின்றொழில் இடத்தின்மேனின்றது. கிளையழ இல்லிடைநோயால் விளிவார் பழவினைப்பயனேயெய்தலின், அடுத்தவினையாற் றுறக்கமெய்துஞ்சாதலை இரந்துகோட்டக்கதுடைத்தென்றார். இவைநான்கு பாட்டனும் உயிரோம்பாமை கூறப்பட்டது. (க0)

எகூ ம் அதி.—நட்பு.

இனி அப்படைபோல அரசனுக்கு வினையிடத்துதவுவதாய நட்பினை ஐந்ததிகாரம் விதிமுகத்தானும் பன்னிரண்டதிகாரம் எதிர்மறைமுகத்தானுங்கூறுவான் றொடங்கி, விதிமுகவதிகாரமைந்தனுள்ளும் முதற்கண்நட்புக்கூறுகின்றார். அஃதாவது இன்னதென்பதூஉம் அதிகாரமுறைமையும் இதனுள் விளங்கும்.

எஅக. செயற்கரிய யாவுள நட்பி னதுபோல்
வினைக்கரிய யாவுள காப்பு. க

இ-ள். நட்பின் செயற்கரிய யா உள — நட்புப்போலச் செய்துகோடற்கரிய பொருள்கள் யாவையுள!—அதுபோல் வினைக்கு அரிய காப்பு யா உள—செய்து கொண்டால் அதுபோலப் பகைவர் செய்யும் வினைக்குப் புகற்கரியகாவலாவன யாவையுள! எ-று.

நட்புச்செய்தற்காவாரைப் பெறுதலும் பெற்றாற் செய்யுமுபாயமும் செய்தாற் றிரிபின்றிநிற்றலுமுதலிய அரியவாகலின் நட்பிற்செயற்கரியனவில்லையென்றும், செய்தாற்பகைவரஞ்சி வினைதொடங்காராகலின் அதுபோல வினைவாராமைக்கு அரியகாவலில்லையென்றுங்கூறினார். நட்புத்தான் இயற்கை செயற்கையென இருவகைப்படும். அற்றுள் இயற்கை பிறப்புமுறையானாயதூஉம் தேயமுறையானாயதூஉமெனவிருவகைப்படும். அவற்றுண் முன்னையது சுற்றமாகலின் அது சுற்றந்தழாலினடங்கிற்று; ஏனையது பகையிடையிட்டதேயத்ததாகலின், அது துணைவலியென வலியறிதலுளடங்கிற்று. இனி ஈண்டுச் சொல்லப்படுவது முன்செய்தவுதவிபற்றி வருஞ்செயற்கையேயாகலின், அதன்சிறப்பு இதனாற் கூறப்பட்டது.

எஅஉ. நிறைநீர நீரவர் கேண்மை பிறைமதிப்
பின்னீர பேதையார் நட்பு. உ

இ-ள். நீரவர் கேண்மை பிறை நிறை நீர—அறிவுடையார் நட்புக்கள் பிறை நிறையுந்தன்மைபோல நாடோறுநிறையுந்தன்மையவாம்;—பேதையார் நட்பு மதிப் பின் நீர—மற்றைப்பேதைமையுடையார்நட்புக்கள் நிறைந்தமதி பின் குறையுந்தன்மைபோல நாடோறுங்குறையுந்தன்மையவாம். எ-று.

நீரவரென்றார், இனிமைபற்றி. கேண்மை, நட்பென்பன ஒருபொருட்கிளவி. செய்தாரது பன்மையான் நட்பும் பலவாயின. அறிவுடையாரும் அறிவுடையாருஞ்செய்தன முன்சுருங்கிப் பின்பெருகற்கும், பேதையாரும் பேதையாருஞ்செய்தன முன்பெருகிப் பின்சுருங்கற்குங்காரணம் தம்முண்முன்னறியாமையும் பின்னறிதலுமாம். (உ)

எஅஊ. நவிறைறு நூனயம் போலும் பயிறைறும்.
பண்புடை யாளர் தொடர்பு. ஊ

இ-ள். பண்பு உடையாளர் தொடர்பு பயிறைறும்—நற்குணமுடையமக்கள் தம்முட்செய்த நட்புப் பயிலுந்தோறும் அவர்க்கின்பஞ்செய்தல்—நூல் நவிறைறும் நயம்போலும்—நூற்பொருள் கற்குந்தோறுங் கற்றூர்க்கின்பஞ்செய்தலையொக்கும். எ-று.

நயத்தினைச் செய்தலான், நயமெனப்பட்டது. இருமையினும் ஒருகாலேக்கொருகால் மிகுமென்பதாம். இவையிரண்டுபோட்டானும் அச்சிறப்பிற்கேது கூறப்பட்டது.

எஅச. நகுதற் பொருட்டன்று நட்டன் மிகுதிக்கண்
மேற்சென் றிடித்தற் பொருட்டு. ச

இ-ள். நட்டல் நகுதற்பொருட்டன்று—ஒருவனேடொருவன் நட்புச்செய்தல் தம்முணகுதற்கியைந்தன சொல்லி நகையாடற்பொருட்டன்று,—மிகுதிக்கண் மேற்சென்று இடித்தற்பொருட்டு — அவர்க்கு வேண்டாதசெய்கையுளதாயவழி மூற்பட்டுக் கழறுதற்பொருட்டு. எ-று.

பழியும் பாவமுந்தருஞ்செய்கை துன்பமே பயத்தலான் வேண்டப்படுவதன்மையின் அதனை மிகுதியென்றும், அதுசெய்தற்கு முன்னே மீட்டல்வேண்டுதலின் மேற்சென்றென்றும், இன்சொற்கு மீளாமையின் இடித்தற்பொருட்டென்றுங்கூறினர். இதனான் நட்பின்பயன் கூறப்பட்டது. (ச)

எஅடு. புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா வுணர்ச்சிதா
னட்பாங் கிழமை தரும். டு

இ-ள். புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா—ஒருவனேடொருவன் நட்பாதற்குப் புணர்ச்சியும் பழகுதலுமாகிய காரணங்கள் வேண்டுவதில்லை;—உணர்ச்சிதான் நட்பாங் கிழமை தரும்—இருவர்க்குமொத்தவுணர்ச்சிதானே நட்பாமுரிமையைக் கொடுக்கும். எ-று.

புணர்ச்சி ஒருதேயத்தாராதல்; "இன்றே போல்கதும் புணர்ச்சி தானே." என்றதும் அதனை. பழகுதல் பலகாற்கண்டுஞ் சொல்லாடியும் மருவுதல். இவ்விரண்டுமின்றிக் கோப்பெருஞ்சோழனுக்கும் பிசிராந்தையார்க்கும்போல உணர்ச்சியொப்பின், அதுவே உடனுயிர்நீங்குமுரிமைத்தாய நட்பினைப் பயக்குமென்பதாம். ந

ட்பிற்குப் புணர்ச்சி, பழகுதல், உணர்ச்சியொத்தலென்னுங்காரணமூன்றனுள்ளும் பின்னது சிறப்புடைத்தென்பது இதனாற் கூறப்பட்டது. (இ)

எஅசு. முகநக நட்பது நட்பன்று நெஞ்சத்
தகநக நட்பது நட்பு. சு

இ-ள். முகம் நக நட்பது நட்பு அன்று—கண்டவழி அகமொழிய முகமாத்திரமே மலரும்வகை நட்குமது நட்பாகாது;—நெஞ்சத்தகம் நக நட்பது நட்பு— அன்பால் அகமுமலர நட்குமதே நட்பாவது. எ-று.

நெஞ்சின்கணிகழ்வதனை நெஞ்சென்றார். இறந்ததுதழீஇயவெச்சவும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. அதனால் இரண்டும் ஒருங்கே மலரவேண்டுமென்பது பெற்றும். (சு)

எஅஎ. அழிவி னவைநீக்கி யாறுய்த் தழிவின்க
ணல்ல லுழப்பதா நட்பு. எ

இ-ள். அழிவினவை நீக்கி ஆறு உய்த்து — கேட்டினைத்தருந்தீநெறிகளைச் செல்லுங்கால் விலக்கி ஏனைநன்னெறிகளைச் செல்லாக்காற் செலுத்தி— அழிவின்கண் அல்லல் உழப்பது நட்பாம்—தெய்வத்தாற்கேடுவந்துழி அது விலக்கப்படாமையின் அத்துன்பத்தை உடனனுபவிப்பதே ஒருவனுக்கு நட்பாவது. எ-று.

ஆறென வருகின்றமையின், அழிவினைத்தருமவையென்றொழிந்தார். "தெருண்டவறிவினவர்" என்புழிப்போல இன்சாரியை நிற்க இரண்டனுருபு தொக்கது. இனி நவையென்று பாடமோதி, அதற்குப் போரழிவினுஞ் செல்வவழிவினும்வந்த துன்பங்களென்றும், அழிவின்கணென்பதற்கு யாக்கையழிவின்கணென்றும் உரைப்பாருமுளர். (எ)

எஅஅ. உடுக்கை யிழந்தவன் கைபோல வாங்கே
யிடுக்கண் களைவதா நட்பு. அ

இ-ள். உடுக்கை இழந்தவன் கைபோல—அவையிடையாடை சூலந்தவனுக்கு அப்பொழுதே கைசென்றுதவி அவ்விளிவரல் களையுமாறுபோல, — ஆங்கே இடுக்கண் களைவது நட்பாம் — நட்டவனுக்கு இடுக்கண் வந்துழி அப்பொழுதே சென்றுதவி அதனைக் களைவதே நட்பாவது. எ-று.

அற்றங்காத்தற்கட் கை தன்மனத்தினுமுற்படுதலின், அவ்விடாவு இடுக்கண்களைவுழியும் அதற்கொத்த தொழிலுவமையினும் வருவிக்க. உடையவன்றொழில் நட்பின்மேலேற்றப்பட்டது. (அ)

எஅகூ. நட்பிற்கு வீற்றிருக்கை யாதெனிற் கொட்பின்றி
யொல்லும்வா யூன்று நிலை. கூ

இ-ள். நட்பிற்கு வீற்றிருக்கை யாதெனின் — நட்பினுக்கு அரசிருக்கையாதெனின்,—கொட்பு இன்றி ஒல்லும்வாய் ஊன்றும் நிலை—அஃது எஞ்ஞான்றும் நிரிபின்றி இயலுமெல்லையெல்லாம் அறம்பொருள்களிற்றளராமைத் தாங்குந் தின்மை. எ-று.

ஒருஞான்றும் வேறுபடாது மறுமையிம்மைகட்கு உறுதியாய அறம்பொருள்களிற்றளர்ந்துழி அத்தளர்ச்சி நீக்கி அவற்றின்கணிறுத்துதற்குமேல் ஒருசெயலுமின்மையின், அதனை நட்பிற்கு முடிந்தவெல்லையென்றார். (கூ)

எகூ0. இனைய ரிவரெமக் கின்னம்யா மென்று
புனையினும் புல்லென்னு நட்பு. க0

இ-ள். இவர் எமக்கு இனையர் யாம் இன்னம் என்று புனையினும் — இவர் நம க்கித்துனையன்பினர் யாமிவர்க்கித்தன்மையமென்று ஒருவனையொருவர் புனைந் துசொல்லினும்,—நட்புப் புல்லென்னும்—நட்புப் புல்லிதாய்த் தோன்றும்.எ-று.

இவர்க்கென்பது வருவிக்கப்பட்டது. தாம் அவனென்னும் வேற்றுமையின்றி வைத்துப் புனைந்துரைப்பினும் வேற்றுமையுண்டாமாகலின், நட்புப் புல்லென்னு மென்றார். இவையைந்துபாட்டானும் நட்பினதிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (க0)

அ0 ம் அதி.—நட்பாராய்தல்.

அஃதாவது மேற்சொல்லியவிலக்கணத்தானையாராய்ந்தறிந்தே நட்கவேண் டுதலின், அவனையாராயுந்திறம். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

எகூக. நாடாது நட்டலிற் கேடில்லை நட்டபின்
வீடில்லை நட்பாள் பவர்க்கு. க.

இ-ள். நட்பு ஆள்பவர்க்கு நட்டபின் வீடு இல்லை—நட்பினைவிரும்பி அதன்க ண்ணே நிற்பார்க்கு ஒருவனைநீடி நட்புச்செய்தபின் அவனை விடுதலுண்டாகாது; ——நாடாது நட்டலிற் கேடு இல்லை——ஆகலான், ஆராயாது நட்புச் செய்தல்போ லக் கேடு தருவது பிறிதில்லை. எ-று.

ஆராய்தல் குணச்செய்கைகளது நன்மையையாராய்தல். கேடு ஆகுபெயர். நட் கிற்குமவனென்னும் வேற்றுமையின்மையின் வீடில்லையென்றும், அவ்வேற்றுமை யின்மையான் அவன்கட் பழிபாவங்கள் தமவாமாகலின் இருமையுங்கெடுவனென் பது நோக்கி நாடாது நட்டலிற்கேடில்லையென்றுங்கூறினார். (க)

எகூஉ. ஆய்ந்தாய்ந்து கொள்ளாதான் கேண்மை கடைமுறை
தான்சாந் துயரந் தரும். உ

இ-ள். ஆய்ந்து ஆய்ந்து கேண்மை கொள்ளாதான் — குணமுஞ்செய்கையும் நல்லனென்பதும் அல்லனென்பதும் பலகாலாராய்ந்தும் பலவாற்றானாராய்ந்தும் ஒருவனைநீடி நட்புக்கொள்ளாதவன்——கடைமுறை தான் சாம் துயரம் தரும்— மூடிவிற் றன்சாதற்கேதுவாய துன்பத்தினைத் தன்மாற்றார் வினைக்கவேண்டாமற் றானே வினைக்கும். எ-று.

கடைமுறைக்கண்ணென இறுதிக்கட்டொக்க ஏழாவது விரிக்க. குணமுஞ் செயலுந் தீயானெடு கொள்ளின் அவற்கு வரும் பகைமையெல்லாந் தன்மேலவா ய்ப் பின் அவற்றானிறந்துவிடுமென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் ஆராயா வழிப்படுமிழுக்குக் கூறப்பட்டது. (உ)

எகூங. குணனுங் குடிமையுங் குற்றமுங் குன்று
வினனு மறிந்தியாக்க நட்பு. ங

இ-ள். குணனும் குடிமையும் குற்றமும் குன்று இனனும் அறிந்து—ஒருவன் கு ணத்தினையும் குடிப்பிறப்பினையும் குற்றத்தினையும் குறைவற்ற சுற்றத்தினையுமாரா ய்ந்தறிந்து,——நட்பு யாக்க—அவனெடு நட்புச்செய்க. எ-று.

குற்றமில்லாதார் உலகத்தின்மையின் உள்ளது பொறுக்கப்படுவதாயின் அவர்க ட்பு விடற்பாற்றன்றென்பார் குற்றமுமென்றும், சுற்றப்பிணிப்புடையார் நட்டா

ரோடும் பிணிப்புண்டிவருதலிற் குன்றுவினனுமென்றும், விடப்படிற் றங்குறை யாமென்பார் அறிந்தியாக்கவென்றுங்கூறினர். (ங)

எகூச. குடிப்பிறந்து தன்கட் பழிநாணு வாணைக்
கொடித்துங் கொளல்வேண்டு நட்பு. ச

இ-ள். குடிப்பிறந்து தன்கட் பழி நாணுவானை — உயர்ந்தகுடியின்கட்பிறந்து தன்மாட்டு உலகர்சொல்லும் பழிக்கஞ்சுவானை —— கொடித்தும் நட்புக் கொளல் வேண்டும்—சில கொடித்தாயினும் நட்புக்கோடல் சிறந்தது. எ-று.

குடிப்பிறப்பாற் றான் பிழைசெய்யாமையும், பழிக்கஞ்சலாற் பிழைத்தனபொறுத்தலும், பெற்றாம். இவையிரண்டுமுடையானைப் பெறுதலருமையின், அவனட்பை விலைகொடித்துங்கொள்கவென்பதாம். (ச)

எகூஞ. அழச்சொல்லி யல்ல திடித்து வழக்கறிய
வல்லார்நட் பாய்ந்து கொளல். ஞ

இ-ள். அல்லது அழச் சொல்லி—தாம் உலகவழக்கல்லது செய்யக் கருதிற்சோகம்பிறக்கும்வகை சொல்லி விலக்கியும்——இடித்து—செய்தக்காற் பின்னுஞ்செய்யாவகை தெருங்கியும்——வழக்கு அறியவல்லார்—— அவ்வழக்குச் செய்யாவழிச் செய்விக்கவும் வல்லாரை——ஆய்ந்து நட்புக் கொளல்—ஆராய்ந்து நட்புக்கொள்க. எ-று.

அழச்சொல்லியிடித்தனவந்த பரிகாரவிஞைகளான் அவற்றிற்கேற்ற குற்றவிஞைகள் வருவிக்கப்பட்டன. வழக்கு உலகத்தார் அடிப்படச் செய்துபோந்த செயல். தம்மொடு நட்டாரும் அறியும்வகை அறிவித்தலரிதாகலின், அறியவல்லாரொன்றார். இரண்டாவது இறுதிக்கட்டொக்கது. (ஞ)

எகூசு. கேட்டினு மூண்டோ ருறுதி கிளைஞரை
நீட்டி யளப்பதோர் கோல். ட

இ-ள். கிளைஞரை நீட்டி அளப்பது ஓர்கோல்—ஒருவனுக்குக் கேடென்பது தன்னட்டாராகிய புலங்களையெஞ்சாமலளப்பதோர்கோல்;——கேட்டினும் ஒருறுதி உண்டு—ஆகலின் அதன்கண்ணும் அவனைப் பெறப்படுவதோர்நல்லறிவுண்டு. எ-று.

தத்தநட்பெல்லைகள் சுருங்கியிருக்கவும் செல்வக்காலத்துப் புறத்துத்தோன்றுமற்போந்தார் பின்கேடுவந்துழிச் செயல்வேறுபடுதலின் அக்கேட்டால் அவை வரையறுக்கப்படுமென்பதுபற்றிக் கேட்டினைக்கோலாக்கியும், அதனால் அவனையளந்தறிந்தால் ஆவானையே கோடலின் அவ்வறிவை உறுதியென்றுங் கூறினர். கிளைஞர் ஆகுபெயர். இஃதேகதேசவுருவகம். இவைதான்குபாட்டானும் ஆராயுமாறும் ஆராய்ந்தால் நட்கப்படுவார் இவரென்பதூஉங் கூறப்பட்டன. (சு)

எகூள. ஊதிய மென்ப தொருவற்குப் பேதையார்
கேண்மை யொரீஇ விடல். எ

இ-ள். ஒருவற்கு ஊதியமென்பது—ஒருவனுக்குப் பேறென்று சொல்லப்படுவது——பேதையார் கேண்மை ஒரீஇ விடல்—அறிவிலாரோடு நட்புக்கொண்டானையின் அதனையொழிந்து அவரினீங்குதல். எ-று.

நட்பொழிந்தாலும் நீங்காக்கால் வெறிகமழ் சந்தனமும் வேங்கையும் வேமாறுபோலத் தீங்கு வருதலின் விடலென்றும், நீங்கியவழித்தீங்கொழிதலேயன்றி

இருமையின்பத்திற்குரிமையெய்தலு முடைமையின் அதனையுடியமென்றுங்கூறினார். (எ)

எகூஅ. உள்ளற்க வுள்ளஞ் சிறுகுவ கொள்ளற்க
வல்லற்க ணூற்றறுப்பார் நட்பு. அ

இ-ள். உள்ளம் சிறுகுவ உள்ளற்க — தம்மூக்கஞ்சுருங்குதற்குக் காரணமாய வினைகளைச் செய்யநினையாதொழிக;— அல்லற்கண் ஆற்று அறுப்பார் நட்புக் கொள்ளற்க — அதுபோலத் தமக்கொருதுன்பம் வந்துழிக் கைவிடுவார் நட்பினைக் கொள்ளாதொழிக. எ-று.

உள்ளஞ்சிறுகுவவாவன தம்மின்வலியாரோடு தொடங்கியனவும் பயனில்லனவுமாம். ஆற்றென்பது முதனிலைத்தொழிற்பெயர். முன்னெல்லாம் வலியராவார்போன்று ஒழிதலின், வலியறுப்பாரென்றார். எடுத்துக்காட்டுவமை. கொள்ளின் அழிந்தேவிடுமென்பதாம். (அ)

எகூக. கெடுங்காலைக் கைவிடுவார் கேண்மை யடுங்காலை
யுள்ளினு முள்ளஞ் சுடும். கூ

இ-ள். கெடுங்காலைக் கைவிடுவார் கேண்மை — ஒருவன் கெடுங்காலத்து அவனைவிட்டு நீங்குவார் முன்னவனுக்குச்செய்த நட்பு,—அடுங்காலை உள்ளினும் உள்ளம் சுடும்—தன்னைக் கூற்றடுங்காலத்து ஒருவனினைப்பினும், அந்நினைத்த வுள்ளத்தைச் சுடும். எ-று.

நினைத்தலுணையானே இயைபில்லாத பிறனுக்குங் கூற்றினுங்கொடிதாமெனக் கைவீடென்னிச் செய்த நட்பின் கொடுமை கூறியவாறு. இனி அவன்றானே ஆக்கியகேடு தன்னையடுங்காலையுள்ளினும் அக்கேட்டினுஞ்சுடுமென்றுரைப்பாருமுளர். இவைமூன்றுபாட்டானும் ஆராய்ந்தால் நட்கப்படாதார் இவரென்பது கூறப்பட்டது. (கூ)

அ00. மருவுக மாசற்றார் கேண்மையொன் றீத்து
மொருவுக வொப்பிலார் நட்பு. க0

இ-ள். மாசு அற்றார் கேண்மை மருவுக—உலகோடொத்துக் குற்றமற்றார் நட்பினையே பயில்க;—ஒப்பு இலார் நட்பு ஒன்று ஈத்தும் ஒருவுக— உலகோடொத்தலில்லார் நட்பினை அறியாது கொண்டாராயின், அவர்வேண்டியதொன்றனைக் கொடுத்தாயினும் விடுக. எ-று.

உலகோடொத்தார் நட்பு இருமையின்பமும் பயத்தலின் மருவுகவென்றும், அதனுக்கு மாறுயினர்நட்புத் துன்பமேபயத்தலின் அதனைழிவை விலைகொடுத்துங் கொள்கவென்றுங் கூறினார். இதனால் அவ்விருமையுந் தொகுத்துக்கூறப்பட்டன.

அக ம் அதி.—பழைமை.

அஃதாவது நட்டாரது பழையராந்தன்மைபற்றி அவர் பிழைத்தன பொறுத்தல். காரணப்பெயர் காரியத்திற்காயிற்று. ஆராய்ந்து நட்கப்பட்டாரெனினும் பொறுக்கப்படுங்குற்றமுடையராகலானும் ஊழ்வகையானும் நட்டார்மாட்டுப் பிழையுளதாமென்பது அறிவித்தற்கு, இது நட்பாராய்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

அ0க. பழைமை யெனப்படுவ தியாதெனின் யாதுங்
கிழமையைக் கீழ்ந்திடா நட்பு. க

இ-ள். பழைமை எனப்படுவது யாதெனின்—பழைமையென்று சொல்லப்படுவதியாதென்று வினவின்,—கிழமையை யாதும் கீழ்க்கிடா நட்பு—அது பழைமையோர் உரிமையாற்செய்வனவற்றைச் சிறிதுஞ்சிதையாது அவற்றிற்குடம்படும் நட்பு. எ-று.

கிழமை ஆகுபெயர். கெழுதகைமையென வருவனவுமது. உரிமையாற்செய்வனவாவன கருமமாயின செய்யுங்காற் கேளாது செய்தல், கெடும்வகைசெய்தல், தமக்கு வேண்டியன தாமே கோடல், பணிவச்சங்களின்மையென்றிவை முதலாயின. சிதைத்தல் விலக்கல். இதனுற் பழைமையாவது காலஞ்சென்றதன்று இப் பெற்றித்தாய நட்பென்பது கூறப்பட்டது. (க)

அ0உ. நட்பிற் குறுப்புக் கெழுதகைமை மற்றதற்
குப்பாதல் சான்றோர் கடன். உ

இ-ள். நட்பிற்கு உறுப்புக் கெழுதகைமை—நட்பிற்கவயவமாவன நட்டார் உரிமையாற்செய்வன,—அதற்கு உப்பாதல் சான்றோர் கடன்—அதனுல் அவ்வுரிமைக்கு இனியராதல் அமைந்தார்க்கு முறைமை. எ-று.

வேறன்மைதோன்ற உறுப்பென்றார். உறுப்பென்பது ஈண்டிலக்கணையடியாகவந்த குறிப்புச்சொல். அவயவமாதலறிந்தே இனியவராவனென்பது தோன்றச் சான்றோர்மேல் வைத்தார். (உ)

அ0ங. பழகிய நட்பெவன் செய்யுங் கெழுதகைமை
செய்தாங் கமையாக் கடை. ங

இ-ள். கெழுதகைமை செய்தாங்கு அமையாக்கடை — தாமுடம்படாதனவேனும் நட்டார் உரிமையாற்செய்தனவற்றிற்குத் தாஞ்செய்தாற்போல உடம்படாராயின்,—பழகிய நட்பு எவன் செய்யும்—அவரோடு பழையதாய்வந்த நட்பு என்னபயனைச்செய்யும். எ-று.

செய்தாற்போலவுடம்படுதலாவது தாமும் அவரிடத்துரிமையாலுடம்படுதல். இவையிரண்டுபோட்டானும் பழைமையான் வருமூரிமையது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

அ0ச. விழைதகையான் வேண்டி யிருப்பர் கெழுதகையாற்
கேளாது நட்டார் செயின். ச

இ-ள். நட்டார் கெழுதகையால் கேளாது செயின்—தங்கருமத்தை நட்டார் உரிமையாற்கேளாது செய்தாராயின்,—விழைதகையான் வேண்டி இருப்பர்—அச்செயலது விழையப்படுந்தன்மைபற்றி அதனை விரும்புவர் அறிவுடையார். எ-று.

ஒருவர்க்குத் தங்கருமந்தாம்றியாமன் முடிந்திருத்தலினுஉங்கு நன்மையின்மையின், அச்செயல் விழையத்தக்கதாயிற்று. அதனை அவ்வாறறிந்து விரும்புதல் அறிவுடையார்க்கல்லதின்மையின், அவர்மேல்வைத்துக்கூறினர். வேண்டியிருப்பனென்பது எழுந்திருப்பனென்பதுபோல ஒருசொன்னீர்மைத்து. இதனுற் கேளாது செய்துழி அதனைவிரும்புகவென்பது கூறப்பட்டது. (ச)

அ0ஞ. பேதைமை யொன்றே பெருங்கிழமை யென்றுணர்க
நோதக்க நட்டார் செயின். ஞ

இ-ள். நோதக்க நட்டார் செயின்—தாம் வெறுக்கத்தக்கனவற்றை நட்டார் செய்தாராயின்,—பேதைமை ஒன்றே பெருங்கிழமை என்று உணர்க — அதற்

ருக் காரணம் ஒன்றிற்பேதைமையென்றுதல் ஒன்றின்மிக்கவரிமையென்றுதல் கொள்க. எ-று.

ஒன்றேவென்பது எண்ணிடைச்சொல். செயினெனவே, தம்மியல்பாற்செய்யாமை பெற்றும். இது வருகின்றவற்றுள்ளுமொக்கும். இழவுழான் வரும் பேதைமை யாவர்க்குமுண்மையிற் றமக்கேதங்கொண்டாரென்றுதல் ஊழ்வகையான் எம்மின்வரற்பாலது ஒற்றுமைமிகுதிபற்றி அவரின்வந்ததென்றுதல் கொள்வதல்லது அன்பின்மையென்று கொள்ளப்படாதென்பதாம். கெடும்வகைசெய்யின் அதற்குக் காரணம் இதனுற்கூறப்பட்டது. (இ)

அ0கூ. எல்லைக்க ணின்றூர் துறவார் தொலைவிடத்துந்
தொல்லைக்க ணின்றூர் தொடர்பு. கூ

இ-ள். எல்லைக்கண் நின்றூர் — நட்புவரம்பிகவாது அதன்கண்ணே நின்றவர்—தொல்லைக்கண் நின்றூர் தொடர்பு தொலைவிடத்தும் துறவார்—தம்மொடுபழைமையிற்றிரியாது நின்றூரது நட்பினை அவராற்றொலைவுவந்தவிடத்தும் விடார். எ-று.

பழைமையிற்றிரியாமை உரிமையொழியாமை. தொலைவு பொருட்கேடும் போர்க்கேடும். (கூ)

அ0எ. அழிவந்த செய்யினு மன்பறு ரன்பின்
வழிவந்த கேண்மை யவர். எ

இ-ள். அழிவந்த செய்யினும் அன்பு அறூர்—நட்டார் தமக்கழிவுவந்தவற்றைச் செய்தாராயினும் அவர்மாட்டன்பொழியார்—அன்பின் வழி வந்த கேண்மையவர்—அன்புடனே பழையதாய்வந்த நட்பினையுடையார். எ-று.

அழியென்பது முதனிலைத்தொழிற்பெயர். அழிவு மேற்சொல்லிய கேடுகள். இவையிரண்டுபாட்டானுங் கேடுசெய்தக்கண்ணும் நட்பு விடற்பாற்றன்றென்பது கூறப்பட்டது. (எ)

அ0அ. கேளிழுக்கங் கேளாக் கெழுதகைமை வல்லார்க்கு
நாளிழுக்க நட்டார் செயின். அ

இ-ள். கேள் இழுக்கம் கேளாக் கெழுதகைமை வல்லார்க்கு — நட்டார் செய்தபிழையைத் தாமாகவேயன்றிப் பிறர்சொன்னலுங் கொள்ளாத உரிமையறியவல்லார்க்கு — நட்டார் இழுக்கம் செயின் நாள் — அவர் பிழை செய்வாராயின், அது பயன்பட்ட நாளாம். எ-று.

பிழையாவன சொல்லாது நற்பொருள்வெளவல், பணியாமை, அஞ்சாமை முதலாயின. கேட்டல் உட்கோடல். கெழுதகைமைவல்லரென்பது ஒருபெயராய்க் கேளாதவென்னுமெச்சத்திற்கு முடிபாயிற்று. செய்துபோந்துழியல்லது அவ்வன்மை வெளிப்படாமையின், செய்யாதன நாளல்லவாயின. இதனுற் பிழை பொறுத்தற்சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (அ)

அ0கூ. கெடாஅ வழிவந்த கேண்மையார் கேண்மை
விடாஅர் விழைபு மூலகு. கூ

இ-ள். கெடா வழி வந்த கேண்மையார் கேண்மை—உரிமையறாது பழையதாய் வந்த நட்பினையுடையாரது நட்பினை— விடார் உலகு விழையும்—அவர் பிழைநோக்கி விடுதல்செய்யாதாரை உலகம் நட்புக்குறித்து விரும்பும். எ-று.

கெடாதென்பதனிறுதிநிலை விகாரத்தாற்றொக்கது. விடாதாகையினவே, வி தெற்காரணங்கூறப்பட்டது. தம்மாட்டும் இவரித்தன்மையராவரென்று யாவருந் தாமே வந்து நட்பாவரென்பதாம். கெடாரென்று பாடமோதி, நட்புத்தன்மையிற் கெடாராகியென்றுரைப்பாரு மூளர். (கூ)

அக0. விழையார் விழையப் படுப பழையார்கட்
பண்பிற் றலைப்பிரியா தார். க0

இ-ள். பழையார்கண் பண்பின் தலைப்பிரியாதார்—பழைய நட்டார் பிழைசெ ய்தாராயினும் அவர்மாட்டுத் தம்பண்பினீங்காதார்—விழையார் விழையப்படுப — பகைவரானும் விரும்பப்படுவர். எ-று.

தம்பண்பாவது செய்யாதமுன்போல அன்புடையராதல். மூன்றனுருபுஞ் சிறப் பும்மையும் விகாரத்தாற்றொக்கன. அத்திரிபின்மை நோக்கிப் பகைவரும் நட்டா ராவரென்பதாம். இவையிரண்டொட்டானும் பழமையறிவார் எய்தும் பயன் கூ றப்பட்டது. (க0)

அஉ ம் அதி.—தீநட்பு.

இனிப் பொறுக்கப்படாத குற்றமுடைமையின் விடற்பாலதாய நட்பு நட்பா ராய்தற்கட்சுருங்கச்சொல்லிய துணையானடங்காமையின் அதனையிருவகைப்படுத் து இரண்டதிகாரத்தாற் கூறுவான்றொடங்கி, முதற்கட்டீநட்புக் கூறுகின்றார். அஃதாவது தீக்குணத்தாரோடு உளதாய நட்பு. குணத்தின்றீமை ஒற்றுமைபற்றி உடையார்மேற்றாயது, பின் அவரோடு செய்த நட்பின்மேற்றாயிற்று. அதிகாரமு றைமை கூறுமையே விளங்கும்.

அகக. பருகுவார் போலினும் பண்பிலார் கேண்மை
பெருகலிற் குன்ற லினிது. க

இ-ள். பருகுவார்போலினும் பண்பு இலார் கேண்மை—காதன்மிகுதியாற் பரு குவார்போன்றாராயினுந் தீக்குணமுடையார்நட்பு— பெருகலின் குன்றல் இனி து— வளர்தலிற்றேய்தனன்று. எ-று.

"பருகு வன்ன வருகா நோக்கமொடு" என்றார் பிறரும். நற்குணமில்லாரென வே, தீக்குணமுடையாரென்பது அருத்தாபத்தியான் வந்தது. பெருகினல் வருங் கேடு குன்றினல் வாராமையின், குன்றலினிதென்றார். இதனுற்றீநட்பினது ஆகா மை பொதுவகையாற் கூறப்பட்டது. இனிச் சிறப்புவகையாற் கூறுப. (க)

அகஉ. உறினட் டறினெஞ்சு மொப்பிலார் கேண்மை
பெறினு மிழப்பினு மென். உ

இ-ள். உறின் நட்டு அறின் ஒஞ்சும் ஒப்பு இலார் கேண்மை — தமக்குப்பயனு ள்வழி நட்புச்செய்து அஃதில்வழியொழியும் ஒப்பிலாரது நட்பினை— பெறினும் இழப்பினும் என்—பெற்றால் ஆக்கமியாது! இழந்தாற் கேடியாது! எ-று.

தமக்குற்றனபார்ப்பார் பிறரோடு பொருத்தமிலராகலின், அவரை ஒப்பிலாரென் றார். அவர்மாட்டு நொதுமற்றன்மையே அமையுமென்பதாம். (உ)

அகங. உறுவது சீர்தூக்கு நட்பும் பெறுவது
கொள்வாருங் கள்வரு நேர். ங

இ-ள். உறுவது சீர்தூக்கும் நட்பும்— நட்பளவு பாராது அதனால் வரும் பயனளவு பார்க்கும் நட்டாரும்— பெறுவது கொள்வாரும் — கொடுப்பாரைக் கொள்ளாது விலையைக்கொள்ளும் பொதுமகளிரும்—கள்வரும்—பிறர்கேடு நோக்கா அவர்சோர்வு நோக்குங்கள்வரும்—நேர்—தம்மொப்பர். எ-று.

நட்பு ஆருபெயர். பொருளேயேருநித்து வஞ்சித்தொழுகலின், கணிகையர் கள்வரொன்றிவரோடொப்பரென்பதாயிற்று. இவையிரண்டுபோட்டானுந் தமக்குறுவது பார்ப்பார் நட்பின்றீமை கூறப்பட்டது. (ஈ)

அகச. அமரகத் தாற்றறுக்குங் கல்லாமா வன்னுர்
தமரிற் றனிமை தலை. ச

இ-ள். அமரகத்து ஆற்று அறுக்கும் கல்லா மா அன்னுர் தமரின்—அமர் வாராதமுன்னெல்லாந் தாங்குவதுபோன்று வந்துழிக் களத்திடை வீழ்த்துப் போங் கல்வியில்லாத புரவிபோல்வாரது தமர்மையில் — தனிமை தலை—தனிமை சிறப்புடைத்து. எ-று.

கல்லாமை கதியைந்தும் சாரிபதினெட்டும் பொருமுரணுற்றலும் அறியாமை. துன்பம் வாராதமுன்னெல்லாந் துணையாவார்போன்று வந்துழி விட்டுநீங்குவதொன்பது உவமையாற் பெற்றும். அவர் தமரானுல் வருமிறுதி தனியானுல் வாராமையின், தனிமையைத் தலையென்றுர்: எனவே, அதுவுந்தீதாதல் பெறுதும். (ச)

அகஞ. செய்தேமஞ் சாராச் சிறியவர் புன்கேண்மை
யெய்தலி னெய்தாமை நன்று. ஞ

இ-ள். செய்து ஏமம் சாராச் சிறியவர் புன்கேண்மை— செய்துவைத்தாலும் அரணுகாத கீழ்மக்களது நீநட்பு—எய்தலின் எய்தாமை நன்று—ஒருவற்குண்டாதலின் இல்லையாதல் நன்று. எ-று.

சிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. அரணுகாமை தொலைவின்கண் விட்டு நீங்குதல். எய்தலினெய்தாமை நன்றென்பதற்கு மேலுரைத்தாங்குரைக்க. சாராத வென்னும் பெயரெச்சம் கேண்மையென்னும்பெயர் கொண்டது; சிறியவரென்பதனைக் கொள்ளின், செய்தென்பது நின்று வற்றும். இவையிரண்டுபோட்டானுந் தொலைவிற்றுணையாகாத நட்பின்றீமை கூறப்பட்டது. (ஞ)

அகசு. பேதை பெருங்கெழீஇ நட்பி னறிவுடையா
ரேதின்மை கோடி யுறும். சு

இ-ள். பேதை பெருங்கெழீஇ நட்பின்—அறிவிலானது மிகச்செறிந்தநட்பின்—அறிவுடையார் ஏதின்மை கோடி உறும்— அறிவுடையானது பகைமைகோடிமடங்கு நன்று. எ-று.

கெழீஇயவென்பதனிறுதிநிலைவிகாரத்தாற்றொக்கது. பன்மை உயர்த்தற்கண் வந்தது. அறிவுடையான்பகைமை ஒருதீங்கும் பயவாமையானும், பேதைநட்பு எல்லாத்தீங்கும் பயத்தலானும், கோடியுறுமென்றுர். பெருங்கழிநட்பென்று பாடமோதுவாருமுளர். (சு)

அகஎ. நகைவகையு ராகிய நட்பிற் பகைவரால்
பத்திடித்த கோடி யுறும். எ

இ-ள். நகை வகையர் ஆகிய நட்பின்— தாமறிதல்வகையராகாது நகுதல் வகையராதற்கேதுவாகிய நட்பான் வருவனவற்றின் —— பகைவரால் பத்து அடித்த கோடி உறும்— பகைவரான் வருவன பத்துக்கோடிமடங்கு நல்ல. எ-று.

நட்பு ஆகுபெயர். அந்நட்பாவது விடமருந் தூர்த்தரும் வேழம்பரும்போன்று பலவகையானகுவித்துத் தாம் பயன்கொண்டொழிவாரோடு உளதாயது. பகைவராலென்பது அவாய்நிற்றலின், வருவனவென்பது வருவிக்கப்பட்டது. பத்தடித்தகோடி பத்தாகத்தொகுத்தகோடி. அந்நட்பான் வருமின்பங்களின் அப்பகைவரான் வருந்துன்பங்கள் இறப்பநல்லவென்பதாம். இதற்குப் பிறரெல்லாஞ்சொல்லிலக்கணத்தோடு மாறுகொளவுணர்த்தார். (எ)

அகஅ. ஒல்லுங் கருமம் முடற்று பவர்கேண்மை
சொல்லாடார் சோர விடல். அ

இ-ள். ஒல்லும் கருமம் உடற்றுபவர் கேண்மை—தம்மான் முடியுங்கருமத்தை முடியாதாக்கிச் செய்யாதாரோடு கொண்ட நட்பினை——சொல்லாடார் சோரவிடல்—அது கண்டால் அவரறியச்சொல்லாதே சோரவிடுக. எ-று.

முடியாதாக்குதல் முடியாதாகநடித்தல். சோரவிடல் விடுகின்றவாறு தோன்றுமல் ஒருகாலேக்கொருகாலோயவிடுதல். அறியச்சொல்லினும் விடுகின்றவாறுதோன்றினும் அதுபொழுது பரிகரித்துப் பின்னுநட்பாயொழுகக்கருதுவராகலின், சொல்லாடாரென்றுஞ் சோரவிடலென்றுங் கூறினர். இவைமூன்றுபாட்டானும் முறையே பேதையார், நகுவிப்பார், இயல்வதுசெய்யாதாரென்றிவர்கணட்பின் றீமை கூறப்பட்டது. (அ)

அகக. கனவினு மின்னாது மன்னே வினைவேறு
சொல்வேறு பட்டார் தொடர்பு. கூ

இ-ள். வினை வேறு சொல் வேறு பட்டார் தொடர்பு—வினையுஞ்சொல்லுமொவ்வாது வேறுவேறியிருப்பார்நட்பு——கனவினும் இன்னாது——கனவின்கண்ணேயன்றிக் கனவின்கண்ணுமின்னாது. எ-று.

வினை சொற்களதொவ்வாமை முதன்மேலேற்றப்பட்டது. அஃதாவது வினையிற் பகைவராய்ச் சொல்லின் நட்டாராயிருத்தல். நிகழ்வின்கண் உளதாயிருத்தலால், கனவினுமின்னாதென்றார். உம்மை எச்சவும்மை; இழிவுசிறப்பும்மையுமாம். மன்னும் ஓவும் அசைநிலை. (கூ)

அஉ0. எனைத்துங் குறுகுத லோம்பன் மனைக்கெழீஇ
மன்றிற் பழிப்பார் தொடர்பு. க0

இ-ள். மனைக் கெழீஇ மன்றிற் பழிப்பார் தொடர்பு—தனியே மனைக்கணிருந்தழி நட்பாடிப் பலரோடு மன்றின்கணிருந்தழிப் பழிகூறுவார்நட்பு——எனைத்தும் குறுகுதல் ஓம்பல்—சிறிதாயினுந் தம்மை நணுகுதலைப் பரிகரிக்க. எ-று.

மனைக்கட்கெழுமலும் மன்றின்கட்பழித்தலுந் தீதாகலின், அவர் ஒருகாலுந்தம்மை நணுகாவகை குறிக்கொண்டு காக்கவென்பார், அவர் நட்பின்மேல் வைத்துக் கூறினர். இவையிரண்டுபாட்டானும் வஞ்சர்நட்பின்றீமை கூறப்பட்டது. (க0)

அங் அதி.—கூடாநட்பு.

இனியேனைக்கூடாநட்புக் கூறுகின்றார். அஃதாவது பகைமையான் அகத் தார்கூடாதிருந்தே தமக்கு வாய்க்குமிடம் பெறுந்துணையும் புறத்தார் கூடியொ ழுகுவார் நட்பு.

அஉக. சிரிடங் காணி னெறிதற்குப் பட்டடை
நேரா கிரந்தவர் நட்பு. க

இ-ள். நேரா கிரந்தவர் நட்பு—கூடாதிருந்தே தமக்குவாய்க்குமிடம் பெறுந் துணையுங்கூடியொழுகுவார்நட்பு,—சிரிடம் காணின் எறிதற்குப் பட்டடை—அ து பெற்றால், அறவெறிதற்குத் துணையாய பட்டடையாம். எ-று.

எறியுமெல்லை வாராமுனெல்லாந் தாங்குவதுபோன்றிருந்து வந்துழி அறவெறி விப்பதாய பட்டடைக்கும் அத்தன்மைத்தாய நட்பிற்குந் தொழிலொப்புமையுண் மையான், அதுபற்றி அந்நட்பினைப் பட்டடையாகவுபசரித்தார். தீர்விடமென்று பாடமோதி முடிவிடமென்றுரைப்பாருமுளர். (க)

அஉஉ. இனம்போன் றினமல்லார் கேண்மை மகளிர்
மனம்போல வேறு படும். உ

இ-ள். இனம்போன்று இனமல்லார் கேண்மை—தமக்குற்றார்போன்று உறு தாரோடு உளதாய நட்பு —— மகளிர் மனம்போல வேறுபடும் — இடம்பெற்றுற் பெண்பாலார்மனம் போல வேறுபடும். எ-று.

அவர்மனம் வேறுபடுதல் "பெண்மனம் பேதின் றெருப்பதிப் பேனென்னு மெண்ணி லொருவன்" என்பதனானுமறிக. நட்பு வேறுபடுதலாவது பழையப கையேயாதல். இவையிரண்டுபோட்டானுங் கூடாநட்பினது குற்றங் கூறப்பட் டது. (உ)

அஉங. பலநல்ல கற்றக் கடைத்து மனநல்ல
ராகுதன் மாணுர்க் கரிது. ங

இ-ள். நல்ல பல கற்றக்கடைத்தும்—நல்லன பலநூல்களைக் கற்றவிடத்தும்— மனம் நல்லர் ஆருதல் மாணுர்க்கு அரிது— அதனான் மனந்திருந்தி நட்பாதல் ப கைவர்க்கில்லை. எ-று.

நல்லன மனக்குற்றங்கெடுப்பன. மனநல்லனைச் சினைவினை முதன்மேனின் றது. நல்லராகுதல் செற்றம் விடுதல். உள்ளே செற்றமுடையாரைக் கல்வியுடை மைபற்றி நட்பென்று கருதற்கவென்பதாம். (ங)

அஉச. முகத்தி னினிய நகாஅ வகத்தின்னு
வஞ்சனை யஞ்சப் படும். ச

இ-ள். முகத்தின் இனிய நகாஅ அகத்து இன்னு வஞ்சனை — கண்டபொழு து முகத்தால் இனியவாகச் சிரித்து எப்பொழுதும் மனத்தாலின்னாய வஞ்சனை ——அஞ்சப்படும்—அஞ்சல்வேண்டும். எ-று.

நகையது வகைபற்றி இனியவென்றும், அகத்துச் செற்றம் நிகழவும் அதற்கு மறுதலையாய நகையைப் புறத்துவிளைத்தலின் வஞ்சனென்றும், அச்செற்றங் குறி ப்பறிதற்கருவியாய முகத்தானுந்தோன்றுமையின் அஞ்சுதல்செய்யப்படுமென்று ங் கூறினர். இவையிரண்டுபோட்டானுங் குற்றத்திற்கேதுவாய அவர்கொடுமை கூறப்பட்டது. (ச)

அஉடு. மனத்தி னமையா தவரை யெனைத்தொன் றுஞ்
சொல்லினுற் றேறற்பாற் றன்று. டு

இ-ள். மனத்தின் அமையாதவரை—மனத்தாற் றம்மொடு மேவாதாரை —— எ னைத்தொன்றும் சொல்லினுல் தேறற்பாற்று அன்று—யாதொருகருத்தினுஞ் சொ ல்லாற் றெளிதன்முறைமைத்தன்றென்று சொல்லும் நீதிநூல். எ-று.

நீதிநூலென்பது அவாய்நிலையான் வந்தது. பகைமைமறைத்தற்பொருட்டுச்சொ ல்லுகின்ற வஞ்சனைச்சொல்லைச் செவ்வியசொல்லெனக் கருதி அவனைக்கருமங்க ளிற்றெளிதல் நீதிநூன்முறைமையன்றென்பதாம். (டு)

அஉசு. நட்டார்போ னல்லவை சொல்லினு மொட்டார்சொ
லொல்லை யுணரப் படும். சு

இ-ள். நட்டார்போல் நல்லவை சொல்லினும்—நட்டார்போன்று நன்மைபய க்குஞ்சொற்களைச் சொன்னராயினும்,—ஒட்டார் சொல் ஒல்லை உணரப்படும்— பகைவர்சொற்கள் அது பயவாமை அச்சொல்லியபொழுதேயறியப்படும். எ-று.

சொல்லினுமெனவே, சொல்லாமையே பெற்றும். ஒட்டாராதலாற் றீமைபயத் தல் ஒருதலையென்பார், ஒல்லையுணரப்படுமென்றார். (சு)

அஉஎ. சொல்வணக்க மொன்னார்கட் கொள்ளற்க வில்வணக்கந்
தீங்கு குறித்தமை யான். எ

இ-ள். வில்வணக்கம் தீங்கு குறித்தமையான்—வில்லினது வணக்கம் எற்றவர் க்குத் தீமைசெய்தலைக் குறித்தமையால்,—ஒன்னார்கண் சொல்வணக்கம் கொள் ளற்க—பகைவர்மாட்டுப் பிறக்குஞ்சொல்லினது வணக்கத்தையும் தமக்கு நன்மை செய்தலைக் குறித்ததென்று கருதற்க. எ-று.

தம்வணக்கமன்றென்பது தோன்றச் சொல்வணக்கமென்றும், வில்வணக்கம் வேறுயினும் வணங்குதலொப்புமைபற்றி அதன்குறிப்பையேதுவாக்கியுங் கூறினா ர். வில்லியதுகுறிப்பு அவனியை வில்வணக்கத்தின்மேனிற்றலான், ஒன்னாரது குறிப்பும் அவரியை சொல்வணக்கத்தின்மேலதாயிற்று. இதுவுந்தீங்குகுறித்த வ ணக்கமென்றே கொண்டஞ்சிக் காக்கவென்பதாம். இவைமூன்றுபாட்டானும் அவரைச் சொல்லாற்றெளியற்கவென்பது கூறப்பட்டது. (எ)

அஉஅ. தொழுதகை யுள்ளும் படையொடுங்கு மொன்னா
ரழுதகண் ணீரு மினைத்து. அ

இ-ள். ஒன்னார் தொழுத கையுள்ளும் படை ஒடுங்கும்—ஒன்னார் குறிப்பையு ணரவல்லார்க்கு அவர் தொழுத கையகத்தும் படைக்கலம் மறைந்திருக்கும்;— அழுத கண்ணீரும் அனைத்து—அவரழுதகண்ணீரும் அவ்வாறே அதுமறைந்திருத் தற்கிடனும். எ-று.

தாமட்பென்பதனைத் தங்கையானுங் கண்ணானுந்தேற்றிப் பின் கோறற்குவாய் கவிருக்கின்றபடைக்கலம் உய்த்துணர்வுழித் தேற்றுகின்றபொழுதே அவற்றுள் ளே தோன்றுமென்பார், ஒடுங்குமென்றார். பகைவர் தம்மென்மை காட்டித் தொ ழினுமழினும், அவர்குறிப்பையே நோக்கிக் காக்கவென்பதாம். இதனால் அவனை ச் செயலாற்றெளியற்கவென்பது கூறப்பட்டது. (அ)

அஉக. மிகச்செய்து தம்மெள்ளு வாரை நகச்செய்து
நட்பினுட் சாப்புல்லற் பாற்று. க

இ-ள். மிகச் செய்து தம் எள்ளுவாரை—பகைமை தோன்றாமற் புறத்தின்கண் நட்பினை மிகச்செய்து அகத்தின்கட்டம்மையிகழும் பகைவரை,—நகச்செய்து நட்பினுள் சாப் புல்லற்பாற்று—தாமும் அந்நட்பின்கண்ணே நின்று புறத்தின்கண் அவர்மகிழும்வண்ணஞ்செய்து அகத்தின்கண் அதுசாம்வண்ணம், பொருந்தற்பான்மையுடைத்து அரசநீதி. எ-று.

நின்றென்பதூஉம் அரசநீதியென்பதூஉம் அவாய்நிலையான் வந்தன. அகனொன்று புறனொன்றாதல் ஒருவற்குத் தகாதெனினும் பகைவர்மாட்டாயிற்றகுமென்பது நீதிநூற்றுணிபென்பார், அதன்மேல்வைத்துக் கூறினார். சாவவென்பதனிறுறுதிநிலை விகாரத்தாற்றொக்கது, "கோட்டின்வாய்ச்சாக்குத்தி" என்புழிப்போல. எள்ளுவாரைப் புல்லலெனக்கூட்டுக. (௯)

அ௩௦. பகைநட்பாங் காலம் வருங்கான் முகநட்
டகநட் பொரீஇ விடல். ௧௦

இ-ள். பகை நட்பாம் காலம் வருங்கால்—தம்பகைவர் தமக்கு நட்டாராயொழுகுங்காலம் வந்தால்,—முகம் நட்டு அகம் நட்பு ஒரீஇ விடல்—தாமும் அவரோடு முகத்தால் நட்புச்செய்து அகத்தால் அதனைவிட்டுப் பின்னதுவுந்தவிர்க. எ-று.

அக்காலமாவது தம்மானும் பகையென்று வெளிப்படநீக்கலாகாதவளவு. இதனானே ஆமளவெல்லாம் நீக்குகவென்பது பெற்றாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் அந்நட்பிடையொழுகுமாறு கூறப்பட்டது. (௧௦)

அசம் அதி.—பேதைமை.

இனி அந்நட்பினையெதிர்மறுத்துப் பகைமுகத்தாற்கூறிய தொடங்கினார். அப்பகைதான் முற்றக்கடியுங்குற்றமன்மையினுளவாய வெகுளியானுங் காமத்தானும் வருவதாம். அவற்றுள்வெகுளியான்வருவன ஐந்ததிகாரத்தானும் காமத்தான் வருவன ஐந்ததிகாரத்தானுங்கூறுவார், அவ்விரண்டற்கும் அடியாயமயக்கத்தை இருவகைப்படுத்து, இரண்டதிகாரத்தாற்கூறுவான்றொடங்கி, முதற்கட்பேதைமை கூறுகின்றார். அஃதாவது யாதுமறியாமை.

அ௩௧. பேதைமை யென்பதொன் றியாதெனி னேதங்கொண்
டூதியம் போக விடல். ௧

இ-ள். பேதைமை என்பது ஒன்று— பேதைமையென்று சொல்லப்படுவது ஒருவனுக்கு ஏனைக்குற்றங்களெல்லாவற்றினும் மிக்கதொன்று;—யாது எனின் ஏதம் கொண்டு ஊதியம் போகவிடல்—அதுதான் யாதென்று வினவின், தனக்குக் கேடு பயப்பனவற்றைக் கைக்கொண்டு ஆக்கம் பயப்பனவற்றைக் கைவிடுதல். எ-று.

கேடு வறுமை, பழி, பாவங்கள். ஆக்கம் செல்வம், புகழ், அறங்கள். தானே தன்னிருமையுங்கெடுத்துக்கோடலென்பதாம். (௧)

அ௩௨. பேதைமையு ளெல்லாம் பேதைமை காதன்மை
கையல்ல தன்கட் செயல். ௨

இ-ள். பேதைமையுள் எல்லாம் பேதைமை—ஒருவனுக்குப் பேதைமையெல்லாவற்றுள்ளும் மிக்க பேதைமையாவது— கையல்லதன்கண் காதன்மைசெயல் — தனக்காகாத ஒழுக்கத்தின்கட்காதன்மை செய்தல். எ-று.

இருமைக்கும் ஆகாவென்று நூலோர் கடிந்த செயல்களே விரும்பிச் செய்தலென் பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் பேதைமையதிலக்கணங்கூறப்பட்டது. (உ)

அஉக. நாணுமை நாடாமை நாரின்மை யாதொன்றும்
பேணுமை பேதை தொழில். க

இ-ள். நாணுமை—நாணவேண்டுமவற்றுக்கு நாணுமையும்—நாடாமை—நாட வேண்டுமவற்றை நாடாமையும்—நார் இன்மை—யாவர்மாட்டும் மூறிந்தசொற் செயலுடைமையும்—யாதொன்றும் பேணுமை—பேணவேண்டுமவற்றுள் யா தொன்றனையும் பேணுமையும்—பேதை தொழில்—பேதையது தொழில். எ-று.

நாணவேண்டுமவை பழி பாவங்கள். நாடவேண்டுமவை கருமங்களிற்செய்வ ன தவிர்வன. முறிதல் கண்ணறுதல். பேணவேண்டுமவை குடிப்பிறப்பு, கல்வி, ஒழுக்கமுதலாயின. இவை பேதைக்கு எஞ்ஞான்றுமியல்பாய் வருதலின், தொ ழிலென்றார். (க)

அஉச. ஓதி யுணர்ந்தும் பிறர்க்குரைத்துந் தானடங்காப்
பேதையிற் பேதையா ரில். ச

இ-ள். ஓதி—மனமொழிமெய்களடங்குதற்கேதுவாய நூல்களோதியும்,—உ ணர்ந்தும் — அவ்வடக்கத்தான் வரும் பயனையுணர்ந்தும்,— பிறர்க்கு உரைத்து ம் — அதனையறியலுறப் பிறர்க்குரைத்தும், — தான் அடங்காப் பேதையின்— தான் அவையடங்கியொழுகாத பேதைபோல— பேதையார் இல்— பேதையார் உலகத்தில்லை. எ-று.

உம்மை முன்னுங்கூட்டப்பட்டது. இப்பேதைமை தனக்கு மருந்தாய இவற் றுற்றீராமையானும், வேற்றுமருந்தின்மையானும், பேதையிற்பேதையாரில்லென் றார். இவையிரண்டுபாட்டானும் பேதையது தொழில் பொதுவகையாற் கூறப்ப ட்டது. இனிச் சிறப்புவகையாற்கூறுப. (ச)

அஉடு. ஒருமைச் செயலாற்றும் பேதை யெழுமையுந்
தான்புக் கழுந்து மளறு. ஞ

இ-ள். பேதை — பேதையாயினான்— எழுமையும் தான் புக்கு அழுந்தும் அ ளறு—வரும்பிறவிகளெல்லாந் தான்புக்கழுந்தும் நிரயத்தினை— ஒருமைச் செய ல் ஆற்றும்—இவ்வொருபிறப்புள்ளே செய்துகொள்ள வல்லனும். எ-று.

எல்லாப்பிறப்பும் ஏழாயடங்குதல் அறியப்பட்டமையின், மூற்றும்மை கொடுத் தார். அழுந்துதற்கிடனாய நிரயம். ஈண்டைப்பிறப்புக்களினுங் கொடுவினைவயத் தால் அந்நிரயத்தின்பமெழுந்துவருதலின், எழுமையுந்தான் புக்கழுந்து மளறென் றார். மூடில்காலமெல்லாம் தான் நிரயத்தின்பமுழுத்தற்கேதுவாங்கொடுவி னைகளேயேயறிந்து சிலகாலத்துள்ளே செய்துகோடல் பிறர்க்கரிதாகலின், ஆற்று மென்றார். இதனான் அவன்மறுமைச்செயல் கூறப்பட்டது. (ஞ)

அஉசு. பொய்படு மொன்றே புனைபூணுங் கையறியாப்
பேதை வினைமேற் கொளின். ட

இ-ள். கை அறியாப் பேதை வினைமேற்கொளின்—செய்யுமுறைமையறியாத பேதை ஒருகருமத்தை மேற்கொள்வனாயின்,—பொய்படும் ஒன்றே புனைபூணு ம்— அதனையும் புனைபட்டித் தானுந்தனைபூணும். எ-று.

புணர்பிதல் பின் ஆகாவகை உள்ளழிதல். ஒன்றேவென்பது எண்ணிடைச் சொல். அதனையுங்கெடுத்துத் தானுங்கெடுமென்பதாம். இதனால் அவன் செல்வம் படைக்குமாறு கூறப்பட்டது. (சு)

அஉள. ஏதிலா ராரத் தமர்பசிப்பர் பேதை
பெருஞ்செல்வ முற்றக் கடை. எ

இ-ள். பேதை பெருஞ்செல்வம் உற்றக்கடை — பேதையாயினுன் பெரியசெல்வத்தைத் தெய்வத்தானெய்தியவழி,— ஏதிலார் ஆரத் தமர் பசிப்பர்—தன்னெடு ஓரியைபுமில்லாதார் நிறைய, எல்லாவியைபுமுடைய தமராயினர் பசியாகிற்பர். எ-று.

எல்லாநன்மையுஞ்செய்துகோடற்கருவியென்பது தோன்றப் பெருஞ்செல்வமென்றும், அதனைப் படைக்குமாற்றலில்லாமை தோன்ற உற்றக்கடையென்றும், எல்லாம் பெறுதற்குரிய ஆரவென்றும், உணவும் பெருமை தோன்றப் பசிப்பவென்றுங்கூறினர். (எ)

அஉஅ. மையல் ஒருவன் களித்தற்றாற் பேதைதன்
கையொன் றுடைமை பெறின். அ

இ-ள். பேதை தன்கை ஒன்று உடைமை பெறின்—பேதையாயினுன் தன்கைக்கண்ணே ஒன்றனையுடைமையாகப் பெற்றானாயின்,— மையல் ஒருவன்களித்தற்று—அவன் மயங்குதல் முன்னே பித்தினையுடையானொருவன் அம்மயக்கத்தின் மேலே மதுவுண்டு மயங்கினாற்போலும். எ-று.

பெறினெனவே, தெய்வத்தானன்றித் தன்னாற்பெருமை பெற்றும். பேதைமையுஞ் செல்வக்களிப்பும் ஒருங்குடைமையால் அவன் செய்வன மையலும் மதுக்களிப்பும் ஒருங்குடையான் செய்வனபோற் றலைதடுமாறுமென்பதாம். இவையிரண்டும் பாட்டானும் அவன் செல்வமெய்தியவழிப்பயன்கொள்ளுமாறுகூறப்பட்டது. ()

அஉக. பெரிதினிது பேதையார் கேண்மை பிரிவின்கட்
பீழை தருவதொன் றில். க

இ-ள். பிரிவின்கண் தருவது பீழை ஒன்று இல்—பின் பிரிவுவந்துழி அஃதிருவர்க்குந்தருவதொருதுன்பமில்லை;—பேதையார் கேண்மை பெரிது இனிது—ஆகலாற் பேதையாயினர் தம்மூட்கொண்ட நட்பு மிகவினிது. எ-று.

நரடோறுந்தேய்ந்து வருதலின், துன்பந்தாராதாயிற்று. புகழ்வார்போன்று பழித்தவாறு. இதனால் அவரது நட்பின்சூற்றங்கூறப்பட்டது. (கூ)

அசo. கழாஅக்கால் பள்ளியுள் வைத்தற்றாற் சான்றோர்
குழாஅத்துப் பேதை புகல். கo

இ-ள். சான்றோர் குழாத்துப் பேதை புகல் — சான்றோரவையின்கட் பேதையாயினுன் புகுதல்—கழாக்கால் பள்ளியுள் வைத்தற்று—தூயவல்ல மிகித்தகாலே இன்பந்தரும் அமளிக்கண்ணே வைத்தாற்போலும். எ-று.

கழுவாக்காலென்பது இடக்கரடக்கு. அதனால் அவ்வமளியும் இழிக்கப்படுமாறுபோல இவனால் அவ்வவையும் இழிக்கப்படுமென்பதாம். இதனால் அவன் அவையிடையிருக்குமாறு கூறப்பட்டது. (கo)

அதி ம் அதி.—புல்லறிவாண்மை.

இனி ஏனைப்புல்லறிவாண்மை கூறுகின்றார். அது புல்லியவறிவினையுடைமை யென விரியும். அஃதாவது தான் சிற்றறிவினனாயிருந்தே தன்னைப்பேரறிவினனாக மதித்து உயர்ந்தோர் கூறும் உறுதிச்சொற்கொள்ளாமை.

அசக. அறிவின்மை யின்மையு ளின்மை பிறிதின்மை
யின்மையா வையா துலகு. க

இ-ள். இன்மையுள் இன்மை அறிவின்மை—ஒருவனுக்கு இல்லாமை பலவற்றுள்ளும் மிக்கவில்லாமையாவது அறிவில்லாமை;—பிறிதின்மை இன்மையாவையாது உலகு—மற்றைப்பொருளில்லாமையோவெனின், அதனை அப்பெற்றித்தாய இல்லாமையாகக் கொள்ளார் உலகத்தார். எ-று.

அறிவென்பது ஈண்டுத் தலைமைபற்றி நல்லறிவின்மேனின்றது. புல்லறிவாளர் செல்வமெய்தியவழியும் இம்மை மறுமைப்பயனெய்தாமையின் அதனை இன்மையுளின்மையென்றும், நல்லறிவாளர் வறுமையெய்தியவழியும் அஃதிழுவாமையின் அதனை இன்மையாவையாதென்றுங்கூறினார். இதனாற் புல்லறிவினது சூற்றங்கூறப்பட்டது. (க)

அசஉ. அறிவிலா னெஞ்சுவந் தீதல் பிறிதியாது
மில்லை பெறுவான் றவம். உ

இ-ள். அறிவிலான் நெஞ்சு உவந்து ஈதல்—புல்லறிவுடையான் ஒருவனுக்கு மனமுவந்து ஒன்று கொடுத்தல் கூடிற்றாயின்,—பெறுவான் தவம் பிறிது யாதும் இல்லை—அதற்குக்காரணம் பெறுகின்றவனல்வினையே, வேறொன்றுமில்லை. எ-று.

ஒரோவழி நெஞ்சுவந்தீதல்கூடலிற் புல்லறிவாளரும் நல்வினைசெய்ப என்பார்க்குப் பெறுவான் வீழ்பொருளெய்தியான்போல்வதல்லது இம்மை நோக்கியாக மறுமை நோக்கியாக ஈகின்றாரல்லரெனக் கூறியவாறு. கூடிற்றாயின் அதற்குக் காரணமென்னுஞ்சொற்கள் அவாய்நிலையான் வந்தன. இதனால் அஃதுடையார் தம்மாட்டு நல்லன செய்தலறியாமை கூறப்பட்டது. (உ)

அசங. அறிவிலார் தாந்தம்மைப் பீழிக்கும் பீழை,
செறுவார்க்குஞ் செய்த லரிது. ங

இ-ள். அறிவிலார் தாம் தம்மைப் பீழிக்கும் பீழை—புல்லறிவுடையார் தாமே தம்மை வருத்தும் வருத்தம்—செறுவார்க்கும் செய்தல் அரிது—அதுசெய்தற்குரியராய தம்பகைவர்க்குஞ் செய்தலரிது. எ-று.

பகைவர் தாம் அறிந்ததொன்றனைக் காலம்பார்த்திருந்து செய்வதல்லது வறுமை, பழி, பாவமுதலிய பலவற்றையும் எக்காலத்துஞ் செய்யமாட்டாமையின், அவர்க்குஞ்செய்தலரிதென்றார். இதனால் அவர்தம்மாட்டுஞ் செயன செய்தலறிவொன்பது கூறப்பட்டது. (ங)

அசச. வெண்மை யெனப்படுவ தியாதெனி னெண்மை
யுடையமா மென்னுஞ் செருக்கு. ச

இ-ள். வெண்மை எனப்படுவது யாது எனின்—புல்லறிவுடைமையென்று சொல்லப்படுவது யாதென்று வினவின்,—யாம் ஒண்மை உடையம் என்னும் செருக்கு—அது தம்மைத்தாமே யாம் நல்லறிவுடையமென்று நன்குமதிக்கும் மயக்கம். எ-று.

வெண்மையாவது அறிவுமுதிராமை. ஒண்மையெனக் காரியப்பெயர் காரணத்திற்காயிற்று. உலகத்தாரிகழ்தல் அறிந்துவைத்தும் அவ்வாறு மதித்தலான், மயக்கமென்றார். (சு)

அசடு. கல்லாத மேற்கொண் டொழுகல் கசடற
வல்ல தூஉ மையந் தரும். டு

இ-ள். கல்லாத மேற்கொண்டு ஒழுகல்—புல்லறிவாளர் தாங்கல்லாதநூல்களையுங் கற்றாராகத் தாம் மேலிட்டுக்கொண்டு ஒழுகுதல்,—கசடு அற வல்லதூஉம் ஐயம் தரும்—கசடறக் கற்றதொருநூலுண்டாயின், அதன்கண்ணும் பிறர்க்கையத்தை விளைக்கும். எ-று.

வல்லதென ஏழாவது இறுதிக்கட்டொக்கது. உண்டாயினென்பது அவாய்நிலையான்வந்தது. ஐயம் அதுவல்லனென்பதூஉம் இவ்வாறுகொல்லோவென்பது.

அசசு. அற்ற மறைத்தலோ புல்லறிவு தம்வயிற்
குற்ற மறையா வழி. சூ

இ-ள். தம் வயின் குற்றம் மறையாவழி — புல்லறிவாளர் தங்கணிகழுங் குற்றங்களையறிந்து கடியாராயின்,—அற்றம் மறைத்தலோ புல்லறிவு—ஆடையால் அற்றமறைத்தாராகத் தம்மைக் கருதுதலும் புல்லறிவாம். எ-று.

குற்றமறைத்தலாவது அவற்றை இலவாக்குதல். மறைக்கப்படுவன பலவற்றுள்ளும் உயர்ந்தவற்றையெல்லாம் மறையாது தாழ்ந்ததொன்றனையே மறைத்து அவ்வளவாற் றம்மையுமுலகவொழுக்கினராக மதித்தலும் புல்லறிவென்பதாம். இவைமூன்றுபாட்டானும் அவர் தம்மை வியத்தற்குற்றங் கூறப்பட்டது. (சு)

அசள. அருமறை சோரு மறிவிலான் செய்யும்
பெருமிறை தானே தனக்கு. எ

இ-ள். அருமறை சோரும் அறிவிலான் — பெறுதற்கரிய உபதேசப்பொருளைப் பெற்றாலும் உட்கொள்ளாது போக்கும் புல்லறிவாளன்—தானே தனக்குப் பெருமிறை செய்யும்—அவ்வுறுதியறியாமையாற் றானே தனக்கு மிக்க வருத்தத்தைச் செய்துகொள்ளும். எ-று.

சோருமென இடத்து நிகழ்பொருளின்றொழில் இடத்தின்மேனின்றது. மிக்க வருத்தம் பொறுத்தற்கரிய துன்பங்கள். இனி அருமறைசோருமென்பதற்குப் பிறவெல்லாம் உள்ளத்தடக்கப்படும் எண்ணத்தை வாய்சோர்ந்து பிறர்க்குரைக்குமென்றுரைத்தார்: அது பேணுமையென்னும் பேதைமையாவதன்றிப் புல்லறிவாண்மையன்மையறிக. (எ)

அசஅ. ஏவவுஞ் செய்கலான் றான்றேறு னவ்வுயிர்
போஎ மளவுமோர் நோய். அ

இ-ள். ஏவவும் செய்கலான்—புல்லறிவாளன் தனக்குறுதியாயவற்றை அறிவுடையார் சொல்லாநிற்கவுஞ் செய்யான்,— தான் தேறான்— அதுவன்றித்தானுகவும் இவை செய்வனவென்றறியான்,— அவ்வுயிர் போமளவும் ஓர் நோய் — அவ்வுயிர் யாக்கையினீங்குமளவும் நிலத்திற்குப் பொறுத்தற்கரியதொருநோயாம். எ-று.

உயிர் தான் உணர்தற்றன்மைத்தாயிருந்தும் நின்ற யாக்கைவயத்தான் மருட்டற்றன்மைத்தாய் வேறுபடுதலின் அவ்வுயிரொன்றும், அதனினீங்கியபொழுதே அதற்

கு இரண்டனுளொன்றுகூடுதலிற் போமளவுமென்றும், குல்மலே முதலிய பொறு க்கின்ற நிலத்திற்குப் பாவயாக்கை பெரும்பொறையாய்த் தூன்பஞ்செய்தலின் ஒ ருநோயென்றுங்கூறினர். (அ)

அசகூ. காணுதாற் காட்டிவான் முன்காணுன் காணுதான்
கண்டானுந் தான்கண்ட வாறு. கூ

இ-ள். காணுதாற் காட்டிவான் தான் காணுன்—தன்னே எல்லாமறிந்தாகை ம தித்தலாற் பிறரால் ஒன்றறியுந்தன்மையிலாதானே அறிவிக்கப்புகுவான் அவனுற்ப ழிக்கப்பட்டுத் தான் அறியானுய் முடியும்; —— காணுதான் தான் கண்டவாறு க ண்டானும்—இனி அவ்வறியுந்தன்மையில்லாதான் கொண்டது விடாமையாற்மு னறிந்தவாற்முல் அதனே அறிந்தானுய் முடியும். எ-று.

புல்லறிவாளர்க்கு நல்லறிவு கொளுவுதல் ஒருவாற்முனும் இயைவதன்றென்ப தாம். (கூ)

அறுo. உலகத்தா முண்டென்ப தில்லென்பான் வையத்
தலகையா வைக்கப் படும். கo

இ-ள். உலகத்தார் உண்டு என்பது இல் என்பான்—உயர்ந்தோர்பலரும் உண் டென்பதோர்பொருளேத் தன் புல்லறிவானில்லேயென்று சொல்லுவான்——வைய த்து அலகையா வைக்கப்படும்—மகனென்று கருதப்படான், வையத்துக் காணப் படுவதோர் பேயென்று கருதப்படும். எ-று.

கட்வுளும் மறுபிறப்பும் இருவினைப்பயனும் முதலாக அவர் உளவென்பனபல வேனுஞ் சாதிபற்றி உண்டென்பதென்றும், தானே வேண்டியகூறலால் ஒப்பும் வடிவால் ஒவ்வாமையுமுடைமையிற் றன்யாக்கை கரந்து மக்கள்யாக்கையுட்டோ ன்றுதல்வல்ல அலகையென்றுங்கூறினர். இவைநான்குபாட்டானும் உறுதிச் சொற்கொள்ளாமையது குற்றங்கூறப்பட்டது. (கo)

அசூ ம் அதி.—இகல்.

இனி அவற்முன் வரும் வெகுளி காமங்களுள் அரசர்க்கு வெகுளி பெரும்பா ன்மைத்தாகலின், அதனன் வருவன கூறுவான்முடங்கி, முதற்கண் இகல் கூ றுகின்றூர். அஃதாவது இருவர் தம்மூட்பொருது வலிதொலேதற்கேதுவாயமாறு பாடு.

அறுக. இகலென்ப வெல்லா வுயிர்க்கும் பகலென்னும்
பண்பின்மை பாரிக்கு நோய். க

இ-ள். எல்லா உயிர்க்கும் பகலென்னும் பண்பு இன்மை பாரிக்கும் நோய்—எ ல்லாவுயிர்கட்கும் பிறவுயிர்களோடு கூடாமையென்னுந் தீக்குணத்தைவளர்க்குங் குற்றம்—இகல் என்ப — இகலென்று சொல்லுவர் நூலோர். எ-று.

மக்களேயும் விலங்குகளோடொப்பிப்பதென்பது தோன்ற எல்லாவுயிர்க்குமென் றும், பகுதிக்குணத்தை இடைநின்று விளேத்தலிற் பகலென்னும் பண்பின்மை யென்றுங்கூறினர். நற்குணமின்மை அருத்தாபத்தியாற்றீக்குணமாயிற்று. இதனு ல் இகலதுகுற்றங்கூறப்பட்டது. (க)

அறுஉ. பகல்கருதிப் பற்முசெயினு மிகல்கருதி
யின்னுசெய் பாமை தலே. உ

இ-ள். பகல் கருதிப் பற்ரு செயினும்—தம்மோகூடாமையைக் கருதி ஒருவன் வெறுப்பன செய்தாலுயினும்,—இகல் கருதி இன்ஞ செய்யாமை தலே—அவனே மாறுபடுதலேக் குறித்துத் தாமவனுக்கு இன்ஞதவற்றைச்செய்யாமை உயர்ந்தது. எ-று.

செய்யிற்பகைமைவளரத் தாந்தாழ்ந்துவரலானும், ஒழியின் அப்பற்ரூதன தாமேயோய்ந்துபோகத் தாம் ஓங்கிவரலானும், செய்யாமை தலேயென்ரூர். பற்ரூத வென்பது விகாரமாயிற்று. (உ)

அதிஙு. இகலென்னு மெவ்வநோய் நீக்கிற் றவலில்லாத்
தாவில் விளக்கந் தரும். ஙு

இ-ள். இகல் என்னும் எவ்வ நோய் நீக்கின்— மாறுபாடென்று சொல்லப்படுகின்ற துன்பத்தைச்செய்யு நோயை ஒருவன் தன்மனத்தினின்று நீக்குமாயின்,—தவல் இல்லாத் தாவில் விளக்கம் தரும் — அவனுக்கு அந்நீக்குதல் எஞ்ஞான்றும் உளஞுதற்கேதுவாய புகழைக் கொடுக்கும். எ-று.

தவலில்லாமை அருத்தாபத்தியான் அப்பொருட்டாயிற்று. தாவில்விளக்கம் வெளிப்படை. யாவருநண்பாவர், ஆகவே எல்லாச்செல்வமுமெய்திக் கொடைமுதலியகாரணங்களாற் புகழ்பெறுமென்பதாம். (ங)

அதிச. இன்பத்து ளின்பம் பயக்கு மிகலென்னுந்
துன்பத்துட் டுன்பங் கெடின். ச

இ-ள். இகல் என்னும் துன்பத்துள் துன்பம் கெடின் — மாறுபாடென்று சொல்லப்படுகின்ற துன்பங்களெல்லாவற்றினும் மிக்கதுன்பம் ஒருவனுக்கில்லேயாயின்,—இன்பத்துள் இன்பம் பயக்கும் —அவ்வின்மை அவனுக்கு இன்பங்களெல்லாவற்றினும் மிக்கவின்பத்தினேக் கொடுக்கும். எ-று.

துன்பத்துட்டுன்பம் பலரோடு பொருது வலிதொலேதலான் யாவர்க்குமெளியனுயுறுவது. அதனே இடையின்றியே பயத்தலின், இகலென்னுமென்ரூர். இன்பத்துளின்பம் யாவருநட்பாகலின் எல்லாப்பயனுமெய்தியுறுவது. (ச)

அதிஞ. இகலெதிர் சாய்ந்தொழுக வல்லாரை யாரே
மிகலூக்குந் தன்மை யவர். ஞ

இ-ள். இகல் எதிர் சாய்ந்து ஒழுக வல்லாரை — தம்முள்ளத்து மாறுபாடு தோன்றியவழி அதனேயேற்றுக்கொள்ளாது சாய்ந்தொழுகவல்லாரை—மிகல் ஊக்கும் தன்மையவர் யார்—வெல்லக் கருதுந்தன்மையுடையார் யாவர்! எ-று.

இகலேயொழிந்தொழுகல் வேந்தர்க்கு எவ்வாற்ரூனும் அரிதாகலின் வல்லாரை யென்றும், அவர் யாவர்க்கும் நண்பாகலின் அவரை வெல்லக் கருதுவார் யாவருமில்லேயென்றுங்கூறினர். இவைநான்குபாட்டானும் இகலாதார்க்கு வரும் நன்மை கூறப்பட்டது. (ஞ)

அதிசு. இகலின் மிகலினி தென்பவன் வாழ்க்கை
தவலுங் கெடலு நணித்து. சு

இ-ள். இகலின் மிகல் இனிது என்பவன் வாழ்க்கை— பிறரோடுமாறுபடுதற்கண் மிகுதல் எனக்கு இனிதென்று அதனேச் செய்வானது உயிர்வாழ்க்கை—தவலும் கெடலும் நணித்து—பிழைத்தலும் முற்றக்கெடுதலுஞ் சிறிதுபொழுதுள் உளவாம். எ-று.

மிகுதல் மேன்மேலுக்குதல். இனிதென்பது தான்வேறல்குறித்தல். பிழைத்த்ல் வறுமையானின்றுதாதல். முற்றக்கெடுதல் இறத்தல். இவற்றோடு ணணித்தென் பதனைத் தனித்தனிகூட்டி,உம்மைகளை எதிரதும் இறந்ததுந்தழீஇய வெச்சவும்மை யாகவுரைக்க. பொருட்கேடும் உயிர்க்கேடும் அப்பொழுதேயுளவாமென்பதாம். (ஆ)

அதிஎ. மிகன்மேவன் மெய்ப்பொருள் காணு ரிகன்மேவ
லின்னு வறிவி னவர். எ

இ-ள். இகல் மேவல் இன்னு அறிவினவர் — இகலோடு மேவுதலையுடைய இன்னுதவறிவினையுடையார்—மிகல் மேவல் மெய்ப்பொருள் காணுர்—வெற்றி பொருந்துதலையுடைய நீதிநூற்பொருளையறியமாட்டார். எ-று.

இன்னுவறிவு தமக்கும் பிறர்க்குந்தீங்கு பயக்குமறிவு. வெற்றி வழிநின்றூர்க்கு உளதாவது. காணப்படும்பயத்ததாகலின், மெய்ந்நூலெனப்பட்டது. இகலால் அறிவு கலங்குதலின், கானுரென்றூர். இவையிரண்டுபாட்டானும் இகலினூர்க்கு வருந்தீங்கு கூறப்பட்டது. (எ)

அதிஅ. இகலிற் கெதிர்சாய்த லாக்க மதனை
மிகலூக்கி னூக்குமாங் கேடு. அ

இ-ள். இகலிற்கு எதிர் சாய்தல் ஆக்கம்—தன்னுள்ளத்து மாறுபாடு தோன்றிய வழி அதனையெதிர்தலையொழிதல் ஒருவனுக்கு ஆக்கமாம்;—அதனை மிகல் ஊக்கின் கேடு ஊக்குமாம்—அதுசெய்யாது அதன்கண்மிகுதலை மேற்கொள்வானையிற் கேடுந்தன்கண்வருதலை மேற்கொள்ளும். எ-று.

எதிர்தல் ஏற்றுக்கோட்டல். சாய்ந்தபொழுதே வருதலின், சாய்தல் ஆக்கமென்றூர். இகலிற்கெனவும் அதனையெனவும் வந்தன வேற்றுமைமயக்கம். (அ)

அதிக. இகல்காணு னுக்கம் வருங்கா லதனை
மிகல்காணுங் கேடு தரற்கு. கூ

இ-ள். ஆக்கம் வருங்கால் இகல் காணுன்—ஒருவன் றன்கணுக்கம் வரும் வழிக் காரணமுண்டாயினும் இகலை நினையான்,—கேடு தரற்கு அதனை மிகல் காணும்—தனக்குக் கேடுசெய்துகோடற்கட் காரணமின்றியும் அதன்கண் மிகுதலை நினைக்கும். எ-று.

இகலான் வருங்கேடு பிறரானன்றென்பது தோன்றத் தரற்கென்றூர். நான்காவதும் இரண்டாவதும் ஏழாவதன்கண் வந்தன. ஆக்கக்கேடெட்கு முன்னடப்பன இகலினது இன்மை உண்மைகளென்பதாம். (கூ)

அசுo. இகலான் மின்னுத வெல்லா நகலான்
நன்னய மென்னுஞ் செருக்கு. கo

இ-ள். இகலான் இன்னுத எல்லாம் ஆம் — ஒருவனுக்கு மாறுபாடொன்றூனே இன்னுதனவெல்லாம் உளவாம்;—நகலான் நன்னயம் என்னும் செருக்கு ஆம்—நட்பொன்றூனே நல்லநீதியென்னும் பெருஞ்செல்வம் உளதாம். எ-று.

இன்னுதன வறுமை, பழி, பாவமுதலாயின. நகல் மகிழ்தல். நகலென்பதூஉஞ் செருக்கென்பதூஉம் தத்தங்காரணங்கட்காயின. நயமென்னுஞ்செருக்கெனக் காரியத்தைக் காரணமாகவுபசரித்தார். இவைமூன்றுபாட்டானும் அவ்விருமையுங்கூறப்பட்டன. (கo)

அஎ ம் அதி.—பகைமாட்சி.

அஃதாவது அறிவின்மை முதலிய குற்றங்களுடைமையாற் பகையை மாட்சிப்படித்தல். அரசர்க்கு எவ்வாற்றானும் பகையின்மை கூடாமையின் மேற்பொதுவகையான் விலக்கப்பட்ட இகலை ஈண்டுச் சிறப்புவகையான் விதிக்கின்றாராகலின், இஃததன்பின் வைக்கப்பட்டது.

அகூக. வலியார்க்கு மாறேற்ற லோம்புக வோம்பா
மெலியார்மேன் மேக பகை. க

இ-ள். வலியார்க்கு மாறு ஏற்றல் ஓம்புக — தம்மின்வலியார்க்குப் பகையாயெதிர்த்தலை ஒழிக;— மெலியார்மேல் பகை ஓம்பா மேக—ஏனை மெலியார்க்குப் பகையாதலை ஒழியாது விரும்புக. எ-று.

வலியாரென்புழித் துணைவலியுமடங்கலின், மெலியாரென்புழித் துணைவலியின்மையுங்கொள்ளப்படும். அத்துணைதான் படை பொருண்முதலிய வேற்றுமைத்துணையும் நல்லறிவுடைமை நீதிநூல்வழியொழுகன் முதலிய ஒற்றுமைத்துணையுமெனவிரண்டாம். அவ்விரண்டுமில்லாரை வெல்வார்க்கு வலிதொலையாமையின் அவரோடு பகைத்தல் விதிக்கப்பட்டது. சிங்கநோக்காகிய இதனுட் பகைமாட்சி பொதுவகையாற் கூறப்பட்டது. (க)

அகூஉ. அன்பில னுன்ற துணையிலன் ருன்றுவ்வா
னென்பரியு மேதிலான் றுப்பு. உ

இ-ள். அன்பு இலன் — ஒருவன் தன்சுற்றத்தின்மேலன்பிலன்,— ஆன்ற துணை இலன்—அதுவேயன்றி வலிய துணையிலன்,—தான் துவ்வான்—அதன்மேற் ருன்வலியிலன்,—எதிலான் துப்பு என் பரியும் — அப்பெற்றியான் மேல் வந்த பகைவன் வலியினை யாங்ஙனந்தொலைக்கும்! எ-று.

சுற்றமும் இருவகைத்துணையும் தன்வலியுமிலனாகலின், அவன்மேற் செல்வார்க்கு வலி வளர்வதன்றித் தொலையாதென்பதாம். துவ்வான் துவ்வினைச்செய்யான்.

அகூங. அஞ்சு மறியா னமைவில னீகலான்
றஞ்ச மெளியன் பகைக்கு. ங

இ-ள். அஞ்சும் — ஒருவன் அஞ்சவேண்டாதவற்றிற்கு அஞ்சாநிற்கும்,—அறியான்— அறியவேண்டுமெவற்றையறியான்,—அமைவு இலன்—பிறரோடு பொருத்தமிலன்,—ஈகலான்—இவற்றின்மேலும் யாவர்மாட்டும் இவறன்மாலையன்,—பகைக்குத் தஞ்சமெளியன்—இப்பெற்றியான் பகைவர்க்கு மிகவெளியன். எ-று.

தஞ்சமெளியனென்பன ஒருபொருட்பன்மொழி. இந்நான்குகுற்றமுமுடையான் பகையின்றியமையாமையாகலின், தஞ்சமெளியனென்றார். (ங)

அகூச. நீங்கான் வெகுளி நிறையில னெஞ்ஞான்றும்
யாங்கணும் யார்க்கு மெளிது. ச

இ-ள். வெகுளி நீங்கான்—ஒருவன் வெகுளியினீங்கான்,—நிறை இலன்—அதுவேயன்றித் தான் நிறையுடையனல்லன், —எஞ்ஞான்றும் யாங்கணும் யார்க்கும் எளிது—அவன்மேற்சேறல் எக்காலத்தும் எவ்விடத்தும் யார்க்கு மெளிது. எ-று.

நிறை மறைபிறரறியாமை. வெகுட்டன்மாலையனாகலானும், மறைவெளிப்படுத்தலானும், மேற்செல்வார்க்குக் காலமும் இடனும் வலியுமறிந்து சேறல்வேண்டா

தாயிற்று. இனி இனிதென்றுபாடமோதி அவன்பகைமை இனிதென்றுரைப்பாருமுளர். (சு)

அசுடு. வழிநோக்கான் வாய்ப்பன செய்யான் பழிநோக்கான்
பண்பிலன் பற்றார்க் கினிது. டு

இ-ள். வழி நோக்கான்—ஒருவன் நீதிநூலையோதான்,—வாய்ப்பன செய்யான்—அது விதித்ததொழில்களைச் செய்யான்,—பழி நோக்கான்—தனக்கு வரும் பழியைப் பாரான்,—பண்பு இலன்—தான்பண்புடையனல்லன்,—பற்றார்க்கு இனிது—அவன்பகைவர்க்கு அப்பகைமையினிது. எ-று.

தொல்லோரடிப்பட்டு வழங்கிவந்ததாகலான் வழியென்றும், தப்பாது பயன்பதலின் வாய்ப்பனவென்றும், இக்குற்றங்களுடையான் றனேயழிதலிற் பற்றார்க்கினிதென்றுங்கூறினர். (டு)

அசுசு. காணுச் சினத்தான் கழிபெருங் காமத்தான்
பேணுமை பேணப் படும். சு

இ-ள். காணுச் சினத்தான் — தன்னையும் பிறரையுந் தானறியாமைக்கேதுவாகிய வெகுளியையுடையான் யாவன்,—கழி பெருங்காமத்தான்—மேன்மேல் வளராநின்ற மிக்க காமத்தையுடையான் யாவன்,—பேணுமை பேணப் படும்—அவரது பகைமை விரும்பிக் கொள்ளப்படும். எ-று.

காணுதசினமென்பது விகாரமாயிற்று. முன்னேனுக்கு யாவரும் பகையாகலானும், ஏனேனுக்குக் காரியந்தோன்றுமையானும், தாமேயழிவதொன்பது பற்றி, இவர்பேணுமை பேணப்படுமென்றார். (சு)

அசுஎ. கொடுத்துங் கொளல்வேண்டு மன்ற வடுத்திருந்து
மாணுத செய்வான் பகை. எ

இ-ள். அடுத்து இருந்து மாணுத செய்வான் பகை — வினையைத் தொடங்கியிருந்து அதற்கேலாதன செய்வான் பகைமையை—கொடுத்தும் கொளல் மன்ற வேண்டும் — சிலபொருளழியக் கொடுத்தாயினுங் கோடல் ஒருதலையாகவேண்டும். எ-று.

ஏலாதன மெலியனுய்வைத்துத்துணிதலும், வலியனுய்வைத்துத் தணிதலும், மூதலாயின. அப்பொழுது அதனுற்சிலபொருளழியினும் பின் பலபொருளெய்தற்கு ஐயமின்மையின், கொளல்வேண்டுமென்றவென்றார். இவையாறுபாட்டானும் அது சிறப்புவகையாற் கூறப்பட்டது. (எ)

அசுஅ. குணனிலனுய்க் குற்றம் பலவாயின் மாற்றார்க்
கினனிலனு மேமாப் புடைத்து. அ

இ-ள். குணன் இலனுய்க் குற்றம் பலவாயின் இனன் இலனும்— ஒருவன் குணனென்றுமிலனுய் உடைய குற்றம் பலவாயவழி, அவன் துணையிலனும்;— மாற்றார்க்கு ஏமாப்பு உடைத்து — அவ்விலனுதறனே அவன்பகைவர்க்குத் துணையாதலையுடைத்து. எ-று.

குணம் இறைமாட்சியுட்சொல்லியன. குற்றம் இவ்வதிகாரத்துச் சொல்லியனவும் மற்றுமத்தன்மையனவும். துணை சுற்றம், நட்பு, பொருள், படைமுதலாயின. பகைவர்க்கு இவற்றனுளதாம் பயன்றனேயுளதாமாகலின், ஏமாப்புடைத்தென்

ரூர். இலனுயென்னுஞ் செய்தெனைச்சம் உடையவென வந்த பெயரெச்சக்குறிப்புக் கொண்டது. (அ)

அசுக. செறுவார்க்குச் சேணிகவா வின்ப மறிவிலா
வஞ்சும் பகைவர்ப் பெறின். கூ

இ-ள். அறிவு இலா அஞ்சும் பகைவர்ப் பெறின்—நீதியையறிதலில்லாத அஞ்சும் பகைவரைப் பெற்றால்,—செறுவார்க்குச் சேண் இன்பம் இகவா—அவரைச் செறுவார்க்கு உயர்ந்தவின்பங்கள் நீங்கா. எ-று.

உபாயமறிதலும் அறிந்தாற் செய்துமுடிக்குந் திண்மையுமில்லாதாரே பகைவராதல் கூடாமையிற் பெறினென்றும், அவனாயறிந்து மேற்சென்றபொழுதே பகையின்மையுஞ் செல்வமும் ஒருங்கேயெய்தலிற் சேணுடையின்பங்கள் இகவாவென்றுங்கூறினர். (கூ)

அஎ0. கல்லான் வெகுளுஞ் சிறுபொரு ளெஞ்ஞான்று
மொல்லானே யொல்லா தொளி. க0

இ-ள். கல்லான் வெகுளும் சிறுபொருள் ஒல்லானே—நீதிநூலைக் கல்லாதானே பகைத்தலான் வரும் எளியபொருளே மேவாதானே — எஞ்ஞான்றும் ஒளி ஒல்லாது—எஞ்ஞான்றும் புகழ் மேவாது. எ-று.

சிறுபொருள் முயற்சி சிறிதாய பொருள். நீதியறியாதானே வேறல் எளிதாயிருக்கவும் அது மாட்டாதானே வெற்றியான் வரும் புகழ் கூடாதென்பதாம்; ஆகவே, இச்சிறிய முயற்சியாற் பெரிய பயனெய்துகவென்றவாருயிற்று. இதற்குப் பிறவெல்லாம் அதிகாரத்தோடு மாறுதன்மேலும் ஓர் பொருட்டொடர்புபடாமலுணர்த்தார். இவைமூன்றுபாட்டானும் அதனினைய பயன் கூறப்பட்டது. (க0)

அஅம் அதி.—பகைத்திறந்தெரிதல்.

அஃதாவது மாறுத பகையை ஆக்குதற்குற்றமும், முன் ஆகின்ற பகையுள் நட்பாக்கற்பாலதும், தொதுமலாக்கற்பாலதும், அவற்றின்கட் செய்வதும், ஏனைக்கூறுதற்பாலதன்கட்செய்வனவும், கூறியும் பருவமும், கூறியாக்காற்படியிழுக்கும் என்று இத்திறங்கூறி ஆராய்தல். இரட்டிறமொழிதலென்பதனாற் பகையது திறமும் பகையிடத்தாக்குந் திறமுமென விரிக்கப்பட்டது. இவையெல்லாம் மாறுப் பகையவாகலின், இது பகைமாட்சியின்பின் வைக்கப்பட்டது.

அஎக. பகையென்னும் பண்பி லதனே யொருவ
னகையேயும் வேண்டற்பாற் றன்று. க

இ-ள். பகை என்னும் பண்பு இலதனே — பகையென்று சொல்லப்படுந் தீமை பயப்பதனே —ஒருவன் நகையேயும் வேண்டற்பாற்று அன்று — ஒருவன் விளையாட்டின்கண்ணேயாயினும் விரும்புதலியற்கைத்தன்றென்று கூறும் நீதிநூல். எ-று.

மாறுதபகையையாக்கிக்கோட்டல் எவ்வாற்றானுந்தீமையேபயத்தலிற் பண்பிலதென்றும், அதனே விளையாட்டின்கண் வேண்டினுஞ் செற்றமே விளைந்து மெய்யாமாகலின் நகையேயுமென்றும், வேண்டாமை தொல்லையோரது துணிவென்பார் நீதிநூன்மேல்வைத்துங் கூறினர். அப்பெயர் அவாய்நிலையான்வந்தது. (க)

அஎஉ. வில்லே ருழவர் பகைகொளினுங் கொள்ளற்க
சொல்லே ருழவர் பகை. உ

இ-ள். வில் ஏர் உழவர் பகை கொளினும்—ஒருவன் வில்லே ஏராகவுடைய உழவரோடு பகை கொண்டாலுயினும்,—சொல் ஏர் உழவர் பகை கொள்ளற்க—சொல்லே ஏராகவுடைய உழவரோடு பகை கொள்ளாதொழிக. எ-று.

சொல் ஆருபெயரான் நீதிநூன்மேனின்றது. வீரம் சூழ்ச்சியென்னும் ஆற்றல்களுள் வீரமேயுடையாரோடு பகைகொண்டாற் கேடுவருதல் ஒருதலையன்று, வந்தாயினுந் தனக்கேயாம், ஏனைச்சூழ்ச்சியுடையாரோடாயிற் றன்வழியினுள்ளார்க்குந் தப்பாது வருதலின், அது கொள்ளினும் இது கொள்ளற்கவென்றார். உம்மையான் அதுவுமாகாமை பெறுதும். இரண்டுமுடையாரோடு கொள்ளலாகாமை சொல்லவேண்டாவாயிற்று. உருவகவிசேடம். (உ)

அஎஊ. ஏமுற் றவரினு மேழை தமியனுய்ப்
பல்லார் பகைகொள் பவன். ஊ

இ-ள். தமியனுய்ப் பல்லார் பகை கொள்பவன் — தான் தனியனுய்வைத்துப் பலரோடு பகைகொள்வான்—ஏமுற்றவரினும் ஏழை— பித்துற்றாரினும் அறிவிலன். எ-று.

தனிமை சுற்றம் நட்புப் படைமுதலியவின்மை. மயக்கத்தால் ஒப்பாராயினும் ஏமுற்றவர் அதனுற்றீங்கெய்தாமையின், தீங்கெய்துதலுமுடைய இவனே அவரினும் ஏழையென்றார். தீங்காவது துணையுள்வழியும் வேறல் ஐயமாயிருக்க அஃதின்றியும் பலரோடு பகைகொண்டு அவரால் வேறுவேறு பொருதற்கண்ணும் ஒருங்குபொருதற்கண்ணும் அழிந்தேவிடுதல். இவைமூன்றுபாட்டானும் பகைகோடற்குற்றம் பொதுவினுஞ் சிறப்பினுங்கூறப்பட்டது. (ஊ)

அஎசு. பகைநட்பாக் கொண்டொழுகும் பண்புடை யாளன்
றகைமைக்கட் டங்கிற் றுலகு. சு

இ-ள். பகை நட்பாக் கொண்டு ஒழுகும் பண்புடையாளன் தகைமைக்கண்—வேண்டியவழிப் பகையை வேறுபடுத்துத் தனக்கு நட்பாகச்செய்துகொண்டொழுகும் இயல்பினையுடைய அரசனது பெருமையுள்ளே — தங்கிற்று உலகு— அடங்கிற்று இவ்வுலகு. எ-று.

வேண்டியவழியென்பது ஆக்கத்தான் வந்தது. வேறுபடுத்தல் பகைநிலைமையினீக்குதல். ஒழுகல் நீதிவழியொழுகல். பெருமை பொருள், படையென இருவகைத்தாய ஆற்றல். அதன்வழித்தாதற்கு எஞ்ஞான்றுந்திரிபின்மையின், அத்துணிவுபற்றித் தங்கிற்றென்றார். (எ)

அஎடு. தன்றுணை யின்றூற் பகையிரண்டாற் றுணைருவ
னின்றுணையாக் கொள்கவற்றி ணென்று. டு

இ-ள். தன்றுணை இன்று — தனக்குதவுந் துணையோவெனின் இல்லை,— பகை இரண்டு—நலிவுசெய்யும் பகையோவெனின் இரண்டு,—ஒருவன் தான் அவற்றின் ஒன்று இன்றுணையாக் கொள்க— அங்ஙனமாய்நின்றவழி ஒருவனையிய தான் அப்பகையிரண்டனுட்பொருந்தியதொன்றை அப்பொழுதைக்கு இனிய துணையாகச் செய்துகொள்க, எ-று.

பொருந்தியது ஏனையதனை வேறற்கு ஏற்றது. அப்பொழுது அவ்வெல்லும் பொழுது. திரிபின்றாகச் செய்துகொள்கவென்பார், இன்றுணையாவென்றார். ஆல்கள் அசை. இவையிரண்டுபாட்டானும் நட்பாக்கற்பாலது கூறப்பட்டது. (ரு)

அஎசு. தேறினுந் தேறா விடினு மழிவின்கட்
டேறான் பகாஅன் விடல். சு

இ-ள். தேறினும் தேறாவிடினும்—பகைவனை முன் தெளிந்தானாயினுந் தெளிந்திலனாயினும்—அழிவின்கண் தேறான் பகான் விடல்—தனக்குப் புறத்தொருவினையாற்றாழ்வு வந்துழிக் கூடாது நீக்காது இடையேவிட்டு வைக்க. எ-று.

முன்றெளிந்தானாயினும் அப்பொழுது கூடாதொழிகவென்றது, உள்ளாய் நின்று கெடுத்தனோக்கி. தெளிந்திலனாயினும் அப்பொழுது நீக்காதொழிகவென்றது, அவ்வழிவிற்குத் துணையாதனோக்கி. இதனான் நொதுமலாக்கற்பாலது கூறப்பட்டது. (சு)

அஎஎ. நோவற்க நொந்த தறியார்க்கு மேவற்க
மென்மை பகைவ ரகத்து. எ

இ-ள். நொந்தது அறியார்க்கு நோவற்க—நொந்ததனைத் தாமாகவறியாத நட்டார்க்குத் தன்னோவு சொல்லற்க;—மென்மை பகைவரகத்து மேவற்க—வலியின்மை பார்த்திருக்கும் பகைவர்மாட்டு அவ்வலியின்மையை மேலிட்டுக் கொள்ளற்க. எ-று.

நோவென்னும் முதனிலைத்தொழிற்பெயர் ஈண்டு அதுசொல்லுதற்கணாயிற்று. பகைவர்கட்டவிர்வது கூறுவார், நட்டார்கட்டவிர்வதும் உடன்கூறினார். இதனால் அவ்விருபகுதிக்கண்ணுஞ் செய்வது கூறப்பட்டது. (எ)

அஎஅ. வகையறிந்து தற்செய்து தற்காப்ப மாயும்
பகைவர்கட் பட்ட செருக்கு. அ

இ-ள். வகை அறிந்து தற்செய்து தற்காப்ப—தான் வினைசெய்யும் வகையை அறிந்து அது முடித்தற்கேற்பத் தன்னைப் பெருக்கி மறவி புகாமற்றன்னைக்காக்கவே,—பகைவர்கண் பட்ட செருக்கு மாயும்—தன்பகைவர்மாட்டுளதாயகளிப்புக் கெடும். எ-று.

வகை வலியனாய்த் தானெதிரே பொருமாறும், மெலியனாயவளவிற் போர் விலக்குமாறும் முதலாயின. பெருக்கல் பொருள் படைகளாற் பெருகச்செய்தல். களிப்பு இவற்றான் வேறுமென்றெண்ணி மகிழ்ந்திருத்தல். இவ்விறுகுதலறிந்து தாமே அடங்குவரென்பதாம். இதனாற் களைதற்பாலதன்கட்செய்வன கூறப்பட்டது.

அஎகூ. இளைதாக முண்மரங் கொல்க களையுநர்
கைகொல்லுங் காழ்த்த விடத்து. கூ

இ-ள். முள் மரம் இளைதாகக் கொல்க — களையவேண்டுவதாய முண்மரத்தை இளைதாய நிலைமைக்கட்களைக; — காழ்த்தவிடத்துக் களையுநர் கைகொல்லும்—அன்றியே முதிர்ந்த நிலைமைக்கட்களையலுறிற் களைவார்கையினை அதுதான் களையும். எ-று.

களையப்படுவதாய தம்பகையை அது மெலிதாயகாலத்தே களைக அன்றியே வலிதாயகாலத்துக் களையலுறிற்றம்மை அதுதான் களையுமென்பது தோன்ற நின்றமையின், இது பிறிதுமொழிதல். இத்னாற் களையும்பருவங்கூறப்பட்டது. (கூ)

அஅ0. உயிர்ப்ப வுளரல்லர் மன்ற செயிர்ப்பவர்
செம்மல் சிதைக்கலா தார். க0

இ-ள். செயிர்ப்பவர் செம்மல் சிதைக்கலாதார்— தம்மொடு பகைப்பாரது தருக் கினைக் கெடுக்கலாயிருக்க இகழ்ச்சியான் அது செய்யாதவரசர்—உயிர்ப்ப உள் ரல்லர் மன்ற—பின் உயிர்க்குமாத்திரத்திற்கும் உளரல்லர் ஒருதலையாக. எ-று.

அவர் வலியராய்த் தம்மைக் கனைதல் ஒருதலையாகலின், இறந்தாரோவாவொன் பதாம். அவருயிர்த்த துணையானே தாமிறப்பரொனினுமமையும். இதனைக் கனையா வழிப்படுமிழுக்குக் கூறப்பட்டது. (க0)

அகம் அதி.—உட்பகை.

ஆஃதாவது புறப்பகைக்கு இடனுக்கிக் கொடுத்து அது வெல்லுந்துணையும் உள்ளாய்நிற்கும் பகை. இதுவும், கனையப்படுவதன்பாலதாகலின், பகைத்திறந்தெ ரிதலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

அஅக. நிழனீரு மின்னுத வின்னு தமர்நீரு
மின்னுவா மின்னு செயின். க

இ-ள். நிழல் நீரும் இன்னுத இன்னு— ஒருவனுக்கு அனுபவிக்கவேண்டுவன வாய நிழலும் நீரும் முன் இனியவேனும் பின் நோய்செய்வன இன்னுவாம்;— தமர் நீரும் இன்னுசெயின் இன்னுவாம்— அதுபோலத் தழுவவேண்டுவனவாய தமரியல்புகளும் முன் இனியவேனும் பின் இன்னுசெய்வன இன்னுவாம். எ-று.

நோய் பெருங்கால், பெருவயிறு முதலாயின. தமனென்றதனால் உட்பகையாத ற்குரியராய ஞாதியனென்பதறிக. இன்னுசெயல் முன்வெளிப்படாமைநின்று து ணைபெற்றவழிக் கெடித்தல். (க)

அஅஉ. வாள்போல் பகைவனை யஞ்சற்க வஞ்சுக
கேள்போல் பகைவர் தொடர்பு. உ

இ-ள். வாள்போல் பகைவனை அஞ்சற்க—வாள்போல எறிதுமென்று வெளிப் பட்டுநிற்கும் பகைவனை அஞ்சாதொழிக;—கேள்போல் பகைவர் தொடர்பு அஞ் சுக—அங்ஙனம் நில்லாது கேள்போல மறைந்துநிற்கும் பகைவர்நட்பினை அஞ்சுக. எ-று.

முன்னேயறிந்து காக்கப்படுதலான் அஞ்சற்கவென்றும், அங்ஙனம் அறியவும் காக்கவும்படாமையிற் கெடுதல் ஒருதலையென்பதுபற்றி அஞ்சுகவென்றுங்கூறினர். பின்செய்யும் பகையினுங்கொடிதாகலானும், காக்குங்காலம் அதுவாகலானும், அஞ்சப்படுவது முன்செய்த அவர்தொடர்பாயிற்று. இவையிரண்டுபோட்டானும் உட்பகை ஆகாதென்பது கூறப்பட்டது. (உ)

அஅங. உட்பகை யஞ்சித்தற் காக்க வுலைவிடத்து
மட்பகையின் மாணத் தெறும். ங

இ-ள். உட்பகை அஞ்சித் தற்காக்க—உட்பகையாயினுனையஞ்சித் தன்னைக் கா த்துக்கொண்டொழுகுக;—உலைவிடத்து மட்பகையின் மாணத் தெறும்—அங்ங னமொழுகாதவழித் தனக்கோர்தளர்ச்சி வந்தவிடத்துக் குயவன் மட்கலத்தைய ழுக்குங்கருவிபோல அவர் தப்பாமற்கெடுப்பர். எ-று.

காத்தல் அவரணையாமலும் அவர்க்குடம்படாமலும் பரிகரித்தல். மண்ணைப்பகுக்குங்கருவி மட்பகையெனப்பட்டது. பகைமை தோன்றுமல் உள்ளாயிருந்தே ழுறுத்தலின், கெடுதல் தப்பாதென்பதாம். (கூ)

அஅச. மனமாணு வுட்பகை தோன்றி னினமாணு
வேதம் பலவுந் தரும். ச

இ-ள். மனம் மாணு உட்பகை தோன்றின்— புறந்திருந்தியதுபோன்று அகந்திருந்தாத உட்பகை அரசனுக்கு உண்டாவதாயின்,— இனம் மாணு ஏதம் பலவும் தரும்—அஃது அவனுக்குச் சுற்றம் வயமாகாமைக்கேதுவாகிய குற்றம்பலவற்றையுங்கொடுக்கும். எ-று.

அவை சுற்றத்தானை உள்ளாய்நின்று வேறுபடுத்தலும்,அதனால் அவர் வேறுபட்டவழித் தான்றேறுமையும், பின் அவற்றுன் விளைவனவுமாம். (ச)

அஅடு. உறன்முறையா னுட்பகை தோன்றி னிறன்முறையா
னேதம் பலவுந் தரும். டு

இ-ள். உறல் முறையான் உட்பகை தோன்றின்—புறத்து உறவுமுறைத்தன்மையோடு கூடிய உட்பகை அரசனுக்கு உண்டாவதாயின்,—இறல் முறையான் ஏதம் பலவும் தரும்—அஃது அவனுக்கு இறத்தன்முறையோடு கூடிய குற்றம்பலவற்றையுங்கொடுக்கும். எ-று.

அவை புறப்பகைத் துணையாய் நின்றே அது தோன்றுமற் கோறன்முதலிய வஞ்சனை செய்தலும், அமைச்சர்முதலிய உறுப்புக்களைத் தெய்த்தலும் முதலாயின.

அஅசு. ஒன்றுமை யொன்றியார் கட்படி னெஞ்ஞான்றும்
பொன்றுமை யொன்ற லரிது. சு

இ-ள். ஒன்றுமை ஒன்றியார்கண் படின் — பகைமை தனக்குள்ளாயினர் மாட்டே பிறக்குமாயின், — பொன்றுமை ஒன்றல் எஞ்ஞான்றும் அரிது—அரசனுக்கு இறவாமை கூடுதல் எஞ்ஞான்றுமரிது. எ-று.

பொருள் படை முதலிய உறுப்புக்களாற் பெரியநெயகாலத்துமென்பார், எஞ்ஞான்றுமென்றார். இவைகான்குபாட்டானும் அதனுற்றனக்கு வருந்திங்கு கூறப்பட்டது. (சு)

அஅள. செப்பின் புணர்ச்சிபோற் கூடினுங் கூடாதே
யுட்பகை யுற்ற குடி. எ

இ-ள். செப்பின் புணர்ச்சிபோல் கூடினும்—செப்பினது புணர்ச்சி போலப் புறத்து வேற்றுமை தெரியாமற் கூடினராயினும், — உட்பகை உற்ற குடி கூடாது—உட்பகை உண்டாயகுடியிலுள்ளார் அகத்துத் தம்மூட்கூடார். எ-று.

செப்பினதுபுணர்ச்சி செப்பு மூடியோடு புணர்ந்த புணர்ச்சி. உட்பகையான் மனம் வேறுபட்டமையிற் புறப்பகை பெற்றுழி வீற்றுவீற்றுவொன்பதாம். குடிகூடாதென்பதனை நாடி வந்ததென்பதுபோலக் கொள்க. உட்பகை தானுற்றகுடியோடு கூடாதென்றும் உட்பகையுண்டாயகுடி அப்பகையோடு கூடாதென்றும் உரைப்பாருமுளர். (எ)

அஅஅ. அரம்பொருத பொன்போலத் தேயு முரம்பொரு
துட்பகை யுற்ற குடி. அ

இ-ள். உட்பகை உற்ற குடி—முன் வளர்ந்துவந்ததாயினும் உட்பகையுண்டாய குடி—அரம் பொருத பொன் போலப் பொருது உரம் தேயும் — அரத்தாற்பொர்ப்பட்ட இரும்புபோல அதனாற்பொரப்பட்டு வலிதேயும். எ-று.

பொருதென்னுஞ்செயப்பாட்டுவினையெச்சம் தேயுமென்னும் வினைகொண்டது. அஃது, உரத்தின்றொழிலாயினுங்குடிமேலேற்றுதலின், வினைமுதல்வினையாயிற்று. காரியஞ்செய்வதுபோன்று பொருந்தி மெல்லமெல்லப் பிரிவித்தலான், வலி தேய்ந்துவிடுமென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் அவன்குடிக்கு வருந்தீங்கு கூறப்பட்டது. (அ)

அஅகூ. எட்பக வன்ன சிறுமைத்தே யாயினு
முட்பகை யுள்ளதாங் கேடு. கூ

இ-ள். உட்பகை எட்பகவு அன்ன சிறுமைத்தே ஆயினும்— அரசனது உட்பகை அவன்பெருமையை நோக்க எள்ளின்பிளவையொத்த சிறுமையுடைத்தேயாயினும்,—கேடு உள்ளதாம்—பெருமையெல்லாம் அழியவருங்கேடு அதனகத்ததாம். எ-று.

எத்துணையும்பெரிதாயகேடு தனக்கெல்லைவருந்துணையும் எத்துணையுஞ்சிறிதாய உட்பகையுள்ளேயடங்கியிருந்து வந்தால் வெளிப்பட்டுநிற்குமென்பதாம். இதனால் அது சிறிதென்று இகழப்படாதென்பது கூறப்பட்டது. (கூ)

அகூ0. உடம்பா டிலாதவர் வாழ்க்கை குடங்கருட்
பாம்போ டுடனுறைந் தற்று. க0

இ-ள். உடம்பாடு இலாதவர் வாழ்க்கை— மனப்பொருத்தமில்லாதாரோடு கூட ஒருவன் வாழும்வாழ்க்கை— குடங்கருள் பாம்போடு உடன் உறைந்தற்று— ஒருகுடிலுள்ளே பாம்போடுகூட உறைந்தாற்போலும். எ-று.

குடங்கமென்னும் வடசொற்றிரிந்து நின்றது. இடச்சிறுமையானும் பயிற்சியானும் பாம்பாற்கோட்படல் ஒருதலையாம்; ஆகவே, அவ்வுவமையால் அவனுயிர்க்கு இறுதி வருதல் ஒருதலையென்பது பெற்றாம். இதனாற் கண்ணோடாதவனைக் கடிகவென்பது கூறப்பட்டது. (க0)

கூ0 ம் அதி.—பெரியாரைப்பிழையாமை.

அஃதாவது பெரியராயினாரை அவமதித்து ஒழுகாமை. இரட்டுறமொழிதலென்பதனாற் பெரியாரென்பது ஆற்றலாற்பெரியாராய வேந்தர்மேலும் தவத்தாற்பெரியாராய முனிவர்மேலும் நின்றது. மேற்சொல்லாது எஞ்சிநின்றதாகலின், இது வெகுளியான் வருவனவற்றதிறுதிக்கண் வைக்கப்பட்டது.

அகூக. ஆற்றுவா ராற்ற லிகழாமை போற்றுவார்
போற்றலு ளெல்லாந் தலை. க

இ-ள். ஆற்றுவார் ஆற்றல் இகழாமை—எடுத்துக்கொண்டன யாவும் முடிக்கவல்லாருடைய ஆற்றல்களை அவமதியாமை — போற்றுவார் போற்றலுள் எல்லாம் தலை—தங்கட்டீங்குவாராமற்காப்பார் செய்யுங்காவல்களெல்லாவற்றினும் மிக்கது. எ-று.

ஆற்றலென்பது பெருமை, அறிவு, முயற்சியென்னும் மூன்றன்மேலும் நிற்றலிற் சாதியொருமை. இகழ்ந்தவழிக் களையவல்லாரென்பது தோன்ற ஆற்றுவாரெ

ன்றும், அரண், படை, பொருள், கட்பு முதலிய பிறகாவல்கள் அவரானழியுமாகலின் அவ்விகழாமையைத் தலையாயகாவலென்றுங்கூறினர். பொதுவகையால் அவ்விருதிறத்தாரையும் பிழையாமையது சிறப்பு இதனுற்கூறப்பட்டது. (க)

அகூ. பெரியாரைப் பேணு தொழுகிற் பெரியாராற்
பேரா விடும்பை தரும். உ

இ-ள். பெரியாரைப் பேணுது ஒழுகின்—ஆற்றல்களாற்பெரியாராயினுரைவேந்தர் நன்குமதியாது அவமதித்து ஒழுகுவாராயின்,—பெரியாரால் பேரா இடும்பை தரும்—அவ்வொழுக்கம் அப்பெரியாரால் அவர்க்கு எஞ்ஞான்றும் நீங்காத துன்பங்களைக் கொடுக்கும். எ-று.

அத்துன்பங்களாவன இருமையினும் இடையறுது வரும் மூவகைத்துன்பங்களுமாம். அவையெல்லாந் தாமே செய்துகொள்கின்றனரென்பது தோன்ற, ஒழுக்கத்தை வினைமுதலாக்கியும் பெரியாரைக் கருவியாக்கியுங்கூறினர். பொதுவகையால் அவராப் பிழைத்தற்குற்றம் இதனுற் கூறப்பட்டது. இனிச்சிறப்புவகையாற்கூறுப. (உ)

அகூக. கெடல்வேண்டிற் கேளாது செய்க வடல்வேண்டி
னுற்று பவர்க ணிழுக்கு. ஊ

இ-ள். அடல் வேண்டின் ஆற்றுபவர்கண் இழுக்கு—வேற்றுவேந்தரைக்கோறல்வேண்டியவழி அதனை அப்பொழுதே செய்யவல்ல வேந்தர்மாட்டுப் பிழையினை—கெடல் வேண்டின் கேளாது செய்க—தான் கெடுதல்வேண்டினுனையின் ஒருவன் நீதிநூலைக் கடந்துசெய்க. எ-று.

அப்பெரியாரைக் "காலனுங் காலம் பார்க்கும் பாராது—வேலி னெதிரானைவிழுமியோர் தொலைய—வேண்டிடத் தகூம் வெல்போர் வேந்தர்" என்றுரைபிறரும். நீதிநூல் செயலாகாதென்றுகூறலின், கேளாதென்றார். (ஊ)

அகூச. கூற்றத்தைக் கையால் விளித்தற்று லாற்றுவார்க்
காற்றுதா ரின்ன செயல். ச

இ-ள். ஆற்றுவார்க்கு ஆற்றுதார் இன்ன செயல்—மூவகையாற்றலுமுடையார்க்கு அவையில்லாதார் தாம் முற்பட்டு இன்னதவற்றைச் செய்தல்—கூற்றத்தைக் கையால் விளித்தற்று—தானேயும் வரற்பாலனுய கூற்றுவனை அதற்கு முன்னே கைகாட்டி அழைத்தாலொக்கும். எ-று.

கையால் விளித்தல் இகழ்ச்சிக்குறிப்பிற்று. தாமேயும் உயிர்முதலிய கோடற்கு ரியானை அதற்குமுன்னே விரைந்து தம்மேல் வருவித்துக்கொள்வார் இறப்பினது உண்மையும் அண்மையுங்கூறியவாறு. இவையிரண்டுபோட்டானும் வேந்தரைப்பிழைத்தலின்குற்றங்கூறப்பட்டது. (ச)

அகூடு. யாண்டுச்சென் றியாண்டு முளராகார் வெந்துப்பின்
வேந்து செறப்பட் டவர். ஞ

இ-ள். வெந்துப்பின் வேந்து செறப்பட்டவர்—பகைவர்க்கு வெய்தாய வலியினையுடைய வேந்தனுற்செறப்பட்ட அரசர்—யாண்டுச் சென்று யாண்டும் உளராகார்—அவனைத் தப்பி எங்கேபோயுளராவர், ஓரிடத்தும் உளராகார். எ-று.

இடைவந்த சொற்கள் அவாய்நிலையான் வந்தன. வெந்துப்பின் வேந்தாகலால் தந்நிலம் விட்டுப்போயவர்க்கு இடங்கொடுப்பாரில்லை, உளராயின் இவர் இனியா

சாரென்பது நோக்கி அவனேடு நட்புக்கோடற்பொருட்டும் தாமே வந்தெய்திய அவருடைமையை வௌவுதற்பொருட்டுங்கொல்வர், அன்றெனின் உடனேயழிவரென்பன நோக்கி, யாண்டுச்சென்றியாண்டுமுளராகாரென்றூர். இதனால் அக்குற்றமுடையார் அருமையுடைய அரண் சேர்ந்தும் உய்யாரென்பது கூறப்பட்டது. (டு)

அகூசு. எரியாற் சுடப்படினு முய்வுண்டா முய்யார்
பெரியார்ப் பிழைத்தொழுகு வார். கூ

இ-ள். எரியால் சுடப்படினும் உய்வு உண்டாம்—காட்டிடைச் சென்றுறைவான் ஆண்டைத் தீயாற்சுடப்பட்டானாயினும் ஒருவாற்றான் உயிருய்தல்கூடும்;—பெரியார்ப் பிழைத்து ஒழுகுவார் உய்யார்—தவத்தாற் பெரியாரைப்பிழைத்து ஒழுகுவார் எவ்வாற்றானும் உயிருய்யார். எ-று.

நீ முன் உடம்பினைக் கதுவி அதுவழியாக உயிர்மேற்சேறலின் இடையே உய்யவுங்கூடும், அருந்தவர்வெகுளி அன்னதன்றித் தானிற்பது கணமாய் அதற்குள்ளே யாவர்க்குங் காத்தலரிதாகலின், அது கூடாதாகலான் அதற்கேதுவாய பிழை செய்யற்கவென்பதாம். (சு)

அகூஎ. வகைமாண்ட வாழ்க்கையும் வான்பொருளு மென்னுங்
தகைமாண்ட தக்கார் செறின். எ

இ-ள். தகை மாண்ட தக்கார் செறின்—சாபவருள்கட்கேதுவாய பெருமை மாட்சிமைப்பட்ட அருந்தவர் அரசனை வெகுள்வராயின்,—வகை மாண்டவாழ்க்கையும் வான் பொருளும் என்னும்—உறுப்பழகுபெற்ற அவனரசாட்சியும் ஈட்டிவைத்த பெரும்பொருளும் என்பட்டிவிடும்! எ-று.

உறுப்பு அமைச்சு, நாடு, அரண், படையெனவிவை. செறினென்பது அவர் செருமை தோன்ற நின்றது. இவ்வெச்சத்தான் முன் வருவனவற்றிற்கும் இஃதொக்கும். அரசர் தஞ்செல்வக்களிப்பான் அருந்தவர்மாட்டுப் பிழை செய்வராயின், அச்செல்வம் அவர் வெகுளித்தீயான் ஒருகணத்துள்ளே வெந்துவிடுமென்பதாம். (எ)

அகூஅ. குன்றன்னூர் குன்ற மதிப்பிற் குடியொடு
நின்றன்னூர் மாய்வர் நிலத்து. அ

இ-ள். குன்று அன்னூர் குன்ற மதிப்பின்— குன்றத்தையொக்கும் அருந்தவர் கெடநினைப்பாராயின்,—நிலத்து நின்று அன்னூர் குடியொடு மாய்வர்—அப்பொழுதே இந்நிலத்து நிலைபெற்றாற்போலுஞ்செல்வர் தங்குடியொடும் மாய்வர். எ-று.

வெயில் மழை முதலிய பொறுத்தலுஞ் சலியாமையும் உள்ளிட்ட குணங்களுடைமையின், குன்றன்னுரென்றார்: "மல்லன் மலையனைய மாதவர்"* என்றூர் பிறரும். நிலைபெற்றாற்போறலாவது இறப்பப்பெரியராகலின் இவர்க்கு எஞ்ஞான்றும் அழிவில்லையென்று கண்டாராற்கருதப்படுதல். (அ)

அகூக. ஏந்திய கொள்கையார் சீறி னிடைமுரிந்து
வேந்தனும் வேந்து கெடும். க

இ-ள். ஏந்திய கொள்கையார் சீறின்—காத்தற்கருமையான் உயர்ந்த விரதங்களை உடையார் வெகுள்வராயின், — வேந்தனும் இடை வேந்து முரிந்து கெடும்—அவராற்றலான் இந்திரனும் இடையே தன்பதம் இழந்துகெடும். எ-று.

* சீவகசிந்தாமணி; முத்தியிலம்பகம்,— மல்லன் மலையனைய மாதவனை வைதனைக்கும்—பல்லவரே யன்றி

"வேந்தன் மேய தீம்புன லுலகமும்"* என்னுர் பிறரும். ஈடுடனென்பான் இ ந்திரன்பதம்பெற்றுச் செல்கின்ற காலத்துப் பெற்ற களிப்புமிகுதியான் அகத்திய ன் வெகுள்வதோர்பிழைசெய அதனுற்சாபமெய்தி அப்பதம் இடையே இழந்தா னென்பதனையுட்கொண்டு, இவ்வாறு கூறினர். இவைநான்குபாட்டானும் முனி வரைப் பிழைத்தலின்குற்றங்கூறப்பட்டது. (கூ)

கூ00. இறந்தமைந்த சார்புடைய ராயினு முய்யார்
சிறந்தமைந்த சீரார் செறின். க0

இ-ள். சிறந்து அமைந்த சீரார் செறின்—கழியமிக்க தவத்தினையுடையார் வெ குள்வராயின்,—இறந்து அமைந்த சார்பு உடையராயினும் உய்யார்—அவரான் வெகுளப்பட்டார் கழியப்பெரியசார்பு உடையராயினும், அதுபற்றி உய்யமாட்டா ர். எ-று.

சார்பு அரண், படை, பொருள், நட்பெனவிவை. அவையெல்லாம் வெகுண்ட வரது ஆற்றலாற்றிரிபுரம்போல அழிந்துவிடுமாகலின், உய்யாரென்றார், சீருடை யது சீரெனப்பட்டது. இதனுல் அக்குற்றமுடையார் சார்புபற்றியும் உய்யாரென் பது கூறப்பட்டது. (க0)

கூக ம் அதி.—பெண்வழிச்சேறல்.

இனிக் காமத்தான் வருவன நேரே பகையல்லவாயினும் ஆக்கஞ்சிதைத்தல் அழிவுதலைத்தருதலென்னுந் தொழில்களாற் பகையோடொத்தலிற் பகைப்பாற்ப டுவனவாமாகலான், அவற்றைப் பகைப்பகுதியதிறுதிக்கட்கூறுவான்றொடங்கி, மூதற்கட்பெண்வழிச்சேறல் கூறுகின்றார். அஃதாவது தன்வழியொழுகற்பாலளா ய இல்லாள்வழியே தான் ஒழுகுதல்.

கூ0க. மனைவிழைவார் மாண்பய னெய்தார் வினைவிழைவார்
வேண்டாப் பொருளு மது. க

இ-ள். மனை விழைவார் மாண் பயன் எய்தார்—இன்பங்காரணமாகத் தம் ம னையாளை விழைந்து அவடன்மையராய் ஒழுகுவார் தமக்கு இன்றுணையாய அறத் தினையெய்தார்; —— வினை விழைவார் வேண்டாப் பொருளும் அது—இனிப் பொ ருள்செய்தலேமுயல்வார் அதற்கிடையீடென்று இகழும்பொருளும் அவ்வின்பம். எ-று.

மனையும் விழைதலும் பயனும் ஆருபெயர். அவ்வின்பம் அவடன்மையராதற்கு ஏதுவாயவின்பம். அஃது அவளாற்பயனுயவறத்தினும் அவ்வறத்திற்குந் தனக்கும் ஏதுவாய பொருளினுஞ்செல்லவிடாமையின், விடற்பாற்றென்பதாம். (க)

கூ0உ. பேணுது பெண்விழைவா னுக்கம் பெரியதோர்
நாணுக நாணுத் தரும். உ

இ-ள். பேணுது பெண் விழைவான் ஆக்கம்—தன்னுண்மையை விட்டு மனையா ளது பெண்மையை விழைவான் எய்திநின்ற செல்வம்—— பெரியது ஓர் நாண் ஆ க நாணுத் தரும்— இவ்வுலகத்து ஆண்பாலார்க்கெல்லாம் பெரியதோர்நாணுண் டாகத் தனக்கும் நாணுதலைக் கொடுக்கும். எ-று.

எய்திநின்றதாயிற்று, படைக்கும் ஆற்றலிலனுகலின். அச்செல்வத்தால் ஈதலுந் துய்த்தலும் முதலிய பயன்கொள்வாள் அவளாகலின், அவ்வாண்மைச் செய்கை

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம்.

அவள்கண்ணதாயிற்றென்று ஆண்பாலார்யாவரும் நாண அதனுற்றன்ஞண்மையி ன்மை அறிந்து பின் தானும் நாணுமென்பதுநோக்கிப் பெரியதோர்நாணுக நாணு த்தருமென்றார். இவையிரண்டுபாட்டானும் மனைவிழைதற் குற்றங்கூறப்பட்டது.

கூ0ஙூ. இல்லாள்கட் டாழ்ந்த வியல்பின்மை யெஞ்ஞான்று
நல்லாரு ணுணுத் தரும். ஙூ

இ-ள். இல்லாள்கண் தாழ்ந்த இயல்பு இன்மை—ஒருவன் இல்லாண்மாட்டுத் தாழ்தற்கு ஏதுவாய அச்சம் — நல்லாருள் நாணு எஞ்ஞான்றும் தரும்—அஃதில ராய நல்லாரிடைச் செல்லுங்கால் நாணுதலை அவனுக்கு எக்காலத்துங்கொடுக்கும். எ-று.

அவடான் அஞ்சி ஒழுகுதல் இயல்பாகலின், அவளையஞ்சுதல் இயல்பின்மை யாயிற்று. அங்ஙனமஞ்சியொழுகுதலின், அவளை நியமிப்பாரில்லையாம், ஆகவே, எல்லாக்குற்றமும் விளையுமென்பது நோக்கி, எஞ்ஞான்றும் நாணுத்தருமென்றார். (ஙூ)

கூ0ச. மனையாளை யஞ்சு மறுமையி லாளன்
வினையாண்மை வீறெய்த லின்று. சு

இ-ள். மனையாளை அஞ்சும் மறுமை இலாளன்—தன்மனையாளையஞ்சி ஒழுகுகி ன்ற மறுமைப்பயனில்லாதானுக்கு— வினை ஆண்மை வீறு எய்தல் இன்று— வி னையை ஆளுந்தன்மை உண்டாயவழியும் நல்லோராற்கொண்டாடப்படாது.எ-று.

உண்டாயவழியுமென்பது அவாய்நிலையான் வந்தது. இல்லறஞ்செய்தற்குரிய நன்மையின்மையின் மறுமையிலாளென்றும்,வினையையாளுந்தன்மை தன்றன் மையில்லாத அவனுன் முடிவுபோகாமையின் வீறெய்தலின்றென்றுங்கூறினார். ()

கூ0ஙு. இல்லாளை யஞ்சுவா னஞ்சுமற் றெஞ்ஞான்று
நல்லார்க்கு நல்ல செயல். ஙு

இ-ள். இல்லாளை அஞ்சுவான்—தன்மனையாளையஞ்சுவான்——நல்லார்க்கு நல் ல செயல் எஞ்ஞான்றும் அஞ்சும்—தான்றேடிய பொருளேயாயினும் அதனுல் நல்லார்க்கு நல்லனசெய்தலை எஞ்ஞான்றும் அஞ்சாநிற்கும். எ-று.

நல்லார் தேவர், அருந்தவர், சான்றோர், இருமுதுகுரவர் முதலாயினரும் நல் விருந்தினரும். நல்லனசெய்தல் அவர்விரும்புவன கொடுத்தல். அது செய்யவே ண்டும் நாள்களினுமென்பார், எஞ்ஞான்றுமென்றார். "இல்லாளை யஞ்சிவிருந்தி ன்முகங் கொன்ற நெஞ்சிற்—புல்லாளுகை" * என்றார் பிறரும். (ஙு)

கூ0சு. இமையாரின் வாழினும் பாடிலரே யில்லா
ளமையார்தோ ளஞ்சு பவர். சு

இ-ள். இல்லாள் அமை ஆர் தோள் அஞ்சுபவர்—தம்மில்லாருடைய வேய் போலுந்தோளினை அஞ்சுவார்,—இமையாரின் வாழினும் பாடு இலர்—வீரத்தா ற்றுறக்கமெய்திய அமரர்போல இவ்வுலகத்து வாழ்ந்தாராயினும், ஆண்மையிலர். எ-று.

* சீவகசிந்தாமணி, மண்மகளிலம்பகம், உகஎ.— இல்லாளை யஞ்சி விருந்தி ன்முகங் கொன்ற நெஞ்சிற்—புல்லாள ஞக மறக்தோற்கி லெனப்பு கைந்து—வி ல்லா ளழுவம் பிளந்திட்டு வெகுண்டு நோக்கிக்— கொல்யானை யுந்திக் குடைமே லுமோர் கோரெறி தெத்தான்.

அமரர்போலவாழ்தலாவது பகைத்த வீரர் தோள்களேயெல்லாம் வேறலான் நன்குமதிக்கப்பட்டு வாழ்தல். அது கூடாமையின், வாழினுமென்றார். அமையார் தோளெனவே, அஞ்சுதற்காரணத்தது எண்மை கூறியவாறு. வீரர்தோள்களே வென்றாராயினும் இல்லாடோள்களே அஞ்சுவார் ஆண்மையிலரென்பதாம். இவை நான்குபாட்டானும் அவளேயஞ்சுதற்குற்றங்கூறப்பட்டது. (சு)

கூ0எ. பெண்ணேவல் செய்தொழுகு மாண்மையி னுணுடைப்
பெண்ணே பெருமை யுடைத்து. எ

இ-ள். பெண் ஏவல் செய்து ஒழுகும் ஆண்மையின்—நாணின்றித் தன்னில்லாளது ஏவற்றொழிலைச் செய்து திரிகின்றவனது ஆண்டன்மையின்—நாண் உடைப் பெண்ணே பெருமை உடைத்து—நாணினையுடைய அவள் பெண்டன்மையே மேம்பாடுடைத்து. எ-று.*

நாணுடைப்பெண்ணென வேண்டாது கூறியது அவளேவல்செய்வானது நாணின்மை முடித்தற்காதலின், அம்மறுதலைத்தொழில் வருவிக்கப்பட்டது. ஏவல் ஆகுபெயர். இறுதிக்கட்பெண்ணென்பதூஉம் அது. ஏவல்செய்வித்துக்கோடற் சிறப்புத்தோன்றப் பெண்ணேயெனப் பிரித்தார். (எ)

கூ0அ. நட்டார் குறைமுடியார் நன்றற்றூர் நன்னுதலாள்
பெட்டாங் கொழுகு பவர். அ

இ-ள். நன்னுதலாள் பெட்டாங்கு ஒழுகுபவர்—தாம் வேண்டியவாறன்றித் தம்மனையாள் வேண்டியவாறு ஒழுகுவார்—நட்டார் குறை முடியார்—தம்மொடு நட்புச்செய்தார் உற்ற குறை முடிக்கமாட்டார்,—நன்று ஆற்றூர்—அதுவேயன்றி மறுமைக்குத் துணையாய அறஞ்செய்யவுமாட்டார். எ-று.

நன்னுதலாளென்பதனை "அமையார்தோள்" என்புழிப்போலக் கொள்க. அவடானே அறிந்து ஏவலும் பொருள்கொடுத்தலுங்கூடாமையின், இருமைக்கும் வேண்டுவன செய்யமாட்டாளென்பதாம். (அ)

கூ0கூ. அறவினையு மான்ற பொருளும் பிறவினையும்
பெண்ணேவல் செய்வார்க ணில். கூ

இ-ள். அறவினையும்—அறச்செயலும்—ஆன்ற பொருளும்—அது முடித்தற்கு ஏதுவாய பொருட்செயலும்—பிற வினையும்—அவ்விரண்டின் வேறாய இன்பச் செயல்களும்—பெண் ஏவல் செய்வார்கண் இல்—தம்மனையாள் ஏவல்செய்வார் மாட்டு உளவாகா. எ-று.

புலன்களைந்தாகலின், பிறவினையெனப் பன்மையாயிற்று. அவைநோக்கி அறச்செயல் பொருட்செயல்கள் முன்னேயொழிந்தார்க்குத் தலைமை அவள்கண்ணதாகலின், பின் அவைதாமும் இலவாயின்வென்பது தோன்ற, அவற்றைப் பிரித்துக் கூறினார். இவைமூன்றுபாட்டானும் அவளேவல்செய்தற்குற்றங்கூறப்பட்டது. ()

கூக0. எண்சேர்ந்த நெஞ்சத் திடனுடையார்க் கெஞ்ஞான்றும்
பெண்சேர்ந்தாம் பேதைமை யில். க0

இ-ள். எண் சேர்ந்த நெஞ்சத்து இடன் உடையார்க்கு — கருமச்சூழ்ச்சிக்கட் சென்ற நெஞ்சத்தினையும் அதனினுய செல்வத்தினையும் உடையராய வேந்தர்க்

* பெண்மை ஆண்மைகட்குப் பொருள் கட்புலனுகிய அமைதித்தன்மை ஆளுந்தன்மை என்பர் நச்சினார்க்கினியர்.

கு—பெண் சேர்ந்து ஆம் பேதைமை எஞ்ஞான்றும் இல் — மஞையாஞச்சேர்தலான் விஞையும் பேதைமை எக்காலத்தும் உண்டாகாது. எ-று.

"இடனில்பருவத்தும்" எனவும் "இடனின்றியிரந்தோர்க்கு" எனவும் வந்தமையான், இடனென்பது அப்பொருட்டாதலறிக. இஞைமைக்காலத்துமென்பார், எஞ்ஞான்றுமென்றார். அப்பேதைமையாவது மேற்சொல்லிய விழைதல், அஞ்சல், ஏவல்செய்தலென்னும் மூன்றற்குங்காரணமாயது. எதிர்மறைமுகத்தான் அம்மூன்றும் இதனுற்றொருத்துக் கூறப்பட்டன. (கO)

கூஉ ம் அதி.—வரைவின்மகளிர்.

அஃதாவது தங்கலம் விலைகொடுப்பார் யாவர்க்கும் விற்பதல்லது அதற்கு ஆவார் ஆகாதாரென்னும் வரைவிலாத மகளிரது இயல்பு; ஆதலால் தமக்குரிய மகளிரான் வருங்குற்றத்தின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கூகக. அன்பின் விழையார் பொருள்விழையு மாய்தொடியா
ரின்சொ லிழுக்குத் தரும். க

இ-ள். அன்பின் விழையார் பொருள் விழையும் ஆய் தொடியார்—ஒருவனே அன்புபற்றி விழையாது பொருள்பற்றி விழையும் மகளிர்—இன் சொல் இழுக்குத் தரும்—அது கையுறுந்துணையும் தாம் அன்புபற்றி விழைந்தாராகச் சொல்லும் இனியசொல் அவனுக்குப் பின் இன்ஞைமையைப் பயக்கும். எ-று.

பொருளென்புழி இன் விகாரத்தாற்றொக்கது. ஆய்ந்ததொடியினையுடையாரொன்றதனனும், இனியசொல்லென்றதனனும், அவர்கருவி கூறப்பட்டது. அச்சொல் அப்பொழுதைக்கு இனிதுபோன்று பின் வறுமை பயத்தலின், அது கொள்ளற்கவென்பதாம். (க)

கூகஉ. பயன்றூக்கிப் பண்புரைக்கும் பண்பின் மகளிர்
நயன்றூக்கி நள்ளா விடல். உ

இ-ள். பயன் தூக்கிப் பண்பு உரைக்கும் பண்பு இல் மகளிர்—ஒருவனுக்கு உள்ளபொருளை அளந்தறிந்து அஃதெய்துந்துணையும் தம்பண்புடைமை சொல்லும் பண்பில்லாத மகளிரது—நயன் தூக்கி நள்ளா விடல்—ஒழுகலாற்றினை ஆராய்ந்தறிந்து அவரைப் பொருந்தாது விடுக. எ-று.

பண்பு சொல்லின்கணல்லது தங்கட்கிடவாமை தோன்றப் பண்பின்மகளிரென்றும், அவர்க்கு அது சாதிதருமமாதல் நூலானேயன்றி அவர்செயலானுமறிந்தென்பார் நயன்றூக்கியென்றும், அவ்வறிவு அவரை விடுதற்கு உபாயமென்பது தோன்றப் பின் நள்ளாவிடலென்றுங்கூறினார். (உ)

கூகங. பொருட்பெண்டிர் பொய்ம்மை முயக்க மிருட்டறையி
லேதில் பிணந்தழீஇ யற்று. ங

இ-ள். பொருட்பெண்டிர் பொய்ம்மை முயக்கம்— கொடுப்பாரை விரும்பாது பொருளையே விரும்பும் பொதுமகளிரது பொய்ம்மையையுடைய முயக்கம்—இருட்டு அறையில் ஏதில் பிணம் தழீஇயற்று—பிணமெடுப்பார் இருட்டறைக்கண்ணே முன்னறியாத பிணத்தைத் தழுவினற்போலும். எ-று.

பொருட்குமுயங்கும் மகளிர் கருத்துஞ்செயலும் ஆராயாது சாதியும் பருவமும் ஒவ்வாதானை முயங்குங்கால் அவர்குறிப்புக் கூலிக்குப் பிணமெடுப்பார் காணப்படாததோரிடத்தின்கண் இயைபில்லாததோர்பிணத்தை எடுக்குங்கால் அவர்குறிப்

போடொக்குமெனவே, அகத்தால் அருவராதின்றும் பொருளைக்கிப் புறத்தாற்று முவுவர் அதனையொழிகவென்பதாம். இவைமூன்றுபாட்டானும் அவர்சொல்லும் செயலும் பொய்யென்பது கூறப்பட்டது. (கூ)

கூகச. பொருட்பொருளார் புன்னலந் தோயா ரருட்பொரு
ளாயு மறிவி னவர். ச

இ-ள். பொருட்பொருளார் புன்னலம்—இன்பமாகிய பொருளை இகழ்ந்து பொருளாகிய பொருளையே விரும்பும் மகளிரது புல்லியநலத்தை— அருட்பொருள் ஆயும் அறிவினவர் தோயார்— அருளோடு கூடியபொருளை ஆராய்ந்துசெய்யும் அறிவினையுடையார் தீண்டார். எ-று.

அறமுதலியநான்கும் பொருளெனப்படுதலின், பொருட்பொருள் அருட்பொருளென விசேடித்தார். புன்மை இழிந்தார்க்கே உரித்தாதல். தாம் விரும்புகின்ற அறத்திற்கு அவர்மெய்ந்நலம் மறுதலையாகலின், தோயாரென்பதாம். (ச)

கூகடு. பொதுநலத்தார் புன்னலந் தோயார் மதிநலத்தின்
மாண்ட வறிவி னவர். டு

இ-ள். மதி நலத்தின் மாண்ட அறிவினவர்— இயற்கையாகிய மதிநன்மையான் மாட்சிமைப்பட்ட செயற்கையறிவினையுடையார்— பொது நலத்தார் புன்னலம் தோயார்— பொருள்கொடுப்பார்க்கெல்லாம் பொதுவாய ஆசையினையுடைய மகளிரது புல்லியநலத்தைத் தீண்டார். எ-று.

மதிநன்மை முற்பிறப்புக்களிற் செய்த நல்வினைகளான் மனந்தெளிவுடைத்தாதல். அதனைனன்றிக் கல்வியறிவு மாட்சிமைப்படாமையின் மதிநலத்தின் மாண்டவறிவினவரென்றும், அவ்வறிவுடையார்க்கு அவராசையது பொய்ம்மையும் மெய்ந்நலத்தது பொதுமையும் விளங்கித் தோன்றலின் தோயாரென்றுங்கூறினர். (டு)

கூகசு. தந்நலம் பாரிப்பார் தோயார் தகைசெருக்கிப்
புன்னலம் பாரிப்பார் தோள். கூ

இ-ள். தகை செருக்கிப் புன்னலம் பாரிப்பார் தோள் — ஆடல், பாடல், அழகென்பனவற்றாற் களித்துத் தம்புல்லிய நலத்தை விலைகொடுப்பார் யாவர் மாட்டும் பரப்பும் மகளிர்தோளினை—தம் நலம் பாரிப்பார் தோயார்—அறிவொழுக்கங்களானுய தம்புகழை உலகத்துப் பரப்புதற்குரிய உயர்ந்தோர் தீண்டார். எ-று.

ஆடன்முதலிய மூன்றுமுடைமை அவர்க்கு மேம்பாடாகலின் தகையென்றும், தோயின் அறிவொழுக்கங்கள் அழியுமாகலின் அவற்றாற்புகழ்பரப்புவர் தோயாரென்றுங்கூறினர். தந்நலமென்புழி நலம் ஆகுபெயர். இவைமூன்றுபாட்டானும் அவரை உயர்ந்தோர் தீண்டாரென்பது கூறப்பட்டது. (கூ)

கூகஎ. நிறைநெஞ்ச மில்லவர் தோய்வர் பிறநெஞ்சிற்
பேணிப் புணர்பவர் தோள். எ

இ-ள். நெஞ்சின் பிற பேணிப் புணர்பவர் தோள்—நெஞ்சினுற் பிறவற்றை ஆசைப்பட்டு அவை காரணமாகக் கொடுப்பாரை மெய்யாற்புணரும் மகளிர் தோள்களை— நிறை நெஞ்சம் இல்லவர் தோய்வர் — நிறையாற்றிருந்திய நெஞ்சமில்லாதார் தோய்வர். எ-று.

பொருளும் அதனற்படைக்கப்படுவனவும் விரும்பும் நெஞ்சு அவற்றின்மேலதாகலின், புணர்வது உடம்புமாத்திரமென்பதறிந்து அதுவழி ஓடாதுநிற்கும் நெஞ்சினையுடையார் தோயாமையின், அஃதிலார் தோய்வரொன்றூர். (எ)

கூகஅ. ஆயு மறிவினா ரல்லார்க் கணங்கென்ப
மாய மகளிர் முயக்கு. அ

இ-ள். மாய மகளிர் முயக்கு—உருவுசொற்செயல்களான் வஞ்சித்தலேவல்ல மகளிரது முயக்கத்தை—ஆயும் அறிவினர் அல்லார்க்கு அணங்கு என்ப—அவ்வஞ்சனை ஆராய்ந்தறியுமறிவுடையரல்லார்க்கு அணங்குதாக்கென்றுசொல்லுவர் நூலோர். எ-று.

அணங்கு காமநெறியான் உயிர்கொள்ளும் தெய்வமகள். தாக்குத்தீண்டல். இவ்வுருவகத்தான் அம்முயக்கம் முன் இனிதுபோன்று பின் உயிர்கோடல்பெற்றும். இது நூலோர் துணிவென்பது தோன்ற அவர்மேல்வைத்துக் கூறினர். அப்பெயர் அவாய்நிலையான் வந்தது. (அ)

கூகக. வனைவிலா மாணிழையார் மென்றோள் புணையிலாப்
பூரியர்க ளாழு மளறு. கூ

இ-ள். வனைவு இலா மாண் இழையார் மென்றோள்—உயர்ந்தோர் இழிந்தோரென்னாது விலைகொடுப்பார் யாவரையும் முயங்கும் மகளிரதுமெல்லியதோள்கள்—புணை இலாப் பூரியர்கள் ஆழும் அளறு—அக்குற்றத்தையறியும் அறிவில்லாத கீழ்மக்கள் புக்கழுந்துநிரயம். எ-று.

உயர்தற்கேதுவாகலின், புணையெனப்பட்டது. சாதியாணிழிந்தாரினீக்குதற்குப் புணையிலாப்பூரியர்களென்றும், அவர் ஆழ்தற்கேது உருவமுதலியமூன்றுமென்பது தோன்ற மாணிழையார் மென்றோளென்றும், அவர்க்கு அளற்றினையிடையின்றிப் பயக்குமென்பது தோன்ற உருவகமாக்கியுங்கூறினர். (கூ)

கூஉ0. இருமனப் பெண்டிரும் கள்ளும் கவறும்
திருநீக்கப் பட்டார் தொடர்பு. க0

இ-ள். இருமனப் பெண்டிரும் கள்ளும் கவறும்—கவர்த்த மனத்தினையுடைய மகளிரும் கள்ளும் சூதுமென இம்மூன்றும்—திருநீக்கப்பட்டார் தொடர்பு—திருமகளாற்றுறக்கப்பட்டார்க்கு நட்பு. எ-று.

இருமனம் ஒருவனேடு புணர்தலும் புணராமையும் ஒருகாலத்தேயுடையமனம். கவறு ஆகுபெயர். ஒத்தகுற்றத்தவாகலின், கள்ளும் சூதும் உடன்கூறப்பட்டன. வடநூலாரும் இக்கருத்தான் விதன்மென உடன்கூறினர். வருகின்ற அதிகாரமுறைமையும் இதனானறிக. திணைவிராயெண்ணியவழிப் பன்மைபற்றி முடிபுகோடலின், ஈண்டு அஃறிணையாற்கொண்டது. திருநீக்கப்பட்டமை இக்குறிகளான் அறியப்படுமென்பதாம். இவைநான்குபாட்டானும் சேர்வார் இழிந்தோரென்பது கூறப்பட்டது. (க0)

கூகூ ம் அதி.—கள்ளுண்ணாமை.

இனி ஒழுக்கமும் உணர்வுமழித்தற்கண் அவ்வவாவின்மகளிரோடொப்பதாயுள்ளினையுண்ணாமையது சிறப்பு எதிர்மறைமுகத்தாற்கூறுகின்றார்.

கூஉக. உட்கப் படாஅ தொளியிழப்ப வொஞ்ஞான்றுங்
கட்காதல் கொண்டொழுகு வார். க

இ-ள். கட்காதல் கொண்டு ஒழுகுவார்—கள்ளின்மேற்காதல்செய்தொழுகுமரசர்—எஞ்ஞான்றும் உட்கப்படார்—எஞ்ஞான்றும் பகைவரானஞ்சப்படார்,—ஒளி இழப்பர்—அதுவேயன்றி முன்னெய்திநின்ற ஒளியினையுமிழப்பர். எ-று.

அறிவின்மையால் பொருள் படை முதலியவற்றாற் பெரியராயகாலத்தும் பகைவர் அஞ்சார், தம்மூன்னோரானெய்திநின்ற ஒளியினையும் இகழற்பாட்டான் இழப்பரென்பதாம். இவையிரண்டானும் அரசு இனிதுசெல்லாதென்பது இதனுற்கூறப்பட்டது. (க)

கூஉஉ. உண்ணற்க கள்ளை யுணிலுண்க சான்றோரா
னெண்ணப் படவேண்டா தார். உ

இ-ள். கள்ளை உண்ணற்க—அறிவுடையராயினுர் அஃதிலராதற்கு ஏதுவாயகள்ளினை உண்ணுதொழிக;—உணில் சான்றோரான் எண்ணப்பட வேண்டாதார் உண்க—அன்றியே உண்ணல்வேண்டுவார் உளராயின், நல்லோரால் எண்ணப்படுதலை வேண்டாதார் உண்க. எ-று.

பெறுதற்கரிய அறிவைப் பெற்றுவைத்தும் கள்ளானழித்துக்கொள்வாரை இயல்பாகவே அஃதில்லாத விலங்குகளுடனும் எண்ணுராகலின், சான்றோரானெண்ணப்படவேண்டாதாருண்கவென்றார். (உ)

கூஉங. ஈன்றாள் முகத்தேயு மின்னாதா லென்மற்றுச்
சான்றோர் முகத்துக் களி. ங

இ-ள். ஈன்றாள் முகத்தேயும் களி இன்னாது—யாது செய்யினும் உவக்குந்தாய் முன்பாயினும் கள்ளுண்டு களித்தல் இன்னாதாம்;—மற்றுச் சான்றோர்முகத்து என்—ஆனபின் குற்றம் யாதும் பொருதசான்றோர்முன்பு களித்தல் அவர்க்கியாதாம்! எ-று.

மனமொழிமெய்கள் தம்வயத்தவன்மையான் நாணழியும், அழியவே, ஈன்றாட்கும் இன்னாதாயிற்று, ஆனபின், கள் இருமையுங்கெடுத்தலறிந்து சேய்மைக்கண்ணே கடியுஞ்சான்றோர்க்கு இன்னாதாதல் சொல்லவேண்டுமோவென்பதாம். (ங)

கூஉச. நாணென்னு நல்லாள் புறங்கொடுக்குங் கள்ளென்னும்
பேணாப் பெருங்குற்றத் தார்க்கு. ச

இ-ள். கள் என்னும் பேணாப் பெருங்குற்றத்தார்க்கு—கள்ளென்று சொல்லப்படுகின்ற யாவருமிகழும் மிக்ககுற்றத்தினையுடையார்க்கு—நாண் என்னும் நல்லாள் புறங்கொடுக்கும்—நாணென்று சொல்லப்படுகின்ற உயர்ந்தவள்நோக்குதற்கஞ்சி அவர்க்கெதிர்முகமாகாள். எ-று.

காணுதற்குமஞ்சி உலகத்தார் செய்மைக்கண்ணே நீங்குவராகலிற் பேணுவென்றும், பின் ஒருவாற்றானுங் கழுவப்படாமையிற் பெருங்குற்றமென்றும், இழிந்தோர்பானில்லாமையின் நல்லாளென்றும், கூறினர். பெண்பாலாக்கியது வடமொழிமுறைமைபற்றி. இவைமூன்றுபாட்டானும் ஒளியிழத்தற்காரணங்கூறப்பட்டது. (ச)

கூஉஞ. கையறி யாமை யுடைத்தே பொருள்கொடுத்து
மெய்யறி யாமை கொளல். ஞ

இ-ள். பொருள் கொடுத்து மெய் அறியாமை கொளல்—ஒருவன்விலைப் பொருளைக்கொடுத்துக் கள்ளாற்றனக்கு மெய்ம்மறப்பினைக் கொள்ளுதல்—கை அறி

யாமை உடைத்து—அவன்பழவினைப்பயனுய செய்வதறியாமையைத் தனக்குக் காரணமாகவுடைத்து. எ-று.

தன்னையறியாமைசொல்லவே, ஒழிந்தன யாவுமறியாமை சொல்லல்வேண்டா வாயிற்று. கை அப்பொருட்டாதல் "பழனுடைப் பெருமரம் வீழ்ந்தெனக் கையற்று" என்பதனனுமறிக. அறிவார் விலைகொடுத்து ஒன்றனைக்கொள்ளுங்காற்றீயதுகொள்ளாமையின், மெய்யறியாமைகொளல் முன்னையறியாமையான் வந்ததென்பதாம். (டு)

கூஉசு. துஞ்சினுர் செத்தாரின் வேறல்ல சொஞ்ஞான்று
நஞ்சுண்பார் கள்ளுண் பவர். சு

இ-ள். துஞ்சினுர் செத்தாரின் வேறு அல்லர்— உறங்கினுர், செத்தாரின் வேறுதலுடையரேனும், அக்காலத்தறிவின்மையான் வேறெனப்படார்; — கள் உண்பவர் எஞ்ஞான்றும் நஞ்சு உண்பார்— அவ்வாறே கள்ளுண்பார், நஞ்சுண்பாரின் வேறுதலுடையரேனும், எக்காலத்துமறிவின்மையான் வேறெனப்படார், அவர்தாமேயாவர். எ-று.

உறங்கினுர்க்கும் கள்ளுண்பார்க்கும் வேற்றுமை உயிர்ப்புநிற்றல். வேறுதலும் வேறன்மையுமுடைமைகாட்டற்கு உவமை புணர்க்கப்பட்டது. இதனை நிரனிறையாக்கி, திரிக்கப்படுதலால் உறங்கினுரும் நஞ்சுண்பாருமொப்பர், கைவிடப்படுதலாற் செத்தாருங்கள்ளுண்பாருமொப்பனென்றுரைப்பாருமுளர். அதிகாரப்பொருள் பின்னதாயிருக்க யாதுமியைபில்லாத நஞ்சுண்பார்க்கு உவமைபுணர்த்து ஈண்டுக்கூறல் பயனின்றுகலானும், சொற்கிடக்கை நிரனிறைக்கேலாமையானும், அஃதுரையன்மையறிக. இவையிரண்டொட்டானும் அவரதறிவிழத்தற்குற்றங் கூறப்பட்டது. (சு)

கூஉஎ. உள்ளொற்றி யுள்ளூர் நகப்படுவ சொஞ்ஞான்றுங்
கள்ளொற்றிக் கண்சாய் பவர். எ

இ-ள். கள் ஒற்றிக் கண் சாய்பவர்—கள்ளே மறைந்துண்டு அக்களிப்பாற்றம்மறிவு தளர்வார்—உள்ளூர் உள் ஒற்றி எஞ்ஞான்றும் நகப்படுவர்—உள்ளூர் வாழ்பவரான் உண்ணிகழ்கின்றதுய்த்துணர்ந்து எஞ்ஞான்றும் நகுதல்செய்யப்படுவர். எ-று.

உள்ளூர் ஆகுபெயர். உண்டென்பது அவாய்நிலையான் வந்தது. உய்த்துணர்தல் தளர்ச்சியாற்களிப்பினையுணர்ந்து அதனுற்கள்ளுண்டதுணர்தல். (எ)

கூஉஅ. களித்தறியே னென்பது கைவிடுக நெஞ்சத்
தொளித்ததூஉ மாங்கே மிகும். அ

இ-ள். களித்து அறியேன் என்பது கைவிடுக—மறைந்துண்டுவைத்து யான் கள்ளுண்டறியேனென்று உண்ணுதபொழுது தம்மொழுக்கங்கூறுதலேயொழுக; —நெஞ்சத்து ஒளித்ததும் ஆங்கே மிகும்—அவ்வுண்டபொழுதே பிறரறியின் இழுக்காமென்று முன்னெஞ்சத்தொளித்தகுற்றமும் முன்னையளவின்மிக்கு வெளிப்படுதலான். எ-று.

களித்தறியேனெனக் காரியத்தாற்கூறினர். இவையிரண்டொட்டானும் அது மறைக்கப்படாதென்பது கூறப்பட்டது. (அ)

கூஉக. களித்தானைக் காரணங் காட்டுதல் கீழ்நீர்க்
குளித்தானைத் தீத்துரீஇ யற்று. க

இ-ள். களித்தானைக் காரணம் காட்டுதல்—கள்ளுண்டு களித்தானொருவனை இஃதாகாதென்று பிறனொருவன் காரணங்காட்டித் தெளிவித்தல் —— நீர்க் கீழ்க் குளித்தானைத் தீத்தூஇயற்று — நீருண்மூழ்கினனொருவனைப் பிறனொருவன் விளக்கினல் நாதேலியொக்கும். எ-று.

களித்தானையென்னுமிரண்டாவது "அறிவுடையந்தண னவனைக்காட்டென்றே" என்புழிப்போல நின்றது. நீருள் விளக்குச் செல்லாதாற்போல அவன்மனத்துக் காரணஞ்செல்லாதென்பதாம். இதனுன் அவனைத்தெளிவித்தல் முடியாதென்பது கூறப்பட்டது. (கூ)

கூகூ0. கள்ளுண்ணுப் போழ்திற் களித்தானைக் காணுங்கா
ளுள்ளான்கொ லுண்டதன் சோர்வு. க0

இ-ள். கள் உண்ணுப் போழ்தில் களித்தானை—கள்ளுண்பானொருவன் தான் அஃதுண்ணுது தெளிந்திருந்தபொழுதின்கண் உண்டு களித்த பிறனைக் காணுமன்றே,—— காணுங்கால் உண்ட தன் சோர்வு உள்ளான்கொல்—— காணுங்கால் தானுண்டபொழுது உளதாஞ்சோர்வினை அவன்சோர்வால் அதுவுமிற்றென்று கருதான்போலும்! எ-று.

சோர்வு மனமொழிமெய்கள் தன்வயத்தவல்லவாதல். கருதலளவையான் அதனிழுக்கினையுய்த்துணரின் ஒழியுமென இதனுல் அஃதொழிதற்காரணங்கூறப்பட்டது. (க0)

கூசம் அதி.—சூது.

இனி அக்கள்ளுண்டல்போல அறம் பொருள் இன்பங்கட்கு இடையீடாகிய சூதாடலும் பிணியுழத்தலுங்கூறுவான்றொடங்கி, முதற்கட்சூதினதியல்பு கூறுகின்றூர்.

கூகூக. வேண்டற்க வென்றிடினுஞ் சூதினை வென்றதூஉந்
தூண்டிற்பொன் மீன்விழுங்கி யற்று. க

இ-ள். வென்றிடினும் சூதினை வேண்டற்க — தான் வெல்லுமாற்றலுடையனேயினும் சூதாடலை விரும்பாதொழிக; —— வென்றதூஉம் தூண்டிற்பொன் மீன் விழுங்கியற்று —— வென்று பொருளெய்துவார் உளராலெனின் அவ்வென்றபொருடானும் இரையான் மறைந்த தூண்டிலிரும்பினை இரையெனக்கருதி மீன் விழுங்கினற்போலும். எ-று.

வேறல் ஒருதலையன்மையின் வென்றிடினுமென்றும், கருமங்கள்பலவுங்கெடுதலின் வேண்டற்கவென்றுங்கூறினர். எய்தியபொருள் சூதாடுவார் நீங்காமைக்கு இட்டதோர்தூண்டிலையென்பதூஉம், அதனுற்பின்றூயருழத்தலும், உவமையாற் பெற்றும். (க)

கூகூஉ. ஒன்றெய்தி நூறிழக்குஞ் சூதர்க்கு மூண்டாங்கொ
னன்றெய்தி வாழ்வதோ ராறு. உ

இ-ள். ஒன்று எய்தி நூறு இழக்கும் சூதர்க்கும் — அத்தூண்டிற்பொன் போன்ற ஒன்றனை முன்பெற்று இன்னும்பெறுதுமென்னுங்கருத்தால் நூற்றினையிழந்து வறியராஞ்சூதர்க்கும் —— நன்று எய்தி வாழ்வது ஓராறு உண்டாங்கொல் —— பொருளால் அறனுமின்பமுமெய்தி வாழ்வதொருநெறியுண்டாமோ ஆகாது. எ-று.

அவ்வாற்றுற் பொருளிழந்தேவருதலான், அதனலெய்தும் பயனும் அவர்க்கில் லையென்பதாம். (உ)

கூருக. உருளாய மோவாது கூறிற் பொருளாயம்
போலுப்புறமே படும். ரு

இ-ள். உருள் ஆயம் ஓவாது கூறின்— உருளுங்கவற்றின்கட்பட்ட ஆயத்தை இடைவிடாதுகூறிச் சூதாடுமாயின்,—பொருள் ஆயம் போய்ப் புறமே படும்— அரசனீட்டியபொருளும் அவன்பொருள்வருவாயும் அவனைவிட்டுப்போய்ப் பகை வர்கண்ணே தங்கும். எ-று.

கவற்றினதருட்சியை அதனினுய ஆயத்தின்மேலேற்றியும், சூதாடலை அதுகூற லாகிய காரணத்தின்மேலிட்டுங்கூறினர். பொருளாயமென்பது உம்மைத்தொகை. ஆயம் வடமொழித்திரிசொல். காத்தற்கண்ணும் இயற்றற்கண்ணும் கருத்திலஞகலி ன், அவையிரண்டும் பகைவர்பாற்செல்லுமென்பதாம். (ரு)

கூருச. சிறுமை பலசெய்து சீரழிக்குஞ் சூதின்
வறுமை தருவதொன் றில். ச

இ-ள். சிறுமை பல செய்து சீர் அழிக்கும் சூதின் — தன்னை விழைந்தார்க்கு முன்னில்லாத துன்பங்கள்பலவற்றையும் விளைத்து உள்ளபுகழையுங்கெடுக்குஞ் சூதுபோல்—வறுமை தருவது ஒன்று இல்—நல்குரவினைக் கொடுக்கவல்லது பி றிதொன்றில்லை. எ-று.

அத்துன்பங்கள் முன்னர்க்கூறுப. நல்வினைகளையும் நல்லினத்தையும் நீக்கித் தீ வினைகளையுந் தீயினத்தையுங்கூட்டுதலால், சீரழிக்குமென்றார். வறுமைக்கு எல் லையாவதொன்பதாம். (ச)

கூருரு. கவறுங் கழகமுங் கையுந் தருக்கி
யிவறியா ரில்லாகி யார். ரு

இ-ள். இல்லாகியார்—முற்காலத்துத் தாமுளராகியே இலராகியொழிஞர்— கவறும் கழகமும் கையும் தருக்கி இவறியார்—கவற்றினையும் அஃதாடுங்களத்தி னையும் அவ்வாடற்குவேண்டுங்கைத்தொழிலினையும் மேற்கொண்டு கைவிடாத வேந்தர். எ-று.

கைத்தொழில் வெல்லுமாயம்படப் பிடித்தெறிதல். அவ்விவறுதலாற்பாண்டவ ர் தம்மரசுவிட்டு வனத்திடைப்போய் ஆண்டுமறைந்தொழுகினரென அனுபவங் காட்டியவாறு. இவையைந்துபாட்டானும் அதனது வறுமைபயத்தற்குற்றங்கூற ப்பட்டது. (ரு)

கூருசு. அகடாரா ரல்ல லுழப்பர்சூ தென்னு
முகடியான் மூடப்பட் டார். சு

இ-ள். சூது என்னும் முகடியால் மூடப்பட்டார்—தன்பெயர்சொல்லல் மங்க லமன்மையிற்சூதென்று சொல்லப்படும் முகடியான் விழுங்கப்பட்டார்—அகடு ஆரார் அல்லல் உழப்பர்— இம்மைக்கண் வயிறுரப்பெறார், மறுமைக்கண் நிரயத் துன்பமுழப்பர். எ-று.

செல்வங்கெடுத்து நல்குரவுகொடுத்தற்றொழில் வேறுபடாமையிற் சூதென்னுமு கடியென்றும், வெற்றிதோல்விகளேக்கி ஒருபொழுதும் விடாராகலின் ஈண்டு அகடாரானென்றும், பொய்யுங் களவும் முதலியபாவங்களீட்டலின் ஈண்டு அல்

லலுழப்பதொன்றுங்கூறினர். வயிரூராமை சொல்லவே, ஏனைப்புலன்களுங்கரப் பெருமை சொல்லவேண்டாவாயிற்று. உழப்பதொன்பது எதிர்காலவினை. (சு)

கூஙஎ. பழகிய செல்வமும் பண்புங் கெடுக்குங்
கழகத்துக் காலை புகின். எ

இ-ள். காலை கழகத்துப் புகின்—அறம் பொருளின்பங்கட்கடைத்தகாலம் அரசனுக்குச் சூதாடுகளத்தின்கட்புகுமாயின்,—பழகிய செல்வமும் பண்பும் கெடுக்கும்—அக்களிவு தொன்றுதொட்டுவந்த அவன்செல்வத்தினையும் நற்குணங்களையும் போக்கும். எ-று.

பழகியவென்பது பண்புடனுமியையும். தான் செய்துகொள்ளும் அறமுதலிய வேயன்றி முன்னோர்தொடங்கி வருகின்ற செல்வமும் முன்செய்தநல்வினையின்பயனாய பண்பும் இலவாமென்பதாம். (எ)

கூஙஅ. பொருள்கெடுத்துப் பொய்மேற் கொளீஇ யருள்கெடுத்
தல்ல லுழப்பிக்குஞ் சூது. அ

இ-ள். சூது—சூது—பொருள் கெடுத்து—தன்னைப்பயின்றவன்பொருளைக்கெடுத்து,—பொய் மேற்கொளீஇ — பொய்ம்மையைமேற்கொள்ளப்பண்ணி,—அருள் கெடுத்து—மனத்தெழும் அருளைக்கெடுத்து,—அல்லல் உழப்பிக்கும்—இவ்வாற்றான் அவனை இருமையினுந்துன்பமுறுவிக்கும். எ-று.

இத்தொழில்கண்மூன்றற்கும் சூது வினைமுதலாகவும், தோல்வி, வெற்றி,செற்றமென்பன முறையே கருவிகளாகவுங்கொள்க. முன்னதனுள் இம்மையினும், ஏனையவற்றான் மறுமையினுமாம். பொருள்கொடுத்தென்பது பாடமாயின், அவ்வெச்சத்திற்கு முடிவு மேற்கொளீஇயென்புழி மேற்கோடலாகிய வினைமுதல் வினை. (அ)

கூஙக. உடைசெல்வ மூணெளி கல்வியென் றைந்து
மடையாவா மாயங் கொளின். க

இ-ள். ஆயம் கொளின்—அரசன் சூதினைத் தனக்கு வினைத்தொழிலாக விரும்புமாயின்,—ஒளி கல்வி செல்வம் ஊண் உடை என்ற ஐந்தும் அடையாவாம்—அவனை ஒளியும் கல்வியும் செல்வமும் ஊணும் உடையுமென்றிவ்வைந்துஞ்சாராவாம். எ-று.

ஆயம் ஆகுபெயர். இச்சிறப்புமுறை செய்யுணோக்கிப் பிறழ்கின்றது. செல்வம் அறுவகையுறுப்புக்கள். ஊணுடையென்பனவற்றுள் துப்புரவுகளெல்லாங்கொள்ளப்படும். காலமும் கருத்தும் பெருமையின், இவையுளவாகாவென்பதாம். இவைதான்குபாட்டானும் சிறுமைபலசெய்து அவற்றுளிருமையுங்கெடுத்தல் கூறப்பட்டது. (கூ)

கூசo. இழத்தொறூஉங் காதலிக்குஞ் சூதேபோற் றுன்ப
முழத்தொறூஉங் காதற் றுயிர். கo

இ-ள். இழத்தொறூஉம் காதலிக்கும் சூதேபோல்—சூதாடலான் இருமைப் பயன்களையுமிழக்குந்தோறும் அதன்மேற்காதல்செய்யுஞ்சூதன்போல — துன்பம் உழத்தொறூஉம் காதற்று உயிர்—உடம்பான் மூவகைத்துன்பங்களையும் அனுபவிக்குந்தோறும் அதன்மேற்காதலையுடைத்து உயிர். எ-று.

சூது ஆகுபெயர். உயிரினதறியாமை கூறுவார்போன்று சூதன்தறியாமை கூறுதல் கருத்தாகலின், அதனையாப்புறுத்தற்பொருட்டு உவமமாக்கிக்கூறினர். இதனெதிர்மறைமுகத்தாற் சூதினைவெறுத்தொழிவானையொக்கும் உடம்பினை வெறுத்தொழியுமுயிரெனவுங்கொள்க. இதனுள் அஃதொழிதற்கருமையும் ஒழிந்தாரதுபெருமையுங்கூறப்பட்டன. (கo)

கூரி ம் அதி.—மருந்து.

பழவினையானும் காரணங்களானும் மக்கட்கு வாதமுதலியபிணிகள்வரும்; அவற்றுட்பழவினையான் வருவன அதன்கழிவின்கண்ணல்லது தீராமையின் அவையொழித்து, ஏனைக்காரணங்களான் வருவனவற்றைத் தீர்க்கும் மருந்தின்றிறங் கூறுகின்றார். காரணங்களாவன உணவு செயல்களதொவ்வாமை யாகலின், பிணிகளுங்காரணத்தான் வருவனவாயின.

கூசக. மிகினுங் குறையினு நோய்செய்யு நூலோர்
வளிமுதலா வெண்ணிய மூன்று. க

இ-ள். மிகினும் குறையினும்— உணவுஞ் செயல்களும் ஒருவன்பகுதிக்கொத்தவளவினவன்றி அதனின் மிகுமாயினும் குறையுமாயினும்,— நூலோர் வளிமுதலா எண்ணிய மூன்று நோய் செய்யும்—ஆயுள்வேதமுடையாரால். வாதமுதலாக வெண்ணப்பட்ட மூன்றுநோயும் அவனுக்குத் துன்பஞ்செய்யும். எ-று.

நூலோரெண்ணியவெனவே, அவர் அவற்றுள்வகுத்த வாதப்பகுதி பித்தப்பகுதி ஐப்பகுதியென்னும் பகுதிப்பாடும் பெற்றும். அவற்றிற்குணவொத்தலாவது சுவை வீரியங்களானும் அளவானும் பொருந்துதல். செயல்களொத்தலாவது மனமொழி மெய்களாற்செய்யுந்தொழில்களை அவைவருந்துவதற்கு மூன்னேயொழிதல். இவையிரண்டும் இங்ஙனமன்றி மிகுதல் குறைதல்செய்யின், அவை தத்தகிலையினில்லாவாய் வருத்துமென்பதாம். காரணமிரண்டும் அவாய்நிலையான் வந்தன. முற்றும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. இதனுல், யாக்கைகட்கியல்பாகிய நோய் மூவகைத்தென்பதூஉம், அவை துன்பஞ்செய்தற்காரணம் இருவகைத்தென்பதூஉம், கூறப்பட்டன. இன்பஞ்செய்தற்காரணம் முன்னர்க்கூறுப. (க)

கூசஉ. மருந்தென வேண்டாவாம் யாக்கைக் கருந்திய
தற்றது போற்றி யுணின். உ

இ-ள். அருந்தியது அற்றது போற்றி உணின் — ஒருவன் முன்னுண்டது அற்றபடியைக் குறிகளாற்றெளியவறிந்து பின்னுண்ணுமாயின்,—யாக்கைக்கு மருந்து என வேண்டாவாம்—அவன்யாக்கைக்கு மருந்தென்று வேறுவேண்டாவாம். எ-று.

குறிகளாவன யாக்கைநொய்ம்மை, தேக்கின்றாய்மை, காரணங்கடொழிற்குரிய வாதல், பசிமிகுதலெனவிவை முதலாயின. பிணிகள் யாக்கையவாகலின், யாக்கைக்கென்றார். உணினென்பது அதனருமை தோன்ற நின்றது. (உ)

கூசஊ. அற்றா லளவறிந் துண்க வஃதுடம்பு
பெற்றா லெடிதுய்க்கு மாறு. ஊ

இ-ள். அற்றால் அளவு அறிந்து உண்க — முன்னுண்டது அற்றாற் பின்னுண்பதனை அறுமளவறிந்து அவ்வளவிற்றாக உண்க,—உடம்பு பெற்றான் நெடிது உய்க்கும் ஆறு அஃது—இறப்பவும்பலவாய பிறயாக்கைகளிற்பிழைத்துப் பெறற்

கரிய இம்மானுடயாக்கையைப் பெற்றான் அதனை நெடுங்காலங்கொண்டு செலுத்துதெறி அதுவாகலான். எ-று.

இம்மை மறுமை வீடுபேறுகளெய்தற்பாலது ஈதொன்றுமேயாகலின் உடம்பு பெற்றுனென்றும், அது நெடிதுநின்றுழி அவை பெருகச்செய்துகொள்ளலாமாகலின் நெடிதுய்க்குமாறென்றுங்கூறினர். பெற்றுலென்று பாடமோதுவாருமுளர்.

கூசச. அற்ற தறிந்து கடைப்பிடித்து மாறல்ல
துய்க்க துவரப் பசித்து. ச

இ-ள். அற்றது அறிந்து—முன்னுண்டது அற்றபடியையறிந்து,—துவரப் பசித்து—பின் மிகப்பசித்து,—மாறல்ல கடைப்பிடித்துத் துய்க்க—உண்ணுங்கால் மாறுகொள்ளாத உணவுகளைக் குறிக்கொண்டுண்க. எ-று.

அற்றதறிந்தென்னும்பெயர்த்துரை அதனையாப்புறுத்தற்பொருட்டு. உண்டது அற்றலும் அதன்பயனுகிய இரதமாறுதாகலான் அதுவுமறல்வேண்டுமென்பார், மிகப்பசித்தென்றார். பசித்தல்வினை ஈண்டு உடையான்மேனின்றது. மாறுகொள்ளாமையாவது உண்பான்பகுதியோடு மாறுகொள்ளாமையும், காலவியல்போடு மாறுகொள்ளாமையும், சுவை வீரியங்களாற்றம்முண்மாறுகொள்ளாமையுமாம். அவையாவன முறையே வாத பித்த ஐகளாலுய பகுதிக்கடாதவற்றைச் செய்வனவாதலும், பெரும்பொழுது சிறுபொழுதென்னுங் காலவேறுபாடுகளுள் ஒன்றற்காவன பிறிதொன்றற்காகாமையும், தேனுநெய்யுந்தம்மொளத்து நஞ்சாதல்போல்வனவுமாம். அவற்றைக்குறிக்கொள்ளாது மனம்பட்டவாற்றூற்றுய்ப்பின் அதனானே நோயும் மரணமும் வருதலின், கடைப்பிடித்தென்றார். (ச)

கூசஞ. மாறுபா டில்லாத வுண்டி மறுத்துண்ணி
னூறுபா டில்லை யுயிர்க்கு. ஞ

இ-ள். மாறுபாடு இல்லாத உண்டி மறுத்து உண்ணின்— அம்மூவகைமாறுகோளுமில்லாத உணவைத் தன்னுள்ளம் வேண்டியவளவினனன்றிப் பிணிவாராவளவினுல் ஒருவனுண்ணுமாயின்,— உயிர்க்கு ஊறுபாடு இல்லை—அவனுயிர்க்குப் பிணிகளாற்றுன்பம் விளைதலுண்டாகாது. எ-று.

உறுவதனை ஊறென்றார்; அஃது இன்பத்திற்செல்லாதாயிற்று, இல்லையென்பது தொடர்பாகலின். துன்பமுறுவது உயிரோயாதலின், அதன்மேல் வைத்துக்கூறினர். மாறுபாடில்வழியுங்குறைதல் நன்றென்பதாம். இவைநான்குபாட்டானும் உண்ணப்படுவனவும், அவற்றதளவும், காலமும், பயனுங் கூறப்பட்டன. (ஞ)

கூசசு. இழிவறிந் துண்பான்க ணின்பம்போ னிற்கும்
கழிபே ரிரையான்க ணேய். சு

இ-ள். இழிவு அறிந்து உண்பான்கண் இன்பம்போல்—அக்குறைதலை நன்றென்றறிந்து அவ்வாறேயுண்பவன்மாட்டு இன்பம் நீங்காது நிலைநிற்குமாறுபோல்,—கழி பேர் இரையான்கண் நோய் நிற்கும்—மிகப்பெரியவிளையை விழுங்குவான்மாட்டு நோய் நீங்காது நிலைநிற்கும். எ-று.

அவ்வாறேயுண்டல் உண்ணலாமளவிற்சிறிதுகுறையவுண்டல். இன்பமாவது வாதமூதலியமூன்றும் தத்தநிலையிற்றிரியாமையின் மனமொழிமெய்கள் அவன் வயத்தவாதலும் அதனுன் அறமூதலியநான்குமெய்தலுமாம். இரையெளவின்றியெ

டுத்து அதனன்வருத்தும் விலங்கோடொத்தலின், இரையானென்றார். விதியெதிர் மறைகளே உவமமும் பொருளுமாக்கியது இரண்டானும் பெறுதற்கு. (சு)

கூசஎ. தீயள வன்றித் தெரியான் பெரிதுண்ணி
னேயள வின்றிப் படும். எ

இ-ள். தெரியான் தீ அளவு அன்றிப் பெரிது உண்ணின்—தன்பகுதியும் அதற் கேற்றவுணவும் காலமுமாராயாது வேண்டியதோருணவை வேண்டியதோர்கால த்து வயிற்றுத்தீயளவன்றி ஒருவன் மிகவுண்ணுமாயின்,—நோய் அளவு இன்றி ப் படும்—அவன்மாட்டு நோய்கள் எல்லையற வளரும். எ-று.

தெரியாமைவினைக்குச் செயப்படுபொருள்கள் அதிகாரத்தான்வந்தன. நோய் சாதியொருமை. இவையிரண்டோட்டானும் அவ்வகையுண்ணுவழிப்படுமிழுக்குக் கூறப்பட்டது. (எ)

கூசஅ. நோய்நாடி நோய்முத லுடி யதுதணிக்கும்
வாய்நாடி வாய்ப்பச் செயல். அ

இ-ள். நோய் நாடி—மருத்துவனையினன் ஆதுரன்மாட்டு நிகழ்கின்ற நோயை அதன்குறிகளான் இன்னதென்று துணிந்து,—நோய் முதல் நாடி—பின் அதுவ ருதற்காரணத்தை ஆராய்ந்து தெளிந்து,—அது தணிக்கும் வாய் நாடி—பின் அ துதீர்க்குமூபாயத்தினையறிந்து,—வாய்ப்பச் செயல் — அதனைச்செய்யும்வழிப் பி ழையாமற்செய்க. எ-று.

காரணம் உணவு செயலென மூற்கூறியவிரண்டும். அவற்றை ஆயுள்வேதமூ டையார் நிதானமென்ப. அவைநாடுதற்பயன் நோயினையும் வாயினையும் ஐயமறத் துணிதல். மருந்துசெய்தல், உதிரங்கோதல், அறுத்தல், சுதென்மூதலியசெயல்க ளெல்லாம் அடங்குதற்கு, அதுதணிக்கும்வாயென்றார். "கழுவாயுமுள"* என்றார் பிறரும். பிழையாமை பழையமருத்துவர் செய்துவருகின்றமுறைமையிற்றப்பா மை. (அ)

கூசகூ. உற்ற னளவும் பிணியளவுங் காலமுங்
கற்றன் கருதிச் செயல். கூ

இ-ள். கற்றன் — ஆயுள்வேதத்தினைக் கற்றமருத்துவன்,—உற்றன் அளவும் பிணி அளவும் காலமும் கருதிச் செயல்—அவ்வுபாயத்தினைச்செய்யுங்கால், ஆதுர னளவினையும் அவன்கணிகழ்கின்ற நோயினளவினையும் தன்செயற்கேற்றகாலத் தினையும் அந்நூனெறியால் நோக்கி, அவற்றோடுபொருந்தச்செய்க. எ-று.

ஆதுரனளவு பகுதி பருவம் வேதனை வலிகளினளவு. பிணியளவு சாத்தியம், அ சாத்தியம், யாப்பியமென்னுஞ் சாதிவேறுபாடும்,†தொடக்க நடுவீறென்னும் அத ன்பருவவேறுபாடும், வன்மை மென்மைகளுமுதலாயின. காலம் மேற்சொல்லிய ன. இம்மூன்றும் பிழையாமல் நூனெறியானும் உணர்வுமிகுதியானும் ஆராய்ந்து செய்கவென்பார், கற்றன்கருதிச்செயலென்றார். இவையிரண்டோட்டானும் அ வ்விழுக்குப்பட்டழி மருத்துவன்நீர்க்குமாறு கூறப்பட்டது. (கூ)

---

* புற நானூறு.

† சாத்தியம் நீர்க்கத்தக்கது. அசாத்தியம் நீர்க்கத்தகாதது. யாப்பியம் பெரு ம்பான்மை நீர்க்கத்தக்கதும் சிறுபான்மை நீர்க்கத்தகாததுமெனக்கொள்ளத்தக் கது.

கடுo. உற்றவன் றீர்ப்பான் மருந்துழைச் செல்வானென்
றப்பானுற் கூற்றே மருந்து. கo

இ-ள். மருந்து—பிணிக்கு மருந்தாவது —— உற்றவன் — அதனையுற்றவன்,—— தீர்ப்பான்—அதனைத் தீர்க்குமருத்துவன்,——மருந்து—அவனுக்குக் கருவியாகிய மருந்து,——உழைச் செல்வான் என்ற அப்பால் நாற்கூற்று—அதனைப்பிழையாமல் இயற்றுவானென்று சொல்லப்பட்ட நான்குபகுதியையுடைய நான்குறுப்பத்தது. எ-று.

நான்கென்னு மெண்வருகின்றமையின், அதுநோக்கி அப்பாலென்றுழிந்தார். நாற்கூற்றதென்பது விகாரமாயிற்று. அவற்றுள் உற்றவன்வகை நான்காவன பொருளுடைமை, மருத்துவன்வழிநிற்றல், நோய்நிலையுணர்த்தல்வன்மை, மருத்துத்துன்பம்பொறுத்தலெனவிவை. தீர்ப்பான்வகைநான்காவன பலபிணிநோய்காண்டற்கஞ்சாமை, ஆசிரியனைவழிபட்டோதியகல்வியுறுண்ணறிவுமுடைமை, பலகாலுந்தீர்த்துவருதல், மனமொழிமெய்கயேவாதலெனவிவை. மருந்தின்வகைநான்காவன பலபிணிகட்குமேற்றல், சுவை வீரியம்விபாவாற்றல்களான்மேம்படுதல், எளிதினெய்தப்படுதல், பகுதியோடுபொருந்துதலெனவிவை. இயற்றுவான்வகைநான்கரவன ஆதுரன்மாட்டன்புடைமை, மனமொழிமெய்கயேவாதல், சொல்லியன அவ்வாறேசெய்தல்வன்மை, அறிவுடைமையெனவிவை. இவையெல்லாங்கூடியவழியல்லது பிணி தீராமையின், இத்தொகுதியையும் மருந்தென்றார். ஆயுள் வேதமுடையாரும் இவை கால்களாக நடக்குமென்பதுபற்றிப் பாதமென்றும், இவை மாறுபட்டவழிச் சாத்தியமுமுதிர்ந்து அசாத்தியமாமென்றுங்கூறினர். இதனால் அதனைத்தீர்த்தற்கு வேண்டுவனவெல்லாந்தொகுத்துக்கூறப்பட்டன. (கo)

அங்கவியல் முற்றிற்று.

ஒழிபியல்.

இனி அவ்வரசியலினும் அங்கவியலினும் அடங்காதொழிந்தவற்றதியல்பு பதின்மூன்றதிகாரத்தாற் கூறுவான்றொடங்கி, முதற்கட்குடிமைகூறுகின்றார்.

கசு ம் அதி.—குடிமை.

அஃதாவது உயர்ந்தகுடியின்கட்பிறந்தாரது தன்மை. உயர்ந்தகுடிப்பிறப்பு நால்வகைவருணத்தார்க்கும் இன்றியமையாதாகலின், அச்சிறப்புப்பற்றி இது முன்வைக்கப்பட்டது.

கடுக. இற்பிறந்தார் கண்ணல்ல தில்லை யியல்பாகச்
செப்பமு நாணு மொருங்கு. க

இ-ள். செப்பமும் நாணும்—செம்மையும் நாணும்——ஒருங்கு இற்பிறந்தார் கண் அல்லது இயல்பாக இல்லை—சேரக் குடிப்பிறந்தார்மாட்டல்லது பிறர்மாட்டியற்கையாக உளவாகா. எ-று.

இல்லுக்குடியென்பன ஈண்டுயர்ந்தவற்றின்மேல. செம்மை கருத்துஞ் சொல்லுஞ் செயலுந்தம்முண்மாறுகாமை. நாண் பழி பாவங்களின் மடங்குதல். இவை இற்பிறந்தார்க்காயின் ஒருவர்கற்பிக்கவேண்டாமற்றுமேயுளவாம், பிறர்க்காயிற் கற்பித்தவழியும் நெடிதுநில்லாவென்பதாம். (க)

ஒழுக்கமும் வாய்மையு நாணுமிம் மூன்று
மிழுக்கார் குடிப்பிறந் தார். உ

இ-ள். குடிப் பிறந்தார் — உயர்ந்தகுடியின்கட் பிறந்தார் —· ஒழுக்கமும் வாய்மையும் நாணும் இம்மூன்றும் இழுக்கார்—தமக்குரிய ஒழுக்கம் மெய்ம்மை நாணெனப்பட்ட இம்மூன்றன்கண்ணும் கல்வியானன்றித் தாமாகவே வழுவார். எ-று.

ஒழுக்கமுதலியன மெய்ம்மொழிமனங்களினவாகலின், அம்மூறையவாயின. இழுக்குதல் அறியாது வருகின்றமையின், இழுக்காரென்றார். (உ)

கூடுங. நகையீகை யின்சொ லிகழாமை நான்கும்
வகையென்ப வாய்மைக் குடிக்கு. ங

இ-ள். வாய்மைக் குடிக்கு—எக்காலத்துந் திரிபில்லாத குடியின்கட்பிறந்தார்க்கு—நகை ஈகை இன்சொல் இகழாமை நான்கும் வகை என்ப—வறியார் சென்ற வழிமுகமலர்ச்சியும், உள்ளன கொடுத்தலும், இன்சொற்சொல்லுதலும், இகழாமையுமாகிய இந்நான்கும் உரிய கூறென்று சொல்லுவர் நூலோர். எ-று.

பொய்ம்மை திரிபுடைமையிற்றிரிபின்மையை வாய்மையென்றும், இல்லாரையல்லாருமெள்ளுவராகலின் இகழாமையை அவர்கூறுக்கியுங்கூறினர். குடி ஆகுபெயர். நான்கின்வகையென்பது பாடமாயின், வாய்மைக்குடிப்பிறந்தார்க்குப் பிறரின் வேறுபாடு இந்நான்கானுளதாமென்றுணர்க. இவைமூன்றுபாட்டானுங்குடிப்பிறந்தாரதியல்பு கூறப்பட்டது. (ங)

கூடுச. அடுக்கிய கோடி பெறினுங் குடிப்பிறந்தார்
குன்றுவ செய்த லிலர். ச

இ-ள். அடுக்கிய கோடி பெறினும் — பலவாகவடுக்கிய கோடியளவிற்றாய பொருளைப் பெற்றாராயினும்,—குடிப் பிறந்தார் குன்றுவ செய்தல் இலர்—உயர்ந்த குடியின்கட்பிறந்தார் தம்மொழுக்கங் குன்றுந் தொழில்களைச் செய்யார். எ-று.

அடுக்கியகோடியென்பது ஈண்டெண்ணப்படும் பொருண்மேனின்றது. குன்றுந்தொழில்கள் குன்றுதற்கேதுவாயதொழில்கள். (ச)

கூடுடு. வழங்குவ துள்வீழ்ந்தக் கண்ணும் பழங்குடி
பண்பிற் றலைப்பிரி தின்று. டு

இ-ள். பழங்குடி—தொன்றுதொட்டுவருகின்ற குடியின்கட்பிறந்தார்—வழங்குவது உள்வீழ்ந்தக்கண்ணும்—தாங்கொடுக்கும்பொருள் பண்டையிற் சுருங்கிய விடத்தும்—பண்பின் தலைப்பிரிதல் இன்று — தம்பண்புடைமையின் நீங்கார். எ-று.

தொன்றுதொட்டுவருதல் சேர சோழ பாண்டியனென்றாற்போலப் படைப்புக்காலந்தொடங்கி மேம்பட்டுவருதல். அவர்க்கு நல்குரவாவது வழங்குவது உள்வீழ்வதாகவின், அதனையே கூறினர். (டு)

கூடுசு. சலம்பற்றிச் சால்பில செய்யார்மா சற்ற
குலம்பற்றி வாழ்துமென் பார். சு

இ-ள். மாசு அற்ற குலம் பற்றி வாழ்தும் என்பார் — வசையற்று வருகின்ற தங்குடிமரபினைநோக்கி வாழக்கடவேமென்று கருதி அவ்வாறு வாழ்வார்,—ச

லம் பற்றிச் சால்பு இல செய்யார் — வறுமையுற்றவழியும், வஞ்சனையைப்பொருந்தி, அல்லவிலவாய தொழில்களைச் செய்யார். எ-று.

அமைவின்மை அம்மரபிற்கேலாமை. இவைமூன்றுபாட்டானும் அவர் வறுமையுற்றவழியும் அவ்வியல்பின்வேறுபடாரென்பது கூறப்பட்டது. (சு)

கூடுஎ. குடிப்பிறந்தார் கண்விளங்குங் குற்றம் விசும்பின்
மதிக்கண் மறுப்போ லுயர்ந்து. எ

இ-ள். குடிப் பிறந்தார்கண் குற்றம்—உயர்ந்தகுடியின் கட்பிறந்தார்மாட்டுள தாங்குற்றம்—விசும்பின் மதிக்கண் மறுப்போல் உயர்ந்து விளங்கும்—தான்சிறிதேயாயினும் விசும்பின்கண்மதியிடத்துமறுப்போல ஓங்கித்தோன்றும். எ-று.

உயர்குடிமுதலிய பொருள்வகைமூன்றற்கும் விசும்பு முதலிய உவமைவகையொத்துப் பான்மாறுபட்டது. குடியதுயர்ச்சியானும், மதிபோன்ற அவர் நற்குணங்களோடு மாறுதலானும், உலகெங்கும் பரந்து வெளிப்படுமென்பதாம். (எ)

கூடுஅ. நிலத்தின்க ணூரின்மை தோன்றி னவனைக்
குலத்தின்க ணையப் படும். அ

இ-ள். நலத்தின்கண் நார் இன்மை தோன்றின்—குலநலமுடையனாய் வருகின்றவன்கண்ணே ஈரமின்மையுளதாமாயின்,—அவனைக் குலத்தின்கண் ஐயப்படும்— அவனை அக்குலப்பிறப்பின்கண்ணே ஐயப்படும் உலகம். எ-று.

நலமும் குலமும் ஆகுபெயர். நாரின்மையாற் கொடாமையுங்கடுஞ்சொல்லுமுதலிய கூறப்பட்டன. தோன்றினென்பது தோன்றுமைவிளக்கிநின்றது. நலனுடையனாய்வருதலினிடையே இவை தோன்றலின், உள்ளது ஐயமாயிற்று. உலகமென்பது அவாய்நிலையான்வந்தது. ஐயப்படலென்பது பாடமாயின், ஐயப்படுகவென விதியாக்கியுரைக்க. இவையிரண்டுபோட்டானும் வேறுபட்டவழிப்படுமிழுக்குக் கூறப்பட்டது. (அ)

கூடுகூ. நிலத்திற் கிடந்தமை கால்காட்டுங் காட்டுங்
குலத்திற் பிறந்தார்வாய்ச் சொல். கூ

இ-ள். நிலத்திற் கிடந்தமை கால் காட்டும்—நிலத்தினியல்பை அதன்கண்மூஉந்த முஉ காட்டும்;—குலத்திற் பிறந்தார் வாய்ச் சொல் காட்டும்—அதுபோலக் குலத்தினியல்பை அதன்கட்பிறந்தார்வாயிற்சொற்காட்டும். எ-று.

கிடந்தமை உள்ளபடி. மூஉத்தமாத்திரத்தானே நன்மையுந்தீமையுந்தெரிதலின், இலேமுதலிய கூறாயினார்; ஆகவே, பொருளினுஞ் செயன்முதலியன வேண்டாவாயின. குலத்தியல்பறிதற்கருவி கூறுவார்போன்று, இன்சொல்வேண்டுமென்றவாறுயிற்று. (கூ)

கூசுஎ. நலம்வேண்டி னுணுடைமை வேண்டுங் குலம்வேண்டின்
வேண்டுக யார்க்கும் பணிவு. கஎ

இ-ள். நலம் வேண்டின் நாண் உடைமை வேண்டும்—ஒருவன் தனக்கு நலனுடைமையை வேண்டுவனாயின், தானுணுடையனாதலே வேண்டுக;—குலம்வேண்டின் யார்க்கும் பணிவு வேண்டுக—குலனுடைமையை வேண்டுவனாயின், பணியப்படுவார் யாவர்மாட்டும் பணிதலே வேண்டுக, எ-று.

நலம் புகழ், புண்ணியங்கள். வேண்டுமென்பது விதிப்பொருட்டாய் நின்றது, "வினைப்படு தொகுதியி னும்மை வேண்டும்" * என்புழிப்போல. அந்தணர்சான் றோர் அருந்தவத்தோர் தம்முன்னோர் தந்தை தாயென்றிவரெல்லாருமடங்க, யார்க்குமென்றார். பணிவு இருக்கையெழலும் எதிர்செலவும் முதலாயின. இவையிரண்டுபோட்டானும் குடிமைக்கு வேண்டுவன கூறப்பட்டன. (கo)

கூளம் அதி.—மானம்.

இனிக் குடிப்பிறந்தார்க்கு உரியவாய குணங்கள் கூறுவான்றொடங்கி, முதற்கண் மானங்கூறுகின்றார். அஃதாவது எஞ்ஞான்றுந் தந்நிலையிற்றாழாமையும், தெய்வத்தாற்றாழ்வுவந்துழி உயிர்வாழாமையுமாம். இஃது, அக்குடிப்பிறப்பினை நிறுத்துதலுடைமையின், அச்சிறப்புப்பற்றி முன்வைக்கப்பட்டது.

கூசுக. இன்றி யமையாச் சிறப்பின வாயினுங்
குன்ற வருப விடல். க

இ-ள். இன்றி அமையாச் சிறப்பின ஆயினும்—செய்யாதவழித் தாம் அமையாதசிறப்பினையுடையவேயெனினும்,— குன்ற வருப விடல்—தங்குடிப்பிறப்புத் தாழவருஞ்செயல்களையொழிக. எ-று.

அமையாமை இறத்தல். குடிப்பிறப்பென்பது அதிகாரமுறைமையான் வந்தது. இறப்பவருவழி இளிவந்தன செய்தாயினும் உய்கவென்னும் வடநூன்முறைமையை மறுத்து, உடம்பினது நிலையின்மையையும் மானத்தினது நிலையுடைமையையுந்தூக்கி அவைசெய்யற்கவென்பதாம். (க)

கூசுஉ. சீரினுஞ் சீரல்ல செய்யாரோ சிறொடு
பேராண்மை வேண்டு பவர். உ

இ-ள். சீரினும் சீர் அல்ல செய்யார்—புகழ்செய்யுமிடத்துந்தங்குடிமைக்கொவ்வாத இளிவரவுகளைச் செய்யார்—சிறொடு பேராண்மை வேண்டுபவர்—புகழுடனே மானத்தைநிறுத்துதலே விரும்புவார். எ-று.

எவ்விடத்தும் நிலைகுலையாத திண்மையான் உளதாதல்பற்றிப் பேராண்மையெனப்பட்டது. நிலையுடையபுகழின்பொருட்டாகவுஞ்செய்யாரென்பதாம். (உ)

கூசுஊ. பெருக்கத்து வேண்டும் பணிதல் சிறிய
சுருக்கத்து வேண்டு முயர்வு. ஙு

இ-ள். பெருக்கத்துப் பணிதல் வேண்டும்—குடிப்பிறந்தார்க்கு நிறைந்தசெல்வமுளதாயவழி யாவர்மாட்டும் பணிவு வேண்டும்;—சிறிய சுருக்கத்து உயர்வு வேண்டும்—குறைந்த நல்குரவுளதாயவழிப் பணியாமை வேண்டும். எ-று.

பணியாமை தாழ்வுவாராமற் பழையவுயர்ச்சிக்கண்ணே நிற்றல். செல்வக்காலே அஃதுயர்ச்சி செய்யத் தாந்தாழ்தலும், அல்லற்காலே அது தாழ்வுசெய்யத் தாமுயர்தலும், வேண்டுமென்பதாம். இவைமூன்றுபாட்டானும் தாந்தாழ்தற்கேதுவாயின செய்யாமைச்சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (ங)

கூசுஎ. தலையி னிழிந்த மயிரனையர் மாந்தர்
நிலையி னிழிந்தக் கடை. ச

* தொல்காப்பியம், இளவியாக்கம், கூங.

இ-ள். மாந்தர்—குடிப்பிறந்தமாந்தர்,—நிலையின் இழிந்தக்கடை—தம்மூயர்ந்த நிலையைவிட்டு அதனினின்றுந்தாழ்ந்தவழி,—தலையின் இழிந்த மயிர் அனையர்—தலையைவிட்டு அதனினின்றும் வீழ்ந்த மயிரினையொப்பர். எ-று.

அந்நிலையை விடாதுநின்றவழிப் பேணப்படுதலும், விட்டுத்தாழ்ந்தவழி இழிக்கப்படுதலும், உவமையாற்பெற்றும். (ச)

கூகூ. குன்றி னனையாருங் குன்றுவர் குன்றுவ
குன்றி யனைய செயின். ங

இ-ள். குன்றின் அனையாரும்—குடிப்பிறப்பான் மலைபோலவுயர்ந்தோரும்—குன்றுவ குன்றி அனைய செயிற் குன்றுவர்—தாழ்தற்கேதுவாகியசெயல்களை ஒரு குன்றியளவாயினுஞ் செய்வராயிற்றாழ்வர். எ-று.

குன்றியனையவுமென்னும் இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. தாழ்தற் கேதுவாய செயல்களாவன இளிவந்தன. சொற்பின்வருநிலை. (ங)

கூகூசு. புகழின்றூற் புத்தேணுட் டெய்யாதா லென்மற்
றிகழ்வார்பின் சென்று நிலை. சு

இ-ள். இகழ்வார்பின் சென்று நிலை—மானத்தைவிட்டுத் தன்னையவமதிப்பார் பின்னே ஒருவன்சென்று நிற்கின்றநிலை—புகழ் இன்று—இவ்வுலகத்துப்புகழ் பயவாது;—புத்தேள் நாட்டு உய்யாது—ஏனைப்புத்தேளுலகத்துச் செலுத்தாது,—மற்று என்—இனி அவனுக்கு அது செய்வதியாது! எ-று.

புகழ்பயப்பதனைப் புகழென்றார். பயனுய இவ்விரண்டுமின்றிக் கொன்னே மானங்கெடுகின்றது என்னையென்பதாம். இவைமூன்றுபாட்டானும் அவை செய்தற்குற்றங்கூறப்பட்டது. (சு)

கூகூஎ. ஒட்டார்பின் சென்றொருவன் வாழ்தலி னந்நிலையே
கெட்டா னெனப்படுத னன்று. எ

இ-ள். ஒட்டார் பின் சென்று ஒருவன் வாழ்தலின்—தன்னையிகழ்வார்பின் னே சென்று பொருள்பெற்று அதனலொருவன் உயிர்வாழ்தலின்,— அந்நிலை யே கெட்டான் எனப்படுதல் நன்று—அது செய்யாது இறந்தானென்று சொல்ல ப்படுதல் அவனுக்கு நன்று. எ-று.

ஒட்டுதல் பொருந்துதல். அந்நிலையேயென்றது செல்லாத முன்னநிலைக்கண் ணே நின்றென்றவாறு; அப்பொழுதேயென்றுமாம். புகழும் புத்தேளுகிம் பய வாதேனும் பொருள்பெற்று உயிர்வாழ்வாமென்பாரை நோக்கிக் கூறியது. (எ)

கூகூஅ. மருந்தோமற் றூனேம்பும் வாழ்க்கை பெருந்தகைமை
பீடழிய வந்த விடத்து. அ

இ-ள். பெருந்தகைமை பீடு அழிய வந்தவிடத்து— உயர்குடிப்பிறப்புத் தன்வ லியாகிய மானம் அழியவந்துழி, — ஊன் ஓம்பும் வாழ்க்கை மற்று மருந்தோ— இறந்தலொழிந்து பயனில்லாதவுடம்பினைக் காக்கும்வாழ்க்கை பின்னுமிறவாமை க்கு மருந்தாமோ! எ-று.

மற்றென்பது மேற்சொல்லிய இறப்பினை மாற்றிநின்றது. நற்குணங்கட்கெல் லாம் இடனுதற்சிறப்புப்பற்றிப் பெருந்தகைமையென்றும், அவையெல்லாவற்று ள்ளும் அதற்கு வலியாதற்சிறப்புப்பற்றிப் பீடென்றும், அஃதழிந்தால் நின்றவெ

ற்றுடம்பு இழிக்கப்படுதலின் அதனை ஊனென்றும், பின்னுமிறத்தல் ஒருதலையென்பார் மருந்தோவென்றுங்கூறினர். மானத்தின்றொழில் அதற்கிடனாகிய குடிப்பிறப்பின்மேனின்றது. (அ)

கூகூக. மயிர்நீப்பின் வாழாக் கவரிமா வன்ன
ருயிர்நீப்பர் மானம் வரின். கூ

இ-ள். மயிர் நீப்பின் வாழாக் கவரிமா அன்னர்—தன்மயிர்த்திரளின் ஒருமயிர் நீங்கினும் உயிர்வாழாத கவரிமாவையொப்பார்,—மானம் வரின் உயிர் நீப்பர்—உயிர்நீக்கத்தான் மானமெய்துமெல்லைவரின், அதனைத்தாங்காதிறப்பர். எ-று.

இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. உயிரும் மானமும் உடனில்லாமைக்கண், பின்னும் போவதாய உயிரைநீத்து எஞ்ஞான்றும் நிற்பதாய மானத்தையெய்துவனென்பதாம். உவமை அவர்க்கு அஃதியல்பென்பது விளக்கி நின்றது. (கூ)

கூஎ0. இளிவரின் வாழாத மானமுடையா
ரொளிதொழு தேத்து முலகு. க0

இ-ள். இளி வரின் வாழாத மானம் உடையார் ஒளி—தமக்கோரிழிவுவந்தவழிப் பொறுத்து உயிர்வாழாது அதனைநீத்த மானமுடையாரது புகழ்வடிவினை—தொழுது ஏத்தும் உலகு—எஞ்ஞான்றுந்தொழுது துதியாநிற்பர் உலகத்தார். எ-று.

"புலவர் பாடும் புகழுடையோர் விசும்பின்—வலவ னேவா வான வூர்தியெய்த" வாகலின், துறக்கச்செலவு சொல்லவேண்டாவாயிற்று. இவைநான்குபாட்டானும் மானப்பொருட்டாய இறப்பினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க0)

கூஅ ம் அதி.—பெருமை.

அஃதாவது செயற்கரியசெய்தல், தருக்கின்மை, பிறர்குற்றங்கூறுமையென்றிவைமுதலிய நற்குணங்களாற்பெரியாரது தன்மை. நிலையினுமேன்மேலுயர்த்தற்பயத்தவாயவிவை உளவாவது நிலையிற்றாழாமையுள்வழியாகலின், இது மானத்தின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கூஎக. ஒளியொருவற் குள்ள வெறுக்கை யிளியொருவற்
கஃதிறந்து வாழ்து மெனல். க

இ-ள். ஒருவற்கு ஒளி உள்ள வெறுக்கை—ஒருவனுக்கொளியாவது பிறரரற் செயற்கரிய செய்வேமென்று கருதும் ஊக்கமிருது;—ஒருவற்கு இளி அஃது இறந்து வாழ்தும் எனல்—ஒருவனுக்கு மாசாவது அச்செயலையொழிந்து உயிர்வாழக் கடவேமென்று கருதுதல். எ-று.

ஒளி தானுளதாயகாலத்து மிக்குத்தோன்றுதலுடைமை. "ஒளிநிறு னெங்கு புகழ் செய்யான்"* என்றார் பிறரும். மேலும் செயற்கரியசெய்வார் பெரியரொன்றாயினும், ஈண்டு அவை அளவிறந்தவொப்புரவு ஈகைமுதலியவாம். அவற்றினுளைய பெருமையை அதன்காரணத்தின்மேலிட்டு உள்ளவெறுக்கையென்றும், அதுதன்னையே அதன்காரியமாகிய ஒளியாக்கியுங்கூறினர். இவ்வாறு இதனெதிர்மறைக்கண்ணுமொக்கும். இதனைப் பெருமையின்சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க)

---

* நாலடியார், செல்வநிலையாமை,—உண்ணு ஞெளி நிறு னெங்கு புகழ்செய்யான்—றுன்னருங் கேளிர், துயர்களையான்—கொன்னே— வழங்கான் பொருள்காத்திருப்பானேல் அது— விழந்தானென் றெண்ணப் படும்.

கூஎஉ. பிறப்பொக்கு மெல்லா வுயிர்க்குஞ் சிறப்பொவ்வா
செய்தொழில் வேற்றுமை யான். உ

இ-ள். எல்லாவுயிர்க்கும் பிறப்பு ஒக்கும்— எல்லாமக்களுயிர்க்கும் பொதுவாகிய பிறப்பியல்பு ஒக்குமேயெனினும், —— சிறப்பு ஒவ்வா செய்தொழில் வேற்றுமையான் —— பெருமை சிறுமையெனப்பட்ட சிறப்பியல்புகளொவ்வா, அவைசெய்யுந்தொழில்களது வேறுபாட்டான். எ-று.

வேறுபாடு கல்லனவும், தீயனவும், இரண்டுமாயினவும், இரண்டுமல்லவாயினவுமாய அளவிறந்த பாகுபாடுகள். வினைவயத்தாற் பஞ்சபூதபரிணாமமாகிய யாக்கையைப் பொருந்தினின்று அதன்பயனனுபவித்தல் எல்லாவருணத்தார்க்குமொத்தலிற் பிறப்பொக்குமென்றும், பெருமைசிறுமைகட்குக் கட்டளைக்கல்லாகிய தொழிற் பாகுபாடுகள் வருணந்தோறும் யாக்கைதோறும் வேறுபடுதலிற் சிறப்பொவ்வாவென்றுங்கூறினர். (உ)

கூஎஊ. மேலிருந்து மேலல்லார் மேலல்லர் கீழிருந்துங்
கீழல்லார் கீழல் லவர். ஊ

இ-ள். மேல் அல்லார் மேல் இருந்தும் மேல் அல்லர்—செயற்கரியசெய்கலாது சிறியராயினர், உயர்ந்தவமளிமுதலியவற்றின்மிசையிருந்தாராயினும், பெரியராகார்;—கீழ் அல்லவர் கீழ் இருந்தும் கீழ் அல்லார்—அவைசெய்து பெரியராயினர், தாழ்ந்த வறுநிலத்திருந்தாராயினும், சிறியராகார். எ-று.

மேலிருத்தல் கீழிருத்தல்களாற் செல்வவல்குரவுகளும், மேல் கீழ்களாற் பெருமை சிறுமைகளும், கருதப்பட்டன. இவையிரண்டுபோட்டானும் முறையே குடிமைமாத்திரத்தானுஞ் செல்வமாத்திரத்தானும் அஃதுளதாகாமை கூறப்பட்டது.

கூஎச. ஒருமை மகளிரே போலப் பெருமையுந்
தன்னைத்தான் கொண்டொழுகி னுண்டு. ச

இ-ள். ஒருமை மகளிரே போல—கவராமனத்தினையுடைய மகளிர் நிறையின் வழுவாமற் றம்மைத் தாங்காத்துக்கொண்டொழுகுமாறுபோல,—பெருமையும் தன்னைத் தான் கொண்டு ஒழுகின் உண்டு—பெருமைக்குணனும், ஒருவன் நிறையின்வழுவாமற்றன்னைத் தான்காத்துக்கொண்டொழுகுவானுயின், அவன்கணுண்டாம். எ-று.

பொருளின்றொழில் உவமையினும் வந்தது. கற்புண்டாதல் தோன்றநின்றமையின், உம்மை எச்சவும்மை. ஒழுகுதல் மனமொழிமெய்களையொடுக்கி ஒப்புரவு முதலிய செய்துபோதல். இதனால் அஃதுளதாமாறு கூறப்பட்டது. (ச)

கூஎஞ. பெருமை யுடையவ ராற்றுவா ராற்றி
னருமை யுடைய செயல். ஞ

இ-ள். பெருமை உடையவர்—அவ்வாற்றாற் பெருமையுடையராயினர்—அருமை உடைய செயல் ஆற்றின் ஆற்றுவார்—தாம் வறியரராயவழியும் பிறராற்செய்தற்கரியவாய தஞ்செயல்களை விடாது அவைசெய்யுநெறியாற் கடைபோகச்செய்தலை வல்லராவர். எ-று.

வறியராயவழியுமென்பது, மூன்செய்துபோந்தமை தோன்றப் பெருமையுடையவனென்றதனானும், ஆற்றுவானென்றதனானும், பெற்றும். இதனால் அதனையுடையார்செய்தி கூறப்பட்டது. (ஞ)

கூஎசு. சிறியா ருணர்ச்சியு ளில்லைப் பெரியாரைப்
பேணிக்கொள் வேமென்னு நோக்கு. சு

இ-ள். பெரியாரைப் பேணிக் கொள்வேம் என்னும் நோக்கு—அப்பெற்றியரா ய பெரியாரைவழிபட்டு அவரியல்பினை யாங்கோடுமென்னுங்கருத்து—சிறியார் உணர்ச்சியுள் இல்லை—மற்றைச் சிறியாராயினுர்மனத்தின்கண் உளதாகாது. எ-று.

குடிமை, செல்வம், கல்வியென்றிவற்றது உண்மைமாத்திரத்தால் தம்மை வியந் திருப்பார்க்கு அவை நமக்கியல்பென்று அமைந்திருப்பாரை வழிப்பட்டு அஃது டையராதல் கூடாதென்பதாம். (சு)

கூஎஎ. இறப்பே புரிந்த தொழிற்ருஞ் சிறப்புந்தான்
சீரல் லவர்கட் படின். எ

இ-ள். சிறப்புத் தானும்—தனக்கொக்கும்பெரியாரிடத்து அமைந்திருத்தலைச் செய்வதாயசிறப்புத்தானும்,—சீர் அல்லவர்கட் படின்—தனக்கொவ்வாதசிறியா ரிடத்துப்படுமாயின்,—இறப்பே புரிந்த தொழிற்ரும்—அதனையொழிந்து தருக்கி ன்கண்ணே மிக்கசெயலையுடைத்தாம். எ-று.

தருக்கினை மிகச்செய்யுமென்பதாயிற்று. சிறப்புக்குடிமை, செல்வம், கல்விகளி ஞயமிகுதி. இவையிரண்டுபோட்டானும் அஃதிலார்செய்தி கூறப்பட்டது. (எ)

கூஎஅ. பணியுமா மென்றும் பெருமை சிறுமை
யணியுமாந் தன்னை வியந்து. அ

இ-ள். பெருமை என்றும் பணியும் — பெருமையுடையார் அச்சிறப்புண்டாய ஞான்றுந் தருக்கின்றி அமைந்தொழுகுவார்;—சிறுமை (என்றும்) தன்னை வியந் து அணியும்—மற்றைச் சிறுமையுடையார் அஃதில்லாதஞான்றுந்தம்மை வியந்து புனையாநிற்பர். எ-று.

பொருளின்ரொழில்கள் பண்பின்மேலேற்றப்பட்டன. இஃது அற்றமறைக்கும் பெருமையென்புழியுமொக்கும். என்றுமென்பது பின்னும்வந்தியைந்தது. ஆமென் பனவிரண்டும் அசை. புனைதல் பிறரிற்றமக்கோர்மிகுதியையேற்றிக்கோடல். இதற்கு உயர்ந்தார் தாழ்வார் தாழ்ந்தார் உயர்வார் இஃதொருவிரோதமிருந்தவா றென்னென உலகியலேவியந்து கூறிற்ருக்குவாருமூளர். (அ)

கூஎகூ. பெருமை பெருமித மின்மை சிறுமை
பெருமித மூர்ந்து விடல். கூ

இ-ள். பெருமை பெருமிதம் இன்மை — பெருமைக்குணமாவது காரணமுண் டாயவழியும் அஃதியல்பாதலைநோக்கித் தருக்கின்றியிருத்தல்;—சிறுமை பெருமித ம் ஊர்ந்து விடல்—சிறுமைக்குணமாவது அஃதில்வழியும் அதனையேற்றிக்கொ ண்டு தருக்கின்முடிவின்கண்ணே நின்றுவிடுதல். எ-று.

அளவறத்தருக்குதலென்பதாயிற்று. விடுமென்று பாடமோதுவாருமூளர்: மூற் றுத்தொடரும் எழுவாய்த்தொடரும் தம்மூளியையாமையின், அது பாட்மன்மை யுணர்க. (கூ)

கூஅ0. அற்ற மறைக்கும் பெருமை சிறுமைதான்
குற்றமே கூறி விடும். க0

இ-ள். பெருமை அற்றம் மறைக்கும்—பெருமையுடையார் பிறர்மானத்தையே கூறி அவமானத்தை மறையாநிற்பர்;—சிறுமை குற்றமே கூறிவிடும் — மற்றைச் சிறுமையுடையார் பிறர்குணத்தை மறைத்துக் குற்றத்தையே கூறிவிடுவர். எ-று.

மறைத்தலுங் கூறலும் ஏனையிடத்துமியைந்தன. அற்றம் ஆகுபெயர். தானென் பது அசை. இவைமூன்றுபாட்டானும் இருவர்செயலும் ஒருங்குகூறப்பட்டன.

கூகூ ம் அதி—சான்ரூண்மை.

அஃதாவது பலகுணங்களானுநிறைந்து அவற்றையாடற்றன்மை. பலகுணங் களானுமென்பது சாலுதற்றெழிலாற்பெறப்படுதலின், அவற்றையென்பது வரு விக்கப்பட்டது. பெருமையுளடங்காத குணங்கள்பலவற்றையுந் தொகுத்துக்கொ ண்டுநிற்றலின், இஃததன்பின் வைக்கப்பட்டது.

கூஅக. கடனென்ப நல்லவை யெல்லாங் கடனறிந்து
சான்ரூண்மை மேற்கொள் பவர்க்கு. க

இ-ள். கடன் அறிந்து சான்ரூண்மை மேற்கொள்பவர்க்கு — நமக்குத்தகுவது இதுவென்றறிந்து சான்ரூண்மையையேற்கொண்டொழுகுவார்க்கு— நல்லவை எல்லாம் கடன் என்ப — நல்லனவாயகுணங்களெல்லாம் இயல்பாயிருக்குமென் று சொல்லுவர் நூலோர். எ-று.

சிலகுணங்களிலவாயவழியும் உள்ளன செய்துகொண்டனவாயவழியுஞ் சான் ரூண்மையென்னுஞ்சொற்பொருள் கூடாமையின், நூலோர் இவ்வேதுப்பெயர் பற்றி அவரிலக்கணம் இவ்வாறு கூறுவரென்பதாம். (க)

கூஅஉ. குணநலஞ் சான்ரோர் நலனே பிறநல
மெங்நலத் துள்ளதூஉ மன்று. உ

இ-ள். சான்ரோர் நலன் குணநலமே—சான்ரோர்நலமாவது குணங்களாலாய நலமே;—பிற நலம் எந்நலத்தும் உள்ளது அன்று—அஃதொழிந்தவுறுப்புக்களா லாயநலம் ஒருநலத்தினுமுள்ளதன்று. எ-று.

அகநலத்தை முன்னேபிரித்தமையின் ஏனைப்புறநலத்தைப் பிறநலமென்றும், அது குடிப்பிறப்புங்கல்வியுமுதலாக நூலோடொத்தநலங்களுட்புகுதாமையின் எ ந்நலத்துள்ளதூஉமன்றென்றுங்கூறினர். இவையிரண்டுபாட்டானும் சால்பிற்கே ற்றகுணங்கள் பொதுவகையாற்கூறப்பட்டன. (உ)

கூஅங. அன்புநா ணெப்புரவு கண்ணோட்டம் வாய்மையோ
டைந்துசால் பூன்றிய தூண். ங

இ-ள். அன்பு—சுற்றத்தார்மேலேயன்றிப் பிறர்மேலுமுளதாயவன்பும் — நா ண்— பழிபாவங்களிஞ்ஞலும்—ஒப்புரவு — யாவர்மாட்டுமொப்புரவுசெய்தலும் —கண்ணோட்டம்—பழையார்மேற்கண்ணோடலும்—வாய்மை— எவ்விடத்தும் மெய்ம்மைகூறலுமென—சால்பு ஊன்றிய தூண் ஐந்து — சால்பென்னும்பாரத் தைத்தாங்கிய தூண்களைந்து. எ-று.

எண்ணேடு முன்னவற்றோடுங்கூடிற்று. இக்குணங்களில்வழிச் சால்பு நிலைபெ றுமையின், இவற்றைத் தூணென்றார். ஏகதேசவுருவகம். (ங)

கூஅச. கொல்லா நலத்தது நோன்மை பிறர்தீமை
சொல்லா நலத்தது சால்பு. ச

இ-ள். நோன்மை கொல்லா நலத்தது—பிறவறங்களும்வேண்டுமாயினுந் தவம் ஒருயிரையுங்கொல்லாதவறத்தின்கண்ணதாம்;—சால்பு பிறர் தீமை சொல்லா நலத்தது—அதுபோலப் பிறகுணங்களும் வேண்டுமாயினுஞ் சால்பு பிறர்குற்றத்தைச்சொல்லாத குணத்தின்கண்ணதாம். எ-று.

நலமென்னும் ஆகுபெயர்ப்பொருளிரண்டனையுந் தலைமைதோன்ற இவ்விரண்டற்குமதிகாரமாக்கிக் கூறினர். தவத்திற்குக் கொல்லாவறஞ்சிறந்தாற்போலச் சால்பிற்குப் பிறர்குற்றஞ்சொல்லாக்குணஞ்சிறந்ததென்பதாம். (சு)

கூஅடு. ஆற்றுவா ராற்றல் பணிதல வதுசான்றோர்
மாற்றாரை மாற்றும் படை. டு

இ-ள். ஆற்றுவார் ஆற்றல் பணிதல்—ஒருகருமத்தைச்செய்து முடிப்பாரதாற்றல்வது அதற்குத்துணையாவானைத் தாழ்ந்துகூட்டிக்கொள்ளுதல்;—சான்றோர் மாற்றாரை மாற்றும் படை அது—இனிச் சால்புடையார் தம்பகைவரைப் பகைமையொழிக்குங்கருவியும் அது. எ-று.

ஆற்றல் அதுவல்லராந்தன்மை. இறந்ததுதழீஇயவெச்சவும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. சால்பிற்கேற்ற பணிதற்குணத்ததுசிறப்புக்கூறுவார், ஏனையதுமுடன் கூறினர். (டு)

கூஅசு. சால்பிற்குக் கட்டளை யாதெனிற் றோல்வி
துலையல்லார் கண்ணுங் கொளல். சு

இ-ள். சால்பிற்குக் கட்டளை யாது எனின்—சால்பாகிய பொன்னினளவறிதற்கு உரைகல்லாகியசெயல் யாதெனின்,—தோல்வி துலை அல்லார்கண்ணும் கொளல் — அது தம்மினுயர்ந்தார்மாட்டிக்கொள்ளுந்தோல்வியை இழிந்தார்மாட்டுங் கோடல். எ-று.

துலை ஒப்பு. எச்சவும்மையான் இருதிறத்தார்கண்ணும் வேண்டுதல் பெற்றும். கொள்ளுதல் வெல்லுமாற்றலுடையராயிருந்தே எற்றுக்கொள்ளுதல். இழிந்தாரை வெல்லுதல்கருதித் தம்மோடொப்பித்துக்கொள்ளாது தோல்வியான் அவரினுயர்வராயின், அதனுற்சால்பளவறியப்படுமென்பதாம். (சு)

கூஅஎ. இன்னுசெய் தார்க்கு மினியவே செய்யாக்கா
லென்ன பயத்ததோ சால்பு. எ

இ-ள். இன்னு செய்தார்க்கும் இனியவே செய்யாக்கால்— தமக்கின்னுதவற்றைச் செய்தார்க்குஞ் சால்புடையார் இனியவற்றைச் செய்யாராயின்,—சால்பு என்ன பயத்தது— அச்சால்பு வேறென்னபயனையுடைத்து! எ-று.

சிறப்பும்மை அவர் இன்னுசெய்தற்கிடனுதல்விளக்கிநின்றது. ஓகாரம் அசை. இனு எதிர்மறைப்பொருட்டு. தாமுமின்னுசெய்வராயின், சால்பாலொருபயனுமில்லையென்பதாம். இவையைந்துபாட்டானுஞ் சிறப்புவகையாற்கூறப்பட்டது.(எ)

கூஅஅ. இன்மை யொருவற் கிளிவன்று சால்பென்னுந்
திண்மைபுண் டாகப் பெறின். அ

இ-ள். சால்பு என்னும் திண்மை உண்டாகப் பெறின்—சால்பென்றுசொல்லப்படும் வலியுண்டாகப்பெறின்,— ஒருவற்கு இன்மை இளிவு அன்று—ஒருவனுக்கு நல்குரவு இளிவாகாது. எ-று.

தளராமைகாட்டுதலின், வலியாயிற்று. இன்மையான் வருவதனே இன்மைதா ஞகவுபசரித்துக்கூறினர். சால்புடையார் நல்கூர்ந்தவழியும் மேம்படுதலுடையதொ ன்பதாம். (அ)

கூஅகூ. ஊழி பெயரினுந் தாம்பெயரார் சான்ருண்மைக்
காழி யெனப்படு வார். கூ

இ-ள். சான்ருண்மைக்கு ஆழி எனப்படுவார்—சால்புடைமையாகிய கடற்குக் கரையென்றுசொல்லப்படுவார்,—ஊழி பெயரினும் தாம் பெயரார் — ஏனைக்கட லுங் கரையுணில்லாமற் காலந்திரிந்தாலும், தாந்திரியார். எ-று.

சான்ருண்மையது பெருமைதோன்ற அதனைக் கடலாக்கியும், அதனைத் தாங்கி க்கொண்டுநிற்றலின் அஃதுடையாரைக் கரையாக்கியுங்கூறினர்; "பெருங்கட்காழி யனையன் மாதோ" என்ருர் பிறரும். ஏகதேசவுருவகம். (கூ)

கூகூ0. சான்றவர் சான்ருண்மை குன்றி னிருநிலந்தான்
ருங்காது மன்னே பொறை. க0

இ-ள். சான்றவர் சான்ருண்மை குன்றின்—பலகுணங்களானுநிறைந்தவர் தந் தன்மை குன்றுவராயின்,—இருநிலந்தான் பொறை தாங்காது — மற்றையிருநி லந்தானுந் தன்பொறையைத் தாங்காதாய்மூடியும். எ-று.

தானுமென்னுமெச்சவும்மை விகாரத்தாற்ருெக்கது. அவர்க்கதுகுன்ருமையும் அதற்கதுதாங்கலும் இயல்பாகலான், அவையெஞ்ஞான்றுமுளவாகாநின்றனவெ ன்பது தோன்றநின்றமையின், மன் ஒழியிசைக்கண்வந்தது. ஓகாரம் அசை. இத ற்கு இருநிலம் பொறைதாங்குவது சான்றவர் துணையாகவருதலான் அதுவும் அது தாங்கலாற்ருதென்றுரைப்பாருமுளர். இவைமூன்றுபாட்டானும் அவற்ருனிறை ந்தவரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க0)

க00 ம் அதி.—பண்புடைமை.

அஃதாவது பெருமை சான்ருண்மைகளிற்ரும்வழுவாதுநின்றே எல்லாரியல் புகளுமறிந்தொத்தொழுகுதல்; "பண்பெனப் படுவது பாடறிந் தொழுகல்" என் ருர் பிறரும். அதிகாரமுறைமையும் இதனுனே விளங்கும்.

கூகூக. எண்பதத்தா லெய்த லெளிதென்ப யார்மாட்டும்
பண்புடைமை யென்னும் வழக்கு. க

இ-ள். யார்மாட்டும் எண்பதத்தால் — யாவர்மாட்டுமெளியசெவ்வியராதலால் —பண்புடைமை என்னும் வழக்கு எய்தல் எளிது என்ப — அரிதாயபண்புடை மையென்னும் நன்னெறியினையெய்துதல் எளிதென்றுசொல்லுவர் நூலோர்.எ-று.

குணங்களாணிறைந்து செவ்வியெளியருமாயக்காற் பண்புடைமைதானே உள தாமாகலின், எண்பதத்தாலெய்தலெளிதென்றும், அஃதுலகத்தையெல்லாம் வசி கரித்தற்பயத்ததாகலின் அதனைத் தொல்லோர்சென்ற நன்னெறியாக்கியும், அத னையெளிதினெய்துதற்கு இது நூலோரோதியவுபாயமென்பார் அவர்மேல் வைத் துங்கூறினர். (க)

கூகூஉ. அன்புடைமை யான்ற குடிப்பிறத்த லிவ்விரண்டும்
பண்புடைமை யென்னும் வழக்கு. உ

இ-ள். அன்புடைமை ஆன்ற குடிப் பிறத்தல் இவ்விரண்டும்— பிறர்மேலன்பு டையனுதலும் உலகத்தோடமைந்தகுடியின்கட்பிறத்தலுமாகிய இவ்விரண்டும்—

பண்புடைமை என்னும் வழக்கு—ஒருவனுக்குப் பண்புடைமையென்று உலகத்தார்சொல்லும் நன்னெறி. எ-று.

அமைதல் ஒத்துவருதல். குடிப்பிறத்தலென்றது பிறந்தார்செயலே. தனித்தவழி ஆகாது இரண்டுங்கூடியவழியே ஆவதென்பது தோன்ற, மூற்றும்மை கொடுத்தார். காரணங்கள் காரியமாகவுபசரிக்கப்பட்டன. இவையிரண்டுபொட்டானும் பண்புடையாற்காரணங்கூறப்பட்டது. (உ)

கூகூங. உறுப்பொத்தன் மக்களொப் பன்மூல் வெறுத்தக்க
பண்பொத்த லொப்பதா மொப்பு. ங

இ-ள். உறுப்பு ஒத்தல் மக்கள் ஒப்பு அன்று—செறியத்தகாதவுடம்பாலொத்தல் ஒருவனுக்கு நன்மக்களோடொப்பாகாமையின் அதுபொருந்துவதன்று;—ஒப்பதாம் ஒப்பு வெறுத்தக்க பண்பு ஒத்தல் — இனிப் பொருந்துவதாய வொப்பாவது செறியத்தக்க பண்பாலொத்தல். எ-று.

வடநூலார் அங்கமென்றமையின், உறுப்பென்றார். ஒருவனுக்கு நன்மக்களோடு பெறப்படுமொப்பாவது உயிரின்வேறாய் நிலையுதலில்லாவுடம்பொத்தலன்று வேறன்றிநிலையுதலுடைய பண்பொத்தலாகலான், அப்பெற்றித்தாய அவர் பண்பினையுடையனாகவென்பதாம். (ங)

கூகூச. நயனெடு நன்றி புரிந்த பயனுடையார்
பண்புபா ராட்டு முலகு. ச

இ-ள். நயனெடு நன்றி புரிந்த பயன் உடையார் பண்பு—நீதியையும் அறத்தையும் விரும்புதலாற் பிறர்க்குந்தமக்கும் பயன்படுதலுடையாரது பண்பினை —— உலகு பாராட்டும்—உலகத்தார் கொண்டாடாநிற்பர். எ-று.

புரிந்தவென்னும்பெயரெச்சம் ஈண்டுக்காரணப்பொருட்டு. நயனெடுநன்றிபுரிதலும் பயனுடைமையும் பண்புகாரணமாக வந்தமையின், அதனைப்பாராட்டுமென்றார். (ச)

கூகஞ. நகையுள்ளு மின்னு திகழ்ச்சி பகையுள்ளும்
பண்புள பாடறிவார் மாட்டு. ஞ

இ-ள். இகழ்ச்சி நகையுள்ளும் இன்னாது—தன்னையிகழ்தல் ஒருவற்கு விளையாட்டின்கண்ணும் இன்னாது;—பாடு அறிவார்மாட்டுப் பகையுள்ளும் பண்பு உள—ஆகலாற் பிறர்பாடறிந்தொழுகுவார்மாட்டுப் பகைமையுள்வழியும் அஃதுளதாகாது இனியவாய பண்புகளே உளவாவன. எ-று.

பாடறிவாரெனவே, அவ்வின்னாமையறிதலும் பெற்றும். அதனையறிந்தவர் பின் அதுசெய்யார் இனியவேசெய்வாரென்பது கருத்து. இதற்குப் பிறரெல்லாம் இரண்டிதொட்டுந்தம்மூளியையாமலுரைப்பாரும், இன்னாதென்னுஞ்சொற்குப் பிறவாதென்றுரைப்பாருமாயினர். (ஞ)

கூகூசு. பண்புடையார்ப் பட்டுண் டுலக மதுவின்றேல்
மண்புக்கு மாய்வது மன். சு

இ-ள். பண்பு உடையார்ப் பட்டு உலகம் உண்டி — பண்புடையார்கண்ணே படுதலால் உலகியல் எஞ்ஞான்றுமுண்டாய் வாராநின்றது;—இன்றேல் அது மண்புக்கு மாய்வது — ஆண்டுப்படுதலில்லையாயின், அது மண்ணின்கட்புக்கு மாய்ந்துபோவதாம். எ-று.

பட்வென்பது திரிந்துநின்றது. உலகு ஆகுபெயர். மற்றைப்பண்பில்லார் சார் பன்மையின் ஓர்சார்புமின்றி மண்ணின்கட்புக்குமாயுமதுவேண்டாவாயிற்றென்ப தது பட நின்றமையின், மன் ஒழியிசைக்கண்வந்தது. இவைநான்குபாட்டானும் அதனையுடையாரதுயர்ச்சி கூறப்பட்டது. (சு)

கூகூஎ. அரம்போலுங் கூர்மைய ரேனு மரம்போல்வர்
மக்கட்பண் பில்லா தவர். எ

இ-ள். மக்கட்பண்பு இல்லாதவர்— நன்மக்கட்கேயுரிய பண்பில்லாதவர்,— அரம்போலும் கூர்மையரோனும்—அரத்தின் கூர்மைபோலுங் கூர்மையையுடைய ரேயாயினும்,—மரம் போல்வர் — ஓரறிவிற்குயமரத்தினையொப்பர். எ-று.

அரம் ஆகுபெயர். ஓரறிவு ஊற்றினையறிதல். உவமையிரண்டனுள், முன்னது நான் மடிவின்றித் தன்னையுற்றபொருள்களை மடிவித்தலாகிய தொழில்பற்றிவந்த தது; ஏனையது விசேடவறிவின்மையாகிய பண்புபற்றி வந்தது. அவ்விசேடவறிவி ற்குப்பயனுய மக்கட்பண்பின்மையின், அதுதானுமில்லையென்பதாயிற்று. (எ)

கூகூஅ. நண்பாற்ரு ராகி நயமில செய்வார்க்கும்
புண்பாற்ரு ராதல் கடை. அ

இ-ள். நண்பு ஆற்ருராகி நயம் இல செய்வார்க்கும்—தம்மொடு நட்பினைச்செ ய்யாது பகைமையைச் செய்தொழுகுவார்மாட்டும்—பண்பு ஆற்ருராதல் கடை — தாம்பண்புடையராயொழுகாமை அறிவுடையார்க்கிழுக்காம். எ-று.

நயம் ஈரம். சிறப்பும்மை அவர் பண்பாற்ருமைக்கிடனுதல் தோன்றநின்றது. அதனைச்செய்யிற்ருமும் அவர்தன்மையராவரென்பார், கடையென்ருர். (அ)

கூகூக. நகல்வல்ல ரல்லார்க்கு மாயிரு ஞாலம்
பகலும்பாற் பட்டன் றிருள். கூ

இ-ள். நகல் வல்லர் அல்லார்க்கு—பண்பின்மையான் ஒருவரோடுங்கலந்து உ ண்மகிழ்தன்மாட்டாதார்க்கு—மாயிரு ஞாலம் பகலும் இருட்பாற் பட்டன்று— மிகவும்பெரியஞாலம் இருளில்லாத பகற்பொழுதினும் இருளின்கட்கிடந்ததாம். எ-று.

எல்லாரோடுங்கலந்தறியப்பெருமையிற் பண்பில்லார்க்கு உலகியல் தெரியாதெ ன்பார், உலகமிருளின்கட்பட்டதென்ருர். பாழ்பட்டன்றிருளென்றுபாடமோதி, இருணீங்கிற்றன்றென்றுரைப்பாருமுளர். (கூ)

க000. பண்பிலான் பெற்ற பெருஞ்செல்வ நன்பால்
கலந்தீமை யாற்றிரிந் தற்று. க0

இ-ள். பண்பு இலான் பெற்ற பெருஞ்செல்வம்—பண்பில்லாதவன் முன்னைந ல்வினையானெய்திய பெரியசெல்வம் அக்குற்றத்தால் ஒருவற்கும்பயன்படாதுகெ டுதல்—நன்பால் கலந்தீமையால் திரிந்தற்று—நல்லவான்பால் ஏற்றகலத்தின்கு ற்றத்தால் இன்சுவைத்தாகாதுகெட்டாற்போலும். எ-று.

கலத்தீமையென்பது மெலிந்துநின்றது. தொழிலுவமமாகலின், பொருளின்க ண் ஒத்ததொழில் வருவிக்கப்பட்டது. படைக்குமாற்றலிலனுதலேன்றப் பெற்ற வென்றும், எல்லாப்பயனுங்கோடற்கேற்ற இடனுடைமைதோன்றப் பெருஞ்செ ல்வமென்றுங்கூறினர். அச்செல்வமும் பயன்படாதென்ற இதனுன் வருகின்ற

அதிகாரப்பொருண்மையுக்தோற்றுவாய்செய்யப்பட்டது. இவைநான்குபாட்டாலும் அஃதில்லாரதிழிவு கூறப்பட்டது. (கo)

கoக ம் அதி.—நன்றியில்செல்வம்.

அஃதாவது ஈட்டியாற்கும் பிறர்க்கும் பயன்படுதலில்லாத செல்வத்தினதியல்பு. உடையானதுகுற்றஞ் செல்வத்தின்மேலேற்றப்பட்டது. அதிகாரமுறைமை மேற்சுற்றுவாய்செய்தவதனாற்பெற்றும்.

கooக. வைத்தான்வாய் சான்ற பெரும்பொரு ளஃதுண்ணான்
செத்தான் செயக்கிடந்த தில். க

இ-ள். வாய் சான்ற பெரும்பொருள் வைத்தான் அஃது உண்ணான்—தன்மனையகலமெல்லாம் நிறைதற்கேதுவாயபெரும்பொருளீட்டிவைத்து உலோபத்தால் அதனையுண்ணாதவன்—செத்தான் செயக் கிடந்தது இல் — உளனாயினுஞ் செத்தானும், அதன்கண் அவனாற்செயக்கிடந்ததோருரிமையின்மையான். எ-று.

வைத்தானென்பது முற்றெச்சம். உண்ணுதல் அதனானேம்புலன்களையும் நுகர்தல். வாய்சான்றபெரும்பொருளை வைத்தானொருவன் அதனையுண்ணாதுசெத்தவழி அதன்கண் அவனாற்செயக்கிடந்ததோருரிமையில்லையாகலான், வையாதுபெற்ற பொழுதே நுகர்கவென்றுரைப்பினுமமையும். இதற்குச் செத்தானென்பது எச்சம். இதனால் ஈட்டியானுக்குப் பயன்படலின்மை கூறப்பட்டது. (க)

கooஉ. பொருளான மெல்லாமென் றீயா திவறு
மருளான மாணப் பிறப்பு. உ

இ-ள். பொருளான் எல்லாம் ஆம் என்று—பொருளொன்றுமுண்டாக அதனாலெல்லாமுண்டாமென்றறிந்து அதனையீட்டி—ஈயாது இவறும் மருளான்—பின்பிறர்க்கீயாத பற்றுள்ளஞ்செய்யுமயக்கத்தாலே—மாணாப் பிறப்பு ஆம் — ஒருவனுக்கு நிறைதலில்லாத பேய்ப்பிறப்புண்டாம். எ-று.

இருமையினுமெய்துமின்பங்கள்பலவுமடங்க எல்லாமென்றும், ஈட்டுதற்குமுன்னுண்டாயவறிவு பின்மயங்குதலின் மருளென்றும், பொருளுண்டாயிருக்கப் பிறர்பசிகண்டிருந்ததனினைபற்றி உணவுகளுளவாயிருக்கப் பசித்துவருந்தும் பிறப்பினதாமென்றுங்கூறினார். (உ)

கooஊ. ஈட்ட மிவறி யிசைவேண்டா வாடவர்
தோற்ற நிலக்குப் பொறை. ஊ

இ-ள். ஈட்டம் இவறி இசை வேண்டா ஆடவர் தோற்றம்—யாம் பிறரின்மிக வீட்டுதுமென்று பொருளினீட்டன்மாத்திரத்தையேவிரும்பி அதன்பயனைய புகழைவிரும்பாத மக்களது பிறப்பு—நிலக்குப் பொறை—நிலத்திற்குப் பாரமாமத்தனையே. எ-று.

இசை இருமைக்குமுறுதியாய அறமாகலின் சுகையான் அதனையேவேண்டல் செய்யாது ஈட்டற்றுன்பத்தையும் காத்தற்றுன்பத்தையும் வேண்டியவறிவின்மை பற்றி, நிலக்குப்பொறையென்றார். பிறப்பென்றது அதற்குரியவுடம்பினை. (ஊ)

கooசு. எச்சமென் றென்னெண்ணு மெல்லோ வொருவரா
னெச்சப் படாஅ தவன். சு

இ-ள். ஒருவரால் நச்சப்படாதவன் — ஒருபொருளுமீந்தறியாமையின் ஒருவராலும் நச்சப்படுதலில்லாதவன் — எச்சமென்று என் எண்ணுங்கொல்—தானிறந்தவழி ஈண்டொழிந்துநிற்பதாக யாதுணைக்கருதுமோ! எ-று.

ஈண்டொழிந்துநிற்கும்புகழ் ஈவான்மேலன்றி நில்லாமையின் அவனுக்குதவுடியாதுமியைபில்லையென்பார், என்னெண்ணுங்கொல்லோவென்றார். ஓகாரம் அசை. இவைமூன்றுபாட்டானும் பிறர்க்குப் பயன்படலின்மை கூறப்பட்டது. (சு)

கoo டு. கொடுப்பதூஉந் துய்ப்பதூஉ மில்லார்க் கடுக்கிய
கோடியுண் டாயினு மில். டு

இ-ள். கொடுப்பதூஉம் துய்ப்பதூஉம் இல்லார்க்கு—பிறர்க்கீவதும் தாதகர்ஊதுமாய இரண்டுசெய்கையுமுடையரல்லாதார்க்கு— அடுக்கிய கோடி உண்டாயினும் இல்—பலவாகவடுக்கிய கோடி-பொருளுண்டாயினும் ஒன்றுமில்லை. எ-று.

இன்பத்தினும் அறஞ்சிறந்தமையின், கொடுத்தற்றொழில் முற்கூறப்பட்டது. அடுக்கியகோடியென்றது ஈண்டெண்ணப்படும் பொருண்மேனின்றது. ஒன்றுமில்லார்போலப் பயனிரண்டுமிழத்தலின், இல்லென்றார். (டு)

கoo சு. ஏதம் பெருஞ்செல்வந் தான்றுவ்வான் றக்கார்க்கொன்
றீத லியல்பிலா தான். சு

இ-ள். தான் துவ்வான் தக்கார்க்கு ஒன்று ஈதல் இயல்பிலாதான் — தானுகராஞல் அதன்மேலுந்தருதியுடையார்க்கு அவர்வேண்டியதொன்றனை ஈதலியற்கையிலனுயினுன் — பெருஞ்செல்வம் ஏதம் — இரண்டுஞ்செய்தற்கிடனுடைத்தாய செல்வத்திற்கு ஒருநோய். எ-று.

தகுதி தானங்கோடற்கேற்புடைமை. ஏதம் ஆகுபெயர். நுகரப்படுதலும் ஈயப்படுதலுமாகிய தொழிற்குரியதனை அன்றுக்கின்மையின், நோயென்றார். ஈதலியல்பிலாதானது பெருஞ்செல்வம் அவனுக்கு ஈட்டல் காத்தன்முதலியவற்றுல் துன்பமேயாமென்றுரைப்பாருமுளர். இவையிரண்டுபோட்டானும் அவ்விருமையும் உடன்கூறப்பட்டன. (சு)

கoo எ. அற்றூர்க்கொன் றூற்றுதான் செல்வ மிகலம்
பெற்ரு டமியண்மூத் தற்று. எ

இ-ள். அற்றூர்க்கு ஒன்று ஆற்றுதான் செல்வம் — ஒருபொருளுமிலராயினூர்க்கு அவர்வேண்டியதொன்றனைக் கொடாதானது செல்வங் கொன்னேகழிதல்—மிகலம் பெற்றுன் தமியள் மூத்தற்று — பெண்டினின் மிக்கலத்தினைப்பெற்ரு ளொருத்தி கொடுப்பாரின்மையிற் கொழுநனின்றித் தமியளாய் மூத்ததன்மைத்து. எ-று.

கலம் வடிவினன்மையும் குணத்தினன்மையும். இரண்டுமொருங்குபெறுதலரிதாகவின், பெற்ரூளென்றார். கொடுப்பாருங்கொழுநனுமேயன்றித் தானும் பயனிழந்து கழிந்த கூனியேர்வுமைகூறினமையின், தானுமேற்பானுமேயன்றிச் செல்வமும் பயனிழந்து கழியுமென்பதாயிற்று. (எ)

கoo அ. நச்சப் படாதவன் செல்வ நடுஊரு
ணச்சு மரம்பழுத் தற்று. அ

இ-ள். நச்சப்படாதவன் செல்வம்—வறியார்க்கணியனுயிருத்தும் ஒன்றுங்கொ டாமையின் அவரானச்சப்படாதவன் செல்வமெய்துதல்——ஊர் நடுவுள் நச்சுமர ம் பழுத்தற்று—ஊரிடைநிற்பதோர்நச்சுமரம் பழுத்தாற்போலும். எ-று.

நடுவுனென்பது பின்மூன்றுகத்தொக்கவாறும்வேற்றுமைத்தொகை. அண்மை யுடைமைகளாற் பயனில்லையென்பதாம். (அ)

கoஙூ. அன்பொரீஇத் தற்செற் றறநோக்கா தீட்டிய
வொண்பொருள் கொள்வார் பிறர். கூ

இ-ள். அன்பு ஒரீஇ—ஒருவன் கொடாமைப்பொருட்டுச் சுற்றத்தார்நட்டார்க ண் அன்புசெய்தலையொழிந்து——தற்செற்று—வேண்டுவன நுகராது தன்னைச்செ றுத்து——அறம் நோக்காது—வறியார்க்கு ஈதன்முதலியவறத்தை நினைப்பதுஞ்செ ய்யாது——ஈட்டிய ஒண்பொருள் கொள்வார் பிறர்—ஈட்டியவொள்ளியபொருளை க் கொண்டுபோய்ப் பயன்பெறுவார் பிறர். எ-று.

பயனுய அறனும் இன்பமுஞ்செய்துகொள்ளாதானுக்குப் பொருளாலுள்ளது ஈட்டற்றுன்பமேயென்பது தோன்ற ஈட்டியவென்றும், அவன்வழியினுள்ளார்க் கும் உதவாதென்பது தோன்றப் பிறனென்றுங்கூறினர். (கூ)

கoகo. சீருடைச் செல்வர் சிறுதுனி மாரி
வறங்கூர்ந் தனைய துடைத்து. கo

இ-ள். சீர் உடைச் செல்வர் சிறுதுனி—புகழுடைத்தாய செல்வத்தினையுடை யவரது நிற்குங்காலஞ்சிறிதாய வறுமை——மாரி வறங்கூர்ந்தனையது உடைத்து— உலகத்தையெல்லாம் நிலைநிறுத்துமேகம் வறுமைமிக்காற்போல்வதோரியல்பினை யுடைத்து. எ-று.

துனி வெறுப்பு; அதனைச்செய்தலாற்றுனியெனப்பட்டது. யாவர்க்கும்பயன் பட்டார் அதனன்வறியராயவழியும் அவ்வறுமை கடிதினீங்குதலிற் பின்புஞ்செ ல்வராய்ப் பயன்படுவரென்பது உவமையாற்பெறப்பட்டது; படவே, நன்றியில் லாதசெல்வம் எஞ்ஞான்றும் பயன்படாதென்பதாயிற்று. இதற்குச் சீருடைச்செ ல்வர் இரவலரோடு வெறுக்கும் நிலையில்வெறுப்பு மாரிவறங்கூர்ந்தனைய தன் மையையுடைத்தென அதிகாரத்தோடு பொருந்தாமைமேலும் ஓர்பொருட்டொட ர்புபடாமலுரைப்பாருமுளர். இவைநான்குபாட்டானும் அச்செல்வத்ததுகுற்றங்கூ றப்பட்டது. (கo)

கoஉ ம் அதி.—நாணுடைமை.

அஃதாவது மேற்சொல்லிய சால்பு பண்புமுதலியகுணங்களானுயர்ந்தோர் தமக்கொவ்வாத கருமங்களில் நாணுதலுடையராந்தன்மை. அதிகாரமுறைமையு ம் இதனுனே விளங்கும்.

கoகக. கருமத்தா னாணுத நாணுத் திருநுத
னல்லவர் நாணுப் பிற. க

இ-ள். நாணுக் கருமத்தால் நாணுதல்—நன்மக்களானைவது இழிந்தகருமங்கார ணமாக நாணுதல்;——பிற திருநுதல் நல்லவர் நாணு—அஃதன்றி மனமொழிமெ ய்களதொடக்கத்தான் வருவனவோவெனின், அவை அவரளவல்ல அழகியநுத லினையுடைய குலமகளிர்நாண்கள். எ-று.

பிற குலமகளிர்நாணென்றதனுன் ஏனையது நன்மக்களுணென்பதும், நாணுத லென்றதனுற் கருமத்திழிவும், பெற்றும். திருநுதனல்லவனென்பது புகழ்ச்சிக்கு றிப்பு. ஏதுப்பன்மைபற்றிப் பிறவென்றூர். இனி அற்றமறைத்தன்முதலியன பொ துமகளிர்நாணுடொக்குமென்றுரைப்பாருமுளர். அவர்க்கு நாண் கேடுபயக்கு மென விலக்கப்பட்டமையானும், அவர்பெயராற்கூறப்படாமையானும், அஃது னையன்மையறிக. இதனுன் நாணினதிலக்கணங்கூறப்பட்டது. (க)

கoகஉ. ஊணுடை யெச்ச முயிர்க்கெல்லாம் வேறல்ல
நாணுடைமை மாந்தர் சிறப்பு. உ

இ-ள். ஊண் உடை எச்சம் உயிர்க்கெல்லாம் வேறு அல்ல — ஊணும் உடை யும் அவையொழிந்தனவும் மக்களுயிர்க்கெல்லாம் பொது; —— மாந்தர் சிறப்பு நா ணுடைமை—நன்மக்கட்குச் சிறப்பாவது நாணுடைமையே, அவையல்ல. எ-று.

ஒழிந்தன உறக்கமும் அச்சமூங்காமமும். சிறப்பு அவ்வுயிர்களின்வேறுபாடு. அ ச்சமென்று பாடமோதுவாருமுளர். (உ)

கoகஊ. ஊனைக் குறித்த வுயிரெல்லா நாணென்னு
நன்மை குறித்தது சால்பு. ஊ

இ-ள். உயிரெல்லாம் ஊனைக் குறித்த — எல்லாவுயிர்களும் உடம்பினைத்தமக்கு நிலைக்களனுகக்கொண்டு அதனைவிடா;—சால்பு நாண் என்னும் நன்மை குறித் தது — அதுபோலச் சால்பு நாணென்னுநன்மைக்குணத்தைத் தனக்கு நிலைக்கள னுகக்கொண்டு அதனை விடாது. எ-று.

உடம்பென்பது சாதியொருமை. நன்மை ஆகுபெயர். உயிர் உடம்போடு கூடி யல்லது பயனெய்தாதவாறுபோலச் சால்பு நாணுடுகூடியல்லது பயனெய்தாதெ ன்பதாம். ஊனைக்குறித்தவென்று பாடமோதுவாருமுளர். (ஊ)

கoகசு. அணியன்றே நாணுடைமை சான்றோர்க்கஃ தின்றேற்
பிணியன்றே பீடு நடை. சு

இ-ள். சான்றோர்க்கு நாணுடைமை அணியன்றே — சான்றோர்க்கு நாணுடை மையாபரணமாம்;—— அஃது இன்றேல் பீடு நடை பிணியன்றே— அவ்வாபரண மில்லேயாயின் அவர்பெருமிதத்தையுடையநடை கண்டார்க்குப் பிணியாம். எ-று.

அழகுசெய்தலின் அணியென்றும், பொறுத்தற்கருமையிற் பிணியென்றுங் கூ றினுர். ஓகாரவிடைச்சொற்கள் எதிர்மறைக்கண் வந்தன. இவைமூன்றுபாட்டா னும் அதன்சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (சு)

கoகஎ. பிறர்பழியுந் தம்பழியு நாணுவார் நாணுக்
குறைபதி யென்னு முலகு. எ

இ-ள். பிறர் பழியும் தம்பழியும் நாணுவார் — பிறர்க்கு வரும்பழியையுந் தமக் கு வரும்பழியையும் ஒப்பமதித்து நாணுவாரை——உலகு நாணுக்கு உறைபதி என் னும்— உலகத்தார் நாணுக்குறைவிடமென்று சொல்லுவர். எ-று.

ஒப்பமதித்தல் அதுவுந்தமக்குவந்ததாகவே கருதுதல். அக்கருத்துடையார் பெ ரியராகலின், அவரை உயர்ந்தோர்யாவரும் புகழ்வரென்பதாம். இதனுல் அதனை யுடையாரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (எ)

கoகசு. நாண்வேலி கொள்ளாது மன்னோ வியன்ஞாலம்
பேணலர் மேலா யவர். சு

இ-ள். மேலாயவர்—உயர்ந்தவர்,—வேலி நாண் கொள்ளாது—தமக்கேமமா கநாணினைக்கொள்வதன்றி,—வியன் ஞாலம் பேணலர் — அகன்றஞாலத்தைக் கொள்ள விரும்பார். எ-று.

பழிபாவங்கள் புகுதாமற்காத்தலின், வேலியென்றார். நாணும் ஞாலமுந்தம்மு ண்மாறுயவழி அந்நாணினைக் கொள்வதல்லது அவை புகுதுநெறியாய ஞாலத்தி னைக்கொள்ள விரும்பாரென்பதாம். மன்னும் ஓவும் அசை. நாணுகிய வேலியை ப்பெற்றல்லது ஞாலம்பெற விரும்பாரென்றுரைப்பாருமுளர். (சு)

கoகஎ. நாணு லுயிரைத் துறப்ப ருயிர்ப்பொருட்டா
ணுண்டிறவார் நாணுள் பவர். எ

இ-ள். நாண் ஆள்பவர் — நாணினதுசிறப்பறிந்து அதனை விடாதொழுகுவார் — நாணுல் உயிரைத் துறப்பர்— அந்நாணுமுயிருந்தம்முண்மாறுயவழி நாண்சி தையாமற்பொருட்டு உயிரைநீப்பர், —- உயிர்ப்பொருட்டு நாண் துறவார்— உயி ர்சிதையாமற்பொருட்டு நாணினை நீக்கார். எ-று.

உயிரினும் நாண்சிறந்ததென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் அவர்செயல் கூறப்பட்டது. (எ)

கoகஅ. பிறர்நாணத் தக்கது தானுணு ணுயி
னறநாணத் தக்க துடைத்து. அ

இ-ள். பிறர் நாணத்தக்கது தான் நாணுணுயின்— கேட்டாருங்கண்டாருநாண த்தக்கபழியை ஒருவன் தானுணுதுசெய்யுமாயின்,—அறம் நாணத்தக்கது உடை த்து—அந்நாணுமை அவனை அறம் விட்டுநீங்கத்தக்க குற்றத்தினையுடைத்து. எ-று.

தானைனச் செய்வானைப் பிரிக்கின்றுராகலின், பிறனென்றார். நாணுடையைபி ல்லாதானை அறஞ்சாராதென்பதாம். (அ)

கoகக. குலஞ்சுடுங் கொள்கை பிழைப்பி னலஞ்சுடு
நாணின்மை நின்றக் கடை. சு

இ-ள். கொள்கை பிழைப்பிற் குலம் சுடும்—ஒருவனுக்கொழுக்கம் பிழைக்கு மாயின் அப்பிழைப்பு அவன்குடிப்பிறப்பொன்றனையுங்கெடுக்கும்;—நாணின்மை நின்றக்கடை நலம் சுடும்—ஒருவன்மாட்டு நாணின்மை நின்றவழி அந்நிலை அவ னலம்யாவற்றையுங் கெடுக்கும். எ-று.

நிற்றல் ஒருபொழுதுநீங்காமை. நலம் சாதியொருமையாகலின், பிறப்பு, கல்வி, குணம், செயல், இனமென்றிவற்றுன் வந்தனவெல்லாங்கொள்ளப்படும். ஒழுக்க வழிவினும் நாணழிவு இறப்பத்தீதென்பதாம். (கூ)

கo2o. நாணகத் தில்லா ரியக்க மரப்பாவை
நாணு லுயிர்மருட்டி யற்று. கo

இ-ள். அகத்து நாண் இல்லார் இயக்கம்— தம்மனத்தின்கண் நாணில்லாதமக் கள் உயிருடையார்போன்றியங்குகின்றவியக்கம்—மரப்பாவை நாணுல் உயிர் ம ருட்டியற்று — மரத்தாற்செய்தபாவை இயந்திரக்கயிற்றினுனை தன்னியக்கத்தா ல் உயிருடைத்தாக மயக்கினாற்போலும். எ-று.

கருவியே கருத்தாவாயிற்று. நாணில்லாத மக்களியக்கம் நாணுடைய பாவையி யக்கம்போல்வதல்லது, உயிரியக்கமன்றென்பதாம். இவைமூன்றுபாட்டானும் நாணில்லாரதிழிவு கூறப்பட்டது. (கo)

கoக ம் அதி.—குடிசெயல்வகை.

அஃதாவது ஒருவன்முன்பிறந்தகுடியை உயரச்செய்தலின்றிறம். இது தாழ் வின்கணஞ்சுதலுடையார்க்குளதாவதாகலின் நாணுடைமையின்பின் வைக்கப்ப ட்டது.

கo2க. கருமஞ் செயவொருவன் கைதூவே னென்னும்
பெருமையிற் பீடுடைய தில். க

இ-ள். கருமம் செயக் கைதூவேன் என்னும் பெருமையின்—தன்குடிசெய்தற் பொருட்டுத் தொடங்கிய கருமமுடியாமையின் எண்ணியகருமஞ்செய்தற்கியான் கையொழியேனென்னும் ஆள்வினைப்பெருமைபோல—ஒருவன் பீடுடையது இல்—ஒருவனுக்கு மேம்பாடுடையபெருமை பிறிதில்லை. எ-று.

குடிசெய்தற்கென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. பலவகைத்தாயகருமச்செயலா ற் செல்வமும் புகழுமெய்திக் குடியுயருமாகலின், பீடுடையதில்லென்றார். குடிசெ ய்தற்கருமமே நடத்தலால், தன்கருமஞ்செய்யவென்றும் பிறர்கருமஞ்செய்யவெ ன்றுமுரைப்பாருமுளர்: தன்கருமமும் அதுவேயாகலானும், பிறரோவல்செய்தல் த லைமையன்மையானும், அவையுரையன்மையறிக. (க)

கo2உ. ஆள்வினையு மான்ற வறிவு மெனவிரண்டி
னீள்வினையா னீளுங் குடி. உ

இ-ள். ஆள்வினையும் ஆன்ற அறிவும் என இரண்டின் நீள்வினையான்—முயற் சியும் நிறைந்தவறிவுமென்று சொல்லப்பட்ட இரண்டினையுமுடைய இடையறாத கருமச்செயலால்—குடி நீளும்—ஒருவன்குடியுயரும். எ-று.

நிறைதல் இயற்கையறிவு செயற்கையறிவோகூடி நிரம்புதல். ஆள்வினைமடிபு குதாமற்பொருட்டு. ஆன்றவறிவு உயர்தற்கேற்றசெயல்களும் அவைமுடிக்குநிற மும் பிழையாமலெண்ணுதற்பொருட்டு. இவையிரண்டுபாட்டானும் அச்செயற் குக் காரணங்கூறப்பட்டது. (உ)

கo2ஊ. குடிசெய்வ லென்னு மொருவற்குத் தெய்வ
மடிதற்றுத் தான்முந் துறும். ஊ

இ-ள். குடி செய்வல் என்னும் ஒருவற்கு—என்குடியினையுயரச்செய்யக்கடவே னென்றுகொண்டு அதற்கேற்ற கருமங்களின்முயலும் ஒருவனுக்கு — தெய்வம் மடி தற்றுத் தான் முந்துறும்—தெய்வம் ஆடையைத் தற்றுக்கொண்டு தான்முந் துற்றுநிற்கும். எ-று.

முயற்சியை அதன்காரணத்தாற்கூறினார். தற்றுதல் இறுகவுடுத்தல். முன்னட் ப்பார்செயல் நியதிமேலேற்றப்பட்டது. (ஊ)

கo2எ. சூழாமற் றூனே மூடிவெய்துந் தங்குடியைத்
தாழா துஞற்று பவர்க்கு. எ

இ-ள். தங்குடியைத் தாழாது உளுற்றுபவர்க்கு— தங்குடிக்காம்வினையைவிரை ந்துமுயல்வார்க்கு—சூழாமல் தானே முடிவெய்தும் — அவ்வினைமுடிக்குந்திறம் அவர்சூழவேண்டாமற்முனேமுடிவெய்தும். எ-று.

குடி ஆருபெயர். தெய்வமுந்துறுதலாற் பயன்கூறியவாறு. இவையிரண்டுபொ ட்டானும் அதற்குத் தெய்வந்துணையாதல் கூறப்புட்டது. (ச)

க0உடு. குற்ற மிலனுப்க் குடிசெய்து வாழ்வானைச்
சுற்றமாச் சுற்று முலகு. டு

இ-ள். குற்றம் இலனுய்க் குடி செய்து வாழ்வானை—குற்றமாயின செய்யாது தன்குடியையுயர்ச்செய்தோழுகுவானை—சுற்றமாச் சுற்றும் உலகு—அவனுக்குச் சுற்றமாகவேண்டித் தாமே சென்றுசூழ்வர் உலகத்தார். எ-று.

குற்றமாயின அறநீதிகட்கு மறுதலையாய செயல்கள். தாமும் பயனெய்தலைக் கி யாவருஞ்சென்றுசார்வரென்பதாம். (டு)

க0உசு. நல்லாண்மை யென்ப தொருவற்குத் தான்பிறந்த
வில்லாண்மை யாக்கிக் கொளல். சு

இ-ள். ஒருவற்கு நல்லாண்மை என்பது—ஒருவனுக்கு நல்லவாண்மையென்று உயர்த்துச்சொல்லப்படுவது—தான் பிறந்த இல்லாண்மை ஆக்கிக்கொளல்—தா ன் பிறந்தகுடியினையாளுந்தன்மையைத் தனக்குளதாக்கிக்கோடல். எ-று.

போர்த்தொழிலினீக்குதற்கு நல்லாண்மையென விசேடித்தார். குடியினையாளு ந்தன்மை குடியிலுள்ளாரையுயரச்செய்து தன்வழிப்படுத்தல். அதனைச்செய்து கோடல் நல்லாண்மையாமாறு வருகின்றபாட்டாற்பெறப்படும். (சு)

க0உள. அமரகத்து வன்கண்ணர் போலத் தமரகத்து
மாற்றுவார் மேற்றே பொறை. எ

இ-ள். அமரகத்து வன்கண்ணர்போல—களத்தின்கட்சென்ரூர் பலராயினும் போர்தாங்குதல் வன்கண்ணர்மேலதாலுற்போல,—தமரகத்தும் பொறை ஆற்று வார்மேற்றே—குடியின்கட்பிறந்தார் பலராயினும் அதன்பாரம்பொறுத்தல் அது வல்லார்மேலதாம். எ-று.

பொருட்கொக்கவேண்டுஞ்சொற்கள் உவமைக்கண் வருவிக்கப்பட்டன. நன் குமதிக்கப்படுவார் அவரேயென்பதாம். இவைமூன்றுபாட்டானும் அதுசெய்வா ரொய்துஞ்சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (எ)

க0உஅ. குடிசெய்வார்க் கில்லைப் பருவ மடிசெய்து
மானங் கருதக் கெடும். அ

இ-ள். மடி செய்து மானம் கருதக் கெடும்—தங்குடியினையுயரச்செய்வார் அச் செயலேயேநோக்காது காலத்தைநோக்கி மடியினைச்செய்துகொண்டு மானத்தையு ங்கருதுவராயிற் குடி கெடும்;—குடி செய்வார்க்குப் பருவம் இல்லை — ஆகலான் அவர்க்குக்காலநியதியில்லை. எ-று.

காலத்தைநோக்கி மடிசெய்தல் வெயின்மழைபனியென்பனவுடைமைநோக்கி ப் பின்னர்ச்செய்துமென்றெழிந்திருத்தல், மானங்கருதுதல் இக்குடியிலுள்ளா ர்யாவரும் இன்பமுற இக்காலத்துத்தன்பமுறுவேன் யானேவென்று உட்கோட ல். மேல் இகல்வெல்லும்வேந்தர்க்கு வேண்டும்பொழுதென்றதுட்கொண்டி இவ ர்க்கும்வேண்டுமோவென்றுகருதினும் அதுகருதற்கவென்று மறுத்தவாறு. (அ)

கoஉக. இடும்பைக்கே கொள்கலங் கொல்லோ குடும்பத்தைக்
குற்ற மறைப்பா னுடம்பு. க

இ-ள். குடும்பத்தைக் குற்றம் மறைப்பான் உடம்பு—மூவகைத்துன்பமுமுறற் பாலதாய தன்குடியை அவையுறுமற்காக்கமுயல்வானது உடம்பு—இடும்பைக் கே கொள்கலங்கொல்—அம்முயற்சித்துன்பத்திற்கே கொள்கலமாமத்தூணையோ, அஃதொழிந்து இன்பத்திற்காதலில்லையோ! எ-று.

"உறைப்பெய லோலை போல—மறைக்குவன் பெருமகிற் குறித்து வருவலே" என்புழியும் மறைத்தல் இப்பொருட்டாயிற்று. என்குடிமுழுதுமின்புற்றுயரவே கானிருமையுமெய்துதலான் இம்மெய்வருத்தமாத்திரம் எனக்குநன்றென்று முய லுமறிவுடையான் அஃதொருஞான்றுமொழியாமைநோக்கி, இடும்பைக்கே கொ ள்கலங்கொல்லோவென்றார். இது குறிப்புமொழி. இவையிரண்டுபோட்டானும் அ வர் அதுசெய்யுமியல்பு கூறப்பட்டது. (கூ)

கoஉo. இடுக்கண்கால் கொன்றிட வீழு மடித்தூன்று
நல்லா ளிலாத குடி. கo

இ-ள். இடுக்கண் கால் கொன்றிட வீழும்—துன்பமாகிய கலியம் புகுந்து தன் முதலிவெட்டிச் சாய்க்க ஒருபற்றின்றி வீழாநிற்கும்—அடித்து ஊன்றும் நல்லா ள் இலாத குடி — அக்காலத்துப் பற்றுவனகொடுத்துத் தாங்கவல்ல நல்லவாண் மகன் பிறவாத குடியாகியமரம். எ-று.

முதல் அதன்வழிக்குரியார். வளர்ப்பாரைப் பெற்றுழி வளர்ந்துபயன்படுதலும் அல்லாவழிக் கெடுதலுமுடைமையின், மரமாக்கினார்; "தூங்குசிறை வாவலுறை தொன்மரங்க ளன்ன — வோங்குகுல மையவத னுட்பிறந்த வீரர்—தாங்கல்கட னுகுந்தலை சாய்ப்பவரு நீச்சொ—னீங்கண்மட வார்கள்கட னென்றெழுந்து போ ந்தான்."*என்றார் பிறரும். இது குறிப்புருவகம். இதனுன் அவரில்லாதகுடிக்குள தாங்குற்றங்கூறப்பட்டது. (கo)

கoசம் அதி.—உழவு.

அஃதாவது சிறுபான்மை வாணிகர்க்கும் பெரும்பான்மை வேளாளர்க்கு மு ரித்தாய உழுதற்றொழில். செய்விக்குங்கால் ஏனையோர்க்குமுரித்து. இது, மேற்கு டியுயர்தற்கேதுவென்ற ஆள்வினைவகையாகலின், குடிசெயல்வகையின் பின் வை க்கப்பட்டது.

கoஉக. சுழன்றுமேர்ப் பின்ன துலக மதனு
ழுழந்து முழவே தலை. க

இ-ள். சுழன்றும் ஏர்ப்பின்னது உலகம்— உழுதலான்வரும் மெய்வருத்தநோ க்கிப் பிறதொழில்களைச் செய்துதிரிந்தும், முடிவில் ஏருடையார்வழியதாயிற்று உ லகம்;—அதனுல் உழந்தும் தலை உழவே — ஆதலான் எல்லாவருத்தமுற்றும், த லையாயதொழில் உழவே. எ-று.

ஏர் ஆகுபெயர். பிறதொழில்களாற்பொருளெய்தியவழியும் உணவின்பொருட் டு உழுவார்கட்செல்லவேண்டுதலிற் சுழன்றுமேர்ப்பின்னதுலகமென்றும், வருத் தமிலவேனும் பிறதொழில்கள் கடையென்பது போதர உழந்துமுழவேதலையெ ன்றுங்கூறினர். இதனுல் உழவினதுசிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க)

* சீவகசிந்தாமணி, காந்தருவத்தையாரிலம்பகம், சு.

கoஙஉ. உழுவா ருலகத்தார்க் காணியஃ தாற்றூ
தெழுவாரை யெல்லாம் பொறுத்து. உ

இ-ள். அஃது ஆற்றது எழுவாரை எல்லாம் பொறுத்து — அவ்வுழுதலைச் செய்யமாட்டாது பிறதொழில்கண்மேற்செல்வார் யாவரையுந் தாங்குதலால்,—உழுவார் உலகத்தார்க்கு ஆணி — அதுவல்லார் உலகத்தாராகிய தேர்க்கு அச்சாணியாவர். எ-று.

காடுகொன்று நாடாக்கிக் குளந்தொட்டென்றற்போல உழுவாரொன்றது உழுவிப்பார்மேலுஞ்செல்லும். உலகத்தாரென்றது ஈண்டிவரையொழிந்தாரை. கலங் காமனிறுத்தற்கண் ஆணிபோறலின், ஆணியென்றார். பொறுத்தலானென்பது நிரிந்துநின்றது. ஏகதேசவுருவகம். அஃதாற்றூர் தொழுவாரேயெல்லாம் பொறுத்தென்று பாடமோதி, அதுமாட்டாதார் புரப்பார்செய்யும் பரிபவமெல்லாம் பொறுத்து அவனைத்தொழுவாரேயாவரென்றுரைப்பாருமுளர். (உ)

கoஙஊ. உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்மற் றெல்லாங்
தொழுதுண்டு பின்செல் பவர். ஊ

இ-ள். உழுது உண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்—யாவரு முண்ணும் வகை உழுதலைச்செய்து அதனற்றூமுமுண்டு வாழ்கின்றூரே தமக்குரியராய் வாழ்கின்றவர்;—மற்றெல்லாம் தொழுது உண்டு பின்செல்பவர் — மற்றையாரெல்லாம் பிறனைத் தொழுது அதனற்றூமுண்டு அவனைப் பின்செல்கின்றவர். எ-று.

மற்றென்பது வழக்குப்பற்றி வந்தது. தாமுமக்கட்பிறப்பினராய்வைத்துப் பிறனைத்தொழுது அவர் சிலகொடுப்பத் தம்மூயிரோம்பி அவர்பின்செல்வார் தமக்குரியரல்லரென்பது கருத்து. (ஊ)

கoஙசு. பலகுடை நீழலுந் தங்குடைக்கீழ்க் காண்ப
ரலகுடை நீழ லவர். சு

இ-ள். அலகு உடை நீழலவர்—உழுதற்றொழிலான் செல்லினையுடையராய தண்ணளியுடையோர்— பலகுடைநீழலும் தங்குடைக்கீழ்க்காண்பர்— பலவேந்தர்குடைநிழலதாய மண்முழுதினையுந் தம்வேந்தர்குடைக்கீழே காண்பர். எ-று.

அலகு கதிர்; அஃதீண்டாகுபெயராய் நென்மேலதாயிற்று. உடையவென்பது குறைந்துநின்றது. நீழல்போறலின், நீழலெனப்பட்டது. நீழலவரென்றது இரப்போர்க்கெல்லாம் ஈதலேக்கி. ஒற்றுமைபற்றித்தங்குடையென்றூர். குடைநீழலென்பதூஉம் ஆகுபெயர்; "ஊன்றுசான் மருங்கி னீன்றதன் பயனே" என்றதனுல் தம்மரசனுக்குக் கொற்றம்பெருக்கி மண்முழுதும் அவனதாகக்கண்டிருப்பரென்பதாம்; "இரப்போர் சுற்றமும் புரப்போர் கொற்றமு முழவிடைவிளேப் போர்" என்றூர் பிறரும். (சு)

கoஙஎ. இரவா ரிரப்பார்க்கொன் றீவர் கரவாது
கைசெய்தூண் மாலை யவர். எ

இ-ள். கைசெய்து ஊண் மாலையவர் இரவார்— தங்கையாலுழுதுண்டலேயியல்பாகவுடையார் பிறனைத் தாமிரவார்;— இரப்பார்க்கு ஒன்று கரவாது ஈவர்— தம்மையிரப்பார்க்கு அவர்வேண்டியதொன்றனைக் கரவாதுகொடுப்பர். எ-று.

செய்தென்பதற்கு உழுதலேயெனவருவிக்க. கைசெய்தூண்மாலையவரென்பது ஒருஞான்றும் அழிவில்லாதசெல்வமுடையரென்னுமதுவையுட்கொண்டுநின்றது.

கoஙசூ. உழவினுர் கைம்மடங்கி னில்லே விழைவதூஉம்
விட்டேமென் பார்க்கு நிலே. சூ

இ-ள். உழவினுர் கைம்மடங்கின் — உழுதலேயுடையார்கை அதனேச்செய்யாது மடங்குமாயின்,—விழைவதூஉம் விட்டேம் என்பார்க்கு நிலே இல்லே —யாவரும்விழைவுமுணவும் யாந்துறந்தோமென்பார்க்கு அவ்வறத்தின்கணிற்றலுமுளவாகா. எ-று.

உம்மை இறுதிக்கண்ணும் வந்தியைந்தது. உணவின்மையால், தாமுண்டலும் இல்லறஞ்செய்தலும் யாவர்க்குமில்லேயாயின. அவருறப்புமாத்திரமாயகை வாளர விருப்பின் உலகத்து இம்மை மறுமை வீடென்னும் பயன்கள் நிகழா வென்பதாம். ஒன்றேனை மனத்தால்விழைதலுமொழிந்தேமென்பார்க்கெனவுரைப்பாருமுளர். இவையிரண்டுபாட்டானும் அதனேச்செய்வாரது சிறப்புக்கூறப்பட்டது. (சு)

கoஙஎ. தொடிப்புழுதி கஃசா வுணக்கிற் பிடித்தெருவும்
வேண்டாது சாலப் படும். எ

இ-ள். தொடிப்புழுதி கஃசா உணக்கின் — ஒருநிலத்தினேயுழுதவன் ஒருபலப் புழுதி கஃசாம்வண்ணம் அதனைக் காயவிடுவனேயின்,— பிடித்து எருவும் வேண்டாது சாலப் படும்—அதன்கட்செய்தபயிர் ஒருபிடியின்கணடங்கிய எருவுமிடவேண்டாமற் பலனத்துவினேயும். எ-று.

பிடித்து பிடியின்கண்ணது. பிடித்தவென்பதன்விகாரமென்பாருமுளர். வேண்டாமல், சான்று என்பன திரிந்துநின்றன. (எ)

கoஙஅ. ஏரினு நன்று லெருவிடுதல் கட்டபி
னீரினு நன்றதன் காப்பு. அ

இ-ள். ஏரினும் எரு இடுதல் நன்று—அப்பயிர்க்கு அவ்வுழுதலினும் எருப்பெய்தல் நன்று;— கட்டபின் அதன்காப்பு நீரினும் நன்று— இவ்விரண்டிஞ் செய்து களேகட்டால் அதனேக்காத்தல் அதற்கு நீர்கால்யாத்தலினுநன்று. எ-று.

ஏர் ஆகுபெயர். காத்தல் பட்டிமுதலியவற்றுன் அழிவெய்தாமற்காத்தல். உழுதல், எருப்பெய்தல், களேகட்டல், நீர்கால்யாத்தல், காத்தலென்றிம்முறையவாய இவ்வைந்தும் வேண்டுமென்பதாம். (அ)

கoஙசூ. செல்லான் கிழவ னிருப்பி னிலம்புலந்
தில்லாளி னூடி விடும். சூ

இ-ள். கிழவன் செல்லான் இருப்பின்—அந்நிலத்திற்குரியவன் அதன்கணேடோறுஞ்சென்றுபார்த்து அதித்தனசெய்யாது மடிந்திருக்குமாயின்,—நிலம் இல்லாளிற் புலந்து ஊடிவிடும் —அஃது அவனில்லாள்போலத் தன்னுள்ளே வெறுத்துப் பின்னவனேநோடிவிடும். எ-று.

செல்லுதல் ஆகுபெயர். பிறரையேவியிராது தானேசேறல்வேண்டுமென்பது போதரக் கிழவனென்றுர். தன்கட்சென்று வேண்டுவனசெய்யாது வேறிடத்திருந்தவழி மனேயாளூடுமாறுபோலவென்றது அவன் போகமிழத்தனேக்கி. இவை மூன்றுபாட்டானும் அதுசெய்யுமாறு கூறப்பட்டது. (சு)

கoசo. இலமென் றசைஇ யிருப்பாரைக் காணி
னிலமென்னு நல்லா ணகும். கo

இ-ள். இலம் என்று அசை இருப்பாரைக் காணின்—யாம் வறியேமென்று சொல்லி மடிந்திருப்பாரைக் கண்டால், — நிலம் என்னும் நல்லாள் நகும்—நில மகளென்று உயர்த்துச்சொல்லப்படுகின்ற நல்லாள் தன்னுள்ளே நகாநிற்கும். எ-று.

உழுதன்முதலிய செய்வார்யாவர்க்குஞ் செல்வங்கொடுத்துவருகின்றவாறு பற்றி நல்லாளென்றும், அதுகண்டுவைத்தும் அதுசெய்யாது வறுமையுறுகின்றபே தைமைபற்றி நகுமென்றுங்கூறினார். இரப்பாரையென்று பாடமோதுவாருமுளர். இதனான் அதுசெய்யாதவழிப்படுமிழுக்குக்கூறப்பட்டது. வருகின்ற வதிகாரமு றைமைக்குக்காரணமுமிது. (கo)

கo௫ ம் அதி.—நல்குரவு.

அஃதாவது நுகரப்படுவனயாவுமில்லாமை.

கoசக. இன்மையி னின்னாத தியாதெனி னின்மையி
னின்மையே யின்னா தது. க

இ-ள். இன்மையின் இன்னாதது யாது எனின்—ஒருவனுக்கு வறுமைபோலவி ன்னாதது யாதென்று வினவின்,—இன்மையின் இன்னாதது இன்மையே—வறு மைபோலவின்னாதது வறுமையே, பிறிதில்லை. எ-று.

இன்னாதது துன்பஞ்செய்வது. ஒப்பதில்லையெனவே, மிக்கதின்மை சொல்ல வேண்டாவாயிற்று. (க)

கoசஉ. இன்மை யெனவொரு பாவி மறுமையு
மிம்மையு மின்றி வரும். உ

இ-ள். இன்மையென ஒருபாவி — வறுமையென்று சொல்லப்படுவதொருபா வி — மறுமையும் இம்மையும் இன்றி வரும் — ஒருவனுழை வருங்கால் அவனு க்கு மறுமையின்பமுமிம்மையின்பமுமில்லையாக வரும். எ-று.

இன்மையெனவொருபாவியென்பதற்கு மேல் அழுக்காறெனவொருபாவி யென்புழியுரைத்தாங்குரைக்க. மறுமை இம்மையென்பன ஆகுபெயர். ஈயாமையா னுந் துவ்வாமையானும் அவையிலவாயின. இன்றிவிடுமென்று பாடமோதிப் பா வியாலென விரித்துரைப்பாருமுளர். (உ)

கoசஙூ. தொல்வரவுந் தோலுங் கெடுக்குந் தொகையாக
நல்குர வென்னு நசை. ஙூ

இ-ள். நல்குரவு என்னும் நசை — நல்குரவென்றுசொல்லப்படுமாசை — தொ ல்வரவும் தோலும் தொகையாகக் கெடுக்கும் — தன்னாற்பற்றப்பட்டாருடைய ப ழையகுடிவரவினையும் அதற்கேற்ற சொல்லினையும் ஒருங்கேகெடுக்கும். எ-று.

நசையில்வழி நல்குரவு மில்லையாகலின் நல்குரவையேநசையாக்கி, அஃது அக் குடியிற்றொல்லோர்க்கில்லாத இழிதொழில்களையும் இளிவந்தசொற்களையுமுளவா க்கலான் அவ்விரண்டனையுமொருங்கு கெடுக்குமென்றார்: "குடிப்பிறப் பழிக்கும் விழுப்பங் கொல்லும்" என்றார் பிறரும். தோலாவது "இழுமென் மொழியால் வி ழுமியது நுவறல்" என்றார் தொல்காப்பியனாரும். இதற்கு உடம்பென்றுரைப்பா ருமுளர்: அஃததற்குப்பெயராயினும் உடம்புகெடுக்குமென்றற்கோர்பொருட்சிறப் பில்லாமையறிக. (ஙூ)

கoசச. இற்பிறந்தார் கண்ணேயு மின்மை யிளிவந்த
சொற்பிறக்குஞ் சோர்வு தரும். ச

இ-ள். இற்பிறந்தார்கண்ணேயும்—இளிவந்தசொற்பிறவாத குடிப்பிறந்தார் மாட்டேயும்—இளிவந்த சொற் பிறக்கும் சோர்வு இன்மை தரும்—அதுபிறத்தற்கே துவாகிய சோர்வினை நல்குரவு உண்டாக்கும். எ-று.

சிறப்பும்மை அவர்மாட்டு அது பிறவாமை தோன்ற நின்றது. இளிவந்தசொல் இளிவருதற்கேதுவாகியசொல். அஃதாவது எமக்கியவேண்டுமென்றல். சோர்வு தாமுறுகின்றதுன்பமிருதிபற்றி ஒரோவழித் தம்பிறப்பினை மறந்து அதுசொல்லுவதாக நினைத்தல். (ச)

கoசஞ. நல்குர வென்னு மிடும்பையுட் பல்குணைத்
துன்பங்கள் சென்று படும். ஞ

இ-ள். நல்குரவு என்னும் இடும்பையுள்—நல்குரவென்று சொல்லப்படுந்துன்பமொன்றனுள்ளே—பஃறுன்பங்கள் சென்று படும்—பலதுன்பங்களும் வந்து வினையும். எ-று.

குறை இசைநிறை. செலவு வினைவின்கண்வந்தது. துன்பமுந்தானு முடனே நிகழ்தலின் நல்குரவைத்துன்பமாக்கியும், அத்துன்பமடியாகச் செல்வர்கடை நோக்கிச்சேறற்றுன்பமும், அவராக்காண்டற்றுன்பமும், கண்டான்மறுத்துழிநி கழுந்துன்பமும், மறுவழியும் அவர்கொடுத்ததுவாங்கற்றுன்பமும், அதுகொடுவந்து நுகர்வனகூட்டற்றுன்பமுமுதலாயின நாடோறும் வேறுவேறுக வருதலின் எல்லாத்துன்பங்களுமுளவாமென்றுங்கூறினர். இவையைந்துபாட்டானும் நல்குரவின்கொடுமை கூறப்பட்டது. (ஞ)

கoசகூ. நற்பொரு ணன்குணர்ந்து சொல்லினு நல்கூர்ந்தார்
சொற்பொருள் சோர்வு படும். கூ

இ-ள். நற்பொருள் நன்கு உணர்ந்து சொல்லினும்—மெய்ந்நூற்பொருளைத் தெளியவறிந்து சொன்னராயினும், —நல்கூர்ந்தார் சொற் பொருள் சோர்வு படும்—நல்கூர்ந்தார்சொல்லுஞ்சொற் பொருளின்மையைத்தலைப்படும். எ-று.

பொருளின்மையைத்தலைப்படுதலாவது யாமிவர்சொல்லியன விரும்பிக்கேட்குமாயிற் கண்ணோடி இவருறுகின்ற குறைமுடிக்கவேண்டுமென்றஞ்சி யாவருங்கேளாமையிற் பயனில்சொல்லாய்முடிதல். கல்வியும் பயன்படாதென்பதாம். (கூ)

கoசஎ. அறஞ்சாரா நல்குர வீன்றதா யானும்
பிறன்போல நோக்கப் படும். எ

இ-ள். அறம் சாரா நல்குரவு — அறத்தோடியைபில்லாத நல்குரவுடையான்—ஈன்ற தாயானும் பிறன்போல நோக்கப்படும் — தன்னையீன்றதாயானும் பிறனைக் கருதுமாறுபோலக் கருதி நோக்கப்படும். எ-று.

அறத்தோடுகூடாமை காரணகாரியங்களுளொன்றுயிையையாமை. நல்குரவு ஆகுபெயர். சிறப்பும்மை அவளதியற்கையன்புடைமை விளக்கிநின்றது. கொள்வதின்றுதலேயன்றிக் கொடுப்பதுண்டாதலுமுடைமையின், அதுநோக்கிச் சுற்றத்தார்யாவருந் துறப்பரென்பதாம். (எ)

கoசஅ. இன்றும் வருவது கொல்லோ நெருநலுங்
கொன்றது போலு நிரப்பு. அ

இ-ள். நெருநலும் கொன்றதுபோலும் நிரப்பு—நெருநற்றுங்கொன்றதுபோன்று எனக்கின்னுதவற்றைச்செய்த நல்குரவு —— இன்றும் வருவதுகொல்—இன்றும் என்பால் வரக்கடவதோ, வந்தால் இனி யாதுசெய்வேன்! எ-று.

அவ்வினுதனவாவன மேற்சொல்லிய துன்பங்கள். நெருநன்மிகவருந்தித்தன் வயிறுநிறைத்தானெருவன்கூற்று. (அ)

கoசகூ. நெருப்பினுட் டுஞ்சலு மாகு நிரப்பினுள்
யாதொன்றுங் கண்பா டரிது. கூ

இ-ள். நெருப்பினுள் துஞ்சலும் ஆகும்—மந்திரமருந்துகளான் ஒருவனுக்கு நெருப்பிடையேகிடந்துறங்கலுமாம்,—நிரப்பினுள் யாதொன்றும் கண்பாடு அரிது —நிரப்புவந்துழி யாதொன்றுனுமுறக்கமில்லை. எ-று.

நெருப்பினும் நிரப்புக்கொடிதென்றவாறாயிற்று. இதுவுமவன்கூற்று. இவை நான்குபாட்டானும் நல்கூர்ந்தார்க்குளதாங்குற்றங்கூறப்பட்டது. (கூ)

கoஞo. துப்புர வில்லார் துவரத் துறவாமை
யுப்பிற்குங் காடிக்குங் கூற்று. கo

இ-ள். துப்புரவு இல்லார் துவரத் துறவாமை— நுகரப்படும்பொருள்களில்லாதார் தம்மாற்செயற்பாலது முற்றத்துறத்தலேயாகவும் அதுசெய்யாதொழிதல்—உப்பிற்கும் காடிக்கும் கூற்று — பிறரில்லினுளவாய உப்பிற்குங்காடிக்குங்கூற்றும். எ-று.

மானமழியாமையிற் செயற்பாலது அதுவேயாயிற்று: முற்றத்துறத்தல் சுற்றந்தானேவிட்டமையின் ஒருவாற்றுற்றுறந்தாராயினுர் நின்ற தம்முடம்பினையுந்துறத்தல். அதுசெய்யாதுகொண்டிருத்தல் இரண்டனையுமாளப்பண்ணுதலின், அதனை அவற்றிற்குக்கூற்றென்றார். இனி முற்றத்துறத்தலாவது துப்புரவில்லாமையின் ஒருவாற்றுற்றுறந்தாராயினுர் பின்னவற்றைமனத்தாற்றுறவாமையென்றுரைப்பாருமுளர். இதனுன் அஃதுளதாயவழிச் செய்வது கூறப்பட்டது. (கo)

கoசூ ம் அதி.—இரவு.

இனி மானந்தீராவிரவு இரவாமையோடொத்தலின், அதனனும் வீடெய்தற்பயத்ததாய உடம்போம்பப்படுமென்னும் அறநூல்வழக்குப்பற்றி மேலெய்திய துவரத்துறத்தல் விலக்குதற்பொருட்டு இரவுகூறுகின்றார். அதிகாரமுறைமையும் இதனனே விளங்கும்.

கoஞக. இரக்க விரத்தக்கார்க் காணிற் கரப்பி
னவர்பழி தம்பழி யன்று. க

இ-ள். இரத்தக்கார்க் காணின் இரக்க — நல்கூர்ந்தார் இரத்தற்கேற்புடையாரைக் காணில், அவர்மாட்டிரக்க;— கரப்பின் அவர்பழி தம்பழி அன்று —இரந்தால் அவர் க்ரந்தாராயின் அவர்க்குப் பழியாவதல்லது தமக்குப் பழியாகாமையான். எ-று.

இரவென்னுமுதனிலைத்தொழிற்பெயரதிறுதிக்கண் நான்கனுருபு விகாரத்தாற்றொக்கது. இரத்தற்கேற்புடையராவார் உளையாமைமுன்னுணருமொண்மையுடையராய் மாற்றுநீவார். அவர் உலகத்தரியராகலிற் காணினென்றும், அவர் மாட்டிரந்தார்க்கு இரவான்வருமிழிவின்மையின் இரக்கவென்றும், அவரீதலிற்கு

றைகாட்டாமையிற் கரப்பினென்றும், காட்டுவராயின் அப்பழி தூவெள்ளறுவை க்கண் மாசுபோல அவர்கட்கடிதுசேறலின் அவர்பழியென்றும், ஏற்பிலார் மாட் டிரவன்மையிற் றம்பழியன்றென்றுங்கூறினர். (க)

கoருஉ. இன்ப மொருவற் கிரத்த லிரந்தவை
துன்ப முறுஅ வரின். உ

இ-ள். ஒருவற்கு இரத்தல் இன்பம் — ஒருவற்கு இரத்தறானும் இன்பத்திற்கே துவாம்,— இரந்தவை துன்பம் உறு வரின் — இரந்தபொருள்கள் ஈவாரதுன ர்வுடைமையாற் றான்றுன்புறுமல் வருமாயின். எ-று.

இன்பம் ஆகுபெயர். உறுமலென்பது கடைக்குறைந்துநின்றது. துன்பம் சா தியொருமைப்பெயர். அவையாவன ஈவார்கட்காலமுமிடனுமறிந்துசேறலும், அ வர்குறிப்பறிதலும், அவரைத்தம்வயத்தராக்கலும், அவர்மனநெகிழ்வனநாடிச்சொ ல்லலுமுதலியவற்றான் வருவனவும், மறுத்துழி வருவனவுமாம். அவையுறுமல் வ ருதலாவது அவர் முன்னுணர்ந்தீயக்கோடல். இரந்தவர் துன்பமுறுவரினென்று பாடமோதி, இரக்கப்பட்டவர் பொருளின்மைமுதலிய வற்றாற்றான்புறுது எதிர் வந்தீவராயினென்றுரைப்பாருமுளர். இவையிரண்டுபொட்டானும் நல்குரவானு யிர்கீங்குமெல்லைக்கண் இளிவில்லாவிரவு விலக்கப்படாதென்பது கூறப்பட்டது.

கoருஊ. கரப்பிலா னெஞ்சிற் கடனறிவார் முன்னின்
றிரப்புமோ ரோர் ருடைத்து. ஊ

இ-ள். கரப்பிலா நெஞ்சிற் கடன் அறிவார் முன் நின்று இரப்பும்—கரத்தலில் லாதநெஞ்சினையுடைய மானமறிவார்முன்னர்நின்று அவர்மாட்டொன்றிரத்தலும் —ஓரோர் உடைத்து—நல்கூர்ந்தார்க்கு ஓரழகுடைத்து. எ-று.

சிறியசுருக்கத்துவேண்டுமெயர்வென்றதனால், அவர்க்கு அதுகடனெனப்பட்ட து. அதனையறிதல் சொல்லுதலுற்றாைக்கலாகாமைக்கேதுவாய அதனியல்பினைய றிதல். அவ்வறிவுடையார்க்கு முன்னிற்றன்மாத்திரமேயமைதலின் முன்னின்றென் றும், சொல்லுதலான்வருஞ்சிறுமையெய்தாமையின் ஓரோருடைத்தென்றுங்கூ றினர். உம்மை அதனிழிபுவிளக்கிநின்றது. (ஊ)

கoருசு. இரத்தலு மீதலே போலுங் கரத்தல்
கனவிலுந் தேற்றுதார் மாட்டு. சு

இ-ள். கரத்தல் கனவிலும் தேற்றுதார்மாட்டு இரத்தலும்—தமக்குள்ளதுகரத்த லைக் கனவின்கண்ணுமறியாதார்மாட்டுச்சென்றுன்னையிரத்தலும் — ஈதலே போலும்—வறியார்க்கீதலேபோலும். எ-று.

உம்மை ஈண்டுமவ்வாறுநின்றது. தான் புகழ்பயவாதாயினும் முன்னுளதாய பு கழ்கெடவாராமையின், ஈதலேபோலுமென்றார். ஏகாரம் ஈற்றசை. (சு)

கoருடு. கரப்பிலார் வையகத் தண்மையாற் கண்ணின்
றிரப்பவர் மேற்கொள் வது. டு

இ-ள். கண்ணின்று இரப்பவர் மேற்கொள்வது—சொல்லுதன்மாட்டாது முன் னிற்றன்மாத்திரத்தான் இரப்பார் உயிரோம்பற்பொருட்டு அதனை மேற்கொண்டு மோதுகின்றது—கரப்பிலார் வையகத்து உண்மையான்—அவர்க்கு உள்ளதுகர வாது கொடுப்பார்சிலர் உலகத்துளராய தன்மையானே, பிறிதொன்றுனன்று. எ-று.

அவரில்லையாயின், மானநீக்கமாட்டாமையின் உயிர்நீப்பனென்பதாம். (சு)

கoருசு. கரப்பிடும்பை யில்லாளைக் காணி னிரப்பிடும்பை
யெல்லா மொருங்கு கெடும். சு

இ-ள். கரப்பிடும்பை இல்லாளைக் காணின்—உள்ளதுகாத்தலாகியநோயில்லாளைக் கண்டால்,—நிரப்பிடும்பை எல்லாம் ஒருங்கு கெடும்—மானம்விடாதிரப்பார்க்கு நிரப்பான் வருந்துன்பங்களெல்லாஞ்சேரக்கெடும். எ-று.

கரத்தல் ஒருவற்கு வேண்டுவதொன்றன்மையின் அதனை நோயென்றும், அஃதில்லாத இரக்கத்தக்காளைக் கண்டபொழுதே அவர் கழியுவகையராவராகலின் எல்லாமொருங்குகெடுமென்றுங்கூறினர். இடும்பை ஆகுபெயர். முழுதுங்கெடுமென்று பாடமோதி, எஞ்சாமற்கெடுமென்றுரைப்பாருமுளர். (சு)

கoருஎ. இகழ்ந்தெள்ளா தீவாளைக் காணின் மகிழ்ந்துள்ள
முள்ளு ளுவப்ப துடைத்து. எ

இ-ள். இகழ்ந்து எள்ளாது ஈவாளைக் காணின் — தம்மையவமதித்திழிவு சொல்லாது பொருள்கொடுப்பாளைக்கண்டால்,—உள்ளம் மகிழ்ந்து உள்ளுள் உவப்பது உடைத்து—அவ்விரப்பாரது உள்ளமகிழ்ந்து உள்ளுள்ளேயுவக்குந்தன்மையுடைத்து. எ-று.

இகழ்ந்தெள்ளாதெனவே, நன்குமதித்தலும் இனியவைகூறலும் பெறுதும். நிரப்பிடும்பை கெடுதலளவேயன்றி ஐம்புலன்களானும் பேரின்பமெய்திஞராகக் கருதலான், உள்ளுளுவப்பதுடைத்தென்றார் இவையைந்துபாட்டானும்அவ்விரத்தக்காரதியல்பு கூறப்பட்டது. (ஏ)

கoருஅ. இரப்பாரி யில்லாயி னீர்ங்கண்மா ஞால
மரப்பாவை சென்றுவந் தற்று. அ

இ-ள். இரப்பார் இல்லாயின்,—வறுமையுற்றிரப்பாரில்லையாயின்,—ஈர்ங்கண்மா ஞாலம்—குளிர்ந்தவிடத்தையுடையபெரியஞாலத்துள்ளார் செலவு வரவுகள்—மரப்பாவை சென்று வந்தற்று—உயிரில்லாத மரப்பாவை இயந்திரக்கயிற்றுற்சென்றுவந்தாற்போலும். எ-று.

ஐகாரம் அசைநிலை. ஞாலமென்னும் ஆகுபெயர்ப்பொருட்கு உவமையோடொத்ததொழில் வருவிக்கப்பட்டது. ஞாலத்துள்ளாரொன்றது அவனையொழிந்தாரை. அவர்க்கீதலைச்செய்து புகழும் புண்ணியமுமெய்தாமையின்,உயிருடையரல்லரென்பதாம்; "ஈவாருங் கொள்வாரு மில்லாத வானத்து—வாழ்வாரேவன்க ணவர்" என்றுர் பிறரும். இத்தொடையின்பநோக்காது இரப்பவரில்லாயினென்று பாடமோதுவாருமுளர். (அ)

கoருகூ. ஈவார்க ணென்னுண்டாந் தோற்ற மிரந்துகோண்
மேவா ரிலாஅக் கடை. கூ

இ-ள். இரந்துகோள் மேவார் இலாக்கடை— அவர்பாற்சென்று ஒன்றனை யிரந்துகோடலை விரும்புவாரில்வழி— ஈவார்கண் தோற்றம் என் உண்டாம்—கொடுப்பார்மாட்டு என்னபுகழுண்டாம்! யாதுமில்லை. எ-று.

தோற்றம் ஆகுபெயர். மேவுவானென்பது விகாரமாயிற்று. கொடுத்தல்வன்மை வெளிப்படாமையின், அதனுற்புகழெய்தானென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் உலகிற்கிரப்பார்வேண்டுமென்பது கூறப்பட்டது. (கூ)

கoகூo. இரப்பான் வெகுளாமை வேண்டி நிரப்பிடும்பை
தானேயுஞ் சாலுங் கரி. கo

இ-ள். இரப்பான் வெகுளாமை வேண்டும் — ஈவானுக்குப் பொருளுதவாவழி இவனெனக்கீகின்றிலனென்று அவனேயிரப்பான் வெகுளாதொழிதல்வேண்டும்; — நிரப்பிடும்பைதானேயும் கரி சாலும்— அது வேண்டியபொழுது உதவாதென்பதற்கு வேறுசான்று வேண்டா, நிரப்பாகிய தன்னிடும்பைதானேயுஞ்சான்றாதலமையும். எ-று.

யாவர்க்கும்வேண்டுதலும் நிலையின்மையுமுதலிய பிறசான்றுமுண்டென்பது படநின்றமையின், உம்மை எச்சவும்மை. தனக்கேயன்றி மற்றையிரந்தார்க்கும் அற்றைக்கன்று பொருள்கடைக்கூட்டற்கு அவனுறுந்துன்பத்தைத் தனக்கேயாகவைத்துத் தானுறுந்துன்பந்தானறிந்து வெகுளற்கவென்பதாம். இதனால் அவர்க்கின்றியமையாததோரியல்பு கூறப்பட்டது. (கo)

கoஎ ம் அதி.—இரவச்சம்.

அஃதாவது மானந்தீரவருமிரவிற்கஞ்சுதல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

கoகூக. கரவா துவந்தீயுங் கண்ணன்னார் கண்ணு
மிரவாமை கோடி யுறும். க

இ-ள். கரவாது உவந்து ஈயும் கண் அன்னார்கண்ணும் இரவாமை—தமக்குள்ளது கரவாது இவர் வரப்பெற்றேமென்று உண்மகிழ்ந்துகொடுக்குங்கண்போலச் சிறந்தார்மாட்டும் இரவாதே ஒருவன் வறுமைகூர்தல் — கோடி உறும்— இரந்துசெல்வமெய்தலிற் கோடிமடங்கு நன்று. எ-று.

நல்குரவுமறைக்கப்படாத நட்டார்மாட்டும் ஆகாதென்பதுபடநின்றமையின், உம்மை உயர்வுசிறப்பின்கண்வந்தது. அவ்விரவான்மானந்தீராதென்னுந்துணையல்லது அதற்கு மிகுதி கூடாமையின், வல்லதோர்முயற்சியானுயிரோம்பலே நல்லதென்பது கருத்து. (க)

கoகூஉ. இரந்து முயிர்வாழ்தல் வேண்டிற் பரந்து
கெடுக வுலகியற்றி யான். உ

இ-ள். உலகு இயற்றியான் இரந்தும் உயிர்வாழ்தல் வேண்டின்—இவ்வுலகத்தைப்படைத்தவன் இதன்கண் வாழ்வார்க்கு முயன்றுயிர்வாழ்தலேயன்றி இரந்துமுயிர்வாழ்தலேவேண்டி விதித்தானுயின்,— பரந்து கெடுக — அக்கொடியோன்றானும் அவனைப்போன்று எங்குமலமந்து கெடுவானுக. எ-று.

மக்களுயிர்க்கெல்லாம் வாழ்நாளும் அதற்கு வேண்டுவதாயவுண்டியும் அதற்கேதுவாய செய்தொழிலும் பழவினைவயத்தாற் கருவொடுகலந்தவன்றே அவன் கற்பிக்குமன்றே, அவற்றுட்சிலவுயிர்க்கு இரத்தலையும் ஒருசெய்தொழிலாகக் கற்பித்தானுயின் அத்தீவினையாற் றானும் அத்துன்பமுறல்வேண்டுமென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் அவ்விரவின்கொடுமை கூறப்பட்டது. (உ)

கoகூங. இன்மை யிடும்பை யிரந்துதீர் வாமென்னும்
வன்மையின் வன்பாட்டி தில். ங

இ-ள். இன்மை இடும்பை இரந்து தீர்வாம் என்னும் வன்மையின்—வறுமை யான் வருந்துன்பத்தை முயன்று நீக்கக்கடவேமென்று கருதாது இரந்துநீக்கக் கடவேமென்று கருதும் வன்மைபோல— வன்பாட்டது இல்—வலிமைப்பாடு டையது பிறிதில்லை. எ-று.

நெறியாய முயற்சி நிற்க நெறியல்லாத இரவாற்றீர்க்கக்கருதுதலின், வன்மை யாயிற்று. வன்பாடு முருட்டித்தன்மை; அஃதாவது ஓராதுசெய்துநிற்றல். இதனு ன் வறுமைதீர்தற்குநெறி இரவன்றென்பது கூறப்பட்டது. (ங)

கoசுச. இடமெல்லாங் கொள்ளாத் தகைத்தே யிடமில்லாக்
காலு மிரவொல்லாச் சால்பு. ச

இ-ள். இடம் இல்லாக்காலும் இரவு ஒல்லாச் சால்பு—துகரவேண்டுவனவின்றி நல்கூர்ந்தவழியும் பிறர்பாற்சென்றிரத்தலையுடம்படாத அமைதி—இடமெல்லாம் கொள்ளாத் தகைத்தே—எல்லாவுலகும் ஒருங்கியைந்தாலுங்கொள்ளாதபெருமை யுடைத்து. எ-று.

அவ்விரத்தலைச் சால்பு விலக்குமாகலின், இரவொல்லாமை அதன்மேலேற்றப் பட்டது. இதனுன் அந்நெறியல்லதனைச் சால்புடையார் செய்யாரென்பதுகருத்து.

கoசுரு. தெண்ணீ ரடிபுற்கை யாயினுந் தாடந்த
துண்ணலி னூங்கினிய தில். ரு

இ-ள். தாள் தந்தது தெண்ணீர் அடிபுற்கையாயினும்—நெறியாய முயற்சிகொ வெந்து தந்தது தெளிந்தநீர்போலும் அடிபுற்கையேயாயினும்,—உண்ணலின் ஊ ங்கு இனியது இல் — அதனையுண்டற்குமேலினியதில்லை. எ-று.

தாடந்தகூழ் செறிவின்றித் தெண்ணீர் போன்றதாயினும் இழிவாய இரவான் வந்ததன்றித் தம்முடைமையாகலின், அமிழ்தத்தோடொக்குமென்பதாம். இதனுல் நெறியினுனையது சிறிதேனும் அது செய்யுமின்பம் பெரிதென்பதுகூறப்பட்டது.

கoசுசு. ஆவிற்கு நீரொன் றிரப்பினு நாவிற்
கிரவி னிளிவந்த தில். சு

இ-ள். ஆவிற்கு நீரொன்று இரப்பினும்— தண்ணீர்பெறுது இறக்குநிலைமைத் தாயதோராவினைக் கண்டி அறனெக்கி இதற்குத் தண்ணீர்தரல்வேண்டுமென்றிர ந்துசொல்லுங்காலும்,— இரவின் நாவிற்கு இளிவந்தது இல்— அவ்விரவுபோல ஒருவனுவிற்கிளிவந்தது பிறிதில்லை. எ-று.

ஆகாத்தோம்பல் பேரறமாகலின் ஆவிற்கென்றும், பொருள்கொடுத்துக்கொள் ளவேண்டாத எண்மைத்தாகலின் நீரொன்றும், இரக்கின்றனுக்கு இளிவு அச்சொ ல்லளவேயாகலின் நாவிற்கென்றும், அதுதான் எல்லாவிளிவினும் மேற்படுதலின் இளிவந்ததில்லென்றுங்கூறினர். இதனுன் அறனும் முயன்றுசெய்வதல்லது இர ந்துசெய்யற்கவென்பது கூறப்பட்டது. (சு)

கoசுஎ. இரப்ப னிரப்பாரை யெல்லா மிரப்பிற்
கரப்பா ரிரவன்மி னென்று. எ

இ-ள். இரப்பாரை எல்லாம் இரப்பன் — இரப்பாரையெல்லாம் யானிரவா னி ன்றேன், — இரப்பிற் கரப்பார் இரவன்மின் என்று — யாது சொல்லியெனி ன், நமக்கிரக்கவேண்டுமொயிற் றமக்குள்ளது கரப்பாரையிரவாதொழிமினென்று சொல்லி. எ-று.

இரண்டாவது விகாரத்தாற்றொக்கது. இவ்விளிவந்தசெயலான் ஊட்டியவழியும் உடம்பு நில்லாதாகலின் இதுவேண்டாவென்பது தோன்ற, இரப்பனென்றார். இதனுன் மானந்தீரவருமிரவு விலக்கப்பட்டது. (எ)

கoகூஅ. இரவென்னு மேமாப்பி றோணி கரவென்னும்
பார்தாக்கப் பக்கு விடும். அ

இ-ள். இரவு என்னும் ஏமாப்பு இல் தோணி—இவ்வறுமையென்னுங்கடலை இ தனுற்கடத்துமென்றுகருதி ஒருவனேறிய இரவென்னுஞ் சேமமற்ற தோணி—கரவு என்னும் பார் தாக்கப் பக்குவிடும்— அதன்கணேதுங்காற் கரத்தலென்னும் வன்னிலத்தோடு தாக்குமாயிற் பிளந்துபோம். எ-று.

முயற்சியாற்கடப்பதனை இரவாற்கட்க்கலுற்றான் அதன்கணைகாணுமையின், ஏமாப்பிறோணியென்றார். ஏமாப்பின்மை தோணிமேலேற்றப்பட்டது. அதுகடத்தற்கேற்றதன்மையானும், நிலமறியாது செலுத்தியவழி உடைதலானும், அதன்கணேறற்கவென்பதாம். இஃதவயவவுருவகம். (அ)

கoகூகூ. இரவுள்ள வுள்ள முருகுங் காவுள்ள
வுள்ளதூஉ மின்றிக் கெடும். கூ

இ-ள். இரவு உள்ள உள்ளம் உருகும்—உடையார்முன் இல்லார்சென்றிரந்து நிற்றலின்கொடுமையை நினைந்தால் எம்முள்ளங்கனாந்துருகாநிற்கும்;—காவு உள்ள உள்ளதூஉம் இன்றிக் கெடும்—இனி அந்நிலையைக்கண்டுவைத்தவர் இல்லையென்றலின்கொடுமையை நினைந்தால் அவ்வுருகுமளவுதானுமின்றிப்பொன்றிவிடும். எ-று.

"இரவினை—யுள்ளுங்கா லுள்ள முருகுமா லென்கொலோ—கொள்ளுங்காற் கொள்வார் குறிப்பு."*என்றார் பிறரும். இரவினுங்காவுகொடிதென்பதாம். இதற்குப் பிறரெல்லாம் இரக்கின்றவருள்ளமுருகுமென்றுணர்த்தார். (கூ)

கoஎo. கரப்பவர்க் கியாங்கொளிக்குங் கொல்லோ விரப்பவர்
சொல்லாடப் போஒ முயிர். கo

இ-ள். சொல்லாட இரப்பவர் உயிர் போம் — கரப்பார் இல்லையென்றுசொல்லாடியதனையானே இரப்பார்க்கு உயிர்போகாநின்றது;— கரப்பவர்க்குயாங்கு ஒளிக்குங்கொல்—இனிச் சொல்லாடுகின்ற அவர்தமக்கு உயிர்பின்னு நிற்றலான் அப்பொழுது எப்புழையுட்புக்கொளித்துநிற்கும்! எ-று.

உயிர்போகலாவது இனி யாமென்செய்துமென்றேங்கிச் செயலற்றுநிற்றல்; "அந்நிலையே—மாயாதே மாற்றி விடின்"†என்றார் பிறரும். கேட்டாரைக்கொல்லவற்றாயசொற் சொல்வானைக்கோறல் சொல்லவேண்டாவாயினும் அதுகாண்கின்றிலம் இஃதென்றேவென்பதாம். வறுமையுற்றுழி மறையாது இரக்கப்படுவாராய கேளிர்கட்கும் அதனைச்சொல்லாட உயிர்போம், ஆனபின் மறைக்கப்படுவா

---

* நாலடியார், இரவச்சம்,—கரவாத நிண்ணன்பிற் கண்ணன்னர் கண்ணு —மிரவாது வாழ்வதாம் வாழ்க்கை—யிரவினை——யுள்ளுங்கா லுள்ள முருகுமா லென்கொலோ—கொள்ளுங்காற் கொள்வார் குறிப்பு.

† நாலடியார், இரவச்சம்,—புறத்துத்தன் னின்மை நலிய வகத்துத்தன்,—னன்ஞான நீக்கி நிறீஇ யொருவனை——யீயா யெனக்கென் றிரப்பானேலங்நிலையே—மாயாதே மாற்றி விடின்.

ராய பிறர்க்குச் சொல்லாடியக்காற் போகாதெங்கேயொளித்துகிற்கும் இரண்டானும்போமேயன்றேவென இரவஞ்சினஞ்ஞெருவன் கூற்றுக்கியுரைப்பாருமுளர். இவைமூன்றுபாட்டானும் அவ்விரவின்குற்றமும் கரவின்குற்றமும் ஒருங்குகூறப்பட்டன. (கo)

கoஅ ம் அதி.—கயமை.

அஃதாவது மேல் அரசியலுள்ளும் அங்கவியலுள்ளுஞ்சிறப்புவகையாற் கூறப்பட்டகுணங்களுள் எற்புடையன குறிப்பினல் யாவர்க்குமெய்தவைத்தமையின் ஆண்டுக் குறிப்பாற்கூறியனவும் ஈண்டொழிபியலுள் வெளிப்படக்கூறியனவுமாய குணங்கள் யாவுமிலராய கீழோரது தன்மை. அதனல் இஃதெல்லாவற்றிற்கும் பின் வைக்கப்பட்டது.

கoஎக. மக்களே போல்வர் கயவ ரவரன்ன
வொப்பாரி யாங்கண்ட தில். க

இ-ள். மக்களேபோல்வர் கயவர்—வடிவான் முழுதும் மக்களேயொப்பர் கயவர்;—அவர் அன்ன ஒப்பாரி யாம் கண்டது இல்— அவர் மக்களேயொத்தாற்போன்றவொப்பு வேறிரண்டுசாதிக்கண் யாங்கண்டதில்லே. எ-று.

முழுதுமொத்தல் தேற்றேகாரத்தாற்பெற்றும். அவனென்றது அவர்மாட்டுளதாயவொப்புமையை. மக்கட்சாதிக்குங்கயச்சாதிக்கும் வடிவொத்தலிற் குணங்களது உண்மையின்மைகளானல்லது வேற்றுமையறியப்படாதென்பதாம். இதனுற் கயவரது குற்றமிகுதி கூறப்பட்டது. (க)

கoஎஉ. நன்றறி வாரிற் கயவர் திருவுடையர்
நெஞ்சத் தவல மிலர். உ

இ-ள். நன்று அறிவாரிற் கயவர் திரு உடையர் — நமக்குறுதியாவனவறிவாரின் அவையறியாத கீழ்மக்கள் நன்மையுடையர்,—நெஞ்சத்து அவலம் இலர்—அவர்போல அவைகாரணமாகத் தந்நெஞ்சத்தின்கட்கவலையிலராகலான். எ-று.

நன்றென்பது சாதியொருமை. உறுதிகளாவன இம்மைமறுமைவீடுகட்குரியவாய புகழறஞானங்கள். இவற்றையறிவார் இவைசெய்யாதின்றே மிகச்செயப்பெறுகின்றிலேமென்றும், செய்கின்றவிவைதமக்கு இடையூறுவருங்கொலென்றும், இவற்றின்மறுதலையாய பழிபாவமறியாமையென்பனவற்றுள் யாதுவிளையுமோவென்றும், இவ்வாற்றுக்கவலையெய்துவர், கயவர் அப்புகழ்முதலியவொழித்துப் பழிமுதலியசெய்யாதின்றும் யாதுங்கவலையுடையரல்லராகலாற் றிருவுடையரெனக் குறிப்பாலிகழ்ந்தவாறு. இதனுற்பழிமுதலியவற்றிற்கஞ்சாரென்பது கூறப்பட்டது. (உ)

கoஎங. தேவ ரனையர் கயவ ரவருந்தா
மேவன செய்தொழுக லான். ங

இ-ள். தேவர் அனையர் கயவர்—தேவருங்கயவரும் ஒருதன்மையர்,—அவரும் தாம் மேவன செய்து ஒழுகலான்—அஃதியாதனெனின், தேவரைப்போன்றுதம்மை நியமிப்பாரின்றிக் கயவருந்தாம் விரும்புவனவற்றைச் செய்தொழுகலான். எ-று.

உயர்ச்சியும் இழிவுமாகிய அதன்காரணவேறுபாடு குறிப்பாற்றேன்றின்றமையின், இது புகழ்வார்போன்றுபழித்தவாறுயிற்று. இதனால் விலக்கற்பாடின்றி வேண்டியசெய்வதென்பது கூறப்பட்டது. (ஙூ)

கoஎச. அகப்பட்டி யாவாரைக் காணி னவரின்
மிகப்பட்டுச் செம்மாக்குங் கீழ். ச

இ-ள். கீழ்—கீழாயினன்,—அகப்பட்டி ஆவாரைக் காணின்—தன்னிற்சருங்கிய பட்டியாயொழுகுவாரைக் கண்டானாயின்,—அவரின் மிகப்பட்டுச்செம்மாக்கும்—அவ்வொழுக்கத்தின்கண் அவரிற்றான்மேம்பட்டு அதனற்றன்மிகுதிகாட்டியிறுமாக்கும். எ-று.

அகப்பட்டி அகமாகியபட்டி. பட்டிபோன்று வேண்டியவாறேயொழுகலின், பட்டியென்றார்; "நோதக்க செய்யுஞ் சிறுபட்டி" என்றார் பிறரும். இதனால் அவர் மேம்படுமாறு கூறப்பட்டது. (ச)

கoஎஞ. அச்சமே கீழ்கள தாசார மெச்ச
மவாவுண்டே லுண்டாஞ் சிறிது.ஞ

இ-ள். கீழ்களது ஆசாரம் அச்சமே — கயவரதாயவாசாரங்கண்டதுண்டாயின் அதற்குக்காரணம் அரசனுன் ஏதம் வருமென்றஞ்சுமச்சமே;—எச்சம் அவா உண்டேல் சிறிது உண்டாம்—அஃதொழிந்தால், தம்மால் அவாவப்படும் பொருள் அதனுண்டாமாயிற் சிறிதுண்டாம். எ-று.

ஆசாரத்தின்காரணத்தை ஆசாரமென்றும், அவாவப்படுவதனை அவாவென்றுங் கூறினார். எச்சத்தின்கண்ணென்னுமேழாவது இறுதிக்கட்டொக்கது. பெரும்பான்மை அச்சம், சிறுபான்மை பொருட்பேறு இவ்விரண்டானுமன்றி இயல்பாகவுண்டாகாதென்பதாம். வேண்டியசெய்தலே இயல்பு ஆசாரஞ்செய்தல் இயல்பன்றென்பது இதனுற்கூறப்பட்டது. (ஞ)

கoஎசு. அறைபறை யன்னார் கயவர்தாங் கேட்ட
மறைபிறர்க் குய்த்துரைக்க லான். சு

இ-ள். தாம் கேட்ட மறை உய்த்துப் பிறர்க்கு உரைக்கலான் — தாங்கேட்டமறைகளை இடந்தோறுந்தாங்கிக்கொண்டுசென்று பிறர்க்குச்சொல்லுதலான்,—கயவர் அறை பறை அன்னர்—கயவர் அறையப்படும் பறையினையொப்பர். எ-று.

மறை வெளிப்படிற்குற்றம்விளையுமென்று பிறமறைத்து ஒருவன்சொல்லிய சொல். பிறர் அம்மறைத்தற்குரியார். உய்த்தென்றார், அவர்க்கதுபெரும்பாரமாதனேக்கி. பறை.ஒருவன்கையாற்றன்னையறிவித்ததொன்றனை இடந்தோறுங்கொண்டுசென்று யாவரையுமறிவிக்குமாகலான், இதுதொழிலுவமம். இதனால் அவரதுசெறிவின்மை கூறப்பட்டது. (சு)

கoஎஎ. ஈர்ங்கை விதிரார் கயவர் கொடிறுடைக்குங்
கூன்கைய ரல்லா தவர்க்கு. எ

இ-ள். கயவர் கொடிறு உடைக்கும் கூன்கையர் அல்லாதவர்க்கு—கயவர் தங்கதுப்பினைநெரிப்பதாக வளைந்த கையினையுடையரல்லாதார்க்கு — ஈர்ங்கைவிதிரார் — தாமுண்டுபுசியகையைத் தெறித்தல்வேண்டுமென்றிரந்தாலுந்தெறியார். எ-று.

வளைந்தகை மூறுக்கியகை. மெலிவார்க்கு யாதுங்கொடார், கலிவார்க்கு எல்லாங்கொடுப்பதென்பதாம். (எ)

க0எஅ. சொல்லப் பயன்படுவர் சான்றோர் கரும்புபோற்
கொல்லப் பயன்படுங் கீழ். அ

இ-ள். சொல்லப் பயன்படுவர் சான்றோர்—மெலியார் சென்று தங்குறையைச் சொல்லியதுணையானே இரங்கிப் பயன்படுவர் மேலாயினர்;—கீழ் கரும்புபோல் கொல்லப் பயன்படும்—மற்றைக்கீழாயினர் கரும்புபோல வலியார் மெயநெருக்கியவழிப் பயன்படுவர். எ-று.

பயன்படுதல் உள்ளதுகொடுத்தல். கீழாயினரதிழிவுதோன்ற, மேலாயினரையும் உடன்கூறினர். இவையிரண்டுபோட்டானும் அவர் கொடுக்குமாறு கூறப்பட்டது. (அ)

க0எக. உடுப்பதூஉ முண்பதூஉங் காணிற் பிறர்மேல்
வடுக்காண வற்றாகுங் கீழ். கூ

இ-ள். உடுப்பதூஉம் உண்பதூஉம் கீழ் காணின் — பிறர் செல்வத்தாற்பட்டுத் துகிலுமூண்டலையும் பாலோடடிசிலுண்டலையுங் கீழாயினன் காணுமாயின்,—பிறர்மேல் வடுக் காண வற்றாகும்—அவற்றைப் பொருது அவர்மாட்டு வடுவில்லையாகவும் உண்டாக்கவல்லனும். எ-று.

உடுப்பது உண்பதென்பன ஈண்டவ்வத்தொழின்மேனின்றன: அவற்றுற் பூண்டல் ஊர்தன்முதலிய பிறதொழில்களுங்கொள்ளப்படும். அவற்றைக் கண்டதுணையானே பொருமையெய்தலிற் காணினென்றும், கேட்டார் இதுகூடுமென்றி யையப்படைத்தல் அரிதாகலின் வற்றாகுமென்றுங்கூறினர். இதனுற் பிறர்செல்வம்பொருமை கூறப்பட்டது. (கூ)

க0அ0. எற்றிற் குரியர் கயவரொன் றுற்றக்கால்
விற்றற் குரியர் விரைந்து. க0

இ-ள். கயவர் ஒன்று உற்றக்கால் விரைந்து விற்றற்கு உரியர்—கயவர் தம்மையாதானுமொருதுன்பமுற்றக்கால் அதுவே பற்றுக்கோடாக விரைந்து தம்மைப் பிறர்க்கு விற்றற்குரியர்;—எற்றிற்கு உரியர் — அதுவன்றி வேறெத்தொழிற்குரியர்! எ-று.

உணவின்மையாகப் பிறிதாக ஒன்றுவந்துற்றதுணையானென்பது தோன்ற ஒன்றுற்றக்காலென்றும், கொள்கின்றூர் தங்கயமையறிந்து வேண்டாவென்றற்கு முன்னே விற்றுநிற்றலின் விரைந்தென்றுங்கூறினர். ஒருதொழிற்குரியரல்லரென்பது குறிப்பெச்சம். இதனுற்றும்பிறர்க்கடிமையாய்நிற்பனென்பது கூறப்பட்டது. (க0)

ஒழிபியல் முற்றிற்று.

பொருட்பால் முற்றிற்று.

காமத்துப்பால்.

களவியல்.

இனி அப்பொருளைத் துணைக்காரணமாகவுடைத்தாய் இம்மையே பயப்பதாயவின்பங்கூறுவானெடுத்துக்கொண்டார். ஈண்டின்பமென்றது ஒருகாலத்தொருபொருளான் ஐம்புலனுநுகர்தற்சிறப்புடைத்தாயகரமவின்பத்தினை. இச்சிறப்புப்பற்றி வடநூலுட்போசராசனுஞ் சுவைபலவென்று கூறுவார் கூறுகயாங்கூறுவதின்பச்சுவையொன்றனையுமேயென இதனையே மிகுத்துக்கூறினன்.இது புணர்ச்சிபிரிவெனவிருவகைப்படும். ஏனையிருத்தல், இரங்கல், ஊடலென்பனவோவெனின், இவர் பொருட்பாகுபாட்டினை அறம்பொருளின்பமென வடநூல்வழக்குப்பற்றியோதுதலான்,அவ்வாறேயவற்றைப்பிரிவின்கணடக்கினுளென்க. இனி அவைதம்மையே தமிழ்நூல்களோடும் பொருந்தப் புணர்ச்சியைக்களவென்றும் பிரிவைக் கற்பென்றும் பெரும்பான்மைபற்றி வகுத்து, அவற்றைச்சுவைமிகுதிபயப்ப உலகநடையோடு ஒப்புமொவ்வாமையுமுடையவாக்கிக்கூறுகின்றார். அக்கைகோளிரண்டினுள்ளுங் களவாவது பிணிமூப்பிறப்புக்களின்றி எஞ்ஞான்றுமொருதன்மையராய் உருவுந்திருவும்பருவமுங்குலனுங்குணனுமன்புமுதலியவற்றுற் றம்மொளப்புமையுடையராய தலைமகனுந்தலைமகளும் பிறர்கொடுப்பவு மடுப்பவுமன்றிப் பால்வகையாற்றாமேயெதிர்ப்பட்டுப்புணர்ந்துவருவது. அதனையேழதிகாரத்தாற் கூறுவான்றொடங்கி, முதற்கட்டகையணங்குறுத்தல்கூறுகின்றார்.

கஅம அதி.—தகையணங்குறுத்தல்.

அஃதாவது பொழில்விளையாட்டினிருப்பான் ஆயதீங்க அதன்கட்டமியளாய் நின்றாளை வேட்டவிருப்பான் இனையார்தீங்கத் தமியனெய்வந்தகண்ணுற்றதலைமகன். அவள்வனப்புத் தன்னைவருத்தமுறுவித்தலைச் சொல்லுதல். இது,கண்ணுற்றபொழுதே நிகழ்வதாகலின், முதற்கட்கூறப்பட்டது.

கஅக. அணங்குகொ லாய்மயில் கொல்லோ கனங்குழை
மாதர்கொன் மாலுமென் னெஞ்சு. க

தலைமகளுருவமுதலியன முன்கண்டறிவனவன்றிச் சிறந்தமையின் அவளைத் தலைமகனையுற்றது.

இ-ள். கனங்குழை— இக்கனவியகுழையையுண்டயாள்—அணங்குகொல்—இப்பொழிற்கணுறைவாளோர்தெய்வமகளோ,— ஆய்மயில்கொல்— அன்றியொருமயில்விசேடமோ,— மாதர்கொல்— அன்றியொருமானுடமாதரோ, —என்நெஞ்சு மாலும்—இவளையின்னளென்று துணியமாட்டாது என்னெஞ்சு மயங்காநின்றது. எ-று.

ஓ அசை. ஆய்மயில் படைத்தோன் விசேடமாகவாய்ந்துபடைத்த மயில்; மயிற்சாதியுட்டெரிந்தெடுத்தமயிலென்றுமாம். கனங்குழை ஆகுபெயர்.* கணங்குழையென்று பாடமோதிப் பலவாய்த்திரண்டகுழையென்றுரைப்பாருமுளர். எழுதலாகாவுருவுந்தன்வருத்தமும்பற்றி அணங்குகொலென்றும், சாயலும் பொழில்வயினிற்றலும்பற்றி ஆய்மயில்கொலென்றும், தன்னெஞ்சஞ்சென்றமையும் அவளெதிர்நோக்கியவாறும்பற்றி மாதர்கொலென்றுங்கூறினன். (க)

கo அஉ. நோக்கினு ணோக்கெதிர் நோக்குத றுக்கணங்கு
தானைக்கொண் டன்ன துடைத்து. உ

மானுடமாதராதறெளிந்த தலைமகன் அவணோக்கினுளை
வருத்தங்கூறியது.

இ-ள். நோக்கினுள் நோக்கெதிர் நோக்குதல்—இப்பெற்றித்தாய வனப்பினையுடையாள் என்னெக்கிற்கெதிர்நோக்குதல்— தாக்கு அணங்கு தானைக்கொண்டன்னது உடைத்து— தானே தாக்கிவருத்துவதோரணங்கு தாக்குதற்குத் தானையையுங்கொண்டுவந்தாற்போலுந்தன்மையையுடைத்து. எ-று.

மேலும் அணங்குகொலாய்மயில்கொலென்றமையான், இகரச்சுட்டு வருவிக்கப்பட்டது. எதிர்நோக்குதலென்றமையின், அது குறிப்புநோக்காயிற்று. வனப்பால்வருந்துதன்மேலுங் குறிப்புநோக்கால்வருந்துதல் கூறியவாறு. நோக்கினுளென்பதற்கு என்னுளெக்கப்பட்டாளென்றுரைப்பாருமுளர். (உ)

கo அஊ. பண்டறியேன் கூற்றென் பதனை யினியறிந்தேன்
பெண்டகையாற் பேரமர்க் கட்டு. ஙூ

இதுவுமது.

இ-ள். கூற்று என்பதனைப் பண்டு அறியேன்— கூற்றென்று நூலோர்சொல்வதனைப் பண்டுகேட்டறிவதல்லது கண்டறியேன், —— இனி அறிந்தேன்—இப்பொழுது கண்டறிந்தேன்,—பெண்டகையால் பேர் அமர்க் கட்டு—அது பெண்டகையுடனே பெரியவாய் அமர்த்தகண்களையுடைத்து. எ-று.

பெண்டகை நாணம், மடம், அச்சம், பயிர்ப்பென்னுங்குணங்கள். அவை அவ்வக்குறிகளானறியப்பட்டன. அமர்த்தல் அமர்செய்தல், பெயரடியாயவினை. பெண்டகையால் இன்பம்பயத்தலுமுண்டேனும் துன்பம்பயத்தன்மிகுதிபற்றிக் கூற்றுக்கிக் கூறினன். (ஙூ)

கo அஎ. கண்டார் குயிருண்ணுந் தோற்றத்தாற் பெண்டகைப்
பேதைக் கமர்த்தன கண். ஙூ

இதுவுமது.

இ-ள். பெண்டகைப் பேதைக்குக் கண்—பெண்டகையையுடையவிப்பேதைக்கு உளவாயகண்கள் —— கண்டார் உயிர் உண்ணும் தோற்றத்தான் அமர்த்தன —தம்மைக்கண்டாருயிருண்ணுந்தோற்றத்துடனேகூடி அமர்த்திருந்தன. எ-று.

அமர்த்தல் மாறுபடுதல். குணங்கட்கும் பேதைமைக்குமேலாது கொடியவாயிருந்தனவென்பதாம். (எ)

---

* கனங்குழைன்றதனை ஆகுபெயரன்றென மறுத்து, அன்மொழித்தொகையெனக்கொள்வர் இலக்கணவிளக்கச்சூறாவளியார். ஆகுபெயர்க்கும் அன்மொழித்தொகைக்கும் வேற்றுமை, தொல்காப்பியச்சூத்திரவிருத்தியிற்காண்க.

க0அரு. கூற்றமோ கண்ணோ பிணையோ மடவர
னோக்கமிம் மூன்று முடைத்து. ரு

இதுவுமது.

இ-ள். கூற்றமோ — என்னைவருத்துதலுடைமையாற்கூற்றமோ,— கண்ணோ —என்மேலோடுதலுடைமையாற்கண்ணோ,—பிணையோ — இயல்பாகவெருவுதலுடைமையாற் பிணையோ, அறிகின்றிலேன்;—மடவரல் நோக்கம் இம்மூன்றும் உடைத்து— இம்மடவரல் கண்களினோக்கம் இம்மூன்றன்றன்மையையுமுடைத்தாயிராநின்றது. எ-று.

இன்பமுந்துன்பமும் ஒருங்குசெய்யாநின்றதென்பதாம். தொழில்பற்றிவந்த ஐயநிலையுவமம். (ரு)

க0அசு. கொடும்புருவங் கோடா மறைப்பி னடுங்கஞர்
செய்யல மன்னிவள் கண். சு

இதுவுமது.

இ-ள். கொடும்புருவம் கோடா மறைப்பின்—பிரியாநட்பாய கொடும்புருவங்கடாஞ் செப்பமுடையவாய் விலக்கினவாயின்,—இவள் கண் நடுங்கு அஞர் செய்யல—அவற்றைக்கடந்து இவள்கண்கள் எனக்குநடுங்குந்துயரைச்செய்யமாட்டா. எ-று.

நட்டாரைக்கழறுவார்க்குத் தாஞ்செம்மையுடையராதல்வேண்டலிற் கோடாவென்றும், செய்கின்ற அவற்றிற்கும் உறுகின்ற தனக்கும் இடைநின்றுவிலக்குங் காலுஞ்சிறிதிடைபெறின் அதுவழியாக வந்து அஞர்செய்யுமாகலின் மறைப்பினென்றுங்கூறினார். நடுங்கஞர் நடுங்கற்கேதுவாயவஞர். தாமியல்பாகக் கோடுதலுடைமையான் அவற்றை மிகுதிக்கண்மேற்சென்றிடிக்கமாட்டாவாயினவென்பதுபட நின்றமையின், மன் ஒழியிசைக்கண் வந்தது. (சு)

க0அஎ. கடாக் களிற்றின்மேற் கட்படா மாதர்
படாஅ முலைமேற் றுகில். எ

அவண்முலைகளினாய வருத்தங்கூறியது.

இ-ள். மாதர் படா முலைமேற்றுகில்—இம்மாதர் படாமுலைகளின்மேலிட்டதுகில்,—கடாக் களிற்றின்மேற் கட்படாம்—அவை கொல்லாமற்காத்தலின், கொல்வதாய மதக்களிற்றின்மேலிட்ட முகபடாத்தினையொக்கும். எ-று.

கண்ணைமறைத்தல்பற்றிக் கட்படாமென்றான். துகிலான்மறைத்தல் நாணுடைமகளிர்க்கியல்பாகலின், அத்துகிலோடு அவற்றின்வெம்மையும்பெருமையுங்கண்டு இத்துணையாற்றலுடையன இனியெஞ்ஞான்றுஞ்சாய்விலவெனக்கருதிப் படாமுலையென்றான். உவமை சிறிதுமறையாவழி உவை கொல்லுமென்பதுதோன்ற நின்றது. (எ)

க0அஅ. ஒண்ணுதற் கோஒ வுடைந்ததே ஞாட்பினு
ணண்ணாரு முட்குமென் பீடு. அ

நுதலினாய வருத்தங்கூறியது.

இ-ள். ஞாட்பினுள் நண்ணாரும் உட்கும் என் பீடு — போர்க்களத்து வந்து நேராத பகைவரும் நேர்ந்தார்வாய்க்கேட்டஞ்சுதற்கேதுவாய என்வலி — ஒண்ணுதற்கு உடைந்ததே — இம்மாதரதொள்ளியநுதலொன்றற்குமே அழிந்துவிட்டது. எ-று.

மாதனென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. ஞாட்பினுளென்றதனாற் பகைவராதல் பெற்றும். பீடென்றபொதுமையான் மனவலியுங்காயவலியுங்கொள்க. ஓவென் னும்வியப்பின்கட்குறிப்பு அவ்வலிகளது பெருமையும் நுதலது சிறுமையுந்தோ ன்ற நின்றது. கழிந்ததற்கிரங்கலிற் றற்புகழ்தலன்றுயிற்று. (அ)

கO அக. பிணையோர் மடநோக்கு நாணு முடையாட்
கணியெவனே வேதில தந்து. கூ

அணிநலத்தானுய வருத்தங்கூறியது.

இ-ள். பிணையோர் மடநோக்கும் நாணும் உடையாட்கு—புறத்து மான்பிணை யொத்தமடநோக்கினையும் அகத்து நாணினையுமுடையளாயவிவட்கு— ஏதிலதந் து அணி எவன்—ஒற்றுமையுடைய இவ்வணிகளேயமைந்திருக்க வேற்றுமையு டையவணிகளைப் படைத்தணிதல் என்னபயனுடைத்து! எ-று.

மடநோக்கு வெருவுதலுடையநோக்கு. இவட்குப்பாரமாதலும் எனக்கணங்கா தலுங்கருதாமையின், அணிந்தார் அறிவிலனென்பதாம். (கூ)

கO கூO. உண்டார்க ணல்ல தடுநருக் காமம்போற்
கண்டார் மகிழ்செய்த லின்று. கO

தலைமகள்குறிப்பறிதலுற்றுன் சொல்லியது.

இ-ள். அடுநரு—அட்பபடுநரு,—உண்டார்கண் அல்லது — தன்னையுண்டார் மாட்டு மகிழ்ச்சியைச்செய்வதல்லது,— காமம்போல் கண்டார் மகிழ்செய்தல் இ ன்று— காமம்போலக் கண்டார்மாட்டு மகிழ்ச்சியைச்செய்தலுடைத்தன்று. எ-று.

அடுநரு வெளிப்படை. காமமென்றது ஈண்டு அதுதுகர்தற்கிடனுகியாளை. கண் டார்கணென்னுமேழாவது இறுதிக்கட்டொக்கது. மகிழ்செய்தற்கட் காமம் நற வினுஞ்சிறந்ததேயெனினும் இவள்குறிப்பாராய்ந்தறியாமையின் யானதுபெற்றி லேனெனக் குறிப்பெச்சம் வருவித்துரைக்க, "அரிமயிர்த்திரண்முன்கை" என் னும் புறப்பாட்டிற்குறிப்புப்போல. (கO)

கக0 ம் அதி.—குறிப்பறிதல்.

அஃதாவது தலைமகன் தலைமகள்குறிப்பினையறிதலும், தோழிகுறிப்பினையறி தலும், அவடான் அவ்விருவர்குறிப்பினையுமறிதலுமாம். தகையணங்குற்ற தலீக ன்றலைமகளைக்கூடுங்கால் இதுவேண்டுமாகலின், தகையணங்குறுத்தலின்பின் வை க்கப்பட்டது.

கO கக. இருநோக் கிவளுண்க ணுள்ள தொருநோக்கு
நோய்நோக்கொன் றந்நோய் மருந்து. க

தலைமகன்தலைமகளுளப்பாட்டுக்குறிப்பினை
அவணுக்கினனறிந்தது.

இ-ள். இவள் உண்டகண் உள்ளது இருநோக்கு—இவளுடையவுண்கணகத்ததா ய நோக்கு இதுபொழுது என்மேலிரண்டுநோக்காயிற்று;—ஒருநோக்கு நோய் நோக்கு ஒன்று அந்நோய் மருந்து — அவற்றுள் ஒருநோக்கு என்கணுய்செய் யுநோக்கு, ஏனையது அந்நோய்க்கு மருந்தாயநோக்கு. எ-று.

உண்கண் மையுண்டகண். நோய்செய்யுநோக்கு அவண்மனத்தினுய காமக்கு றிப்பினைவெளிப்படுக்கின்ற நோக்கு. மருந்தாயநோக்குத் தன்கணிகழ்கின்ற அற்

புநோக்கு. நோய்செய்யுநோக்கினைப் பொதுநோக்கென்பாருமூளர்: அது நோய்செயிற் கைக்கினையாவதல்லது அகமாகாமையறிக. இவ்வருத்தந் தீரும்வாயினுமுண்டாயிற்றென்பதாம். (க)

கக0கூஉ. கண்களவு கொள்ளுஞ் சிறுநோக்கங் காமத்திற்
செம்பாக மன்று பெரிது. உ

இதுவுமது.

இ-ள். கண் களவுகொள்ளும் சிறுநோக்கம்—இவ்வள்கண்கள் யான்காணுமல் என்மேனோக்குகின்ற அருகியநோக்கம்—காமத்தில் செம்பாகம் அன்று பெரிது—மெய்யுறுபுணர்ச்சியின் ஒத்தபாதியளவன்று, அதனினுமிகும். எ-று.

தானோக்கியவழி நாணியிறைஞ்சியும் நோக்காவழி உற்றுநோக்கியும் வருதலாற் களவுகொள்ளுமென்றும், அஃதுளதாங்காலஞ்சிறிதாகலிற் சிறுநோக்கமென்றும், அஃது உளப்பாடில்வழி நிகழ்வதாகலின் இனிப்புணர்தல் ஒருதலையென்பான் செம்பாகமன்றுபெரிதென்றுங்கூறினன். (உ)

கக0கூக. நோக்கினு ணோக்கி யிறைஞ்சினு ளஃதவள்
யாப்பினு ளட்டிய நீர். ஊ

நோக்கினுணாணினுணுமறிந்தது.

இ-ள். நோக்கினுள்—யானோக்காவளவிற் றானென்னையன்போடுநோக்கினுள், —நோக்கி இறைஞ்சினுள்—நோக்கி ஒன்றனையுட்கொண்டு நாணி இறைஞ்சினுள்,— அஃது யாப்பினுள் அவள் அட்டிய நீர் —அக்குறிப்பு இருவேமிடையுந் தோன்றிய அற்புப்பயிர்வளர அதன்கணவள்வார்த்த நீராயிற்று. எ-று.

அஃதென்னுஞ்சுட்டுப்பெயர் அச்செய்கைக்கேதுவாய குறிப்பின்மேனின்றது. யாப்பினையதனை யாப்பென்றார். ஏகதேசவுருவகம். (ஊ)

கக0கூச. யானோக்குங் காலை நிலனோக்கு நோக்காக்காற்
றானோக்கி மெல்ல நகும். ச

நாணினுமகிழ்ச்சியினுமறிந்தது.

இ-ள். யான் நோக்குங்காலை நிலன் நோக்கும்—யான்றன்னைநோக்குங்காற் றானெதிர்நோக்காது இறைஞ்சி நிலத்தைநோக்காநிற்கும்,—நோக்காக்கால் தான் நோக்கி மெல்ல நகும்—அஃதறிந்தியானோக்காக்காற் றானென்னைநோக்கித் தன்னுள்ளே மகிழாநிற்கும். எ-று.

மெல்ல வெளிப்படாமல். மகிழ்ச்சியாற் புணர்தற்குறிப்பினதுவிளங்கும். மெல்லநகுமென்பதற்கு முறுவலிக்குமென்றுரைப்பாருமூளர். (எ)

கக0கூடு. குறிக்கொண்டு நோக்காமை யல்லா லொருகண்
சிறக்கணித்தாள் போல நகும். ஏ

இதுவுமது.

இ-ள். குறிக்கொண்டு நோக்காமை அல்லால்—நேரே குறிக்கொண்டுநோக்காத்தானையல்லது — ஒருகண் சிறக்கணித்தாள்போல நகும் — ஒருகண்ணைச்சிறங்கணித்தான்போல என்னைநோக்கிப் பின்றன்னுள்ளேமகிழாநிற்கும். எ-று.

சிறக்கணித்தாளென்பது செய்யுள்விகாரம். சிறங்கணித்தல் சுருங்குதல். அதுதானும் வெளிப்பட நிகழாமையிற் போலவென்றான். நோக்கியென்பது சொல்லெச்சம். இனியிவ்வாறெய்துதல் ஒருதலையென்பது குறிப்பெச்சம். (ஏ)

கo கூகூ. உருஅ தவர்போற் சொலினுஞ் செறுஅர்சொ
லொல்லே யுணரப் படும். கூ

தோழிசேட்படுத்தவழி அவள்குறிப்பறிந்ததலைமகன்
தன்னுள்ளே சொல்லியது.

இ-ள். உருதவர்போல் சொலினும்—புறத்து நொதுமலர்போலக் கடுஞ்சொற் சொன்னாயினும்,—செறுர் சொல் ஒல்லே உணரப்படும்—அகத்துச் செறுதலி லாதார்சொற் பிறபயத்தல் குறையுற்றுராற்கடிதினறியப்படும். எ-று.

கடுஞ்சொலென்பது இவ்விடங்காவன்மிகுதியுடைத்து வரற்பாலிரல்லீனென்ற ன்மூதலாயின. செறுனெனவே, அருளுடைமை பெறப்பட்டது. தன்குறைமுடிக் க்கருதியே சேட்படுகின்றமை குறிப்பானறிந்து, உலகியன்மேலிட்டுக்கூறியவா று. இது வருகின்றபாட்டிற்குமொக்கும். (சு)

கo கூஎ. செறுஅச் சிறுசொல்லுஞ் செற்றுர்போ னேக்கு
முறுஅர்போன் றுற்றுர் குறிப்பு. எ

இதுவுமது.

இ-ள். செறுச் சிறுசொல்லும்—பின்னினிதாய் முன்னின்னுதாயசொல்லும்—செற்றுர்போல் நோக்கும் — அகத்துச்செறுதிருந்தே புறத்துச்செற்றுர் போன்ற வெகுளிநோக்கும்— உறுர்போன்று உற்றுர் குறிப்பு—நொதுமலர் போன்று ந ட்பாயினுர்க்கு ஒருகுறிப்புப்பற்றி வருவன. எ-று.

குறிப்பு ஆகுபெயர். இவை உள்ளேயொருபயன்குறித்துச்செய்கின்றன இயல் பல்லவாகலான், இவற்றிற்கஞ்சவேண்டாவென்பதாம். (எ)

கo கூஅ. அசையியற் குண்டாண்டோ ரேஎர்யா னேக்கப்
பசையினள் பைய நகும். அ

தன்னைநோக்கிமகிழ்ந்ததலைமகளைக்கண்டு தலைமகன்கூறியது.

இ-ள். யான் நோக்கப் பசையினள் பைய நகும் — என்னையகற்றுகின்றசொ ற்காற்றுதியானிரந்துநோக்கியவழி அஃதறிந்து நெகிழ்ந்து உள்ளே மெல்லநகாநி ன்றுள்,— அசை இயற்கு ஆண்டு ஓரோர் உண்டு—அதனுல் நுடங்கியவியல்பினை யுடையாட்கு அந்நகையின்கண்ணேதோன்றுகின்றதோர்நன்மைக்குறிப்புண்டு. எ-று.

ஏர் ஆகுபெயர். அக்குறிப்பு இனிப்பழுதாகாதென்பதாம். (அ)

கo கூகூ. ஏதிலார் போலப் பொதுநோக்கு நோக்குதல்
காதலார் கண்ணே யுள. கூ

தோழி மதியுடம்படுவாட்குள்ளேசொல்லியது.

இ-ள். ஏதிலார்போலப் பொதுநோக்கு நோக்குதல் — முன்னறியாதார்போல ஒருவனையொருவர் பொதுநோக்கத்தானேக்குதல்—காதலார்கண்ணே உள—இ க்காதலையுடையார்கண்ணேயுளவாகாநின்றன. எ-று.

பொதுநோக்கு யாவர்மாட்டும் ஒருதன்மைத்தாய நோக்கு. நோக்குதற்றெழிலில், ஒன்றேயுளாயினும் இருவர்கண்ணுங்கிழ்தலானும், ஒருவர்கட்டானுங்குறிப்புவேறு பாட்டாற்பலவாமாகலானும், உளவெனப்பன்மையாற் கூறப்பட்டது. இருவரு ம் மதுமறைந்துண்டோர்மகிழ்ச்சிபோல உள்ளத்துள்ளே மகிழ்தலின் அதுபற்

றிக் காதலாரென்றும், அது புறத்துவெளிப்பட்டாமையின் ஏதிலார்போலவென்று ங்கூறினாள். (கூ)

ககOO. கண்ணெடு கண்ணினை நோக்கொக்கின் வாய்ச்சொற்க
ளென்ன பயனு மில. கO

இதுவுமது.

இ-ள். கண்ணெடு கண்ணினை நோக்கு ஒக்கின்—காமத்திற்குரியவிருவருள் ஒருவர்கண்களோடு ஒருவர்கண்கள் நோக்காலொக்குமாயின்,—வாய்ச்சொற்கள் என்னபயனும் இல — அவர்வாய்மைதோன்றச் சொல்லுகின்ற வாய்ச்சொற்கள் ஒருபயனுமுடையவல்ல. எ-று.

நோக்காலொத்தல் காதலெக்கினவாதல். வாய்ச்சொற்கள் மனத்தின்கணின்றி வாயளவிற்றோன்றுகின்றசொற்கள். இருவர்சொல்லுங்கேட்டு உலகியன்மேல் வைத்துக்கூறியவாறு. இருவர்சொல்லுமாவன அவள் புனங்காவன்மேலும் அவன் வேட்டத்தின்மேலுஞ்சொல்லுவன. பயனில்சொற்களாகலின், இவை கொள்ளப்படாவென்பதாம். இவை புணர்தனிமித்தம். (கO)

ககக ம் அதி.—புணர்ச்சிமகிழ்தல்.

அஃதாவது அங்ஙனங்குறிப்பறிந்து புணர்ந்த தலைமகன் அப்புணர்ச்சியினை மகிழ்ந்துகூறல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

ககOக. கண்டுகேட் டுண்டுயிர்த் துற்றறியு மைம்புலனு
மொண்டொடி கண்ணே யுள.* க

இயற்கைப்புணர்ச்சியிறுதிக்கட்சொல்லியது.

இ-ள். கண்டு கேட்டு உண்டு உயிர்த்து உற்று அறியும் ஐம்புலனும்—கண்ணுற் கண்டும் செவியாற்கேட்டும் நாவாலுண்டும் மூக்கான்மோந்தும் மெய்யாற்றீண்டியும் அனுபவிக்கப்படுமைம்புலனும் — ஒண்டொடிகண்ணே உள — இவ்வொள்ளியதொடியையுடையாள்கண்ணேயுளவாயின. எ-று.

உம்மை முற்றும்மை. தேற்றேகாரம் வேறிட்டுத்தின்மை விளக்கிநின்றது. வேறுவேறுகாலங்களில் வேறுவேறுபொருள்களானனுபவிக்கப்படுவன ஒருகாலத்து இவள்கண்ணேயனுபவிக்கப்பட்டனவென்பதாம். வடநூலார் இடக்கர்ப்பொருளவாகச் சொல்லிய புணர்ச்சித்தொழில்களும் ஈண்டடக்கிக்கூறப்பட்டன. (க)

ககOஉ. பிணிக்கு மருந்து பிறம னணியிழை
தன்னெய்க்குத் தானே மருந்து. உ

இடந்தலைப்பாட்டின்கட்சொல்லியது.

இ-ள். பிணிக்கு மருந்து பிற—வாதமுதலியபிணிகட்கு மருந்தாவன அவற்றிற்கு நிதானமாயினவன்றி மாறுபயவியல்பினையுடையனவாம்;— அணியிழைதன் நோய்க்கு மருந்து தானே—அவ்வாறன்றி இவ்வணியிழையினையுடையாள் தன்னிறையபிணிக்கு மருந்துந்தானேயாயிறுள். எ-று.

இயற்கைப்புணர்ச்சியை நினைந்து முன்வருந்திறுதலிற் றன்னெயென்றும், அவ்வருத்தந்தமியாளெயிடத்தெதிர்ப்பட்டுத் தீர்ந்தாறுதலிற் றானேமருந்தென்றும்

---

* இத்திருக்குறள் சேரமான்பெருமாணயனார் திருக்கைலாயஞானவுலாவி லெடுத்துரைக்கப்பட்டது.

கூறினன். இப்பிணியும் எளியவாயவற்றுற்றீரப்பெற்றிலமென்பதுபட்கின்றமையின், மன் ஒழியிசைக்கண்வந்தது. (உ)

ககஅகூ. தாம்வீழ்வார் மென்றோட் டியிலி னினிதுகொ
றுமனைக் கண்ணு னுலகு. கூ

நிரதிசயவின்பத்திற்குரியனீ இச்சிற்றின்பத்திற்கின்னேயாதல்
தகாதென்ற பாங்கற்குச் சொல்லியது.

இ-ள். தாம் வீழ்வார் மென்றோட்டியிலின் இனிதுகொல்— ஐம்புலன்களையுநுகர்வார்க்குத் தாம்விரும்புமகளிர்மெல்லியதோளின்கட்டியினுந்துயில்போல வருந்தாமலெய்தலாமோ——தாமனைக்கண்ணுன் உலகு—அவற்றைத்துறந்தயோகிகளெய்துஞ்செங்கண்மாலுலகம். எ-று.

ஐம்புலன்களையுநுகர்வானென்னும்பெயர் அவாய்நிலையான் வந்தது. இப்பெற்றித்தாய துயிலெவிட்டுத் தவயோகங்களான் வருந்தவேண்டுதலின், எம்மனோர்க்காகாதென்னுங்கருத்தால் இனிதுகொலென்றுன். இந்திரனுலகென்றுரைப்பாருமூளர்: தாமரைக்கண்ணுனென்பது அவனுக்குப் பெயரன்மையின், அஃதுரையன்மையறிக. (கூ)

ககஅசு. நீங்கிற் றெறூஉங் குறுகுங்காற் றண்ணென்னுந்
தீயாண்டுப் பெற்ரு ளிவள். சு

பாங்கற்கூட்டத்திறுதிக்கட்சொல்லியது.

இ-ள். நீங்கின் தெறூஉம் குறுகுங்கால் தண்ணென்னும் தீ—தன்னையகன்றுழிச் சுடாநிற்கும் அணுகுழிக் குளிராநிற்கும் இப்பெற்றித்தாயதீயை——இவள் யாண்டுப் பெற்ருள்—என்கட்டருதற்கு இவளெவ்வுலகத்துப்பெற்ருள்! எ-று.

கூட்டாமுன்றன்புறுதலின்நீங்கிற்றெறூஉமென்றும், கூடியபின்னின்புறுதலிற் குறுகுங்காற்றண்ணென்னுமென்றும், இப்பெற்றியதோர்தீ உலகத்தில்லையாமாகலின் யாண்டுப்பெற்ருளென்றுங்கூறினன். தன்காமத்தீத்தன்னையே அவட்டாளாக்கக்கூறினன், அவளான் அது வெளிப்படுதலின். (சு)

ககஅருி. வேட்ட பொழுதி னவையவை போலுமே
தோட்டார் கதுப்பிஞ டோள். ருி

தோழியிற்கூட்டத்திறுதிக்கட்சொல்லியது.

இ-ள். வேட்டபொழுதின் அவையவை போலுமே—மிகவினியவாயபொருள்களைப் பெறுது அவற்றின்மேல்விருப்பங்கூர்ந்தபொழுதின்கண் அவையவைதாமேவந்தின்பஞ்செய்யுமாறுபோல இன்பஞ்செய்யும்,——தோட்டார் கதுப்பிஞள் தோள்—எப்பொழுதும் பெற்றுப்புணரினும், பூவினையணிந்த தழைந்த கூந்தலினையுடையாடோள்கள். எ-று.

தோடி ஆருபெயர். இயற்கைப்புணர்ச்சி, இடந்தலைப்பாடி, பாங்கற்கூட்டத்துக்கண் முன்னரே நிகழ்ந்திருக்கப் பின்னரும் புதியவாய் நெஞ்சம்பிணித்தலின், அவ்வாராமைபற்றி இவ்வாறுகூறினன். தொழிலுவமம். (ருி)

ககஅசு. உறுதோ றுயிர்தளிர்ப்பத் தீண்டலாற் பேதைக்
கமிழ்தி னியன்றன தோள். சு

இதுவுமது.

இ-ள். உயிர் உறுதோறு தளிர்ப்பத் தீண்டலால்—தன்னைப்பெறுது வாடிய என்னுயிர் பெற்றுறுந்தோறுந் தளிர்க்கும்வகை தீண்டுதலான்,—பேதைக்குத்தோள் அமிழ்தின் இயன்றன—இப்பேதைக்குத் தோள்கள் தீண்டப்படுவதோரமிழ்தினுற்செய்யப்பட்டன. எ-று.

எதுவாகலாற் றீண்டல் அமிழ்திற்குமெய்திற்று. வாடியவுயிரைத் தளிர்ப்பித்தல்பற்றி, அவையமிழ்தினியன்றனவென்றான். தளிர்த்தல் இன்பத்தாற் றழைத்தல்.

ககoஎ. தம்மி லிருந்து தமதுபாத் துண்டற்றூ
லம்மா வரிவை முயக்கு. எ

இவளே னீவளைந்துகொண்டு உலகோர் தம்மில்லிருந்து
தமதுபாத்துண்ணுமில்லறத்தோடுபடல்வேண்டுமென்ற
தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். அம் மா அரிவை முயக்கு—அழகிய மாமைநிறத்தையுடைய அரிவையது முயக்கம்—தம்மில் இருந்து தமது பாத்து உண்டற்று — இன்பம்பயத்தற்கட்டமக்குரியவில்லின்கணிருந்து உலகோர் தந்தாளான்வந்த பொருளைத்தென்புலத்தார்தெய்வம் விருந்தொக்கல்கட்குப்பகுத்துத்தங்கூற்றையுண்டாற்போலும்.எ-று.

தொழிலுவமம். இல்லறஞ்செய்தாரெய்துந்துறக்கத்தின்பம் எனக்கிப்புணர்ச்சியேதருமென வளைவுடன்படான்கூறியவாறுயிற்று. (எ)

ககoஅ. வீழு மிருவர்க் கினிதே வளியிடை
போழப் படாஅ முயக்கு. அ

ஒத்தவன்புடைய நமக்கு ஒருபொழுதும்விடாத முயக்கமே
இனியதென வளைவுகடாயதோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். நீசொல்லுகின்றதொக்கும்,—வளி இடை போழப்படா முயக்கு—ஒரு பொழுதுமெகிழாமையிற் காற்றுலிடையறுக்கப்படாதமுயக்கம்—வீழும் இருவர்க்கு இனிதே—ஒருவனையொருவர் விழைவாரிருவர்க்குமினிதே. எ-று.

முற்றும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. ஏகாரம் தேற்றத்தின்கண்வந்தது. ஈண்டு இருவரில்லை இன்மையான் இஃதொவ்வாதென்பது கருத்து. களவிற்புணர்ச்சியைமகிழ்ந்து வளைவுடன்படான்கூறியவாறு. (அ)

ககoகூ. ஊடல் லுணர்தல் புணர்த லிவைகாமங்
கூடியார் பெற்ற பயன். கூ

காதத்தல்வேண்டாமையின் இடையறவில்லாதகூட்டமே இன்பப்பயனுடைத்தென வளைவுகடாவியாட்குச் சொல்லியது.

இ-ள். ஊடல் உணர்தல் புணர்தல் இவை—புணர்ச்சியினிதாதற்பொருட்டு வேண்டுவதாயவூடலும் அதனெளவறிந்துநீங்குதலும் அதன்பினிகழ்வதாயவப்புணர்ச்சிதானுமென்னிவையன்றே—காமம் கூடியார் பெற்ற பயன்—வளைந்துகொண்டு காமத்தையிடைவிடாதெய்தியவர் பெற்ற பயன்கள். எ-று.

ஆடவர்க்குப் பிரிவென்பதொன்றுளதாதன்மேலும் அதுதான் பரத்தையர் மாட்டாதலும் அதனெயறிந்து மகளிரூடிநிற்றலும் அவ்வூடலைத் தவறுசெய்தவர்தாமே தந்தவறின்மைகூறிநீக்கலும் பின்னுமவ்விருவரும் ஒத்தவன்பினராய்க்கூடலுமன்றே முன்வளைந்தெய்தினர்பெற்றபயன், அப்பயன் இருதலைப்புள்ளிறேருயிராய

உழுவலன்புடையவெமக்குவேண்டாவென அவ்வாசைதெய்தலேயிகழ்ந்துகூறிய வாறு. (கூ)

ககக0. அறிதோ றறியாமை கண்டற்றூற் காமஞ்
செறிதோறுஞ் சேயிழை மாட்டு. க0

புணர்ந்துடன்போகின்றூன் றன்னுள்ளே சொல்லியது.

இ-ள். அறிதோறு அறியாமை கண்டற்று—நூல்களானும் நுண்ணுணர்வானும் பொருள்களேயறியவறிய முன்னேயறியாமை கண்டாற்போலக் காணப்படாநின்றது—சேயிழைமாட்டுச் செறிதோறும் காமம்—சிவந்தவிழையினேயுடையாளே இடைவிடாது செறியச்செறிய இவண்மாட்டுக் காதல். எ-று.

களவொழுக்கத்திற் பலவிடையீடுகளானெய்தப்பெறுது அவாவற்றூன் இது பொழுது நிரந்தரமாகவெய்தப்பெற்றமையின், செறிதோறுமென்றூன். அறிவிற் கெல்லையின்மையான் மேன்மேலறியவறிய முன்னேயறிவு அறியாமையாய்மடியு மாறுபோலச் செறிவிற்கெல்லையின்றி மேன்மேற்செறியச்செறிய முன்னேச்செறிவு செறியாமையாய்முடியாநிற்கின்றதெனத் தன்னூாமைகூறியவாறு. இப்புணர்ச்சிமகிழ்தல் தலைமகட்குமுண்டேனும் அவண்மாட்டுக்குறிப்பானிகழ்வதல்லது கூற்றூனிகழாமையறிக. (க0)

ககஉ ம் அதி.—நலம்புனைந்துரைத்தல்.

அஃதாவது தலைமகன்றலைமகணலத்தைப் புனைந்துசொல்லியது. இது, புணர்ச்சிமகிழ்ந்துழி நிகழ்வதாகலின், புணர்ச்சிமகிழ்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

ககஉக. நன்னீரை வாழி யனிச்சமே நின்னினு
மென்னீரள் யாம்வீழ் பவள். க

இயற்கைப்புணர்ச்சியிறுதிக்கட்சொல்லியது.

இ-ள். அனிச்சமே வாழி நன்னீரை—அனிச்சப்பூவே, வாழ்வாயாக, மென்மையால் நீயெல்லாப்பூவினுநல்லவியற்கையையுடையை, —யாம் வீழ்பவள் நின்னினும் மென்னீரள்—அங்ஙனமாயினும் எம்மால்விரும்பப்பட்டவள் நின்னினுமெல்லியவியற்கையையுடையள். எ-று.

அனிச்சம் ஆகுபெயர். வாழியென்பது உடன்பாட்டுக்குறிப்பு. இனி யீரனே மெல்லியனென்னுந்தருக்கினேயொழிவாயாகவென்பதாம். அதுபொழுதுற்றறிந்தாளுகவின், ஊற்றினினிமையையே பாராட்டினுன். இன்னீரளென்று பாட மோதுவாருமுளர். (க)

ககஉஉ. மலர்காணின் மையாத்தி நெஞ்சே யிவள்கண்
பலர்காணும் பூவொக்கு மென்று. உ

இடந்தலைப்பாட்டின்கட்சொல்லியது.

இ-ள். நெஞ்சே—நெஞ்சே,—இவள் கண் பலர்காணும் பூ ஒக்கும் என்று—யானேகாணப்பெற்ற இவள்கண்களேப் பலரானுங்காணப்படும் பூக்கள் ஒக்குமென்று கருதி—மலர்காணின் மையாத்தி—தாமரை, குவளை, நீலமுதலிய மலர்களேக்கண்டால் மயங்காநின்றூய், நின்னறிவிருந்தவாறென்! எ-று.

மையாத்தல் ஈண்டு ஒவ்வாதவற்றையொக்கு மெனக்கோடல், இறுமாத்தல் செம்மாத்தலென்பனபோலவொருசொல். இயற்கைப்புணர்ச்சிநீக்கமுதலாகத் தலைம

கள்கண்களைக் காணப்பெறுமையின் அவற்றோடொருபுடையொக்குமலர்களைக் கண்டிழியெல்லாம் அவற்றின்கட்காதல்செய்துபோந்தான், இதுபொழுது அக்கண்களினலமுழுதுந்தானேதமியாளையிடத்தெதிர்ப்பட்டனுபவித்தாளுகலின் அம்மலர்கள் ஒவ்வாமைகண்டு ஒப்புமைகருதிய நெஞ்சையிகழ்ந்துகூறியவாறு. (உ)

ககஙங. முறிமேனி முத்த முறுவல் வெறிநாற்றம்
வேலுண்கண் வேய்த்தோ ளவட்கு. கூ

கூட்டதலுற்றபாங்கற்குத் தலைமகன்றலைமக
ளதியல்புகூறியது.

இ-ள். வேய்த்தோளவட்கு—வேய்போலுந்தோளினையுடையவட்கு — மேனி முறி — நிறந்தளிர்நிறமாயிருக்கும்,— முறுவல் முத்தம்— பல்லுமுத்தமாயிருக்கும்,—நாற்றம் வெறி—இயல்பாயநாற்றம் நறுநாற்றமாயிருக்கும்,—உண்கண் வேல்— உண்கண்கள் வேலாயிருக்கும். எ-று.

பெயரடையானும் ஓரியல்பு கூறப்பட்டது. முறி, முறுவலென்பன ஆகுபெயர். உருவகவகையாற்கூறினமையின், புனைந்துரையாயிற்று. நின்னுற்கருதப்பட்டாளையறியேனென்று சேட்படுத்த தோழிக்குத் தலைமகன் சொல்லியதூஉமாம். (ஊ)

ககசச. காணிற் குவளை கவிழ்ந்து நிலனேக்கு
மாணிழை கண்ணெவ்வே மென்று. ச

பாங்கற்கூட்டத்துச்சென்றுசார்தலுறுவான்
சொல்லியது.

இ-ள். குவளை—குவளைப்பூக்கடாமும்,—காணின்—காண்டற்றொழிலையுடையவாயின்,—மாண் இழை கண் ஒவ்வேம் என்று கவிழ்ந்து நிலன் நோக்கும்—மாண்டவிழையினையுடையாள்கண்களை யாமொவ்வேமென்றுகருதி அந்நாணினுலிறைஞ்சி நிலத்தினைநோக்கும். எ-று.

பண்பானேயன்றித் தொழிலானுமொவ்வாதென்பான் காணினென்றும், கண்டால் அவ்வொவ்வாமையால் நாணுடைத்தாமென்பது தோன்றக் கவிழ்ந்தென்றுங்கூறினன். காட்சியுநாணுமின்மையிற் செம்மாந்து வானேநோக்கினவென்பதாம். (எ)

ககஙநி. அனிச்சப்பூக் காலளையாள் பெய்தா னுசுப்பிற்கு
நல்ல படாஅ பறை. நி

பகற்குறிக்கட்பூவணிகண்டு சொல்லியது.

இ-ள். அனிச்சப்பூக் கால் ஞளையாள் பெய்தாள்—இவள் தன்மென்மைகருதாது அனிச்சப்பூவை முகிழ்க்ளையாத சூடினுள்,—நுசுப்பிற்கு நல்ல பறைபடா— இனியிவளிடைக்கு நல்லபறைகளொலியா. எ-று.

அம்முகிழ்ப்பாரம்பொறுமையின் இடை மூரியும், மூரிந்தால் அதற்குச் செத்தார்க்குரிய நெய்தற்பறையே பலவென்பதாம். மக்கட்குரிய சாக்காடும்பறைபடுதலும் இலக்கணக்குறிப்பால் நுசுப்பின்மேலேற்றப்பட்டன.* (ஙி)

ககஙசு. மதியு மடந்தை முகனு மறியா
பதியிற் கலங்கிய மீன். கூ

இரவுக்குறிக்கண் மதிகண்டு சொல்லியது.

* இவ்விலக்கணையடியாகத் தோன்றியகுறிப்பை வடநூலார் இலக்கணமூலவத்தொனியென்பர்.

இ-ள். மீன் — வானத்து மீன்கள்,— மதியும் மடந்தைமுகனும் அறியா—வேறுபாடு பெரிதாகவும் தம்மதியினையும் எம்மடந்தைமுகத்தினையும் இதுமதி இதுமுகமென்றறியமாட்டாது,— பதியிற் கலங்கிய — தந்நிலையினின்றுங்கலங்கித் திரியாநின்றன. எ-று.

ஓரிடத்துநில்லாது எப்பொழுதுமியங்குதல்பற்றிப் பதியிற்கலங்கியவென்றான். வேறுபாடு வருகின்றபாட்டாற்பெறப்படும். இனியிரண்டனையும் பதியிற்கலங்காத மீன்களறியுமல்லது கலங்கின மீன்கள் அறியாவென்றுரைப்பினுமமையும்.(௬)

ககக௭. அறுவாய் நிறைந்த வவிர்மதிக்குப் போல
மறுவுண்டோ மாதர் முகத்து. ௭

இதுவுமது.

இ-ள். அம்மீன்கள் அங்ஙனங்கலங்குதற்குக் காரணம் யாது?— அறுவாய்நிறைந்த அவிர் மதிக்குப்போல—முன்குறைந்தவிடம் வந்துநிரம்பியே விளங்குமதிக்கட்போல — மாதர் முகத்து மறு உண்டோ — இம்மாதர்முகத்துமறுவுண்டோ! எ-று.

இடம் கலை. மதிக்கென்பது வேற்றுமைமயக்கம். தேய்தலும் வளர்தலும் மறுவுடைமையுமின்மைபற்றி வேறுபாடறியலாயிருக்க அறிந்திலவெனவிகழ்ந்துகூறியவாறு. (௭)

ககக௮. மாதர் முகம்போ லொளிவிட வல்லையேற்
காதலை வாழி மதி. ௮

இதுவுமது.

இ-ள். மதி வாழி — மதியே, வாழ்வாயாக!—மாதர் முகம்போல் ஒளிவிட் வல்லையேல் காதலை—இம்மாதர்முகம்போல யான் மகிழும்வகை ஒளிவீசவல்லையாயின், நீயுமென்காதலையுடையையாதி. எ-று.

மறுவுடைமையின் அதுமாட்டாய், மாட்டாமையின் என்னாற்காதலிக்கவும்படாயென்பதாம். வாழியென்பது இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. (௮)

ககக௯. மலரன்ன கண்ணாண் முகமொத்தி யாயிற்
பலர்காணத் தோன்றன் மதி. ௯

இதுவுமது.

இ-ள். மதி—மதியே,—மலர் அன்ன கண்ணாள் முகம் ஒத்தியாயின்—இம் மலர்போலுங்கண்ணினையுடையாண்முகத்தை நீயொக்கவேண்டுதியாயின்,—பலர்காணத் தோன்றல்— இதுபோல யான்காணத் தோன்று, பலர்காணத்தோன்றாதொழி. எ-று.

தானே முகத்தினலமுழுதுங்கண்டனுபவித்தானாகலின் ஈண்டும் பலர்காணத் தோன்றலையிழித்துக்கூறினான். தோன்றின் நினக்கவ்வொப்புண்டாகாதென்பதாம். (௯)

ககஉ௦. அனிச்சமு மன்னத்தின் றூவியு மாத
ரடிக்கு நெருஞ்சிப் பழம். ௧௦

உடன்போக்குரைத்த தோழிக்கு
அதனதருமைகூறி மறுத்தது.

இ-ள். அனிச்சமும் அன்னத்தின் தூவியும்—உலகத்தாரான் மென்மைக்கெடுக்கப்பட்ட அனிச்சப்பூவும் அன்னப்புள்ளின்சிறகுமாகியவிரண்டும்—மாதர்அடிக்கு நெருஞ்சிப்பழம்—மாதரடிக்கு நெருஞ்சிப்பழம்போல வருத்தஞ்செய்யும். எ-று.

முள் வலிதாதலுடைமையிற் பழமென்றான். இத்தன்மைத்தாயவடி பரத்தியன்னகுமிமிக்கூர்ங்கற்களையுடைய வெஞ்சுரத்தை யாங்ஙனங்கடக்குமென்பதுகுறிப்பாற்பெறப்பட்டது. செம்பொருளேயன்றிக் குறிப்புப்பொருளும் அடிநலனழியாமையாகலின், இதுவுமிவ்வதிகாரத்ததாயிற்று. (ச0)

ககஙம் அதி.—காதற்சிறப்புரைத்தல்.

அஃதாவது தலைமகன் தன்காதன்மிகுதிகூறலும், தலைமகள் தன்காதன்மிகுதி கூறலுமாம். இது, புணர்ச்சியும் நலனும்பற்றி நிகழ்வதாகலின், புணர்ச்சிமகிழ்தல் நலம்புனைந்துரைத்தல்களின்பின் வைக்கப்பட்டது.

ககஉக. பாலொடு தேன்கலந் தற்றே பணிமொழி
வாலெயி றூறிய நீர். க

இயற்கைப்புணர்ச்சியிறுதிக்கட்டலைமகன்
றன்னயப்புணர்த்தியது.

இ-ள். பணிமொழி வால் எயிறு ஊறிய நீர்—இம்மெல்லியமொழியினையுடையாளது வாலியவெயிறூறியநீர்—பாலொடு தேன் கலந்தற்று— பாலுடனே தேனைக்கலந்த கலவைபோலும். எ-று.

கலந்ததற்றென்பது விகாரமாயிற்று, கலக்கப்பட்டதென்றவாறு. பாலொடுதேனென்றவதனால் அதன்சுவைபோலுஞ் சுவையினையுடைத்தென்பதாயிற்று. எயிறூறியவென இடத்துநிகழ்பொருளின்மேழில் இடத்தின்மேனின்றது. வேறு வேறறியப்பட்ட சுவையவாய பாலுந்தேனுங்கலந்துழி அக்கலவை இன்னதென்றறியலாகாத இன்சுவைத்தாமாகலின், அது பொருளாகிய நீர்க்குமெய்துவிக்க.(க)

ககஉஉ. உடம்பொ டுயிரிடை யென்ன மற்றன்ன
மடந்தையொ டெம்மிடை நட்பு. உ

பிரிவச்சங்கூறியது.

இ-ள். உடம்பொடு உயிரிடை என்ன அன்ன— உடம்போடுயிரிடையுளவாய நட்புக்கள் எத்தன்மைய அத்தன்மைய—மடந்தையொடு எம்மிடை நட்பு—இம்மடந்தையோடு எம்மிடையுளவாய நட்புக்கள். எ-று.

என்னவெனப் பன்மையாற்கூறியது, இரண்டுந்தொன்றுதொட்டு வேற்றுமையின்றிக் கலந்துவருதல், இன்பத்துன்பங்களொக்கவனுபவித்தல், இன்றியமையாமையென்றிவற்றை நோக்கி. தெய்வப்புணர்ச்சியாகலான் அதுபொழுது உணர்ச்சியிலளாகியாள் பின்னுடையள்ளமன்றே, ஆயவழி இவன்யாவன் கொலென்வும் என்கணன்புடையன்கொலெனவும் இன்னுமிவனைத்தலைப்பெய்தல்கூடுங்கொலெனவும் அவண்மனத்தின்கணிகழும், அங்ஙிகழ்வனவற்றைக்குறிப்பானறிந்து அவைதீர்க்கூறியவாறு. என்னையென்று பாடமோதுவாருமுளர். (உ)

ககஉங. கருமணியிற் பாவாய்நீ போதாயம் வீழுந்
திருநுதற் கில்லை யிடம். ங

இடந்தலைப்பாட்டின்கட்டலைமகணீக்கத்துச்சொல்லியது.

இ-ள். கருமணியிற் பாவாய் நீ போதாய் — என்கண்ணிற்கருமணியின்கணு றையும் பாவாய், நீயங்குநின்றும் போதருவாயாக;— யாம் வீழும் திருநுதற்கு இடம் இல்லை—போதராதிருத்தியாயின், எம்மால்விரும்பப்பட்ட திருநுதலையுடை யாட்கு இருக்கவிடமில்லையாம். எ-று.

யான்காணாதமையாமையின் இவள்புறத்துப்போகற்பாலளன்றி என்கண்ணுளி ருக்கற்பாலள், இருக்குங்கால் நின்னோடொருங்கிருக்க இடம்போதாமையின் நி ன்னினுஞ்சிறந்தவிவட்கு அவ்விடத்தைக்கொடுத்து நீபோதுவாயாகவென்பதாம்.

ககஉச. வாழ்த லுயிர்க்கன்ன ளாயிழை சாத
லதற்கன்ன ணீங்கு மிடத்து. ச

பகற்குறிக்கட்புணர்ந்துநீங்குவான் சொல்லியது.

இ-ள். ஆயிழை உயிர்க்கு வாழ்தல் அன்னள்— தெரிந்தவிழையினையுடையாள் எனக்குப் புணருமிடத்து உயிர்க்குடம்போடுகூடிவாழ்தல்போலும்;—நீங்குமிட த்து அதற்குச் சாதல் அன்னள் — பிரியுமிடத்து அதற்கு அதனினீங்கிப்போதல் போலும். எ-று.

எனக்கென்பதும் புணருமிடத்தென்பதும் அவாய்நிலையான் வந்தன. வாழுங் காலத்து வேற்றுமையின்றி வழிநிற்றலானும், சாங்காலத்து வருத்தஞ்செய்தலானு ம், அவற்றை அவள்புணர்வுபிரிவுகட்குவமையாக்கினான். (ச)

ககஉரு. உள்ளுவன் மன்யான் மறப்பின் மறப்பறியே
னொள்ளமர்க் கண்ணாள் குணம். ரு

ஒருவழித்தணந்துவந்ததலைமகன் நீயிர்தணந்தஞான்று
எம்மையுள்ளியுமறிதிரோவென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். ஒள்ளமர்க் கண்ணாள் குணம் யான் மறப்பின் உள்ளுவன்—ஒள்ளியவா ய் அமரைச்செய்யுங்கண்ணினையுடையாள் குணங்களை யான்மறந்தேனாயின், நினை ப்பேன்;—மறப்பு அறியேன்—ஒருபொழுதும் மறத்தலையறியேன், ஆகலான் நி னைத்தலையுமறியேன். எ-று.

மன் ஒழியிசைக்கண் வந்தது. குணங்கள் நாணம், மடம், அச்சம், பயிர்ப்பு மு தலாயின. இத்துணையுந்தலைமகன்கூற்று; மேற்றலைமகள்கூற்று. (ரு)

ககஉசா. கண்ணுள்ளிற் போகா ரிமைப்பிற் பருவரார்
நுண்ணியரெங் காத லவர். சா

ஒருவழித்தணப்பின்கட்டலைமகனைத் தோழி இயற்ப
ழிக்குமென்றஞ்சி அவள்கேட்பத்தன்
னுள்ளே சொல்லியது.

இ-ள். தாங்காணாமைபற்றிச் சேய்மைக்கட்போயினாரென்று கருதுவார் கருது க,—எங்காதலவர் கண்ணுள்ளிற் போகார்—எம்முடையகா[illegible]ப்புண்டா[illegible]ண்ணகத்து நின்றும் போகார்,—இமைப்பிற் பருவரார்—யாம[illegible]யின் அதனா ல்வருந்துவதுஞ்செய்யார்,—நுண்ணியர் — [illegible] நுண்ணியர். எ-று.

இடைவிடாதநினைவின்முதிர்ச்சியான் எப்பொ[illegible] முன்னேதோன்றலிற் க ண்ணுள்ளிற்போகாரென்றும், இமைத்துழியும் அது[illegible]ற்றலான் இமைப்பிற் பருவ ராரென்றுங்கூறினாள். (சா)

ககஉஎ. கண்ணுள்ளார் காத லவராகக் கண்ணு
மெழுதேங் கரப்பாக் கறிந்து. எ

இதுவுமது.

இ-ள். காதலவர் கண் உள்ளாராகக் கண்ணும் எழுதேம்—காதலர் எப்பொழுதுமெங்கண்ணினுள்ளாராகலாற் கண்ணினையஞ்சனத்தாலெழுதுவதுஞ்செய்யேம்,—கரப்பாக்கு அறிந்து — அத்துணைக்காலமும் அவர்மறைதலையறிந்து. எ-று.

இழிவுசிறப்பும்மைமாற்றப்பட்டது. கரப்பாக்கென்பது வினைப்பெயர். வருகின்றவேபாக்கென்பதுமது. யானிடையீடின்றிக்காண்கின்றவரைப் பிரிந்தாரென்று கருதுமாறென்னையென்பது குறிப்பெச்சம். (எ)

ககஉஅ. நெஞ்சத்தார் காத லவராக வெப்துண்ட
லஞ்சுதும் வேபாக் கறிந்து. அ

இதுவுமது.

இ-ள். காதலவர் நெஞ்சத்தாராக வெய்து உண்டல் அஞ்சுதும்—காதலர் எந்நெஞ்சினுள்ளாராகலான் உண்ணுங்கால் வெய்தாக உண்டலையஞ்சாநின்றேம்,—வேபாக்கு அறிந்து—அவர் அதனன் வெய்துறலையறிந்து. எ-று.

எப்பொழுதும் என்னெஞ்சின்கணிருக்கின்றவரைப் பிரிந்தாரென்று கருதுமாறென்னையென்பது குறிப்பெச்சம். (அ)

ககஉகூ. இமைப்பிற் கரப்பாக் கறிவ லனைத்திற்கே
யேதில னென்னுமிவ் வூர். கூ

வளைவிடைவைத்துப்பிரிவின்கட்டலைமகளாற்றுதற்பொருட்டுத்
தோழி தலைமகனையியற்பழித்தவழி அவளியற்படமொழிந்தது.

இ-ள். இமைப்பிற் கரப்பாக்கு அறிவல்—என்கண்ணிமைக்குமாயின் உள்ளிருக்கின்ற காதலர் மறைதலையறிந்து இமையேன்;—அனைத்திற்கே ஏதிலர் என்னும் இவ்வூர்—அவ்வளவிற்கு அவரைத் துயிலாதோய்செய்தார் அன்பிலரென்று சொல்லாநிற்கும் இவ்வூர். எ-று.

தன்கருத்தறியாமைபற்றிப் புலந்துசொல்லுகின்றாளாகலின், தோழியைவேறுபடுத்து இவ்வூரென்றாள். ஒருபொழுதும் பிரியாதவரைப் பிரிந்தாரென்று பழிக்கற்பாலையல்லையென்பதாம். (கூ)

ககஉ0. உவந்துறைவ ருள்ளத்து ளென்று மிகந்துறைவ
ரேதில ரென்னுமிவ் வூர். க0

இதுவுமது.

இ-ள். என்றும் உள்ளத்துள் உவந்து உறைவர்—காதலர் எஞ்ஞான்றும் என்னுள்ளத்துள்ளேயுவந்துறையாநிற்பர்;—இகந்து உறைவர் ஏதிலர் என்னும் இவ்வூர்—அதனையறியாது அவரைப் பிரிந்துறையாநின்றூர் அன்பிலரென்றுசொல்லாநிற்கும் இவ்வூர். எ-று.

உவந்துறைவரென்றதனால் அன்புடைமைகூறினாள். பிரியாமையும் அன்புமுடையாரை இலரெனப் பழிக்கற்பாலையல்லையென்பதாம். (க0)

ககச ம் அதி.—நாணுத்துறவுரைத்தல்.

அஃதாவது சேட்படுக்கப்பட்டு ஆற்றானாய தலைமகன் தோழிக்குத் தன்னாண்டுறவுரைத்தலும், அறத்தொடுநிற்பிக்கலுற்ற தலைமகள் அவட்குத் தன்னாண்டுறவுரைத்தலுமாம். இது, காதன்மிக்குழி நிகழ்வதாகலின், காதற்சிறப்புரைத்தலின் பின் வைக்கப்பட்டது.

ககஙக. காம முழந்து வருந்தினார்க் கேம
மடலல்ல தில்லை வலி. க

சேட்படுக்கப்பட்டு ஆற்றானாய தலைமகன் சொல்லியது.

இ-ள். காமம் உழந்து வருந்தினார்க்கு—அரியராய மகளிரோடு காமத்தையனுபவித்துப் பின்னதுபெறாது துன்புற்றவாடவர்க்கு—ஏமமடல், அல்லது வலி இல்லை—பண்டும் ஏமமாய்வருகின்ற மடலல்லது இனியெனக்கு வலியாவதில்லை. எ-று.

ஏமமாதல் அத்துன்பநீங்கும்வகை அவ்வனுபவத்தினைக்கொடுத்தல். வலி ஆகுபெயர். பண்டுமாடவராயினார் இன்பமெய்திவருகின்றவாறுநிற்க நின்னையதற்குத் துணையென்று கருதிக் கொன்னேமுயன்ற யான் இதுபொழுது அல்லாமையையறிந்தேனாகலான் இனி யானுமவ்வாற்றான் அதனையெய்துவலென்பது கருத்து.

ககஙஉ. நோனா வுடம்பு முயிரு மடலேறு
நாணினை நீக்கி நிறுத்து. உ

நாணுடையநுமக்கு அது முடியாதென மடல்விலக்கலுற்றாட்குச்
சொல்லியது.

இ-ள். நோனா உடம்பும் உயிரும் மடல் ஏறும் — அவ்வருத்தத்தினைப்பொறாத வுடம்புமுயிரும் அதற்கேமமாய மடன்மாவினையூரக்கருதாநின்றன,— நாணினை நீக்கி நிறுத்து—அதனை விலக்குவதாய நாணினையகற்றி. எ-று.

வருந்தினார்க்கென மேல்வந்தமையிற் செயப்படுபொருள் ஈண்டுக் கூறாராயினார். மடல் ஆகுபெயர். நீக்கிநிறுத்தென்பது ஒருசொன் [illegible]மைத்து. அறிவுநிறையேர்ப்புக்கடைப்பிடிமுதலிய முன்னே நீங்கவும் நாமடகாது நின்றது, அதுவுமிதுபொழுதுநீங்கிற்றென்பான், உடம்புமுயிருமென்றான். அவைதாந்தம்முணீங்காமற்பொருட்டு மடலேறுமென்றது அவள் தன்னாற்றாமையறிந்துகடிதிற்குறை நேர்தனோக்கி. (உ)

ககஙஙு. நாணொடு நல்லாண்மை பண்டுடையே னின்றுடையேன்
காமுற்றா ரேறு மடல். ங

நாணேயன்றி நல்லாண்மையுமுடைமையின்
முடியாதென்றாட்குச் சொல்லியது.

இ-ள். நாணொடு நல்லாண்மை பண்டு உடையேன் — நாணும் மிக்கவாண்டகைமையும் யான் பண்டுடையேன்;—காமுற்றார் ஏறும் மடல் இன்று உடையேன்—அவை காமத்தானீங்குதலான், அக்காமமிக்காரேறும் மடலினையின்றுடையேன். எ-று.

நாண் இழிவாயினசெய்தற்கண்விலக்குவது. ஆண்மை ஒன்றற்குந்தளராதுநிற்றல். அவை பண்டுள்ளன, இன்றுள்ளது இதுவேயாகலிற் கடிதின்முடியுமென்பதாம். (ங)

ககஙச. காமக் கடும்புன லுய்க்குமே நாணெடு
நல்லாண்மை யென்னும் புணை. ச

நாணுநல்லாண்மையுங் காமவெள்ளத்திற்குப் புணையாகலின்
அதனால் அவைநீங்குவனவல்லவேயென்றுட்குச் சொல்லியது.

இ-ள். நாணெடு நல்லாண்மை என்னும் புணை —— யான்றன்னைக்கடத்தற்குக் கொண்டநாணும் நல்லாண்மையுமாகிய புணைகளை —— காமக்கடும்புனல் உய்க்குமே—என்னிற்பிரித்துக் கர்மமாகிய கடியபுனல் கொண்டுபோகாநின்றது. எ-று.

அதுசெய்யமாட்டாத ஏனைப்புனலினீக்குதற்குக் கடும்புனலென்றான். இப்புனற்கு அவை புணையாகா, அதனால் அவை நீங்குமென்பதாம். (ச)

ககஙஞ. தொடலைக் குறுந்தொடி தந்தாண் மடலொடு
மாலை யுழக்குந் துயர். ஞ

இவ்வாற்றுமையும் மடலும் நுமக்கெவ்வாறு
வந்தனவென்றுட்குச் சொல்லியது.

இ-ள். மாலை உழக்கும் துயர் மடலொடு—மாலைப்பொழுதின்கணனுபவிக்குந்துயரினையும் அதற்குமருந்தாயமடலினையும் முன்னறியேன், —— தொடலைக்குறுந்தொடி தந்தாள்—இதுபொழுது எனக்கு மாலைபோலத்தோடர்ந்த சிறுவளையினையுடையாடந்தாள். எ-று.

காமம் ஏனைப்பொழுதுகளினுமுளதேனும் மாலைக்கண்மலர்தலுடைமையின் மாலையுழக்குந்துயரொன்றும், மடலும் அதுபற்றி வந்ததாகலின் அவ்விழிவும் அவளாற்றரப்பட்டதென்றும், அவடான் கூறியதேகூறுமினமையெனபது தோன்றத் தொடலைக்குறுந்தொடியென்றுங்கூறினான். அப்பெயர் உவமைத்தொகைப்புறத்துப்பிறந்தவன்மொழித்தொகை. இவையவடந்தனவாகலின் நின்னலீங்குமென்பது கருத்து. (ஞ)

ககஙசு. மடலூர்தல் யாமத்து மூள்ளுவேன் மன்ற
படலொல்லா பேதைக்கென் கண். சு

மடலூரும்பொழுது இற்றைக்குங்கழிந்ததென்றுட்குச்
சொல்லியது.

இ-ள். பேதைக்கு என் கண் படல் ஒல்லா— நின்பேதைகாரணமாக என்கண்கள் ஒருகாலுந்துயிறலைப்பொருந்தா;—— யாமத்தும் மன்ற மடலூர்தல் உள்ளுவேன் — அதனால் எல்லாருந்துயிலுமிடையாமத்தும் யானிருந்து மடலூர்தலையே கருதாநிற்பேன். எ-று.

பேதையென்றது பருவம்பற்றியன்று மடமைபற்றி. இனிக்குறைமுடிப்பது காரியமெனவேண்டாவென்பதாம். (சு)

ககஙஎ. கடலன்ன காம முழுந்து மடலேறுப்
பெண்ணிற் பெருந்தக்க தில். எ

பேதைக்கென்கண்படலொல்லாவென்பதுபற்றி
அறிவிலராயமகளிரினும் அஃதுடையராயவாடவரன்றே
ஆற்றற்பாலரென்றுட்குச் சொல்லியது.

இ-ள். கடல் அன்ன காமம் உழந்தும் மடல் ஏறுப் பெண்ணின்—கடல்போலக் கரையற்றகாமநோயினையனுபவித்தும் மடலூர்தலைச்செய்யாது ஆற்றியிருக்கும்

பெண்பிறப்புப்போல—பெருந்தக்கது இல்—மிக்கதகுதியினையுடையபிறப்பு உலகத்தில்லை. எ-று.

பிறப்புவிசேடத்தால் அவ்வடக்கம் எனக்கில்லையாகாநின்றது, நீயஃதறிகின்றிலையென்பதாம். இத்துணையுந்தலைமகன்கூற்று, மேற்றலைமகள்கூற்று. (எ)

ககஙஅ. நிறையரியர் மன்னளிய ரென்னாது காம
மறையிறந்து மன்று படும். அ

காப்புச்சிறைமிக்குக் காமம்பெருகியவழிச் சொல்லியது.

இ-ள். நிறை அரியர் (என்னாது)—இவர்நிறையால் நாமீதூர்தற்கரியரென்றஞ்சுதல்செய்யாது, — மன் அளியர் என்னாது — மிகவுமளிக்கத்தக்காரென்றிரங்குதல்செய்யாது,—காமம் மறை இறந்து மன்றுபடும்— மகளிர்காமமும் அவர்மறைத்தலைக்கடந்து மன்றின் கண்ணே வெளிப்படுவதாயிருந்தது. எ-று.

என்னாதென்பது முன்னுங்கூட்டி மகளிரென்பது வருவிக்கப்பட்டது. எச்சவும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. மன்றென்பது தந்தைதன்னையரைநோக்கி. உலகத்துப் பெண்பாலார்காமத்தியல்புகூறுவாள்போன்று, தன்காமம் பெருகியவாறும் இனியறத்தொடுநிற்றல்வேண்டுமென்பதுங்குறிப்பாற் கூறியவாறாயிற்று. (அ)

ககஙகூ. அறிகிலா ரெல்லாரு மென்றேயென் காம
மறுகின் மறுகு மருண்டு. கூ

இதுவுமது.

இ-ள். எல்லாரும் அறிகிலார் என்று—யான்முன்னடங்கி நிற்றலான் எல்லாருமென்னையறிதலிலர் இனியவ்வாறு நில்லாதியானேவெளிப்பட்டறிவிப்ப லென்றுகருதி,—என்காமம் மறுகில் மருண்டு மறுகும்—என்காமம் இவ்வூர்மறுகின்கண்ணே மயங்கிச் சுழலாநின்றது. எ-று.

மயங்குதல் அம்பலாதல். மறுகுதல் அலராதல். அம்பலுமலருமாயிற்று, இனியறத்தொடுநிற்றல்வேண்டுமென்பதாம். அறிவிலாரென்பதூஉம் பாடம். (கூ)

ககசo. யாங்கண்ணிற் காண நகுப வறிவில்லார்
யாம்பட்ட தாம்படா வாறு. கo

செவிலிக்கறத்தொடுநின்றுவைத்து யானிற்குமாறென்னை
யென்று நகையாடிய தோழியொடு புலந்து
தன்னுள்ளே சொல்லியது.

இ-ள். யாம் கண்ணிற்காண அறிவில்லார் நகுப — யாங்கேட்குமாறுமன்றிக்கண்ணாற்காணுமாறு எம்மையறிவிலார் ந்காநின்றார்,—யாம் பட்ட தாம் படாவாறு—அவரங்ஙனஞ்செய்கின்றது யாமுற்றநோய்கள் தாமுறாமையான். எ-று.

கண்ணினென்றது முன்கண்டறியாமையுணரநின்றது. அறத்தொடுநின்றமையறியாதுவரைவுமாட்சிமைப்படுகின்றிலளெனப் புலக்கின்றாளாகலின், ஏதிலாளாக்கிக்கூறினாள். இது, நகாநின்றுசேட்படுக்குந்தோழிக்குத் தலைமகன் கூறியதாங்கால், அதிகாரத்திற்கேலாமையறிக. (கo)

ககரு ம் அதி.—அலரறிவுறுத்தல்.

அஃதாவது களவொழுக்கம்வேண்டிய தலைமகன் பிறர்கூறுகின்றவலர் தனக்காகின்றவாற்றைத் தோழிக்கறிவுறுத்தலும், வரைவாக உடன்போக்காக ஒன்று வேண்டிய தலைமகளுந்தோழியும் அவ்வலரையவன்றனக்கறிவுறுத்தலுமாம். இது,

நாணுத்துறந்தவழி நிகழ்வதாகலான், நாணுத்துறவுரைத்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

ககசக. அலமொழ வாருயிர் நிற்கு மதனைப்
பலரறியார் பாக்கியத் தால். க

அல்லகுறிப்பட்ட பிற்றைஞான்று வந்த தலைமகளைத் தோழி யலர்கூறி வரைவுகடாயவழி அவன் சொல்லியது.

இ-ள். அலர் எழ ஆருயிர் நிற்கும் — மடந்தையொடெம்மிடைநட்பு ஊரின்கணலராயெழுதலான் அவளைப்பெறுதுவருந்துமென்னரியவுயிர் பெற்றதுபோன்று நிலைபெறும்;— அதனைப் பாக்கியத்தால் பலர் அறியார் — அந்நிலைபேற்றைத் தெய்வத்தால் யானேயறிவதல்லது கூறுகின்றபலருமறியார். எ-று.

அல்லகுறிப்பட்டித் தலைமகளையெய்தப்பெறுத வருத்தமெல்லாந்தோன்ற அரியவுயிரென்றும், அங்ஙனமரியாளை எளியளாக்கியெடுக்கின்றமையின், அஃதவ்வாருயிர்க்குப் பற்றுக்கோடாகாகின்றதென்பான் அலமொழவாருயிர்நிற்குமென்றும், பற்றுக்கோடாதலை அவ்வேதிலாரறியிற்றூற்றுதொழிவர் ஒழியவே ஆருயிர்போமாகலான் அவரறியாதொழிகின்றது தெய்வத்தானென்றுங்கூறினன். மூற்றும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. (க)

ககசஉ. மலரன்ன கண்ணு ளருமை யறியா
தலரெமக் கீந்ததிவ் வூர். உ

இதுவுமது.

இ-ள். மலர் அன்ன கண்ணுள் அருமை அறியாது—மலர்போலுங்கண்ணையுடையாளது எய்தற்கருமையறியாது,— இவ்வூர் அலர் எமக்கு ஈந்தது — இவ்வூர் அவளையெளியளாக்கி அவளோடலர்கூறலை எமக்குபகரித்தது. எ-று.

அருமை அல்லகுறிப்பாட்டானும் இடையீடெளானும் ஆயது. ஈந்ததென்றான், தனக்குப்பற்றுக்கோடாகலின். அலர்கூறுவாரை அவர்செய்தவுதவிபற்றி இவ்வாறென்றான். (உ)

ககசஙு. உரூஅதோ வூரறிந்த கௌவை யதனைப்
பெரூஅது பெற்றன்ன நீர்த்து. ங

இதுவுமது.

இ-ள். ஊர் அறிந்த கௌவை உரூதோ—எங்கட்குக்கூட்டமுண்மை இவ்வூரறிதலான் விளைந்தவலர் எனக்குறுவதொன்றன்றே,—அதனைப் பெறுதுபெற்றன்ன நீர்த்து—அதுகேட்டவென்மனம் அக்கூட்டத்தைப்பெறுதிருந்தே பெற்றாற்போலுநீர்மையையுடைத்தாகலான். எ-று.

பெற்றன்னநீர்மை பெற்றவழியுளதாமின்பம்போலுமின்பமுடைமை. நீர்த்தென்பதற்கேற்ற மனமென்னும் விளைமுதல் வருவிக்கப்பட்டது. (ங)

ககசச. கவ்வையாற் கவ்வித காம மதுவின்றேற்
றவ்வென்னுந் தன்மை யிழந்து. ச

இதுவுமது.

இ-ள். காமம் கவ்வையால் கவ்வித—என்காமம் இவ்வூரெடுக்கின்ற அலரானேயலர்தலையுடைத்தாயிற்று;— அது இன்றேல் தன்மை இழந்து தவ்வென்னும்— அவ்வலரில்லையாயின், தன்னியல்பிழந்து சுருங்கும். எ-று.

அலர்தல் மேன்மேன்மிகுதல். செவ்வையுடையதனைச்செவ்விதென்றாற்போலக் கவ்வையுடையதனைக் கவ்விதென்றார். இயல்பு இன்பம்பயத்தல். தவ்வென்னுமென்பது குறிப்புமொழி;"நூல்கால் யாத்த மாலை வெண்குடை—தவ்வென் றசைஇத் தாழ்துளி மறைப்ப"*என்புழியுமது. (௪)

ககசரு. களித்தொறுங் கள்ளுண்டல் வேட்டற்றாற் காமம்
வெளிப்படுந் தோறு மினிது. ரு

இதுவுமது.

இ-ள். களித்தொறும் கள் உண்டல் வேட்டற்று—கள்ளுண்பார்க்குக்களிக்குந் தோறுங்கள்ளுண்டல் இனிதாமாறுபோல,—காமம் வெளிப்படுந்தோறும் இனிது—எனக்குக் காமம் அலராந்தோறும் இனிதாகாநின்றது. எ-று.

வேட்கப்பட்டற்றாலென்பது வேட்டற்றாலெனநின்றது. வேட்கைமிகுதியால் அலரும் இன்பஞ்செய்யாநின்றதென்பதாம். (ரு)

ககசசு. கண்டது மன்னு மொருநா ளலர்மன்னுந்
திங்களைப் பாம்புகொண் டற்று. சு

இடையீடுகளானும் அல்லகுறியானுந்தலைமகனையெய்தப்பெறாத தலைமகள் அவன்சிறைப்புறத்தானாகத் தோழிக்குச் சொல்லுவாளாய் அலரறிவுறீஇ வரைவுகடாயது.

இ-ள். கண்டது ஒருநாள்—யான் காதலனாக் கண்ணுறப்பெற்றது ஒருஞான்றே;—அலர் திங்களைப் பாம்புகொண்டற்று—அதனினாயவலர் அவ்வளவிற்றன்றித் திங்களைப்பாம்புகொண்டவலர்போன்று உலகெங்கும்பரந்தது. எ-று.

காரியத்தைக்காரணமாகவுபசரித்துப் பாம்புகொண்டற்றென்றாள். இருவழியும் மன்னும் உம்மையும் அசைநிலை. காட்சியின்றியும் அலர்பரக்கின்ற இவ்வொழுக்கம் இனியாகாது, வரைந்துகோடல்வேண்டுமென்பதாம். (சு)

ககசஎ. ஊரவர் கௌவை யெருவாக வன்னைசொன்
னீராக நீளுமிந் நோய். எ

வரைவுநீட ஆற்றாளாய தலைமகளைத் தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாதல
றிந்ததோழி ஊரவரலரும் அன்னைசொல்லுநோக்கியாற்றல்வே
ண்டுமெனச் சொல்லெடுப்பியவழி அவள்சொல்லியது.

இ-ள். இந்நோய்—இக்காமநோயாகிய பயிர்,—ஊரவர் கௌவை எருவாக அன்னைசொல் நீராக நீளும்—இவ்வூரின்மகளிரெடுக்கின்ற அலர் எருவாக அது கேட்டு அன்னை வெகுண்டுசொல்லுகின்ற வெஞ்சொல் நீராக, வளராநின்றது. எ-று.

ஊரவரென்பது தொழிலான் ஆணொழித்துநின்றது. ஏகதேசவுருவகம். சுருங்குதற்கேதுவாவனதாமே விரிதற்கேதுவாகாநின்றனவென்பதாம். வரைவானாதல் பயன். (எ)

ககசஅ. நெய்யா லெரிநுதுப்பே மென்றற்றாற் கௌவையாற்
காம நுதுப்பே மெனல். அ

இதுவுமது.

இ-ள். கௌவையால் காமம் நுதுப்பேமெனல்— ஏதிலாரெடுக்கின்ற அலரால் நாங்காமத்தையவித்துமென்று கருதுதல்—நெய்யால் எரி நுதுப்பேமென்றற்று—நெய்யாலெரியையவித்துமென்று கருதுதலோடொக்கும். எ-று.

* நெடுநெல் வாடை.

மூன்றனுருபுகள் கருவிக்கண்வந்தன. இளர்த்தற்காரணமாய அலரால் அவித்தல் கூடாதென்பதாம். (அ)

ககசகூ. அலர்நாண வொல்வதோ வஞ்சலோம் பென்றூர்
பலர்நாண நீத்தக் கடை. கூ

வரைவிடைவைத்துப்பிரிவின்கணற்றாளாய தலைமகள் அவன்வ
ந்து சிறைப்புறத்தானுதலறிந்து அலரஞ்சியாற்றல்வேண்
டுமென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். அஞ்சலோம்பு என்றூர் பலர் நாண நீத்தக்கடை—தம்மையெதிர்ப்பட்ட ஞான்று நின்னிற்பிரியேன் அஞ்சலோம்பென்றவர்தாமே இன்று கண்டார்பல ரும் நாணும்வகை நம்மைத் துறந்தபின்—அலர் நாண ஒல்வதோ—நாமேதிலார் கூறுமலருக்கு நாணக்கூடுமோ கூடாது. எ-று.

நாணவென்னும் வினையெச்சம் ஒல்வதென்னுந்தொழிற்பெயருள் ஒல்லுதற்றொழிலோடு முடிந்தது. கண்டார்நாணுதலைமையமாய யாம் நாணுதல் யாண்டைய தென்பதாம். (கூ)

ககஙo. தாம்வேண்டி னல்குவர் காதலர் யாம்வேண்டுங்
கௌவை யெடுக்குமிவ் வூர். கo

தலைமகன் சிறைப்புறத்தானுகத் தோழி தலைமகட்குச்சொல்
லுவாளாய் அலரறிவுறீஇ அவன் உடன்போக்கு
நயப்பச் சொல்லியது.

இ-ள். யாம் வேண்டும் கௌவை இவ்வூர் எடுக்கும்—உடன்போகற்கேதுவாக வேக்கி யாம்பண்டேவிரும்புவதாயவலை இவ்வூர்தானேயெடாநின்றது;—காதலர்தாம் வேண்டின் நல்குவர்—இனிக்காதலர்தாமும் யாம்வேண்டியக்கால் அதனையினிதினேர்வர், அதனால் இவ்வலர் நமக்குநன்றுய்வந்தது. எ-று.

எச்சவும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. நங்கட்காதலுடைமையின் மறுவென்பது தோன்றக் காதலென்றூள். இவ்விருபதுபாட்டும் புணர்தனிமித்தம். (கo)

களவியல் முற்றிற்று.

கற்பியல்.

இனிக் கற்புப் பதினெட்டதிகாரத்தாற் கூறுவான்றொடங்கி, முதற்கட்பிரிவாற்றுமை கூறுகின்றூர்.

ககசு ம் அதி.—பிரிவாற்றுமை.

அஃதாவது வரைந்தெய்தியபின் தலைமகன் அறம்பொருளின்பங்களின்பொருட்டுச் சேயிடையினும் ஆயிடையினுந்தலைமகளைப் பிரிந்துசெல்லும் செல்லுஞான்று அப்பிரிவினை அவளாற்றுளாந்தன்மை. அஃது ஈண்டுப் பிரிவுணர்த்தியதலைமகற்குத் தோழி கூறலும், அவடனக்குத் தலைமகடானே அவன்குறிப்பானுணர்ந்துகூறலும், பிரிவுணர்த்தியவழிக்கூறலும், தலைமகன்பிரிந்தழி ஆற்றுவிக்குந்தோழிக்குத் தலைமகள்மறுத்துக்கூறலுமென நால்வகையாற்கூறப்படும்.

ககஙக. செல்லாமை யுண்டே லெனக்குரை மற்றுநின்
வல்வரவு வாழ்வார்க் குரை. க

பிரிந்துகடிதின்வருவலென்ற தலைமகற்குத்
தோழி சொல்லியது.

இ-ள். செல்லாமை உண்டேல் எனக்கு உரை — நீயெம்மைப்பிரியாமையுண்டாயின் அதனையெனக்குச்சொல்,—மற்று நின் வல்வரவு வாழ்வார்க்கு உரை—அஃதொழியப் பிரிந்துபோய் விரைந்துவருதல்சொல்வையாயின் அதனை அப்பொழுது உயிர்வாழ்வார்க்குச் சொல். எ-று.

தலைமகனையொழித்து எனக்கென்றாள், தானவளென்னும் வேற்றுமையின்மையின். அக்காலமெல்லாமாற்றியிருந்து அவ்வரவுகாணவல்லளல்லள், பிரிந்தபொழுதேயிறந்துபடுமென்பதாம். அழுங்குவித்தல் பயன். இதனைத் தலைமகள்கூற்றுக்கியுரைப்பாருமுளர். (க)

கசகடுஉ. இன்க ணுடைத்தவர் பார்வல் பிரிவஞ்சும்
புன்க ணுடைத்தாற் புணர்வு. உ

பிரிவு தலைமகன்குறிப்பானறிந்த தலைமகள்
தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். அவர் பார்வல் இன்கண் உடைத்து — தழையுங்கண்ணியுங்கொண்டுபின்னின்றஞான்று அவர்நோக்குமாத்திரமும் புணர்ச்சிகுறித்தமையான் நமக்கின்பமுடைத்தாயிருக்கும்,—புணர்வு பிரிவஞ்சும் புன்கண் உடைத்து—இன்று அப்புணர்ச்சிதான்நிகழாநிற்கவும் அது பிரிவொன்றஞ்சுமச்சத்தினையுடைத்தாயிற்று, அவரன்பினிலைமையிது. எ-று.

பார்வலென்றதனாற் புணர்ச்சிபெறுத பின்னிலைக்காலம் பெறப்பட்டது. புன்கணென்னுங்காரியப்பெயர் காரணத்தின்மேலதாயிற்று. அவ்வச்சத்தினையுடைத்தாதலாவது ''முள்ளுறழ் முளையெயிற் றமிழ்தூறுந் தீநீரைக்—கள்ளினு மகிழ்செய்யு மெனவுரைத்து மையாகொன்—னெள்ளிழை திருத்தும்'' பண்டையிற்சிறப்பால் அவன் பிரிதற்குறிப்புக்காட்டி அச்சஞ்செய்தலுடைமை. அழுங்குவித்தல் பயன். (உ)

கசகடுஙு. அரிதரோ தேற்ற மறிவுடையார் கண்ணும்
பிரிவோ ரிடத்துண்மை யான். ஙு

இதுவுமது.

இ-ள். அறிவு உடையார்கண்ணும்—பிரியேனென்ற தஞ்சொல்லும் நம்பிரிவாற்றுமையும் அறிதலுடையராய காதலர்கண்ணும்,—ஓரிடத்துப் பிரிவு உண்மையான்—ஒரோவழிப் பிரிவு நிகழ்தலான்,—தேற்றம் அரிது—அவர்சொல்லும் தலையளியும்பற்றி நம்மாட்டன்புடையரெனத் தேறுந்தேற்றம் அரிதாயிருந்தது. எ-று.

அரோ அசைநிலை. உம்மை உயர்வுசிறப்பின்கண் வந்தது. (ஙு)

கசகடுச. அளித்தஞ்ச லென்றவர் நீப்பிற் றெளித்தசொற்
றேறியார்க் குண்டோ தவறு. ச

இதுவுமது.

இ-ள். அளித்து அஞ்சல் என்றவர் நீப்பின்—எதிர்ப்பட்டஞான்றே தலையளி செய்து நின்னிற்பிரியேன் அஞ்சலென்றவர்தாமே பின் பிரிவராயின், — தெளித்த சொற் றேறியார்க்குத் தவறு உண்டோ — அவர்க்கன்றி அவர்தெளிவித்த சொல்லே மெய்யெனத் தெளிந்தார்க்குக் குற்றமுண்டோ! எ-று.

தேறியாரென்பது தன்னைப் பிறர்போற்கூறல். சொல்லுஞ்செயலுமொவ்வாமை க்குற்றம் அவர்க்கெய்தும், அஃதெய்தாவகையழுங்குவியென்பதுகருத்து. (சு)

ககடுடு. ஓம்பி னமைந்தார் பிரிவோம்பன் மற்றவர்
நீங்கி னரிதாற் புணர்வு. டு

இதுவுமது.

இ-ள். ஓம்பின் அமைந்தார் பிரிவு ஓம்பல்—என்னுயிரைச்செல்லாமற்காத்தியா யின், அதனையாளுதற்கமைந்தாருடைய செலவினை அழுங்குவிப்பாயாக;—மற்று அவர் நீங்கிற் புணர்வு அரிது—அழுங்குவிப்பாரின்றி அவர்செல்வராயின் அவரா லாளப்பட்டவுயிருஞ்செல்லும், சென்றுற் பின்னவரைக்கூடுதல் எனக்கரிதாம். எ-று.

ஆளுதற்கமைதல் இறைவராதற்குத் தெய்வத்தாலேற்புடையராதல். மற்று வி னைமாற்றின்கண் வந்தது. (டு)

ககடுசு. பிரிவுரைக்கும் வன்கண்ண ராயி னரிதவர்
நல்குவ ரென்னு நசை. சு

தலைமகன் பிரிவுணர்த்தியவாறு வந்துசொல்லிய தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். அவர் பிரிவு உரைக்கும் வன்கண்ணராயின் — நங்கவவுக்குமெயறிந்த தலைவர்தாமே நம்முனின்று தம்பிரிவினையுணர்த்தும் வன்கண்மையுடையராயின், —நல்குவர் என்னும் நசை அரிது—அத்தன்மையார் பின்பு நம்மாற்றுமையறிந்து வந்துதலையளிசெய்வரென்றிருக்குமாசை விடப்படும். எ-று.

அருமை பயன்படுதலில்லாமை. கூடியிருந்தே அன்பின்றிப் பிரிவெண்ணுதலு ம் உணர்த்தலும்வல்லராயினர் பிரிந்துபோய் அன்புடையராய் நம்மைநினைத்துவ ந்து நல்குதல் யாண்டையதென்பதாம். அழுங்குவித்தல் பயன். (சு)

ககடுஎ. துறைவன் றுறந்தமை தூற்றுகொன் முன்கை
யிறையிறவா நின்ற வளை. எ

இதுவுமது.

இ-ள். துறைவன் துறந்தமை—துறைவன் என்னைப் பிரியலுற்றமையை—மு ன்கையிறை இறவாநின்ற வளை தூற்றுகொல்— அவனுணர்த்தாமற்றுமேயுணர்ந் து என்முன்கையினிறையினின்றுங்கழலாநின்ற வளைகள் எனக்கறிவியாவோ, அவனுணர்த்தவுணர்ந்துவந்து நீயறிவித்தல்வேண்டுமோ! எ-று.

முன்னேநிகழ்ந்தமையிற் றுறந்தமையென்றும், கேட்டதுணையான் மெலிந்து ஆற்றுமையின் இறவாநின்றவென்றுங்கூறினள். அழுங்குவித்துவந்துகூறற்பாலை யல்லையாய நீயும் இவ்வளைகள்செய்தனவே செய்தாயெனப் புலந்துகூறியவாறு.()

ககடுஅ. இன்னு தினனில் லூர் வாழ்த லதனினு
மின்னு தினியார்ப் பிரிவு. அ

இதுவுமது.

இ-ள். இனன் இல் ஊர் வாழ்தல் இன்னாது—மகளிர்க்குத் தங்குறிப்பறியுந் தோழியரில்லாத வேற்றூரின்கண் வாழ்தலின்னாது;—இனியார்ப்பிரிவு அதனி னும் இன்னாது—அதன்மேலுந் தங்காதலனைப்பிரிதல் அதனினுமின்னாது. எ-று.

தலைவன்செலவினையழுங்குவித்து வாராது உடன்பட்டுவந்தமைபற்றிப் புலக்கி ன்றுளாகலின், இனனில்லூரொன்றுள். உலகியல்கூறுவாள்போன்று தனக்கவ் விரண்டுமுன்மைகூறியவாறு. (அ)

ககடுகூ. தொடிற் சுடினல்லது காமநோய் போல
விடிற் சுடலாற்றுமோ தீ. கூ

காமந்தீயேபோன்று தானின்றவிடத்தைச் சுடுமாகலான்
நீயாற்றல்வேண்டுமென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். தீத்தொடிற் சுடிற் சுடலல்லது — தீத் தன்னைத்தொட்டாற்சுமொயிற் சுதெலல்லது— காமநோய்போல விடிற் சுடல் ஆற்றுமோ—காமமாகிய நோய் போலத் தன்னையகன்ரூற் றப்பாதுசுதெலை வற்ரூ, மாட்டாது. எ-று.

சுமொயினென்பது மந்திரமருந்துகளாற்றம்பிக்கப்படாதாயினென்றவாறு. காமத்திற்கதுவுமில்லையென்பாள் வாளா சுடலென்ரூள். அகறல் நுகராமை. சுடலென்பது முன்னுங்கூட்டப்பட்டது. தீயினுங்கொடியதனை யாஞற்றுமாறென்னையென்பதாம். (கூ)

ககசுo. அரிதாற்றி யல்லனெய் நீக்கிப் பிரிவாற்றிப்
பின்னிருந்து வாழ்வார் பலர். கo

தலைவியர்பலரும் பிரிவாற்றியிருப்பர் அது நீசெய்கின்
றிலையென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். நீசொல்லுகின்றதொக்கும்,—அரிது ஆற்றி அல்லல் நோய் நீக்கி—பிரிவுணர்த்தியவழி அதற்குடம்பட்டுப் பிரியுங்கால் நிகழும் அல்லனெயினெய நீக்கி—பிரிவு ஆற்றிப் பின் இருந்து வாழ்வார் பலர்—பிரிந்தால் அப்பிரிவுதன்னையுமாற்றிப் பின்னுமிருந்து உயிர்வாழுமகளிர் உலகத்துப் பலர். எ-று.

பண்டையிற்சிறப்பத் தலையளிபெற்றின்புறுகின்றவெல்லைக்கண்ணே அஃதிழந்து துன்புறுதற்குடம்படுதல் அரியதொன்ரூகலின் அரியதனைச்செய்தென்றும், செல்லுந்தெயத்து அவர்க்கியாது நிகழுமென்றும் ,வருந்துணையும் யாமாற்றியிருக்குமாறென்னென்றும் அவ்வரவுதான் எஞ்ஞான்று வந்தெய்துமென்றும் இவ்வாற்ரூனிகழுங்கவலை மனத்துநீங்காதாகலான் அல்லனெய்நீக்கியென்றும், பிரிந்தால் வருந்துணையும் அகத்து நிகழுங்காமவேதனையும் புறத்து யாழிசை, மதி, தென்றலென்றிவைமுதலாக வந்து அதனை வளர்ப்பனவும் ஆற்றலரியவாகலிற் பிரிவாற்றியென்றும், தங்காதலரையின்றியமையா மகளிருள் இவையெல்லாம் பொறுத்துப் பின்னுமிருந்து உயிர்வாழ்வார் ஒருவருமில்லையென்பது குறிப்பாற்ரூன்றப் பின்னிருந்துவாழ்வார் பலரென்றுங்கூறினாள். அரிதென்பது வினைக்குறிப்புப்பெயர். பிரிவின்கணிகழ்வனவற்றைப் பிரிவென்ரூள். செய்து, நீக்கி, ஆற்றியென்பன ஓசைவகையான் அவ்வவற்றதருமையுணர நின்றன. இறப்பும்மை விகாரத்தாற்ரூக்கது. யானுமிறந்துபடுவலென்பது கருத்து. (கo)

கள ம் அதி.—படர்மெலிந்திரங்கல்.

அது படரான்மெலிந்திரங்கலென்விரியும். அஃதாவது பிரிவாற்ரூளாய தலைமகள் தானுறுகின்ற துன்பத்தினை எப்பொழுதும் நினைத்தலின் அந்நினைவான் மெலிந்திரங்குதல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

ககசுக. மறைப்பேன்மன் யானிஃதோ நோயை யிறைப்பவர்க்
கூற்றூநீர் போல மிகும். க

காமநோயை வெளிப்படுத்தல் நின்ரூணுக்கேலா
தென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். நோயை யான் மறைப்பேன் — இந்நோயைப் பிறரறிதலுணி யான் ம றையாநின்றேன்;——இஃதோ இறைப்பவர்க்கு ஊற்றுநீர்போலமிகும்—நிற்பவும், இஃது அந்நாண்வரை நில்லாது நீர்வேண்டுமென்றிறைப்பவர்க்கு ஊற்றுநீர்மிகு மாறுபோன் மிகாநின்றது. எ-று.

அம்மறைத்தலாற் பயனென்னென்பதுபட நின்றமையின், மன் ஒழியிசைக்க ண்வந்தது. "இஃதோ செல்வர்க் கொத்தனென்யான்" என்புழிப்போல ஈண்டுச் சுட்டுப்பெயரீறு திரிந்துநின்றது. இஃதோர்நோயையென்று பாடமோதுவாருமுளர்; அது பாடமன்மையறிக. இனி. அதற்கடித்தது நீசெயல்வேண்டுமென்பதாம். (க)

ககஊ. கரத்தலு மாற்றேனிந் நோயைநோய் செய்தார்க்
குரைத்தலு நாணுத் தரும். உ

ஈண்டையாரறியாமன் மறைத்தல் ஆண்டையாரறியத்தூதுவி
டுதலென்னுமிரண்டனுள் ஒன்றுசெயல்வேண்டுமெ
ன்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். இந்நோயைக் கரத்தலும் ஆற்றேன்—இந்நோயை ஈண்டையாரறியாம ன்மறைத்தலும் வல்லேனுகின்றிலேன்;——நோய் செய்தார்க்கு உரைத்தலும் நா ணுத் தரும் — ஆகாக்கால், நோய்செய்தவர்க்குரைக்கவெனின், அதுவும் எனக்கு நாணினைத்தாராநின்றது, இனியென்செய்கோ! எ-று.

ஒருகாலைக்கொருகான்மிகுதலிற் கரத்தலுமாற்றேனென்றும், சேயிடைச்சென் றவர்க்கு இதுசொல்லித் தூதுவிட்டால் இன்னுமிருந்தேனென்பது பயக்குமென் னுங்கருத்தால் நாணுத்தருமென்றுங்கூறினாள். (உ)

ககஎஊ. காமமு நாணு முயிர்காவாத் துஞ்சுமென்
னோ வுடம்பி னகத்து. ஊ

இதுவுமது.

இ-ள். காமமும் நாணும் — காமநோயும் அதனைச் செய்தவர்க்கு உரைக்கலொ ல்லாத நாணும் —— நோ என் உடம்பின் அகத்து—தம்மைப்பொருத என்னு டம்பின்கண்ணே——உயிர் காவாத் துஞ்சும்—உயிர் காத்தண்டாக அதனிருதலை யினுந் துஞ்காநின்றன. எ-று.

பொருமை மெலிவானுயது. துஞ்சுமென்பது, ஒன்றினொன்று மிகாது இரண்டு ம் ஒத்தசிரவென்பது தோன்ற, நின்றது. தூதுவிடவும் ஒழியவும்பண்ணுவனவாய காமநாண்கள் தம்மூளொத்து உயிரினையிறுவியாநின்றன, யான் அவற்றுளொன் றின்கணிற்கமாட்டாமையின் இஃதிற்றேவிடுமென்பதாம். (ஊ)

ககஎசு. காமக் கடன்மன்னு மூண்டே யதுநீந்து
மேமப் புணைமன்னு மில். எ

தலைவியர் காமக்கடற்படார் படினும் அதனை ஏற்ற
புணையானீந்திக் கடப்பதொன்ற தோழிக்குச்
சொல்லியது.

இ-ள். உண்டு காமக்கடலே—யாவர்க்கும் உளவாய்வருகின்ற இவ்விரண்டனு ள்ளும் எனக்குண்டாகின்றது காமக்கடலே;——அது நீந்தும் ஏமப் புணை இல்— அதனை நீந்தும் அரணுகிய புணையில்லை. எ-று.

இருவழியும் மன்னும் உம்மும் அசைநிலை. தூதுவிட்டு இதற்குப்புணையாகற்பா லையாயநீயும் ஆயிற்றிலையென்பது கருத்து. (எ)

ககசுடு. துப்பி னெவனுவர் மற்கொ றுயர்வரவு
நட்பினு ளாற்று பவர். டு
தூதுவிடாமைநோக்கித் தோழியொடு
புலந்துசொல்லியது.

இ-ள். நட்பினுள் துயர்வரவு ஆற்றுபவர்—இன்பஞ்செய்தற்குரிய நட்பின்கண் ணே துன்பவரவினைச் செய்யவல்லவர்—துப்பின் எவனுவர்கொல்—துன்பஞ் செய்தற்குரியபகைமைக்கண் என்செய்வர்கொல்லோ! எ-று.

துப்புப் பகையுமாதல் "துப்பெதிர்ந் தோர்க்கே யுள்ளாச் சேய்மைய—னட் பெதிர்ந் தோர்க்கே யங்கை யண்மையன்" என்பதனுணுமறிக. அப்பகைமை ஈண்டுக்காணுமையின் அவர்செய்வதுமறியப்பெற்றிலேமென்பதுபடநின்றமையின், மன் ஒழியிசைக்கண் வந்தது. துயர்வருதலே விலக்கலாயிருக்க அதுசெய்கின்றி லேயெனப் புலக்கின்றமையின், துயர்வரவு செய்தாளாக்கியும் பிறளாக்கியுங்கூ றினுள். (டு)

ககசுசு. இன்பங் கடன்மற்றுக் காம மஃதடுங்காற்
றுன்ப மதனிற் பெரிது. சு
காமத்தானின்பமுற்றூர்க்கு அதனினுய துன்பமும்
வருமென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். காமம் இன்பம் கடல்—காமம் புணர்வாலின்பஞ்செய்யுங்கால், அவ்வி ன்பங்கடல்போலப்பெரிதாம்;—மற்றஃது அடங்கால் துன்பம் அதனிற்பெரிது —இனி அதுதானே பிரிவாற்றுன்பஞ்செய்யுங்கால், அத்துன்பம் அக்கடலினும் பெரிதாம். எ-று.

மற்று வினைமாற்றின்கண் வந்தது. அடங்காலென வந்தமையின், மறுதலையெ ச்சம் வருவிக்கப்பட்டது. பெற்றவின்பத்தோடொத்துவரின் ஆற்றலாம், இஃதத னதளவன் றென்பது கருத்து. (சு)

ககசுஎ. காமக் கடும்புன னீந்திக் கரைகாணேன்
யாமத்தும் யானே யுளேன். எ
காமக்கடல் நிறைபுணையாக நீந்தப்படு
மென்றூட்குச் சொல்லியது.

இ-ள். காமக் கடும்புனல் நீந்திக் கரை காணேன்—காமமாகியகடலை நீந்தாதே னல்லேன், நீந்தியும் அதற்குக் கரைகாண்கின்றிலேன்,—யாமத்தும் யானே உ ளேன்—அக்காலுமைக்காலந்தான் எல்லாருந்துயிலும் அமையிருளாயிற்று, அவ் வமையிருட்கண்ணும் அதற்கொருதுணையின்றி யானேயாயினேன், ஆயும் இறந் துபட்டுய்ந்துபோகாதுளேனுகாண்மின், ஈதொருதீவினைப்பயனிருந்தவாறென்! எ-று.

கடுமை ஈண்டு மிகுதிக்கணின்றது. உம்மை முன்னுங்கூட்டப்பட்டது. யானே யாயினேனென்பது நீதுணையாயிற்றிலையென்னுங்குறிப்பிற்று. (எ)

ககசுஅ. மன்னுயி ரெல்லாங் துயிற்றி யளித்திரா
வென்னல்ல தில்லை துணை. அ
இரவின்கொடுமைசொல்லியிரங்கியது.

இ-ள். இரா அளித்து — இவ்விரா அளித்தாயிருந்தது;—மன் உயிர் எல்லாம் துயிற்றி என்னல்லது துணை இல்லை—உலகத்து நிலைபெறுகின்ற உயிர்களையெல்

லாத்தானேதுயிலப்பண்ணுதலான் என்னையல்லது வேறுதுணையுடைத்தாயிற்றில் லே. எ-று.

துயிற்றியெனத் திரிந்துநின்ற வினையெச்சம் அவாய்நிலையான்வந்த உடைத்தா தலோடு முடிந்தது. துணையோடொன்றுகின்ற உயிர்களெல்லாம் விட்டு இறந்து படுமெல்லியேனுய என்னையே துணையாகக் கோடலின் அறிவின்றென்பதுபற்றி அளித்தென்றுள்; இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. (அ)

ககசுஉ. கொடியார் கொடுமையிற் றுங்கொடிய விந்நா
ணெடிய கழியு மிரா. கூ

இதுவுமது.

இ-ள். இந்நாள் நெடிய கழியும் இரா—காதலொடு நாமின்புற்ற முன்னுள்ள ளிற் சிறியவாய் அவர்பிரிவாற்றேமாகின்ற இந்நாள்களிலே நெடியவாய்ச்செல்கி ன்ற கங்குல்கள்—கொடியார் கொடுமையின் தாம் கொடியர்—அக்கொடியாரது கொடுமைக்குமேலே தாங்கொடுமை செய்யாநின்றன. எ-று.

தன்னுற்றுமை கருதாது பிரிதலின், கொடியாரொன்றுள். கொடுமை கடிதின் வாராதுநீட்டித்தல். அவர்பிரிவானும் நீட்டிப்பானுமுளதாய ஆற்றுமைக்குக் கண் ணோடாமைமேலும் பண்டையினெடியவாய்க் கொடியவாகாநின்றனவென்ப தாம். (கூ)

ககஎ0. உள்ளம்போன் றுள்வழிச் செல்கற்பின் வெள்ளநீர்
நீந்தல மன்னெவென் கண். க0

நின்கண்கள் பேரழகழிகின்றனவாகலின் அழற்பாலே
யல்லவென்றுட்குச் சொல்லியது.

இ-ள். உள்ளம்போன்று உள்வழிச் செல்கற்பின்—மனம்போலக் காதலருள்ள தேயத்துக் கடிதிற்செல்லவல்லனவாயின்,—என் கண் வெள்ளநீர் நீந்தல்—என் கண்கள் இங்ஙனம் வெள்ளமாகிய தங்நீரை நீந்தா. எ-று.

அதுமாட்டாமையின் இனி அவற்றிற்கு நீந்துதலேயுள்ளதென்பது படநின்ற மையின், மன் ஒழியிசைக்கண் வந்தது. மனத்திற்குச் செலவாவது நினைவேயாக லின் உள்ளம்போன்றென்றும், மெய்க்கு நட்ந்துசெல்லவேண்டுதலிற் கண்கள் அதனைநிகென்று காதலரைக் காண்டல்கூடாதென்னுங்கருத்தாற் செல்கற்பினெ ன்றுங்கூறினுள். இதனுன் வருகின்றவதிகாரமுந்தோற்றுவாய்செய்யப்பட்டது.()

ககஅ ம் அதி.—கண்விதுப்பழிதல்.

அஃதாவது கண்கள் தங்காட்சிவிதுப்பான் வருந்துதல். காட்சிவிதுப்புத் த லைமகனைக் காண்டற்கு விரைதல். இது, படரான்மெலிந்தவழி நிகழ்வதாகலின், படர்மெலிந்திரங்கலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

ககஎக. கண்டாங் கலுழ்வ தெவன்கொலோ தண்டாநோய்
தாங்காட்ட யாங்கண் டது. க

நின்கண்கள் கலுழ்ந்து தம்மழகிழவாகின்றன நீயாற்றல்
வேண்டுமென்ற தோழிக்குத் தலைமகள்
சொல்லியது.

இ-ள். தண்டா நோய் யாம் கண்டது தாம் காட்ட—இத்தணியாநோயையாம நிந்தது தாமெமக்குக் காதலரைக் காட்டலானன்றே;—கண் தாம் கலுழ்வது எ

வன்கொல்—அன்று அத்தொழிலவாய கண்கள் இன்று எம்மைக் காட்டச்சொல் லியழுகின்றது என்கருதி! எ-று.

காட்டவென்பதற்கேற்ற செயப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. இன்றுந்தா மேகாட்டுதலல்லது யாங்காட்டுதல் யாண்டையதென்பதாம். (க)

கஅளஉ. தெரிந்துணரா நோக்கிய வுண்கண் பரிந்துணராப்
பைத லுழப்ப தெவன். உ

இதுவுமது.

இ-ள். தெரிந்து உணரா நோக்கிய உண்கண்—மேல்விளைவதனையாராய்ந்தறி யாது அன்று காதலரை நோக்கிநின்ற உண்கண்கள்——பரிந்து உணராப் பைதல் உழப்பது எவன்—இன்று இது நம்மால்வந்ததாகலிற் பொறுத்தல் வேண்டுமென க் கூறுபடுத்துணராது துன்பமுழப்பது என்கருதி! எ-று.

விளைவது பிரிந்துபோயவர் வாராமையிற் காண்டற்கரியராய் வருத்துதல். முன் னே வருவதறிந்து அதுகாவாதார்க்கு அது வந்தவழிப் பொறுத்தலன்றேயுள்ளது, அதுவுஞ்செய்யாது வருந்துதல் கழிமடச்செய்கையென்பதாம். (உ)

கஅளஊ. கதுமெனத் தாநோக்கித் தாமே கலுழு
மிதுநகத் தக்க துடைத்து. ஊ

இதுவுமது.

இ-ள். தாம் கதுமென நோக்கித் தாமே கலுழும் இது—இக்கண்கள் அன்றுகா தலனைத் தாமே விளைந்துநோக்கி இன்றுந் தாமேயிருந்தழுகின்றவிது——நகத்தக் கது உடைத்து—நம்மாற்சிரிக்கத்தக்கவியல்பினையுடைத்து. எ-று.

கண்களென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. இதுவென்றது மேற்கூறிய கழிமட ச்செய்கையை. அது வருமுன்னர்க்காப்பார்க்கு நகைவிளைக்குமாகலான், நகத்தக் கதுடைத்தென்றாள். (ஊ)

கஅளசு. பெயலாற்று நீருலந்த வுண்க ணுயலாற்று
வுய்விலே யென்க ணிறுத்து. சு

இதுவுமது.

இ-ள். உண்கண்—உண்கண்கள்,——உயலாற்று உய்வு இல் நோய் என்கண் நிறுத்து—அன்று யானுய்யமாட்டாமைக்கேதுவாய ஒழிவில்லாதநோயை என்க ண்னே நிறுத்தி,——பெயலாற்று நீர் உலந்த—தாமுமழுதலுமாட்டாவண்ணம் நீ ர்வற்றிவிட்டன. எ-று.

நிறுத்தல் பிரிதலும் பின்கூடாமையுமுடையாளாக் காட்டி அதனால் நிலைபெறச் செய்தல். முன் எனக்கின்னுதனசெய்தலாற் பின் தமக்கின்னுதன தாமேவந்தன வென்பதாம். (சு)

கஅளஎ. படலாற்று பைத லுழக்குங் கடலாற்றுக்
காமநோய் செய்தவென் கண். எ

இதுவுமது.

இ-ள். கடல் ஆற்றுக் காமநோய் செய்த என்கண்——எனக்குக் கடலுஞ்சிறிதா ம்வண்ணம் பெரிதாய காமநோயைச் செய்த என்கண்கள்——படல் ஆற்று பைதல் உழக்கும்—அத்தீவினையாற் றூமந்துயில்கிலவாய்த் துன்பத்தையுமுழுவாநின்றன. எ-று.

காமநோய் காட்சியான் வந்ததாகலின், அதனைக் கண்களே செய்ததாக்கிக்கூறினள். துன்பம் அழுதலாலுயது. (டு)

ககஎகூ. ஓஒ வினிதே யெமக்கிந்நோய் செய்தகண்
டாஅ மிதற்பட் டது. கூ

இதுவுமது.

இ-ள். எமக்கு இந்நோய் செய்த கண் தாம் இதற்பட்டது—எமக்கிக்காமநோயினைச் செய்த கண்கடாமும் இத்துயிலாதழுதற்கண்ணேபட்டது—ஓஒ இனிதே—மிகவுமினிதாயிற்று. எ-று.

ஓவென்பது மிகுதிப்பொருட்கண்வந்த குறிப்புச்சொல். தம்மால் வருந்தமுற்ற வெமக்கு அது தீர்ந்தாற்போன்றதென்பதாம். (கூ)

ககஎஎ. உழந்துழந் துண்ணீ ரறுக விழைந்திழைந்து
வேண்டி யவர்க்கண்ட கண். எ

இதுவுமது.

இ-ள். விழைந்து இழைந்து வேண்டி அவர்க் கண்ட கண்—விழைந்து உன்னினெழிந்து விடாதே அன்று அவரைக்கண்ட கண்கள்—உழந்துழந்து உள்ளீர் அறுக—இன்று இத்துயிலாதழுங்கலாய துன்பத்தினையுழந்துழந்து தம்மகத்துள்ளநீர் அற்றேபோக. எ-று.

அடிக்கு இடைவிடாமைக்கண் வந்தது. அறுதலாகிய இடத்துநிகழ்பொருளின் மெழிதில் இடத்தின்மேனின்றது. (எ)

ககஎஅ. பேணுது பெட்டா ருளர்மன்னே மற்றவர்க்
காணு தமைவில கண். அ

காதலர் பிரிந்துபோயினரல்லர் அவரீண்டுளர்
அவரைக் காணுமளவும் நீயாற்றல்வேண்டு
மென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். பேணுது பெட்டார் உளர்—நெஞ்சால் விழையாதுவைத்துச் சொன்மாத்திரத்தால் விழைந்தவர் இவ்விடத்தேயுளர்;—மற்று அவர்க் கண் காணுது அமைவில—அவ்வுண்மையாற் பயன் யாது, அவரைக் கண்கள் காணுதமைகின்றனவில்லையாயின். எ-று.

செயலாற்பிரிந்துகின்றமையிற் பேணுதென்றும், முன்னலம்பாராட்டிப்பிரிவச்சமும் வன்புறையுங்கூறினராகலிற் பெட்டாரென்றுங்கூறினள். மன் ஒழியிசைக்கண் வந்தது. மற்று வினைமாற்றின்கண் வந்தது. ஓகாரம் அசைநிலை. யாரூற்றவர்கண்கள் அவரைக் காண்டற்கு விரும்பாநின்றனவென்பதாம். இனிக்கொண்கனே யென்று பாடமாயின், என்கண்கள் தம்மைக் காணுதமைகின்றகொண்கனைத் தாங்காணுதமைகின்றனவில்லை இவ்வாறே தம்மையொருவர்விழையாதிருக்கத் தமை வரை விழைந்தார் உலகத்துளரோவென்றுரைக்க. இதற்கு மன் அசைநிலை. (அ)

ககஎகூ. வாராக்காற் றுஞ்சா வரிற்றுஞ்சா வாயிடை
யாரஞ ருற்றன கண். கூ

நீயுமாற்றி நின்கண்களுந்துயில்வனவாதல்வேண்டு
மென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். வாராக்கால் துஞ்சா—காதலர் வாராதஞான்று அவர்வரவுபார்த்துத்துயிலா,—வரின் துஞ்சா—வந்தஞான்று அவர் பிரிவஞ்சித் துயிலா;—ஆயிடைக்க

ன் ஆரஞர் உற்றன—ஆகலான் அவ்விருவழியும் என்கண்கள் பொறுத்தற்கரிய துன்பத்தினையுடைய. எ-று.

ஆயிடையெனச் சுட்டி நீண்டது. இனி அவற்றிற்குத் துயில் ஒருஞான்றுமில் லையென்பதாம். (கூ)

ககஅ0. மறைபெற வூரார்க் கரிதன்று லெம்போ
லறைபறை கண்ணு ரகத்து. க0

காதலனை இவ்வூர் இயற்பழியாமல் அவர்கொடுமையை மறைக்கவேண்டுமென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். எம்போல் அறைபறை கண்ணுர் அகத்து மறை பெறல்—எம்மைப்போலும் அறைபறையாகிய கண்ணினையுடையார் தங்நெஞ்சின்கணடக்கியமறையையறிதல்—வூரார்க்கு அரிதன்று—இவ்வூரின்கணுள்ளார்க்கு எளிது. எ-று.

மறையென்றது ரண்டு மறைக்கப்படுவதனை. அகத்துநிகழ்வதனைப் புறத்துள்ளார்க்கறிவித்தலாகிய தொழிலான் ஒற்றுமையுண்மையின், அறைபறையாகியகண்ணென்றுள். இங்ஙனஞ்செய்யுள்விகாரமாக்காது அறைபறைக்கண்ணுவென்று பாடமோதுவாருமுளர். யான் மறைக்கவும் இவை வெளிப்படுத்தாநின்றனவென்பதாம். (க0)

ககக ம் அதி.—பசப்புறுபருவரல்.

அது பசப்புற்ற பருவரலென விரியும். அஃதாவது பசப்புறுதலானுய வருத்தம். இதனைப் பந்தெறிந்தவயர்வென்பதுபோலக் கொள்க. பசப்பாவதுபிரிவாற்றுமையான் வருவதோர்நிறவேறுபாடு. இது, தலைமகனைக்காணப்பெறுதவழி நிகழ்வதாகலின், கண்விதுப்பழிதலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

ககஅக. நயந்தவர்க்கு நல்காமை நேர்ந்தேன் பசந்தவென்
பண்பியார்க் குரைக்கோ பிற. க

முன் பிரிவுடம்பட்ட தலைமகள் அஃதாற்றுது பசந்தவழித் தன்னுள்ளே சொல்லியது.

இ-ள். நயந்தவர்க்கு நல்காமை நேர்ந்தேன் — என்னை நயந்தவர்க்கு அதுபொழுது பிரிவையுடம்பட்டேனான்—பசந்த என்பண்பு யார்க்கு உரைக்கோ—அதனையாற்றுது இதுபொழுது பசந்தவென்னியல்பினை யார்க்குச் சொல்வேன்! எ-று.

பிறவென்பது அசைநிலை. உடம்படாவழி ஒழிதல்குறித்துப் பிரிவுணர்த்தினராகலின் அவரன்புடையொன்னுங்கருத்தான் நயந்தவொன்றும், இதுவேயுடம்படாகமேலும் பிரிவுநிகழுமாகலின் இனி அவரைக் கூடுதலரிதென்னுங்கருத்தான் நல்காமையென்றும், முன்னருடம்படுதலும் பின்னாற்றுது பசத்தலும் பிறர்செய்தனவல்லவென்பாள் பசந்தவென்பண்பென்றும், யான் செய்துகொண்டதன்பத்தினை இனியொருவர்க்குச் சொல்லலும் பழியாமென்னுங்கருத்தால் யார்க்குரைக்கோவென்றுங்கூறினள். (க)

ககஅஉ. அவர்தந்தா ரென்னுந் தகையா லிவர்தந்தென்
மேனிமே லூரும் பசப்பு. உ

ஆற்றுளெனக் கவன்ற தோழிக்கு ஆற்றுவலென்பது படச் சொல்லியது.

இ-ள். யாஞற்றியுளேஞகவும்,—பசப்பு—இப்பசப்புத்தான், — தந்தார் அவர் என்னும் தகையால்—என்னையுண்டாக்கினர் அவனென்னும் பெருமிதத்தான்,—என்மேனிமேல் இவர்தந்து ஊரும்—என்மேனியை மேல்கொண்டு செலுத்தாநின்றது. எ-று.

"குருதிகொப் பிளிக்கும் வேலான் கூந்தன்மா விவர்ந்து செல்ல"* என்புழியும் இவர்தல் இப்பொருட்டாதலறிக. இஃது உரிமைபற்றியூர்கின்றது, இதற்கு நீக வலல்வேண்டாவென்பதாம். (உ)

ககஅக. சாயலு நாணு மவர்கொண்டார் கைம்மாறு
நோயும் பசலையுந் தந்து. ஈ

அழகுநாணுமழியாமல் நீயாற்றல்வேண்டுமென்ற
தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். கைம்மாறு நோயும் பசலையும் தந்து — பிரிகின்றஞான்றே அவ்விரண்டற்குந்தலைமாறுக இக்காமநோயினையும் பசலையையும் எனக்குத் தந்து,—சாயலும் நாணும் அவர் கொண்டார் — என்மேனியழகினையும் நாணினையும் அவர்கொண்டுபோயினர். எ-று.

எதிர்நிரனிறை. அடக்குந்தோறும் மிகுதலான், நோய் நாணிற்குத் தலைமாறுயிற்று. இனி அவர் தந்தாலல்லது அவையுளவாகலும் இவையிலவாகலுங் கூடாவென்பதாம். (ஈ)

ககஅச. உள்ளுவன் மன்யா னுரைப்ப தவர்திறமாற்
கள்ளம் பிறவோ பசப்பு. ச

பிரிகின்றவர் தெளிவித்த சொற்களையும் அவர்
நற்றிறங்களையுமறிதியாகலின் நீட்டியாது வருவதொன்ற
வழிச் சொல்லியது.

இ-ள். யான் உள்ளுவன்—அவர்சொற்களே யான் மனத்தானினையாகிற்பேன்,—உரைப்பது அவர்திறம் — வாக்காலுரைப்பதும் அவர்நற்றிறங்களையே;—பசப்புக் கள்ளம்— அங்ஙனஞ்செய்யாநிற்கவும், பசப்பு வந்து நின்றது, இதுவஞ்சனையாயிருந்தது. எ-று.

பிறவும் ஓவும் அசைநிலை. மெய் மற்றை மனவாக்குக்களின்வழித்தாகலின் அதன்கண்ணும் வரற்பாற்றன்றுயிருக்க வந்தமையின், இதன்செயல் கள்ளமாயிருந்ததெனத் தானுற்றுகின்றமை கூறியவாறுயிற்று. (ச)

ககஅடு. உவக்காணெங் காதலர் செல்வா ரிவக்காணென்
மேனி பசப்பூர் வது. ஞ

காதலர் பிரிந்தணித்தாயிருக்கவும் ஆற்றுகின்றிலையென்ற
தோழிக்கு முன்னிகழ்ந்தது கூறியது.

இ-ள். எங்காதலர் உவக்காண் செல்வார்— பண்டும் நங்காதலர் உங்கேசெல்வாராக,—என்மேனி பசப்பூர்வது இவக்காண்—என்மேனி பசப்பூர்வதிங்கேயன்றே! அப்பெற்றியது இன்று பிறிதொன்றுமோ! எ-று.

உவக்காண் இவக்காணென்பன ஒட்டிநின்றவிடைச்சொற்கள். தேயவண்மையாற் காலவண்மை கருதப்பட்டது. அவர்செலவும் பசப்பினதுவரவும் பகலிரவுக

* சீவக சிந்தாமணி,

ளின்செலவும்வரவும்போல்வதறிந்துவைத்து அறியாதாய்போல நீசொல்லுகின்றதென்னையென்பதாம். (௫)

ககஅசு. விளக்கற்றம் பார்க்கு மிருளேபோற் கொண்கன்
முயக்கற்றம் பார்க்கும் பசப்பு. சு

இதுவுமது.

இ-ள். விளக்கு அற்றம் பார்க்கும் இருளேபோல்—விளக்கினது மெலிவுபார்த்து நெருங்கிவருமிருளேபோல—கொண்கன் முயக்கு அற்றம் பார்க்கும் பசப்பு—கொண்கன்முயக்கினது மெலிவுபார்த்து நெருங்கிவரும் இப்பசப்பு. எ-று.

பார்க்குமென்பன இலக்கணைச்சொல். முன்பிரியாதிருக்கவுந் தனக்கவகாசம் பார்த்துவரும் பசப்புப் பிரிவுபெற்றால் என்செய்யாதென்பதாம். (சு)

ககஅஎ. புல்லிக் கிடந்தேன் புடைபெயர்ந்தே னவ்வளவி
லள்ளிக்கொள் வற்றே பசப்பு. எ

இதுவுமது.

இ-ள். புல்லிக்கிடந்தேன் புடைபெயர்ந்தேன் — முன்னொருஞான்று காதலரைப் புல்லிக்கிடந்த யான் அறியாது புடைபெயர்ந்தேன்;— அவ்வளவில் பசப்பு அள்ளிக்கொள்வற்று— அப்புடைபெயர்ந்தவளவிலே பசப்பு அள்ளிக்கொள்வதுபோல வந்து செறிந்தது. எ-று.

கொளவென்பது குறைந்துநின்றது. அள்ளிக்கொள்வது அள்ளிக்கொள்ளப்படும்பொருள். அப்புடைபெயர்ச்சிமாத்திரத்திற்கு அவ்வாறாயது இப்பிரிவின்கணாமாறு சொல்லவேண்டுமோவென்பதாம். (எ)

ககஅஅ. பசந்தா ளிவளென்ப தல்லா லிவளைத்
துறந்தா ரவரென்பா ரில். அ

நீயிங்ஙனம் பசக்கற்பாலையல்லையென்ற தோழியொடு
புலந்துசொல்லியது.

இ-ள். இவள் பசந்தாள் என்பது அல்லால்—இவள் ஆற்றியிராது பசந்தாளென்று என்னைப் பழிகூறுவதல்லது—இவளை அவர் துறந்தார் என்பார் இல்—இவளையவர்துறந்துபோயினாரென்று அவளைக் கூறுவாரொருவருமில்லை. எ-று.

என்பாரென வேறுபடுத்துக்கூறினாள், தன்னையே நெருங்குதல்பற்றிப் புலக்கின்றமையின். (அ)

ககஅகூ. பசக்கமற் பட்டாங்கென் மேனி நயப்பித்தார்
நன்னிலைய ராவ ரெனின். கூ

இதுவுமது.

இ-ள். நயப்பித்தார் நன்னிலையராவர் எனின் — இப்பிரிவையானேயுடம்படும் வகை சொல்லியவர் இன்று நின்கருத்தான் நல்லநிலையினராவராயின்,— என்மேனி பட்டாங்கு பசக்க—என்மேனி பட்டதுபடப் பசப்பதாக. எ-று.

நன்னிலையராதல் நன்மைக்கண்ணேநிற்றலையுடையராதல். பட்டாங்காகவென ஆக்கம் வருவித்துரைக்க. முன் இப்பிரிவின்கொடுமையறியாதவென்னை இதற்குடம்படுத்திப் பிரிந்தவர் தவறிலராகவேவேண்டுவது, என்மேனியும் பசப்பும் யாதுசெய்யினென்னென்பதுபட நின்றமையின், மன் ஒழியிசைக்கண்வந்தது. ()

ககஈ0. பசப்பெனப் பேர்பெறுத னன்றே நயப்பித்தார்
நல்காமை தூற்று ரெனின். க0

தலைமகளாற்றுதற்பொருட்டுத் தோழி தலைமகனையியற்
பழித்தவழி அவள் இயற்படமொழிந்தது.

இ-ள். நயப்பித்தார் நல்காமை தூற்றுரெனின்—அன்று தாங்குறைநயப்பித்துக் கூடினவர்க்கு இன்று நல்காமையை நட்டோர் தூற்றுராயின்,—பசப்பெனப் பேர்பெறுதல் நன்றே—பசப்புற்றுரென வேற்றுமையானன்றிப் பசப்புத்தானுயினுளென ஒற்றுமையாற்றுஞ்சொல்ல அப்பெயராப்பெறுதல் எனக்கு நன்று. எ-று.

நட்டாரென்பது அவாய்நிலையான் வந்தது. இயற்பழித்தல்பொருது புலக்கின்றுளாகலின், இகழ்ச்சிக்குறிப்பாற்கூறினுள். அவரை அருளிலரென்னுது இன்னும் பசந்தாளிவளென்கையே யானுற்றுநெறியாவதென்பதாம். (க0)

கஉ0 ம் அதி.—தனிப்படர்மிகுதி.

அது தனியாகிய படர்மிகுதியென விரியும். அஃதாவது படர்மிகுதி தலைவன்கணின்றித் தன்கண்ணதேயாதல் கூறுதல். அறமும் பொருளுநோக்கிப் பிரிதலின் அவன்கண் இல்லையாயிற்று. இது, பசப்புற்று வருந்தியாட்குரியதாகலின், பசப்புறுபருவரலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

ககஊக. தாம்வீழ்வார் தம்வீழப் பெற்றவர் பெற்றூரே
காமத்துக் காழில் கனி. க

காதலரும் நின்னினுமாற்றுராய்க் கடிதின்வருவர் நீயவரொடு
பேரின்பநுகர்கியென்ற தோழிக்குச்சொல்லியது.

இ-ள். தாம் வீழ்வார் தம் வீழப் பெற்றவர்—தம்மாற்காதலிக்கப்படுங்கணவர் தம்மைக் காதலிக்கப்பெற்ற மகளிர்—பெற்றூரே காமத்துக் காழ் இல் கனி—பெற்றூரன்றே காமநுகர்ச்சியென்னும் பரலில்லாத கனியை. எ-று.

காமம் ஆகுபெயர். அத்து அல்வழிக்கண் வந்தது. முன்னைநல்வினை இல்வழிப் பெறப்படாமையிற் பெற்றூரென்றும், அவராற் றடையின்றி நுகரப்படுதலிற் காழில்கனியென்றுங்கூறினுள். நங்காதலர் பிரிதலேயன்றிப் பின் வாராமையு முடைமையின், அக்கனி யாம் பெற்றிலேமென்பதாயிற்று. (க)

ககஊஉ. வாழ்வார்க்கு வானம் பயந்தற்றால் வீழ்வார்க்கு
வீழ்வா ரளிக்கு மளி. உ

இதுவுமது.

இ-ள். வீழ்வார்க்கு வீழ்வார் அளிக்கும் அளி—அறமும் பொருளுநோக்கிப்பிரிந்தாற் றம்மையின்றியமையா மகளிர்க்கு அவரையின்றி யமையாக்கணவர் அளவறிந்து வந்து செய்யுந்தலையளி—வாழ்வார்க்கு வானம் பயந்தற்று—தன்னையே நோக்கி உயிர்வாழ்வார்க்கு வானம் அளவறிந்துபெய்தாற்போலும். எ-று.

நங்காதலர் நம்மை விழையாமையின் அத்தலையளியில்லையாகலான், மழைவறந்தூழி அதனுன் வாழ்வார்போல இறந்துபடுதலே நமக்குள்ளதென்பதாம். (உ)

ககஊங. வீழுநர் வீழப் படுவார்க் கமையுமே
வாழுந மென்னுஞ் செருக்கு. ங

இதுவுமது.

இ-ள். வீழுநர் வீழப்படுவார்க்கு அமையுமே — தாம் விழையுங்கணவரான்வி ழையப்படுமகளிர்க்கு ஏற்புடைத்து—வாழுநம் என்னும் செருக்கு—காதலர் பிரி ந்தாராயினும் நம்மை நினைந்து கடிதின்வருவர் வந்தால் நாமின்புற்றுவாழ்துமெ ன்றிருக்குந்தருக்கு. எ-று.

நாம் அவரான் வீழப்படாமையின், நமக்கமைவது இறந்துபாடென்பதாம். (ஈ)

ககஙச. வீழப் படுவார் கெழீஇயிலர் தாம்வீழ்வார்
வீழப் படாஅ ரெனின். ச

காதலனையியற்பழித்தலையஞ்சி அவரருளின்மை மறைத்த நீ கடவுட் கற்பினையாகலிற் கற்புடைமகளிரால் நன்குமதிக்கப்படுதியெ ன்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். வீழப்படுவார் — கற்புடைமகளிரால் நன்குமதிக்கப்படுவாரும் — தாம் வீழ்வார் வீழப்படாரெனிற் கெழீஇயிலர்— தாம் விரும்புங்கணவரான் விரும்ப ப்படாராயிற் றீவினையாட்டியர். எ-று.

சிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. கெழீஇயின்மை நல்வினையின்மை; அஃது அருத்தாபத்தியாற்றீவினையுடைமையாயிற்று. தீவினையுடையேற்கு அந்நன்குமதி ப்பாற் பயனில்லையென்பதாம். (ச)

ககஙஞ. நாங்காதல் கொண்டார் நமக்கெவன் செய்பவோ
தாங்காதல் கொள்ளாக் கடை. ஞ

அவர்மேற்காதலுடைமையின் அவர்கருத்தறிந்தாற்றினு மென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். நாம் காதல் கொண்டார் நமக்கு எவன் செய்ப—நம்மாற்காதல்செய்யப் பட்டவர் நமக்கென்னவின்பத்தைச் செய்வர்,—தாம் காதல் கொள்ளாக்கடை— அவ்வாறே தாமும் நங்கட்காதல்செய்யாவழி. எ-று.

எச்சவும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. அக்காதலுடைமையால் நாம் பெற்றது து ன்பமேயென்பதாம். (ஞ)

ககஙட. ஒருதலையா னின்னுது காமங்காப் போல
விருதலை யானு மினிது. ட

இதுவுமது.

இ-ள். காமம் ஒருதலையான் இன்னுது — மகளிர் ஆடவரென்னுமிருதலையினும் வேட்கை ஒருதலைக்கண்ணேயாயின் அஃதின்னுது;—காப்போல இருதலையானு ம் இனிது—காவினதுபாரம்போல இருதலைக்கண்ணுமொப்பின், அஃதினிது. எ-று.

மூன்றனுருபுகள் ஏழன்பொருண்மைக்கண் வந்தன. கா ஆகுபெயர். என்மாட் டுண்டாயவேட்கை அவர்மாட்டுமுண்டாயின், யானிவ்வாறு துன்பமுழத்தல் கூ டுமோவென்பதாம். (ட)

ககஙண. பருவரலும் பைதலுங் காணுன்கொல் காம
னொருவர்க ணின்றொழுகு வான். ண

இதுவுமது.

இ-ள். ஒருவர்கண் நின்று ஒழுகுவான் காமன்—காமநுகர்தற்குரியவிருவரிடத் தும் ஒப்பநிற்றலொழிந்து ஒருவரிடத்தே நின்று பொருகின்ற காமக்கடவுள்— ப ருவரலும் பைதலும் காணுன்கொல் — அவ்விடத்துப் பசப்பானுய பருவரலும் ப. டர்மிகுதியும் அறியான்கொலோ! எ-று.

விழைவும் வெறுப்புமின்றி எல்லார்கண்ணுங்கழ்ந்தனவறிதற்குரிய கடவுளும் என்கண் வேறுபட்டான், இனி யானுய்யுமாறென்னையென்பதாம். (எ)

ககஙஅ. வீழ்வாரி னின்சொற் பெருஅ துலகத்து
வாழ்வாரின் வன்கணு ரில். அ

தலைமகன்றூதுவரக்காணுது சொல்லியது.

இ-ள். வீழ்வாரின் இன்சொற் பெருது வாழ்வாரின்—தம்மால் விரும்பப்படுங் காதலர்திறத்துநின்றும் ஓரின்சொல்லளவும் பெருதே பிரிவாற்றி உயிர்வாழ்கின்ற மகளிர்போல—வன்கணூர் உலகத்து இல் —வன்கண்மையுடையார் இவ்வுலகத் தில்லை. எ-று.

காதலர்திறத்துச்சொல் யாதானும் எனக்கினிதென்னுங்கருத்தால், இன்சொ லென்றாள். இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. யான் வன்கண்ணேனுகின், அதுவும்பெருது உயிர்வாழாநின்றேனென்பதாம். (அ)

ககஙகூ. நசைஇயார் நல்கா ரெனினு மவர்மாட்
டிசையு மினிய செவிக்கு. கூ

இதுவுமது.

இ-ள். நசைஇயார் நல்கார் எனினும்— என்னுல் நச்சப்பட்டகாதலர் என்மாட் டன்பிலரோயாயினும்,—அவர்மாட்டு இசையும் செவிக்கு இனிய— அவர்திறத்தி யாதானுமோர்சொல்லும் என்செவிக்கினியவாம். எ-று.

இழிவுசிறப்பும்மை, அவர் வாரலரென்னுஞ்சொல்லாயினும் அமையுமென்பது பட, நின்றது. அதுவும் பெற்றிலேனென்பதாம். (கூ)

கஉ00. உரூஅர்க் குறுநோ யுரைப்பாய் கடலைச்
செரூஅஅப் வாழிய நெஞ்சு. க0

தலைமகன்றூதுவரப்பெருது தான்றூதுவிடக்கருதியாள்
நெஞ்சொடு சொல்லியது.

இ-ள். உரூர்க்கு உறுநோய் உரைப்பாய் நெஞ்சு—நின்னேடுருதார்க்கு நின்னு றுநோயையுரைக்கலுற்ற நெஞ்சே,— கடலைச் செரூய்—நீயாற்றுயாயினும் அரி தாய அதனையொழிந்து, நினக்குத் துயரஞ்செய்கின்ற கடலைத் தூர்க்க முயல்வா யாக, அஃதெளிது. எ-று.

உரைக்கலுற்றது அளவிறந்தநோயாகலானுங் கேட்பார் உறவிலராகலானும் அது முடிவதொன்றன்று, முடிந்தாலும் பயனில்லையென்பது கருதாது, முயலாநி ன்ரூயென்னுங்குறிப்பான், வாழியவென்ரூள். (க0)

கஉக ம் அதி.—நினைந்தவர்புலம்பல்.

அஃதாவது முன்கூடியஞான்றையின்பத்தினை நினைந்து தலைமகடனிமையெ ய்தலும், பாசறைக்கட்டலைமகன்றணிமையெய்தலுமாம். இவ்வாறு இருவர்க்கும் பொதுவாதல்பற்றிப் பன்மைப்பாலாற்கூறப்பட்டது. இது, படர்மிகுதி தன்கண் ணதாகநினைந்த தலைமகட்குமூரித்தாகலின், அவ்வியைபுபற்றித் தனிப்படர்மிகுதி யின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கஉ0க. உள்ளினுந் தீராப் பெருமகிழ் செய்தலாற்
கள்ளினுங் காம மினிது. க

தூதாய்ச்சென்ற பாங்கனுக்குத் தலைமகன் சொல்லியது.

இ-ள். உள்ளினும் தீராப் பெருமகிழ் செய்தலால்—முன்கூடியஞான்றையின் பத்தினைப் பிரிந்துழி நினைந்தாலும் அதுபொழுது பெற்றுற்போல நீங்காத மிக்கமகிழ்ச்சியைத் தருதலால்,—கள்ளினும் காமம் இனிது—உண்டெழியல்லது மகிழ்ச்செய்யாத கள்ளினுங் காமம் இன்பம்பயத்தலுடைத்து. எ-று.

தன்றனிமையுந் தலைமகளைமறவாமையுங்கூறியவாறு. (க)

கஉ0உ. எனைத்தொன் றினிதேகாண் காமந்தாம் வீழ்வார்
நினைப்ப வருவதொன் றில். உ

இதுவுமது.

இ-ள். தாம் வீழ்வார் நினைப்ப வருவது ஒன்று இல்—தம்மால் விரும்பப்படுவாரைப் பிரிவின்கணினைத்தால் அந்நினைவார்க்கு அப்பிரிவான் வருவதோர்துன்பமில்லையாம்;—காமம் எனைத்து இனிது ஒன்றேகாண்—அதனுற்காமம் எத்துணையேனுமினிதொன்றே காண். எ-று.

புணர்ந்துழியும் பிரிந்துழியும் ஒப்பவினிதென்பான், எனைத்துமினிதென்றான். சிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. தானுற்றியவகை கூறியவாறு. (உ)

கஉ0ஊ. நினைப்பவர் போன்று நினையார்கொ றும்மல்
சினைப்பது போன்று கெடும். ஊ

தலைமகனை நினைந்து வருந்துகின்ற தலைமகள் தோழிக்குச்
சொல்லியது.

இ-ள். தும்மல் சினைப்பதுபோன்று கெடும் — எனக்குத் தும்மல் எழுவதுபோன்று தோன்றிக் கெடாநின்றது;—நினைப்பவர்போன்று நினையார்கொல்—அதனுற் காதலர் என்னை நினைப்பார்போன்று நினையாராகல்வேண்டும். எ-று.

சினைத்தல் அரும்புதல். சேய்மைக்கண்ணராய கேளிர் நினைந்துழி அந்நினைக்கப்பட்டார்க்குத் தும்மலுண்டாமென்னுமுலகியல்பற்றித் தலைமகனெடுத்துக்கொண்ட வினை முடிவதுபோன்று முடியாமையுணர்ந்தாள் சொல்லியதாயிற்று. (ஊ)

கஉ0எ. யாமு முளேங்கொ லவர்நெஞ்சத் தெந்நெஞ்சத்
தோஒ வுளரோ யவர். எ

இதுவுமது.

இ-ள். எந்நெஞ்சத்து அவர் ஓ உளரோ—எம்முடையநெஞ்சத்து அவர் எப்பொழுதுமுளரோயாயிராநின்றார்; —அவர் நெஞ்சத்து யாமும் உளேங்கொல்—அவ்வகையே அவருடைய நெஞ்சத்தும் யாமுமுளமாதுமோ; ஆகேமோ! எ-று.

ஓகாரவிடைச்சொல் ஈண்டிடைவிடாமையுணர்த்திநின்றது. உளமாயும் வினைமுடியாமையின் வாராராயினுரோ, அது முடிந்தும் இலமாகலின் வாராராயினுரோவென்பது கருத்து. (எ)

கஉ0ஏ. தந்நெஞ்சத் தெம்மைக் கடிகொண்டார் நாணுர்கொ
லெந்நெஞ்சத் தோவா வரல். ஏ

இதுவுமது.

இ-ள். தந்நெஞ்சத்து எம்மைக் கடிகொண்டார் — தம்முடையநெஞ்சின்கண்ணே யாஞ்செல்லாமல் எம்மைக் காவல்கொண்ட காதலர்—எந்நெஞ்சத்து ஓவா

வரல் நாணார்கொல்—தாமெம்முடையநெஞ்சின்கண் ஒழியாது வருதலை நாணார் கொல்லோ! எ-று.

ஒருவரைத் தங்கண் வருதற்கு ஒருகாலுமுடம்படாது தாமவர்கட்பலகாலுஞ்சேறல் நாணுடையார்செயலன்மையின், நாணார்கொலென்றாள். (௫)

கஉ௦௬. மற்றியா னென்னுளேன் மன்னோ வவரோடியா
னுற்றநா ளுள்ள வுளேன். ௬

அவரொடு புணர்ந்தஞான்றையின்பத்தை நினைந்து இறந்துபாடெய்
தாநின்றாய் அதுமறத்தல்வேண்டுமென்றாட்குச்
சொல்லியது.

இ-ள். யான் அவரோடு உற்ற நாள் உள்ள உளேன்—யான் அவரோடு புணர்ந்தஞான்றையின்பத்தை நினைதலான் இத்துன்பவெள்ளத்தும் உயிர்வாழ்கின்றேன்;—மற்று யான் என்னுளேன்—அதுவின்றாயின், வேறெத்தால் உயிர்வாழ்வேன்! எ-று.

நாள் ஆகுபெயர். உயிர்வாழ்தற்கு வேறுமுள, அவைபெற்றிலேனென்பது படநின்றமையின், மன் ஒழியிசைக்கண் வந்தது. அவை அவன்றூதுவருதல், தன்றூதுசேறன்முதலாயின. அவை யாவுமின்மையின், இதுவல்லது எனக்குப் பற்றுக்கோடில்லையென்பது கருத்து. (௬)

கஉ௦௭. மறப்பி னெவனாவன் மற்கொன் மறப்பறியே
னுள்ளினு முள்ளஞ் சுடும். ௭

இதுவுமது.

இ-ள். மறப்பு அறியேன் உள்ளினும் உள்ளம் சுடும்—அவ்வின்பத்தை மறத்தலறியேனாய் இன்றுள்ளாநிற்கவும், பிரிவு என்னுள்ளத்தைச் சுடாநின்றது;—மறப்பின் எவனாவன் —அங்ஙனம் பிரிவாற்றாத யான் மறந்தால் இறந்துபடாது உளேனாவது எத்தால்! எ-று.

மறக்கப்படுவது அதிகாரத்தான் வந்தது. மன் ஈண்டும் அது படநின்று ஒழியிசையாயிற்று. கொல் அசைநிலை. (௭)

கஉ௦௮. எனைத்து நினைப்பினுங் காயா ரனைத்தன்றோ
காதலர் செய்யுஞ் சிறப்பு. ௮

இத்துன்பமறிந்துவந்து காதலர் நினக்கின்பஞ்
செய்வரென்றாட்குச் சொல்லியது.

இ-ள். எனைத்து நினைப்பினும் காயார் — தம்மை யானெத்துணையும் மிகநினைந்தாலும் அதற்கு வெகுளார்;—காதலர் செய்யும் சிறப்பு அனைத்து அன்றோ — காதலர் எனக்குச் செய்யுமின்பமாவது அவ்வளவன்றோ! எ-று.

வெகுளாமை அதற்குடம்பட்டு நெஞ்சின்கணிற்றல். தனக்கு அவ்வின்பத்திற்சிறந்ததின்மையின், அதனைச் சிறப்பென்றாள். காதலர்நம்மாட்டருளென்றும், செய்யுங்குணமென்றும், பாடமோதுவாருமுளர். தோழி கூறியவதனைக்குறிப்பானி கழ்ந்துகூறியவாறு. (௮)

கஉ௦௯. விளியுமெ னின்னுயிர் வேறல்ல மென்பா
ரளியின்மை யாற்ற நினைந்து. ௯

தலைமகன்றூதுவரக் காணாது வருந்துகின்றாள் வற்புறுத்துந்
தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். வேறு அல்லம் என்பார் அளியின்மை ஆற்ற நினைந்து—முன்பெல்லாம் நாமிருவரும் வேறல்லமென்று சொல்லுவாரதளியின்மையை மிகவுநினைந்து,—என் இண்ணுயிர் விளியும்—எனதினியவுயிர் கழியாநின்றது. எ-று.

அளியின்மை பின்வருவராகலுமாய்ப்பிரிதலும், பிரிந்துவாராமையும், ஆண்டுநின்றுழித் தூதுவிடாமையும் முதலாயின. பிரிவாற்றல்வேண்டுமென வற்புறுத்தாட்கு என்னுயிர் கழிகின்றது பிரிவிற்கன்று அவரன்பின்மைக்கென எதிரழிந்து கூறியவாறு. (கூ)

கஉகo. விடாஅது சென்ருரைக் கண்ணிஞற் காணப்
படாஅதி வாழி மதி. கo

வன்புறையெதிரழிந்தாள் காமமிக்ககழிபடாற்சொல்லியது.

இ-ள். மதி—மதியே,—விடாது சென்ருரைக் கண்ணிஞல் காணப் படாதி—என்னெஞ்சின் இடைவிடாதிருந்தே விட்டுப்போயிஞ்ரா யானென்கண்ணளவானுயினும் எதிர்ப்படும்வகை நீ படாதொழிவாயாக. எ-று.

கண்ணளவானெதிர்ப்படுதலாவது மதி இருவரானுநோக்கப்படுதலின் இருவர் கண்ணும் அதன்கண்ணே சேர்தல். மூதலொடு நினைக்கொற்றுமையுண்மையிற் சென்ருரைக்காணவென்றும், குறையுறுகின்ருளாகலின் வாழியென்றுங்கூறினுள். இனிப் படாதென்பது பாடமாயின், கனவிடைக் கண்ணிஞற்காணுமாறு மதி படுகின்றதில்லையென அதனுற்றுயில்பெருது வருந்துகின்ருள் கூற்ருக்குக. இப்பொருட்கு வாழியென்பது அசைநிலை. (கo)

கஉஉ ம் அதி.—கனவுநிலையுரைத்தல்.

அஃதாவது தலைமகள் தான்கண்ட கனவினதுநிலைமையைத் தோழிக்குச்சொல்லுதல். அக்கனவு நனவின்கணினவுமிகுதியாற்கண்டதாகலின், இது நினைந்தவர்புலம்பலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கஉகக. காதலர் தூதொடு வந்த கனவினுக்
கியாதுசெய் வேன்கொல் விருந்து. க

தலைமகன்றூதுவரக்கண்டாள் சொல்லியது.

இ-ள். காதலர் தூதொடு வந்த கனவினுக்கு—யான் வருந்துகின்றதறிந்து அது நீரக் காதலர் விடுத்த தூதினைக்கொண்டு என்மாட்டுவந்த கனவினுக்கு—விருந்து யாது செய்வேன்—யான் விருந்தாக யாதனைச்செய்வேன்! எ-று.

விருந்தென்றது விருந்திற்குச்செய்யுமுபகாரத்தினை. அது கனவிற்கொன்றுகாணுமையின், யாதுசெய்வேனென்ருள். (க)

கஉகஉ. கயலுண்கண் யானிரப்பத் துஞ்சிற் கலந்தார்க்
குயலுண்மை சாற்றுவேன் மன். உ

தூதுவிடக்கருதியாள் சொல்லியது.

இ-ள். கயல் உண்கண் யான் இரப்பத் துஞ்சின்—துஞ்சாதுவருந்துகின்ற என்கயல்போலுமுண்கண்கள் யானிரந்தாற் றுஞ்சுமாயின்,—கலந்தார்க்கு உயல் உண்மை சாற்றுவேன்—கனவிடைக் காதலரைக் காண்பேன், கண்டால் அவர்க்கியானுற்றியுளேனுயதன்மையை யானே விரியச்சொல்வேன். எ-று.

கயலுண்கணென்ருள், கழிந்தநலத்திற்கிரங்கி. உயல் காமநோய்க்குத் தப்புதல். தூதர்க்குச்சொல்லாது யாமடக்குவனவும் சொல்லுவனவற்றுள்ளுஞ் சுருக்கு

வனவற்றின்பரப்புந்தோன்றச்சொல்வேனென்னுங்கருத்தாற்சாற்றுவேனென்ரு ள். இனி அவையுந்துஞ்சா சாற்றலுங்கூடாதென்பதுபட நின்றமையின், மன் ஒழியிசைக்கண் வந்தது. முன்னுங்கண்டாள்கூற்ருகலின், கனவுநிலையுரைத்தலா யிற்று. (உ)

கஉகஈ. நனவினு னல்கா தவரைக் கனவினுற்
காண்டலி னுண்டென் னுயிர். ஈ

ஆற்ருளெனக் கவன்ருட்கு ஆற்றுவெனென்பதுபடச்
சொல்லியது.

இ-ள். நனவினுன் நல்காதவரை—நனவின்கண் வந்து தலையளிசெய்யாதாரை —கனவினுற் காண்டலின் என் உயிர் உண்டு—யான் கனவின்கட்கண்டகாட் சியானே என்னுயிருண்டாகாநின்றது. எ-று.

மூன்றனுருபுகள் எழன்பொருண்மைக்கண் வந்தன. அக்காட்சியானே யானு ற்றியுளேனென்றேன் நீகவலல்வேண்டாவென்பதாம். (ஈ)

கஉகஉ. கனவினு னுண்டாகுங் காம நனவினு
னல்காரை நாடித் தரற்கு. உ

இதுவுமது.

இ-ள். நனவினுன் நல்காரை நாடித் தரற்கு — நனவின்கண்வந்து தலையளிசெ ய்யாதாரை அவர்சென்றுழி நாடிக்கொண்டுவந்து கனவு தருதலான்,—கனவினு ற் காமம் உண்டாகும் — அக்கனவின்கண்ணே எனக்கின்பமுண்டாகாநின்றது. எ-று.

காமம் ஆகுபெயர். நான்காவது மூன்றன்பொருண்மைக்கண் வந்தது. இயல் பான் நல்காதவரை அவர்சென்ற தேயமறிந்து சென்று கொண்டுவந்துதந்து நல் குவித்த கனவால் யானுற்றுவலென்பதாம். (ஊ)

கஉகஊ. நனவினுற் கண்டதூஉ மாங்கே கனவுந்தான்
கண்ட பொழுதே யினிது. ஊ

இதுவுமது.

இ-ள். நனவினுற் கண்டதூஉம் (இனிது) ஆங்கே—முன்னனவின்கண் அவ ளைக்கண்டு நுகர்ந்தவின்பந்தானுமினிதாயிற்று அப்பொழுதே,— கனவுந்தான் கண்டபொழுதேயினிது — இன்றுகனவின்கட்கண்டு நுகர்ந்தவின்பமும் அக்க ண்டபொழுதேயினிதாயிற்று, அதனுன் எனக்கிரண்டுமொத்தன. எ-று.

இனிதென்பது முன்னுங்கூட்டப்பட்டது. கனவு ஆகுபெயர். முன்னும் யான் பெற்றதிவ்வளவே, இன்னும் அதுகொண்டாற்றுவலென்பதாம். (ஙி)

கஉகஎ. நனவென வொன்றில்லை யாயிற் கனவினுற்
காதலர் நீங்கலர் மன். எ

இதுவுமது.

இ-ள். நனவென ஒன்று இல்லையாயின்—நனவென்றுசொல்லப்படுகின்ற ஒரு பாவியில்லையாயின்,—கனவினுற் காதலர் நீங்கலர் — கனவின்கண்வந்துகூடிய காதலர் என்னைப் பிரியார். எ-று.

ஒன்றென்பது அதன்தொடைமைவிளக்கி நின்றது. அஃது இடையேபுகுந்துகன வைப்போக்கி அவரைப் பிரிவித்ததென்பது பட நின்றமையின், மன் ஒழியிசைக் கண் வந்தது. கனவிற்பெற்ருற்றுகின்றமை கூறியவாறு. (ஏ)

கஉகஎ. நனவினு னல்காக் கொடியார் கனவினு
னென்னெம்மைப் பீழிப் பது. எ
விழித்துழிக் காணுளாயினுள் கனவிற்கூட்டநினைந்து
ஆற்றுளாய்ச் சொல்லியது.

இ-ள். நனவினுன் நல்காக் கொடியார்—ஒருஞான்றும் நனவின்கண் வந்து தலையளிசெய்யாத கொடியவர்—கனவினுன் எம்மைப் பீழிப்பது என்—நாடோறுங்கனவின்கண்வந்து நம்மைவருத்துவது எவ்வியைபுபற்றி! எ-று.

பிரிதலும் பின்னினைந்துவாராமையுநோக்கிக் கொடியாரொன்றும், கனவிற்றோண்மேலராய் விழித்துழிக் காத்தலின் அதனுனுந்துன்பமாகாதின்றதென்பாள் பீழிப்பதென்றுங்கூறினுள். நனவினில்லது கனவினுமில்லையென்பர், அதுகண்டிலமென்பதாம். (எ)

கஉகஅ. துஞ்சுங்காற் றோண்மேல ராகி விழிக்குங்கா
னெஞ்சத்த ராவர் விளைந்து. அ
தாஞற்றுதற்பொருட்டுத் தலைமகனையியற்பழித்தாட்கு
இயற்படமொழிந்தது.

இ-ள். துஞ்சுங்கால் தோண்மேலராகி — என்னெஞ்சுவிடாதுறைகின்றகாதலர் யான்றுஞ்சும்பொழுது வந்து என்றோண்மேலராய்—விழிக்குங்கால் விளைந்து நெஞ்சத்தராவர்—பின் விழிக்கும்பொழுது விளைந்து பழையநெஞ்சின்கண்ணராவர். எ-று.

கலவிவிட்டமையுங்கடுமைபற்றி விளைந்தென்றுள். ஒருகாலும் என்னினீங்கியறியாதாரை நீ நோவற்பாலையல்லையென்பதாம். (அ)

கஉகக. நனவினு னல்காரை நோவர் கனவினுற்
காதலர்க் காணு தவர். க
இதுவுமது.

இ-ள். கனவினுற் காதலர்க் காணுதவர் — தமக்கொருகாதலரின்மையின் அவரைக் கனவிற்கண்டறியாத மகளிர் — நனவினுன் நல்காரை நோவர் — தாமறிய நனவின்கண் வந்து நல்காத நங்காதலரை அன்பிலரென நோவா நிற்பர். எ-று.

இயற்பழித்ததுபொருது புலக்கின்றுளாகலின், நன்மைதோன்றக் கூறினுள். தமக்குங்காதலருளராய் அவரைக்கனவிற் கண்டறிவாராயின் நங்காதலர் கனவின்கணுற்றிநல்குதலறிந்து நோவாரென்பதாம். (க)

கஉஉ0. நனவினு னங்நீத்தா ரென்பர் கனவினுற்
காணுர்கொ லிவ்வூ ரவர். க0
இதுவுமது.

இ-ள். இவ்வூரவர் நனவினுன் நங்நீத்தார் என்பர்—இவ்வூரின்மகளிர் நனவின்கண் நம்மை நீத்தாரென்று நங்காதலரைக் கொடுமைகூறுநிற்பர்,—கனவினுற் காணுர்கொல்—அவர் கனவின்கண் நீங்காதுவருதல் கண்டறியாரோ! எ-று.

என்னெஞ்சு தன்னிடை வேற்றுமையின்றுயின் யான்கண்டது தானுங்கண்டமையும், அதுகாணாது அவனைக்கொடுமைகூறுகின்றமையின் அயலாரேயாமென்னுங்கருத்தால், இவ்வூரவரென்றுள். (க0)

———

கஉங ம் அதி.—பொழுதுகண்டிரங்கல்.

அஃதாவது மாலைப்பொழுது வந்துழி அதனைக்கண்டு தலைமகளிரங்குதல். கணமுந்துறுதலினையில்லையென்பதுபற்றிப் பகற்பொழுதாற்றியிருந்தாட்கு உரியதாகலின், இது கனவுநிலையுரைத்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கஉஉக. மாலையோ வல்லை மணந்தா ருயிருண்ணும்
வேலைநீ வாழி பொழுது. க

பொழுதொடுபுலந்து சொல்லியது.

இ-ள். பொழுது— பொழுதே,— நீ மாலையோ அல்லை — நீ முன்னுள்ளவர்களின் வந்த மாலையோவெனின், அல்லை;——மணந்தார் உயிர் உண்ணும் வேலை— இருந்தவாற்றான் அங்காட்காதலைமணந்த மகளிருயிரையுண்ணும் இறுதிக்காலமாயிருந்தாய். எ-று.

முன்னுள் கூடியிருந்தாள். அங்காண்மணந்தாரெனவே, பின்பிரிந்தாராதல் பெறுதும். வாழியென்பது குறிப்புச்சொல் "வாலிழை மகளிர் ருயிர்ப்பொதியவிழ்க்குங் காலை" என்றாற்போல ஈண்டுப் பொதுமையாற் கூறப்பட்டது. வேலையென்பது ஆகுபெயர். வேலையென்பதற்கு வேலாயிருந்தாயென்பாருமுளர். (க)

கஉஉஉ. புன்கண்ணை வாழி மருண்மாலை யெங்கேள்போல்
வன்கண்ணை தோகின் றுணை. உ

தன்னுட்கையாற்றை அதன்மேலிட்டுச் சொல்லியது.

இ-ள். மருண்மாலை— மயங்கியமாலாய்,——புன்கண்ணை— நீயுமெம்போலப் புன்கணுடையையாயிருந்தாய்,——நின்றுணை எங்கேள்போல் வன்கண்ணதோ—நின்றுணையும் எந்துணைபோல வன்கண்மையுடையதோ, கூறுவாயாக. எ-று.

மயங்குதல் பகலுமிரவுந்தம்மூள்ளேவிரவுதல்; கலங்குதலுந்தோன்ற நின்றது. புன்கண் ஒளியிழத்தல்; அதுபற்றித் துணையுமுண்டாக்கிக் கூறினாள். எச்சவும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. எமக்குத்துன்பஞ்செய்தாய், நீயுமின்பமுற்றிலையென்னுங் குறிப்பால் வாழியென்றாள். (உ)

கஉஉங. பனியரும்பிப் பைதல்கொண் மாலை துனியரும்பித்
துன்பம் வளர வரும். ங

ஆற்றல்வேண்டுமென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். பனி அரும்பிப் பைதல்கொள் மாலை— காதலர்கூடியநாளெல்லாம் என்முன் நடிக்கமெய்திப் பசந்துவந்த மாலை——துனி அரும்பித் துன்பம் வளர வரும் —இந்நாள் எனக்கிறந்துபாடு வந்துதோன்றி அதற்குளதாந்துன்பம் ஒருகாலைக் கொருகால் மிகவாராநின்றது. எ-று.

குளிர்ச்சிதோன்ற மயங்கிவருமாலையென்னுஞ்சொற்பொருள் இக்குறிப்புணராநின்றது. துனி உயிர்வாழ்தற்கண்வெறுப்பு. அதனால் யானுற்றுமாறென்னை யென்பது குறிப்பெச்சம். (ங)

கஉஉச. காதல ரில்வழி மாலை கொலைக்களத்
தேதிலர் போல வரும். ச

இதுவுமது.

இ-ள். மாலை — காதலருள்ளபொழுதெல்லாம் என்னுயிர்தளிர்ப்ப வந்தமாலை,——காதலர் இல்வழி— அவரில்லாத இப்பொழுது——கொலைக்களத்து ஏதிலர்போ

ல வரும்— அஃதொழிந்துநிற்றலேயன்றிக் கொல்லுங்களரியிற்கொலைஞர் வருமா றுபோல அவ்வுயிரைக்கோடற்கு வாராநின்றது. எ-று.

எதிலர் அருள்யாதுமில்லார். முன்னெல்லாம் எனக்கு நட்பாய் இன்பஞ்செய் துவந்தபொழுதும் இன்று என்மேற்பகையாய்த் துன்பஞ்செய்துவாராநின்றது, இ னி யாஞற்றுமாறென்னையென்பதாம். (சு)

கஉஉடு. காலைக்குச் செய்தநன் றென்கொ லெவன்கொல்யான்
மாலைக்குச் செய்த பகை. டு

இதுவுமது.

இ-ள். காலையும், மாலையும், அவர் கூடியஞான்றுபோலாது இஞ்ஞான்றுவேறு பட்டுவாராநின்றன: அவற்றுள்,—யான் காலைக்குச் செய்த நன்று என்— யான் காலைக்குச் செய்தவுபகாரம் யாது?— மாலைக்குச் செய்த பகை எவன்—மாலைக்கு ச் செய்த அபகாரம் யாது. எ-று.

கூடியஞான்று பிரிவொன்றஞ்சப்பண்ணிய காலை அஃதொழிந்து இஞ்ஞான்று கங்குல்வெள்ளத்திற்குக் கரையாய் வாராநின்றதென்னுங்கருத்தால் நன்றென்கொ லென்றும், கூடியஞான்று இன்பஞ்செய்துவந்த மாலை அஃதொழிந்து இஞ்ஞான் று அளவிறுன்பஞ்செய்யாநின்றதென்னுங்கருத்தாற் பகையெவன்கொலென்றுங் கூறினள். பகை ஆருபெயர். தன்னெடொத்த காலைபோலாது மாலை தன்கொடு மையாற்றுன்பஞ்செய்யாநின்றதென்பதாம். (டு)

கஉஉசு. மாலைநோய் செய்தன் மணந்தா ரகலாத
காலை யறிந்த திலேன். சு

இன்று இன்னையாகின்ற கீ அன்று அவர்பிரிவிற்குடம்பட்ட
தென்னையென்றுட்குச் சொல்லியது.

இ-ள். மாலை நோய் செய்தல் — முன்னெல்லாம் எனக்குநட்பாய் இன்பஞ்செ ய்துபோந்த மாலை இன்று பகையாய்த் துன்பஞ்செய்தலை—மணந்தார் அகலாத காலை அறிந்தது இலேன்—காதலர் பிரிதற்குமுன்னே அறியப்பெற்றிலேன்! எ-று.

இங்ஙனம் வேறுபடுதலறிந்திலேன், அறிந்தேனுயின் அவர்பிரிவிற்குடம்படே னென்பதாம். (சு)

கஉஉள. காலை யரும்பிப் பகலெல்லாம் போதாகி
மாலை மலருமிந் நோய். எ

மாலைப்பொழுதின்கண் இனையையாதற்குக் காரண
மென்னையென்றுட்குச் சொல்லியது.

இ-ள். இந்நோய்—இக்காமநோயாகிய பூ—காலை அரும்பி—காலைப்பொழுதி ன்கணரும்பி,—பகல் எல்லாம் போது ஆகி—பகற்பொழுதெல்லாம் பேரரும்பா ய் முதிர்ந்து,—மாலை மலரும் — மாலைப்பொழுதின்கண் மலராநிற்கும். எ-று.

துயிலெழுந்தபொழுதாகலிற் கனவின்கட்கூட்டநினைந்தாற்றுதல்பற்றிக் காலை யரும்பியென்றும், பின் பொழுது செலச்செல அதுமறந்து பிரிவுள்ளியாற்றுளாத ல்பற்றிப் பகலெல்லாம் போதாகியென்றும், தத்தந்துணையையுள்ளிவந்துசேரும் விலங்குகளையும் மக்களையுங்கண்டு தான் அக்காலத்தினுகர்ந்தவின்பநினைந்தாற்று மைமிகுதிபற்றி மாலைமலருமென்றுங்கூறினள். பூப்போல இந்நோய் காலவயத்த தாகாநின்றதென்பது உருவகத்தாற்பெறப்பட்டது. ஏகதேசவுருவகம். (எ)

கஉஉஅ. அழல்போலு மாலைக்குத் தூதாகி யாயன்
குழல்போலுங் கொல்லும் படை. அ

இதுவுமது.

இ-ள். ஆயன் குழல்—முன்னெல்லாம் இனிதாய்ப்போந்த ஆயன்குழல்—அழல்போலும் மாலைக்குத் தூதாகி—இதுபொழுது அழல்போலச் சுடுவதாய மாலைக்குத் தூதுமாய்,—கொல்லும் படை—அது வந்தென்னைக்கொல்வுழிக் கொல்லும் படையுமாயிற்று. எ-று.

பின்னின்ற போலுமென்பது உரையசை. முன்னரே வரவுணர்த்தலிற் றூதாயிற்று, கோறற்கருவியாகலிற் படையாயிற்று. தானே சுடவல்லமாலை இத்துணையும் பெற்றால் என்செய்யாதென்பதாம். (அ)

கஉஉகூ. பதிமருண்டு பைத லுழக்கு மதிமருண்டு
மாலை படர்தரும் போழ்து. கூ

இதுவுமது.

இ-ள். இதற்கு முன்னெல்லாம் யானே மயங்கி நோயுழந்தேன்,—மதி மருண்டு மாலை படர்தரும் போழ்து—இனிக் கண்டாரும் மதிமருளும்வகை மாலை வரும்பொழுது—பதி மருண்டு பைதல் உழக்கும்—இப்பதியெல்லாம் மயங்கி நோயுழக்கும். எ-று.

மதிமருளவென்பது மதிமருண்டெனத் திரிந்துநின்றது. கூற்றமாகக் கருதிக் கூறினாளாகலின், மாலைபடர்தரும்போழ்தென்றாள் யானிறந்துபடுவலென்பதாம்: மாலை மயங்கிவரும் போழ்தென மதிநிலைகலங்கி நோயுழக்குமென்றுரைப்பாருமுளர். (கூ)

கஉ௩0. பொருண்மாலை யாளரை யுள்ளி மருண்மாலை
மாயுமென் மாயா வுயிர். க0

இதுவுமது.

இ-ள். மாயா என் உயிர்—காதலர்பிரிவைப் பொறுத்து இறந்துபடாதிருந்த என்னுயிர்—பொருண்மாலையாளரை உள்ளி மருண்மாலை மாயும் — இன்றுபொருளியல்பே தமக்கியல்பாகவுடையவரை நினைந்து, இம்மயங்குமாலைக்கண்ணே இறந்துபடாநின்றது. எ-று.

குறித்தபருவங்கழியவும் பொருண்முடிவுநோக்கி வாராமையிற் சொல்வேறுபடாமையாகிய தம்மியல்பொழிந்தவர் அப்பொருளியல்பே தம்மியல்பாயினார், காலமிதுவாயிற்று, இனி நீ சொல்கின்றவாற்றாற் பயனில்லையென்பதாம். (க0)

கஉசம் அதி.—உறுப்புநலனழிதல்.

அஃதாவது தலைமகடன்கண்ணும், தோளும், நுதலுமுதலாய அவயவங்கள் தம்மழகழிதல். இஃது, இரக்கமிக்குழி நிகழ்வதாகலின், பொழுதுகண்டிரங்கலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கஉ௩க. சிறுமை நமக்கொழியச் சேட்சென்றா ருள்ளி
நறுமலர் நாணின கண். க

ஆற்றாமைமிகுதியான் வேறுபட்ட தலைமகட்குத்
தோழி சொல்லியது.

இ-ள். சிறுமை நமக்கு ஒழியச் சேட்சென்றார் உள்ளி—இவ்வாற்றாமை நங்கண்ணேநிற்பத் தாஞ்சேணிடைச்சென்ற காதலரை நீ நினைந்தழுதலால்,—கண் ந

றுமலர் நாணின — நின்கண்கள் ஒளியிழந்து முன்றமக்குநாணிய நறுமலர்கட்கு இன்று தாநாணிவிட்டன. எ-று.

நமக்கென்பது வேற்றுமைமயக்கம். உள்ளவென்பது உள்ளியெனத் திரிந்து நின்றது. உள்ளுதலென்பது காரணப்பெயர் காரியத்திற்காயவாகுபெயர். இவைகண்டார் அவரைக்கொடுமைகூறுவர் நீயாற்றல்வேண்டுமென்பது கருத்து. (க)

கஉ௩உ. நயந்தவர் நல்காமை சொல்லுவ போலும்
பசந்து பனிவாருங் கண். உ

இதுவும்து.

இ-ள். பசந்து பனிவாரும் கண்—பசப்பெய்தன்மேனீர்வார்கின்ற நின்கண்கள் — நயந்தவர் நல்காமை சொல்லுவபோலும் — நம்மானயக்கப்பட்டவரது நல்காமையைப் பிறர்க்குச் சொல்லுவபோலாநின்றன, இனி நீயாற்றல்வேண்டும். எ-று.

சொல்லுவபோறல் அதனையவருணர்தற்கனுமானமாதல். நயந்தவர்க்கென்று பாடமோதுவாருமுளர். (உ)

கஉ௩௩. தணந்தமை சால வறிவிப்ப போலு
மணந்தநாள் வீங்கிய தோள். ௩

இதுவுமது.

இ-ள். மணந்த நாள் வீங்கிய தோள்—காதலர் மணந்தஞான்று இன்பமிகுதியாற்பூரித்த நின்றோள்கள்—தணந்தமை சால அறிவிப்பபோலும்—இன்று அவர்பிரிந்தமையை விளங்க உணர்த்துவபோல மெலியாநின்றன, இது தகாது.எ-று.

அன்றுமவ்வாறுபூரித்து இன்றுமிவ்வாறுமெலிந்தால் இரண்டுங்கண்டவர் கடிதினறிந்து அவரைத் தகவின்மைகூறுவரென்பதாம். (௩)

கஉ௩ச. பணைநீங்கிப் பைந்தொடி சோருந் துணைநீங்கித்
தொல்கவின் வாடிய தோள். ச

இதுவுமது.

இ-ள். துணை நீங்கித் தொல் கவின் வாடிய தோள் — அன்றுந்தந்துணைவர் நீங்குதலான் அவராற்பெற்ற செயற்கையழகேயன்றிப் பழையவியற்கையழகுமிழந்த இத்தோள்கள்— பணை நீங்கிப் பைந்தொடி சோரும்— இன்றதற்குமேலே தம்பெருமையிழந்து வளை கழலாநின்றன, இவையிங்ஙனஞ்செயற்பாலவல்ல.எ-று.

பெருமையிழத்தல் மெலிதல். பைந்தொடி பசியபொன்னாற்செய்ததொடி. சோருமென்னும் வளைத்தொழில் தோண்மேனின்றது. அன்றும் பிரிந்தாரென்று அவரன்பின்மையுணர்த்தி இன்றுங் குறித்தபருவத்து வந்திலரென்று அவர் பொய்மையுணர்த்தாநின்றன, இனி அவற்றைக் கூறுகின்றார்மேற் குறையுண்டோவென்பதாம். (ச)

கஉ௩ரு. கொடியார் கொடுமை யுரைக்குந் தொடியொடு
தொல்கவின் வாடிய தோள். ரு

இதுவுமது.

இ-ள். கொடியார் கொடுமை உரைக்கும்— கவவுக்கை நெகிழினும் ஆற்றாதாட்கு இக்காலநீட்டத்து என்னாமென்று நினையாத கொடியாரது கொடுமையைத் தாமே சொல்லாநின்றன—தொடியொடு தொல் கவின் வாடிய தோள்—வளைசளுங்

கழன்று பழையவியற்கையழகுமிழந்த இத்தோள்கள், இனியதனை யாமறைக்கு மாறென்னை! எ-று.

உரைக்குமென்பது அப்பொருண்மைதோன்ற நின்ற குறிப்புச்சொல். ஒடி வேறுவினைக்கண் வந்தது. அவனொடு கலந்த தோள்களே சொல்லுவனவாஞல் அயலார்சொல்லுதல் சொலல்வெண்டுமோவென்பதாம். (இ)

களவழி. தொடியொடு தோணெகிழ நோவ லவரைக்
கொடிய ரெனக்கூற லெந்து. சு

தானற்றுதற்பொருட்டியற்பழித்த தோழிக்குத்
தலைமகள் சொல்லியது.

இ-ள். தொடியொடு தோள் நெகிழ — யானற்றவும் என்வயத்தவன்றித்தொடிகள் கழலுமாறு தோள்கண்மெலிய,—அவரைக் கொடியர் எனக் கூறல் நொந்து நோவல்—அவற்றைக் கண்டு, நீயவரைக்கொடியரெனக் கூறுதலைப் பொறுது யானென்னுள்ளே நோவாநின்றேன். எ-று.

ஒடி மேல்வந்தபொருண்மைத்து. யானற்றேனுகின்றது அவர் வாராததற்கன்று நீகூறுகின்றதற்கென்பதாம். (சு)

களவழி. பாடு பெறுதியோ நெஞ்சே கொடியார்க்கென்
வாடுதோட் பூச லுரைத்து. எ

அவ்வியற்பழிப்புப்பொறாது தன்னெஞ்சிற்குச்
சொல்லியது.

இ-ள். நெஞ்சே—நெஞ்சே,—கொடியார்க்கு என் வாடு தோட்பூசல் உரைத்து—இவள் கொடியாரொன்கின்றவர்க்கு நீசென்று என்மெலிகின்றதோளினல் விளைகின்ற ஆரவாரத்தைச் சொல்லி—பாடு பெறுதியோ— ஒருமேம்பாடெய்தவல்லேயோ, வல்லேயாயின் அதனையொப்பதில்லே. எ-று.

கொடியார்க்கென்பது கொடியரல்லரென்பது தோன்றநின்றகுறிப்புச்சொல். வாடுதோளென்பதும் அவை தாமே வாடாநின்றனவென்பது தோன்றநின்றது. பூசல் ஆகுபெயர். அஃது அவள் தோணெகிழ்தற்பழித்தன்மேலும் அதனுற்றனக்காற்றுமைமிகன்மேலும் நின்றது. நின்னுரைகேட்டலும் அவர்வருவர், வந்தால் இவையெல்லாநீங்கும், நீங்க அஃதெனக்குக் காலத்தினுற்செய்தனன்றியாமாகலின், அதன்பயனெல்லாமெய்துதியென்னுங்கருத்தாற் பாடுபெறுதியோவென்றுள்.

களவழி. முயங்கிய கைகளே யூக்கப் பசந்தது
பைந்தொடிப் பேதை நுதல். அ

வினைமுடித்து மீடலுற்ற தலைமகன் முன்னிகழ்ந்தது
நினைந்து தன்னுள்ளே சொல்லியது.

இ-ள். முயங்கிய கைகளே ஊக்க—தன்னையிறுக முயங்கிய கைகளே இவட்கு நோமென்றுகருதி ஒருஞான்றியானெகிழ்ந்தேனுக,—பைந்தொடிப் பேதைநுதல் பசந்தது—அத்தினையும் பொறாது பைந்தொடிகளேயணிந்த பேதையது நுதல் பசந்தது, அப்பெற்றித்தாய நுதல் இப்பிரிவிற்கியாதுசெய்யுமோ! எ-று.

இனிக்கடிதிற், செல்லவேண்டுமென்பது கருத்து. (அ)

களவழி. முயக்கிடைத் தண்வளி போழப் பசப்புற்ற
பேதை பெருமழைக் கண். கூ

இதுவுமது.

இ-ள். முயக்கிடைத் தண் வளி போழ — அங்ஙனங்கைகளாயூக்குதலான் அம் முயக்கிடையே சிறுகாற்று நுழைந்ததாக,—பேதை பெருமழைக்கண் பசப்புற்ற —அத்துணையிடையீடும் பொறாது, பேதையுடைய பெரியமழைக்கண்கள் பசப்புற்றன; அத்தன்மையவான கண்கள் மலைகளும், காடும், நாடுமாய இவ்விடையீடுகளெல்லாம் யாங்ஙனம் பொறுத்தன! எ-று.

தண்மை ஈண்டு மென்மைமேனின்றது. போழவென்றது உடம்பிரண்டும் ஒன்றாயதுதோன்ற நின்றது. மழை குளிர்ச்சி. (கூ)

கலசo. கண்ணின் பசப்போ பருவர லெய்தின்றே
யொண்ணுதல் செய்தது கண்டு. கo

இதுவுமது.

இ-ள். கண்ணின் பசப்போ பருவரல் எய்தின்று— தண்வளி போழவந்தகண்ணின்பசப்புத் துன்பமுற்றது,— ஒண்ணுதல் செய்தது கண்டு—தனக்கியலாய ஒண்ணுதல் விளைத்த பசப்பைக் கண்டு. எ-று.

அது கைகளாயூக்க அவ்வளவிற்பசந்தது, யான் கைகளாயூழ்க்கி மெய்களுநீங்கிச் சிறுகாற்று ஊடறுக்குந்துணையும் பசந்திலனெனத் தன்வன்மையும் அதன்மென்மையுங்கருதி வெள்கிற்றென்பதாம்: ஆகவே, அவளுறுப்புக்கள் ஒன்றினொன்று முற்பட்டு நலனழியும், யாங்கடிதிற்சேறுமென்பது கருத்தாயிற்று. (கo)

கலித்தொகை அதி.—நெஞ்சொடுகிளத்தல்.

அஃதாவது ஆற்றுமை மீதூரத் தனக்கோர்பற்றுக்கோடு காணுத தலைமகள் தன்னெஞ்சொடுசெய்கிறனறியாது சொல்லுதல். இஃது, உறுப்புக்கள்தந்நலனழிந்தவழி நிகழ்வதாகலின், உறுப்புநலனழிதலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கலசக. நினைத்தொன்று சொல்லாயோ நெஞ்சே யெனைத்தொன்று
மெவ்வநோய் தீர்க்கு மருந்து. க

தன்னாற்றுமைதிருந்திறனுடியது.

இ-ள். நெஞ்சே — நெஞ்சே—எவ்வநோய் தீர்க்கும் மருந்து ஒன்று—இவ்வெவ்வநோயினைத் தீர்க்குமருந்தாவதொன்றனை,—எனைத்து ஒன்றும் நினைத்துச் சொல்லாய் — யானறியுமாற்றலின், எத்தன்மையதியாதொன்றாயினும் நீயறிந்தெனச்குச் சொல். எ-று.

எவ்வம் ஒன்றானுந்தீராமை. உயிரினுஞ்சிறந்த நாணினைவிட்டுச் செய்வதியாதொன்றாயினுமென்பாள், எனைத்தொன்றுமென்றாள். (க)

கலசஉ. காத லவரில ராகநீ நோவது
பேதைமை வாழியென் னெஞ்சு. உ

தலைமகனைக் காண்டற்கண் வேட்கைமிகுதியாற்சொல்லியது.

இ-ள். என் நெஞ்சு வாழி— என்நெஞ்சே, வாழ்வாயாக,—அவர் காதல் இலராக நீ நோவது — அவர் நங்கட்காதலிலராகவும் நீயவர்வரவுநோக்கி வருந்துதற்கேது— பேதைமை—நின்பேதைமையே, பிறிதில்லை. எ-று.

நம்மை நினையாமையின் நங்கட்காதலிலரொன்பதறியலாம், அஃதறியாமை மேலும் அவர்பாற்செல்லக் கருதாது அவர்வரவு பார்த்து வருந்தாநின்றாய். இது நீசெய்துகொள்கின்றதென்னுங்கருத்தாற் பேதைமையென்றாள். வாழி இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. யாமவர்பாற்சேறலே அறிவாவதென்பதாம். (உ)

கஉசகூ. இருந்துள்ளி யென்பரித னெஞ்சே பரிந்துள்ளல்
பைதலேஞ் செய்தார்க ணில். கூ

இதுவுமது.

இ-ள். நெஞ்சே இருந்து உள்ளிப் பரிதல் என்—நெஞ்சே, அவர்பாற்செல்வ துஞ்செய்யாது ஈண்டிறந்துபடுவதுஞ்செய்யாதிருந்து அவர்வரவுநினைந்து நீவருந் துன்றதென்னை! —— பைதல் நோய் செய்தார்கண் பரிந்து உள்ளல் இல்— இப் பையுணேய்செய்தார்மாட்டு நமக்கிரங்கிவர்க்கருதுதல் உண்டாகாது. எ-று.

நம்மாட்டருளுடையரன்மையிற் முமாக வாரார், நாஞ்சேறலே இனித் தகுவ தென்பதாம். (கூ)

கஉசச. கண்ணுங் கொளச்சேறி நெஞ்சே யிவையென்னைத்
தின்னு மவர்க்காண லுற்று. ச

இதுவுமது.

இ-ள். நெஞ்சே கண்ணும் கொளச் சேறி—நெஞ்சே, நீயவர்பாற்சேறலுற்ரு யாயின் இக்கண்களையும் உடன்கொண்டு செல்வாயாக;—இவை அவர்க் காண ல் உற்று என்னைத் தின்னும்—அன்றி நீயே சேறியாயின், இவைதாங்காட்சிவிது ப்பினல் அவரைக் காண்டல்வேண்டி நீகர்ட்டென்று என்னைத் தின்பனபோன் று நலியாநிற்கும். எ-று.

கொண்டென்பது கொளவெனத் திரிந்துநின்றது. தின்னுமென்பது இலக்க ணைக்குறிப்பு. அந்நலிவுதீர்க்கவேண்டுமென்பதாம்: என்றது தான்சேறல்குறித்து.

கஉசஞ. செற்ரு ரெனக்கை விடலுண்டோ நெஞ்சேயா
முற்ரு லுருஅ தவர். ஞ

இதுவுமது.

இ-ள். நெஞ்சே—நெஞ்சே,——யாம் உற்ரூல் உரூதவர்—யாமீ தம்மையுறத் தா முரூத நங்காதலரை——செற்ரூரெனக் கைவிடல் உண்டோ—வெறுத்தாரென்று கருதிப் புலந்து கைவிட்டிருக்கும் வலி நமக்குண்டோ, இல்லை. எ-று.

உறுதல் அன்புபடுதல்., அவ்வலியின்மையின் அவர்பாற்செல்வதே நமக்குத் த குவதென்பதாம். (ஞ)

கஉசசு. கலந்துணர்த்துங் காதலர்க் கண்டாற் புலந்துணராய்
பொய்க்காய்வு காய்தியென் னெஞ்சு. சு

தலைமகன்கொடுமைநினைந்து செலவுடன்
படாதநெஞ்சினைக் கழறியது.

இ-ள். என் நெஞ்சு — என்னெஞ்சே, —— கலந்து உணர்த்தும் காதலர்க் கண் டாற் புலந்து உணராய்—யான்றம்மொடு புலந்தால் அப்புலவியைக் கலவிதன்னு னே நீக்கவல்ல காதலரைக் கண்டாற் பொய்யேயாயினும் ஒருகாற் புலந்து பின் னதனைநீங்கமாட்டாய்,——பொய்க் காய்வு காய்தி—அதுவுமாட்டாதநீ இப்பொழு து அவர்கொடியரெனப் பொய்க்காய்வுகாயாகின்ரூய், இனியிதனையொழிந்து அ வர்பாற்செல்லத் துணிவாயாக. எ-று.

கலத்தலானென்னும் பொருட்டாய கலக்கவென்பது திரிந்துநின்றது. அதனு னுணர்த்தலாவது கலவியின்பத்தைக் காட்டி அதனுன்மயக்கிப் புலவிக்குறிப்பி னையொழித்தல். பொய்க்காய்வு நிலையில்லைவெறுப்பு. கண்டான்மாட்டாதநீ காணு நவழி வெறுக்கின்றதனற் பயனில்லையென்பதாம். (சு)

கஉசஎ. காமம் விடுவொன்றே நாண்விடி நன்னெஞ்சே
யாஞை பொறேனிவ் விரண்டு. எ

நாண்டடுத்தலின் அச்செலவொழிவாள் சொல்லியது.

இ-ள். நன்னெஞ்சே—நல்லநெஞ்சே, —— ஒன்று காமம் விடு—ஒன்றினுண்வி டமாட்டாயாயிற் காமவேட்கையை விடு,—(ஒன்று) நாண் விடு—ஒன்றினதுவி டமாட்டாயாயின் நாணினை விடு, —— இவ்விரண்டு யாஞை பொறேன்—அன்றி யே இரண்டும்விடாமை நின்கருத்தாயின், ஒன்றற்கொன்று மறுதலையாய இவ்வி ரண்டினையும் உடன்முங்குமதுகை யானிலன். எ-று.

யாஞைவென்னும் பிரிநிலை நீபொறுப்பினு மென்பதுபட நின்றது. நன்னெஞ் சேயென்றது, இரண்டையும் விடாது பெண்மையை நிலைபெறுத்தலின், நல்லை யென்னுங்குறிப்பிற்று. அது நன்றேயெனினும் என்னுயிருண்டாதல் சாலாமையி ன், அதற்காகின்றிலேனென்பதாம். மூற்றும்மை விகாரத்தாற்முக்கது. (எ)

கஉசஅ. பிரிந்தவர் நல்காரொன் றேங்கிப் பிரிந்தவர்
பின்செல்வாய் பேதையென் னெஞ்சு. அ

இதுவுமது.

இ-ள். என் நெஞ்சு—என்னெஞ்சே,—அவர் பிரிந்து நல்காரொன்று—அவர் இவ்வாற்முமையையறியாமையின் நொந்துவந்து தலையளிசெய்யாராயினுரொன்று கருதி—பிரிந்தவர்பின் எங்ஙச் செல்வாய் பேதை—அஃதறிவித்தற்பொருட்டு நம் மைப்பிரிந்துபோயவர்பின் எங்ஙச் செலலுற்ற நீ யாதுமறியாய். எ-று.

ஆற்முமைகண்டுவைத்தும் நல்காது போயினுரைக் காணுதவழிச் சென்றறிவி த்ததனையானே நல்கவருவரென்று கருதினமையிற் பேதையென்முள். (அ)

கஉசகூ. உள்ளத்தார் காத லவராக வுள்ளீ
யாருழைச் சேறியென் னெஞ்சு. கூ

இதுவுமது.

இ-ள். என் நெஞ்சு— என்னெஞ்சே,— காதலவர் உள்ளத்தாராக—காதலர் நின்னகத்தாராக,— நீ உள்ளி யாருழைச் சேறி—முன்பெல்லாங் கண்டுவைத்து இப்பொழுது நீபுறத்துத் தேடிச் செல்கின்றது யாரிடத்து! எ-று.

உள்ளமென்புழி அம்முப் பகுதிப்பொருள்விகுதி. நின்னகத்திருக்கின்றவரை அ ஃதறியாது புறத்துத்தேடிச் சேறல் நகையுடைத்து, அதனையொழியென்பதாம்.

கஉடுo. துன்னுத் துறந்தாரை நெஞ்சத் துடையேமா
வின்னு மிழத்துங் கவின். கo

அவரைமறந்தாற்றல்வேண்டுமென்பதுபட்ச் சொல்லியது.

இ-ள். துன்னுத் துறந்தாரை நெஞ்சத்து உடையேமா — நம்மைக்கூடாவண் ணந்துறந்துபோயினுரை நாம் நம்மகத்துடையேமாக,—இன்னும் கவின் இழத் தும் — முன்னிழந்த புறக்கவினேயன்றி நின்ற அகக்கவினுமிழப்பேம். எ-று.

"குன்றி—னெஞ்சுபக வெறிந்த வஞ்சுட்ர் நெடுவேல்" என்புழிப்போல நெ ஞ்சென்பது ஈண்டும் அகப்பொருட்டாய்நின்றது. அவர் நம்மைத்துன்னுமற்றுற ந்தாராகவும், நாமவரைமறத்தன்மாட்டேமாகவும், போன மெய்க்கவினேயன்றி நின்றநிறையுமிழப்பேமென்பதாம். (கo)

கஉசூ ம் அதி.—நிறையழிதல்.

அஃதாவது தலைமகள் மனத்தடக்கற்பாலனவற்றை வேட்கைமிகுதியான் அடக்கமாட்டாது வாய்விடுதல்: "நிறையெனப் படுவது மறைபிற வறியாமை" என்றார் பிறரும். அஃதழிதற்காரணம் நெஞ்சொடுகிளந்தமையின், இது நெஞ்சொடுகிளத்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கஉருக. காமக் கணிச்சி யுடைக்கு நிறையென்னு
நாணுத்தாழ் வீழ்த்த கதவு. க

நாணுநிறையுமழியர்மை நீயாற்றல்வேண்டுமென்ற தோழிக்குத்
தலைமகள் சொல்லியது.

இ-ள். நாணுத் தாழ் வீழ்த்த நிறையென்னும் கதவு—நாணுகிய தாழினைக் கோத்த நிறையென்னுங்கதவினை——காமக் கணிச்சி உடைக்கும்—காமவேட்கையாகிய கணிச்சி முறியாநின்றது, இனி அவைநிற்றலுமில்லை, யாறேற்றலுமில்லை. எ-று.

கணிச்சி கூந்தலி. நாணுள்ளதுணையும் நிறையழியாதாகலின் அதனைத் தாழாக்கியும், அகத்துக்கிடந்தன பிறர்கொள்ளாமற்காத்தலின் நிறையைக் கதவாக்கியும், வலியவாய்த் தாமாக நீங்காத அவ்விரண்டனையும் ஒருங்குநீக்கலிற்றன்காமவேட்கையைக் கணிச்சியாக்கியுங் கூறினள். (க)

கஉருஉ. காம மெனவொன்றே கண்ணின்றென் னெஞ்சத்தை
யாமத்து மாளுந் தொழில். உ

நெஞ்சின்கட்டோன்றிய காமம் நெஞ்சாலடக்கப்படு
மென்றோட்குச் சொல்லியது.

இ-ள். யாமத்தும் என் நெஞ்சத்தைத் தொழில் ஆளும்—எல்லாருந்தொழிலொழியுமிடையாமத்தும் என்னெஞ்சத்தையொறுத்துத் தொழில்கொள்ளாநின்றது,——காமமென ஒன்று கண் இன்று — ஆகலாற் காமமென்றுசொல்லப்பட்டவொன்று கண்ணோட்டமின்றியிருந்தது. எ-று.

ஓவென்பது இரக்கக்குறிப்பு. தொழிலின்கண்ணேயாடல் தலைமகன்பாற்செலவிடுத்தல். தாயைப்பணிகோடல் உலகியலன்மையிற் காமமெனவொன்றென்றும், அது தன்னைக் கொள்ளின்றது அளவறியாது கோடலிற் கண்ணின்றென்றுங்கூறினள். அடக்கப்படாமை கூறியவாறு. (உ)

கஉருஊ. மறைப்பேன்மற் காமத்தை யாரே குறிப்பின்றித்
தும்மல்போற் றோன்றி விடும். ஊ

மகளிர்காமம் மறைக்கப்படுமென்றோட்குச் சொல்லியது.

இ-ள். காமத்தை யான் மறைப்பேன் — இக்காமத்தை யானென்னுள்ளே மறைக்கக்கருதுவேன்;——குறிப்பு இன்றித் தும்மல்போல் தோன்றி விடும்—அதனின் இஃதென்கருத்தின் வாராது தும்மல்போல வெளிப்பட்டேவிடாநின்றது. எ-று.

மன் ஒழியிசைக்கண் வந்தது. ஓகாரம் பிரிநிலைக்கண் வந்தது. தும்மலடங்காதாற்போல அடங்குகின்றதில்லையென்பதாம். (ஊ)

கஉருஎ. நிறையுடையே னென்பேன்மன் யாரேனென் காம
மறையிறந்து மன்று படும். ஊ

இதுவுமது.

இ-ள். யான் நிறையுடையேன் என்பேன்—இன்றினூங்கெல்லாம் யானென் னேநிறையுடையேனென்று கருதியிருந்தேன்; —— என் காமம் மறை இறந்து மன் று படும்— அதனுன் இன்றென்காமம் மறைத்தலேக்கடந்து மன்றின்கண் வெளிப் படாநின்றது. எ-று.

மன்னும் ஓவும் மேலவற்றின்கண் வந்தன. மன்றுபடுதல் பலருமறிதல். இனி என்வனைத்தன்றென்பதாம். (சு)

கஉருடு. செற்றூர்பின் செல்லாப் பெருந்தகைமை காமநோ
யுற்றூ ரறிவதொன் றன்று. டு

நம்மைமறந்தானை காமமறக்கற்பாலமென்றூட்குச்
சொல்லியது.

இ-ள். செற்றூர்பின் செல்லாப் பெருந்தகைமை—தம்மையகன்றுசென்றூர்பின் செல்லாது தாமும் அகன்றுநிற்குநிறையுடைமை —— காமநோய் உற்றூர் அறிவது ஒன்று அன்று —— காமநோயினையுற்றார் அறிவதொன்றன்றி உற்றூர் அறிவதொ ன்றன்று. எ-று.

இன்பத்தொகேழியுங்காலத்தைத் துன்பத்தொகேழியுமாறு செய்தலிற் செற்று ரென்றூள். பின்சேறல் மனத்தால் இடைவிடாதுநினைத்தல். பெருந்தகைமை ஈ ண்டூகுபெயர். காமநோயுற்றார் மானமுடையார். நன்னெனவுணராார் மாட்டுஞ் சென்றேநிற்கும் யானறிவதொன்றன்றென்பதாம். (டு)

கஉருசு. செற்றவர் பின்சேறல் வேண்டி யளித்தரோ
வெற்றென்னை யுற்ற துயர். சு

இதுவுமது.

இ-ள். செற்றவர்பின் சேறல் வேண்டி —— என்னையகன்று சென்றூர்பின்னே யான் சேறலேவேண்டுதலான்,——என்னை உற்ற துயர் எற்று அளித்து——என்னை யு ற்றதுயர் எத்தன்மையது! சாலநன்று. எ-று.

செற்றவரென்றது ஈண்டும் அப்பொருட்டு. வேண்டலென்பது வேண்டியென த் திரிந்துநின்றது. அளித்தென்பது இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. இக்காமநோய் யான் சொ ல்லவுங்கேட்கவுமாவதொன்றன்று, சாலக்கொடிதென்பதாம். (சு)

கஉருள். நாணெனை வொன்றூ வறியலங் காமத்தாற்
பேணியார் பெட்ப செயின். எ

பரத்தையிற்பிரிந்துவந்த தலேமகனேடு நிறையழிவாற்கூடிய
தலேமகள் நீ புலவாமைக்குக் காரணம் யாதென்ற
தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். பேணியார் காமத்தாற் பெட்ப செயின்—— நம்மால் விரும்பப்பட்டவர் வ ந்து காமத்தால் நாம் விரும்பியவற்றைச் செய்யுமளவின், —— நாண் என ஒன்றூ அறியலம்—நாணென்றொன்றையும் அறியமாட்டேமாயிருந்தேம். எ-று.

பேணியாெனச் செயப்படுபொருள் வினேமுதல்போலக் கூறப்பட்டது. விரும் பியன வேட்கைமிகவினுற்கருதியிருந்த கலவிகள். நாண் பரத்தையர்தோய்ந்தமா ர்பைத் தோய்தற்கு நாணுதல். ஒன்றென்பது ஈண்டுச் சிறிதென்னும் பொருட்டு. இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. நிறையழிவான் அறியாது கூடிய தன் குற்றநோக்கி, அவனேயுமுளப்படுத்தாள். (எ)

கஉ௫அ. பன்மாயக் கள்வன் பணிமொழி யன்றோநம்
பெண்மை யுடைக்கும் படை. அ

இதுவுமது.

இ-ள். நம்பெண்மை உடைக்கும் படை— நந்நிறையாகியவரணையழிக்குந்தானை—பன்மாயக் கள்வன் பணிமொழியன்றோ— பலபொய்களைவல்ல கள்வனுடைய தாழ்ந்தசொற்களன்றோ! ஆனபின் அதுநிற்குமாறென்னை! எ-று.

பெண்மை ஈண்டுத் தலைமைபற்றி நிறைமேனின்றது. வந்தாற்புலக்கக்கடவேமென்றும் புலந்தால் அவன்சொற்களானுஞ்செயல்களானும் நீங்கேமென்றும் இவைமுதலாகவெண்ணிக்கொண்டிருந்தன யாவுங் காணாது கலவிக்கட்டன்னினுமுற்படும்வகை வந்துதோன்றினானென்பாள், பன்மாயக்கள்வனென்றாள். பணிமொழி நம்மினுந்தானன்புமிகுதியுடையனாகச் சொல்லுஞ்சொற்கள். அவன் அத்தன்மையனாக, சொற்கள் அவையாக, நந்நிறையழியாதொழியுமோவென்பதாம். (அ)

கஉ௫கூ. புலப்ப லெனச்சென்றேன் புல்லினே னெஞ்சங்
கலத்த லுறுவது கண்டு. கூ

இதுவுமது.

இ-ள். புலப்பல் எனச் சென்றேன் — அவர்வந்தபொழுது புலக்கக்கடவேனென்று கருதி முன்னில்லாது பிறிதோரிடத்துப் போயினேன்;—நெஞ்சம் கலத்தலுறுவது கண்டு புல்லினேன்—போயும், என்னெஞ்சம் நிறையினில்லாது அறைபோய் அவரோடு கலத்தறொடங்குதலையறிந்து, இனி அது வாயாதென்றுபுல்லினேன். எ-று.

வாயாமை புலத்தற்கருவியாய நெஞ்சுதானே கலத்தற்கருவியாய் நிற்றலின் அது முடியாமை. (கூ)

கஉகூ0. நிணந்தீயி லிட்டன்ன நெஞ்சினார்க் குண்டோ
புணர்ந்தூடி நிற்பே மெனல். க0

இதுவுமது.

இ-ள். நிணம் தீயில் இட்டன்ன நெஞ்சினார்க்கு—நிணத்தைத் தீயின்கண்ணேயிட்டால், அஃதுருகுமாறுபோலத் தங்காதலரைக் கண்டால் நிறையழிந்துருகுநெஞ்சினையுடைய மகளிர்க்கு,—புணர்ந்து ஊடி நிற்பேம் எனல் உண்டோ — அவர் புணர யாமூடிப் பின்பு உணராது. அந்நிலையே நிற்கக்கடவேமென்று கருதுதலுண்டாகுமோ, ஆகாது. எ-று.

புணர்தல் ஈண்டு மிகநணுகுதல்; எதிர்ப்படலுமாம். புணரவென்பது புணர்ந்தெனத்திரிந்துநின்றது. யானத்தன்மையேனாகலின் எனக்கஃதில்லையாயிற்றென்பதாம். (க0)

கஉஎம் அதி.—அவர்வயின்விதும்பல்.

அஃதாவது சேயிடைப்பிரிவின்கட்டலைமகனுந்தலைமகளும் வேட்கைமிகவினான் ஒருவரையொருவர் காண்டற்கு விரைதல். தலைமகன்பிரிவும் தலைமகளாற்றாமையும் அதிகாரப்பட்டுவருகின்றமையின், இருவரையுஞ்சுட்டிப் பொதுவாகிய பன்மைப்பாலாற்கூறினார். பிறரெல்லாம் இதனைத் தலைமகனைநினைந்து தலைமகள்விதுப்புறலென்றார்: சுட்டுப்பெயர் சொல்லுவார்குறிப்பொடு கூடியபொருளுணர்த்து

வதல்லது தானொன்றற்குப் பெயராகாமையானும், கவிகூற்றாய அதிகாரத்துத் தலைமகன் உயர்த்தற்பன்மையாற்கூறப்படாமையானும், அஃதுரையன்மையறிக. இதனுட்டலைமகள்கூற்று நிறையழிவானிகழ்ந்ததாகலின், அவ்வியைபுபற்றி நிறையழிதலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கஉசூக. வாளற்றுப் புற்கென்ற கண்ணு மவர்சென்ற
நாளொற்றித் தேய்ந்த விரல். க

தலைமகள் காண்டல்விதுப்பினாற்சொல்லியது.

இ-ள். அவர் சென்ற நாள் ஒற்றி விரல் தேய்ந்த — அவர் நம்மைப்பிரிந்துபோய நாள்கள் சுவரின்கணிழைத்தவற்றைத்தொட்டு எண்ணுதலான் என்விரல்கடேய்ந்தன;— கண்ணும் வாள் அற்றுப் புற்கென்ற— அதுவேயன்றி அவர்வரும்வழிபார்த்து என்கண்களும் ஒளியிழந்து புல்லியவாயின; இவ்வாறாயும் அவர்வரவுண்டாயிற்றில்லை. எ-று.

நாள் ஆகுபெயர். புல்லியவாதல் நுண்ணியகாணமாட்டாமை. ஒற்றவென்பது ஒற்றியெனத் திரிந்துநின்றது. இனி யான்காணுமாறென்னையென்பதாம். நாளெண்ணலும் வழிபார்த்தலும் ஒருகாற்செய்தொழியாது இடையின்றிச்செய்தலான், விதுப்பாயிற்று. (க)

கஉசூஉ. இலங்கிழா யின்று மறப்பினென் றோண்மேற்
கலங்கழியுங் காரிகை நீத்து. உ

ஆற்றாமைமிகுதலின் இடையின்றிநினைக்கற்பாலையல்லை
சிறிதுமறக்கல்வேண்டுமென்ற தோழிக்குச்
சொல்லியது.

இ-ள். இலங்கு இழாய் —விளங்காநின்றவிழையினையுடையாய்,—இன்று மறப்பின்—காதலரை இன்று யான்மறப்பேனாயின்,—மேல் காரிகை நீத்து என்றோள் கலங்கழியும்—மேலுங்காரிகையென்னைநீப்ப என்றோள்கள் வளைகழல்வனவாம். எ-று.

இலங்கிழாயென்பது இதற்கு நீ யாதும்பரியலையென்னுங்குறிப்பிற்று. இன்று யானிறந்துபடுகின்றவின்று. மேலும் மறுபிறப்பினும். எச்சவும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. நீப்பவென்பது நீத்தெனத் திரிந்துநின்றது. கழியுமென்னும் இடத்துநிகழ்பொருளின்றொழில் இடத்தின்மேனின்றது. இவ்வெல்லைக்கணினைந்தால் மறுமைக்கண் அவரையெய்தியின்புறலாம், அதனான் மறக்கற்பாலேனல்லேனென்பதாம். (உ)

கஉசூங. உரனசைஇ யுள்ளந் துணையாகச் சென்றார்
வரனசைஇ யின்னு முளேன். ங

இதுவுமது.

இ-ள். உரன் நசைஇ உள்ளம் துணையாகச் சென்றார்— இன்பநுகர்தலைநச்சாது வேறலை நச்சி நாந்துணையாதலையிகழ்ந்து தம்மூக்கந்துணையாகப்போயினார்— வரல் நசைஇ இன்னும் உளேன் — அவற்றையிகழ்ந்து ஈண்டுவருதலை நச்சுதலான், யானிவ்வெல்லையினுமுளேனாயினேன். எ-று.

உரனென்பது ஆகுபெயர். அந்நசையானுயிர்வாழாநின்றேன், அஃதில்லையாயின் இறந்துபடுவலென்பதாம். (ங)

கஉசூச. கூடிய காமம் பிரிந்தார் வரவுள்ளிக்
கோடுகொ டேறுமென் னெஞ்சு. ச

இதுவுமது.

இ-ள். பிரிந்தார் கூடிய காமம் வரவு உள்ளி—நீங்கியகாமத்தராய் நம்மைப்பிரிந்துபோயவர் மேற்கூடியகாமத்துடனே நங்கண்வருதலே நினைந்து,—என்னெஞ்சு கோடுகொடு ஏறும்—என்னெஞ்சு வருத்தமொழிந்து மேன்மேற்பணைத்தெழாநின்றது. எ-று.

வினைவயிற்பிரிவுழிக் காமவின்பநோக்காமையும் அதுமுடிந்துழி அதுவேநோக்கலுந்தலைமகற்கியல்பாகலின், கூடியகாமமொடென்றுள். ஒடிவருபு விகாரத்தாற்றெரிக்கது. கோடுகொண்டேறலாகிய மரத்ததுதொழில் நெஞ்சின்மேலேற்றப்பட்டது. கொண்டென்பது குறைந்துநின்றது. அஃதுள்ளிற்றிலேனையின் இறந்துபடிவலென்பதாம். (ச)

கஉசஞ. காண்கமற் கொண்கனைக் கண்ணுரக் கண்டபி
னீங்குமென் மென்றோட் பசப்பு. ஞ

தலைமகன்வரவுகூறி ஆற்றுவாய்ப் பசக்கற்பாலே
யல்லையென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். கண் ஆரக் கொண்கனைக் காண்க — என்கண்களாரும்வகை என்கொண்கனை யான் காண்பேனுக;—கண்டபின் என் மென்றோட்பசப்பு நீங்கும்—அங்ஙனங்கண்டபின், என்மெல்லியதோளின்கட்பசப்புத் தானே நீங்கும். எ-று.

காண்கவென்பது ஈண்டு வேண்டிக்கோடற்பொருட்டி. அது வேண்டுமென்பதுபட நின்றமையின், மன் ஒழியிசைக்கண் வந்தது. கேட்டதூணையானீங்காதென்பதாம். (ஞ)

கஉசட. வருகமற் கொண்க லொருநாட் பருகுவன்
பைதலே யெல்லாங் கெட. ட

இதுவுமது.

இ-ள். கொண்கன் ஒருநாள் வருக—இத்தனைநாளும் வாராக்கொண்கன் ஒருநாள் என்கண் வருவானுக;—பைதல் நோயெல்லாம் கெடப் பருகுவன்—வந்தாற் பையுளைச்செய்கின்ற இந்நோயெல்லாங்கெட அவ்வமிழ்தத்தை வாயில்களைந்தானும் பருகக்கடவேன். எ-று.

வருகவென்பதற்கும் மன்னென்பதற்கும் மேலுணர்த்தவாறே கொள்க. அக்குறிப்பு அவ்வொருநாளைக்குள்ளே இனி வரக்கடவநோய்களுங்கெடுப்பலென்பதாம். (ட)

கஉச஠. புலப்பேன்கொல் புல்லுவேன் கொல்லோ கலப்பேன்கொல்
கண்ணன்ன கேளிர் வரின். ஠

இதுவுமது.

இ-ள். கண் அன்ன கேளிர் வரின்—கண்போற்சிறந்த கேளிர் வருவராயின்,—புலப்பேன்கொல்—அவர்வரவு நீட்டித்தமைநோக்கி யான் புலக்கக்கடவேனே,—புல்லுவேன்கொல்—அன்றி என்ஞற்றுமைநோக்கிப் புல்லக்கடவேனே,—கலப்பேன்கொல் — அவ்விரண்டும் வேண்டுதலான் அவ்விருசெயல்களையுமே விரவக்கடவேனே, யாதுசெய்யக்கடவேன்! எ-று.

புலவியும் புல்லலும் ஓர்பொழுதின்கண் விரவாமையிற் கலப்பேன்கொலென்றுள். மூன்றனையுஞ்செய்தல் கருத்தாகலின், விதுப்பாயிற்று. இனிக் கலப்பேன்கொலென்பதற்கு ஒருபுதுமைசெய்யாது பிரியாதநாட்போலக் கலந்தொழுகுவேனெனென்றுரைப்பாருமுளர். (எ)

கஉசுஅ. வினைகலந்து வென்றீக வேந்தன் மனைகலந்து
மாலை யயர்கம் விருந்து. அ

வேந்தற்குற்றுழிப்பிரிந்த தலைமகன் வினைமுடிவுகேட்டித்
தழித் தலைமகளை நினைந்து தன்னுள்ளே
சொல்லியது.

இ-ள். வேந்தன் வினை கலந்து வென்றீக — வேந்தன் வினைசெய்தலைப்புரிந்து வெல்வானாக;— மனைகலந்து மாலை விருந்து அயர்கம்—யாமும் மனைவியைச் சென்றுகூடி ஆண்டைமாலைப்பொழுதிற்கு விருந்தயர்வேமாக. எ-று.

மனையென்பது ஈண்டாகுபெயர், "மங்கல மென்ப மனைமாட்சி" என்புழிப்போல. வினைசெய்தற்கண்வந்த மாலைப்பொழுதிற்கு எதிர்கோடல் அலங்கரித்தன் முதலியவின்மையின், மனைகலந்துமாலைக்கு விருந்தயர்கமென்றான். நான்கனுருபு விகாரத்தாற்றொக்கது. இது வினைமுடியாமுன்கூறலான் விதுப்பாயிற்று. பிறரெல்லாம் இதனைத் தலைமகள்கூற்றுக்கியுணர்த்தார்: தலைமகனைக் கூறாது வேந்தன்வெல்கவென்றும், மனைகலந்தென்றும், மாலைப்பொழுதின்கண் விருந்தயர்கமென்றும் வீந்த அவ்வுரைதானே அது கூடாமைக்குக் காரியாயிற்று. (அ)

கஉசுக. ஒருநா ளெழுநாள்போற் செல்லுஞ்சேட் சென்றார்
வருநாள்வைத் தேங்கு பவர்க்கு. க

இதுவுமது.

இ-ள். சேண் சென்றார் வருநாள் வைத்து ஏங்குபவர்க்கு—சேணிடைச்சென்ற தங்காதலர் மீண்டுவரக்குறித்த நாளையுட்கொண்டு அதுவருந்துணையும் உயிர்தாங்கி வருந்துமகளிர்க்கு—ஒருநாள் எழுநாள்போல் செல்லும் — ஒருநாள் பலநாள்போல நெடிதாகக் காட்டும். எ-று.

ஏழென்பது அதற்குமேலாய மிக்கபன்மைகுறித்துநின்றது, "ஒருவர்கூறை யெழுவருடுத்து" என்றாற்போல. தலைமகள்வருத்தம் பிறர்மேலிட்டுக் கூறியவாறு. இதனுன் இதுவந்தலைமகள்கூற்றுகாமையறிக. இருநாளென்று பாடமோதுவாருமுளர். (க)

கஉஎ0. பெறினென்னும் பெற்றக்கா லென்னு முறினென்னு
மூள்ள முடைந்துக்கக் கால். க0

இதுவுமது.

இ-ள். உள்ளம் உடைந்து உக்கக்கால்— காதலி நம்பிரிவினையாற்றாது உள்ள முடைந்திறந்துபட்டவழி,— பெறின் என் — நம்மைப் பெறக்கடவளாலெனென்,—பெற்றக்கால் என்—அதுவன்றியே பெற்றாலென்,—உறின் என்—அதுவன்றியே மெய்யுறக்கலந்தாற்றானென், இவையொன்றானும் பயனில்லை. எ-று.

இம்மூன்றும் உடம்பொடுபுணர்த்திக் கூறப்பட்டன, அதன்மேலும் முன்னை வழக்குண்மையின். அதற்குமுன்னே யான்செல்லவேண்டுமென்பது கருத்தாகலின், விதுப்பாயிற்று. இது தலைமகள்கூற்றாயவழி இரங்கலாவதல்லது விதுப்பாகாமையறிக. (கo)

———

கஉஅ ம் அதி.—குறிப்பறிவுறுத்தல்.

அஃதாவது தலைமகன், தலைமகள், தோழியென்றிவர் ஒருவர்குறிப்பினை யொருவர்க்கறிவுறுத்தல். இது, பிரிந்துபோய தலைமகன்வந்துகூடியவழி நிகழ்வதாகலின், அவர்வயின்விதும்பலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கஉஎக. கரப்பினுங் கையிகந் தொல்லாநின் னுண்க
ணுரைக்க லுறுவதொன் றுண்டு. க

பிரிந்துகூடிய தலைமகன் வேட்கைமிகவினறிபுதுவதுபன்னுறும்பாராட்டத் தலைமகள் இதுவொன்றுடைத்தெனவஞ்சியவழி அதனையவள் குறிப்பானறிந்து அவனவட்குச்சொல்லியது.

இ-ள். கரப்பினும்— நீசொல்லாது மறைத்தாயினும்,—ஒல்லா கையிகந்து —அதற்குடம்படாதே நின்னைக் கைகடந்து—நின் உண் கண் உரைக்கலுறுவது ஒன்று உண்டு— நின்னுண்கண்களே எனக்குச் சொல்லலுறுவதொருகாரிய முண்டாயிராநின்றது, இனியதனை நீயே தெளியச்சொல்வாயாக. எ-று.

கரத்தல் நாணுடைக்குதல். தன்கட்பிரிதற்குறிப்புளதாகக் கருதி வேறுபட்டாளது வேறுபாடு குறிப்பானறிந்து அவட்குத் தன்பிரியாமைக்குறிப்பறிவுறுத்தவாறு.

கஉஎஉ. கண்ணிறைந்த காரிகைக் காம்பேர்தோட் பேதைக்குப்
பெண்ணிறைந்த நீர்மை பெரிது. உ

நாணுல் அவள் அதுசொல்லாளாயவழி
அவன்றோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். கண் நிறைந்த காரிகைக் காம்பு ஏர் தோட்பேதைக்கு — என்கண்ணிறைந்தவழகினையும் வேயையொத்த தோளினையுமுடைய நின்பேதைக்கு—பெண் நிறைந்த நீர்மை பெரிது—பெண்பாலாரிடத்து நிறைந்த மடமை அவ்வளவன்றி மிகுந்தது. எ-று.

இலதாயபிரிவினைத் தன்கணேற்றி அதற்கஞ்சுதலான், இவ்வாறுகூறினன். (உ)

கஉஎங. மணியிற் றிகழ்தரு நூல்போன் மடந்தை
யணியிற் றிகழ்வ தொன் றுண்டு. ங

இதுவுமது.

இ-ள். மணியில் திகழ்தரும் நூல்போல்— கோக்கப்பட்ட பளிக்குமணியகத்துக் கிடந்த புறத்துப் புலனூல்போல—மடந்தை அணியில் திகழ்வது ஒன்று உண்டு— இம்மடந்தையதணியகத்துக் கிடந்து புறத்துப் புலனுகின்ற தொருகுறிப்புண்டு. எ-று.

அணி புணர்ச்சியானுயவழகு. அதனகத்துக்கிடந்தலாவது அதனோடு உடனிகழ்தற்பாலதன்றிவைத்து உடனிகழ்தல். அதனை யானறிகின்றிலேன், நீயறிந்துகூறல்வேண்டுமென்பது கருத்து. (ங)

கஉஎச. முகைமொக்கு ளுள்ளது நாற்றம்போற் பேதை
நகைமொக்கு ளுள்ளதொன் றுண்டு. ச

இதுவுமது.

இ-ள். முகை மொக்குள் உள்ளது நாற்றம்போல் — முகையதுமுகிழ்ப்பினுளதாய்ப் புறத்துப் புலனுகாத நாற்றம்போல—பேதை நகை மொக்குள் உள்ளது ஒன்று உண்டு—நின்பேதை என்னெஞ்சு நக்கருதுநகையதுமுகிழ்ப்பினுளதாய்ப் புறத்துப் புலனுகாததோர்குறிப்புண்டு. எ-று.

முகிழ்ப்பு முதிர்ச்சியாற்புடைபடுதல். நகை புணர்ச்சியின்பத்தாணிகழ்வது.(சு)

கஉஎடு. செறிதொடி செய்திறந்த கள்ள முறுதுயர்
தீர்க்கு மருந்தொன் றுடைத்து. டு

இதுவுமது.

இ-ள். செறி தொடி செய்து இறந்த கள்ளம்—நெருங்கிய வளைகளையுடையாள் என்கணில்லாததொன்றனையுட்கொண்டு அதுகாரணமாக என்னைமறைத்துப் போன குறிப்பு — உறு துயர் தீர்க்கு மருந்து ஒன்று உடைத்து—என்மிக்கதுயரைத் தீர்க்குமருந்தாவதொன்றனையுடைத்து. எ-று.

உட்கொண்டது பிரிவு. கள்ளம் ஆகுபெயர். மறைத்தற்குறிப்புத் தானுமுடன் போக்குட்கொண்டது. உறுதுயர் நன்றுசெய்யத் தீங்குவினைதலானும் அது தான் தீர்தறம்பெருமையானும் உளதாயது. மருந்து அப்பிரிவின்மை தோழியாற்றெளிவித்தல். நீயதுசெய்தல்வேண்டுமென்பதாம். (டு)

கஉஎசு. பெரிதாற்றிப் பெட்பக் கலத்த லரிதாற்றி
யன்பின்மை சூழ்வ துடைத்து. சு

தலைமகன்குறிப்பறிந்த தலைமகள் அதனை அதுதெளிவிக்கச்சென்ற தோழிக்கறிவுறுத்தது.

இ-ள். பெரிது ஆற்றிப் பெட்பக் கலத்தல் — காதலர் வந்து தம்பிரிவினுளைய துன்பத்தினை மிகவுமாற்றி நாமகிழும்வண்ணங்கலக்கின்ற கலவி—அரிது ஆற்றி அன்பின்மைசூழ்வது உடைத்து — இருந்தவாற்றான்மேலுமத்துன்பத்தினை அரிதாகவாற்றியிருந்து அவரன்பின்மையை நினையுந்தன்மையுடைத்து. எ-று.

பிரிதற்குறிப்பினுற்செய்கின்றதாகலான், முடிவில் இன்னுதாகாகின்றதென்பதாம். (சு)

கஉஎஎ. தண்ணந் துறைவன் றணந்தமை நம்மினு
முன்ன முணர்ந்த வளை. எ

இதுவுமது.

இ-ள். தண்ணந்துறைவன் தணந்தமை — குளிர்ந்ததுறையையுடையவன் நம்மை மெய்யாற்கூடியிருந்தே மனத்தாற்பிரிந்தமையை — நம்மினும் வளை முன்னம் உணர்ந்த — அவன்குறிப்பானறிதற்குரிய நம்மினும் இவ்வளைகள் முன்னையறிந்தன. எ-று.

கருத்துநிகழ்ந்ததாகலிற்றணந்தமையென்றும், யான்றெளியவுணர்தற்குமுன்னே தோள்கண்மெலிந்தனவென்பாள் அதனை வளைமேலேற்றி அதுதன்னையுணர்வுடைத்தாக்கியுங்கூறினாள். (எ)

கஉஎஅ. நெருநற்றுச் சென்றொங் காதலர் யாமு
மெழுநாளே மேனி பசந்து. அ

இதுவுமது.

இ-ள். எங்காதலர் சென்றூர் நெருநற்று — எங்காதலர் பிரிந்துபோயினர் நெருநற்றே;— யாமும் மேனி பசந்து எழுநாளேம்—அப்பிரிவிற்கு யாமும் மேனி பசந்து எழுநாளுடையமாயினேம். எ-று.

நெருநற்றுச்செய்த தலையளியாற் பிரிவு துணியப்பட்டதென்பாள் நெருநற்றுச் சென்றொன்றும், அதனையையுற்றுச்செல்கின்றது எழுநாளுண்டாகலின் அன்

றே மேனிபசந்ததென்பாள் மேனிபசக்தெழுநாளேமென்றுங் கூறினள். இவ்வாற்றுற் றலைமகனதுபிரிதற்குறிப்பினையுணர்த்திநின்றது. (அ)

கஉஎகூ. தொடிநோக்கி மென்றோளு நோக்கி யடிநோக்கி
யஃதாண் டவள்செய் தது. கூ

தலைமகள்குறிப்பறிந்த தோழி அதனைத் தலைமகற்கறிவித்தது.

இ-ள். யானதுதெளிவித்தவழித் தெளியாது,—தொடி நோக்கி—அவர் பிரியயானீண்டிருப்பின் இவை நில்லாவெனத் தன்றொடியை நோக்கி, — மென்றோளும் நோக்கி — அதற்கேதுவாக இவை மெலியுமெனத் தன்மென்றோள்களையு நோக்கி,— அடி நோக்கி— பின்னிவ்விரண்டும் நிகழாமல் நீர்மடுத்து காத்தல் வேண்டுமெனத் தன்னடியையுநோக்கி, — ஆண்டு அவள் செய்தது அஃது—அங்ஙனம் அவள்செய்த குறிப்பு உடன்போக்காயிருந்தது. எ-று.

செய்தகுறிப்புச் செய்தற்கேதுவாய குறிப்பு. அஃதென்றாள், செறிதொடி செய்திறந்தகள்ளமென்றாளகலின். பிரிதற்குறிப்புண்டாயின் அஃதழுங்குதல் பயன்.

கஉஅ0. பெண்ணினுற் பெண்மை யுடைத்தென்ப கண்ணினுற்
காமநோய் சொல்லி யிரவு. க0

தலைமகன்பிரியாமைக்குறிப்பினைத்தோழிக்கறிவுறுத்தது.

இ-ள். காமநோய் கண்ணினுற் சொல்லி இரவு — மகளிர் தங்காமநோயினைத் தோழியர்க்கும் வாயாற்சொல்லாது கண்ணினுற்சொல்லி அதுதீர்க்க வேண்டுமென்று அவளையிரவாது உடன்போதல்குறித்துத் தம்மடியினையிரத்தல்—பெண்ணினுல் பெண்மை உடைத்து என்ப—தமக்கியல்பாகிய பெண்மைமேலும் ஓர் பெண்மையுடைத்தென்று சொல்லுவர் அறிந்தோர். எ-று.

தலைமகளதுடன்போதற்றுணிபு தோழியாற்றெளிந்தாளகலின், தன்பிரிவின்மைக்குறிப்பினையறிவுறுப்பான், அவள்பெண்மையினைப் பிறர்மேலிட்டு வியந்து கூறியவாறு. (க0)

கஉகூ ம் அதி.—புணர்ச்சிவிதும்பல்.

அஃதாவது தலைமகனுந் தலைமகளும் புணர்ச்சிக்கண்ணே விரைதல். மேற் புணர்ச்சிமிகுதிபற்றித் தலைமகன்பிரிதற்குறிப்பறிவுறுத்ததலைமகள் அவன்மாட்டே நிகழாது வேட்கைமிகவிஞ்சின்னுந்தன்கண்ணே நிகழ்தலான், இது குறிப்பறிவுறுத்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கஉஅக. உள்ளக் களித்தலுங் காண மகிழ்தலுங்
கள்ளுக்கில் காமத்திற் குண்டு. க

பிரிதற்குறிப்பினைகியாஞெடி நீ புலவாமைக்குக் காரணம்
யாதென நகையாடிய தோழிக்குத் தலைமகள்
சொல்லியது.

இ-ள். உள்ளக் களித்தலும்—நினைந்ததனையாளே களிப்பெய்தலும்—காண மகிழ்தலும்—கண்டதனையாளே மகிழ்வெய்தலும்— கள்ளுக்கு இல் காமத்திற்கு உண்டு—கள்ளுண்டார்க்கில்லை, காமமுடையார்க்குண்டு. எ-று.

களித்தல் உணர்வழியாதது. மகிழ்தல் அஃதழிந்தது. இவ்விரண்டும் உண்டுழியல்லதின்மையிற் கள்ளுக்கில்லென்றாள். உண்டென்பது இறுதிவிளக்கு. அப்பெற்றித்தாய காமமுடைய யான் புலத்தல் யாண்டையதென்பதாம். (க)

கஉஅஉ. தினைத்துணையு மூடாமை வேண்டும் பனைத்துணையுங்
காம நிறைய வரின். உ

இதுவுமது.

இ-ள். காமம் பனைத்துணையும் நிறைய வரின்—மகளிர்க்குக் காமம் பனையளவினும் மிகவுண்டாமாயின்,—தினைத்துணையும் ஊடாமை வேண்டும்— அவரால், தங்காதலரோடு தினையளவுமூடுதல்செய்யாமை, வேண்டப்படும். எ-று.

பனைத்துணையுமென்புழி ஐந்தனுருபு விகாரத்தாற்றொக்கது. ஊடின் வருத்தமிகுமெனப் பிறர்க்குறுதிகூறுவாள்போன்று, தன்விதுப்புக் கூறியவாறு. (உ)

கஉஅங. பேணுது பெட்பவே செய்யினுங் கொண்கனைக்
காணு தமையல கண். ங

இதுவுமது.

இ-ள். பேணுது பெட்பவே செய்யினும்—நம்மையவமதித்துத் தான் வேண்டியனவே செய்யுமாயினும்,— கொண்கனைக் கண் காணுது அமையல—கொண்கனை என்கண்கள் காணுதமைகின்றனவில்லை. எ-று.

தன்விதுப்புக் கண்கண்மேலேற்றப்பட்டது. அத்தன்மையாஞெடு புலக்கு மாறென்னையென்பதாம். (ங)

கஉஅச. ஊடற்கட் சென்றேன்மற் றேழை யதுமறந்து
கூடற்கட் சென்றதென் னெஞ்சு. ச

இதுவுமது.

இ-ள். தோழி—தோழீ,—ஊடற்கண் சென்றேன்—காதலனைக் காணுமுன் அவர்செய்த தவற்றைத் தன்னெஞ்சினைந்து யானவரோடேதற்கண்ணேசென்றேன்;—என்னெஞ்சு அது மறந்து கூடற்கண் சென்றது—கண்டபின் என்னெஞ்சு அதனை மறந்து கூடுதற்கண்ணே சென்றது. எ-று.

சேறனிகழ்தல் தினைத்தநெஞ்சிற்குமொத்தலின், அது மறந்தென்றாள். அச்செலவாற் பயனென்னென்பதுபட நின்றமையின், மன் ஒழியிசைக்கண் வந்தது. அவ்வெல்லையிலே நெஞ்சு அறைபோகலான், அது மூடிந்தில்லையென்பதாம். (ச)

கஉஅஞ. எழுதுங்காற் கோல்காணுக் கண்ணேபோற் கொண்கன்
பழிகாணேன் கண்ட விடத்து. ஞ

இதுவுமது.

இ-ள். எழுதுங்கால் கோல் காணுக் கண்ணேபோல்—முன்னெல்லாங்கண்டிருந்தும் எழுதுங்காலத்து அஞ்சனக்கோலினியல்புகாணமாட்டாத கண்ணேபோல,—கொண்கன்பழி கண்டவிடத்துக் காணேன்—கொண்கனது தவறு காணுதவிடத்தெல்லாங்கண்டிருந்து அவனைக்கண்டவிடத்துக் காணமாட்டேன். எ-று.

கோல் ஆகுபெயர். இயல்பு கருமை. என்னியல்பிதுவாகலின் மேலும் அதுமுடியாதென்பதாம். (ஞ)

கஉஅசு. காணுங்காற் காணேன் றவறுய காணுக்காற்
காணேன் றவறல் லவை. சு

இதுவுமது.

இ-ள். காணுங்கால் தவறுய காணேன்— கொண்கனை யான் காணும்பொழுது அவன்றவறுயவற்றைக் காண்கின்றிலேன்,—காணுக்கால் தவறல்லவைகா

ணேன் — காணாதபொழுது அவையேயல்லது பிறவற்றைக் காண்கின்றிலேன். எ-று.

செயப்படுபொருள் அதிகாரத்தான் வந்தது. முன்பு நானின்னொடுசொல்லியத வறுகள் இதுபொழுது காணாமையிற் புலந்திலேனென்பதாம். (௬)

கஉஅஎ. உய்த்த லறிந்து புனல்பாய் பவரேபோற்
பொய்த்த லறிந்தென் புலந்து. எ

இதுவுமது.

இ-ள். உய்த்தல் அறிந்து புனல் பாய்பவரேபோல்—தம்மையீர்த்துக்கொண்டு போதலறிந்துவைத்து ஒழுகுகின்ற புனலுட்பாய்வார்செயல்போல,— பொய்த்தல் அறிந்து புலந்து என்—புலவி முடிவுபோகாமையறிந்துவைத்துக் கொண்கனோடு புலந்துபெறுவதென்! எ-று.

பாய்பவரென்பது ஆகுபெயர். பொய்த்தல் புனைபடுதல். புலந்தாலும் பயனில்லையென்பதாம். பொய்த்தலறிந்தேனென்பது பாடமாயின், உய்த்தலறிய ஓடுநீருட்பாய்வார்போல முடிவறியப் பண்டொருகாற்புலந்து முடியாமையறிந்தேன் இனி அதுசெயற்பாற்றன்றெனவுரைக்க. (எ)

கஉஅஅ. இளித்தக்க வின்னா செயினுங் களித்தார்க்குக்
கள்ளற்றே கள்வநின் மார்பு. அ

தலைமகள்புணர்ச்சிவிதுப்பறிந்த தோழி
தலைமகற்குச் சொல்லியது.

இ-ள். கள்வ— வஞ்சகா, — களித்தார்க்கு இளித்தக்க இன்னா செயினும் கள்ளற்றே—தன்னையுண்டுகளித்தார்க்கு இளிவரத்தக்க இன்னாதவற்றைச் செய்யினும், அவரால் மேன்மேல் விரும்பப்படுவதாய கள்ளுப்போலும்—நின் மார்பு—எங்கட்கு நின்மார்பு. எ-று.

அவ்வின்னாதன நாணின்மை, நிறையின்மை, ஒழுக்கமின்மை, உணர்வின்மையென்றிவைமுதலாயின. எங்கட்கு நாணின்மை முதலியவற்றைச் செய்யுமாயினும் எங்களால் மேன்மேல் விரும்பப்படாநின்றதென்பதாம். கள்வவென்றதும் அதுநோக்கி. (அ)

கஉஅகூ. மலரினு மெல்லிது காமஞ் சிலரதன்
செவ்வி தலைப்படு வார். கூ

உணர்ப்புவயின்வாராவூடற்கட்டலைமகன்
சொல்லியது.

இ-ள். காமம் மலரினும் மெல்லிது—காமவின்பம் மலரினுமெல்லிதாயிருக்கும், —அதன்செவ்வி தலைப்படுவார் சிலர்—அங்ஙனம் மெல்லிதாதலையறிந்து அதன் செவ்வியைப் பெறுவார் உலகத்துச் சிலர். எ-று.

தொட்டதுணையானே மணச்செவ்வியழிவதாய மலர் எல்லாவற்றினும் மெல்லிதென்பது விளக்கலின், உம்மை சிறப்பின்கண் வந்தது. குறிப்பும், வேட்கையும், நுகர்ச்சியும், இன்பமும், ஒருகாலத்தின்கண்ணேயொத்துநுகர்தற்குரியாரிருவர் அதற்கேற்ற இடனுங் காலமும் உபகரணங்களும் பெற்றுக் கூடிநுகரவேண்டுதலின் அதன்செவ்விதலைப்படுவார்சிலரென்றும், அவற்றுள் யாதானுமொன்றனாற் சிறிது வேறுபடினும் வாடுதலின் மலரினுமெல்லிதென்றுங்கூறினான். குறிப்

பொவ்வாமையின் யானதுபெறுகின்றிலேனென்பதாம். தலைமகளுட்றீர்வது பயன். (கூ)

கஉகூ0. கண்ணிற் றுனித்தே கலங்கினுள் புல்லுத
லென்னினுந் தான்விதுப் புற்று. க0

இதுவுமது.

இ-ள். கண்ணின் துனித்தே—காதலி முன்னொருஞான்று புல்லல்விதுப்பினற்சென்ற என்னெடு தன்கண்மாத்திரத்தானூடி,—புல்லுதல் என்னினும் தான் விதுப்புற்றுக் கலங்கினுள்—புல்லுதலே என்னினுந்தான்விதும்பலால் அதுதன்னையும் அப்பொழுதே மறந்து கூடிவிட்டாள்; அதனால் யானித்தன்மையேனுகவும் விதுப்பின்றியூடிநிற்கின்றவிவள் அவளல்லள். எ-று.

கண்மாத்திரத்தானூடல் சொன்னிகழ்ச்சியின்றி அது சிவந்ததுணையேயாதல். அவளாயின் இங்ஙனமூடற்கணீடாளென்பது பயன். (கo)

கஈ0 ம் அதி.—நெஞ்சொடுபுலத்தல்.

அஃதாவது காரணமுண்டாயவழியும் புலக்கக்கருதாது புணர்ச்சிவிதும்புகின்ற நெஞ்சுடனே தலைமகள் புலத்தலும், தலைமகன் புலத்தலுமாம். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

கஉகூக. அவர்நெஞ் சவர்க்காதல் கண்டு மெவனெஞ்சே
நீயெமக் காகா தது. க

தலைமகன்கட்டவறுண்டாயவழியும் புலவிகருதாத
நெஞ்சிற்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

இ-ள். நெஞ்சே—நெஞ்சே,—அவர் நெஞ்சு அவர்க்கு ஆதல் கண்டும் — அவருடையநெஞ்சு நம்மை நினையாது அவர்க்காய்நிற்றல்கண்டுவைத்தும்,—நீ எமக்கு ஆகாதது எவன் — நீயெமக்காய் நில்லாது அவரை நினைத்தற்காரணம் யாது! எ-று.

அவர்க்காதல் அவர்கருதியதற்குடம்படுதல். எமக்காகாததென்றது புலவிக்குடம்படாமையை. ஒருகருமத்தைத் தாமாகவறிந்து செய்யமாட்டாதார் செய்வாரைக்கண்டாயினுஞ்செய்வர், நீயதுவுஞ்செய்கின்றிலையென்பதாம். ஈ(க)

கஉகூஉ. உறுஅ தவர்க்கண்ட கண்ணு மவரைச்
செறுனெச் சேறியென் னெஞ்சு. உ

இதுவுமது.

இ-ள். என்னெஞ்சு—என்னெஞ்சே,—உறுதவர்க் கண்டகண்ணும்—மேலும் நம்மாட்டன்புடையராகாதவரை உள்ளவாறறிந்தவிடத்தும்,— செறுனெ அவரைச் சேறி—நாஞ்சென்றால் வெகுளாரென்பதுபற்றி நீயவர்மாட்டுச் செல்லாநின்றாய், இப்பெற்றியதுமேலுமோசறியாமையுண்டோ! எ-று.

அவரையென்பது வேற்றுமைமயக்கம். பழங்கண்ணேட்டம்பற்றி வெகுளாரென்பது கந்தாகச் சென்றாய், நீகருதியது முடியுமோவென்பதாம். (உ)

கஉகூங. கெட்டார்க்கு நட்டாரில் லென்பதோ நெஞ்சேநீ
பெட்டாங் கவர்பின் செலல். ங

இதுவுமது.

இ-ள். நெஞ்சே— நெஞ்சே,— நீ பெட்டாங்கு அவர்பின் செலல்— என்மாட்டுநில்லாது நீவிரும்பியவாறே அவர்மாட்டுச் செல்லுதற்குக் காரணம்—கெட்டார்க்கு நட்டார் இல்லென்பதோ — கெட்டார்க்கு நட்டார் உலகத்தில்லையென்னு நினைவோ, நின்னியல்போ, கூறுவாயாக. எ-று.

என்னைவிட்டு அவர்மாட்டுச்சேறல் நீபண்டேபயின்றதென்பாள் பெட்டாங்கென்றும், தானிதுபொழுது மானமிலளாகலிற் கெட்டார்க்கென்றுங்கூறினாள். பின்னென்பது ஈண்டிடப்பொருட்டு. செலலென்பது ஆகுபெயர். ஒல்கிடத்துலப் பிலாவுணர்வில்லார் தொடர்பாயிற்று நின்றொடர்பென்பதாம். (கூ)

கஉகூச. இனியன்ன நின்னெடு சூழ்வார்யார் நெஞ்சே
துனிசெய்து துவ்வாப்காண் மற்று. ச

இதுவுமது.

இ-ள். நெஞ்சே— நெஞ்சே,— துனி செய்து மற்றுத் துவ்வாய் — நீயவரைக்கண்டபொழுதே இன்பதுகரக் கருதுவதல்லது அவர்தவறுநோக்கி முன்புலவியையுண்டாக்கி அதனையளவறிந்து பின்னுகரக்கருதாய்,—இனி அன்ன நின்னெடு சூழ்வார் யார்—ஆகலான், இனியப்பெற்றிப்பட்டவற்றை நின்னோடெண்ணுவார் யார்! யானதுசெய்யேன். எ-று.

அப்பெற்றிப்பட்டன புலக்குந்திறங்கள். காணென்பது உரையசை. மற்றுவினமாற்றின்கண் வந்தது. முன்னெல்லாம் புலப்பதாகவெண்ணியிருந்து பின் புணர்ச்சிவிதும்பலின், இவ்வாறு கூறினாள். (ச)

கஉகூடு. பெருஅமை யஞ்சும் பெறிற்பிரி வஞ்சு
மருஅ விடும்பைத்தென் னெஞ்சு. ஞ

வாயிலாகச் சென்ற தோழி கேட்பத் தலைமகள்
சொல்லியது.

இ-ள். பெருமை அஞ்சும்— காதலரைப் பெருதஞான்று அப்பெருமைக்கஞ்சாநின்றது,— பெறின் பிரிவு அஞ்சும்—பெற்றக்கால் வரக்கடவபிரிவினையுட்கொண்டு அதற்கஞ்சாநின்றது,— என்னெஞ்சு அரு இடும்பைத்து—ஆகலான், என்னெஞ்சம் எஞ்ஞான்றும் நீங்காதவிடும்பையையுடைத்தாயிற்று. எ-று.

காதலரைப் பெற்றுவைத்துக் கலவியிழத்தல் உறுதியன்றென்னுங்கருத்தான் வாயினோர்நின்றுளாகலிற் பெருமையஞ்சுமென்றும், கலவியாராமையின் இன்னுமிவர்பிரிவராயின் யாது செய்துமென்பது நிகழ்தலிற் பெறிற்பிரிவஞ்சுமென்றும், இவ்விரண்டுமல்லது பிறிதின்மையின் எஞ்ஞான்றுமருவிடும்பைத்தென்றுங் கூறினாள். (ஞ)

கஉகூசு. தனியே யிருந்து நினைத்தக்கா லென்னைத்
தினிய விருந்ததென் னெஞ்சு. ட

இதுவுமது.

இ-ள். என்னெஞ்சு இருந்தது — என்னெஞ்சு ஈண்டிருந்தது,— தனியே இருந்து நினைத்தக்கால் — காதலரைப் பிரிந்திருந்து அவர் கொடுமைகளையன்றன்னெடுநினைத்தக்கால்,— என்னைத் தினிய— அவ்வளவறிந்து என்னைத் தின்பது போன்று துன்பஞ்செய்தற்கே. எ-று.

என்மாட்டிருந்தது அன்று அவர்கொடுமைகளையுட்கொண்டு எனக்காற்றுமை செய்தற்கே, இன்று அவைநோக்கி அவரொடு புலத்தற்கன்றென்பதாம். (ட)

கஉகூஎ. நாணு மறந்தே னவர்மறக் கல்லாவென்
மாணு மடநெஞ்சிற் பட்டு. எ

இதுவுமது.

இ-ள். அவர் மறக்கல்லா என் மாணு மடநெஞ்சிற் பட்டு — தன்னைமறந்த காதலனைத் தான்மறக்கமாட்டாத என்மாட்சிமையில்லாத மடநெஞ்சுடனே கூடி, —நாணும் மறந்தேன்— என்னுயிரினுஞ்சிறந்த நாண்டன்னையும் மறந்துவிட்டேன். எ-று.

மாணுமை ஒருநிலையினில்லாமை. மடமை கண்டவழி நினைந்து காணுவழி மறக்குந் தவற்றைக் காணுவழிநினைந்து கண்டவழிமறத்தல். நாண் எஞ்ஞான்றுங்கூடியொழுகினும் அஞ்ஞான்று கண்டார்போன்றொடுங்குதல். கண்டபொழுதே புணர்ச்சிவிதும்பலின், அதனைமறந்தெனென்றுள். (எ)

கஉகூஅ. எள்ளி னிளிவாமென் றெண்ணி யவர்நிற
முள்ளு முயிர்க்காத னெஞ்சு. அ

இதுவுமது.

இ-ள். உயிர்க் காதல் நெஞ்சு—உயிர்மேற்காதலையுடைய என்னெஞ்சு,—எள்ளின் இளிவு ஆம் என்று எண்ணி— நம்மையெள்ளிச்சென்றுசென்று நாமுமெள்ளுவேமாயிற் பின்னமக்கிளிவாமென்று கருதி,—அவர் நிறம் உள்ளும்—அவர்நிறத்தினையே நினையாநின்றது. எ-று.

எள்ளுதல் வாயின்மறுத்தல். இளிவு வழிபடாமையானும், பிரிவாற்றுமையானும், நாணும் நிறையுமுதலியவிழத்தலானும் உளதாவது. நிறம் வாயினேர்தலும் வருதலும் கூடலுமுதலாயின. இளிவிற்கஞ்சுதலானும் இறந்துபடமாட்டாமையானுங் கூடக்கருதாநின்றதென்பதாம். (அ)

கஉகூக. துன்பத்திற் கியாரே துணையாவார் தாமுடைய
நெஞ்சந் துணையல் வழி. கூ

உணர்ப்புவயின்வாராவூடற்கட்டலைமகன் சொல்லியது.

இ-ள். துன்பத்திற்கு —ஒருவர்க்குத் துன்பம்வந்துழி, அதுநீக்குதற்கு,—தாம் உடைய நெஞ்சம் துணையல்வழி — தாமுரித்தாகப்பெற்ற தம்முடைய நெஞ்சந் துணையாகாவழி,—துணையாவார் யாரே—வேறுதுணையாவார் ஒருவருமில்லை. எ-று.

ஈண்டுத் துன்பமாவது ஊட்டுணர்ப்புவயின் வாராமை. அதற்கு நெஞ்சந்துணையாகாமையாவது அவளையன்பிலளென்றொழியாது கூடற்கண்ணே விதும்பல். ஒருதுணையுமின்மையின், இஃதுற்றுவிதெலேயுள்ளதென்பதாம். (கூ)

கஉ00. தஞ்சந் தமரல்ல ரேதிலார் தாமுடைய
நெஞ்சந் தமரல் வழி. க0

இதுவுமது.

இ-ள். தாம் உடைய நெஞ்சம் தமர் அல்வழி — தாமுரித்தாகவுடையநெஞ்சம் ஒருவர்க்குத் தமரல்லாவழி,—எதிலார் தமர் அல்லர் தஞ்சம் — அயலார் தமரல்லாதல் சொல்லவேண்டுமோ! எ-று.

பிறளொருத்தியைக் காதலியென்று கருதி என்னெஞ்சே என்னை வருத்தாநின்றபின் அப்பிறள் புலக்கின்றதெளிதென்பதாம். (க0)

கஉக ம் அதி.—புலவி.

அஃதாவது இருவர்நெஞ்சும் புணர்ச்சிவிதும்பாது புலக்கக்கருதியவழி ஒருவரோடொருவர் புலத்தல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

கஉ0க. புல்லா திராஅப் புலத்தை யவருறு
மல்லனெய் காண்கஞ் சிறிது. க

வாயிலாகச்சென்ற தோழி தலைமகள் வாயினேர்தற்பொருட்டு அவளொடு நகையாடிச் சொல்லியது.

இ-ள். அவர் உறும் அல்லல் நோய் சிறிது காண்கம்—அங்ஙனம்புலந்தாற் காதலரெய்துமல்லனெயினை யாஞ்சிறிதுகாணக்கடவேம்;—புல்லாது இராப்புலத்தை—நீயவனாவினைந்துசென்று புல்லாதே இத்தொழிலேமேலிட்டுக்கொண்டிருந்து புலப்பாயாக. எ-று.

அல்லனெய் துன்பத்தைச்செய்யுங்காமநோய். சிறிதென்றாள், புலவியைநீளவிடலாகாதென்பதுபற்றி. புலத்தையென்புழி ஐகாரம் "கடம்பூண்டொருகானீவந்தை" என்புழிப்போல முன்னிலைவினைவிகுதி. புலத்தியென்பதூஉம் பாடம். புலவிக்குறிப்புக்கண்டு அவள்வழியளாய் நின்று நாமுற்றவருத்தம் அவருஞ்சிறிதுற்றறிதல்வேண்டுமென நகையாடி நேர்வித்தவாறு. (க)

கஉ0உ. உப்பமைந் தற்றாற் புலவி யதுசிறிது
மிக்கற்றா னீள விடல். உ

புலவியொழிந்து வாயினேரும்வகை அவள்சொல்லியது.

இ-ள். புலவி உப்பு அமைந்தற்று—புலவி கலவி இன்பஞ்செயற்கு வேண்டுமளவிற்றாதல் உப்புத் துய்ப்பனவற்றை இன்சுவையாக்கற்கு வேண்டுமளவிற்றாதல் போலும்;—சிறிது நீள விடல் அது மிக்கற்று — இனி அதனையவ்வளவிற்சிறிது மிகவிடுதல் அவ்வுப்பு அளவின்மிக்காற்போலும். எ-று.

நீளவிடல் அளவறிந்துணராது கலவிமேலெழுந்தகுறிப்பழுங்குமளவுஞ்செய்தல். சிறிதுநீளவிடலாகாதென்றாள், நோக்கின்றாளாகலின். உப்புமிக்கவழித் துய்ப்பது சுவையின்றாஞற்போலப் புலவிமிக்கவழிக் கலவி இன்பமன்றுமென்றமையின், இது பண்புவமை. (உ)

கஉ0ஊ. அலந்தாரை யல்லனெய் செய்தற்றாற் றம்மைப்
புலந்தாரைப் புல்லா விடல். ஊ

பரத்தையரிடத்துநின்றும் வந்த தலைமகனெதி தலைமகள் புலந்து சொல்லியது.

இ-ள். தம்மைப் புலந்தாரைப் புல்லா விடல் — தம்மைப்பெறாது புலந்தமகளிரைப் புலவிநீக்கிக் கலவாது ஆடவர்சேறல்—அலந்தாரை அல்லல்நோய் செய்தற்று—பண்டே துன்பமுற்றழிந்தாரை அதன்மேலும் மிக்கதுன்பத்தினைச்செய்தாற்போலும். எ-று.

பிறர்பாற்சேறலின் தம்மைப்பெறாது புலந்தூடியிருக்கின்ற பரத்தையரைப்போய்ப் புலவிநீக்கிப் புல்லீராயின், அவராற்றாரென்பதாம். (ஊ)

கஉ0எ. ஊடி யவரை யுணராமை வாடிய
வள்ளி முதலரிந் தற்று. எ

இதுவுமது.

இ-ள். ஊடியவரை உணராமை—நும்மோடியை பரத்தையரை ஊட்லுணர்த்தி க் கூடாதொழிதல்——வாடிய வள்ளி முதல் அரிந்தற்று—பண்டே நீர்பெருது வா டிய கொடியை அடியிலேயறுத்தாற்போலும். எ-று.

நீர் பரத்தையரிடத்திராயவழி எம்புதல்வனைக்கண்டாற்றியிருக்கற்பாலமாய யா ம் நும்மோடேதற்குரியமல்லம், அன்மையின் எம்மையுணர்த்தல்வேண்டா, உரிய ராயுடிய பரத்தையரையே உணர்த்தல்வேண்டுவது, அதனல் ஆண்டுச்சென்மினென்பதாம். (ச)

கஉ0டு. நலத்தகை நல்லவர்க் கேஎர் புலத்தகை
பூவன்ன கண்ணு ரகத்து. டு

தலைமகளைப் புலவிநீக்கிக் கூடிய தலைமகன்
றன்னுள்ளே சொல்லியது.

இ-ள். நலத்தகை நல்லவர்க்கு ஏர்—நற்குணங்களாற்றகுதியுடையராய தலைவர் க்கும் அழகாவது——பூ அன்ன கண்ணுர் அத்துப் புலத்தகை—தம்பூவன்னகண் ணுர்நெஞ்சின்கண் நிகழும் புலவிமிகுதியன்றே. எ-று.

சிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. தவறில்லார்க்கும் புலவி இனிதென்பான், நலத்தகைநல்லவர்க்குமென்றுன். அழகு இன்பப்பயனைத்தலைப்படுதல். தானுகர்ந் தவின்பத்திற்கேதுவாகிய புலவியை வியந்துகூறியவாறு. (டு)

கஉ0சு. துனியும் புலவியு மில்லாயிற் காமங்
கனியுங் கருக்காயு மற்று. சு

இதுவுமது.

இ-ள். துனியும் புலவியும் இல்லாயின்—முதிர்ந்தகலாமாகியதுனியும் இளையக லாமாகியபுலவியும் இல்லையாயின்,——காமம் கனியும் கருக்காயும் அற்று—காமம் செவ்விமுதிர்ந்தபழமும் இளங்காயும்போலும். எ-று.

மிகமுதிர்ந்திறுமெல்லத்தாய கனி நுகர்வார்க்கு மிகவுமினிமைசெய்தலிற்றுனி யில்லையாயிற்கனியற்றென்றும், கட்டிளமைத்தாய காய் நுகருஞ்செவ்வித்தன்று கலிற் புலவியில்லையாயிற் கருக்காயற்றென்றுங்கூறினுன். இவ்விரண்டும் வேண் டுமென்று வியந்துகூறியவாறு. (சு)

கஉ0எ. ஊடலி னுண்டாங்கோர் துன்பம் புணர்வது
நீடுவ தன்றுகொ லென்று. எ

இதுவுமது.

இ-ள். புணர்வது நீடுவது (கொல்) அன்றுகொல் என்று—இனிப்புணர்ச்சி நீ ட்டிக்குமோ நீட்டியாதோவென்றுகருதலான்,——ஊடலின் ஓர்துன்பம் உண்டு —இன்பத்திற்கின்றியமையாத ஊடலின்கண்ணேயும் ஒருதுன்பங்கழும். எ-று.

என்றென்னுமெச்சத்திற்குக் கருதலானென்பது வருவிக்கப்பட்டது. சிறப்பும் மை விகாரத்தாற்றொக்கது. கொல்லென்பதனை நீடுவதென்பதனுடனுங்கூட்டுக. ஆங்கென்பது அசைநிலை. ஊடல் கூடற்கண்விளைவித்தல்கூறியவாறு. (எ)

கஉ0அ. நோதல வெவன்மற்று நொந்தாரென் றஃதறியுங்
காதல ரில்லா வழி. அ

உணர்ப்புவயின்வாராவூடற்கட்டலைமகன் தலைமகளோடு
புலந்து சொல்லியது.

இ-ள். நொந்தாரொன்று அஃது அறியும் காதலர் இல்லாவழி—இவர் நம்பொருட்டாக நொந்தாரொன்று அந்நோவினையறியுமன்புடையாரைப் பெறுவழி—நோதல் மற்று எவன்—ஒருவர் நோகின்றதனற்பயனென்! எ-று.

அறிதல் ஈண்டேலியினிதுணர்தல். மற்று வினைமாற்றின்கண்வந்தது. இவள் நங்காதலியல்லள், அன்மையின் இந்நோவறியாள், அறியாமையின் நாம் புலக்கின்றதனற் பயனில்லையெனத் தன்னுற்றுமையுணர்த்தியவாறு. (அ)

கஉ0கூ. நீரு நிழல தினிதே புலவியும்
வீழுநர் கண்ணே யினிது. கூ

இதுவுமது.

இ-ள். நீரும் நிழலதே இனிது—உயிர்க்கின்றியமையாத நீரும் நிழலின்கண்ணதே இனிதாவது, ஏனையெயிலின்கண்ணது ஆகாது;—புலவியும் வீழுநர்கண்ணே இனிது— அதுபோலக் கலவிக்கின்றியமையாத புலவியும் அன்புடையார்கண்ணே இனிதாவது, ஏனையன்பிலார்கண் ஆகாது. எ-று.

நிழற்கணிருந்த நீர் குளிர்ச்சிமிக்குத் தாகந்தணித்தலின் இனிதாயிற்று. வீழுநர் ஆற்றுமைக்கு நோதலுங் கூடுதற்கண் வேட்கையுமுடையராவார். இவள் நம்மாட்டி அவ்விரண்டுமின்மையின் இப்புலவிதானுமின்னாதாகாநின்றதென்பதாம்.(கூ)

கஉகo. ஊட லுணங்க விடுவாரோ டென்னெஞ்சங்
கூடுவே மென்ப தவா. கo

இதுவுமது.

இ-ள். ஊடல் உணங்க—தானூடற்கண்ணே மெலியாநிற்கவும்,—விடுவாரோடு கூடுவேம் என்பது என்னெஞ்சம் அவா—விட்டிருக்கவல்லாரோடு கூடக்கடவேமென்று என்னெஞ்சம் முயறற்கேது தன்னவாவே, பிறிதில்லை. எ-று.

அன்புமருளுமில்லாதாரை உடையொன்றும் அவரோடியாங்கூடுவேமென்றுங்கருதி அதற்கு முயறல் அவாவுற்றூர்செயலாகலின், கூடுவேமென்பதவாவென்றூன். காரியங்காரணமாகவுபசரிக்கப்பட்டது. இக்கூட்டம் முடியாதென்பதாம். (கo)

கஉ ம் அதி.—புலவிநுணுக்கம்.

அது புலவியது நுணுக்கமென விரியும். அஃதாவது தலைமகனுந்தலைமகளும் ஓரமளிக்கட்கூடியிருந்துழி அவன்மாட்டுப் புலத்தற்காரணமில்லையாகவுங் காதல் கைம்மிகுதலான் நுண்ணியதோர்காரணமுளதாகவுட்கொண்டு அதனையவன்மேலேற்றி அவள் புலத்தல். காரணத்தினுணுக்கம் காரியத்தின்மேனின்றது. அதி காரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

கஉகக. பெண்ணியலா ரெல்லாருங் கண்ணிற் பொதுவுண்பர்
நண்ணேன் பரத்தகின் மார்பு. க
உலாப்போய்வந்த தலைமகன் பள்ளியிடத்தாளுகத்
தலைமகள் சொல்லியது.

இ-ள். பரத்த—பரத்தமையுடையாய்,—பெண்ணியலார் எல்லாரும் கண்ணிற் பொதுவுண்பர் — நின்னைப் பெண்ணியல்பினையுடையார் யாவருந்தங்கண்ணுற் பொதுவாகவுண்பர்,—நின் மார்பு நண்ணேன் — அதனால் அவர்மிச்சிலாய நின் மார்பினைப் பொருந்தேன். எ-று.

கற்பு நாண்முதலியநற்குணங்களின்மையிற் பரத்தையர்க்குள்ளது பெண்ணியற்கைமாத்திரமேயென்னுங்கருத்தாற் பெண்ணியலாரென்றூள். பொதுவாகவுண்ட

ல் தஞ்சேரிச்செலவின் முறையானன்றி ஒருகாலத்தொருங்குநோக்குதல்: அத்துவ மோர்குற்றம். தாநோக்கியின்புற்றவாறே அவருநோக்கியின்புறுவனெனவாசங்கித்து அவர்பாற்பொருமையெய்துதலின், நுணுக்கமாயிற்று. (க)

கநகஉ. ஊடி யிருந்தேமாத் தும்மினர் யாந்தம்மை
நீடுவாழ் கென்பாக் கறிந்து. உ

தலைமகனீக்கத்துச் சென்ற தோழிக்குத் தலைமகள் பள்ளியிடத்து நிகழ்ந்தது கூறியது.

இ-ள். ஊடி இருந்தேமாத் தும்மினர் — யாந்தம்மோடியுளையாடாதிருந்தேமாகக் காதலர் தும்மினர்,—யாம் தம்மை நீடு வாழ்கென்பாக்கு அறிந்து—அதுநீங்கித் தம்மை நீடுவாழ்கென்றுளையாடுவேமாகக் கருதி. எ-று.

தும்மியக்கால் வாழ்த்துதல் மரபாகலான், உளையாடல்வேண்டிற்றென்பதாம். இயல்பானிகழ்ந்த தும்மலைக் குறிப்பானிகழ்ந்ததாகக் கோடலின், நுணுக்கமாயிற்று. (உ)

கநகங. கோட்டுப்பூச் சூடினுங் காயு மொருத்தியைக்
காட்டிய சூடினீ ரென்று. ங

தலைமகள்புலவிக்குறிப்பினைக் கண்டு நீவிர்கூடியொழுகாநிற்கவும் இது நிகழ்தற்குக் காரணம் யாதென்ற தோழிக்குத் தலைமகன் சொல்லியது.

இ-ள். கோட்டுப்பூச் சூடினும் — யான் கோதலைச்செய்யுமாலையைச்சூடினேனையினும்,—ஒருத்தியைக் காட்டிய சூடினீர் என்று காயும்—நும்மாற்காதலிக்கப்பட்டாளொருத்திக்கு இப்பூவணிகாட்டல்வேண்டிச் சூடினீரென்று வெகுளாநிற்கும்; இத்தன்மையாட்கு ஒருகாரணம் வேண்டுமோ! எ-று.

கோடென்பது முதனிலைத்தொழிற்பெயர். பூ ஆகுபெயர். வகையமாகச்சூடினு மென்பதாம்; "கோட்டங் கண்ணியுங் கொடுந்திரை யாடையும்" என்றார் பிறரும். இனியம்மருதநிலத்துப் பூவன்றி வேற்றுநிலத்துக்கோட்டுப்பூவைச்சூடினேனையினும் ஈண்டையாள் பிறளொருத்திக்கு அவ்வேற்றுப்பூவணிகாட்டல் வேண்டிச் சூடினீரென்று வெகுளுமெனினுமமையும். (ங)

கநகச. யாரினுங் காதல மென்றேனு வூடினுள்
யாரினும் யாரினு மென்று. ச

இதுவுமது.

இ-ள். யாரினும் காதலம் என்றேனு — காமநுகர்தற்குரியவிருவராயினர் யாவரினும் யாம் மிக்ககாதலையுடையேமென்பது கருதி யாரினுங்காதலமென்றேனுக,—யாரினும் யாரினும் என்று ஊடினுள்—நின்றோழி அது கருதாது, என்னைக்காதலிக்கப்பட்டமகளிர்பலருள்ளும் நின்கட்காதலுடையேனென்றேனுக்கருதி, அம்மகளிர்யாரினும் என்கட்காதலுடையரையினீரென்றுசொல்லிப் புலந்தாள்.எ-று.

தலைமகள்கருத்திற்குத் தன்மைப்பன்மை உயர்ச்சிக்கண்வந்தது. யானன்பு மிகுதியாற்சொல்லியதனைக் கருத்துவேறுபடக் கொண்டதல்லது பிறிதுகாரணமில்லையென்பதாம். (ச)

கநகஞ. இம்மைப் பிறப்பிற் பிரியல மென்றேனுக்
கண்ணினிறை நீர்கொண்ட னள். ஞ

இதுவுமது.

இ-ள். இம்மைப் பிறப்பிற் பிரியலம் என்றேனை — காதன்மிகுதியான் இம்மையாகியபிறப்பின்கண் யாம் பிரியேமென்று சொன்னேனாக,—கண் நிறை நீர் கொண்டனள்— அதனான் ஏனைமறுமையாகியபிறப்பின்கட் பிரிவலென்னுங் குறிப்பினேனாகக் கருதி, அவள் தன் கண்ணிறைந்த நீரினைக்கொண்டாள். எ-று.

வெளிப்படுசொல்லைக் குறிப்புச்சொல்லாகக் கொள்கின்றதல்லது என்பாற்றவறில்லையென்பதாம். (இ)

கஉகசு. உள்ளினே னென்றேன்மற் றென்மறந்தீ யென்றென்னைப்
புல்லாள் புலத்தக் கனள். சு

இதுவுமது.

இ-ள். உள்ளினேன் என்றேன்—பிரிந்தகாலத்து நின்னையிடையின்றி நினைந்தேனென்னுங்கருத்தால் யானுள்ளினேனென்றேன்;— மற்று என்மறந்தீர் என்று என்னைப் புல்லாள் புலத்தக்கனள் — என, அதனை ஒருகான்மறந்து பின்னினைந்தேனென்றதாகக் கருதி, என்னையிடையே மறந்தீயென்று சொல்லி முன் புல்லுதற்கமைந்தவள் அஃதொழிந்து புலத்தற்கமைந்தாள். எ-று.

மற்று வினைமாற்றின்கண் வந்தது. அருத்தாபத்திவகையான் மறத்தலையுட்கொண்டு புலந்தாளென்பதாம். (சு)

கஉகஎ. வழுத்தினு மும்மினே னாக வழித்தழுதாள்
யாருள்ளித் தும்மினீ யென்று. எ

இதுவுமது.

இ-ள். தும்மினேனாக வழுத்தினுள்—கூடியிருக்கின்றவள் யான்றும்மினேனைத் தன்னியற்கைபற்றி வாழ்த்தினுள்,— அழித்து யார் உள்ளித் தும்மினீர் என்று அழுதாள்— அங்ஙனம் வாழ்த்திய தானே மறித்து, நும்மைநினைத்து வருந்துகின்ற மகளிருள் யாவர்நினைத்தலாற்றும்மினீயென்று சொல்லிப் புலந்தழுதாள். எ-று.

வாழ்த்தலொடு புலத்தல் இயையாமையின், அழித்தென்றான். அன்புடையார் நினைத்தவழி அந்நினைக்கப்பட்டார்க்குத் தும்மறோன்றுமென்பது மகளிர்வழக்கு. இவ்வழக்கை உள்வழக்காகக் கருதிப் புலந்தாளென்பதாம். (எ)

கஉகஅ. தும்மச் செறுப்ப வழுதா ணுமருள்ள
லெம்மை மறைத்திரோ வென்று. அ

இதுவுமது.

இ-ள். தும்மச் செறுப்ப — எனக்குத் தும்மறோன்றியவழி யாருள்ளித்தும்மினீயென்று புலத்தலையஞ்சி, அதனை யானடக்கினேன்; அங்ஙனமடக்கவும்,— நுமர் உள்ளல் எம்மை மறைத்திரோ என்று அழுதாள்—நுமர் நும்மை நினைத்தலை எம்மை மறைக்கலுற்றீரோவென்று சொல்லிப் புலந்தழுதாள். எ-று.

தும்மலென்பது முதனிலைத்தொழிற்பெயர். செறுப்பவுமென்புழி இறந்ததுதழீஇயவெச்சவும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. எம்மையென்பது தும்மோடியாதுமியையில்லாதவெம்மையென்பதுபடநின்ற இசையெச்சம். இதனை வடநூலார் காகுவென்ப. தும்மினுங்குற்றம் ஒழியினுங்குற்றமாயக்காற் செயற்பாலதியாதென்பதாம். (அ)

கஉகஆ. தன்னை யுணர்த்தினுங் காயும் பிறர்க்குநீ
ரின்னீர ராகுதி யென்று. கூ

இதுவுமது.

இ-ள். தன்னை உணர்த்தினும் காயும்—இவ்வாற்றாலூடிய தன்னை யான் பணிந்துணர்த்துங்காலும் வெகுளாநிற்கும், —— பிறர்க்கும் நீர் இந்நீரர் ஆகுதிர் என்று —பிறமகளிர்க்கும் அவருடியவழி இவ்வாறே பணிந்துணர்த்துநீர்மையையுடையீராகுதிரென்று சொல்லி. எ-று.

இவள் தெளிவித்தவழியுந் தெளியாளென்பதுபற்றி என்மேலேற்றிய தவற்றை உடம்பட்டுப் பணிந்தேன், பணிய அதுதானும் புலத்தற்கேதுவாய் முடிந்தது, இனியிவண்மாட்டுச் செய்யத்தகுவதியாதென்பதாம். (கூ)

கஙஉ0. நினைத்திருந்து நோக்கினுங் காயு மினைத்தூநீர்
யாருள்ளி நோக்கினீ ரென்று. க0

இதுவுமது.

இ-ள். நினைத்து இருந்து நோக்கினும் காயும்— என்சொற்களுஞ்செயல்களும் பற்றித் தான் வெகுடலான், அவற்றையொழிந்திருந்து தன்னவயவங்களதொப்பின்மையை நினைந்து அவற்றையே நோக்கினும், என்னை வெகுளாநிற்கும்,—அனைத்தும் நீர் நோக்கினீர் யார் உள்ளி என்று—என்னவயவமனைத்தும் நோக்கினீர் அவற்றதொப்புமையான் எம்மகளினை நினைந்தென்று சொல்லி. எ-று.

யான் எல்லாவவயங்களானும் ஒருத்தியோடொத்தல்கூடாமையின் ஒன்றுலோருவராகப் பலரையுநினைக்கவேண்டும் அவரெல்லாரையும் யானறியச் சொல்லுமினென்னுங்கருத்தால், அனைத்துநோக்கினீர்யாருள்ளியென்றாள். வாளாவிருத்தலுங்குற்றமாயிற்றென்பதாம். (க0)

கஙஙம் அதி.—ஊடலுவகை.

அஃதாவது அப்பெற்றித்தாய ஊடலாற் றமக்குக் கூடலின்பஞ்சிறந்தூழி அச்சிறப்பிற்கேதுவாய அவ்வூடலைத் தலைமகளுவத்தலும் தலைமகனுவத்தலுமாம். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

கஙஉக. இல்லை தவறவர்க் காயினு மூடுதல்
வல்ல தவரளிக்கு மாறு. க

தலைமகள் காரணமின்றிப் புலக்கின்றமை கேட்டதோழி அங்ஙனநீபுலக்கின்றதென்னையென்றாட்கு அவள் சொல்லியது.

இ-ள். அவர்க்குத் தவறு இல்லையாயினும்,— அவர்மாட்டுத்தவறில்லையாயினும், ——அவர் அளிக்குமாறு ஊடுதல் வல்லது — தமக்கவர்தலையளிசெய்கின்றவாறு அவரோடுதலைவினைக்க வற்றாகின்றது. எ-று.

அவர்க்கென்பது வேற்றுமைமயக்கம். அளவிறந்தவின்பத்தராகலின் யானெய்தற்பாலதாய இத்தலையளி ஒழிந்தாருமெய்துவரெனக் கருதி அதுபொறாமையான் ஊடனிகழாகின்றதென்பதாம். (க)

கஙஉஉ. ஊடலிற் றோன்றுஞ் சிறுதுனி கல்லளி
வாடினும் பாடு பெறும். உ

புலவாக்காலும் அத்தலையளி பெறலாயிருக்க அஃதிழந்து புலவியான்வருந்துவதென்னையென்றாட்கு அவள் சொல்லியது.

இ-ள். ஊடலின் தோன்றும் சிறுதுனி—ஊடலேதுவாக நங்கட்டோன்றுகின்ற சிறியதுனிதன்னால்—நல்லளி வாடினும் பாடு பெறும்—காதலர்செய்யுநல்லதலையளி வாடுமாயினும் பெருமையெய்தும். எ-று.

தவறின்றி நிகழ்கின்றவூடல் கடிதினீங்கலின் அத்துன்பமுநில்லாதென்பாள் சிறுதுனியென்றும், ஆராமைபற்றி நிகழ்தலின் அதனான் நல்லளி வாடாதென்பாள் வாடினுமென்றும், பின்னே பேரின்பம்பயக்குமென்பாள் பாடுபெறுமென்றுங்கூறினாள். அது வருத்தமெனப்படாதென்பதாம். (உ)

கஙஉங. புலத்தலிற் புத்தேணா டுண்டோ நிலத்தொடு
நீரியைந் தன்னா ரகத்து. ௩

இதுவுமது.

இ-ள். நிலத்தொடு நீர் இயைந்தன்னாரகத்துப் புலத்தலின்—நிலத்தொடுநீர்கலந்தாற்போல ஒற்றுமையுடையகாதலர்மாட்டுப் புலத்தல்போல — புத்தேள் நாடு உண்டோ—நமக்கின்பந்தருவதொருபுத்தேளுலகமுண்டோ, இல்லை. எ-று.

நீர் தானின்ற நிலத்தியல்பிற்றாமாறுபோலக் காதலருந் தாங்கூடியமகளிரியல்பினராகலான் அதுபற்றி அவரோடு புலவிநிகழுமென்பாள் நிலத்தொடுநீரியைந்தன்னாரகத்தென்றும், அவர் நமக்குமன்னராகலின் அப்புலவி பின்னே பேரின்பம் பயவாநின்றதென்பாள் புலத்தலிற்புத்தேணாடுண்டோவென்றுங்கூறினாள். உவமம் பயன்பற்றி வந்தது. (௩)

கஙஉச. புல்லி விடாஅப் புலவியுட் டோன்றுமென்
னுள்ள முடைக்கும் படை. ச

அப்புலவி இனி யாதானீங்குமென்றாட்குச்
சொல்லியது.

இ-ள். புல்லி விடாப் புலவியுள் தோன்றும் — காதலரைப் புல்லிக்கொண்டுபின்விடாமைக்கேதுவாகிய அப்புலவிக்கண்ணேயுளதாம்—என் உள்ளம் உடைக்கும் படை—அதன்மேற்சென்ற என்னுள்ளத்தைக் கெடுக்கும் படைக்கலம்.எ-று.

புலவியுளென்னுமேழாவது வினைநிகழ்ச்சிக்கண் வந்தது. என்னுள்ளமுடைக்கும்படைக்கலமென்றது வணக்கத்தையும் பணிமொழியையும். படைக்கலமென்றாள், அவற்றான் அப்புலவியுள்ளமழிதலின். புலவிநீங்குந்திறங்கூறியவாறு. (ச)

கஙஉரு. தவறில ராயினுந் தாம்வீழ்வார் மென்றோ
ளகறலி னாங்கொன் றுடைத்து. ரு

தலைமகளையூடனீக்கிக் கூடிய தலைமகன் கழியுவகையனாய்த்
தன்னுள்ளே சொல்லியது.

இ-ள். தவறு இலராயினும் தாம் வீழ்வார் மென்றோள் அகறலின்—ஆடவர் தங்கட்டவறிலராயினும் உடையார்போலவூட்டப்பட்டுத் தாம்விரும்புமகளிருடைய மெல்லியதோள்களைக் கூடப்பெறாதவெல்லைக்கண்—ஆங்கு ஒன்று உடைத்து—அவர்க்கு அப்பெற்றியதோரின்பம் பயத்தலுடைத்து. எ-று.

உடையராயக்கால் இறந்தவின்பத்தோடு வருமின்பமுமெய்துவராகலின் அது மிகநன்று, மற்றையிலராயக்காலும் வருமின்பத்தையிகழ்ந்ததில்லையென்னுங்கருத்தால், தவறிலராயினுமாங்கொன்றுடைத்தென்றான். ஊடலினானாயவின்பம் அளவிறத்தலிற் கூறற்கரிதென்பான், அப்பெற்றியதொன்றென்றான். தவறின்றியூடியதூஉம் எனக்கின்பமாயிற்றென்பதாம். (ரு)

கஙஉசு. உணலினு முண்ட தறலினிது காமம்
புணர்தலி னூட லினிது. சு

இதுவுமது.

இ-ள். உணலினும் உண்டது அறல் இனிது—உயிர்க்கு மேலுண்பதனினும்மு ன்னுண்டதறுதல் இன்பந்தரும்;— காமம் புணர்தலின் ஊடல் இனிது — அது போலக் காமத்திற்கு மேற்புணர்தலினும் முன்னேத்தவறுபற்றி யூதெல் இன்பந் தரும். எ-று.

காமத்திற்கென்புழிச் சாரியையும் நான்கனுருபும் விகாரத்தாற்றொக்கன. பசித் துண்ணும்வழி மிகவுண்ணலுமாய் இன்சுவைத்துமாம் அதுபோல அகன்றுகூடும் வழி ஆராதுமாய்ப் பேரின்பத்ததுமாமெனத் தன்னனுபவம்பற்றிக்கூறியவாறு.

கஙஉஎ. ஊடலிற் றோற்றவர் வென்றூ ராதுமன்னுங்
கூடலிற் காணப் படும். எ

இதுவுமது.

இ-ள். ஊடலின் தோற்றவர் வென்றூர்—காமநுகர்தற்குரிய இருவருள் ஊட லின்கட்டோற்றவர் வென்றூராவர்;—அது கூடலிற் காணப்படும்—அஃதப்பொ ழுதறியப்படாதாயினும் பின்னேப்புணர்ச்சியின்கண் அவராலறியப்படும். எ-று.

தோற்றவர் எதிர்தலாற்றூது சாய்ந்தவர். அவர் புணர்ச்சிக்கட்பேரின்பமெய்த லின் வென்றூராயினர். மன்னும் உம்மும் அசைநிலை. யானதுபொழுதுசாய்தலி ன் இதுபொழுது பேரின்பம்பெற்றேனென்பதாம். (எ)

கஙஉஅ. ஊடிப் பெறுகுவங் கொல்லோ நுதல்வெயர்ப்பக்
கூடலிற் றோன்றிய வுப்பு. அ

இதுவுமது.

இ-ள். நுதல் வெயர்ப்பக் கூடலில் தோன்றிய உப்பு—இதுபொழுது இவணு தல்வெயர்க்கும்வகை கலவியின்கணுளதாய இனிமையை—ஊடிப் பெறுகுவங் கொல்லோ—இன்னுமொருகால் இவளூடி யாம்பெறவல்லேமோ! எ-று.

கலவியதுவிசேடம்பற்றி நுதல்வெயர்ப்பவென்றான். இனிமை கண்டுகேட்டு ண்யிர்த்துற்றறிதலானுயவின்பம். இனி அப்பேறு கூடாதெனப் பெற்றதன்சிற ப்புக் கூறியவாறு. (அ)

கஙஉக. ஊடுக மன்னோ வொழியிழை யாமிரப்ப
நீடுக மன்னோ விரா. க

இதுவுமது.

இ-ள். ஒளியிழை ஊடுகமன்—ஒளியிழையினையுடையாள் இன்னுமெம்மோடு வாளாக;—யாம் இரப்ப இரா நீடுகமன்—அங்ஙனம் அவளூடிநிற்றற்கும் அதனை யுணர்த்துதற்பொருட்டு யாமிரந்துநிற்றற்குங்காலம்பெறும்வகை இவ்விரவு விடி யாதுநீட்டித்தல்வேண்டுக. எ-று.

ஊடுக நீடுகவென்பன வேண்டிக்கோடற்பொருள. மன்னிரண்டும் ஆக்கத்தி ன்கண் வந்தன. ஓகாரங்கள் அசைநிலை. கூடலின் ஊடலேயமையுமென்பதாம்.

கஙஉ0. ஊடுதல் காமத்திற் கின்ப மதற்கின்பங்
கூடி முயங்கப் பெறின். க0

இதுவுமது.

இ-ள். காமத்திற்கு இன்பம் ஊடுதல்—காமநுகர்ச்சிக்கின்பமாவது அதனைநுகர் தற்குரியராவார் ஆராமைபற்றித் தம்முளூடுதல்;—அதற்கு இன்பம் கூடி முயங்கப் பெறின்—அவ்வூடுதற்கின்பமாவது, அதனையளவறிந்துநீங்கித் தம்முட்கூடி முயங்குதல் கூடுமாயின், அம்முயக்கம். எ-று.

கூடுதல் ஒத்தவளவினராதல். முதிர்ந்ததுனியாயவழித் துன்பம்பயத்தலானும், முதிராதபுலவியாயவழிக் கலவியின்பம்பயவாமையானும், இரண்டற்குமிடையாகியவளவறிந்து நீங்குதலரிதென்பதுபற்றிக் கூடிமுயங்கப்பெறினென்றான். அவ்விரண்டின்பமும் யான் பெற்றேனென்பதாம்.

ஈண்டுப் பிரிவினை வடநூன்மதம்பற்றிச் செலவு ஆற்றாமை விதுப்புப் புலவியெனநால்வகைத்தாக்கிக் கூறினார். அவற்றுட்செலவு பிரிவாற்றாமையுள்ளும், ஆற்றாமை படர்மெலிந்திரங்கன்முதல் நிறையழிதலீறாயவற்றுள்ளும், விதுப்பு அவர்வயின்விதும்பன்முதற்புணர்ச்சிவிதும்பலீறாயவற்றுள்ளும், புலவி நெஞ்சொடுபுலத்தன்முதல் ஊடலுவகையீறாயவற்றுள்ளுங்கண்டுகொள்க. அஃதேல் வடநூலார் இவற்றுடனே சாபத்தினானாயநீக்கத்தினையுங்கூட்டிப் பிரிவினை ஐவகைத்தென்றாராலெனின், அஃது, அறம்பொருளின்பமென்னும் பயன்களுள் ஒன்றுபற்றிய பிரிவன்மையானும், முனிவராணையான் ஒருகாலத்தோர்குற்றத்துளதாவதல்லது உலகியல்பாய் வாராமையானும், ஈண்டொழிக்கப்பட்டதென்க.

கற்பியல் முற்றிற்று.

காமத்துப்பால் முற்றிற்று.

திருவள்ளுவர் பரிமேலழகருரை

முற்றுப்பெற்றது.

உரைச்சிறப்புப்பாயிரம்.

திருத்தகுசீர்த் தெய்வத் திருவள் ளுவர்தங்
கருத்தமைதி தானே கருதி—விரித்துரைத்தான்
பன்னு தமிழ்தேர் பரிமே லழகனெனு
மன்னு முயர்நாமன் வந்து.

பாலெல்லா நல்லாவின் பாலாமோ பாரிலுள்ள
நூலெல்லாம் வள்ளுவர்செய் நூலாமோ—நூலிற்
பரித்தவுரை யெல்லாம் பரிமே லழகன்
றெரித்தவுரை யாமோ தெளி.

திருக்குறளின்
சிறப்புப்பாயிரமாகிய
திருவள்ளுவமாலை.

அசரீரி.

க. திருத்தகு தெய்வத் திருவள் ளுவரோ
டுருத்தகு நற்பலகை யொக்க—விருக்க
வுருத்திர சன்ம னெனவுரைத்து வானி
லொருக்கவோ வென்றதோர் சொல்.

இ-ள். திருத்தகு தெய்வத்திருவள்ளுவரோடு—அருட்செல்வத்தையும், அதற்குத் தக்க தெய்வத்தன்மையையுமுடைய திருவள்ளுவரோடு—உருத்தகு நற்பலகை உருத்திரசன்மர் ஒக்க இருக்க என உரைத்து—அவரிருத்தற்குத் தனது உருவத்தினுலே தக்க நல்ல சங்கப்பலகையிடத்து உருத்திரசன்மர் ஒருவரோ ஒப்பவேறியிருக்கவென்று கூறி, — வானில் ஒருக்க ஓர்சொல் ஓவென்றது— ஆகாசத்திலிருந்து அவ்விடத்துள்ள புலவர்கருத்தையெல்லாம் ஒற்றுமைசெய்யும்படி ஒருவாக்கியம் ஓவென்று இசைந்தெழுந்தது. எ-று.

"அருட்செல்வஞ் செல்வத்துட் செல்வம்" என்பவாகலின், திருவென்றதற்கு அப்பொருளுரைக்கப்பட்டது. தெய்வத்தன்மை தெய்வத்தினவதாரமாய் விளங்குகை. தெய்வத்தன்மையில்லார்க்கு அருளுளதாயினும் அதனுலே பெரும்பயன் விளையாமையின், தகுதி சொல்லப்பட்டது. திருவள்ளுவனென்னும் பெயருள், திருவென்பது உயர்வையும், வள்ளுவனென்பது வண்மையையுடையனென்பதையும், விளக்கி நின்றனவாகலின், அது வேதத்தில் இலேமறை காய்கள்போற் பலவிடங்களினும் மறைந்து வெளிப்படாதிருந்த மெய்ப்பொருள்களேயெல்லாம் தொகுத்து உலகத்தாருக்குக் கொடுத்தருள்செய்தவனென்னுங் காரணம்பற்றி வந்த பெயராயிற்று. வள் முதனிலே, அர் இறுதிநிலே, உ சாரியை. அம்முதனிலேக்குப் பொருள் ஈகை. உருத்திரசன்மர் முருகக்கடவுளது திருவவதாரமாய் வணிகர்மரபிற்றோன்றிய மூங்கைப்பிள்ளையார். அசரீரி அருவமாய் எங்கு நிறைந்துள்ள முதற்றெய்வம். அரங்கேற்றத் தொடங்கிய காலத்துத் தெய்வப் புலவரோடு ஒப்பவிருந்து கேட்டற்குத் தகுதியுடையோர் யாரென யாவரும் எண்ணமுற்று நின்றவழி இவ்வசரீரி வாக்கியம் பிறந்தது. என்றதெனப் படர்க்கைவினையாகக் கூறலின், ஆண்டு நின்று கேட்ட புலவர்களுள் ஒருவர் அதனே இங்ஙனம் பாடலாகச் செய்தனரென்றறிக. (க)

நாமகள்.

உ. நாடா முதனன் மறைநான் முகனுவிற்
பாடா விடைப்பா ரதம்பகர்ந்தேன்—கூடாரை
யெள்ளிய வென்றி யிலங்கிலேவேன் மாறபின்
வள்ளுவன் வாயதென் வாக்கு.

இ-ள். கூட்டாரை எள்ளிய வென்றி இலங்கு இலை வேல் மாற—பகைவரைப் புறங்கொடுக்கச்செய்து இகழ்ந்த வெற்றியை உண்டாக்கி விளங்காநின்ற இலைபோலும் வேற்படையையுடைய பாண்டியராசனே,—நாடா — உலகத்தார் விதிவிலக்குக்களை அறிந்து உய்யும்வழியை நாடி,—முதல் நான் முகன் நாவில் நான்மறை பாடா— படைப்புக்காலத்திலே பிரமனது நாவிலிருந்து இருக்கு முதலாகியநான்குவேதங்களையும் பாடி,— இடைப் பாரதம் பகர்ந்தோன்—நடுவானகாலத்திலே பாரதமாகிய வேதத்தைக் கூறினோன்;— பின் என்வாக்கு வள்ளுவன் வாயது — அதற்குப் பிற்பட்ட இக்காலத்திலே என்வாக்குத் திருக்குறளாகிய வேதத்தைச் சொல்லி வள்ளுவன்வாயின்கண்ணதாயிற்று. எ-று.

தன்கணவனுகலின் நான்முகனுவிலிருந்தென்றும், அவனவதாரமாகலின், வள்ளுவன்வாயதென்வாக்கென்றும், கூறினுள். பாரதம் வியாசனாக்கொண்டு சொல்லப்பட்டது. இதனுல் நான்மறை பூர்வவேதமும், பாரதம் மத்தியவேதமும், திருக்குறள் உத்தரவேதமும், என்றதாயிற்று. வேதம் மூவகைத்தென்பதூஉம், இவற்றது தோற்றமுறையால் இம்மூ வாக்கியப்பிரமாணத்திற் சிறப்புடைத்தென்பதூஉம், சொல்லியபடி. (உ)

இறையனுர்.

ங. என்றும் புலரா தியாணர்நாட் செல்லுகினு
நின்றலர்ந்து தேன்பிலிற்று நீர்மையதாய்க்—குன்றுத
செந்தளிர்க் கற்பகத்தின் றெய்வத் திருமலர்போன்
மன்புலவன் வள்ளுவன்வாய்ச் சொல்.

இ-ள். மன் புலவன் வள்ளுவன் வாய்ச்சொல் — புலவர்க்கரசனுகிய வள்ளுவன் வாயிற் பிறந்த திருக்குறளானது,—என்றும் யாணர் புலராது நாட்செல்லுகினும் நின்று அலர்ந்து தேன் பிலிற்றும் நீர்மையதாய்—எக்காலத்துத்தன்னழகு கெடாது நெடுங்காலங்கழியினும் நிலைபெற்று மலர்ந்து தேனைச்சொரிகின்ற குணமுடையதாய் விளங்குமாதலால்,—குன்றுத செந்தளிர்க் கற்பகத்தின் தெய்வத்திருமலர்போன்ம்—குறைவுபடாத செய்யதளிர்களையுடைய கற்பகத்தினது தெய்வத்தன்மைபொருந்திய உயர்வாகிய மலர்போலும். எ-று.

திருக்குறளுக்கு அழகு சொன்முடிபு பொருண்முடிபின்குணங்களும், அலர்தல் எங்கும் பரவுதலும், தேன்பிலிற்றல் இருமையின்பங்களும் விளைத்தலுமாம். சொல் ஆகுபெயர். இறையனுர் கடவுளாகலின், இனி இதிற் சிறப்பதொன்றுளதாவதின்றென்னுந் துணிவு தோன்ற என்றுமென்றும், பின்னும் அதனை வலியுறுத்தற்கு நாட்செல்லுகினுநின்றென்றும், வாழ்த்துப் பொருள்பட இவ்வாறு கூறினுர். இது அழியாது நின்று பெருகிப் பயன்படுமாறு சொல்லியபடி. (ங)

உக்கிரப்பெருவழுதியார்.

ச. நான்மறையின் மெய்ப்பொருளை மூப்பொருளா நான்முகத்தோன்
றன்மறைந்து வள்ளுவனுய்த் தந்துரைத்த—நூன்முறையை
வந்திக்க சென்னிவாய் வாழ்த்துக நன்னெஞ்சஞ்
சிந்திக்க கேட்க செவி.

இ-ள். நான்முகத்தோன் தான் மறைந்து வள்ளுவனுய் நான்மறையின் மெய்ப்பொருளை மூப்பொருளாத் தந்து உரைத்த நூன்முறையை — நான்முகன் தான் தன்னுரு மறைந்து திருவள்ளுவனுயவதரித்து நான்குவேதங்களினுண்மைப்பொ

ருளே அறம் பொருள் இன்பமென்னும் மூப்பாற்பொருளுதாகத் தமிழிற்றந்துகூறி ய திருக்குறளெழுதிய திருமுறையை—சென்னி வந்திக்க—என்றலே வணங்குக, —வாய் வாழ்த்துக—வாய் துதிக்க,—நன்னெஞ்சம் சிந்திக்க — நல்லமனம் தி யானிக்க,—செவி கேட்க—காது கேட்க. எ-று.

மூப்பொருள் ஆகுபெயர். இவ்வேதப்பொருள் ஆதியிலே வேதஞ்சொல்லியோ ஞலேயே சொல்லப்பட்டமையால் உலகத்துச் சமயாசாரியர்களாலும் பிறராலும் ஒன்றற்கொன்று மாறுக்க் கொள்ளப்பட்ட பொருள்கள்போல்வதன்றென்பது தோன்ற, மெய்ப்பொருளென்றார். கலியுணர் புலமையிற் றலைமையோனுகி விதி முறை வழாது முதுநிலம் புரக்கும் பெருந்தகை யுக்கிரப் பெருவழுதி யென்னுந் தன்னிக ரில்லா மன்னவர் பெருமான் தான் மேற்கொண்டசிறப்பைப் பலரும் அறிந்து மேற்கொள்ள, இவ்வாறு வழிபாடுகூறினன், "மன்ன னெப்படி மன்னு யி ரப்படி" ஆகலின். இப்புத்தகத்தை மூன்னே பூசித்து மெய் மொழி மனங்க ளால் வணக்கஞ்செய்து பின் கேட்கவேண்டுமென்று சொல்லியபடி. (சு)

கபிலர்

இ. திணையளவு போதாச் சிறுபுன்னீர் நீண்ட
பனையளவு காட்டும் படித்தான்—மனையளகு
வள்ளைக் குறங்கும் வளநாட வள்ளுவனூர்
வெள்ளைக் குறட்பா விரி.

இ-ள். மனை அளகு வள்ளைக்கு உறங்கும் வளநாட்—மனையில் வளர்க்கப்படுகி ன்ற பறவைப்பேடுகள் உலக்கைப்பாட்டால் கண்ணுறங்குகின்ற வளம்பொருந்தி ய நாட்டையுடைய அரசனே,—வள்ளுவனூர் வெள்ளைக்குறட்பா விரி—திருவள் ளுவரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட குறள்வெண்பா மிகப்பெரிய பொருளைத் தன் னுட்கொண்டு காட்டுதல்—திணையளவு போதாச் சிறுபுன்னீர் நீண்ட பனையளவு காட்டும் படித்து—திணையரிசியினளவுக்கும் போதாத சிறியபுல்லினது துளியின் கணுள்ள பனிநீர் உயர்ந்த பனையினளவான அதன்சாயையைத் தன்னுட்கொண் டு காட்டுங்குணம்போலும் குணத்தையுடைத்து. எ-று.

பனை ஆகுபெயர். ஆல் அசை. பறவை இளி முதலியவை. உலக்கைப்பாட்டு ம களிர் பரிமளப்பொடி இடிக்கின்றபோது பாடும் பாட்டு. விரி விரித்தல். எப்படி மிகச்சிறிய பனித்துளியிலே மிகப்பெரிய பனைமரத்தின்சாயை அடங்கி விளங்கு கின்றதோ அப்படியே மிகச்சிறிய இக்குறள்வெண்பாவில் மிகப்பெரிய பொருள் அடங்கி விளங்குகின்றதென்பதாம். இது சுருங்கியிருந்தும் விரிவான பொருளை விளக்குமாறு சொல்லியபடி. இது முதலியன சங்கத்துப்புலவராலே பாடப்பட் டன. (டு)

பரணர்.

கூ. மாலுங் குறளாய் வளர்ந்திரண்டு மாணடியான்
ஞால முழுது நயந்தளந்தான்—வாலறிவின்
வள்ளுவருந் தங்குறள்வெண் பாவடியால் வையத்தா
ருள்ளுவவெல் லாமளந்தா ரோர்ந்து.

இ-ள். மாலும் குறளாய் வளர்ந்து இரண்டு மாண் அடியால் ஞாலம் முழுதும் நயந்து அளந்தான்—திருமாலும் குறளாய்ப் பிறந்து வளர்ந்து இரண்டுபெரிய அ டிகளால் உலகமனைத்தையும் விரும்பி அளந்தான்;—வாலறிவின் வள்ளுவரும்

தம் குறள்வெண்பா அடியால் வையத்தார் உள்ளுவ எல்லாம் ஓர்ந்து அளந்தார்—மெய்யறிவினையுடைய திருவள்ளுவரும் தம்மினின்றுந்தோன்றி அந்நிலைநிற்கின்ற வெண்பாக்குறளின் இரண்டுசிறிய அடிகளால் அவ்வுலகமனைத்தினுமுள்ளோரால் நினைக்கப்பட்டவற்றையெல்லாம் ஆராய்ந்து அளந்தார். எ-று.

உம்மையிரண்டும், முறையே தேவரிற் பெரியோனுகியவென்றும், மனிதரிற்சிறியராய்க் காணப்பட்டவென்றும், பொருள்பட நின்றன. உவமானத்திலே வளர்தலும் பெருமையும் சொல்லுதலால், உவமேயத்திலே அவற்றுக்கு முரணுகிய நிலைநிற்றலும் சிறுமையும் வருவிக்கப்பட்டன. மாலுக்குத் தானே குறளாதலும் பின்பு அந்நிலை நில்லாது வளர்தலும் பேரடிகளால் அளவுபட்ட உலகத்தையளத்தலும், திருவள்ளுவருக்குத் தம்மினின்றுங் குறளை உண்டாக்குதலும். அது தன்னிலைநிற்றலும் அதன்சிற்றடிகளால் அளவுபடாத நினைப்பின் விடயங்களை அளத்தலும், சொல்லப்படுதலாலும், வேற்றுமையறிக. நினைக்கப்பட்டனவெல்லாம் இதனகத்து அளவுசெய்யப்பட்டமை சொல்லியபடி. (சு)

நக்கீரர்.

எ. தானே முழுதுணர்ந்து தண்டமிழின் வெண்குறளா
லானு வறமுதலா வங்நான்கு—மேனேருக்
கூழி னுரைத்தாற்கு மொண்ணீர் முகிலுக்கும்
வாழியுல கென்னுற்று மற்று.

இ-ள். தானே முழுது உணர்ந்து—தானே வேதப்பொருளனைத்தையும் அறிந்து—தண்டமிழின் வெண்குறளால் ஆனு அறம் முதலா அங்நான்கும் ஏனேருக்கு ஊழின் உரைத்தாற்கும்—தண்ணிய தமிழின்கண் குறள்வெண்பாக்களால் விட்டுநீங்குதல் கூடாத அறமுதலாகிய அங்நான்குபொருள்களையும் அவற்றையறியாதவர்களுக்கு அவர் எளிதினறிய முறையாற் சொல்லியருளிய திருவள்ளுவருக்கும்—ஒண்ணீர் முகிலுக்கும்—ஒள்ளிய நீரைத் தந்த மேகத்துக்கும்—உலகு மற்று என் ஆற்றும்—இவ்வுலகம் எதிர்நன்றி யாது செய்யும்! செயக்கிடந்தது ஒன்றும் இல்லை;—வாழி—அவரும் அதுவும் வாழ்க. எ-று.

ஆனுமை நீங்காமை. தானே முழுதுணர்ந்தெனவே, ஆசாரியராயிருந்து பிறரறிவிக்க அறிந்திலனென்றதாயிற்று. முழுதுமென்னுமும்மை தொக்கது. ஒண்மை இனிமைமேனின்றது. முறை நூலின்முப்பொருள்களின் கிடக்கை யொழுங்கு. நாயனர்கொடைச்சிறப்புச் சொல்லியபடி. (எ)

மாமூலனர்.

அ. அறம்பொரு ளின்பம்வீ டென்னுமங் நான்கின்
நிறந்தெரிந்து செப்பிய தேவை—மறந்தேயும்
வள்ளுவ னென்பானேர் பேதை யவன்வாய்ச்சொற்
கொள்ளா ரறிவுடை யார்.

இ-ள். அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்னும் அங்நான்கின் நிறம் தெரிந்து செப்பிய தேவை—அறமுதலாகச் சொல்லப்பட்ட அவ்வேதப்பொருள்களாகிய நான்கனது கூறுபாட்டையும் தெரிந்து உலகத்தார்க்குச் சொல்லிய தேவனே—மறந்தேயும் வள்ளுவன் என்பான் பேதை—மறந்தாயினும் ஒருமனிதனை உட்கொண்டு வள்ளுவனென்று சொல்லுதற்கு ஒருவனுளனுயின், அவன் அறிவில்லாதவ

னாவன்;—அவன் வாய்ச் சொல் அறிவு உடையார் கொள்ளார்—அவனது வாயிற்பிறந்த அச்சொல்லை அறிவுடையார் கொள்ளார். எ-று.

அறமுதலியவற்றின் கூறுபாடு அவற்றினது தொகை வகை விரிகள். மறந்தேயுமென்றதனால், நினைப்புடன் சொல்லுவோன் பேதையிற் பேதையாமென்றதாயிற்று. முன்னும் பின்னுமுள்ள பாட்டுக்களில் இப்பெயர் தெய்வத்தன்மையைக் குறிப்பிக்கும்படி நன்குமதித்து உயர்த்திச் சொல்லப்படுதலால், ஒருமனிதனாகவுட் கொண்டென்பது வருவிக்கப்பட்டது; அன்றி ஒலிக்குறிப்பினாலே சாதியிழிவு தோன்ற வள்ளுவனென்பானெனினுமமையும். இக்குறிப்பொலியை வடநூலார் காகுசுரமென்பர். தெய்வப்புலவரை அவமதிப்பினிழிவு சொல்லியபடி. (அ)

கல்லாடர்.

௯. ஒன்றே பொருளெனின் வேறென்ப வேறெனி
னன்றென்ப வாறு சமயத்தார்—நன்றென
வெப்பா லவரு மியைபவே வள்ளுவனார்
முப்பான் மொழிந்த மொழி.

இ-ள். ஆறுசமயத்தார் ஒன்றே பொருள் எனின் வேறு என்ப — அறுவகை மதத்தோரும் ஒருமதத்தார் தமது நூலிலே உலகமும் உயிரும் கடவுளுமாகிய பொருள்கள் ஒன்றேயென்று நாட்டுவராயின், மற்றொருமதத்தார் தமது நூலிலே அதனை மறுத்து அவை வேறாமென்று நாட்டுவர்;—வேறு எனின் அன்று என்ப—அப்படி வேறென்று நாட்டின், பின்னொருமதத்தார் அதனை அன்றென்று மறுப்பர்; ஆதலால், சமயநூல்களெல்லாம் இவ்வாறு மறுக்கப்படுகின்றன.—வள்ளுவனார் முப்பால் மொழிந்த மொழி நன்று என எப்பாலவரும் இயைப— திருவள்ளுவராலே முப்பாலாகச் சொல்லப்பட்ட நூலை நன்றென்று கொள்ளுதற்கு எவ்வகைப்பட்டபகுதியோரும் உடன்படுவார். எ-று.

மொழி ஆகுபெயர். ஆறுமதமாவன வியாசமதம், சைமினிமதம், பதஞ்சலிமதம், கபிலமதம், கணாதமதம், அக்ஷபாதமதம், அன்றிச் சைவ வைணவமுதலியவற்றைக் கூறினுமாம். எச்சமயத்தாருமென்னாது எப்பாலவருமென்றதனால், வேதத்துக்கு உட்பட்ட சமயத்தாரேயன்றிப் புறப்பட்ட சைனம், பௌத்தம் முதலிய மதத்தாரும், பலவகைப்பட்ட சாதியாரும், தேசத்தாரும், காலத்தாரும், பிறரும், தழுவப்படுதலறிக. இதுவே பொதுவேதமென்றபடி. (௯)

சீத்தலைச்சாத்தனார்.

௧௦. மும்மலையு முந்நாடு முந்நதியு முப்பதியு
மும்முரசு முத்தமிழு முக்கொடியு—மும்மாவுந்
தாமுடைய மன்னர் தடமுடிமேற் றாரன்றோ
பாமுறைதேர் வள்ளுவர்முப் பால்.

இ-ள். வள்ளுவர் பா முறை தேர் முப்பால்—திருவள்ளுவரது பாக்களின்முன்பின் முறைதெரிதற்கிடனாகிய திருக்குறளானது,— மும்மலையும்—கொல்லிமலை நேரிமலை பொதியமலை எனப்படுகின்ற மூன்றுமலைகளையும் — முந்நாடும்—குடநாடு புனனாடு தென்னாடு எனப்படுகின்ற மூன்றுநாடுகளையும்—முந்நதியும்—பொருநைநதி காவிரிநதி வையைநதி எனப்படுகின்ற மூன்றுநதிகளையும்—முப்பதியும்—கருவூர் உறையூர் மதுரை எனப்படுகின்ற மூன்றுபதிகளையும்—மும்முரசும்—மங்கலமுரசு வெற்றிமுரசு கொடைமுரசு எனப்படுகின்ற மூன்றுமுரசுகளையும்—

முத்தமிழும்—இயற்றமிழ் இசைத்தமிழ் நாடகத்தமிழ் எனப்படுகின்ற மூன்றுதமிழ்களையும்—மூக்கொடியும்—விற்கொடி புலிக்கொடி மீனக்கொடி எனப்படுகின்ற மூன்றுகொடிகளையும்—மும்மாவும்—கனவட்டம் பாடலம் கோரம் எனப்படுகின்ற மூன்று குதிரைகளையும்—தாம் உடையமன்னர் தடமுடிமேல் தார் அன்றே—தாம் முறையேயுடைய சேரசோழபாண்டியர் எனப்படுகின்ற மூவரசருடைய பெரியமுடிகளின்மேலுங்கொள்ளப்பட்ட மாலையன்றே. எ-று.

அன்றேவென்றது பலரறிதேற்றம். முப்பால் ஆகுபெயர். மும்மூரசும் முத்தமிழும் அம்மூவர்சர்க்கும் பொதுமையவாயினும், இம்முறையுரிமை அவர்குடிமரபிற்கு இயைந்தனபோலும். அரசர்மூவரும் மேற்கொண்ட சிறப்புச்சொல்லியபடி.(கo)

மருத்துவன்றமோதரனர்.

கக. சிந்திநீர்க் கண்டந் தெறிசுக்குத் தேனளாய்
மோந்தபின் யார்க்குங் தலைக்குத்தில்—காந்தி
மலைக்குத்து மால்யானை வள்ளுவர்முப் பாலாற்
றலைக்குத்துத் தீர்வுசாத் தற்கு.

இ-ள். காந்தி மலைக்குத்தும் மால் யானை—தன்பகையென் வெகுண்டு மலையைக் குத்துகின்ற பெரிய களிறுபோலுள்ள அரசனே,—சிந்திநீர்க்கண்டம் தெறி சுக்குத் தேன் அளாய் மோந்தபின் யார்க்கும் தலைக்குத்து இல்—சிந்திநீர்ச்சருக்கனையையும் சிதைக்கப்பட்ட சுக்கையும் தேனெடு கலந்து மோந்தபின் அதனால் தலைக்குத்துடையோர் யாவர்க்கும் தலைக்குத்து இல்லையாகும்.—வள்ளுவர் முப்பாலால் சாத்தற்குத் தலைக்குத்துத் தீர்வு—திருவள்ளுவர் அருளிச்செய்த முப்பாலினுலே சித்தலைச்சாத்தனர்க்குத் தலைக்குத்து இல்லையாயிற்று. எ-று.

யானைபோல்பவனே யானையெனலால், ஆகுபெயர். முன்கேட்கப்பட்ட நூல்களிலெல்லாம் பலசொற்குற்றங்களும், பொருட்குற்றங்களும், கண்டு பொருது தலையில் அறைந்துகொண்டுவந்தமையால், புண்பட்டுக்குத்தல் உண்டாயிருந்தது; இதன்கண் ஓர்குற்றமுங்காணப்பெறுமையால் அது நீங்கிற்றென்க. எப்படி அம்மூன்றுசரக்கும் அதற்கு மருந்தாமோ அப்படியே இதற்கு இம்மூன்றுபாலும் மருந்தாயினவென்பதாம். தீர்வென்னுந்தொழிற்பெயர் முற்றுப்பொருளில் வந்தது. இதன் குற்றமற்றுவிளங்குகை சொல்லியபடி. (கசு)

நாகன்றேவனர்.

கஉ. தாளார் மலர்ப்பொய்கை தாங்குடைவார் தண்ணீரை
வேளா தொழிதல் வியப்பன்று—வாளாதா
மப்பா லொருபாவை யாய்பவோ வள்ளுவனர்
முப்பான் மொழிமூழ்கு வார்.

இ-ள். தாள் ஆர் மலர்ப்பொய்கை குடைவார் தண்ணீரை வேளாதொழிதல் வியப்பு அன்று—நாளத்தோடு பொருந்திய தாமரைமலர்களையுடைய ஒருகுளத்துநீரின்கண்ணே மூழ்குவோர் வேறுதண்ணீரை விரும்பாதொழிதல் வியப்பைச் செய்வதன்று;—வள்ளுவனர் முப்பால் மொழி மூழ்குவார் தாம் வாளா அப்பால் ஒருபாவை ஆய்பவோ—திருவள்ளுவரது முப்பால்களையுடைய நூலின்கண்ணே மூழ்குவார் தாம் வீணாக அப்பால் ஒருநூலை விரும்புவரோ! விரும்பார்; ஆகலின், இதுவே வியப்பைச் செய்வதாம். எ-று.

தாளார்மலனெனலால், தாமரைமலனெனப்பட்டது. வியப்பைச் செய்வதைவிய ப்பென்றார். மூழ்குதல் இங்கே கருத்துமுழுதும் அழுந்திநிற்றன்மேனின்றது. மொழி ஆகுபெயர். ஓகாரம் எதிர்மறை. விரும்புதலாகிய காரணத்தை ஆய்பவோ வெனக் காரியமாக உபசரித்தார். அது வியப்பன்றென்றமையால், இது வியப் பென்றதாயிற்று. உயர்வானபொருள் பெற்றோர்க்கு அதினிழிவானபொருளையும் பெற விரும்புதல் இயல்பாயிருக்க, குளிர்ச்சி இன்சுவை நறுமணம் முதலிய குண ங்களாலே சிறந்த ஒரு தாமரைக்குளத்து நீரைப் பெற்றோர்க்கு அதனற்றானே அ மைதி பெற்று வேறுதண்ணீரைப் பெற விரும்பாமை வியப்பைச் செய்வதாயிற்று; ஆயினும் இதுகாறும் ஒருநூலைக் கற்றோர்க்கு வேறுநூலைக் கற்க விரும்புதலன்றி விரும்பாமையில்லாதிருக்க, இப்போது உளதாகலின், இதுவே பெருவியப்பைச் செய்வதென்றதாயிற்று. இதனால் இந்நூலகத்து எந்நூற்பொருளும் அடங்கியிருக் கின்றமை குறிப்பிக்கப்பட்டது. பலநூல்களையுங் கற்க விரும்புவோர்க்கு இது வொன்றே அமைதல் சொல்லியபடி. (கஉ)

அரிசிற்கிழார்.

கஙு. பரந்த பொருளெல்லாம் பாரறிய வேறு
தெரிந்து திறந்தொறுஞ் சேரச்—சுருங்கிய
சொல்லால் விரித்துப் பொருள்விளங்கச் சொல்லுதல்
வல்லாரார் வள்ளுவரல் லால்.

இ-ள். பரந்த பொருளெல்லாம் பார் அறிய வேறு தெரிந்து—வேதத்திலே ஒ ன்றோடொன்று மயங்கிநின்ற நால்வகைப்பொருள்களையும் இப்பூமியிலுள்ளோர் அறிதற்பொருட்டு வேறுகப் பிரித்து——திறந்தொறுஞ்சேரச் சுருங்கியசொல்லால் பொருள் விளங்க விரித்துச் சொல்லுதல் வல்லார் — அது அது தனது தனது வ கையோடு சேரும்படி சுருங்கிய சொல்லால் பொருள் விளங்க விரியும்படி வைத் துச் சொல்லுதல் வல்லார்——வள்ளுவரல்லால் ஆர்—வள்ளுவரல்லது ஒருவருமி ல்லை. எ-று.

பார் ஆகுபெயர். திறம் அறமுதலியவற்றின் கூறுபாடு. சுருங்கச்சொல்லல்விள ங்கவைத்தன்முதலிய அழகுகள் எப்படி இவரால் அமைக்கப்பட்டனவோ அப்ப டிப் பிறரால் அமைக்கப்படுதல் கூடாமை காட்டியதாயிற்று. நூலுக்கும் நாயனூர் க்கும் தகுதி சொல்லியபடி. (கஙு)

பொன்முடியார்.

கச. கானின்ற தொங்கலாய் காசிபனூர் தந்ததுமூன்
கூனின் றளந்த குறளென்ப——நான்முறையான்
வானின்று மண்ணின் றளந்ததே வள்ளுவனூர்
தானின் றளந்த குறள்.

இ-ள். கான் நின்ற தொங்கலாய் — மணந்தங்கப்பெற்ற மாலையையுடைய பா ண்டியராசனே,——மூன் காசிபனூர் தந்தது கூ நின்று அளந்த குறள் என்ப——மூ ன் காசிபராலே தரப்பட்ட குறளை மண்ணின்கண்ணே நின்று உலகத்தை அளந் த குறளென்று சொல்லுவர்;——தாம் நின்று வள்ளுவனூர் அளந்த குறள் நான்மு றையான் வான் நின்று மண் நின்று அளந்தது—தாம் இங்கே எழுந்தருளித் திரு வள்ளுவராலே தரப்பட்ட குறள் நூலின் முறையோடு கூடி விண்ணின்கண்ணே நின்றும் மண்ணின்கண்ணே நின்றும் உலகத்தை அளந்தது. எ-று.

கு கூ எனநீண்டது. ஆனுருபு ஒவ்வொருபின் பொருளில் வந்தது. அக்குறள் வஞ்சித்துப் பெற்றளத்தலால் நான்மூறையோடு கூட்டாததாயிற்று. இக்குறளுக்கு ஒலிவடிவும் வரிவடிவுமென இரண்டுவடிவுண்மையால், ஒலிவடிவுக்கிடம் வாளுகலின் வ்ானின்றென்றும், வரிவடிவுக்கிடம் மண்ணுகலின் மண்ணின்றென்றும், கூறினர். இக்குறளுக்கு நான்முறையோடு கூடலும் வானிற்றலும் மிகுந்துச் சொல்லி வேற்றுமை செய்யப்பட்டது. முன் மாலுமென்பாட்டிலே நாயனுர்க்கும் மாலுக்கும், இப்பாட்டிலே திருக்குறளுக்கும் மாலவதாரக்குறளுக்கும், ஒப்புமை குறித்துச்சொல்லலால் வேறுபாடாம். உலகத்துப்பொருளெல்லாம் இஃது அளத்தற்கிறப்புச் சொல்லியபடி. (கச)

கோதமனுர்.

கஞ. ஆற்ற லழியுமென் றந்தணர்க ளுன்மறையைப்
போற்றியுரைத் தேட்டின் புறத்தெழுதா—ரேட்டெழுகி
வல்லுருரும் வல்லாரும் வள்ளுவனுர் மூப்பாலைச்
சொல்லிடினு மாற்றல்சோர் வின்று.

இ-ள். அந்தணர்கள் நான்மறையை உரைத்துப் போற்றி ஆற்றல் அழியும் என்று ஏட்டின்புறத்து எழுதார் — அந்தணர்கள் நான்குவேதங்களையும் வாய்ப்பாடமாகக் காப்பாற்றி, ஏட்டின்கண் எழுதிவைத்தால் வலியில்லாரும் ஓதுவராகலின் இவற்றின் வலிமை குறையுமென்று ஏட்டின்கண் எழுதார்;——வள்ளுவனுர் மூப்பாலை ஏட்டி எழுதி வல்லுருரும் வல்லாரும் சொல்லிடினும் ஆற்றல் சோர்வின்று —திருவள்ளுவரது திருக்குறளை ஏட்டின்கணெழுதிவைத்து வலியுடையவரும் வலியில்லாரும் ஓதினுலும், வலிமை குறைதலில்லை. எ-று.

அவ்வேதத்துக்கு உதாத்தம் அநுதாத்தம் சுவரிதமென்னுஞ் சுரங்களின் வழுவாமல் ஓதல்வேண்டுமென்னும் விதியுளதாகலின், அதற்குத் தகுதியுடைய அந்தணரே அதிகாரிகளாயினர்; இதற்கு அஃதில்லாமையால் யாவரும் அதிகாரிகளாவரென்றறிக. சொல்லிடினுமென்றதனுல் பொருளுணர்ச்சிக்கு இதற்கும் வலிமை வேண்டுமென்பது பெறப்பட்டது. ஆற்றல் சொற்செறிவின்றிட்பம். இங்ஙனங் கூறவே, அவ்வேதம் சொல்லின்கண்ணே தலைமையுடைத்தென்பதூஉம், இவ்வேதம் பொருளின்கண்ணே தலைமையுடைத்தென்பதூஉம், பெறப்பட்டன. ஓதப்படுதலின் அவ்வேதத்தினும் இது சிறப்புடைமை சொல்லியபடி. (கஞ)

நத்தத்தனுர்.

கசு. ஆயிரத்து மூந்நூற்று மூப்ப தருங்குறளும்
பாயிரத்தி னேடு பகர்ந்ததற்பின்—போயொருத்தர்
வாய்க்கேட்க நூலுளவோ மன்னு தமிழ்ப்புலவ
ராய்க்கேட்க வீற்றிருக்க லாம்.

இ-ள். பாயிரத்தினேடு ஆயிரத்துமூந்நூற்றுமூப்பது அருங்குறளும் பகர்ந்ததற்பின் போய் ஒருத்தர் வாய்க் கேட்க நூல் உளவோ—பாயிரநான்கதிகாரங்களோடு சேர்ந்து தொகையாகிய அரிய ஆயிரத்துமூந்நூற்றுமூப்பது குறள்வெண்பாக்களையும் ஓதியுணர்ந்தபின்பு, போய் ஒருவரது வாயாலே கேட்டறிதற்கு நூலுளவோ! இல்லை:——மன்னு தமிழ்ப்புலவராய்க் கேட்க வீற்றிருக்கலாம்——நிலைபெற்ற தமிழிலே புலமை நிரம்பியோராகிப் பிறர் தம்மிடத்து வந்து கேட்க வீற்றிருக்கலாம். எ-று.

வீற்றிருத்தல் ஒருசபைநடுவிலே உயர்வாகிய ஆதனத்தில் எறியிருத்தல். இவற்றுட் பலவகைப்பட்ட நூல்களின் கருத்துக்களெல்லாம் விளங்கிநிற்றலின், கேட்க நூலுளவோவென்றார். புலவராயினவே, புலமை நிரம்புதற்கு இவை ஆயிரத்துமுந்நூற்று முப்பீதுகுறள்களும் போதுமென்பது பெறப்பட்டது. ஓதியோர்க்கு வரும் இம்மைப்பயன் சொல்லியபடி. (கசு)

முகையலூர்ச்சிறுகருந்தும்பியார்.

கஎ. உள்ளுத லுள்ளி யுரைத்த லுரைத்ததனைத்
தெள்ளுத லன்றே செயற்பால—வள்ளுவனார்
முப்பாலின் மிக்க மொழியுண் டெனப்பகர்வா
ரெப்பா வலரினு மில்.

இ-ள். வள்ளுவனார் முப்பாலின் மிக்க மொழி உண்டு எனப் பகர்வார் எப்பாவலரினும் இல்—திருவள்ளுவரது திருக்குறளின்மேற்பட்ட நூலொன்று உளதென்று சொல்லவல்லவர் எவ்வகைப்பட்ட புலவருள்ளும் இல்லை;—செயற்பால உள்ளுதல் உள்ளி உரைத்தல் உரைத்ததனைத் தெள்ளுதல் அன்றே—ஆதலால், நாம் இந்நூலைக்குறித்துச் செயக்கடவன நாம் இதன்பொருளைச் சிந்தித்துக்கொள்ளுதலும், சிந்தித்துப் பிறர்க்கு அதனைச்சொல்லுதலும், பிறராலே சொல்லப்பட்ட அதனைத் தெளிதலும் அன்றே! எ-று.

மொழி ஆகுபெயர். ஒப்பது வடமொழி வேதமிருத்தலின் மிக்கமொழியென்றும், தமிழின்மாத்திரமன்றி வடமொழி முதலியவற்றினுள்ள புலவனையுந்தழுவுதற்கு எப்பாவலரினுமென்றும், அறிவொப்புக்காண்டற்கு உரைத்ததனைத் தெள்ளுதலென்றும், கூறினர். உள்ளுதலெனவே கேட்டலும், தெளிதலெனவே அவ்வாறுமுகலும், அடங்கின. இது பயிற்சி செய்தொழுகுமாறு சொல்லியபடி. (கஎ)

ஆசிரியர்நல்லந்துவனார்.

கஅ. சாற்றிய பல்கலையுந் தப்பா வருமறையும்
போற்றி யுரைத்த பொருளெல்லாந்—தோற்றவே
முப்பான் மொழிந்த முதற்பா வலரொப்பா
ரெப்பா வலரினு மில்.

இ-ள். சாற்றிய பல்கலையும் தப்பா அருமறையும் போற்றி உரைத்த பொருளெல்லாம் தோற்ற—அறிவுடையோராற் சொல்லப்பட்ட பலநூல்களாலும் தப்பாத அரியவேதத்தினாலும் காப்பாற்றிவைத்திருந்து உலகத்தார்க்குச் சொல்லப்பட்ட விடயங்களெல்லாம் தன்னிடத்தே காட்டும்படி—முப்பால் மொழிந்த முதற்பாவலர் ஒப்பார் எப்பாவலரினும் இல்—திருக்குறளைச் சொல்லிய திருவள்ளுவனையொப்பவர் எவ்வகைப்பட்ட பாவலருள்ளும் இல்லை. எ-று.

தம்மாலே சொல்லப்பட்டவற்றில் வழுவுறுமையால் தப்பாவென்றும், பொருணுணர்தற்கேயன்றி ஓதுதற்கும் எளிதன்றாகலின் அருவென்றும், விசேடணஞ் செய்யப்பட்டது. எப்பாவலரினுமில் இதற்கு முன்னுரைக்கப்பட்டபடியேகொள்க. முதற்பாவலர் முதன்மையையுடைய பாவலர்; நால்வகைப்பாக்களில் வெண்பாக்களும் அவற்றுள்ளும் குறள்வெண்பாவும் தலைமை பெற்று நிற்றலின், அக்குறள்வெண்பாவால் நூல்செய்த வல்லமையுடையரொன்றுமாம். புலமையிலே நாயனாருக்கு ஒப்பின்மை சொல்லியபடி. (கஅ)

கீரந்தையார்.

கக. தப்பா முதற்பாவாற் றுமாண்ட பாடலினுன்
முப்பாலி னுற்பான் மொழிந்தவ—ரெப்பாலும்
வைவைத்த கூர்வேல் வழுதி மனமகிழத்
தெய்வத் திருவள் ளுவர்.

இ-ள். எப்பாலும் வை வைத்த கூர் வேல் வழுதி மனம் மகிழ—எவ்விடத்திலும் கூர்மை வைத்த சிறப்புப் பொருந்திய வேலையுடைய பாண்டியராசன் மனமகிழ —தப்பா முதற்பாவால் தாம் மாண்ட பாடலினுல் முப்பாலின் நாற்பால் மொழிந்தவர்—சொல்லப்பட்டபொருள் வழுவாமல் முதன்மையுடைய பாவாகிய குறள்வெண்பாக்களாலே தாம் மாட்சிபெற்ற பாடற்றொழிலினுலே மூன்றுபால்களிலே அறமுதலிய நான்குபகுதிப்பொருளையும் திருவாய்மலர்ந்தவர்—தெய்வத்திருவள்ளுவர்—தெய்வத்தன்மையையுடைய திருவள்ளுவநாயனுர். எ-று.

கூர் சிறப்பு. நான்கனுண் மூன்றடங்குவதன்றி மூன்றனுள் நான்கடங்காமையின், வியந்து கூறப்பட்டதாயிற்று. நூல்செய்த சிறப்பும், அதனுல் அரசனே மகிழ்வித்தமையும், சொல்லியபடி. (கக)

சிறுமேதாவியார்.

உo. வீடொன்று பாயிர நான்கு விளங்கற
நாடிய முப்பத்து மூன்றொன்றூழ்—கூடுபொரு
ளெள்ளி லெழுப திருபதிற் றைந்தின்பம்
வள்ளுவர் சொன்ன வகை.

இ-ள். வள்ளுவர் சொன்ன வகை—திருவள்ளுவராலே சொல்லப்பட்ட திருக்குறளின் அதிகாரவகை,—பாயிரம் நான்கு—பாயிரம் நான்கதிகாரத்தையுடைத்து,— அறம் முப்பத்துமூன்று—அறம் முப்பத்துமூன்றதிகாரத்தையுடைத்து,—ஊழ் ஒன்று—ஊழ் ஓரதிகாரத்தையுடைத்து,—பொருள் எழுபது—பொருள் எழுபததிகாரத்தையுடைத்து,—இன்பம் இருபதிற்றைந்து—காமம் இருபத்தைந்ததிகாரத்தையுடைத்து. எ-று.

அறத்துப்பாலுளடங்காது அதனை விட்டு நூற்கெல்லாம் பொதுவாய் நிற்றலின் வீடொன்று பாயிரமென்றும், இம்மை மறுமை வீடு மூன்றும் பயத்தற்சிறப்பிற்றூய் மூன்றனுண் முதனிற்றலின் விளங்கறமென்றும், யாவர்க்கும் பொதுப்பட நாடித் தொகுக்கப்பட்ட அறத்தின்கூறுபாடு இவையேயாகலின் நாடிய முப்பத்து மூன்றென்றும், முன்னின்ற அறமும் பின்னின்ற இன்பமும் கைகூடுதற்குத் துணையாய் நிற்றலின் கூடுபொருளென்றும், அப்பொருளின் பாகுபாடுகளெல்லாம் இவற்றினடங்குதலின் எள்ளிலெழுபதென்றும், கூறினுர். எள்ளல் இகழ்தல். சிலபழையநூல்களிலே சிலவற்றைச் சாதியாரும் சமயத்தாரும் மிகுத்தும் குறைத்தும் வேறுபடுத்தலால் அப்படிப்பட்டவேறுபாடு இதற்கும் வரினும் வருமென்று ஆசங்கித்து, இதனதிகாரங்களுக்கு இங்ஙனந்தொகைசெய்தார். பின் இவ்வாறு தொகைசெய்யப்பட்டு வருவனவற்றிற்கும் இதுவே கருத்தாகக் கொள்க. மூப்பால்களுக்கும் அதிகாரத்தொகைசொல்லியபடி. (உo)

நல்கூர்வேள்வியார்.

உக. உப்பக்க நோக்கி யுபகேசி தோண்மணந்தா
னுத்தர மாமதுரைக் கச்சென்ப—விப்பக்க
மாதானு பங்கி மறுவில் புலச்செங்காப்
போதார் புனற்கூடற் கச்சு.

இ-ள். உப்பக்கம் நோக்கி உபகேசி தோள் மணந்தான் உத்தர மா மதுரைக்கு அச்சு என்ப—அப்பக்கத்தைக்குறித்துச் சென்றேறுகிய உமாதேவியினது தோளை மணந்த கடவுளை வடமதுரைக்கு ஆதாரமென்று சொல்லுவர்;— இப்பக்கம் மாதானுபங்கி மறு இல் புலச் செந்நாப்போதார் புனற்கூடற்கு அச்சு—இப்பக்கம் மாதானுபங்கியெனப்படுகின்ற குற்றமற்ற புலமையாகிய தேனைச் சொரிகின்ற செவ்விய நாவாகிய மலையுடையவர் நீர்வளத்தையுடைய தென்மதுரைக்கு ஆதாரமாவர். எ-று.

உப்பக்கம் இடைக்காடர் அரசன் தன்பாடலை அவமதித்தமைபற்றிப் பிணங்கிச் சென்ற பக்கம். உப்பக்கநோக்கியென்றது வினையாலணையும்பெயர். கேசிதிருமால்; இது அக்கடவுள் சகசிரநாமத்திற் கண்டது. கேசிக்குப் பின்னே பிறந்தவள் உபகேசியென்றுயது, உபேந்திரனென்பதுபோல. மாதாஅனுபங்கி மாதாவை விகாரக்கொண்டு நடக்கின்ற ஒழுங்கினனெனப்படுதலின், அவள் பிள்ளைமேலே போல் இவர் உலகத்தார்மேல் அருள்செய்தல் சொல்லப்பட்டதாயிற்று. நாப்போதென்றதற்கேற்பப் புலமையிலே தேன் ஆரோபிக்கப்பட்டது. அச்சுப்போற்றுங்குதலால், அச்சென்றார். நாயஞராலே இங்கட்குடையுடைச் சீர்சால்வழுதியுஞ் சங்கப்புலவருந்தழைத்தினிதோங்கிய மதுரைக்கு உண்டான சிறப்புச் சொல்லிய படி. (உக)

தொடித்தலைவிழுத்தண்டினார்.

உஉ. அறநான் கறிபொரு ளேநோன்று காமத்
திறமூன் றெனப்பகுதி செய்து—பெறலரிய
நாலு மொழிந்தபெரு நாவலரே நன்குணர்வார்
போலு மொழிந்த பொருள்.

இ-ள். அறத்திறம் நான்கு—பாயிரம், இல்லறம், துறவறம், ஊழென அறப்பாவினுட்பிரிவுகள் நான்கும்,—அறி பொருட்டிறம் ஏழ்—அரசு, அமைச்சு, அரண், கூழ், படை, நட்பு, ஒழிபென அறியப்பட்ட பொருட்பாலினுட்பிரிவுகள் ஏழும் —காமத்திறம் மூன்று எனப் பகுதிசெய்து—ஆண்பாற்கூற்று, பெண்பாற்கூற்று, அவ்விருபாற்கூற்றெனக் காமத்துப்பாவினுட்பிரிவுகண்மூன்றுமாகப் பகுதி செய்து—பெறலரிய நாலும் மொழிந்த பெருநாவலரே—பெறுதற்கரிய அறம் பொருள் இன்பம் வீடு எனப்படுகிற நான்குபொருளையும் சொல்லிய பெருநாவலரே—ஒழிந்த பொருள் நன்கு உணர்வார்போலும்—அவற்றுளடங்காது ஒழிந்தபொருள் உளதாயின், அதனை நன்குக அறியவல்லவர்போலும். எ-று.

திறமென்றது அறமுதலியவற்றோடுங்கூட்டப்பட்டது. நாவலரேயென்றமையால், பிறரால் அறியப்படுவதன்றென்றதாயிற்று. மூப்பாலியற்றுகையும், இவற்றினடங்காதது ஒன்றில்லையென்பதும், சொல்லியபடி. (உஉ)

வெள்ளிவீதியார்.

உக. செய்யா மொழிக்குந் திருவள் ளுவர்மொழிந்த
பொய்யா மொழிக்கும் பொருளொன்றே—செய்யா
வதற்குரிய ரந்தணரே யாராயி னேனை
யிதற்குரிய ரல்லாதா ரில்.

இ-ள். செய்யா மொழிக்கும் திருவள்ளுவர் மொழிந்த பொய்யா மொழிக்கும் பொருள் ஒன்றே—ஒருவராலே செய்யப்படாத மொழியாகிய வேதத்துக்கும் திரு

வள்ளுவரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட தன்வழியினெழுகுவோர்க்குப் பயன்விளைவி லே பொய்படாத மொழியாகிய திருக்குறளுக்கும் பொருளொன்றே;——ஆராயிற் செய்யா அதற்கு உரியர் அந்தணரே — ஆராயுங்கால், செய்யப்படாத அவ்வேத மோதுதற்குரியவர் அந்தணரே,——ஏனையதற்கு உரியர் அல்லாதார் இல்— பொய் படாத இத்திருக்குறளோதுதற்கு உரியவரல்லாதவர் உலகத்திலில்லை. எ-று.

பூர்வவேதத்தை நித்தியமென்பார் மதம்பற்றிச் செய்யாமொழியென்றார். அது வடமொழியும் இது தென்மொழியுமாய் நின்று சிலவேறுபாடெடையனபோற்றோன்றினும் நுண்ணுணர்வாளனைக்குவார்க்குக் கருத்து வேறுபடாமையின், பொருளொன்றேயெனத் தேற்றேகாரம் கொடுத்துக் கூறினர். செய்யாமொழி பொய்யாமொழி அன்மொழித்தொகைகள். இதற்குரியரல்லாதாரில்லென்றதனலும் பொது வேதமாதலறிக. அதற்கும் இதற்கும் பொருள் வேறுவென்றும், இதனையோதற் கதிகாரிகளாவார் யாவரோவென்றும், நிகழ்கின்ற ஐயமொழித்தபடி. (உக)

மாங்குடிமருதனர்.

உச. ஓதற் கெளிதா யுணர்தற் கரிதாகி
வேதப் பொருளாய் மிகவிளங்கித்—தீதற்றே
ருள்ளுதொ றுள்ளுதொ றுள்ள முருக்குமே
வள்ளுவர் வாய்மொழி மாண்பு.

இ-ள். வள்ளுவர் வாய் மொழி மாண்பு—திருவள்ளுவரது வாயினின்றுந்தோன்றிய திருக்குறளினது மாட்சியைச் சொல்லின்,——ஓதற்கு எனிதாய் உணர்தற்கு அரிதாகி வேதப்பொருளாய் மிக விளங்கி—அது ஓதப்படுதற்கு எளிய சொற்களையுடையதாகியும் அறியப்படுதற்கு அரியபொருள்களையுடையதாகியும் வேதமெனப்படுகின்ற பொருளாகியும் அவ்வேதத்தின் மிக விளங்கி,——தீது அற்றோர் உள்ளுதொறு உள்ளுதொறு உள்ளம் உருக்கும்—குற்றமற்றோர்கள் நினைக்குந்தோறும் நினைக்குந்தோறும் அவர்களுடைய மனத்தைக் கரைக்கும். எ-று.

ஓதற்கெளிதாயெனவே கவின்றோர்க்கினிமை நன்மொழிபுணர்த்தல்களும், உணர்தற்கரிதாகியெனவே ஆழமுடைமையும், வேதப்பொருளாயெனவே விழுமியதுபயத்தலும், பிறவுமாகிய அழகுகளினமைதி சொல்லப்பட்டதாயிற்று. தீதற்றோர் பொருளாராய்ச்சிக்கேற்ற நுண்ணறிவுடையோர். உள்ளுதொறுள்ளுதொறுள்ளமுருக்குமெனவே, முன் காணப்பட்டதினும் பின்காணப்படும்பொருள் சிறந்தும் விரிந்துந் தோன்றுதலுடைமை பெறப்பட்டது. இதனது அற்புதமான குணமுடைமைச்சிறப்புச் சொல்லியபடி. (உச)

எறிச்சலூர்மலாடனர்.

உடு. பாயிர நான்கில் லறமிருபான் பன்மூன்றே
தூய துறவறமொன் றாழாக—வாய
வறத்துப்பா லல்வகையா வாய்ந்தமைத்தார் நூலின்
நிறத்துப்பால் வள்ளுவனர் தேர்ந்து.

இ-ள். வள்ளுவனர் ஆய்ந்து நூலின் நிறத் துப்பால் தேர்ந்து — திருவள்ளுவநாயனர் அவ்வேதத்தின் கருத்துக்களையாராய்ந்து, தம்மாலே செய்யப்பட்ட நூலினது நிறத்திற்குத் தக்க நன்மையுடைமையால் இவையே உரியவையென்று தெரிந்து,——பாயிரம் நான்கு—பாயிரம் நான்கதிகாரமும்,——இல்லறம் இருபான்—இல்லறவியல் இருபதிகாரமும்,——துறவறம் பன்மூன்று—துறவறவியல் பதி

ன்மூன்றதிகாரமும்,—ஊழ் ஒன்றுக—ஊழ் ஓரதிகாரமுமுடையனவாக,—ஆய அறத்துப்பால் நால்வகையா உரைத்தார்—இவ்வாறாய அறத்துப்பாலே பாயிரமுதலிய நால்வகையுடைத்தாகக் கூறினர். எ-று.

மூப்பாற்பொருள்களினும் முத்திக்குக் காரணமாதற்சிறப்புடைமையின், துறவறமென்றார். துப்பு நன்மை; அது எல்லாவருஞ்சிரமங்களுக்கும் பொதுவாயிருக்கை. அறப்பாலியலதிகாரத்தொகை சொல்லியபடி. (உடு)

போக்கியார்.

உசு. அரசிய லமைபங் தமைச்சிய லீரைந்
துருவல் லரணிரண்டொன் றிரண்டுக—ழிருவிய
றிண்படை நட்புப் பதினேழ் குடிபதின்மூன்
றெண்பொரு ளேழா மிவை.

இ-ள். அரசியல் ஐயைந்து — அரசியல் இருபத்தைந்ததிகாரமுடைத்து,— அமைச்சியல் ஈரைந்து—அமைச்சியல் பத்ததிகாரமுடைத்து,—அரண் இரண்டு—அரணியல் இரண்டதிகாரமுடைத்து,—கூழ் ஒன்று—பொருளியல் ஓரதிகாரமுடைத்து,—படை இருவியல்—படையியல் இரண்டதிகாரமுடைத்து,—நட்புப் பதினேழ்—நட்பியல் பதினேழதிகாரமுடைத்து,—குடி பதின்மூன்று — ஒழிபியல் பதின்மூன்றதிகாரமுடைத்து,—எண்பொருள் இவை ஏழாம் — எண்ணப்பட்டபொருட்பாலுக்கு இவ்வியல்களேழாம். எ-று.

அரணுக்கு உருத்திட்பம் நிறத்தலின் உருவல்லரணென்றும், பொருளுடையார்க்கே ஒளி அமைவதாகலின் ஒண்பொருளென்றும், படைக்குக் கிடம்போரிற் பின்கொடாத திண்மை உரித்தாகலின், திண்படையென்றும், கூறினர். பிற்காலத்தார் அமைச்சு முதலியவைந்தனையும் அங்கவியலென ஓரியலாக்கியும் வழங்குப. பொருட்பாலியலதிகாரத்தொகை சொல்லியபடி. (உசு)

மோசிகீரனார்.

உஎ. ஆண்பாலே ழாறிரண்டு பெண்பா லடுத்தன்பு
பூண்பா லிருபாலோ ராறுக—மாண்பாய
காமத்தின் பக்கமொரு மூன்றுகக் கட்டமைத்தார்
நாமத்தின் வள்ளுவனார் நன்கு.

இ-ள். ஆண்பால் ஏழ்—ஆண்பாற்கூற்று ஏழதிகாரமும்,—பெண்பால் ஆறிரண்டு—பெண்பாற்கூற்றுப் பன்னிரண்டதிகாரமும்,— அடுத்து அன்பு பூண்பால் இருபால் ஓராறுக—ஒருவனையொருவர் அடுத்து அன்பைப் பூணுதற்பகுதியுடைய அவ்விருபாற்கூற்று ஆறதிகாரமுமாக,—மாண்பு ஆய காமத்தின்பக்கம் ஒருமூன்றுக நாமத்தின் வள்ளுவனார் நன்கு கட்டமைத்தார் — மாட்சியான காமத்துப்பாலினியல்கள் மூன்றுகப் பெயர்பெற்ற திருவள்ளுவர் நன்குகூறினர். எ-று.

இவையே பொருளிலக்கணத்துக்கமையக் களவியல் கற்பியலென இரண்டாக்கப்பட்டன. காமத்துப்பாலியலதிகாரத்தொகை சொல்லியபடி. (உஎ)

காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக்காரிக்கண்ணனார்.

உஅ. ஐயாறு நூறு மதிகார மூன்றுமா
மெய்யாய வேதப் பொருள்விளங்கப்—பொய்யாது
தந்நா லுலகிற்குத் தான்வள் ளுவனெனு
மந்நா மமைமே லயன்.

இ-ள். அதிகாரம் நூறும் ஐயாறும் மூன்றுமா — அதிகாரம் நூற்றுமுப்பத்தூன்றுக,—மெய்யாய வேதப்பொருள் பொய்யாது விளங்க—வடமொழியிலிருந்த மெய்யாகிய வேதப்பொருள் பொய்யுறாது விளங்கும்பொருட்டு,—அந்தாமரை மேல் அயன் தான் வள்ளுவனுகித் தந்தான்—அழகிய தாமரைமலர்மேல் வீற்றிருக்கும் நான்முகக்கடவுள் தான்றிருவள்ளுவனுகி உலகத்தார்க்குத் தமிழிற்செய்து தந்தான். எ-று.

உலகு இங்கே மக்களை உணர்த்தி நின்றது. மெய்யாய வேதப்பொருள் பொய்யாது விளங்கவெனவே, இதற்கு முன் மெய்யாயபொருள் பொய்யாய் மறைந்தும், பொய்யாய பொருள் மெய்யாய் விளங்கியும், இடந்தமை சொல்லப்பட்டதாயிற்று. அதிகாரத்தொகையோடு நூற்பொருளியல்பு சொல்லியபடி.. (உஅ)

மதுரைத்தமிழ்நாயகனுர்.

உக. எல்லாப் பொருளு மிதன்பா லுளவிதன்பா
லில்லாத வெப்பொருளு மில்லையாற்—சொல்லாற்
பரந்தபா வாலென் பயன்வள் ளுவனுர்
சுரந்தபா வையத் துணை.

இ-ள். எல்லாப்பொருளும் இதன்பால் உள—பலவகைநூல்களானுஞ் சொல்லப்பட்ட எல்லாப்பொருளும் இந்நூலகத்தடங்கியிருக்கின்றன;—இதன்பால் இல்லாத எப்பொருளும் இல்லை—இதனிடத்தில்லாத யாதொருபொருளும் எந்நூலகத்தும் இல்லை;—சொல்லாற் பரந்த பாவால் பயன் என்—ஆதலால், சொல்லளவினுலே விரிந்த நூல்களாற் பயன் யாது!—வள்ளுவனுர் சுரந்த பா வையத்துணை—திருவள்ளுவராலே தரப்பட்ட இந்நூலொன்றே மண்ணுலகத்தாருக்குத் துணையாதலமையும். எ-று.

எல்லாப்பொருள்களுமாவன, முதல் வழிசார்பென மூவகைப்பட்ட அறநூல், பொருணூல் இன்பநூல் வீட்டுநூல் என்பவற்றிற் செம்பொருள் ஆக்கப்பொருள் குறிப்புப்பொருளென இம்மூவகையாற் கொள்ளக்கிடந்த காட்சிப்பொருள்களும் கருத்துப்பொருள்களுமாம். தொழிலும் பண்பும் ஒரோவழிப்பொருளெனற்கேற்புடைமையின், அவையும் இவற்றுள் அடங்குமாறறிக. பின்னும் அந்நூல வலியுறுத்தற்கு இதன்பாலில்லாதவெப்பொருளுமில்லையென்றுர். சொல்லாற்பரந்தவென வே, அவை பொருளாற்பரப்பின்மை பெறப்பட்டது. பரத்தல் பதினுயிரம் நூறு யிரமுதலிய கிரந்தவளவையால் விரிதல். சொல்லாற்பரந்தநூல்களை ஆய்வோர்மலையகழ்ந்து எலிபிடித்தல்போல மிகவருந்திச் சிறுபயன் கொள்ளுதலால், என்பயனென்றுர். ஆல் அசை. பா, வையம் ஆகுபெயர்கள். இன்னுட்பல்பிணிச் சிற்றறிவுடையோர்க்கு விதி விலக்குக்கண்முற்றும் உள்ளங்கைநெல்லிக்கனிபோலக் கண்டு தெளியுமாறு உணர்த்தித் தீமாற்றந்தீர்த்தலின், வையத்துணையென்றுர். முற்றுருவங்குன்ற விழைவார்க்கு இஃது இன்றியமையாச்சிறப்பிற்றென்றபடி. ()

பாரதம்பாடியபெருந்தேவனுர்.

உ0. எப்பொருளும் யாரு மியல்பி னறிவுறச்
செப்பிய வள்ளுவர்தாஞ் செப்பவரு—மூப்பாற்குப்
பாரதஞ்சீ ராம கதைமனுப் பண்டைமறை
நேர்வனமற் றில்லை நிகர்.

இ-ள். பாரதம் சோமகதை மனுப் பண்டை மறை நேர்வன—பாரதம் பழைய சோமகதையையும், மனுமிருதி பழையவேதத்தையும், ஒப்பனவாகும்;—எப்பொ

ருளும் யாரும் இயல்பின் அறிவுறச் செப்பிய வள்ளுவர் செப்ப வரும் மூப்பாற்கு நிகர் இல்லை— எவ்வகைப்பட்ட பொருள்களையும் எவ்வகையோரும் அவற்றின்றன்மையோடு அறிய அவர்க்குச் சொல்லும்படிக்குத் திருவள்ளுவர் சொல்லலால் வந்த திருக்குறளுக்கு உவமானமாகத்தக்கது ஒன்றில்லை. எ-று.

மற்று அசை. அறிதற்கரிய வேதாந்தப்பொருளுமென்றற்கு எப்பொருளுமென்றும், உயர்குலத்தாரேயன்றி ஏனையோருமென்றற்கு யாருமென்றும், ஐயந்திரிபின்றியறியவென்றற்கு இயல்பினறிவுறவென்றும், இதுவே சுருதிருவிரண்டுமாமென்றற்குச் செப்பியவென்றும், கூறினர். பண்டையென்பது சோமகதைக்குங் கூட்டுக. கதாரூபமாயிருந்து பாரத ராமாயணமெனவும், விதிரூபமாயிருந்து சுருதி மிருதியெனவும், கூட்டிச் சொல்லப்படுதலால், உவமான உவமேயங்களாதலறிக. எப்பொருளும் யாருமியல்பினறிவுறச் செப்புதல் வேதத்திற்கின்மையால், மூன் மூப்பாலின் மிக்கமொழியென்ற அதனுற்பெறப்பட்ட வேதத்திஞ்ஞப்புமையை மறுத்தபடி. (கூ0)

உருத்திரசன்மகண்ணர்.

கூக. மணற்கிணைக்க நீரூறு மைந்தர்கள் வாய்வைத்
துணைச்சுரக்குந் தாய்முலை யொண்பால்—பிணக்கிலா
வாய்மொழி வள்ளுவர் மூப்பான் மதிப்புலவோர்க்
காய்தொறு மூறு மறிவு.

இ-ள். மணற் கிணைக்க நீர் ஊறும்—மணலைத் தோண்டுந்தோறும் நீர் பெருகும்; —மைந்தர்கள் வாய் வைத்து உணத் தாய் முலை ஒண்பால் சுரக்கும்—புதல்வர்கள் வாய்வைத்து உண்ணுந்தோறும் தாயினது முலைக்கண் நல்லபால் பெருகும்; —பிணக்கு இலா வாய்மொழி வள்ளுவர் மூப்பால் ஆய்தொறும் மதிப்புலவோர்க்கு அறிவு ஊறும்—அவைபோல, பிணங்குதற்கு ஏதுவில்லாத வாய்மைச்சொல்லையுடைய திருவள்ளுவரது திருக்குறளை ஆராயுந்தோறும், அறிவுடைய புலவர்க்கு அறிவு வளரும். எ-று.

கற்பிதமாகிய சாதிசமயங்களின் மானம்பற்றி உள்ளதை இல்லதாகவும் இல்லதை உள்ளதாகவும், சிறிதைப் பெரிதாகவும் பெரிதைச் சிறிதாகவும், தீயதை நல்லதாகவும் நல்லதைத் தீயதாகவும், புனைந்து பிறர் பிணங்கும்படி சொல்லப்படாதல்லாமையால், பிணக்கிலாவாய்மொழியென்றார். மதிப்புலவோர்க்கறிவூறுமெனவே, அவர் அவ்வறிவைக்கொண்டு பிறர்க்கெல்லாம் விதிவிலக்குக்களைக் கற்பித்தல் வேண்டுமென்றதாயிற்று. இதனைச் சிலகாற்பயிறலினமையாது பலகாலும் பயிற்சி செயல்வேண்டுமென்றபடி. (கூக)

பெருஞ்சித்தனர்.

கூஉ. ஏதமில் வள்ளுவ ரின்குறள்வெண் பாவினு
லோதிய வொண்பொரு ளெல்லா—மூதைத்தனற்
றூதவிழ் தார்மாற தாமே தமைப்பயந்த
வேதமே மேதக் கன.

இ-ள். தூது அவிழ் தார் மாற—பொடியொடு விரிந்த பூமாலையையுடைய பாண்டியராசனே,—ஏதம் இல் வள்ளுவர் இன்குறள்வெண்பாவினுல் ஓதிய ஒண்பொருளெல்லாம் உணைத்தனல்—குற்றமில்லாத திருவள்ளுவர் இனிய குறள்வெண்பாக்களாலே நான்குவேதங்களாலுஞ் சொல்லப்பட்ட ஒள்ளியபொருள்களை

யெல்லாங் கூறினமையால்,—மேதக்கன தாமே தமைப் பயந்தவேதமே—மேம் பாட்டுக்குத் தக்கவை அக்குறள்வெண்பாக்களோ, முதனூலாய் நின்று அவற்றை ப் பயந்த வேதங்களோ! நீ சொல்வாயாக. எ-று.

தாம் தம்மை எனப்பட்டவை அவை அவற்றை என்னும் பொருளைத் தந்துநின் றன. ஏகாரம் இரண்டும் வினை. பிறநூலாசிரியர்க்கெல்லாம் அவரெதிரிகளாலே மறுக்கப்பட்டுவருங் குற்றம்போல்வது இவர்க்கு இல்லையென்றற்கு ஏதமில்வள் ளுவனென்றும், தர்ங்குறியவாய் நின்று கற்போர்க்கு வருத்தம் விளையாமைபற்றி இன்குறளென்றும், உணர்வுடையோராலே விரும்பப்பட்ட நற்குணமுடைமைப ற்றி ஒண்பொருளென்றும், கூறினர். நூலாசிரியர்க்கும், நூலுக்கும், நூனுதலிய பொருளுக்கும், தகுதி தோன்றச் சொல்லப்பட்ட விசேடணகுணங்களாலே, இவ் வேதம் அவ்வேதத்தினுஞ் சிறப்புடைமை குறிப்பித்தபடி. (கஉ)

நரிவெருத்தலையார்.

கங. இன்பம் பொருளறம் வீடென்னு மிந்நான்கு
முன்பறியச் சொன்ன முதுமொழிநூன்—மன்பதைகட்
குள்ள வரிதென் றவைவள் ளுவருலகங்
கொள்ள மொழிந்தார் குறள்.

இ-ள். இன்பம் பொருள் அறம் வீடு என்னும் இந்நான்கும் மன்பதைகட்கு மு ன்பு அறியச்சொன்ன முதுமொழிநூல் உள்ள அரிது என்று—இன்பமுதலிய இ ந்நாற்பொருளியல்புகளையும் மக்கட்பரப்புக்கு அக்காலத்தில் அறியும்வண்ணஞ் சொல்லப்பட்ட பழமொழிவேதமானது ஓதியுணரப்படுதற்கரிதென்று,—வள்ளு வர் அவை உலகம் கொள்ளக் குறள் மொழிந்தார்—திருவள்ளுவர் அவற்றை உல கத்தார் எளிதினுணரும்படி திருக்குறளைக் கூறினர். எ-று.

முன்பறியவெனவே, உற்சர்ப்பிணியாகலின், அக்காலத்தோர்க்கு உணர்தற்கே ற்ற ஆயுணீட்சியும் உணர்வுவலியும் இருந்தனவென்பதூஉம், அவசர்ப்பிணியாக லின் இக்காலத்தோர்க்கு அவையிலவென்பதூஉம், பெறப்பட்டன. இவ்விரண் டும் அவாவறுத்தன் மூன்றும்பாட்டையிற்காண்க. தேயவழக்கிற்படாததும் வரு ந்திக் கற்போர்க்குமாத்திரம் புலப்படுவதுமாய் எல்லாமொழிகட்கும் மூற்பட்டுக் கவ்வண்மொழியாய் நிற்றலின், முதுமொழியென்றார். அறமுதலியநான்கும் பிரி வுபட்டுத் தோன்றுமையை உடைத்தாகலின், உள்ளவரிதாயிற்று. பழையவேதம் உளதாகவும் வேறிது சொல்லுதற்குக் காரணம் உணர்த்தியபடி. (கங)

மதுரைத்தமிழாசிரியர் செங்குன்றூர்க்கிழார்.

கச. புலவர் திருவள் ளுவரன்றிப் பூமேற்
சிலவர் புலவனெச் செப்ப—னிலவு
பிறங்கொளிமா லேக்கும் பெயர்மாலே மற்றுங்
கறங்கிருண்மா லேக்கும் பெயர்.

இ-ள். பூமேல் புலவர் திருவள்ளுவரன்றிச் சிலவர் புலவனெச் செப்பல்—பூ வுலகின்கண்ணே புலவனெனத் திருவள்ளுவரையன்றி வேறுசிலரையும் புலவனெ ன்று சொல்லுதல்——மாலே நிலவு பிறங்கு ஒளி மாலேக்கும் பெயர் மற்றும் கறங்கு இருள் மாலேக்கும் பெயர் (செப்பல்)—மாலையென்பது நிலவால்விளங்குகின்ற அ ந்திக்கும் பெயராக மற்றும் சூழ்கின்றவிருளையுடைய அந்திக்கும் பெயராகச் சொ ல்லுதல்போலும். எ-று.

செப்பலென்றது பின்னுங்கூட்டப்பட்டது. புலமையாவது பலவேறுவகைப் பட்ட நூலுணர்ச்சிகளெல்லாம் ஒருங்கே கொண்ட பேரறிவுடைமையாம். உயர்வொப்பற்ற இவரது புலமையைக்குறித்து நோக்குங்கால் ஏனையோர் புலமை புலமையன்றுய் முடிதலின், இவ்வாறு கூறினர். புலவனென்பது நாயனுர்க்கே காரணப்பெயராமென்றபடி. (கூச)

மதுரையறுவைவாணிகர் இளவேட்டனுர்.

கூடு. இன்பமும் துன்பமு மென்னு மிவையிரண்டு
மன்பதைக் கெல்லா மனமகிழ—வன்பொழியா
துள்ளி யுணர வுணர்த்தாரோ யோதுசீர்
வள்ளுவர் வாயுறை வாழ்த்து.

இ-ள். இன்பமும் துன்பமும் என்னும் இவை இரண்டும் உள்ளி உணர—பின் வரக்கடவனவாய சுகமுந்துக்கமுமென்னப்பட்ட இவற்றினுடைய இருவகைக் காரணங்களையும் ஆராய்ந்தறியவும்,—அன்பு ஒழியாது மனம் மகிழ — தம்மேல் அன்பு நீங்காமல் உள்ளங்களிகூரவும்,—மன்பதைக்கெல்லாம் ஓது சீர்வள்ளுவர் வாயுறைவாழ்த்து உரைத்தார்—மக்கட்பரப்புக்கெல்லாம் புகழப்படுஞ்சோயுடைய திருவள்ளுவர் வாயுறைவாழ்த்தாகத் திருக்குறளைக் கூறினர். எ-று.

இன்பத்தின்காரணம் விதிக்குறளாலும், துன்பத்தின்காரணம் விலக்குக்குறளாலும், சொல்லப்பட்டன. முன்பறிதற்குப் பயன் அவற்றைச் செய்தலும் தவிர்தலுமாம். வேண்டுவனவெல்லாந் தொகுத்துணர்த்தலின், மனமகிழ்தல் சொல்லப்பட்டது. அவ்வேதம்போலாது பலர்க்கும் உபயோகியாகக் கூறலின், மன்பதைக்கெல்லாமென்றார். வாயுறைவாழ்த்தினியல்பு "வாயுறை வாழ்த்தே வயங்க நாடின்—வேம்புங் கடிவும் போல வெஞ்சொற்—றூங்குத லின்றி வழி நனி பயக்கு மென்—றேரும்படைக் கிளவியின் வாயுறுத் தற்றே" என்னுந் தொல்காப்பியச்சூத்திரத்தாலறிக. எதிர்காலவினைவுணர்ச்சி பயத்தல் சொல்லியபடி. (கூடு)

கவிசாகரப்பெருந்தேவனுர்.

கூசு. பூவிற்குத் தாமரையே பொன்னுக்குச் சாம்புனதம்
மாவிற் கருமுனியா யானைக்—கமரரும்ப
றேவிற் றிருமா லெனச்சிறந்த தென்பவே
பாவிற்கு வள்ளுவர்வெண் பா.

இ-ள். பூவிற்குத் தாமரை—மலர்களுக்குள்ளே தாமரைமலரும் — பொன்னுக்குச் சாம்புனதம்—பொன்களுக்குள்ளே சாம்புனதப்பொன்னும்—ஆவிற்கு அருமுனி ஆ—பசுக்களுக்குள்ளே காமதேனுவும்—யானைக்கு அமரர் உம்பல் — யானைகளுக்குள்ளே ஐராவதமும்—தேவில் திருமால் என—தேவர்களுக்குள்ளே திருமாலும்போல,—பாவிற்கு வள்ளுவர் வெண்பாச் சிறந்தது என்ப—நூல்களுக்குள்ளே திருவள்ளுவரது குறள்வெண்பாச் சிறந்தது என்று அறிவுடையோர் சொல்லுவர். எ-று.

ஏ அசை. பா ஆகுபெயர். பொன் ஆடகம், கிளிச்சிறை, சாதரூபம், சாம்புனதம் என நால்வகைப்படும். காமதேனு வசிட்டமுனியிடத்துள்ளதாகலின், அருமுனியாவென்றார். உவமானமுகத்தால் இஃது பலநூல்களினும் சிறந்து நிற்கின்ற மாட்சிமை சொல்லியபடி. (கூசு)

மதுரைப் பெருமருதனர்.

ஈஎ. அறமூப்பத் தெட்டிப் பொருளெழுப தின்பத்
திறமிருபத் தைந்தாற் றெளிய—முறைமையால்
வேத விழுப்பொருளே வெண்குறளால் வள்ளுவனு
ரோதவழுக் கற்ற துலகு.

இ-ள். அறத்திறம் மூப்பத்தெட்டால்—அறத்தின்கூறுபாடு மூப்பத்தெட்டதிகாரங்களாலும்,—பொருட்டிறம் எழுபதால்—பொருட்கூறுபாடு எழுபததிகாரங்களாலும்,—இன்பத்திறம் இருபத்தைந்தால்—காமத்தின்கூறுபாடு இருபத்தைந்து திகாரங்களாலும்,—தெளிய—தெளியும்பொருட்டு,—முறைமையால் வேத விழுப்பொருளே வெண்குறளால் வள்ளுவனர் ஓத—காரணகாரியவொழுங்கால் வேதத்தினுயர்வாகிய பொருளைக் குறள்வெண்பாக்களாலே திருவள்ளுவனர் ஓதலால்,—உலகு வழுக்கு அற்றது—உலகமானது வழுவுதலினின்றும் நீங்கிற்று. எ-று.

திறமும் ஆறும் முன்னுங்கூட்டப்பட்டன. உயர்வாகிய பொருள் கருமகாண்டம் பிரமகாண்டமிரண்டினுள்ளும் சிறந்தபொருள். வழுக்குதல் விதியைவிலக்கென்றும் விலக்கை விதியென்றும் கோடல். உலகு மக்களையுணர்த்திநின்றது. துணிவுபற்றி அற்றதென இறந்தகாலத்தாற் கூறினர். முன்னதின்வேறுபட்ட மூப்பால்கனிதிகாரத்தொகைகளோடு உலகிற்கு விளையும் நன்மை சொல்லியபடி. (ஈஎ)

கோவூர்கிழார்.

ஈஅ. அறமுத னான்கு மகலிடத்தோ ரெல்லாங்
திறமுறத் தேர்ந்து தெளியக்—குறள்வெண்பாப்
பன்னிய வள்ளுவனர் பான்முறைநே ரொவ்வாதே
முன்னை முதுவோர் மொழி.

இ-ள். அறமுதல் நான்கும் அகலிடத்தோர் எல்லாம் திறம் உறத்தேர்ந்து தெளியக் குறள்வெண்பாப் பன்னிய வள்ளுவனர் பான்முறை—அறமுதலியநான்கு பொருள்களையும் மண்ணுலகத்துள்ளோரெல்லாம் வகைப்பட ஆராய்ந்து தெளியும்பொருட்டுக் குறள்வெண்பாக்களாலே சொல்லப்பட்ட திருவள்ளுவ நாயனரது மூப்பால்களையுடைய புத்தகத்தின்கண்ணே—முன்னை முதுவோர் மொழி நேர் ஒவ்வாது—முற்காலத்துள்ள பெரியோரது நூல்களுக்கு நேர்தல் பொருந்தாது. எ-று.

மொழி ஆகுபெயர். பெரியோராவார் வடமொழியிலும், தென்மொழியிலும், பிறமொழிகளிலும், நூல்செய்த முனிவரும், புலவரும், பிறரும். அந்நூல்களாவன மனு முதலியோராலே செயப்பட்ட அறநூன்முதலியன. இதன்புத்தகத்தில் முன்னூல்களிலொன்றும் சேர்க்கப்படுதற்குத் தகுவதன்றென்று சொல்லியபடி. ()

உறையூர் முதுகூற்றனர்.

ஈக. தேவிற் சிறந்த திருவள் ளுவர்குறள்வெண்
பாவிற் சிறந்திடுமுப் பால்பகரார்—நாவிற்
குயலில்லை சொற்சுவை யோர்வில்லை மற்றுஞ்
செயலில்லை யென்னுந் திரு.

இ-ள். தேவிற் சிறந்த திருவள்ளுவர் குறள்வெண்பாவிற் சிறந்திடு மூப்பால் பகரார் — தெய்வத்தன்மையாற் சிறந்த திருவள்ளுவரது குறள்வெண்பாக்களோடு கூடிச் சிறந்து தோன்றுகின்ற மூப்பால்களையும் ஓதாரது——நாவிற்கு உயல் இல்லை—வாக்கிற்கு இன்சொற்சொல்லி வாழ்தல் உண்டாகாது,——சொற்சுவை ஓர்வு இல்லை—மனத்திற்குச் சொற்களின்சுவையை அறிதல் உண்டாகாது,——மற்றும் செயல் இல்லை—இவையன்றியும் காயத்துக்கு நல்ல செயலுண்டாகாது——என்னும் திரு— என்று நினைத்துத் திருமகள் அவரிடத்துச் சேராள். எ-று.

சுவையோர்தற்கும் செயலுக்கும் உரிய மனமும், காயமும், வருவிக்கப்பட்டன. திருமகள் சேராமையாகிய காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்தார். ஓதார்க்குள வாகாமை கூறவே, ஓதுவோர்க்கு இவையுளவாகலின், வாக்கிற்குக் கடுஞ்சொல், பொய், கோள், புறங்கூறல்களும், மனத்திற்குப் பிறனில்விழைதல், பிறன்பொருள்விழைதல், பிறன்பொருட்குக் கேடெண்ணல், பிறவுயிர்க் கிறுதியெண்ணல்களும், காயத்திற்குப் பிறன்மனைபுணர்தல், உயிர்க்கொலை செய்தல், பழியூணுணல், பிறர்பொருள்வௌவல்களும், ஆகிய குற்றங்களெல்லாம் நீங்குமென்பதும் பெறப்பட்டது. அறவின்பங்கட்குக் காரணமாதற்சிறப்புடைய பொருட்பேறு இஃதோதலின் உளதாமென்றபடி. (நகு)

இழிகட்பெருங்கண்ணனார்.

சஅ. இம்மை மறுமை யிரண்டு மெழுமைக்குஞ்
செம்மை நெறியிற் றெளிவுபெற——மும்மையின்
வீடவற்றி னுன்கின் விதிவழுங்க வள்ளுவனார்
பாடின ரின்குறள் வெண் பா.

இ-ள். இம்மை மறுமை இரண்டும் எழுமைக்கும் செம்மை நெறியின் தெளிவு பெற—இகபாங்கட்காவன விரண்டையும் வினைப்பயன்றொடர்தற்குரிய ஏழுபிறப்பிற்குமாகச் செவ்வையானவழியால் யாவரும் தெளிதல்பெறவும்,——மும்மையின் அவற்றின் வீடு நான்கின் விதி வழங்க—அறம் பொருள் இன்பமென்னும் மூப்பால்களுள் அம்மூப்பாற்பொருள்களோடு வீடுமாகிய நாற்பொருள்களது விதிகளும் வழங்கவும்,——வள்ளுவனார் இன் குறள்வெண்பாப் பாடினர்—திருவள்ளுவநாயனர் இனிய குறள்வெண்பாவைப் பாடினர். எ-று.

செவ்வையானவழி விதியும் பத்தியும் ஞானமும் நோயாளிக்கு மருந்தும் அனுபானமும் பத்தியமும்போல் ஒன்றற்கொன்று முரணுது கூடி நிற்கும் வழி. வீட்டுவிதி துறவறத்திற்காண்க. இம்மை மறுமை வீடு மூன்றும் பயக்குமாறுசொல்லியபடி. (சஅ)

செயிர்க்காவிரியார்மகனார் சாத்தனார்.

சக. ஆவனவு மாகா தனவு மறிவுடையார்
யாவரும் வல்லாரெடுத்தியம்பத்——தேவர்
திருவள் ளுவர்தாமுஞ் செப்பியவே செய்வார்
பொருவி லொழுக்கம்பூண் டார்.

இ-ள். ஆவனவும் ஆகாதனவும் அறிவுடையார் யாவரும் எடுத்தியம்ப வல்லார்—மக்களுக்கு ஆவனவற்றையும் ஆகாதவற்றையும் அறிவுடையார் யாவரும் இனி இதிலிருந்து எடுத்துச்சொல்லுதற்கு வல்லவராவர்;——தேவர் திருவள்ளுவர் செப்பியவே பொருவில் ஒழுக்கம் பூண்டார் செய்வார்— ஆதலால், தேவராகிய திருவ

ள்ளுவராலே சொல்லப்பட்டவற்றையே ஒப்பில்லாத ஒழுக்கத்தை மேற்கொண்டவர் செய்வார். எ-று.

இங்ஙனங்கூறவே, அவ்வேதத்திலிருந்து உள்ளவாறெடுத்துச்சொல்லுதல் அறிவுடையார்க்கு முடியாமையால், ஒழுக்கம் பூண்டார்க்கு அதன்கண்ணே சொல்லப்பட்டபடி வழுவாமற்செய்தல் கூடாமை காட்டப்பட்டது. தாம், உம் அசைகள். ஆவன இன்பத்தைத் தருவன. ஆகாதன துன்பத்தைத் தருவன. ஒப்பில்லாத வொழுக்கம் கொல்லாமை முதலியன. போதகாசிரியருக்கும், கேட்டொழுகுவோர்க்கும், வரும் நன்மை சொல்லியபடி. (சக)

செயலூர்க் கொடுஞ்செங்கண்ணனார்.

சஉ. வேதப் பொருளோ விரகால் விரித்துலகோ
ரோதத் தமிழா லுரைசெய்தா—ராதலா
லுள்ளுந ருள்ளும் பொருளெல்லா முண்டென்ப
வள்ளுவர் வாய்மொழி மாட்டு.

இ-ள். வேதப்பொருளை உலகோர் ஓத விரகால் விரித்துத் தமிழால் உரைசெய்தார்—வேதத்தின்பொருளை உலகத்தார் ஓதியுணரும்பொருட்டு உபாயத்தால் விரித்துத் தமிழ் மொழியிலுலே சொல்லியருளினர்;—ஆதலால் உள்ளுநர் உள்ளும் பொருளெல்லாம் வள்ளுவர் வாய்மொழிமாட்டு உண்டு என்ப—ஆதலால், நினைப்பவர் நினைக்கும் பொருள்களெல்லாம் திருவள்ளுவர் திருவாயிற்பிறந்த திருக்குறளின்கண்ணே உண்டென்று அறிவுடையோர் சொல்லுவர். எ-று.

உபாயத்தால் விரித்தல் சொற்சுருக்கத்தால் ஓதற்கெளிதென மனவெழுச்சியுண்டாக்கிக் கற்போரது அறிவளவிற்கேற்கப் பொருளளவு விரிய வைத்தல். நினைக்கப்படும் பொருள்களெல்லாம் இதன்கண்ணே இக்காரணத்தால் தோன்றுகின்றனவென்று கூறியபடி. (சஉ)

வண்ணக்கஞ்சாத்தனார்.

சஊ. ஆரியமுஞ் செந்தமிழு மாராய்ந் திதனினிது
சீரிய தென்றுன்றைச் செப்பரிதா—லாரியம்
வேத முடைத்துத் தமிழ்திரு வள்ளுவனு
ரோது குறட்பா வுடைத்து.

இ-ள். ஆரியமும் செந்தமிழும் ஆராய்ந்து இதனின் இது சீரியது என்று ஒன்றைச் செப்பரிது—வடமொழியையுந் தென்மொழியையும் ஆராய்ந்து இதைக்காட்டினும் இது சிறப்புடைத்தென்று ஒன்றைத் தெரிந்துசொல்லுதல் கூடாது;—ஆரியம் வேதம் உடைத்துத் தமிழ் திருவள்ளுவனார் ஓது குறட்பா உடைத்து—வடமொழி வேதமுடைத்து, தமிழ்மொழி திருவள்ளுவநாயனார் சொல்லிய குறட்பாவுடைத்து, ஆதலால். எ-று.

ஆல் அசை. வடமொழியும் தென்மொழியும் பிறமொழிகள்போலாது பாணினியாரும் அகத்தியனாருமுதலாகிய முனிவர்களாலே செயப்பட்ட இலக்கண நூல்களாலே சீர்திருந்தி நிற்றன்முதலிய குணங்களுடைமையாலும், அது பிராகிருதமுதலியவற்றுக்குப்போல் இது ஆந்திரமுதலியவற்றுக்கு முதலாய் நிற்றலாலும், ஒன்றற்கொன்று குறைபாடடைத்தன்றேனும், வேதமுடைமைபற்றி வடமொழிக்குச் சொல்லப்பட்ட உயர்வு தென்மொழிக்கண்ணே திருக்குறள் உண்டாதலின் இனி

யில்லையென்றற்கு, இதனினிது சீரியதென்றுன்றைச்செப்பரிதென்றார். இத்திருக்குறளாலே வடமொழியோடு தென்மொழிக்கு ஒப்புமைநிறைவு சொல்லியபடி.

களத்தூர்க்கிழார்.

சசை. ஒருவ ரிருகுறளே முப்பாலி னோதுந்
தரும முதனூன்குஞ் சாலு—மருமறைக
ளோந்துஞ் சமயநூ லாறுநம் வள்ளுவனார்
புந்தி மொழிந்த பொருள்.

இ-ள். அருமறைகள் ஐந்தும் சமயநூல் ஆறும் நம் வள்ளுவனார் புந்தி மொழிந்த பொருள் — இருக்குமுதற்பாரதமீறுகிய அரிய வேதங்களைந்தும் அவ்வேதத்தின்வழிப்பட்ட சமயநூல்களாறும் நம்முடையதிருவள்ளுவரால் உலகத்தார்க்குப் புத்தியாகச் சொல்லப்பட்ட நூலிலடங்கும்;—ஒருவர் இருகுறளே முப்பாலின் ஒதும் தருமமுதல் நான்கும் சாலும்—ஆதலால், ஒருவர் ஒருவிகற்பமும் இருவிகற்பமுமாகிய இருவகைக்குறள்களையுமே முப்பால்களில் அத்தியயனஞ்செய்து அறியப்படுகின்ற அறமுதலிய நாற்பொருள்களும் அவருக்குப் போதும். எ-று.

ஒருவனுக்கே ஐந்தும் ஓதியுணர முடிவுபோகாது வேறுவேறுன அதிகாரிகளுடைமைபற்றி, அருமறைகளைந்துமென்றார். சமயநூலாறும் ஒன்றேபொருளென்னும் பாட்டையிற்காண்க. நமக்கெல்லாம் அறிவொழுக்கங்கொளுத்தி நல்வழிப்படுத்த வந்த பரமாசாரியர் இவரேயென்னுமுரிமைதோன்றற்கு நம் வள்ளுவனென்றார். மறைகளைந்துஞ் சமயநூலாறும் நம்வள்ளுவனார் புந்திமொழிந்தபொருளெனலால், அவைபலவற்றினும் வேறுவேறுவகைப்பட்டுச் சிறந்துகின்ற கருத்துக்களெல்லாம் இவ்வொருநூற்கண்ணே அடங்கிநிற்கின்றமை சொல்லப்பட்டதாயிற்று. பொருள் ஆகுபெயர். ஒருவனெனப் பொதுப்படக்கூறலால், இதனை ஓதுதற்குப் பெண்பாலாருக்கும் அதிகாரமுண்டென்பது கொள்ளப்பட்டது. இவ்வொருநூலோதியுணர்ந்தோர் அருமறைகளைந்துஞ்சமயநூலாறும் ஓதியுணர்ந்தோராவரென்றபடி. (சசை)

நச்சுமனார்.

சஙி. எழுத்தசை சீர்அடி சொற்பொருள் யாப்பு
வழுக்கில் வனப்பணி வண்ண—மிழுக்கின்றி
யென்றெவர் செய்தன வெல்லா மியம்பின
வின்றிவ ரின்குறள்வெண் பா.

இ-ள். எழுத்து அசை சீர் அடி சொல் பொருள் யாப்பு வழுக்கு இல் வனப்பு அணி வண்ணம் இழுக்கு இன்றி என்று எவர் செய்தன —எழுத்துமுதல் வண்ணமீறுகச் சொல்லப்பட்ட இவற்றுள் வழுவுதலில்லாமல் எக்காலத்தில் எவரால் எவை செய்யப்பட்டன,— எல்லாம் இன்று இவர் இன் குறள்வெண்பா இயம்பின—அவையெல்லாம் இக்காலத்து இத்திருவள்ளுவராலே செய்யப்பட்ட இவ்வினியகுறள்வெண்பாக்களிற் சொல்லப்பட்டன. எ-று.

வனப்பு அம்மை, அழகு, தொன்மை, தோல், விருத்து, இயைபு, புலன், இயைபு. அணி சொல்லணி, பொருளணி, ஒலியணி. வண்ணம் குறிலகவற்றுரங்கிசைவண்ணமுதலியன. ஒவ்வொருகாலத்தில் ஒவ்வொருபாவலர் ஒவ்வொருகுணத்திலே சிறந்து விளங்க நூல்செய்தனர், இவரோவெனின் எல்லாக்குணங்களாலும்

நிறைந்து சிறந்து விளங்கச் செய்தமையின், இவ்வாறு கூறினர். இதன்பாக்களின் சிறப்புச் சொல்லியபடி. (சடு)

அக்காரக்கனிநச்சுமனார்.

சசு. கலைநிரம்பிக் காண்டற் கினிதாகிக் கண்ணினிலை
நிரம்பு நீர்மைத் தெனினுங்—தொலைவிலா
வானூர் மதியந் தனக்குண்டோ வள்ளுவர்முப்
பானூ னயத்தின் பயன்.

இ-ள். கலை நிரம்பிக் காண்டற்கு இனிதாகிக் கண்ணினிலை நிரம்பு நீர்மைத்து எனினும்—மதியமும் முப்பானூலும் பதினறுகலைகளாலும், அறுபத்துநாலுகலைகளாலும், நிறைந்து, நோக்குதற்கு, ஆராய்ச்சிசெய்தற்கு, இனிதாகி, முகக்கண்ணினிலையில், அகக்கண்ணினிலையில், நிரம்புகின்ற தண்மையுடைத்தாயினும், குணமுடைத்தாயினும்,— வள்ளுவர் முப்பானூல் நயத்து இன்பயன் தொலைவு இலாவான் ஊர் மதியந்தனக்கு உண்டோ—திருவள்ளுவரது முப்பானூலினது நயத்தால் விளைவதாகிய இனிய பயனுனது ஒழிவின்றி ஆகாசத்தின்கண்ணே திரிகின்ற மதியினிடத்து உண்டோ! எ-று.

மதியந்தனக்கென்றது வேற்றுமைமயக்கம். ஓகாரம் எதிர்மறை. ஆதாரமாகக் கொள்ளுதற்கு ஏற்புடைத்தல்லாத வானை ஆதாரமாகக் கோடலின், இழிவு தோன்றத் தொலைவிலாவானூர்மதியமென்றார். நயம் மறுப்படாமை, மழுங்காமை, குறைவுறாமை முதலியன. பயன் இம்மை மறுமை வீட்டின்பங்கள். ஒப்புமைசொல்லுதற்கு நூல்களில் ஒன்றும் இன்மையால், ஏனைப்பொருள் பலவற்றினுஞ் சிறந்தமதியையாயினும் சொல்லுதுமெனப் புகின் அதுவும் இதனுற்றகுவதன்றென்றபடி. (சசு)

நப்பால்த்தனார்.

சஎ. அறந்தகளி யான்ற பொருடிரி யின்பு
சிறந்தநெய் செஞ்சொற்றீத் தண்டு—குறும்பாவா
வள்ளுவனு ரேற்றினார் வையத்து வாழ்வார்க
ளுள்ளிரு ணீக்கும் விளக்கு.

இ-ள். அறம் தகளி—தருமம் அகலும்,—பொருள் திரி—பொருள் திரியும்,—இன்பு நெய்—காமம் நெய்யும்,—செஞ்சொல் தீ—செவ்வியசொல் நெருப்பும்,—குறும்பாத் தண்டா—குறட்பாத் தண்டும் ஆக,—வள்ளுவனார் வையத்து வாழ்வார்கள் உள்ளிருள் நீக்கும் விளக்கு ஏற்றினார்—திருவள்ளுவநாயனார் பூமியின்கண் வாழ்வோரது அகத்திருளை ஒழிப்பதாகிய விளக்கு ஏற்றினார். எ-று.

ஆன்றல் மேம்படுதல். அகத்திருள் அஞ்ஞானம். தீச்சுடர் தகளி முதலியவற்றோடு கூடிப் புறத்திருளை எப்படியோ அப்படி நாயனாது திருவாயிற் பிறந்த செஞ்சொல் அறமுதலியவற்றோடு கூடி அகத்திருளைக் கெடுத்தலின், இங்ஙனம் உருவகஞ்செயலாயிற்று. மனையகத்தேற்றப்படுகிற விளக்கு அம்மனையகத்துள்ளார்க்குமாத்திரமே உபயோகியாய் நிற்றலாலும், அகத்திருளைக் கெடுக்கவல்லதன்மையாலும், இம்மை உலகத்து வாழ்வோர் புலர்க்கும் உபயோகியாய் நிற்றலாலும், அகத்திருள் கெடுத்தலாலும், அதனின் இது பலகோடி மடங்கு மிக்குச் சிறந்து நிற்கின்றமை உணர்த்தியபடி. (சஎ)

குலபதிநாயனர்.

சஅ. உள்ளக் கமல மலர்த்தி யுளத்துள்ள
தள்ளற் கரியவிரு டள்ளுதலால்—வள்ளுவனுர்
வெள்ளைக் குறட்பாவும் வெங்கதிரு மொக்குமெனக்
கொள்ளத் தருங்குணத்தைக் கொண்டு.

இ-ள். உள்ளக்கமலம் மலர்த்தி உளத்து உள்ள தள்ளற்கு அரிய இருள் தள்ளுதலால்—நெஞ்சமாகிய தாமரைமலரை மலர்த்தி மக்களது அகத்திலுள்ள பிறிதொன்றுலே நீக்கப்படாத அஞ்ஞானவிருளே நீக்குதலால்,—வள்ளுவனுர் வெள்ளைக் குறட்பாவும் வெங்கதிரும் குணத்தைக்கொண்டு ஒக்கும் எனக் கொள்ளத்தகும்—திருவள்ளுவரது குறள்வெண்பாவும், புறத்துத் தாமரைமலரை மலர்த்திப் புறத்திருளே நீக்குகின்ற சூரியனும், அச்செய்கையைக்கொண்டு ஒக்குமென்று கொள்ளத்தகும். எ-று.

செயலும் தொழிற்பண்பெனப்படுதலின், குணமெனப்பட்டது; அது மலர்த்தலும் தள்ளுதலுமாம். குணத்தைக்கொண்டெனவே, செயப்படுபொருளைக்கொண்டு ஒக்குமெனக் கொள்ளத்தகாதென்றதாயிற்று. உலகுக்கெல்லாம்பேரொளியாகிய சூரியனும் இதற்கு ஒருபுடையொப்பாமென்றபடி. (சஅ)

தேனீக்குடிக்கீரனுர்.

சகூ. பொய்ப்பால பொய்யேயாய்ப் போயினபொய் யல்லாத
மெய்ப்பால மெய்யாய் விளங்கினவே—மூப்பாலிற்
றெய்வத் திருவள் ளுவர்செப் பியகுறளால்
வையத்து வாழ்வார் மனத்து.

இ-ள். தெய்வத்திருவள்ளுவர் மூப்பாலிற் செப்பிய குறளால்—தெய்வத்தன்மையையுடைய திருவள்ளுவநாயனுர் மூன்றுபால்களையுடையதாகக் கூறியகுறளைக் கேட்டறிதலால்,—வையத்து வாழ்வார் மனத்துப் பொய்ப்பால பொய்யேயாயப் போயின—உலகின்கண் வாழ்வாருடைய மனத்துப் பொய்யின்பகுதியிற்பட்டவையெல்லாம் பொய்யேயாய்ப் போயின,—பொய்யல்லாத மெய்ப்பால மெய்யாய் விளங்கின—பொய்ம்மையல்லாத மெய்யின்பகுதியிற்பட்டவையெல்லாம் மெய்யேயாய் விளங்கின. எ-று.

குறளாற் பொய்ப்பால பொய்யேயாய்ப் போயின மெய்ப்பால மெய்யேயாய் விளங்கின எனவே, இதற்கு முன்னெல்லாம் உண்மை துணியப்படாமையின், பொய்ப்பால மெய்ப்பாலபோன்மேற்கொள்ளப்பட்டும், மெய்ப்பால பொய்ப்பாலபோற் கைவிடப்பட்டும், மயங்கிக்கிடந்தனவென்றதாயிற்று. இதன்மெய்யுணர்வுபயத்தற்சிறப்புச் சொல்லியபடி. (சகூ)

கொடிஞாழன்மாணிபூதனுர்.

ஙo. அறனறிந்தே மான்ற பொருளறிந்தே மின்பின்
றிறனறிந்தே நம் வீடு தெளிந்தே—மறனெறிந்த
வாளார் நெடுமாற வள்ளுவனுர் தம்வாயாற்
கேளா தனவெல்லாங் கேட்டு.

இ-ள். மறன் எறிந்த வாள் ஆர் நெடுமாற—பகைவரையெறிந்த வாட்படைதங்கிய வீரரேறும் பாண்டியராசனே,—வள்ளுவனுர்தம் வாயாற் கேளாதனவெல்

லாம் கேட்டு அறன்றிறன் அறிந்தேம்—திருவள்ளுவநாயனாரது வாக்கால் இதற்கு முன் கேட்கப்பட்டில்லாதவை யெல்லாம் இப்போது கேட்டு, அறத்தின்றிறத்தையறிந்தேம், — பொருட்டிறன் அறிந்தேம் — பொருளின்றிறத்தை அறிந்தேம்,—இன்பின் திறன் அறிந்தேம்—இன்பத்தின்றிறத்தை அறிந்தேம்,—வீட்டுத் திறன் தெளிந்தேம்—வீட்டின்றிறத்தை அறிந்தேம். எ-று.

திறன் அறமுதலியவற்றோடுங் கூட்டப்பட்டது. மறன் ஆகுபெயர். கேளாதன பிறநூலாசிரியர்க்கெல்லாம் அறிந்து சொல்லுதற்கெட்டாதிருந்த அறமுதலியவற்றினுட்பங்கள். இம்மை மறுமை வீடுகளைக் குறித்துணர்தற்குரிய உறுதிப்பொருணான்குமுணர்தலின், இனி யாதொன்றாலுங் குறைவில்லையென்றபடி. (௫௦)

கவுணியனார்.

௫௧. சிந்தைக் கினிய செவிக்கினிய வாய்க்கினிய
வந்த விருவினைக்கு மாமருந்து—முந்திய
நன்னெறி நாமறிய நாப்புலமை வள்ளுவனார்
பன்னிய வின்குறள்வெண் பா.

இ-ள். முந்திய நன்னெறி நாம் அறிய நாப்புலமை வள்ளுவனார் பன்னிய இன்குறள்வெண்பா—முற்பட்டதாகிய நல்வழியை நாமறியும்பொருட்டு நாவால் விளங்குகின்ற புலமையையுடைய திருவள்ளுவநாயனாராற் சொல்லப்பட்ட இனிய குறள்வெண்பாக்கள்—சிந்தைக்கு இனிய—நினைத்தால் மனத்திற்கு இன்பஞ்செய்வன,—செவிக்கு இனிய— கேட்டாற் காதுக்கு இன்பஞ்செய்வன,—வாய்க்கு இனிய—ஓதினால் வாய்க்கு இன்பஞ்செய்வன,—வந்த இருவினைக்கு மா மருந்து—தொடர்ந்துவருகின்ற இருவினைகளாகிய நோய்களுக்குப் பெரிய மருந்துகளாவன. எ-று.

குறட்பாவை மருந்தென்றமைக்கு ஏற்க வினையை நொயென்னாமையால், ஏகதேசரூபகம். நல்வினையும் பிறவிக்கு ஏதுவாகலால், இருவினையென்றார். முற்பட்ட நல்வழி நன்மக்களுக்கு அநாதியாயமைந்துள்ளது; அது சமயத்தாரது பலவகைப்பட்ட கற்பனையினாலே மறைபட்டு நின்றமையின்; நாமறியவென்றார். இந்நூலின் பாக்களைச் சிந்தித்தன்முதலியன செய்யுங்காலும் சொற்பொருணயங்காளாலே இன்பம் விளைத்துத் தெய்வத்தன்மையால் வினைத்துயரும் ஒழிக்குமென்றபடி. (௫௧)

மதுரைப்பாலாசிரியனார்.

௫௨. வெள்ளி வியாழம் விளங்கிரவி வெண்டிங்கள்
பொள்ளென நீக்கும் புறவிருளைத்—தெள்ளிய
வள்ளுவ ரின்குறள் வெண்பா வகிலத்தோ
ருள்ளிரு ணீக்கு மொளி.

இ-ள். வெள்ளி வியாழம் விளங்கு இரவி வெண்டிங்கள் புறவிருளைப் பொள்ளென நீக்கும்—சுக்கிரன் சுரகுரு சூரியன் சந்திரன் என்பன புறத்திருளை விரைவிலே நீக்கும் ஒளிகளாம்;— தெள்ளிய வள்ளுவர் இன்குறள்வெண்பா அகிலத்தோர் உள்ளிருள் நீக்கும் ஒளி—முற்றுணர்ந்த திருவள்ளவநாயனாரது இனிய குறள்வெண்பா உலகத்தோரது உள்ளிருளை நீக்கும் ஒளியாம். எ-று.

இங்ஙனங்கூறவே, புறத்திருளுக்கு அவைபலவுள, அகத்திருளுக்கு இஃதொன்றே உளதென்றதாயிற்று. அவற்றுள் ஒன்றாலும் நீக்கப்படாத அகத்திருளை நீக்க வல்லதாகலின், இதற்கு எவ்வாற்றானும் ஒப்பதொன்றின்றென்றபடி. (௫௨)

ஆலங்குடிவங்கனார்.

நிஉ. வள்ளுவர் பாட்டின் வளமுரைக்கின் வாய்மடுக்கும்
தெள்ளமுதின் தீஞ்சுவையு மொவ்வாதாற்—றெள்ளமுத
முண்டறிவார் தேவ ருலகடைய வுண்ணுமால்
வண்டமிழின் முப்பான் மகிழ்ந்து.

இ-ள். வள்ளுவர் பாட்டின் வளம் உரைக்கின் வாய்மடுக்கும் தெள்ளமுதின் தீஞ்சுவையும் ஒவ்வாது — திருவள்ளுவரது பாட்டினது தீஞ்சுவையைச் சொல்லுமிடத்து, உண்ணப்படுகின்ற தெள்ளிய அமுதினது இத்திப்பாகிய சுவையும் ஒப்பாகாது;—தெள்ளமுதம் உண்டு அறிவார் தேவர்—அத்தெள்ளிய அமுதையுண்டு அதன்சுவையை அறிபவர் தேவர்கள்,—வண்டமிழின் முப்பால் உலகடைய மகிழ்ந்து உண்ணும்—வளம் பொருந்திய தமிழின்கண்ணதாகிய முப்பாலாகிய அதின் மும்மடிசிறந்தபாலை எல்லாவுலகத்தாரும் மகிழ்ந்து உண்டு தீஞ்சுவையறிவார். எ-று.

வளம் ஆகுபெயர். ஆல் அசை. அவ்வமிர்தம் வாயுட்பெய்தவழி நாவிற்பட்ட சிறிதுபொழுதளவே தீஞ்சுவை பயப்பது, இப்பாட்டு நெஞ்சின்கணிலை பெற்று ஒழிவின்றித் தீஞ்சுவை பயத்தலின், ஒவ்வாதென்றார். மூப்பால் சிலிஷ்டரூபகம். இனி எவ்வுலகத்தாருக்குங் கருமபூமியாகிய இவ்வுலகத்துட்டோன்றி மெய்ப்பொருளுணர்ந்தன்றி வீட்டின்பம் பெறுதல் கூடாமையின், உலகடையவுண்ணுமென்றார். அன்றி, அவ்வுலகத்துத் தேவர்களும் தமது மேற்பட்டவறிவினுலே இதனது உயர்வொப்பற்ற குணத்தை அறிந்து முக்கியப்பிரமாணமாகக் கொண்டு மகிழ் கூர்வரென்பதுபற்றி, அங்ஙனங்கூறினுரெனினுமமையும். இஃது இவ்வுலகத்தார்க்கேயன்றி அவ்வுலகத்தார்க்கும் பயன்படுமாறு சொல்லியபடி. (நிஉ)

திருத்தணிகைச் சரவணப்பெருமாளையர் செய்த
திருவள்ளுவமாலையுரை முற்றிற்று.

இடைக்காடர்பாடல்.

கடுகைத் துளைத்தேழ் கடலைப் புகட்டிக்
குறுகத் தறித்த குறள்.

இ-ள். குறள்—நாயனாரது நூலின் ஆயிரத்து முந்நூற்றுமுப்பது குறள்வெண்பாக்களும்,—கடுகைத் துளைத்து ஏழ்கடலைப் புகட்டிக் குறுகத் தறித்த—கடுகை அதனடியே துளைசெய்து எழுகடனீரையும் அத்துளையுட்பெய்து தன்னளவிற் குறுகும்வண்ணம் தறித்துவைத்தால், அதுபோல்வனவாகும். எ-று.

மிக்க சிற்றளவிற்கு எடுத்துச்சொல்லப்படுவதொரு நுண்பொருளாகலின், கடுகு சொல்லப்பட்டது. இரண்டனுருபு தறித்தவென்வினை கொண்டது. துளைத்தல் உள்ளீடு போக்குதல். புகவிடென்பது புகட்டென விகாரப்பட்டு முதனிலையாய் நிற்றலின், புகட்டியென்றுரையாது. துளையினிடைவெளிக்கும் அதன்புறமுடிக்கும் கொள்ளப்பட்ட பங்கு சிறிதாக ஒழிந்த பங்கு பெரிதாகலின், குறுகவென்றார். தறித்தாலன்னவெனற்பாலது தறித்தவென இடைக்குறைந்து நின்றது. இல்லாதபொருளை உவமானமாகக் கூறலின், இல்பொருளுவமை. குறட்பாக்களுள் ஒவ்வொன்றும் அதுபோறலின், தறித்தவெனப் பன்மையாற் கூறலாயிற்று. குற

ள் பால்பகாவஃறிணைப்பெயராகலின், இங்கே பன்மைக்காயது. இங்ஙனங்கூறவே, குறட்பாவின் சொற்சுருக்கமும் அதனுள் அடக்கப்பட்ட பொருள்விரிவும் நோக்கும்வழி, அக்கடிகும் எழ்கடனீரும்போலுமென்றதாயிற்று. பொருள்விரிவினளவுபடாமை சொல்லியபடி.

இப்பாட்டிலே "அணுவைத் துளைத்தேழ் கடலைப் புகட்டிக்—குறுகத் தறித்த குறள்." என முதற்சொல்லை மாற்றி ஔவையாராற் புகழ்ச்சி செயப்பட்டது.

ஆசிரியர்திருநாமங்கள்—கூ.	நூலின்திருநாமங்கள்—கூ.
திருவள்ளுவர்.	திருக்குறள்.
நாயனர்.	மூப்பாலால்.
தேவர்.	உத்தரவேதம்.
முதற்பாவலர்.	தெய்வநூல்.
தெய்வப்புலவர்.	திருவள்ளுவர்.
நான்முகனர்.	பொய்யாமொழி.
மாதானுபங்கி.	வாயுறைவாழ்த்து.
செந்நாப்போதார்.	தமிழ்மறை.
பெருநாவலர்.	பொதுமறை.

திருவள்ளுவநாயனர் திருவடி வாழ்க.

திருக்குறளகராதி.

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.
அகடாரார்கல்	உருசு	அருட்செல்	சுசு	அளவளாவில்	கசஅ
அகப்பட்டி	உகஙக	அருமறை	உஙக	அளவறிந்தா	எகூ
அகரமுதல	உ	அருமையு	கஎக	அளவறிந்து	கஙசு
அகலாதனு	ககஙஉ	அரும்பய	ருருு	அளவின்கணி	எஅ
அகழ்வாரை	சஎ	அருவினையென்	கஙஎ	அளித்தஞ்ச	ஙகசு
அக்னமர்ந்து	உஎ	அருளல்லதி	சுகூ	அறங்கூறுன	ருக
அகனமர்ந்தீ	உகூ	அருளில்லார்	சுஅ	அறஞ்சாரா	உஅரு
அஃகாமை	ருரு	அருளென்	உருகூ	அறஞ்சொல்	ருஉ
அஃதியகன்	ருரு	அருளொடு	உருசு	அறத்தாறிது	கச
அங்கணத்து	ககஙக	அருள்கருதி	எஅ	அறத்தாற்றி	கள
அசையியற்	ஙரூ	அருள்சேர்	சுள	அறத்தான்வ	கச
அச்சமூட்ட	கருக	அருள்வெஃகி	ருரு	அறத்திற்கே	உரு
அச்சமேகீ	உகஙஙு	அலந்தாரை	ஙருள	அறத்தினூஉங்	கஙஉ
அஞ்சாமைய	கசக	அலசெழவாரு	ஙகஙஙு	அறம்பொரு	கசஉ
அஞ்சாமையீ	கருகூ	அலர்காண	ஙகரு	அறவாழிய	ரு
அஞ்சுமறியா	உஙள	அல்லலரு	சுள	அறவீனையா	அஅ
அஞ்சுவதஞ்	கஉஉ	அல்லலவை	ஙரூ	அறவீனையு	உசகூ
அஞ்சுவதோ	கருச	அல்லற்பட்	கருசு	அறனழீஇ	ருக
அடக்கமம	ஙள	அவர்நந்து	ஙஉச	அறனறிந்தா	கஎள
அடல்வேண்டு	கூரு	அவர்நெஞ்	ஙருச	அறனறிந்தூழ	கஉசு
அடற்றகை	உகஙஉ	அவாவில்லா	கருச	அறனறிந்தெவ	ருரு
அடுக்கியகோ	உசுஉ	அவாவினை	கருச	அறனுக்கம்	சள
அடுக்கிவரினு	களச	அவாவென்ப	கரூ	அறனியலா	சஙஉ
அடுத்ததுகா	ககஙசு	அவிசொரிந்	எக	அறனிழுக்கா	ககரு
அணங்குகொலா	உகூரு	அவையறிந்	ககஙள	அறனீனு	உரூகூ
அணியன்றே	உளள	அவையறியார்	ககஙஅ	அறனெனப்	கள
அந்தணரென்	கஉ	அவ்வித்தழுக்	சஅ	அறனோக்கி	ருஙஉ
அந்தணர்நூற்	கருஙஉ	அவ்வியநெ	சஅ	அறன்கடை	சஉ
அமரகத்தாற்	உஉரு	அழக்கொண்	கஅஙஉ	அறன்வரை	சஎ
அமரகத்துவ	உஅரு	அழச்சொல்	உஉரு	அறிகிலா	ஙகஉ
அமிழ்தினு	உஉ	அழல்போ	ஙஙசு	அறிகொன்	கஎஅ
அமைந்தாங்	கஙருரு	அழிவதூஉ	கஙக	அறிதோறறி	ஙரூச
அரங்கின்றி	ககருரு	அழிவந்த	உஉஙஉ	அறிந்தாற்றி	கசசு
அரம்பொரு	உசஙஉ	அழிவினவை	உகஅ	அறிவற்றங்	கஉரு
அரம்போலு	உளஙஉ	அழிவின்ற	உகஉ	அறிவிலார்தாக்	உஙஉ
அரிதரோதேற்	ஙகசு	அழுக்கற்ற	சஅ	அறிவிலானெ	உஙஉ
அரிதாற்றி	ஙகஅ	அழுக்காறவா	கஙஉ	அறிவினுரு	அசு
அரியகற்றூசற்	கசஙஉ	அழுக்காறுடையார்	சள	அறிவினுளெ	ருசு
அரியவற்று	கஉசு	அழுக்காறுடையான்	சரூ	அறிவின்மை	உஙஉ
அரியவென்று	கருஉ	அழுக்காறெனு	சஅ	அறிவுடையாரா	கஉஉ
அருங்கேட	ருஅ	அழுக்காற்றி	சள	அறிவுடையாரொ	கஉஙஉ
அருஞ்செவ்	கருக	அளவல்லசெய்	எகூ	அறிவுருவா	ககரூ

குறள்.	பக்கம்.
அறுவாய்நி	ஈ0சு
அறைபறை	உசுஈ
அற்காவியல்	சுஉ
அற்றதறிந்து	உருக
அற்றமறைக்கு	உசுஅ
அற்றமறைத்த	உஈஈ
அற்றவன்	க0ஈ
அற்றாரழிபசி	சுஉ
அற்றாைத்தே	கசஅ
அற்றார்க்கொன்	உஎரு
அற்றாலளவறிந்	உருஅ
அற்றேமென்	களரு
அனிச்சப்பூ	ஈ0ரு
அனிச்சமூ	ஈ0சு
அன்பகத்தில்	உசு
அன்பறிவாரா	கசு0
அன்பறிவு	கசஅ
அன்பிலனு	உஈள
அன்பிலாரொல்	உச
அன்பிற்குமூ	உச
அன்பின்வழி	உசு
அன்பின்வி	உரு0
அன்பீனுமா	உச
அன்புடை—லிவ்	உளக
அன்புடை—ல்வே	கஅசு
அன்புசாணை	உசுசு
அன்புமறனு	கள
அன்புற்றமர்ந்	உரு
அன்பொரிலி	உளசு
அன்போடியை	உச
அன்றறிவாமெ	கச

ஆகாறளவிட்	கஈசு
ஆகுழாற்	க0ரு
ஆக்கங்கரு	கஈஉ
ஆக்கமதர்வி	கசுள
ஆக்கமிழந்	கசுசு
ஆக்கமூங்	களகூ
ஆங்கமை	உ0ரு
ஆப்யன்கு	கரிஅ
ஆயுமறிவி	உரு2
ஆய்ந்தாய்ந்	உகசூ
ஆராவியற்கை	கஎரு
ஆவிற்குநீரொ	உசு0
ஆள்வினையு	உளகூ
ஆற்றாருமா	கச0
ஆற்றினளவறிந்து	உ0க
ஆற்றினளவறிந்தீ	கஈசு
ஆற்றின்வருந்	கஈஈ

குறள்.	பக்கம்.
ஆற்றினிலேத	ககூக
ஆற்றினெழு	கள
ஆற்றுபவர்ச்	உ0ரு
ஆற்றுவா-லிக	உசச
ஆற்றுவா - ல்பசி	சுஉ
ஆற்றுவா - ல்பணி	உஎ0

இகலானு	உஈசு
இகலிற்கெ	உஈசு
இகலின்மி	உஈரு
இகலெதிர்	உஈரு
இகலென்ப	உஈச
இகலென்னு	உஈரு
இகல்காணு	உஈசு
இகழ்ச்சியிற்	கரிஉ
இகழ்ந்தெ	உஅஅ
இடமெல்லா	உகூ0
இடனில்பரு	சு0
இடிக்குர்து	கஉள
இடிபுரிந்தெள்	கள0
இடிப்பாரை	கஉஅ
இடுக்கட்ப	கஅஉ
இடுக்கண்கா	உஅக
இடுக்கண்வ	களஈ
இடும்பைக்கி	களச
இடும்பைக்கே	உஅக
இடைதெரிந்	ககூள
இணருழ்த்து	கஅக
இணரொரிதோ	அரு
இதனையிதனு	கசள
இமைப்பிற்கர	ஈ0சு
இமையாரின்	உசஅ
இம்மைப்பிறப்	ஈசு0
இயல்பாரு	சூசு
இயல்பிரு	கள
இயல்புளி	கரிச
இயற்றலு	கக0
இரக்கவிர	உஅசு
இரத்தலினி	சுஉ
இரத்தலுமீ	உஅள
இரந்துமூயி	உஅசு
இரப்பனிரப்	உகூ0
இரப்பாரை	உஅஅ
இரப்பான்வெ	உஅசு
இரவாரிரப்	உஅஉ
இரவுள்ளுவுள்	உகூக
இரவென்னு	உகூக
இருணீங்கி	கூஅ
இருநோக்கி	உகூஅ

இருந்துள்ளி	ஈசக
இருந்தோம்பி	உள
இருபுனலும்	உ0ச
இருமனப்பெண்	உருஉ
இருமைவகை	கூ
இருவேறுல	க0சு
இருள்சேரிரு	ஈ
இலக்கமுடம்	களரு
இலங்கிழா	ஈசசு
இலமென்றசை	உஅஈ
இலமென்றுவெ	சக
இலர்பலராகிய	எஈ
இலனென்றுதீய	ருள
இலனென்னு	சுக
இல்வாழ்வா	கரு
இல்லதெனி	ககூ
இல்லாரை	உ0அ
இல்லாஜீயஞ்	உசஅ
இல்லாள்கட்	உசஅ
இல்லதவற	ஈசுஉ
இவறலுமான்	களஈ
இழத்தொறூஉ	உருள
இழிவறிந்துண்	உருக
இழுக்கலுடை	ககக
இழுக்காமை	கருக
இழைத்தநிக	உகசு
இளித்தக்க	ஈருஈ
இளிவரின்	உசுசு
இனாதாகமூ	உசக
இனியரின	ககூச
இறந்தமைந்	உசள
இறந்தவெ	கரி0
இறந்தாரிற	அரு
இறப்பேபுரி	உசுஅ
இறலீனுமெ	ருக
இறுதிபய	ககூஉ
இறைகடி	கருக
இறைகாக்	கருச
இற்பிற-கண்ணை	உசுக
இற்பிற-கண்ணே	உஅரு
இனத்தாற்	கசு0
இனம்போன்	உஉள
இனியவுள	ஈக
இனியன்ன	ஈருரு
இனைத்துனைத்	உஅ
இனையரிவ	உகக
இன்கணுடை	ஈகசு
இன்சொலாலீ	ககக
இன்சொலாலீர	உக

குறள்.	பக்கம்.
இன்சொலி	௩௧
இன்பங்க	௩௨௦
இன்பத்து-பய	௨௩௫
இன்பத்து-வி	௧௭௫
இன்பமிடை	௧௦௪
இன்பமொ	௨௮௭
இன்பம்விழை-னி	௧௭௫
இன்பம்விழை-ன்	௧௭௨
இன்மையிடு	௨௮௯
இன்மையினி-த	௨௮௪
இன்மையினி-து	௧௫௭
இன்மையு	௪௪
இன்மையெ	௨௮௪
இன்மையொ	௨௭௦
இன்றியமை	௨௬௪
இன்றும்வ	௨௮௫
இன்னாசெ-ரை	௮௬
இன்னாசெ-ர்	௨௭௦
இன்னாதிரக்	௬௧
இன்னாதின	௩௧௭
இன்னாமை	௧௭௫
இன்னாவெ	௮௭
ஈட்டமிவ	௨௭௪
ஈதலிசைப	௬௩
ஈத்துவக்கு	௬௨
ஈர்ங்கைவி	௨௯௩
ஈவார்கணெ	௨௮௮
ஈன்றபொ	௨௩
ஈன்றாண்மு	௨௫௩
ஈன்றாள்பசி	௧௮௩
உடம்பாடி	௨௪௪
உடம்பொ	௩௦௭
உடுக்கையி	௨௧௮
உடுப்பதூஉ	௨௯௪
உடைசெல்	௨௫௭
உடைத்தம்	௧௩௫
உடைமையு	௨௮
உடையரெ	௧௬௬
உடையார்	௧௧௪
உட்கப்படா	௨௫௨
உட்பகைய	௨௪௨
உணர்வது	௧௯௯
உணலினு	௩௬௪
உண்டார்க	௨௯௮
உண்ணற்க	௨௫௩
உண்ணாது	௪௬
உண்ணாமையு	௭௦
உண்ணாமைவே	௭௦
உதவிவரைத்த	௩௩
உப்பமைந்	௩௫௭
உயர்வகலந்	௨௦௬
உயிருடம்பி	௯௧
உயிர்ப்பவு	௨௪௨
உய்த்தல	௩௫௩
உரமொரு	௧௬௮
உரனசைஇ	௩௪௬
உரனென்	௧௦
உருவுகண்	௧௮௬
உருளாய	௨௫௬
உரைப்பா	௬௩
உலகத்தாரு	௨௩௪
உலகத்தோ	௪௧
உலகந்தழீஇ	௧௨௧
உலைவிடத்	௨௧௧
உவக்காணெங்	௩௨௫
உவந்துறை	௩௦௯
உவப்பத்	௧௧௩
உழந்துழந்	௩௨௩
உழவினார்	௨௮௩
உழுதுண்டு	௨௮௨
உழுவாரு	௨௮௨
உழைப்பிரி	௧௫௦
உளபோன்	௧௬௨
உளரெனினு	௨௦௨
உளரென்னு	௧௧௭
உளவரைதூ	௧௩௭
உள்ளக்களித்	௩௫௧
உள்ளத்தார்	௩௪௨
உள்ளத்தாலு	௭௭
உள்ளத்தாற்	௮௧
உள்ளமிலா	௧௬௮
உள்ளமுடை	௧௬௬
உள்ளம்போ	௩௨௧
உள்ளற்க	௨௨௧
உள்ளியதெ	௧௫௩
உள்ளியவெ	௮௫
உள்ளினு	௩௨௯
உள்ளினே	௩௬௧
உள்ளுவதெல்	௧௬௭
உள்ளுவன்-னு	௩௨௫
உள்ளுவன்-ம	௩௦௮
உள்ளொற்றி	௨௫௪
உறங்குவ	௯௪
உறன்முறை	௨௪௩
உறாஅதவர்க்	௩௫௪
உறாஅதவர்போ	௩௦௦
உறாஅதோ	௩௧௩
உறாஅர்க்கு	௩௨௯
உறினட்ட	௨௨௪
உறினுயிர	௨௧௫
உறுதோறு	௩௦௨
உறுபசியு	௨௦௩
உறுபொரு	௨௦௯
உறுப்பமைந்	௨௧௧
உறுப்பொத்	௨௭௨
உறுவதுசீர்	௨௨௪
உறைசிறி	௧௮௯
உற்றநோய்நீ	௧௨௬
உற்றநோய்நோ	௭௧
உற்றவன்	௨௬௧
உற்றானளவு	௨௬௦
ஊக்கமுடை	௧௩௮
ஊடலிற்றோற்	௩௬௪
ஊடலிற்றோன்	௩௬௨
ஊடலினுண்	௩௫௮
ஊடலுணங்	௩௫௯
ஊடலுணர்தல்	௩௦௩
ஊடற்கட்	௩௫௨
ஊடிப்பெ	௩௬௪
ஊடியவ	௩௫௭
ஊடியிருந்	௩௬௦
ஊடுகமன்	௩௬௪
ஊடுதல்	௩௬௪
ஊணுடை	௨௭௭
ஊதியமென்	௨௨௦
ஊரவர்கௌவை	௩௧௪
ஊருணிநீர்	௫௯
ஊழிபெய	௨௭௧
ஊழிற்பெ	௧௦௮
ஊழையு	௧௭௩
ஊறோரா	௧௮௪
ஊனைக்கு	௨௭௭
எச்சமென்	௨௭௪
எட்பகவ	௨௪௪
எண்சேர்ந்	௨௪௯
எண்ணித்து	௧௩௩
எண்ணியா	௧௪௦
எண்ணியவெ	௧௮௫
எண்ணென்ப	௧௧௩
எண்பதத்தாலெ	௨௭௧
எண்பதத்தானோ	௧௫௫
எண்பொருள	௧௨௧
எதிரதாக்கா	௧௨௨

குறள்.	பக்கம்.
எந்நன்றி	௩௪
எப்பொருளு	௧௯௩
எப்பொருளெ	௯௯
எப்பொருள்யார்	௧௨௧
எய்தற்கரி	௧௩௯
எரியாற்சு	௨௪௬
எல்லாப்பொ	௨௦௭
எல்லார்க்குந	௩௭
எல்லார்க்குமெ	௧௬௪
எல்லாவிளக்	௮௨
எல்லைக்கணி	௨௨௩
எவ்வதுறை	௧௨௨
எழுதுங்கா	௩௫௨
எழுபிறப்பு	௨௧
எழுமையெ	௩௩
எளிதென	௪௩
எள்ளாத	௧௩௪
எள்ளாமை	௭௭
எள்ளினிளி	௩௫௬
எற்றிற்கு	௨௯௪
எற்றென்	௧௮௨
எனைத்தானுந	௧௧௯
எனைத்தானுமெ	௮௭
எனைத்திட்	௧௮௬
எனைத்துங்	௨௨௬
எனைத்துணை	௪௨
எனைத்துநி	௩௩௧
எனைத்தொ	௩௩௦
எனைப்பகை	௫௭
எனைமாட்சி	௨௦௮
எனைவகை	௧௪௬
என்பிலதனை	௨௫
என்றுமொ	௧௮௨
என்னைமுன்	௨௧௩
ஏதம்பெருஞ்	௨௭௫
ஏதிலாரார	௨௩௧
ஏதிலார்கு	௫௩
ஏதிலார்போ	௩௦௦
ஏந்தியகொ	௨௪௬
ஏமுற்றவ	௨௪௦
ஏரினுநன்	௨௮௩
ஏரினுழாஅ	௭
ஏவவுஞ்செ	௨௩௩
ஐந்தவித்தா	௧௦
ஐயத்தினீங்	௯௮
ஐயப்படா	௧௯௫
ஐயுணர்வெ	௯௯

குறள்.	பக்கம்.
ஒட்டார்	௨௬௫
ஒண்ணுதற்	௨௯௭
ஒண்பொரு	௨௧௦
ஒத்ததறிவர்	௫௯
ஒப்புரவினா	௬௦
ஒருதலையா	௩௨௮
ஒருநாளெ	௩௪௮
ஒருபொழுது	௯௩
ஒருமைக்க	௧௧௪
ஒருமைச்	௨௩௦
ஒருமைமக	௨௬௭
ஒருமையுளா	௩௮
ஒலித்தக்கா	௨௧௧
ஒல்லுங்கரு	௨௨௬
ஒல்லும்வகை	௧௩
ஒல்லும்வாயெ	௧௮௭
ஒல்வதறிவ	௧௩௪
ஒழுக்கத்தினெ	௪௦
ஒழுக்கத்தினொ	௪௦
ஒழுக்கத்து	௯
ஒழுக்கமுடைமை	௪௦
ஒழுக்கமுடைய	௪௧
ஒழுக்கமும்	௨௬௨
ஒழுக்கம்வி	௩௯
ஒழுக்காறா	௪௬
ஒளியார்மு	௧௯௮
ஒளியொருவ	௨௬௬
ஒறுத்தாரை	௪௫
ஒறுத்தார்க்	௪௫
ஒறுத்தாற்	௧௬௩
ஒற்றினானொ	௧௬௪
ஒற்றுமு	௧௬௩
ஒற்றொற்றி	௧௬௫
ஒற்றொற்று	௧௬௫
ஒன்றாகநல்	௮௯
ஒன்றாமை	௨௪௩
ஒன்றாவுலக	௬௩
ஒன்றானு	௩௮
ஒன்றெய்தி	௨௫௫
ஒன்னார்த்	௭௨
ஓஓதல்வே	௧௮௨
ஓதியுணர்ந்	௨௩௦
ஓம்பினமை	௩௧௭
ஓர்த்துள்ள	௧௦௦
ஓர்ந்துகண்	௧௫௩
ஓஓவினிதே	௩௨௩
கடலன்ன	௩௧௧

குறள்.	யக்கம்.
கடலோடா	௧௪௧
கடனறிந்	௧௯௧
கடனென்ப	௨௬௯
கடாக்களி	௨௯௭
கடாஅவுரு	௧௬௪
கடிதோச்சி	௧௫௮
கடிந்தகடிந்	௧௮௩
கடுஞ்சொல்	௧௫௯
கடுமொழியுங்	௧௫௯
கடைக்கொட்	௧௮௫
கணைகொடிதி	௭௬
கண்களவு	௨௯௯
கண்டதுமன்	௩௧௪
கண்டாங்கலு	௩௨௧
கண்டாருயிரு	௨௯௬
கண்டுகேட்	௩௦௧
கண்ணிறைந்	௩௪௯
கண்ணிற்கணி	௧௬௨
கண்ணிற்றுனி	௩௫௪
கண்ணின்பச	௩௪௦
கண்ணின்றுக	௫௨
கண்ணுங்கொ	௩௪௧
கண்ணுடைய	௧௧௩
கண்ணுள்ளார்	௩௦௯
கண்ணுள்ளிற்	௩௦௮
கண்ணொடுக	௩௦௧
கண்ணோட்—த்	௧௬௧
கண்ணோட்—மி	௧௬௨
கண்ணோட்—மெ	௧௬௧
கதங்காத்துக்	௩௯
கதுமெனத்தா	௩௨௨
கயலுண்கண்	௩௩௨
கரத்தலுமாற்	௩௧௯
கரப்பவர்க்	௨௯௧
கரப்பிடும்பை	௨௮௮
கரப்பிலானெ	௨௮௭
கரப்பிலார்	௨௮௭
கரப்பினுங்	௩௪௯
கரவாதுவந்	௨௮௯
கருமஞ்சிதை	௧௬௨
கருமஞ்செய	௨௭௯
கருமணியிற்	௩௦௭
கருமத்தானா	௨௭௬
கருவியுங்கா	௧௭௬
கலங்காதுக	௧௮௬
கலந்துணர்	௩௪௧
கல்லாதமே	௨௩௩
கல்லாதவரிற்	௨௦௨
கல்லாதவருந	௧௧௬

குறள்.	பக்கம்.
கல்லாதானெ	ககசு
கல்லாதான்	ககசு
கல்லார்ப்பி	ககo
கல்லாவொரு	ககசு
கல்லான்வெ	உஙக
கவறுங்கழக	உடுசு
கவ்வையாற்	ஙகஙட
கழாஅக்கால்	உஙக
களவினுலாகி	எஅ
களவின்கட்	எஅ
களவென்னு	எக
களித்தறியே	உடுச
களித்தானே	உடுச
களித்தொறு	ஙகச
கள்வார்க்கு	எக
கள்ளுண்ணுப்	உடுடு
கறுத்தின்னு	அசு
கற்றகசடற	ககஉ
கற்றநனுலா	ஙட
கற்றறிந்தார்	ககூக
கற்றூருட்கற்	உoo
கற்றூர்மூற்	உoக
கற்றிலனயினு	ககக
கற்றீண்டு	கூக
கற்றுக்கண்	ககக
கனவினனுண்	ஙஙட
கனவினுமி	உஉசு

காக்கபொரு	ஙஎ
காக்கைகர	கசக
காட்சிக்கெ	ககக
காணுச்சின	உஙஅ
காணுதாற்	உஙச்
காணிற்குவ	ஙoடு
காணுங்காற்	ஙடுஉ
காண்கமற்	ஙசஎ
காதலகாத	கஉடு
காதலரில்	ஙஙடு
காதலர்தூ	ஙஙஉ
காதலவரி	ஙசo
காதன்மை	கசச
காமக்கடன்	ஙகக
காமக்கடு—னு	ஙகக
காமக்கடு—னீ	ஙஉo
காமக்கணிச்	ஙசஙட
காமமூரா	ஙகக
காமமூழ்	ஙகo
காமமென	ஙச்ங
காமம்விடு	ஙசஉ

குறள்.	பக்கம்.
காமம்வெகுளி	கoக
காலங்கருதி	கஙஅ
காலத்தினுற்	ஙஉ
காலாழ்களரி	கசஉ
காலைக்குச்	ஙஙசு
காலையரும்பி	ஙஙசு
கானமுயலெ	உகச

குடம்பை	கூச
குடிசெய்வ	உஎக
குடிசெய்வார்	உஅo
குடிதழீஇ	கடுச
குடிபுறங்காத்	கடுடு
குடிப்பிறந்தார்	உசுஙட
குடிப்பிறந்—கு	கசஙட
குடிப்பிறந்—த	உஉo
குடிமடிந்து	கசுக
குடியாண்மை	கஎo
குடியென்னுங்	கசுஅ
குணகலஞ்	உசுக
குணகாடி	கசஙட
குணமென்னுங்	கக
குணனிலனுய்	உஙஅ
குணனுங்குடி	உகக
குலஞ்சுடுங்	உஎஅ
குழலினிதி	உஉ
குறிக்கொண்	உக்க
குறித்தது	கசுடு
குறிப்பறிந்து	கக்கட
குறிப்பிற—ரா	கக்சு
குறிப்பிற—ர்	கக்டு
குற்றமிலனுய்	ஙஅo
குற்றமேகாக்	கஉச
குன்றன்னூர்	உசசு
குன்றினனே	உசுடு
குன்றேறி	உஙo

கூடியகாமம்	ஙசஎ
கூத்தாட்ட	கூஉ
கூழுங்குடியு	கடுசு
கூழுமைநோ	ககூடு
கூற்றங்குதி	எஙட
கூற்றத்தை	உசடு
கூற்றமோ	உக்ஏ
கூற்றுடன்று	உகஉ

கெடல்வே	உசடு
கெடாஅவழி	உஉங
கெடுங்கா	ஙஉக

குறள்.	பக்கம்.
கெடுப்பதூ	எ
கெடுவல்யா	ஙடு
கெடுவாக	ஙசு
கெட்டார்க்	ஙடுசு

கேட்டியா	உoசு
கேடில்வி	ககடு
கேடும்பெ	ஙடு
கேட்டார்ப்	களக
கேட்டினு	உஉo
கேட்பினுங்	கஉo
கேளிழுக்கங்	உஉங

கைம்மாறுவே	டுஅ
கையறியா	உடுங
கைவேல்க	உகச

கொக்கொக்	கடுக
கொடியார்—யி	ஙஉக
கொடியார்—யு	ஙசுஅ
கொடுத்தலு	கசக
கொடுத்து	உஃஅ
கொடுப்பத	சுஎ
கொடுப்பதூ	உஎடு
கொடும்புரு	உசுஎ
கொடைய	ககஉ
கொலமே	கடுடு
கொலையிற்	கடுடு
கொலவினை	கூo
கொல்லாத	உசுக
கொல்லாமை	கூo
கொல்லான்	எக
கொளப்பட்	கக்ச
கொளற்கரி	உoசு
கொன்றன்	ஙச

கோட்டுப்	ஙகo
கோளில்	டு

சமன்செய்	ஙசு
சலத்தாற்	கஅச
சலம்பற்றி	உசஉ
சாதலினின்	சுஙட
சாயலுநா	ஙஉடு
சார்புணர்ந்	கoக
சால்பிற்குக்	உஎo
சான்றவர்	உஎக

சிதைவிடத்	கசஎ
சிறப்பறி	கசசு

குறள்.	பக்கம்.
சிறப்பீ—மூ	கஉ
சிறப்பீ—ம்	அசு
சிறப்பொடு	அ
சிறியாருணர்	உசுஅ
சிறுகாப்பி	உ0சு
சிறுபடை	கசக
சிறுமைஉ	ஙஙஎ
சிறுமைபல	உருசு
சிறுமையுஞ்	உகஙஉ
சிறுமையுணீ	ஙக
சிறைகாக்கு	உ0
சிறைநல	கசஉ
சிற்றினம	கஉக
சிற்றின்ப	சுகூ
சினத்தைப்	அச
சினமென்னு	அச

சீரிடங்கா	உஉஎ
சீரினுஞ்சீ	உசுச
சீருடைச்செ	உஎசு
சீர்மைசிற	ருசா

சுட்டச்சுட	எங
சுவையொளி	கக
சுழலுமிசை	உகரு
சுழன்றுமேர்	உஅக
சுற்றத்தாற்	கசஎ

சூழாமற்ரு	உஎசூ
சூழ்ச்சிமுடி	கஅள
சூழ்வார்கண்	கஉள

செப்பமுடை	ஙசு
செப்பின்பு	உசுங
செயற்கரியசெ	க0
செயற்கரியயா	உகசு
செயற்கையப்	களஅ
செயற்பாலசெ	கஉரு
செயற்பால்தோ	கரு
செயிரிற்றலை	எ0
செய்கபொ	உக0
செய்தக்க	கஙஙக
செய்தேமஞ்	ஊஉரு
செய்யாமற்செய்	ஙஉ
செய்யாமற்செற்	அசு
செய்வானை	கசசு
செய்வினை	கஅஅ
செருக்குஞ்	கஉஙக
செருவந்த	கஙo

குறள்.	பக்கம்.
செல்லாமை	ஙகரு
செல்லாவி	அங
செல்லான்	உஅங
செல்லிடத்	அங
செல்வத்துட்	ககஅ
செல்விருந்	உஅ
செவிகைப்ப	ககஉ
செவிக்குண	கக்கஅ
செவிச்சொல்	ககஙங
செவியிற்சுவை	கஉ0
செவியுணவி	ககஅ
செரு அச்சிறு	ஙo0
செறிதொடி	ஙரு0
செறிவறிந்	ஙஎ
செறுநரை	கஙஙூ
செறுவார்க்	உஙகூ
செற்றவர்பி	ஙசச
செற்ரொன	ஙசக
செற்ரூர்பி	ஙசச
சென்றவிட	கஉக

சொலல்வல்	கஅ0
சொல்லுக—லி	ருரு
சொல்லுக—லே	கஅ0
சொல்லுதல்	கஅரு
சொல்லுப்ப	உகூச
சொல்வன	உஉஅ
சொற்கோட்	ஙண

ஞாலங்கருதி	ஙஙஅ

தஞ்சியென	ஙச
தக்காங்கு	கரிஅ
தக்காரின	கஉஎ
தக்கார்தக	ஙரு
தஞ்சந்தம	ஙருசு
தணந்தமை	ஙஙஅ
தண்ணந்துற்ற	ஙரு0
தந்தைமகற்	உங
தந்நலம்	உருக
தந்நெஞ்சத்	ஙஙo
தம்மாகித்	கசகூ
தம்பொருள்	உஉ
தம்மிலிருந்	ஙo0ங
தம்மிற்பெரி	கஉஎ
தம்மிற்றம்	உங
தலைப்பட்டார்	கூஎ
தலையினிழிந்	உசுச
தவஞ்செய்	எஉ

குறள்.	பக்கம்.
தவமறைந்	எரு
தவமுந்தவ	எஉ
தவறிலரா	ஙசுங
தள்ளாவினை	உ0உ
தற்காத்துத்	உ0
தனக்குவமை	சு
தனியேயிருந்	ஙருரு
தன்குற்றஞ்சி	கஉச
தன்துணையின்	உச0
தன்னுயிர்க்கின்	அள
தன்னுயிர்தா	எங
தன்னுயிர்நீ	கூ0
தன்னூன்பெரு	சுசூ
தன்னெஞ்சறி	அ0
தன்னைத்தான்—க்	அச
தன்னைத்தான்—த	ருஅ
தன்னையுணர்	ஙசுக

தாமின்புறு	ககரு
தாம்வீழ்—த	ஙஉள
தாம்வீழ்—மெ	ஙo உ
தாம்வேண்	ஙகரு
தார்தாங்கி	உகஉ
தாளாண்மை யி	களஉ
தாளாண்மையெ	களக
தாளாற்றி	ருக
தானந்தவ	அ

திறனல்ல	சரு
திறனறிந்	கஅ0
தினத்பொரு	எ0
தினைத்துணைந	ஙங
தினைத்துணையா	கஉச
தினைத்துணையு	ஙருஉ

தீப்பாவதான்	ருள
தீயவைசெய்	ருள
தீயவைதீய	ருசு
தீயளவன்றி	உசு0
தீயிலாற்சுட்ட	ஙஅ
தீவினையார	ருசு

துஞ்சினார்	உருச
துஞ்சுங்காற்	ஙஙச
துணைநலமா	கஅக
துப்பார்க்கு	சு
துப்பினெவ	ஙஉ0
துப்புரவில்	உஅசு
தும்முச்செறு	ஙசுக

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.
துளியின்மை	கடுஎ	நகவல்லர	உஎந	நன்றிக்கு	சக
துறந்தா—த்	எஉ	நகுதற்பொரு	உகஎ	நன்றிமறப்	நந
துறந்தா—ந்	கசு	நகையீகை	உசுஉ	நன்றென்	கசஅ
துறந்தார்படி	கசுடு	நகையுமுவ	அந	நன்றேதரி	நடு
துறந்தார்பெரு	கூ	நகையுள்ளு	உஎஉ	நன்னீரைவா	நஐச
துறந்தாரிற்	சசு	நகைவகை	உஉடு		
துறப்பார்	கஐஎ	நசைஇயார்	நஉகூ	நாங்காதல்	நஉஅ
துறைவன்	நகஎ	நச்சப்படா	உஎடு	நாச்செற்று	கூங
துனியும்புல	நடுஅ	நடுவின்றி	சக	நாடாதுந	உகசூ
துன்பத்திற்	நடுசு	நட்டார்குறை	உசக	நாடென்ப	உஐடு
துன்பமுறவ	கஅசு	நட்டார்க்கு	கஅக	நாடொறுநாடி	கடுசு
துன்புறூஉ	நஐ	நட்டார்போ	உஉஅ	நாடோறுநாடுக	கசஎ
துன்னுத்து	நசஉ	நட்பிற்குவீ	உகஅ	நாணகத்தி	உஎஅ
துன்னியார்	டுந	நட்பிற்குறு	உஉஉ	நாணமை	உநஐ
		நண்பாற்றூ	உஎந	நாணுஉ	உஎஅ
தூங்காமை	ககஐ	நத்தம்போற்	சுச	நாணுமற	நடுசு
தூங்குக	கஅஎ	நயந்தவர்க்	நஉச	நாணென	நசச
தூய்மைது	ககக	நயந்தவர்நல்	நநஅ	நாணென்	உடுந
தூஉய்மையெ	கஐந	நயனிலசொல்	டுடு	நாணெடு	நகஐ
		நயனிலனெ	டுச	நாண்வேலி	உஎஅ
தெண்ணீரடு	உகஐ	நயனீன்று	நக	நாநல	கஎக
தெய்வத்தா	கஎந	நயனுடை	சுஐ	நாளென	கஉ
தெய்வந்	கக	நயனெடு	உஎஉ		
தெரிதலுங்	கஎஎ	நயன்சாரா	டுச	நிணந்தீயி	நசடு
தெரிந்தவி	கநஉ	நலக்குரியார்	சந	நிலத்தியல்	கஉக
தெரிந்துண	நஉஉ	நலத்தகை	நடுஅ	நிலத்திற்	உசுந
தெருளாதா	சுஅ	நலத்தின்க	உசுந	நிலவரைநீ	சுச
தெளிவிலத	கநஉ	நலம்வேண்	உசுந	நிலைமக்க	உகந
தென்புலத்	கசு	நல்குரவெ	உஅடு	நிலையுளுசி	அக
		நல்லவை	கஐக	நிலையிற்றி	நஎ
தேரான்பிற	கசச	நல்லாண்	உஅ0	நில்லாதவ	கக
தேரான்றெ	கசடு	நல்லார்கட்	ககஎ	நிழனீருமின்	உசஉ
தேவரனைய	உகஉ	நல்லாறெனை	அக	நிறைநீர	உகஎ
தேறற்க	கசடு	நல்லாறெனி	சுக	நிறைநெஞ்சு	உடுக
தேறிணுங்	உசக	நல்லாற்றூ	சுசு	நிறைமொழி	கக
		நல்லினத்தி	கநக	நிறையரி	நகஉ
தொகச்சொ	ககஐ	நவிலுறு	ஓகள	நிறையுடைமை	சடு
தொடங்கற்	கசஐ	நழுவொரு	உஅடு	நிறையுடையே	நசந
தொடலைக்	நகக	நனவினற்	நநந	நினைத்திருங்	நகஉ
தொடிநோக்	நடுக	நனவினனந்	நநச	நினைத்தொ	நசடு
தொடிப்புழு	உஅந	நனவினனல்காக்	நநச	நினைப்பவர்	நநஐ
தொடியொடு	நநகூ	நனவினனல்காத	நநந		
தொடித்சுடி	நகஅ	நனவினனல்கானை	நநச	நீங்கான்வெகு	ஓநஎ
தொட்டனைத்	ககச	நன்வென	நநந	நீங்கிற்றெ	நஐஉ
தொல்வர	உஅச	நன்மையுந்	கசடு	நீரின்றமை	அ
தொழுதகை	உஉஅ	நன்றறிவா	உகஉ	நீருநிழல	நடுகூ
		நன்றுகுமாக்	கூ0		
தோன்றிற்	சூச	நன்றுங்கா	கஐஅ	நுணங்கிய	கஉ0
		நன்றுற்ற	ககச	நுண்ணியநூ	கஐசு

குறள்.	பக்கம்.
நுண்ணியமெ	கக௬
நுண்மாணு	ககஎ
நுனிக்கொம்	கஙசு
நூலாருணூல்	கக௦
நெஞ்சத்தார்	ஙஂக
நெஞ்சிற்றுற	எரு
நெடுங்கட	ஏ
நெடுநீர்மற	கசுக
நெடும்புன	கசக
நெய்யாலெ	ஙகச
நெருப்பினு	உஅசு
நெருநலுள	கூஙு
நெருநற்றுச்	ஙரு௦
நோக்கினா—கி	உகூகூ
நோக்கினா—கெ	உகூசு
நோதலெவன்	ஙருஅ
நோயெல்லா	அஅ
நோய்நாடி	உசு௦
நோவற்க	உசக
நோனாவுடம்	ஙக௦
பகச்சொல்	ருஉ
பகல்கருதி	உஙச
பகல்வெல்	கஙஎ
பகுத்துண்	அகூ
பகைநட்பாக்	உச௦
பகைநட்பாங்	உஉகூ
பகைபாவம	சஙு
பகைமையு	ககூசு
பகையகத்துச்	உ௦௦
பகையகத்துப்	உ௦க
பகையென்	உஙகூ
பசக்கமற்	ஙஉசு
பசந்தாளி	ஙஉசு
பசப்பென	ஙஉஎ
படலாற்றா	ஙஉஉ
படியுடை	கஎ௦
படுபயன்	சகூ
படைகுடி	க௦கூ
படைகொண்	சுகூ
பணியுமாமெ	உசுஅ
பணிவுடைய	ங௦
பணைநீங்கிப்	ஙஙஅ
பண்டறியே	உகூசு
பண்ணென்	கசுக
பண்பிலான்	உஎஙு
பண்புடை	உஎஉ

குறள்.	பக்கம்.
பதிமருண்டு	ஙஙஎ
பயனிலபல்	ருச
பயனில்சொற்	ருரு
பயன்மரமுள்	ருகூ
பயன்றூக்கா	ஙஉ
பயன்றூக்கி	உரு௦
பரிந்தவர்நல்	ஙசஉ
பரிந்தோம்பிக்	ஙகூ
பரிந்தோம்பிப்	உஅ
பரியதுகூர்	கசுஅ
பரியினுமா	க௦எ
பருகுவார்	உஉச
பருவத்தோ	கஙஎ
பருவரலும்	ஙஉஅ
பலகுடைநீ	உஅஉ
பலசொல்ல	கஅக
பலநல்லகற்	உஉஎ
பல்குழுவு	உ௦ஙு
பல்லவைக	உ௦க
பல்லார்பகை	கஉஅ
பல்லார்முனி	ருச
பழகியசெல்	உருஎ
பழகியநட்	உஉஉ
பழமையெ	உஉக
பழிமலைந்	கஅஙு
பழியஞ்சி	கசு
பழுதெண்	கஎஅ
பழையமெ	ககூச
பற்றற்றகண்ணு	கசஅ
பற்றற்றகண்ணெ	கூஎ
பற்றற்றே	எரு
பற்றிவிடா	கூஎ
பற்றுகபற்	கூஎ
பற்றுள்ள	கஉரு
பனியரும்பி	ஙஙரு
பன்மாயக்கள்	ஙசரு
பாடுபெறு	ஙஙகூ
பாத்தூண்	சுஉ
பாலொடு	ங௦எ
பிணிக்குமருந்	ங௦க
பிணியின்மை	உ௦ச
பிணையேர்	உகூஅ
பிரித்தலும்	கஎசு
பிரிவுரைக்	ஙகஎ
பிழைத்துணர்	கககூ
பிறப்பென்னு	க௦௦
பிறப்பொக்	உசுஎ
பிறர்க்கின்	அஎ

குறள்.	பக்கம்.
பிறர்நாணத்	உஎஅ
பிறர்பழியு	உஎஎ
பிறவிப்பெ	சு
பிறன்பழி	ருஉ
பிறன்பொரு	சஉ
பிறன்மனை	சஙு
பீலிபெய்	கஙரு
புகழின்றாற்	உசுரு
புகழ்ந்தவை	கருஉ
புகழ்பட	சுச
புகழ்புரிந்	உ௦
புக்கிலமை	கூச
புணர்ச்சிபழ	உகஎ
புத்தேளுல	ருகூ
புரந்தார்கண்	உகசு
புலத்தலிற்	ஙசுஙு
புலப்பலென	ஙசரு
புலப்பேன்	ஙசஎ
புல்லவையுட்	ககூகூ
புல்லாதிரா	ஙருஎ
புல்லிக்கிடந்	ஙஉசு
புல்லிவிடா	ஙசுஙு
புறங்குன்றி	எசு
புறங்கூறிப்	ருக
புறத்துறுப்	உசு
புறந்தூய்	அஉ
புன்கண்ணை	ஙஙரு
பெண்ணிய	ஙருகூ
பெண்ணிற்	ககூ
பெண்ணினாற்	ஙருக
பெண்ணேவல்	உசகூ
பெயக்கண்டு	கசுஙு
பெயலாற்றா	ஙஉஉ
பெரிதாற்றி	ஙரு௦
பெரிதினிது	உஙக
பெரியாரை	உசரு
பெருக்கத்து	உசுச
பெருங்கொடை	கசகூ
பெருமைக்கு	கசச
பெருமைபெ	உசுஅ
பெருமையு	உசுஎ
பெரும்பொரு	உ௦ஙு
பெறாமையஞ்	ஙருரு
பெறினென்	ஙசஅ
பெறுமவற்	உக
பெற்றாற்	உ௦

குறள்.	பக்கம்.
பேணாதுபெட்டா	௩௨௩
பேணாதுபெட்ப	௩௫௨
பேணாதுபெண்	௨௪௭
பேதைபெருங்	௨௨௫
பேதைப்ப	௧௦௬
பேதைமையு	௨௨௯
பேதமையெ	௨௨௯
பேதமையொ	௨௨௨
பேராண்மை	௨௧௪
———	
பொச்சாப்பார்	௧௫௧
பொச்சாப்புக்	௧௫௦
பொதுநலத்	௨௫௧
பொதுநோக்.	௧௪௯
பொய்படுமொன்	௨௩௦
பொய்மையு	௮௦
பொய்யாமைபொ	௮௧
பொய்யாமைய	௮௧
பொருடீர்ந்	௫௫
பொருட்பெண்டி	௨௫௦
பொருட்பொரு	௨௫௧
பொருணீங்	௬௭
பொருண்மா	௩௩௭
பொருள்கருவி	௧௮௮
பொருள்கெடுத்	௨௫௭
பொருளல்லவரை	௨௦௮
பொருளல்லவற்	௯௮
பொருளற்றார்	௬௮
பொருளாட்சி	௬௯
பொருளானா	௨௭௪
பொருளென்	௨௦௮
பொள்ளென	௧௩௮
பொறியின்	௧௭௩
பொறிவாயி	௪
பொறுத்தலிற	௪௪
பொறையொ	௨௦௩
———	
போற்றினரி	௧௯௩
———	
மகன்றந்தை	௨௩
மக்கண்மெய்	௨௨
மக்களேபோல்	௨௯௨
மங்கலமென்ப	௨௦
மடலூர்தல்	௩௧௧
மடிமடிக்	௧௬௯
மடிமைகுடிமை	௧௭௦
மடியிலாமன்	௧௭௧
மடியுளாண்	௧௭௨

குறள்.	பக்கம்.
மடியைமடியா	௧௬௯
மடுத்தவா	௧௭௪
மணிநீருமண்	௨௦௬
மணியிற்றிக	௩௪௯
மண்ணோடியை	௧௬௨
மதிநுட்ப	௧௭௭
மதியுமடந்தை	௩௦௫
மயிர்நீப்பின்	௨௬௬
மருந்தாகித்	௬௦
மருந்தென	௨௫௮
மருந்தோமற்	௨௬௫
மருவுகமாசற்	௨௨௧
மலரன்ன—ண்மு	௩௦௬
மலரன்ன—ளரு	௩௧௩
மலரினுமெல்	௩௫௩
மலர்காணின்	௩௦௪
மலர்மிசை	௩
மழித்தலுநீ	௭௬
மறத்தல்வெ	௮௩
மறந்தும்பி	௫௭
மறப்பினு	௪௦
மறப்பினெவ	௩௩௧
மறமானமா	௨௧௨
மறவற்கமா	௩௩
மறைந்தவை	௧௬௫
மறைபெற	௩௨௪
மறைப்பேன்மற்	௩௪௩
மறைப்பேன்மன்	௩௧௮
மற்றியானெ	௩௩௧
மற்றுந்தொடர்	௯௬
மனத்ததுமா	௭௬
மனத்தானா	௧௨௯
மனத்தினமை	௨௨௮
மனத்துக்கண்	௧௩
மனத்துளது	௧௨௯
மனத்தொடு	௮௧
மனநலத்தி	௧௩௧
மனநலநன்கு	௧௩௦
மனநலமன்	௧௩௦
மனந்தூயார்	௧௩௦
மனந்தூய்	௧௩௦
மனமாணாவு	௨௪௩
மனைத்தக்க	௧௮
மனைமாட்சி	௧௮
மனையாளை	௨௪௮
மனைவிழைவார்	௨௪௭
மன்னர்க்கு	௧௫௭
மன்னர்விழைப்	௧௯௨
மன்னுயிரெல்	௩௨௦

குறள்.	பக்கம்.
மன்னுயிரோ	௬௭
———	
மாதர்முகம்	௩௦௬
மாலைநோய்	௩௩௬
மாலையோவல்	௩௩௫
மாறுபாடில்	௨௫௯
———	
மிகச்செய்	௨௨௮
மிகன்மேவன்	௨௩௬
மிகினுங்குறை	௨௫௮
மிகுதியான்	௪௬
———	
முகத்தான	௩௦
முகத்தினினி	௨௨௭
முகத்தின்மு	௧௯௬
முகந்நகநட்ப	௨௧௮
முகநோக்கி	௧௯௬
முகைமொக்	௩௪௯
முடிவுமிடை	௧௮௮
முதலிலார்க்	௧௨௮
முயக்கிடை	௩௩௯
முயங்கிய	௩௩௯
முயற்சிதிரு	௧௭௨
முரண்சேர்ந்	௧௪௦
முறிமேனி	௩௦௫
முறைகோடி	௧௫௭
முறைசெய்	௧௧௧
முறைப்பட	௧௭௮
முற்றாற்றி	௨௦௭
முற்றியுமுற்	௨௦௭
முனைமுகத்	௨௦௭
முன்னுறக்கா	௧௫௧
———	
மேலிருந்து	௨௬௭
மேற்பிறந்தா	௧௧௭
———	
மையலொரு	௨௩௧
———	
மோப்பக்கு	௨௯
———	
யாகாவாரா	௩௮
யாங்கண்ணி	௩௧௨
யாண்டுச்செ	௨௪௫
யாதனின்யா	௯௫
யாதானுநா	௧௧௪
யாமுமுளே	௩௩௦
யாமெய்யா	௮௨
யாரினுங்கா	௩௬௦
யானெனதெ	௯௬

குறள்.	பக்கம்.
யாஞேக்கு	உகூக
வகுத்தான்	க0எ
வகைமர்ண்	உசசு
வகையறச்	கஙஉ
வகையறிந்தத	உசக
வகையறிந்துவ	உ00
வசையிலாவ	சுடு
வசையென்ப	சுடு
வசையொழி	சுடு
வஞ்சமனத்தா	எச
வருகமற்கொ	ஙசள
வருமுன்னர்	கஉச
வருவிருந்து	உள
வளைவிலாமா	உடுஉ
வலியார்க்கு	உஙள
வலியார்முற்	சுஅ
வலியினிலே	எச
வழங்குவ	உசஉ
வழிநோக்	உஙஅ
வழுத்தினு	ஙசுக
வறியார்க்	சு0
வன்கண்கு	ஙஎசு
வாணிகஞ்செய்	ஙசு
வாய்மையெ	அ0
வாராக்காற்	ஙஉங
வாரிபெருக்	கஉடு
வாழ்தலுயிர்	ஙஅ
வாழ்வார்க்	ஙஉள
வாளற்றுப்	ஙசசு
வாளொடென்	உ0க
வாள்போல்	உசஉ
வானின்றுல	சு
வானுயர்தோ	எச
வாஞேக்கி	கடுங
விசும்பிற்று	எ
விட்டாஅது	ஙஙஉ
விடுமாற்ற	ககூஉ
விண்ணின்று	சு
வித்துமிடல்	உள
வியவற்க	கஉடு
விருந்துபுற	உள
விருப்பறுச்	கசஅ
விளைந்து	கஅக
விலங்கொடு	கக அ
வில்லேருழ	உச0
விழித்தகண்	உகடு
விழுப்புண்ப	கூக்டு
விழுப்பேற்	சள
விழைதகை	உஉஉ
விழையார்	உஉச
விளக்கற்ற	ஙஉசு
விளிந்தாரின்	சஉ
விளியுமென்	ஙங்க
வினைகலந்து	ஙசஅ
வினைக்கண்வினைக்	களக
வினைக்கண்வினையு	கசள
வினைக்குரி	கசள
வினைசெய்	கசுச
வினைத்திட்	கஅச
வினைபகை	கஅஅ
வினையான்	கஅஅ
வினைவலியு	கஙச
வீழப்படுவா	ஙஉஅ
வீழுநர்வீழ	ஙஉள
வீழுமிருவர்	ஙஎங
வீழ்நாள்ப	கச
வீழ்வாரினி	ஙஉக
வீறெய்தி	கஅடு
வெண்மை	உஙஉ
வெருவந்த	கடுஅ
வெள்ளத்தனையம	கசுள
வெள்ளத்தனையவி	களச
வேட்ட	ஙஎஉ
வேட்பத்தா	கஅ0
வேட்பன	கஙச
வேண்டற்க—ஃ	டு0
வேண்டற்க	உடுடு
வேண்டா	க0ங
வேண்டிய	எஉ
வேண்டினு	கூடு
வேண்டுங்	க0உ
வேண்டுதல்	ங
வேலன்று	கடுச
வேலொடு	கடுசு
வைத்தான்	உளச
வையத்துள்	கஅ